

Д.З. Аллабирзин

Бөйрөңөм-йөнтөйөгөм

Райондың ер-һыу атамалары

2016

Проект етәксене:

**Аллабирзин Дамир Зиннәт улы –
Бөрйән районының
тууған якты өйрәнеүселәр рәйесе**

Редакция коллегияһы:

**Шәрипов Р. Б. – Бөрйән районының Мәғариф бүлеге начальнигы,
Хәрби-патриотик ойошмаһы етәксене
Монасипова Г.М. – Иске Собханғол мәктәбе уҡытыусыһы
Аллабирзина Х.А. – Ғәлиәкбәр мәктәбе уҡытыусыһы
Ишемғужина В.Ә. -**

Рецензенттар:

**Н.М.Калмантаев - тарих фәндәре докторы, доцент
И.Н.Байназаров - тарих фәндәре докторы, доцент.**

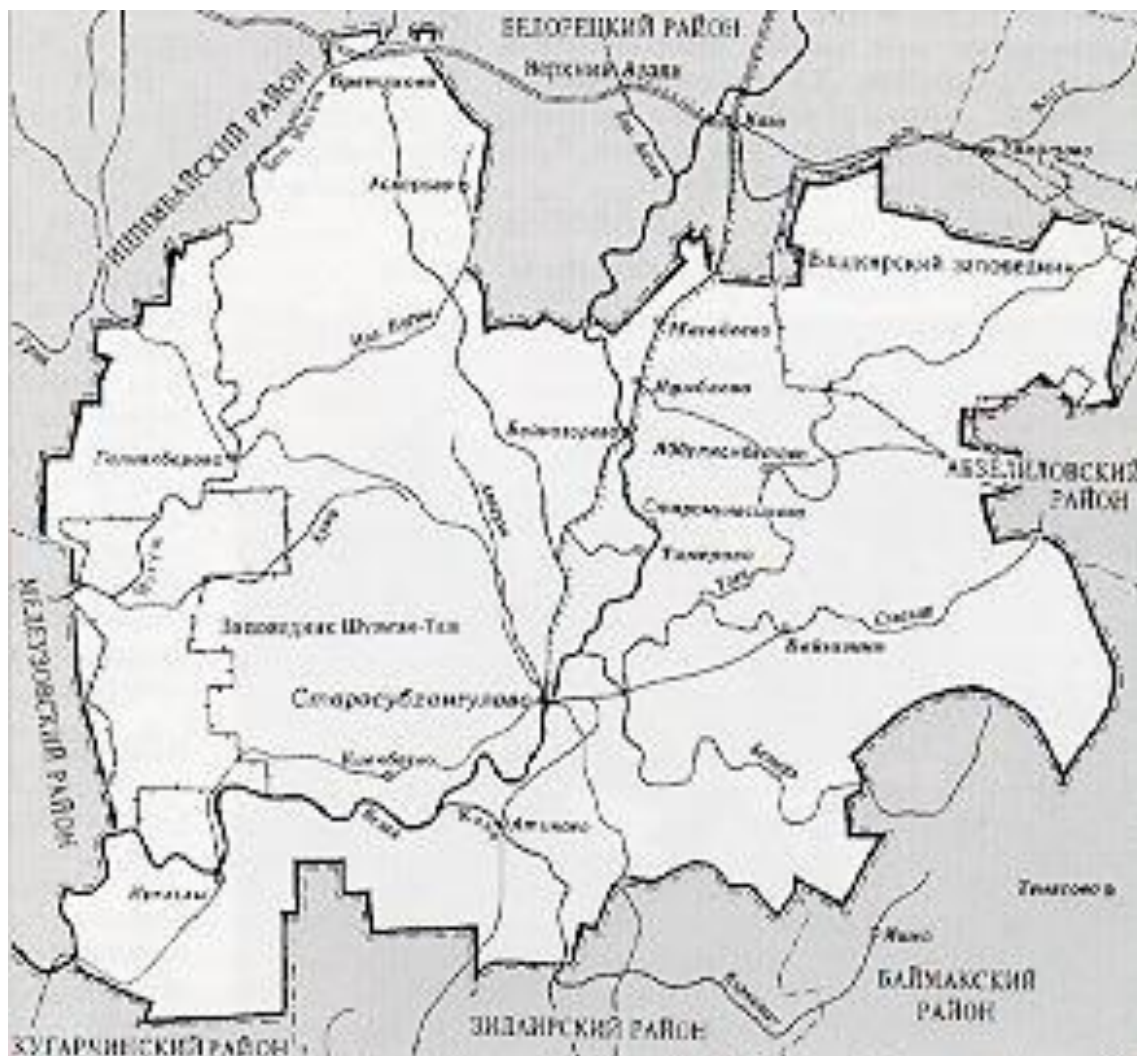
Проект етәксене китапты нәшер итеүгә булышлыҡ иткән Бөрйән районы ауылдарының ер-һыу атамалары мәкәләләрен йыйыусы, туплаусы Бөрйән районының “Таң” гәзите хеҙмәткәрҙәре Баһауетдинова Таңһылыу Сәйфетдин кызы менән Ғарифуллина Айһылыу Рәжәп кызына, мәкәлә авторҙарына, уларҙың информаторҙарына, яҙып алыусыларына һәм етәкселәренә, тарих һәм тел уҡытыусыларына рәхмәтен белдерә.

Был китапта Бөрйән районының ауылдар биләмәләренә ер-һыу атамалары – ғәйәт киң төбәктә барған тарихи вакифалар: ауыл, утар, йәйләү, кышлау, көзләү урындары, тау, йылға, шишмә, уйһыулык, болон, ялан, туғай, урман, сабын исемдәре бирелеп онотолған барған атамаларҙың бер өлөшө генә язылған. Уларҙы һанай китһән бик күптәр, том-том китап сығарырлыҡ. Китап тарихи факттарға, быға тиклем басылып сыккан һәм архив материалдарына, информаторҙар мәғлүмәттәренә нигеҙләнгән. Уның фәнни – танып белеү, тәрбиәүи әһәмиәте бар. Китап киң катлам уҡыусыларға, тууған як тарихы мәзәниәте менән кызыкһыныусыларға тәғәйенләнгән.

Күсереп бәскәндә китапка һылтану мотлаҡ.

Бөрйән районының картаһы

Бөрйән иле

*Бишек яһай, әйзә маһай,
Бөрйән иле - үрсер ил.
Ауыл һайын туйзар бара,
Ышанмаһаң – күрсә кил.
Билең бөгәп бармаһа ла,
Бөрйән бит ул - бөтмәс ил.
Үзенән зур хыялы бар,
Хыялы ил – үлмәс ил.*

Ирек Кинйәбулатов

Бөйөнөм

Самат Ғәбизуллин

Швейцария тизәр Бөйөнөмдә
Һәм «икенсе» тип тә куялар.
Ошо «икенсе»не ишеткәндә
Йөрөгөмдә дауыл кузғала.
Әле лә аз түгел таузарымда
«Швейцария» эзләп йөрөгәндәр.
Берүк, заман, шундай эзәмдәрзе
Алыс йөрөт әле Бөйөндән.
Мең йылдарзы һалып баш астына,
Тарих серем итә Шүлгәндә.
Ә ниндәйзер ғилем әһелдәре
Капованы* эзләп килгәндәр.
Бында – Бөйөн!
Әле укылмаған
Эпопея һәр бер һукмағы.
– Экзотика! – тимә,
шул тарихты
Булдыра алһаң, укы тукталып.
Таузары таш түгел,
укмашкандар
Әсе тирзән, кәндән,
күз йәштән.
Монарланып яткан Юрматаузың
Һәр киртләсе – изге бер кәштә.
Мәсем менән Базал күкрәгенә
Уйылып калған Һәүбән эззәре.
(Һукмактағы һәр бер даға эзен
Мин үбергә әзер тәзләһеп.)
«Швейцария» тизәр.
Юк, Бөйөн был –
Оло Уралымдан бер саткы.
Шул саткыны күрә алһа ғына
Ултыртыр ул түргә кунакты.

1974, 1992

«...башкорт халкының сәсәге үсәргән, түңгәүер, бөйөн халыктарылыр. Былар араһында иң сафы бөйөндәрзәр».

Әхмәтзәки Вәлиди

Йөрәгем

Кәзим Аралбай

Кайза икән минең теге вакыттағы йөрәгем –
Турат тауы текәһенә йүгереп менеп йөрөгәнем,
Кыр(ы)к ата бабаларын арбаған-өйрәткәнем,
Белем-ғилем даръяһында балык кеүек йөзгәнем, —
Кайза икән шул сактағы йөрәгем, ау, йөрәгем?!

Кайза икән минең теге вакыттағы йөрәгем –
Курыузы, Базал тауына “ыһ” ти итмәй менгәнем,
Бөрийән урмандары аша йәйәү яңғыз йөрөгәнем,
Язғы ташкын Ағизелде балам менән үткәнем, —
Кайза икән шул сактағы йөрәгем, ау, йөрәгем?!

Кайза икән минең теге вакыттағы йөрәгем –
Кәләмдәш ағайзар менән яғалашкан мәлдәрәм,
Өйрәнәп тә, өйрәтеп тә, йөкмәп Союз ғәмдәрән,
Бәҗзе эйәрзәш дуҫтарзың ишетеп әр-һөрәнән, —
Кайза икән шул сактағы йөрәгем, ау, йөрәгем?!

Кайза икән минең теге вакыттағы йөрәгем –
Янған тауға елөп менгән бер таякһыз-терәүһез,
Сәғәт кеүек тигез һуккан, хилафлыктан көйрәүһез,
Ут караштарға баш әймәй, хис-тойғоға өнәүһез, —
Кайза икән шул сактағы йөрәгем, ау, йөрәгем?!

Юк теге сактағы йөрәк. Ул тузған да тетелгән,
Каны китаптарға һеңгән, кағыз кеүек өтөлгән.
Нахак һүззәр-уктар менән яраланып бөтөлгән,
Замандың ут-ялкынында сатнаған да кителгән...
Сызарһың тағы күпмегә, йөрәгем, ау, йөрәгем?!

1999

Географик атамалар — тыуған еребезең йөзәр генә түгел, ә күп меңәр йылдар буйы быуындан быуынға, телдән телгә тапшырыла килгән хәтер хазинаһы. Был байлыҡты йыйыу һәм ғилми нигеҙгә өйрәнеү эше һәр ваҡыт көнүзәк булып кала. Ә инде көндәлек кулланылыш, тел мәҙәниәте йәһәтенән карағанда, ер-һыу атамаһының дөрөҫ язылышы айырыуса әһәмиәтле.

Топонимия мираҫыбыҙҙы өйрәнәйек, тикшерәйек, кәҙерләп һаҡлайыҡ!

Рәшит ШӨКҮР.

Бөйөнөм

С. Ғәләүетдинов

Ғ. Дәүләтбирзин һүзәр көйө

Сал таузарым, үзәндәрәм
Һаклай тарих, ер йәмен.
Гүзәлдәрзән-гүзәлһең һин,
Моңдар иле – Бөйөнөм.
Килегез, дуһтар, килегез
Мөгжизәле Бөйөнгә.
Халкымдың бай йолаһы бар –
Оло хөрмәт килгәнгә.

Ағизел йылғаһы

Ҡаһарманлыҡка тиң

Ер-атамалары фәнни телдә топономика тип атала. Икенсе төрлө әйткәндә, “ерҙең хәтер китабы”. Ысынлап та шулай икән? Исемдәрҙе былай ғына ҡушмайҙармы? Юк, һәр атама үҙе тарих, үҙе бер хәтер.

Ер-һыу атамаларын йыйыу, киләһе быуынға, киләһе быуынға еткерерү оло һәм катмарлы эш китапҡа меңдән бер өлөшө генә һыйған. Безҙең тарихи һәм мәҙәни хазинабыҙ төпһөҙ. Был изге эшкә баймаҡтар ҙа, бөйөндәр ҙә тотондо, хазиналарыбыҙ өлгөләрән кәҙерләп йыйып, китап кимәленә еткереп, исем туйҙарын үткәрергә яҙһын.

“Баймак районының ер-һыу атамалары” китабының авторы,

Баймак ҡалаһында йәшәүсе Ә.З.Сәйғәфәров

Мәсем, Базал таузары

Иртәнсәкәй тороп юлға сыжтым,
Һакмар буйы йоморо юл менән.

Килә торғас йырзап әйзем,
Етмеш ике төрлө уй менән.

Һаңдуғаскай һайрай үз еребеззә,
Без йөрөйбөз кеше илендә.

Ак йомортка кеүек тәгәрләтеп,
Ризык йөрөтә беззе күп илгә.

Мәсем менән Базал бейегенән,
Күренеп кенә ята күп ерзәр,
Ашап кына эсмәй, уйнап-көлмәй,
Үкенеп кенә йөрөй күп ирзәр.

Мәсем менән Базал артынан,
Дөһөрләтеп киттек мал менән,
Сәскә кеүек үткән ғүмерзәрзе
Аңғартайык һезгә йыр менән.

Мәсемдәргә сығып йәйләгәндә
Малға рәхәт күлгә сандары,
Йәмлә халыкка ишетелгән
Беззең Базал дандары.

Мәсем менән Базал сәскәһе,
Хушбуйзарзан есте естерә.
Көндөззәрзә мәжлес корорзар ине,
Уйын-көлкө булды кистәре.

Бәйгеләрзә тотоп сабырзар ине
Мәсем өстәрендә ат менән.
Мәсемдәргә сығып йәйләгәндә
Күрешәләр ине ят менән.

***Бөрйән районы, Иске Мәсәт ауылы 74 йәшлек Ғүмәрова Рәбиганан 1957 йылдың 12 августында
БДУ-ның III курс студенты Сәғитов Мөхтәр язып алған.***

Авторзан

Һез кулға алған китап Бөрийән районы биләмәләрендәге ер-һыу атамалары һәм уларзын барлыкка килеү тарихы тураһындағы легендаларзы һәм һүрәтләмәләрзе үз эсенә ала.

Бөрийән иле – сал тарихлы ил. Башкорт халкының эпик комарткылары ошо гүзәл төбәктә һакланып калған. Бөрийәнде күрмәгән – Башкортостанды белмәгән, тизәр. Бөрийән – бик боронғо ер. Уның боронғолоғон башкорт халкының мәшһүр “Урал батыр”, “Акбузат”, “Бабсак менән Күсәк” эпостары дәлилләй.

«Бөрийән – ул Башкортостандың йөзөк кашы», – тигән Әхмәтзәки Вәлиди. Кайза аяк басма, Бөрийәндең һәр ташы, һәр һукмағы, гүйә, тарих һөйләй. Ошондай хозур тәбиғәтле ерзә тыуып үсеп, районыбыззың данын республика кимәленә күтәргән арзаклы шәхестәребез менән без һаклы рәүештә ғорурлана алабыз.

“Бөрийән” һүзенең килеп сығышы тураһында нимә беләһегез? Имеш, бер ир кеше азашып йөрөй торғас, урман төпкөлөндә биш бүргә тап була. Бүреләр был кешегә теймәйзәр. Кешенең дә улар эргәһенән киткәһе килмәй, сөнки башка йән эйәһе юк, имеш. Биш корт менән бер йән шулай йәшәй башлайзар. Күпмелер вақыттан һуң, бүреләр катын кешене табып алып кайталар. Ир менән катын ғаилә кора. Уларзың балалары тыуып, үсеп тарала тора. Изрис исемләһе бер урынға, Колсорәһе – икенсе, башкалары шулай ук үззәре окшаған ергә урынлашалар.

Бөрийән ерендәге ауыл атамалары шул балаларзың исемдәре икән. Бөрийән һүзенең килеп сығышы “бер йән”гә барып тоташа, ә милләттәре “бишкорт”тан тора - бара башкортка әүерелгән.

Бөрийән районы биләмәһе буйынса зур ғына булһа ла ундағы ауыл һәм халык һаны ыксым: **34 ауылда 18 115** кеше йәшәй. Кыпсактар, бөрийән, түңгәүерзәр, тамъяндар за борондан ук ошо ерзе төйәкләп татыу, етеш донъя көтә.

Бөрийәндәр ауылдары Ағизел, Оло һәм Кесе Нөгөш, Үзән, Кана, Һәүәнәк, Алағуян, Майғашлы, Курғашлы, Көргәс йылғаһы, Бетерә туғайзары буйлап төйәкләнәп йәшәй.

Моразым (Аратау), Байназар, Курғашлы, Нәби (Куян), Яңы Монасип (Мишәр), Иске Монасип (Һарт), Тимер, Иске Собханғол (Алағуян тамағы), Ағизел касабаһы, Ишдәүләт (Ябак), Кейекбай (Баштире), Котан, Ырғызлы ауылдары Ағизел туғайзарын төбәк иткән. Брәтәк, Ғәлиәкбәр, Үрге Нөгөш (Ямаш) ауылдары Нөгөш йылғаһын һыулай. Мәһәзи ауылы Мәмбәтһыпы йылғаһы, Асқар ауылы Бәләкәй Нөгөш, Яңы Мөсәт (Берлек) ауылы Алағуян йылғаһын, Байғазылар Һәүәнәк, Курғашлы ауылы Курғашлы йылғаһын, Мәндәғол Майғашлы, Кейекбай Көргәс, Иске Акбулат Ямашлы һәм Үлебар йылғалары, Һарғая ауылы Һарғая, Иске Мөсәт - Сакмағош йылғаһы һыуын һыулай.

Алдар батырзың ауылын үз эсенә алған Әтек ауыл биләмәһе Кана йылғаһын, Яңы Усман - Бетерә йылғаһын һыулай. Был ауылдарзың барлыкка килеүенә карата төрлө караш йәшәй. Быуат ярымдан алып 6 быуатка тиклем йәш биргәндәр бар. Владимир өлкәһендә асылған юғары мәзәниәтле цивилизацияның 35 мең йыл элек йәшәүен, Шүлгәнташ мәмерйәһендәге палеолит осорондағы, йәки 14 мең йыл элекке, таштағы һүрәттәрзе һәм башка факттарзы исәпкә алғанда, Бөрийән районы биләмәһендә 14 мең йыл элек тә ауылдар булыуы ла ихтимал.

Бөрийәндәр иһә әлегә ерзәрзе яулай һәм үзләштерә килеп, төрлө ырыузарзы берләштереүгә өлгәшкәндәр, Мәсем тауы уларзың төп йыйын урыны булғандыр, тигән фекер бар.

Күп һанлы дошмандарзан һакланыу өсөн дә уңайлы булған таулы-урманлы Бөрийән ере. Һан һәм көс туплай килә урман бөрийәндәре көньякка карай күсә башлай һәм яңы ерзәрзе үзләштереүзе дауам иткәндәр.

Әлегә тау исемен телгә алғас, ғөмүмән, ер-һыу атамалары йәки топонимдар һакында әйтмәй үтеү мөмкин түгел.

Улар тулыһынса тиерлек боронго төрки йәки боронго башкорт топонимдарына кайтып кала. Шул ук вакытта сит ил топонимдары ла осрай. Мәсәлән, рус исемдәре: Пороховушка, Лысая тауы, Пугачев тауы, Дегтярка, Вознесенск бакыр иретеү заводы, Волков утары, Антон каяһы һ.б. Немец исемдәре: Фистер юлы - юлды төзөткән немец кешеләренң исеме бирелгән уға. Юл заводтан башланып, тау-урман йылгаларзы киҗеп үтә һәм Өфө - Ырымбур трактына барып кушыла.

Фин-угыр исемдәре: Нөркә тауы (манси телендә Нёр таузы аңлата. Коми - Норыс - калкыулык.) Явал йылғаһы, Яв, явас - мордва телендә һыу аңлата.

Индоевропа, иран исемдәре лә осрай. Тәкәторман тигән һазмат урын бар Ырғызлыла. Финд-европа нигезендә мана, мани - дымлы, һыулы тигәнне аңлата. Күреүебезсә, төрлө дәүерҙәрҙә төрлө халыҡ менән тығыз катнашып йәшәгән бөйөндәр.

Ер-һыу исемдәренң килеп сығыу тарихы, легендаһы бар. Был төбәк ысынлап та легенда, риуәйттәр төбәге, халкыбыздың эшһүр эпостары тыуған ер.

“Урал батыр» эпосындағы Шүлгәннең исеме менән аталған данлыклы мәмерйә һаман да әле асылып бөтмәгән серҙәрән һаклай. 1959 йылдан алып ғалимдар уны өйрәнә, сит илдәрҙән дә килеп-китеп торалар, ләкин был тәбиғәт комарткыһының һандығы төпһөз кеүек. Мәмерйә тирәләй йылға, күлдәр, тауҙар һәм бөтмәс тау тишектәре үзе бер мөгжизәлә комплексты тәшкил итә. Уларзы күрергә ынтылыусылар һаны йылдан-йыл арта. Былтыр, мәсәлән, теркәлгәндәр һаны ғына ла 4 800-ҙән артып киткән.

Шүлгән мәмерйәһе тураһында күп язылды, был теманы тәфсирләү артыктыр. Шулай за халкыбыздың асыл гәүһәрҙәре - «Урал батыр», «Аҡбузат», «Бабһак һәм Күсәк» эпостары тарихи Бөйөһн ерлегендә ижад ителгән тип әйтергә тулы нигез бар. Ер-һыу атамалары тап ошоно дәлилләй. «Шүлгән» мәмерйәһенән 2 һакрым ары өстәрәк урынлашкан Ғәһзелгәрәй ауылынан Шүлгән исемле бәләкәй генә йылға ағып үтә лә, ауыл оһонда ергә сума һәм юк була. Был урынды Сумған тип йөрөтәләр.

Шүлгән мәмерйәһен һуғарып үтеп тағы юкка сыға һәм мәмерйәһенң ауызында 86 метр тәрәнлектән урғылып килеп сыға ла 200 метр саһаһы ағып барып Ағһзелгә кушыла.

Сумғандан алыс түгел Йылкысыккан күле, һисәмә йылдар үзгәрешһез, серле тынлыкта калып, безҙең тормошто күзәтә кеүек. Сыскан һыртлы ала аттар шул күлдән сыккан өйөрҙөн токомон әле лә һаклай.

Тарыуал карт исеме менән бәйле урындар за етәһе. Тарыуал ауылы, йылғаһы, яһаны бар. Ул яһанда борон башкорттардың ете ырыу йыйыны үтә торған булған. Һәм шуның иһтәлегенә, 2006 йылда, унда ырыу тамғалары ырылған карағас бағана ултыртылды.

Йылкысыккан күленән арырак урынлашкан кескәй генә Ығышма һәм Оло күлдәрҙең дә серҙәре етерлек. Күл уртаһындағы кескәй утрауың бер ярҙан икенсе ярға күһеп, йәки ығышып йәшәүенә һисә йыл, йәки һисә быуат үткәндәр, берәү зә әйтә алмай. Ул утрауза ағастар за үсә торған, ығышһа торған һәм мәле еткәс картайып йығыла торған.

Оло күлгә килгәндә, Казихан ағай Ишморатов һөйләүенсә, ул күл короһа илдә һиндәйһер оло вакиға булыр булған. Мәсәлән, Граждандар һуғышы алдынан корой был күл. 1941 йылда тағы корой һәм 1945 йылда ғына һыулы күлгә әйләнә.

«Бабһак менән Күсәк» эпосына бәйле урындар за күп. Карағөлөмбәт, Бабһак корғандары, Үлебар, Күжә, Букһсорға йылғалары, Атайһсал, Караһыйыр, Бәләтар тауҙары һәм йылғалары, Курыузы тауы, Бей киһеүе һ.б. Ошо иһтәлектә урындарға укытыуһы-әһһәрмән Марат Муллағолов тарафынан әлегә таш куйып, унда башкорт, рус, инглиз телендә тарихи урындың исеме язылған. Бабһак курғанына килгәндә, батырдың вариһы эшкыуар Юлбарисов Марс Хәбибулла улы уны сөгөн рәһшәткә менән кәртәләтеп, мәрмәр обелиһск әһһерләтте. Корған бер һисә тапкыр казылған булған, тизәр ололар.

Эпостһа ырыуҙарзы берләһштеревһсе һәм беренһе дәүләтһселеккә нигез һалыуһы Мәһһем хан исеме лә Бөйөһн еренә береккән. Алда әйтәләүенсә, райондың иң бейек тауы - Мәһһем - уның исеме менән йөрөтәлә. Былтыр Урал ағай Иманғолов, кайныһы Заһит Ишдәүләтов һөйләп

калдырған легенда буйынса, Мәсем тауы башындағы ялпак каяны (ул кәлгәне лә хәтерләтеп куя) Хандың корғаны тип алып барып күрһәтте. Был урында ғалимдарыбыздың үз һүзен әйтеүе кәрәк булып ине.

Ғөмүмән, район биләмәһе ер-һыу атамалары, легендалар һәм риүәйәттәргә бик бай. Уларҙы боронғо сәйәхәтселәр зә язып калдырған. Шулай ук үзебезҙең район ғалимдары Мөхтәр Мофаззал улы Сәғитов, Әхмәт Мөхәмәтвәли улы Сөләймәновтың был тәңгәлдә аткарған эштәре баһалап бөткөһөз. Әхмәт Сөләймәновтың хеҙмәттәре башкорт халыҡ ижадының күп томлыҡ баһмаларында йыйып сығарылды һәм юғалып калыуҙан курсалап алып калынды. Шулай за был хазинаны сүпләп бөтөүе мөмкин микән? Һаман да бик күп йылға, шишмәләр, ялан һәм башка ер-һыу исемдәре, уларҙың легендалары безҙең игтибарҙан ситтә кала һәм яйлап онотола бара, үкенескә күрә. Уларҙы белгән оло кешеләр зә кәмей инде. Был йәһәттән Әмир Зәкир улы Сәйғәфәровтың Баймактың ер-һыу атамаларын йыйып китап итеп сығарыуы бик мөһим һәм сауаплы эш булды, тип әйтер инем. Безҙең районда ла был эш башланды, тип әйтергә булалыр. Материал яйлап йыйылды, уларҙы район гәзитендә баһа барҙылар.

Бөрийән ерлегендә Мәсем тауы исемле тау һыҙаты, Мәсем ташы бар. Был Мәсем хандың Бөрийән ерлегенән икәнлеген дәлилләһә, ул батырҙың бик зур кәүҙәле булыуын да иһбатлай, ахыры.

Районыбыз кобайыр, легенда, йолаларыбызға күренекле шәхестәрбез менән бәйлә топономик атамаларға бай. Әйтәйек, Шүлгәнташ мәмерйәһе, Кыргыз айыры, Алпамыша корғаны, Тәтегәс яланы, Тарыуал яланы, Мәсем, Кыззар, Акбейек, Базал тауҙары, Нөгөш йылғаһы һәм утары, Инсебикә, Антон каялары.

Синфи тигеҙһезлек, ярлы-ябағаның хокукһыҙлығы һөҙөмтәһендә тормошта әленән-әле булып торған фажиғәле вакиғалар тыуыҙрған Атайсал, Кызыл ер яландары - ғәскәр кырылып, күп кан түгеләп, ер өштә кыҙарып ятканлыктан аталып калған (Күсәкбей менән Карағөлөмбәт яуы).

«Бабсак бей менән Карағөлөмбәт бей»ҙең Бөрийән вәрсияһында Күсәк бей, Түрә хандың каршы килеүенә карамаһтан, биленә кынлы бысак тағып Ағизел буйлап, һораша-һораша Мәсем менән Базал тауҙары араһынан аккан Күжә йылғаһы буйына китә. Карағөлөмбәт бей шунда өс катыны менән йәйләүҙә яткан була. Ул иһә Карағөлөмбәт бейҙең йәйләүе булыуын асыҡлай. Шулай ук Караһыйыр яланы ла бар.

Мәсем ташы, Әңгәмә тауы, Атайсал, Тәтегәс яланы, Таш мәсет тигән урындар, аталыштарынан ук аңлашылыуынса, йыйын урыны булған. Тарыуал (Атайсал) яланындағы Атайсал йыйыны үткәрелгән изге ерҙә тарихи хәтерәбезгә һәйкәл - стелла асылды. Ул ете ырыуҙың тамғалы ағасын һынландыра. Бөрийән халқы үзенәң үткән тарихын онотмай.

Һәр кешегә үзе тыуып үскән төбәк хозур, ер – һыуы, тау – ташы, кешеләре яҡын һәм ғәзиз. Әүәле атай – олатайҙар балаларына ер – һыу атамаларын тәфһирләп һөйләп, аңдарына һендереп булған.

Тимер ауылы тирәһендә утар, йәйләү, болон, ялан – туғай, мәмерйәләр аталмашы ла тарих һөйләй, улар араһында кеше исемдәре менән аталғандары бихисап.

Билдәле ауыл исемдәренән Тимер ауылын – Ишкилде Тимеровтың атаһы – **Тимер** (1709 йылда тыуған), **Бикташ** ауылын – Бикташ Тойғонов (1758 йылғы), **Байғазы** ауылын - Байғазы Кунакбаев (1770 йылғы), **Аралбай** ауылын – Аралбай Мөхәмәтов (1766 йылғы) нигеҙләгән. Тимер ауылының төньяғында **Яззауар** яланы бар. “Яз” һүзе акланды аңлатһа, “уар” һүзе төрөксөнән “королма” йәки “йорт” тигәнде аңлата. Акланлы йорт йәки язғы йорт тип тә әйтергә була. Тимер ауылы халқының язғы осорға мал көтөү урыны булған ул. Акланды бейек, текә тау ураткан. Урталыктағы каялағы мәмерйәһә **Калкаман** тизәр.

Ул тирәһә Иһәнғол, Иһәнбай (Байғазы ауылында йәшәүсә Иһәнбаевтар араһы), Котлоғилденең (1722 йылғы) атаһы Калкаман карт (1697 йылғы) төйәкләгән, королма корған. Утар урыны әле лә беләнә.

Калмакай яланы тарихы былайыраҡ, Ишкол Калмакаевтың (1724 йылғы) атаһы Калмакай тәүгеләрҙән булып утар нигеҙләгән. Ул азак тимерҙәрҙең төп йәйләүенә әүрелә. **Калмакай йылғаһы** ла бар. Йылға көнсығышка карай уя буйлап **Үзән** йылғаһына коя.

Тимер аркаһында Карашай тигән урын Мансур, Йыйынбай, Һағынбай Карашаевтарзың атаһы **Карашай** (1768 йылғы) хөрмәтенә исемләнгән. Йәйләү эргәһендәгә кәберлек тә тарих һөйләй.

Артабан оло юлға сығыу йүнәлешендәгә уяла Этаяк фермаһы бар. Ул Аралбайзан **Этаяк** тигән кешенең мал көткән йәйләү урыны. Уның туғаны Моталлап улы Байгилде Моталлап улы Бикташҡа күсә. Ауыл таркалғас, Үтәғоловтар араһы Исламбайға, унан Ғәлиәкбәргә лә күсеп ултырғандар. Кесе Нөгөш буйындағы Баймырза утарын Алтынса Тәүлиндың (1780 йылғы) улы **Баймырза** барлыкка килтерә. Алтынса Тимерзән күсеп, Бикташ ауылын нигезләүселәрҙең береһе булған, кәбере лә шул ауылда. Билдәле артист Муллаһиән Һөйәрголовтың атаһы Зыя дегет кайнаткан Нөгөш буйындағы яланды **Зыя** базы тип исемләгәндәр.

Оло Нөгөш буйында Бикташ Тойғонов (1758 йылғы), хөрмәтенә Бикташ ауылы эргәһендә **Бикташ бөгөлө** тигән ер, ятыуы ла бар. **Көсөпкол утарын** Ишмөхәмәт Буранғоловтың (1747 йылғы) өйөнә Көсөпкол (Көсөпколовтар араһы) исеменә атағандар. Бикташ ауылының көньяғында **Көлгөзәр** тигән тау бар уны Кайынсуҡы менән уя айырып тора. Көлгөзәр менән Исламғол Бикмөхәмәтов яратышып, ошо тауҙа осрашып йөрөр булғандар. Шуға тауҙы кыҙың исеме менән атағандар.

Көләмбәт юлы Көләмбәт Кунакбаев (1786 йылғы) хөрмәтенә исемләгән. **Әбделғәзе** – Көзөшлө йылғаһының каршы каяһы, мәмерйәһе лә бар. Йәй көнө болан, мал – тыуар иттәрен карактар шул мәмерйәгә йәшергәндәр. Бикмөхәмәт, Әбделғәзе, Килмөхәмәт зәүрәт сотник Байғазы Кунакбаевтың ҡустылары була. Аталары, үрәтник Кунакбай Карабаев. Аҙаҡ был ерҙәрҙе үҙһенмәй, Һәүәнәк йылғаһы буйына, Байғазы Кунакбаев янына күсеп **Байғазы ауылын** барлыкка килтерә. 1909 йылғы Кәбир Иҫәнбаев мәрхүм дә был турала ишетә белгән. Рәүиз буйынса ла дөрөслөккә тап килә.

Тимер – Бикташ йүнәлешендәгә Кесе Нөгөш, Шәре йылғаһы башындағы юлды **Тимер айыры** тизәр.

Тимер ауылы янында **Карағол** тигән ер Карағол Тимеров (1799 й.), Хөсәйен үзәге, Карашай, **Локман** сокоро (Локман исемле кешенең аты төшөп киткәнгә әйткәндәр), **Йәнсалай** (Йәнғәле Баймырзин һәм Сәләхетдин Колдобаевтарзың исеме менән бәйле) бар. Шулай ук **Яхъя күле**, Үзән йылғаһы буйында **Яңыбай туғайы**, **Исмәғил туғайы һәм солоғо**, **Зәкир солоғо** тигән атамалар зә кеше тормоштары тураһында тарих һөйләй. Рәүиз материалдарынан күреүенсә, Байғазы ауылы янындағы **Аксабикә яланы**, **Кызбикә тауы**, **Дәүләтбай туғайы**, **Ғәббәс**, **Ғаффар утарҙары**, **Байтулла яланы**ның атамалары ла кеше исемдәренән хасил булған. **Кыzzар ташы**, **Ирзәр ташы** тигән атамаларзың да үз тарихы бар.

Тимер ауылы янында Изел балыҡтарының да үз исемдәре бар. Мәсәлән, Муллаһиән һәм Өзәһәм ажауҙарын осратырға була. Колхоз осоронда хатта төрлө тоҡтар за кеше исемдәрен йөрөтөр ине.

Тууған төйәгебезҙәгә атамаларҙы һаҡлау, уларзың тарихтарын белеү безҙең рухи мәҙәниәтебезҙең айырылғыһыз өлөшө. Исем – атамаларҙа тууған еребезҙең тарихы йәшәй, улар изге комартқы. Ә был комартқыларҙы киләһе быуындарға тапшырыу безҙең ҡулда. Кеше исемдәре бирелгән урындар шул кешеләргә тере һәйкәл булып, уларзың абрыһын күтәрә, нәсәл – нәсәбенә мәртәбә.

Йәшәгән еребезҙең гүзәл тәбиғәтен тәләф итмәй һаҡлау, уны артабан байытыу, тағы ла күркәмләндерәү эштәрен башкарыу менән бер рәттән, ер-һыу атамаларының легендаларын да юғалтмай быуындан-быуынға тапшырыу фарыз.

Атамалар нимә һөйләй?

Һуңғы йылдарҙа ер - һыу атамаларына бәйлә риүәйәттәр юкка сығыу куркынысы астына калғанда, был темаға район гәзитендә рубрика асылыуы кыуаныслы хәл. Күренекле публицист, шағир, телсе - ғалим Рәшит Шәкур һүзҙәре менән әйткәндә: “Топонимика - халыҡ теленең, халыҡ тарихының бихисап серҙәрен һаҡлаусы тылсымлы донъя”. Ысынлап та, бер ауыл тирәһендәге атамалар ғына халыҡ тарихы буйынса әллә күпмә мәғлүмәт һаҡлай.

Борон-борондан кеше тау, йылға, ялан, ауылдарға исемдәр биргән. Ваҡыт үтеү менән тел дә үзгәрә, ә атама тороп кала. Кайһы бер атама - һүзҙәр кулланыштан сығып, архаизмға әйләнеп, икенсе һүзҙәр менән алышынған. Ошо атамаларҙың мәғәнәһен асып, уға бәйлә риүәйәттәргә язып, киләһе быуынға еткереп безҙең изге бурыс.

Безҙең атай-әсәйҙәргә һөйләшкән теле хәҙерге телдән ныҡ айырыла. “Күп һүзҙәр онотолдо инде, - ти әсәйем, 83 йәшлек Асия Зәкриә кызы. - Илләнсе йылдарға тиклем кеше “ауыл” һүзән кулланманы, “ызма” тип йөрөттөләр. Бесәндә, йәйләүҙә ятканда ла “ауылға кайтып киләбез” тимәй, “ызмаға кайтып киләбез”, тип - әйтерҙәр ине. Ауылдарҙы ла боронғо исемдәре менән генә йөрөттөләр: Моразым Имес йә Алатау, Мәһәҙей – Түңгәүер, Яуымбай –Кайыһнөй, Колғана - Тамъян, Килдеғол - Һарағы, Әбделмәмбәт - Үзән, Иске Мәсәт-Сакмағош, Кейекбай - Баштире, Яңы Монасип - Мишәр, Иске Монасип – Һарт. Бөрйәндәр менән кыпсактарҙың да тел айырманы бар ине, хәҙер ул да бөттө. Бөтәһе лә дөйәм әҙәби телгә күстеләр.

Иске Монасип (Һарт) ауылының Ағизел аръяғында тау итәгендә урынлашкан өлөшө Кепес тип йөрөтөлә Кепес-хәҙерге төрөк телендә тау бите, тау итәге мәғәнәһен аңлата. Һарт менән Мишәр араһындағы тау - Тәпәнәк. Тәпә - төрөк телендә «тау». Бөтә төрки халыҡтар бер тамырҙан. Ошо ике аңлатма ғына қасандыр безҙең телдәр бер, йәки бик яқын булғанлығын дәлилләй.

Райондағы ауылдар икешәр исем менән йөрөтөлә. Мәсәлән: Нәби – Куян, аръяғы Байкаш, Килдеғол – Һарағы, Әбделмәмбәт – Кыпсақ, Моразым – Аратау, Ғәзәлгәрәй – Шүлгән һ.б. Һәр береһенең үз тарихы, эргә-тирәһендәге тау-ташына хас атаманы, уға ярашлы легенданы бар.

Заман үзгәрә, ваҡыт үтә тора атамалар за яңыра, йә булмаһа икенселәре барлыкҡа килә. Ғилман күперә (хакимиәт башлығы сағында ауылдар араһында йылға аша асылмалы күперҙәр төзөткән), Рәмзи юлы (Иске Монасип ауылының аръяғы Кепес тип атала, шуған район үзәгенә бара торған оло юлға туғанан юл һалдырған), Дамир котоғо, Риф күле исемдәренән үк аңлашылып тора. Тора-бара уларҙа тарихҡа инеп китер.

Ер-һыуҙың, йорт-илдең тарихы быуаттар төпкөлөнә тоташа. Уларҙың исеме - мәңгелек. Тик шул мәңгелекте бозоусылар за бар. Мәсәлән, быуаттар буйы урындағы халыҡ телендә бер төрлө аталып та, азақ шул халықтың тормош-көнкүрешенә бәйлә атаманы бозоп, икенсе мәғәнәлә ят яңғырашта күрһәтергә тырашалар.

Был турала йә оларарға, йә тарихи документтарға таянып язырға мөмкин. Кайһыларының атаманы урысһа атаған булып мәғәнәһен боза. Күпте белгән оло кешеләр зә әкрәнләп бакыйлыкҡа күсә бара, кайһы бер документтарҙың да теүәл һаҡланыуы икеле. Шунан китә лә инде қолаққа ятмаһ исем-атамалар. Мәсәлән, даны сит илдәрҙә лә билдәлә Шүлгәнташ мәмерйәһенең Капова исеме менән билдәләнеүен исләгәндә лә, башкалары тураһында һүз зә юк. Етмәһә, урындағы халыҡ үзә лә шул шауқымға кушылып китә. Ғүмер бакый ошонда донъя көткән ата-бабаларыбыз телендә без уны Ташөй тип йөрөтәбез.

Уны Бикйән сатлығы тип йөрөтөләр. Был тирәлә ауылдың байы Бикйән карттың сабынлыҡтары булған. Ғөмүмән, бик күп ер-һыу атамалары сабынлыҡтар менән бәйлә. Кем саһна, ергә шуның исемен биргәндәр.

Заһир Дәүләтбирзин

Бөйөндәрҙең хужалығы һәм көнкүрөшө тураһында тарихи мәғлүмәттәр

Бөйөндәр ярым күсмә тормош алып барған, мал-тыуар көтөп далаларҙы иңләгән[1]. Өтаулы–урманлы ерҙәрҙә умартасылык һәм һунарсылыҡ менән шөғөлләнгәндәр. Игенселеккә килгәндә инде 1675 йылда Нуғай юлына сәйәхәт иткән сит ил кешеләре бына ни яҙған: бөтә башҡорттар за ер һөрә, иген сәсә. Улар өйҙәр төҙөй.

Билдәле этнограф И.С.Руденко[2] Башҡортостанды “Умартасылык иле” тип атаған. Бигерәк тә солоксолок киң таралған булған. Солок яһау өсөн йыуан карт ағас һайланған. Солокка хужаның тамғаһы һуғылған.

П.Рычковтың яҙыуынса, башҡорттарҙың кайһы берҙәрҙә 2000-гә тиклем солок булған һәм уларҙан зур табыш алынған. И.Георги за башҡорттарҙа 200-500-гә тиклем умарта булуы хаҡында яҙып калдырған.

Тарихи мәғлүмәттәр буйынса бөйөндәр зур-зур йылкы өйөрҙәре менән күсенеп йөрөгәндәр. Башлыса йылкы малы тибендә тотолған. Бер урындан икенсе урынға күсенеп йөрөүҙең максаты - малды ашатыу.

Бөйөндәр йорт шарттарында малсылыҡ продукттарын һәм әйберҙәрҙе етештергәндәр. Улар башлыса корот, эремсек, кымыз, май, ит етештергән һәм кулланған. Тиренән кейем, азык һаҡлау өсөн һауыттар-турһыктар, ат кәрәк-ярактары йүгән, әйәр һ.б. эшләгәндәр.

Катындар кесерткән һәм киндерҙән туҡыма туҡығандар.

Сәсэн Ш.Әминевтың шиғырын килтерәйек.[3]

Катындары еп иләгән, киндер һуққан

Ирҙәре мохтаж түгел бүлек, тоққа.

Хәҙерге йәш киләндәр эшкәнмәгән

Бешмәгән икмәк кеүек көлө юққа.

Бында “бүлек” – полог (рус). иген һ.б. нәмәләр һалыр, иген һуқҡанда түшәр өсөн тотонолған зур яппа.

Тағы бер тақмақты ла ишкә алып китәйек.

Сания апай киндер һуқмай

Япрак менән бизәкләп.

Һөйгәнәнә күлдәк итеп

Тегә миқан нөгәттәп.

Киндер туқыманы көл тоноғо менән ап-ақ итеп йыуып, өстөнә йәшел япрактар һалып туқмағандар. Япрактың бизәге һеңеп калған. Бигерәк тә бизәкләү өсөн дегәнәк япрағы киң кулланылған. Дегәнәк япрағынан тешләп һәр төрлө бизәктәр яһағандар. Хәҙерге заманда кайсы менән яңы йылда кар бөртөктәре киҫәбез. Төрлө формала киҫелгән дегәнәк япрағын туқымаға һалып туқмап бизәкләгәндәр.

Башҡорттарҙың көнкүрөшөндә һунар за зур роль уйнаған. 1694 йылда батша исеменә язылған ялыуза былай тип язылған: башҡорт ерҙәрҙә халықтың күбәйеүе арқаһында һунарсылыҡ итергә мөмкинлек калманы. Мышы, айыу, төлкө, һыуһар, тейен көмөгәндән-көмей, балыҡ әзәйә. Йылкы өйөрә һәм мал көтөүе өсөн урын бик нақыҫ, яһаҡ һәм башка һалымдар түләү өсөн мөмкинлектәр юк.

Хәҙерге Бөйөн районы биләмәһендә XIX быуатта Бөйөн волостары вәкилдәре менән бергә Карағай-Кыпсаҡ һәм Тамъян ырыуҙары йәшәгән. Һуңынан Түңгәүер волосы кешеләре лә кушыла.

Кыпсактар бик боронғо төрки кәбиләләренә карай.[4] Шәжәрәләрҙән күренеүенсә, кыпсактар Башҡортостанға көньяктан килгән. Көньяк Уралда кыпсактар өс төркөмгә бүленгән: төньякта– карағай һәм гәрәйҙәр, урта өлөштә - һыуындар, бошмандар, сәнкемдәр, көньякта – кара кыпсактар. Бөйөн районы территорияһында карағай-кыпсактар йәшәй.

Ырыуың ағасы - карағай, кошо - карсыға, тамғаһы – даға, ораны- туксаба. Райондың Килдеғол, Әбделмәмбәт, Яуымбай, Байназар, Моразым, Курғашлы, Нәби, Иске һәм Яңы Монасип, Тимер ауылдары карағай –кыпсак ырыуына инә. Түңгәүер ырыуына Мәһәзей, Асқар ауылдары инә.

Тарихи мәғлүмәттәр буйынса 1815 йылдарҙа Стәрлетамак өйәзенән 20 ғаиләне Бөрйән волостына күсерәләр. Хәзерге Күгәрсен районында Смак, икенсе исеме Түңгәүер, тигән ауыл бар. Ошо күсеп килгән Түңгәүер волосты кешеләре Бөрйән районының Асқар һәм Мәһәзей ауылдарына нигеҙ һала. Ошо осорҙа Нөгөш йылғаһы буйында Бикташ ауылы барлыкка килә.

Ауылға нигеҙ һалыусы 76 йәшлек Бикташ Тойғонов, уның Дилмөхәмәт, Юлмөхәмәт, Кужәхмәт, Хәжиәхмәт исемле улдары була. 1834 йылда ауылда 117 кеше, 1859 йылда - 124, 1920 йылда 185 кеше булған.

1843-1850 йылдарҙа Монасип (Һарт) ауылы кешеләре Исламбай ауылына нигеҙ һала [5]. 1850 йылда ауылда 20 йорт, ә 1859 (X ревизия буйынса) 24 йорт булып, 120 кеше, ә 1920 йылғы иҫәп буйынса 205 кеше йәшәгән. 1979 йылда был ауылда 57 йорт булып 320 кеше йәшәһә, 2005 йылда 124 йортта 404 кеше йәшәй.

Исламбай ауылына нигеҙ һалыусы 1808 йылда тыуған Монасип (Һарт) ауылы кешеләре Исламбай Йомағужин була. Ул 1828-29 йылдарҙағы урыс-төрөк һуғышында катнаша. Ошо уҡ һуғышта Карағай-Кыпсак волосты кешеләре Ниғмәтулла Аратов, Кәзербай Хәлилов, Ишкенә Әйүпов, Мөхәмәҙрахим Мөхәмәтғәлиндар ҙа катнаша.

XIX быуат уртаһында бөрйән ерҙәрендә халыҡ һаны ныҡ арта, көтөүлек ерҙәре кәмей. Һөҙөмтәлә хужалыҡ итеү формалары ла үзгәрә төшә. Тәбиғи шарттарҙан сығып урман промыслодары киң йәйелә башлай. Халыҡ ағас йыткан, һал ағыткан, дөгөт кайнаткан.

XX быуат башында бөрйәндәр, нигеҙҙә, игенселек, малсылыҡ менән шөгөлләнәүгә күсә. Илдә Совет власе урынлаштырыу, граждандар һуғышы, 1921 йылғы аслықты үз елкәһендә татыған халыҡ төшөнкөлөккә бирелмәй, яқты киләсәккә ышанып хужалыктарҙы тергеҙеү өсөн яңы ойошмаларға берләшә башлай. Районда иң беренсе кооперация 1924-1925 йылда Иске Собханғол ауылында асыла. "Башпомгол" ярҙамында кустарсылыҡ эше лә йәнләнеп китә. Унда мискә, балта һабы сабыу, йүкә һызырыу, аркан ишеү, һал ағытыу эштәре ойошторола.

Өлөгә Бөрйән районы биләмәһендә Карағай-Кыпсак ырыуы кешеләре лә йәшәй. Был ырыуға Килдеғол, Әбделмәмбәт (Кыпсак, Үзән тигән исем менән дә йөрөтәләр), Яуымбай, Байназар, Моразым, Иске һәм Яңы Монасип, Нәби, Тимер ауылдары ҡарай.

Килдеғол ауылын 1812 йылғы Ватан һуғышында катнашкан Килдеғол Иглик улы Ибраһимов нигеҙләгән [6]. Килдеғол Рус Армияһының 15 полкында зауряд хорунжий булып хеҙмәт итә һәм Парижды алған өсөн көмөш мизалға лайыҡ була. Улдары Сәйфулла, Әбделвәхит, Йәһүзә һәм Ғәйнулла булған.

1859 йылғы перепись буйынса Килдеғолда 23 өйҙә 153 кеше, 1920 йылда 400 кеше иҫәпләнгән. Урындағы халыҡ кулбыскыһы менән такта, транс ятқан, дөгөт, күмер ятқан. Малсылыҡ, һунарсылыҡ, балыҡсылыҡ менән шөгөлләнгәндәр. Заманына күрә хәллә генә йәшәгәндәр. Кайһы бер хужалыктар десятиналап арпа, һоло, тарма, сәсмә сәскәндәр. Һалабаш, киндерҙән һуғылған тукумалар, септә, ҡап һуғып, сабата үрөп, аркан ишеп, талдан кәрзин, һауыт-һаба, күрөп үрөп, дөгөт, һағыз кайнатып, мискә, ағас һауыт-һаба яһап, такта, транс ярып, ит, тере мал менән Хәлил, Мәғнит базарҙарына сыткандар.

1921 йылғы аслыҡ ауылдың көнкүрөшөн ауырлаштырған. Урман үзенә кейеге, әттеге, һарынаһы, емеш-еләге менән күптәрҙә үлем тырнағына бирмәй. Хужабикәләр еп иләй, тукума һуға, тарма орлоғо һуға, май, корот етештерә. Йәй буйы малға бесән әҙерләнә.

1930 йылдың мартында республика күләмәндәге кантондар һәм волостар бөтөрөлә, республикала 48 район, шул иҫәптән Бөрйән районы барлыкка килә.

Бөрйән ерендә колхозлашыу, бергәләп эшләү системаһын урынлаштырыу ҙа зур көс талап итә.

1930 йылда Килдеғолда ла колхозлашыу башлана. Халык колхозға малын бүлөп бирә. Искужин Фәйзулла, мәсәлән, 7 ат тапшыра. Ыйыр малы, вак мал туплана.

Колхозды башлап Һағынбаев Можанитдин Шөгәйеп улы етәкләй. 1940 йылда колхоз “Молотов” исемен йөрөтә башлай. Аралбаев Нуриман председатель булып, Һағынбаев Фәйзрахман Якуп улы бригадир, Миндеғолов Әшрәф Сәғит улы ферма мөдире итеп тәғәйенләнә.

Карағай-Кыпсак ырыуы кешеләре һуңғарак тағы ла Бәләкәй Кыпсак, Һарғая, Курғашлы ауылдарына нигез һала. Был XX быуат башында була.

Тарихи мәғлүмәттәр буйынса. Карағай-Кыпсак ырыуы кешеләре Бөрйән районына Әбйәлил районынан килгән кешеләргән таралған булып сыға.

Бөрйән ырыуының Баймак районы кешеләре Әтек ауылын нигезләгән.

[1] Янгужин Р. Башкорт кәбиләләре тарихынан. - Өфө: Башкортостан “Китап” нәшриәте, 1995. 44-се бит.

[2] Руденко С.И. Башкиры: историко-этнографические очерки. М.-Л., 1955.

[3] Информатор Әминев М.Ғ., 1915 йылғы. Әбйәлил районы Әбделғәзе ауылы.

[5] Информатор Аллабирзин Д.З., 1962 йылғы.

[6] Информатор Ямалова Б.Ф. 1924 йылғы. Әбйәлил районы Әбделғәзе ауылы.

Сәғитова Гәүһәр Афзал кызы

Бөрийән районы топонимдарының лексик-семантик классификацияһы

Топонимдар халык тарихы, этник процестар менән тығыз бәйләнгән. Уларҙа ырыу, кәбилә, хатта ара исемдәре, халыктың шөгөлө, исемдәре, ер-һыуың үзенсәлектәре, атама булып, нығынып калған.

Ырыу-кәбилә, ара исеме менән: *Бөрийән районы, Иске Монасип – Һарт, Әбделмәмбәт ауылын Кыпсак, кәбилә исеме менән Үрге Нөгөш ауылын Ямаш, халык исеме менән – Кыргыз айыры* тип аталған топонимдар.

Һөнәргә, игенселеккә бәйле атамалар: *Һабансы, Игендек (сабын), Иген саттығы, Аштык уяһы, Баҫыу яланы, Тирмән тугайы, Борсакһуккан, Һөрәмбәт* һ.б.

Кортсолокка бәйле атамалар: *Кортсолок, Күсоя, Кыусолок, Зәкир солого* һ.б.

Урмансылык һөнәренә бәйле атамалар: *Баз сокоро, Баз яккан сокор, Транса юлы, Дегет яккан сокор, Скипидар заводы, Кордон тугайы, Паравай, Карагай тауы, Карагас мороно, Карамалы һырты* һ.б.

Бесән сабыуға бәйле атамалар: *Карагайсабын, Кырксүмәләтуғай, Сукракты сабыны, Бишкүбә, Кәбәнташ, Һуғыш тугайы* һ.б.

Ағас исемен йөрөткән ер-һыу атамалары: *Баланйорт, Беиәлетау, Карагас-йорт, Имәнийорт, Әрәмәйорт, Карамалы, Карурман, Сукмуйыл, Усағуй* һ.б.

Кеше исеме бирелгән ауылдар: *Ғәзелгәрәй ауылы, Ғәлиәкбәр, Тимер, Нәбиулла, Шүлгән, Нөгөш, Моразым, Мөлөк утары* һ.б.

Кеше исеменән булған башка ер-һыу атамалары: *Сәфәр утары, Мәрийәкәй, Волков, Бәғизә тауы, Уралтау, Инсебикә, Акбулат ауылы, Мөлөк ташы, Үтәбикә, Сафия ташы, Бикташ, Бикташ бөгөлө, Кинйәбикә, Йәнгәрәй, Көлгизәр суҡыһы, Әмир суҡыһы, Казиса, Нигмәт ташы, Мәрзиә суҡыһы, Мөзәй йылғаһы, Ғәйниә котоґо, Динислам тауы, Рабига ташы* һ.б.

Кеше исеме бирелгән күл һәм шишмәләр: *Ғәйниә котоґо, Ғәлбикә күле һәм шишмәһе, Фәткулла шишмәһе, Ырғызлы йылғаһы,*

Үлән исеме сағылған ер-һыу атамалары: *Аскарак яланы, Осконлогыр, Андыз яланы, Киндерз(е)уй, Умырзая, Көртмәле тауы, Киндер кайыны* һ.б.

Хайуандары исеме менән аталған ер-һыуҙар: *Айыузы, Айыуаткан, Йылкысыккан, Һарат уяһы, Кәзәтау, Күгат ташы, Кондозбай, Ат яткан, Сыбарайғыр, Эт тыкрығы, Арыктай, Кырктейәк, Кәзә һуйған, Карүгез яланы* һ.б.

Кош-корт исеме кушылған атамалар: *Козгонташ, Козгон ояһы, Карагошты, Өйрәкташ, Өйрәкле, Тауык фермаһы* һ.б.

Бөжәк исемдәре булған ер-һыу атамалары: *Серәкәй, Кортсолок, Таракантуғай.*

Тупрак, казылма байлык исемдәре булған атамалар: *Кургашлы, Кызыл ер, Ташлы, Ташкыраз, Акбалсык йылғаһы, Базраш тауы, Канишал тауы* һ.б.

Бер объекттын икенсегенэ карата нисек һәм кайза урынлашыуын белдергән атамалар: *Яңы Собхангол – Иске Собхангол, Яңы Мәсәт – Иске Мәсәт, Түбәнге ауыл, Аратау.*

Бүтән халыктардың күсеп килеүе йәки үз-ара мөнәсәбәттәре аркаһында барлыкка килгән атамалар: *Волков утары, Богаса (Пугачев) тауы, Кыргыз айыры.*

Кушамат тағыузан, үсекләшеүзән: *Япония (Яңы Мәсәт), Финляндия (Базал биштәһе), Куян (куян һымак), Байкаш (байкау, күзәтеү), Кепес (күз кабағы), (тау кабағы), Афганистан, Пакистан, Эт тыкрығы һ.б.*

Объекттың төзөлөш материалына бәйле: *Ташкүпер, Ташкыраз, Агаскүпер һ.б.*

Тарихи вакифалар сағылыш тапкан атамалар: *Бабсак бей курғаны, Атайсал яланы, Батша котоҗо, Кыргыз айыры, Мәсет тауы, Мәсемташ, Кыззар тауы, Караһыйыр тауы һәм яланы, Буксорға, Балатар, Күкәй, Баләтау, Канишал, Хәзрәт шырышы, Ветерандар аллеяһы һ.б.*

Ике исем йөрөткән топонимдар (рәсми һәм халык телендәге): *Әбделмәмбәт – Кыпсак, Игелек, Үзән башы; Иске Монасип – Һарт; Яңы Монасип – Мишәр.*

Халык телендә был атамалардың икеһе лә йәшәй, хатта район үзәген **Бөрийән** тип атаузы уңай күрә, ә рәсми исеме **Иске Собхангол** бик һирәк кулланыла.

“Ер-һыу атамалары донъяһында окшатыу, сағыштырыу, метафора, образлылык зур урын алып тора. Был алымдар ярзамында кеше тәбиғәтте йәнле итеп күз алдына бастырған. Йәнле итеп күз алдына килтереү топонимик лексиканың бик боронғо булыуына ишаралай: йылғаның, тауың өлөштәре, йылға кушылдыктары кеше тәнәнә, кейем өлөштәренә окшатып әйтелә”, – тип билдәләне үзенә хезмәтендә Р. Шәкүр.

Ысынлап та, *буй, баш, арка, култык, һырт, аяк, колак* кеүек **кеше, хайуан тәнәнә караған һүззәр ярзамында** бик күп атамалар бар: *Бүреле буйы, Аскарак тамағы, Еләкләтүбә, Елдәрка, Арка, Һыуыкколак, Кыззар ташы, Кейәүзәр үзәге, Этаяк, Мулла түше, Калыу мороно, Алагуян башы, Кәйнә теле* (тәңсин язык), *Юркин теле, Күл тамағы* һ.б.

Тикшерелгән материалдарҙа объекттың үзенсәлегенә, мәсәлән, тауышка окшатып, яһалған топонимдар бар. Уларға **Шаңғырауык каяһы, Сыңғырлауык мәмерйәһе, Батинкаташ, Ослоташ, Кызматаш, Изәнташ, Һандыкташ, Такыясусак, Селтербикә йылғаһы, Кукрауык йылғаһы** һымак атама йөрөткәндәре карай. Шаңғырыуык каяһы эргәһендә сак кына тауыш та яңғырап тора, кире кайта. **Кукрауык йылғаһының** Оло Нөгөшкә койған ере бик текә, һыу күкрәү тауышы сығара. Күкрәүектән, әйтелешкә яраклаштырылып, **Кукрауыкка** үзгәртелгән.

Топонимия ла, тел һымак ук, бик йәнле процесс – искерә, дөрөсөрәге онотла барып, урынына яңы атамалар яһала. Быға миһал итеп, ауыл исемдәренә боронғоларын, рәсмиләштерелгәндәрен һәм халык телендәге **Финляндия** һымактарын индерергә мөмкин. Шул ук вакытта тәбиғәттәге, йәмғиәттәге үзгәрештәр аркаһында кире кайтарып булмай торған юғалтыу, искерәү (урман, сабынлык, еләкләктәрҙән юкка сығыуы, йылға короуы) күренештәре хас. Халык телендә йыш кулланылғандары оҙак йәшәй, ә кеше һирәк йөрөгән урын атамалары әз кулланылып, онотла бара. Шуның аркаһында тел дә улар юғала. Мәсәлән, ауылға яқын булған **Бергәзә акланы** зур юл һалғанда юкка сықты, ауыл эсендәге **Ғәйниә котоҗо** бер нисә йыл акмай.

Эшкә әзерлек барышында тыуған якты өйрәнгән, тарих укытыусыһы **Дамир Зиннәт улы Аллабирзиндың** район китабына тип йыйған материалдары төп сығанаҡ булып торзо. 510 атама

тупланды, лексик-семантик классификация яһалды, легендалары язып алынды һәм топонимдарының һүзлегә төзөлдө.

Мөхәмәтов Әбделвахит Ғибат улы

Гүзәллектәр иле – Бөрйән ере

Бөрйән топонимикаһы һәм ауыл урамдары үзенсәлектәре

Бында – Бөрйән!

Әле укылмаган

Эпопея һәр бер һукмагы.

Тыуған төйәгебезҙең ғәжәйеп гүзәл булыуы барыбызға ла мәғлүм. Кайза бакма, урман да тау Бөрйәндә. Бер яктан бейек-бейек каялар менән көртәләнгән Ағизел, башка тарафтарға – таузар, таузар...

Һәр ауылдың үзенә генә хас булған ғөрөф-ғәзәттәре, шул ерҙә генә куллана торған һүзҙәре һәм бай тарихы бар. Бөрйән районының төп байлығы – тау, урман, тәбиғәт, матурлыҡ, хозурлыҡ. Бында һәр ағас, һәр таш, һәр кая тарих һөйләй. Шүлгәнташ мәмерйәһе, Инсебикә каяһы, Йылкысыккан күле... Йыр һүзҙәре менән әйткәндә, «хайран калып ошо гүзәллеккә, донъяларҙы онотоп йөрөрлөк.» Юкка ғына Мостай Кәрим Бөрйәндә икенсе Швейцарияға тиңләүселәргә: «Мин күп ерҙәрҙе күргән, күп илдәрҙе гизгән кешемен. Бөрйән - икенсе Швейцария түгел, Швейцария – икенсе Бөрйән!» - тимәгәндәр.

Мең йылдарҙы һалып баш астына,

Тарих серем итә Шүлгәндә...

Бында һәр бер үлән, һәр бер ағас

Моң сығара, барып кағылһаң...

«Был ерҙе Хозай һокланһындар, хайран калһындар, ләззәт кисерһендәр, илһамланһындар, йәшәүгә көҙрәт алһындар өсөн яралткан һымаҡ. Әкиәт иле, йәм иле! Шундай тынлыҡ, шундай хозурлыҡ! Ожмах ер, йәндәр йәнләнер ер... Шуға ла «изге урын»ға, хажға барған һымаҡ бараһың. Бында - тәүге кешеләр, канбабалар йәшәгән Шүлгәнташ мәмерйәһе. Бында уларҙың мәңгелек ауазын, моңон ишеткәндәйһең, үлмәс рухын тойғандайһың. Был изге урын үзенә тартып, сақырып тора», - тип язғайны журналист С. Бәзретдинов. Ә шағирә Лариса Абдуллина Бөрйәндә «ерҙәге ожмах» тип атаны. Эйе, ысынлап та, ерҙәге ожмах, йәннәт ул Бөрйән яктары. Шуға ла матурлыҡ яратыусы бик күптәрҙе үзенә тарта, тип яҙы Минзилә Фәхретдинова.

Бөрйән ауылдары тарихи Башкортостан биләмәләрендә урынлашкан. Ауылдарҙың юкка сығыуы башлыса кешеләрҙең икенсе урынға күсеүенә бәйле. Бер ауылдың икенсе торама менән кушылып китеү осрактары ла бик йыш, ул ваҡытта берәүһенә генә исеме һакланып кала. Башкорт ауылдары X -- XV быуаттарға ултыраҡ тормошҡа күсеү сәбәпле барлыҡҡа килгән тип аңлаталар. Тарих фәне канундары буйынса ауылға нигеҙ һалыу йылын күрһәткән ниндәйҙер язма сығанак булырға тейеш. Әгәр ундай сығанак булмаһа, хөкүмәт тарафынан тәүге теркәү йылын күрһәтәләр. Күсеп килеүселәр төзөгән ауылдарҙың тыуған йылын билдәләү ауырлыҡтар тыуырмай, сөнки күскенселәр башкорттар менән ер буйынса килешеү төзөгәндәр. Совет заманандығы ауылдар буйынса хөкүмәт карарҙары бар. Ә башкорт ауылдарына нигеҙ һалыу йылын билдәләү бик ауыр һәм теүәл йылы билдәле ауылдар бик аз. Шуның өсөн, башлыса ауылдарҙың тәүге теркәү йылын күрһәтәләр. Хөкүмәт тарафынан бындай тәүге теркәү 1795 йылғы 5-се ревизия иҫәп алыу ваҡытында булған.

Ауылдарҙың топонимикаһы.

Ауылдарҙың исемдәре башлыса ауылға нигеҙ һалыусының исеменән йәки ер-урындың, йылғаның атамаһынан алынған. Ауылдарҙың берәү генә түгел, бер нисә исемләләрә лә булған. Ауыл исеменә «Яңы», «Иҫке», «Оло», «Кесе», «Үрге», «Түбәнге», «Баш», «Тамак» һымаҡ

өстәмәләр бындай исемле ауыл булған осракта кулланыла. Әгәр бөгөн өстәмәле исемле ауыл булып, шундай ук исемле (эммә өстәмәһез) ауыл булмаһа, бындай ауылдың элек булыуы бик ихтимал. Башкорт ихтилалдарынан һуң, башкорттарҙы ауылдары менән икенсе урынға кыуып, был урынға күскенселәрҙе ултыртыу осрактары бик күп булған.

Төрлө райондарҙа ғына түгел, бер үк район эсендә лә исемдәре бер төрлө булған ауылдар бар.

Бөрйән районындағы ауыл урамдары тураһында ла һүз алып барайыҡ.

Октябрь Революцияһына бәйле урамдар: Октябрь урамы. Яңы урамдар исемдәре заводтарға бәйле: Кирбес урамы. Башкорт халкының милли батырҙары менән бәйле: С.Юлаев, М.Шайморатов, М.Гәрәев урамы. Косманавтарҙың исемлә мәңгеләштерелә: Ю. Гагарин урамы. Башкорт яҙыусылары, Мәжит Ғафури - шағир, башкорт совет әҙбиәтенең классигы, БАССР-ҙың халыҡ шағиры (1923) урамдары барлыҡҡа килә. Шағир-мәғрифәтсе Мифтахетдин Аҡмулла, ғалим Әхмәтзәки Вәлиди исемдәре менән бәйле урамдар бар.

Чечен республикаһында контртеррористик операцияларҙың берендә һәләк булған. Үлгәндән һуң “Батырлыҡ өсөн” ордены менән наградланған. Бөрйән ерендә йәшәгән, бәләкәй тыуған иленә тоғро хезмәт иткән һәм исемдәрен мәңгеләштерергә лайыҡлы шәхестәр: Илдар Ғәбитов урамы. Бөйөк Ватан һуғышында катнашкан: Һибәт Ишһилдин, Әйүп Һатыбалов һ.б

Әбделмәмбәт ауылында: Бабсаҡ, С.Мөхәмәтҡолов, Тау, Урман, Дуслыҡ, Колхоз, Үзән, Туғай урамдары.

Әтек ауылында: С.Юлаев, Урал, Дуслыҡ урамдары.

Асҡар ауылында: Мәктәп, Сыуаҡай, Самат Ғәбизуллин, Зариф Әхмәзуллин, Нөгөш урамы.

Ағизел биҫтәһендә: Муса Гәрәев, Кыуғын урамы, Ағизел, Тау, Йәштәр урамы, Совет тыкрығы, Ишдәүләт урамдары.

Бәләкәй Кытсаҡ ауылында: Үзән, Йәштәр урамы.

Базал биҫтәһендә: Базал, Дуслыҡ, Аҡмулла, Мәктәп, З.Вәлиди, Тыныслыҡ, Кайынтуш, Мәсем, М. Горький, Арғызма, Карат, Наураз, Райман Ишбаев, Юнир Ғәзизов, Йылға аръяғы, Ағизел урамдары.

Байғазы ауылында: Урман, Уразы, С.Псянчин, Д.Баязитов, Тау урамы.

Байназар ауылында: Салауат Юлаев, Октябрь, Тау, Туғай, Йәштәр, З.Вәлиди, Бельская, Дуслыҡ, Мәктәп, Тыныслыҡ урамдары.

Брәтәк ауылы алты урамдан тора: Салауат Юлаев, Нөгөш, Мәктәп, Йәштәр, Каран, Тау.

Ғәзәлгәрәй ауылында: Шүлгән, Заповедник, Морат туғай, Антон урамдары

Ғәлиәкбәр ауылында Үзәк урам, Илдар Ғәбитов, Аратау, Йәштәр урамы.

Кейекбай ауылында: С.Юлаев, Мәктәп урамдары.

Килдегол ауылында: Ғәбитов, Йәштәр урамы.

Колғана ауылында: С.Юлаев, Мөхәмәтйәнов, М. Мортазин, Шакман урамдары

Котан ауылында: С.Юлаев, Тирәкле, Туйбаға урамдары.

Курғашлы ауылында: Ю.Гагарин, М.Гәрәев, М.Шайморатов, Мәктәп, Урал, Ялануй.

Иске Собхангол ауылы бик зур. Матур урамдары бар, һәр урамы бер исемдә йөрөтә Салауат Юлаев, Мөхтәр Сәғитов, Ленин, Матросов, Һибәт Ишһилдин, Октябрьск, Урал, Күл урамы, Кирбес, Мунса, Тыныслыҡ, Шишмә тыкрығы, Совхоз, Кызыл - Таш, Мәжит Ғәфүри һәм башкалар.

Иске Мөсәт ауылында: Сакмағош

Исламбай ауылында: Хәмит Хәйбуллин, Шәүәли, Шәйек, Сыбайялан, Урман, урамдары.

Мәксүт ауылында: Мәктәп урамы.

Мәндәгол ауылында: Ағизел, Изел урамдары

Мәһәзи ауылында: Зәки Вәлиди, С.Юлаев, Ш.Мөхәмәтйәнов урамдары.

Иске Монасип ауылында: С.Юлаев, Г. Ихсанов, Ослотау, Ағизел, Кепес, Суктал.

Нәби ауылында: Әйүп Һатыбалов, Моронташ, Ағизел, Ильяс Рәхмәтуллин, Кайынтуғай

Үрге Нөгөш ауылында: Нөгөш урамы.

Тимер ауылында: Салауат Юлаев, Ағизел урамдары.

Һарғая ауылында: Үзәк, Башарт урамдары.

Ырғызлы ауылында: Е.Пугачев, Рылов, Заповедник, Тыныслык, Кинйә Арысланов урамдары.

Яңы Усман ауылында: С.Юлаев, Т.Күсимов, Бетерә, Муса Мортазин, Зәки Вәлиди, М.Шайморатов, Йәүгәзе.

Яңы Мәсәт ауылында: Зәки Вәлиди, Алағуян урамы

Янһары ауылында: Ағизел, Дуслык, Тыныслык, Мәктәп, Йәштәр, Йылға аръяғы.

Яңы Монасип ауылында: Ауылдың төп урамы данлыклы ауылдашыбыз М. Сәғитов исемен йөрөтә, Ағизел, Дуслык, Каратау урамдары бар.

Яуымбай ауылында: Салауат Юлаев, Мәктәп урамдары бар.

Беззе Һибәт Ишкильдин урамы исеме кызыкһындырзы. Урамыбызға бушка ғына Һибәт Ишкильдин исеме бирелмәүен асыклағыбыз килде. Ишкильдин Һибәт Ваһап улы 1914 йылда Мәндәғол ауылында тыуған. Уның атаһы урта хәлле укымышлы кеше булған. Тәүге белемде Һибәт өйҙә мәзрәсә бөткән ағаһынан ала, унан һуң крәстиән йәштәр мәктәбендә укый. Укымышлы, белемле Һибәтте (1932-1934 йй.) Әтек ауыл советына секретарь итеп тәғәйәнләйҙәр.

1937 йылға тиклем район мәғариф бүлегендә белемһезлектә бөтөрөү буйынса инспектор була.

1939 йылға тиклем Һибәт Ишкильдин совет армияһында хеҙмәт итә, япон самурайҙарына каршы һуғыша. 1940-1941 йылдарҙа «Марс» колхозының етәксене, Иске Собханғол ауылының секретары була. Һуғыштың тәүге мәлдәрендә Мәскәүҙә фельдшерлыҡ курстарында укый, лейтенант дәрәжәһендә Ленинград фронтына ебәрелә, полк командиры була.

Кыйыу һуғыша. Тыуған илебез уны оло батырлыҡтары өсөн Ленин ордены, 2 тапҡыр Кызыл Йондоз ордены менән бүләкләнә. 1946 йылда район һаулыҡ һаҡлау етәксене булып тәғәйәнләнә. Һаулығы насарайыу сәбәпле, 1947 йылда эшен ташларға мәжбүр була. Һуғышта алған яраларынан, 3 йыл каты ауырығандан һуң, 1951 йылда донъя куя. Уның кәбәренә стела куйылған. Һибәт Ишкильдин урамында 53 хужалыҡ, уның исемен аҡларҙай кешеләр йәшәгән һәм йәшәй. Без улар менән ғорурланабыз. Ирек Фәхетдин улы Зарипов, хаклы ялдағы укытыусылар Валиева Асия Йәмил кызы, Сәғитова Фәнүзә Әхәт кызы, уның кызы йырсы Венера Юлгильдина, актер, мәрхүм Ғаяз Алтыншин, оҙак йылдар типографияла эшләп хаклы ялдағы Һөйөшөва Мөкәрәмә инәй һәм башкалар.

Һибәт Ишкильдин урамы йылдан – йыл матурлана, зурая. Урамдарын сәскәләр бизәй, кешеләре матур йәшәй, без яҡшы уқырға тырышабыз. Урамыбыз - үзен йәлләмәй, күп һуғыштарҙа катнашкан батыр исеме мәңгеләштерелгән, - ти әңгәмәһебез Әминә Шәкирова менән Екатерина Тенькова.

Ватанға булған һөйөү тыуған ергә, уның тәбиғәтенә, иҫтәлекле урындарына, кешеләренә булған хөрмәттән башлана. Мәзәниәтле кешене уның Тыуған иленең үткәненә, ата-бабалары тарихына булған карашы буйынса танырға мөмкин. Халкыңдың үткәнен белеп кенә, уның хәҙерге торошо хаҡында һүз йөрөтөргә мөмкин.

Ер-һыу атамалары араһында кеше исемдәренә бәйләләрә

Шәкүров Р.З хезмәтендә был проблема ентөклә яктыртыла.[2] Мәсәлә, Яңы Монасип һәм Иске Монасип аулдарына төшкән юлдан **Рәмзи юлы** айырылып китә. Әлек Ағизел аша күперзәр юк сакта “Кызыл таң” колхозы рәйесе Рахманғолов Рәмзи Иске Монасип ауылының Кепес ауылына элекке Транса юлы буйлап тау башы буйлап юл һалдыра. Сөнки язғы ташкында Иске Монасип ауылының Ағизел йылғаһы аръяғында калыусы өлөшөүлһыз бикләһеп ятып калыусан булған. Был юл **Рәмзи юлы** булып кала. Иске Монасип һәм Яңы Монасип ауылдары араһына шул замандың колхоз рәйесе Сәфәрғәлин Ғилман асмалы күпер һалдыра. Бөгөн ул **Ғилман күпере** булып танылған.

Яңы Монасип ауылынан Шәкирә исемле әбей кешеләргә әйтмәй генә барып бер ерзән ак балсыҡ казып алып кайта икән. Кеше барыбер карсыктың серен сисә. Башкалар за барып шәкирә әбейҙең сокоронан ак балсыҡ ала башлағандар. Тик ул ерҙең исеме **Шәкирә әбей сокоро** булып кала.

Риф исемле йәш тракторсы юлдан тракторы менән шыуып китеп юл янындағы баткаклы сокорға төшә, тракторзы сығаралар, тик әлегә һыулы сокор **Риф күле** исемән йөрөтә.

Уразбикә исемле катын язға бесән еткерә алмай, тау буйының карын көрәп юл һалып һыйырын ашаткан. Ул Яңы Монасип ауылы янындағы ер **Уразбикә юлы** исемән йөрөтә. [1]

Волков - сабын сапкан урыс исеме;

Ниғмәткин - сабын эйәһе исеме менән;

Хәйретдин - сабын;

Йәмилә түбәһе;

Урыс юлы. Кыпсаҡ һәм Яңы Монасип ауылдары аша Әүжән урыстары базарға йөрөгән.

Мәрийәкәй – сабын;

Калатуй – Филатов фамилиялы ер-һыу өйрәһеүсе исемәнә бәйлә Нәби ауылы янындағы тау;

Капал өйө - Капалов фамилиялы урыс өйө;

Хәсән утары -Һәүәнәк ташы астында утар булған. Тәүге йәшәгән хужаһы исеме менән. Хәзер утар юк, ялан исеме.

[1] Информатор Сәғитова З.Х. 1928 йылғы, Яңы Монасип ауылы.

[2] Шакуров Р.З. Башкирские топонимы от личных имен. Башкирский языковедческий сборник.-Уфа, 1975.

Сәғитова Гәүһәр Афзал кызы

**Бөйөн району халкында ат культы,
уларзың ауыз-тел ижадында һәм
райондың топонимикаһында сағылышы**

Урманлы – таулы ер буларак бөйөнлеләргә малсылык иң кулай кәсептәрзән һаналған. Халыктың иң яратып тәрбиәләгән малы йылкы булған. “Урал батыр”, “Ақбузат” эпостарына бәйле ер-һыу атамалары, Шүлгәнташ мәмерйәһендәге таш быуат дәүеренең ат һүрәттәре лә киң билдәле.

Урындағы халык аһыз йәшәмәскә тырышқан, кемдер бер ат тотһа, хәлләрәктәр күберәк ат тотқан. Ат башкорттоң тоғро юдашы, айырылмас дуһы булған.

Аттың исемен кушып йырзар йырлағандар, такмактар, легендалар, әкиәттәр һөйләгәндәр.^[1]

Ерән атка менеп, еләндәр кейеп
Йөрөһәң ине Уралды буйлатып.
Ағай-әне, дуһ-иш ултырһаң ине
Уйнап-көлөп, курайзар уйнатып.
Турысай за атым, әй елмәйзер,
Был һүмерзәр ике килмәйзер.
Был һүмерзең ике килмәгәнен
Фәһемһез зә ирзәр белмәйзер.

Алтын ғына әйәр атка тейәр,
Ат әйәһе белмәс ат беләр.
Кыз балакайзарзың кәзерзәрен
Ата-инә күрмәс, ят күрәр.
Аткынайым килә сылбырын һөйрәп,
Етәлмаммы йәйәү йүгерһәм.
Мәхрүм күңелдәрем асылып китә
Һез дуһ-иштәремде бер күрһәм.

Етегән дә етәү, Өлкәр бишәү,
Һарат менән Бузат тик икәү.
Еңгәләрем етәү, козасам бишәү,
Һөйгән йәрем генә тик икәү.

Атты телгә алған такмактар за йырлана Бөйөндә.

Атым да юк, арбам да юк,
Автомобиль алмаһам.

Һеззе барып күрә алмайым,
Хаттар язып һалмаһам.

Ағизелде кисеп сыжтым
Ак бәкәлле ат менән.
Ара йырак, яна йөрәк,
Һөйләшербез хат менән.

Аттар килә атлап-атлап,
Алдағыһы тирләгән.
Кешегә биргән бәхетте
Хозай миңә бирмәгән.

Һалкын шишмә буръяғында
Аттар эсерһәң ине.
Йәнең һөйгән йәрең менән
Ғүмер кисерһәң ине.

Аттарым, йүгәндәрәм,
Кызыл бөрләгәндәрәм.
Иштәреңә төшәр әле
Бергә йөрөгәндәрең.

Бәпәй һикерткәндә лә атты телгә алалар.

Атай миңә ат бирзе
Эйәрлә лә сап тине.
Кайза матур кыз күренһә
Косакла ла ят тине.

Түти, түти, түтия.
Минең улым сутия (судья).
Еккән аты күк бейә,
Арты тәртәгә тейә.

Кызым-кызым, кыз кеше.
Кызыма килер йөз кеше.
Йөз кешегә бирмәмен.
Алама тунлы, ала атлы
Алып китер бер кеше.

Апһын-әзе татыу булһа аш етер, ағай – эне татыу булһа - ат етер, тигән мәкәлде лә иҫкә алып үтәйек.

Атка бэйле ырымдар, дауалау саралары ла йэшәгән Бөрйән халкында. Һуңғы вакыттарза ла бағана башына теүәл көйө бешереп тазаланған аттың баш һөйәген элөп куялар. Максат: йортто, кәртә-кураһны, мал-тыуарзы зыяндаштан һаклау.

Йылан саккан кешене эркеткә туғылған ат тире эсергәндәр. Ат тире һөртөлгән сыбырткы менән һуқһаң йылан шунда ук үлә икән. Ауызының ситтәре изелгән кешегә аттың ауызылығын теһләтеп кешнәткәндәр.

Төндә бәүел тотмаған баланы өс мәртәбә тирле камыт аша үткәргәндәр.

Эпилепсия менән сирләгән кешеләрзе лә тирләмәгән камыт аша өс мәртәбә үткәргәндәр.

Сабып килгән ат каршыһына сабий баланы, ауырыузан хәлһезләнгән, йәш балалы, йә йөклө катындарға каршы сығыу тыйылған, елпеү һуғылып сирләп китеү куркыһысы бар тип һаналған.

Үз тормошонда атка шул тиклем зур урын биргән халык, һүзһез, ер-һыу атамаларына уның исемен кушқан.

Яңы Монасип ауылынан Исламбай ауылына киткән юлда Бузбейә яланы бар. Иске Монасип ауылы яһында **Агъяткан тауы**, Урал таузарына карай Һәүәнәк ташы аһында **Кашкат яланы**, Тимер ауылынан Ағизел йылғыһы аккан түбән оста **Сыбарайғыр** шаршыһы, Колғана ауылынан алыс түгел **Колағашка яланы**.^[2]

Башкорттар борон-борондан йылкы һәм башка малдарын көтөп. Яз йәйләүгә күсөп, кыш кышлауға әйләһөп кайтқан. Бигерәк тә Көнъяк Урал төбәгендә йәшәүсә Тал һәм Изәш Кускары, Ярлыкап, Рыскужа (элекке исеһе Суван), Казмаш, Колокас ауылдары урман тартып хәзерге Бөрйән районы биләмәләрендә йәйләр булғандар. Колғана ауылына якын иркен яландарға, асык урындарға күсөп килгән һәм көзгә тиклем йәшәгән. Колғана ауылынан 9 сакрымда ятқан **“Колағашка”** асығын шул замандарзан **Суван Колағашкаһы** тип, ә Казмаштар ултырак иткән ерзе **Казмаш Колағашкаһы** тип йөрөтәләр. Ундағы зыяраттарға 200 йылдан ашыу. Ул дәүерзе йәйләүзе мәрхүм булып калғандар урыһында ук ерләнгән.

Һарғая йылғаһы башында **Колокай** ^[3] тигән урын бар. Был урында карағас ағастары күп. Элегерәк кеше карағас һағызы йыйып кәсөп иткән.

Карағастың кабығын әрсөп казанда кайнаткандар. Ағас таптары һыу төбөнә төшөп ятқан. Карағас һағызы һыу һыуынғас уның өстөнә туңған. Төймә зурлығы итеп 1 сәйнәм, 2 сәйнәмлек итеп бүлөп һалғандар. Базарға алып барып игенгә, сәйгә, онға алыштырып булғандар.

Бер тапкыр билдәле Шафик сәсән Әһминев шул Колокайға барып сыккан. Колғана ауылыһың һағыз йыйыусылары Кағы заводынан барып сыккан бер зәғиф һары тайзы һуыып, бешерөп, ит ашап ултыралар икән былар.

Сәсәнде табынға сакырғас инәлтмәгән, йырын сығара һалып ашарға ултырған.

Һарғая башы Колокай,

Тәһрем биргән һары тай.

Һары тайзы ашамаһаң

Һағызыңа пропадай.

Ритатай, ритатай, ритатай.

Ауыл осонда йәшәүсә Изрис мулла “Харам”-тип ашамай икән урыс малын. Сәсән уға ла йыр сығара һалған.

Ауыл башы Изрис,

Тырнактары ез көмрөс.

Һары тайзы ашамаһаң

Коротондо изөп әс.

Ритатай, ритатай, ритатай.

Бәләкәй Кыпсак ауылынан Килдеғол ауылына аша төшкән тау Алаша булһа, Хәмит ауылына төшә торған текә тау Шакарған тип атала. Сөнки арбаның тәгәрмәсен шакармай төшөп булмай.

Байназар ауылынан алыс түгел **Карайғыр яланы**;

Брәтәк ауылы янында **Сыбайялан** (сыбай кашка тип нәзек озон, маңлайынан моронона тиклем кашканы әйткәндәр).

Сыбай за ғына кашка басма ташка

Юлһыз ғына ерзе үткәндә.

Кайза ла ғына барһаң дуҫ-иш булһын,

Дуҫ-иш кәрәк донъя көткәндә.

Яландың исеме озонса формаһына бәйлә **Сыбай** булып калған.

Ат аткан ялан.[4] Ике дуҫ һунарсы һунарға сыккан. Буран көндө болан алырға уйлағандар. Аттарын саналарындағы бесәнгә кушып. Саңғыларын кейеп сығып киткәндәр. Йөрөп-йөрөп үззәренәң юлдарының башына килеп сыккандарын аңғармағандар. Ниндәйер хайуандың кыбырлағанын шәйләп береһе атырға мылтығын тоҫкаған, икенсеһе теге хайуандың үззәренәң аты икәнән танып калған да “Ат! Ат!”- ти икән. Тегеһе атып та ебәргән. Үззәренәң атын атканын белгәс атты атыусы асыулана икән “Башкорт түгел икәнһең. “Ат бит,”- тип әйтә белмәнәңме?”- ти икән.

Ат баткан яланы;

Һарыбейә;

Бөрийән халкы һыйыр, һарык, кәзә, хатта суска асыраған. Бик күп кенә микропонимдар уларзың исеме менән бәйлә.

Һыйыршыуған тауы;

Һыйыр төбәге туғайы;

Тарғыл – һыйырзың төсө, ала ла түгел, кара ла түгел, бысрак һөрткән һымак;

Ак һыйыр яланы;

Кызыл һыйыр сабыны;

Кәзә ташы – Килдеғол ауылы янында;

Кәзә тау – Брәтәк йылғаһы буйында;

Суска – Яңы Монасип һәм Тимер ауылдары араһында (50-60 йылдарза суска фермаһы булған).

Бөрийән районында кырағай йәнлектәр һәм кош-корт исеменә бәйлә топонимдарзы ла осратырға була, сөнки Бөрийән районы һәр төрлө урман кейегенә, кошона бай .Ер-һыу атамаларында ла ул сағылмай калмай.

[1] Информатор Ямалова Б.Ф. 1924 йылғы. Әбйәлил районы Әбделғәзе ауылы.

[2] Информатор Ғәләүетдинов С.Ә. 1951 йылғы, Колғана ауылы.

[3] Информатор Ямалов А.Ғ.1925 йылғы,Әбйәлил районы Әбделғәзе ауылы.

[4] Информатор Ямалова Б.Ф. 1924 йылғы. Әбйәлил районы Әбделғәзе ауылы.

**Уртаклык исемдәрзән күскән
Бөрйән районы топонимикаһы өлгөләре**

Арал (Нәби аралы, Кепес аралы) - арал;
Ара-
Асык-Арка (Тимер аркаһы, Үлек аркаһы) – арка;
Айзама (Байназар ауылында) – айзама;
Әрәмә-
Баһыу-
Билтер (Нәби ауылы янында калкыу) – билтер;
Болак-
Ер-
Йырын –
Игендек-
Кабак-
Кайынлык-
Карағайлык-
Кыуаклык-
Кул-
Кысык-
Остановка-
Оло юл-
Сағыл-
Сатра (Нәби сатраһы, Урал Сатраһы)- сатра;
Саукалык-
Сокор-
Сусак (Яңы Монасип янында тау)-сусак;
Тау-
Таш-
Түбә-
Түш –
Төбәк-
Төп-
Уба-
Ур-
Уһаклык

Утар
Ултырыш-
Уя-
Үзәк-
Үр-
Үткәл-
Һике-
Һырт-
Шырлык-
Ыстан-
Яр-
Ялан-
Ям (күмер, дөгет яткан сокорзар) -
Юкәлек-
Йәйләү-
Кардон-
 -өй
Ташөй (мәмерйә);
Кайынөй (Яуымбай ауылының исеме);
 -бикә
Сыуакбикә;
Сылтырбикә;

Сәғитова Ғәүһәр Афзал кызы

Бөрийән районының фаунаһы һәм уға бәйле топонимдар

Бөрийән районы территорияһының күпселек өлөшөн урман алып тора.

Республика биләмәһендә йәшәүсә йәнлектәрҙең күпселеге бында йәшәй. Юғалып барыусы йәнлек һәм үсемлек төрҙәрен һаҡлау максатында башкорт дәүләт заповеднигы ойошторолған.

Кеше менән йәнәшә тиерлек йәшәүсә кырағай хайуандар: айыу, бүре, төлкө, куян, тейен, терпе, болан, мышы, марал, илек, кабан. Кеше күзенә салынмайыраҡ йәшәргә тырышыусы йәнлектәр кеш, һыуһар, һеләүһен, шәшкә. Уларҙы оҫта һунарсылар ғына аулап алыусан.

Топонимдарҙа күбеһе кешегә осрай–осрай йөрөгән кыр йәнлектәре исеме таралған. Күрәһең, кеше теге был йәнлектен төйәк иткән ерен, йә уның кеше менән осрашыу вакифанын мәңгеләштергән.

Айыузы (йылға); Был йылға Яңы Монасип менән Нәби ауылдары араһында. Ул бөгөн дә айыу төйәге булып һанала.

Айыуһапкан (асыҡ). [1]

1935 йылда “Колғана” колхозы колхозсылары бесән эзерләргә Өмбәт яланына бара. Ике колхозсы ауылға ризыҡ алып килергә һыбай кайтырға сыға. Шулар сәк һазлыкта катын-кыҙҙар тауышы сыға. Был яҡтарҙа айыу һәр сәк күп була. Катын – кыҙҙар за шулар тураһа һөйләшәләр. Өлөгә ике һыбайлы был кыҙ-кырынды мәрәкә итмәксә була. Толоптарының киреһен кейеп айыу тауышы сығарып аунай башлайҙар. Катын-кыҙҙар куркып ҡасып кайталар. ”Ат зурлыҡ айыу безҙең алдан ғына сабып үттә”- тизәр икән. Ошо вакифаның һуң Өмбәт яланы ситендәгә асыҡ **Айыуһапкан асығы** тип атала башлай.

Айыу исеме менән Бөрийән урмандарында Бөйөк Ватан һуғышынан һуң кеше аһаусы аҡтүш айыуҙың килеп сығыуы, уның кешеләргә тәләфләүе менән бәйле микротопонимдар бар. Шуларҙың иң билдәләләрә булып түбәндәгеләр тора: [2]

Кыҙҙарҙы айыу аһаған ер;

Куян малайын айыу аһаған ер;

Сайырсы кыҙҙарҙы айыу аһаған ер;

“Кыҙҙарҙы айыу аһаған ер” Бөрийән районында берҙән-бер булған автомобиль трассаһынан Яңы Монасип ауылына төшөп барған юлда Ҡазна уяһында.

Был хәл 1948 йылдың йәйендә була. Иҫке Монасип ауылынан ике һауынсы кыҙ иртән томанда Һарт Ҡәлтәгәүе фермаһынан өйгә кайтып барғандар. Уларға айыу тап булып. Икәһен дә талап ташлай. Өзгөлөп арка иттәрен ашай.

Уларҙан һуң шулар уҡ юлдан кайтып барыусы катын юл буйында “Ниндәй кеше ит йөкләп ята икән?”- тип йүгереп үтеп китә. Артынса килгән катын туктап, иғтибар итһә, теге кыҙҙарҙы танып ҡала. Бик ныҡ тәләфләнгән булһа ла, береһе хәлен аңлата. Айыуҙың яқында ғына ултырыуын, ҡабат-ҡабат әйләнеп килеп, тешләп китеүен әйтә. “Йәһәтерәк ҡас, атайымдарға әйт, һыу килтерһендәр”- ти ул.

Ауыл араһы байтаҡ. Йәйәүле кеше кайтып әйтеп, ирҙәр ат егеп килгәнсә, кыҙҙарҙың береһе йән биргән була. Икенсәһе ауыр яралы, ярым ашалған була. Ул кайтып йән бирә.

Кыҙҙарҙы айыу аһаған ерҙән бөгөн дә яңғыҙ үтеүе шомло.

Шул ук айыу күрше Нәби (Куян) ауылына 10 йәшлек улы менән Кызылъярзан бесәндән кайтып килеүсә катынға тап була. Әсә кеше баланы ағас башына мендерә. Үзе икенсәһенә менә. Айыу ағас башына менеп малайзы һөйрәп төшөрөп әсәһенә күзе алдында ашай. Катындың сәсе ап-ак була. **Куян малайын айыу ашаған ер** булып халык хәтерендә кала.

Был кеше ашаусы айыу шом һалып урмандарза озак йөрөй, кешеләргә озрап тора. Урман артеле асылып, сайырсылык көсәйгәс Талпак тигән ерзә кыззар сайыр йыя сыға. Эште иртүк башлайзар, сөнки воронкаларға сайыр таң атканса тулып тора, озаклаһаң ергә аға. Исрафлаған өсөн яуап бирергә кәрәк.

Шул сак әлегә айыу кыззарзың берәһен эләктереп ала. Кызыккай күпмә кысқырмаһын, ялбармаһын коралһыз кешеләр ярзам итә алмайзар, карап тороп ашаталар. Шунан һуң ғына райондың иң якшы 50 һунарыһын коралландырып, урманды һөзә башлайзар һәм актүш айыузы атып алалар. Был урын **Сайырсы кыззарзы айыу ашаған ер** булып китә.

Фәжиғә урындарын кешеләр исләп йәштәргә күрһәтә йөрөйзәр.

Бүрекырған (ялан);

Бүреле буйы;

Бүре төбө;

Карағошто;

Карсығайылға;

Козғонташ;

Өкөташы;

Козғон каяһы;

Куян ауылы (Нәби)

Алағуян

Бөрийән районы микротопонимикаһы башлыса халыктың кәсебенә, хайуандарға, үсемлектәргә, бөжәктәргә бәйлә.

Игенселеккә бәйлә атамалар:

Һабансы;

Игендек (сабын);

Иген саттығы;

Аштык уяһы;

Баһу яланы;

Тирмән туғайы;

Арышбашы.

Кортсолокка бәйлә атамалар;

Кортсолок;

Кыусолок.

Урмансылыкка бәйлә атамалар:

Шыузырғыс (таузан Ағизелгә ағас шыузырғандар)

Трансакеләт (трансалар һакланған ер);

Эстакада (ағас тейәгән ер)

Транса юлы;

Тузтабан йылғаһы;

Баз сокоро;

Баз яккан сокор;

Дегет яккан сокор.

Малсылыкка бэйле атамалар:

Силос сокоро;
Суска;
Күкбесән;
Карағайсабын;
Кырксүмәләтуғай;
Бишкүбә;
Бызауүлгән;
Кәбәнташ.

– сабын

Карағайсабын;
Сукракты сабыны.

Йыйыусылыкка бэйле атамалар:

Һарналы;
Муйылтүбә;
Сейәле түбә;
Еләктүбә.

Бик күп ер-һыу атамаларында ағас исеме бар:

Баланйорт (Аралбай ауылы яғында);
Карағас йорт (Ғәлиәкбәр юлы буйында);
Имәнийорт (Ғәлиәкбәр юлы буйында);
Муйылтүбә;
Карағайсабын;
Уһак кышлау;
Йүкәле туғай;
Энәлек;
Карағастыбейек;
Сукмуйыл-һикәһе;
Каланкарағай.
Калынуһак (Ғәлиәкбәр юлы буйында)

Бөжәк исемдәре булған ер-һыу атамалары:

Серәкәй;
Кортсолок;
Кыусолок.

Киндер эшкәртеү менән бэйле атамалар:

Этаяк тармалығы;
Киндерзе уй (Иске Монасип ауыуылында, Тукмактан ары);
Борғоса йылғаһы.

Кош-корттка бэйле микротопонимдар:

Ыласын;
Карсығайылға;
Козғонташ;
Өкө ташы.

[1] Информатор Ғәләүетдинов С.Ә. 1951 йылғы, Колғана ауылы.

[2] Информатор Сәғитова З.Х.. 1928 йылғы, Яңы Монасип ауылы.

Сәғитова Гәүһәр Афзал кызы

Бөрйән районы топонимикаһында гидронимдар, оронимдар, ойконимдар һәм микротопонимдар

“Торос”-грекса “урын”, “опома”- “исем” тигәнде аңлата. Тимәк, топоним – урын исеме, йәғни, географик атама тигән һүз. Ә инде топонимия – берәй илдең, өлкәнең, райондың, төбәктең географик атамалар йыйылмаһы. Атамалар донъяһын, топонимияны өйрәнеүсә фән тармағы топонимика тип атала. Дөйөм алғанда “топонимика – ул географик атамалар тураһында тәғлимәт”[1]

“Географик исемдәрҙең, йәғни урын, ауыл, кала, күл, һыу, тау, урман һ.б. атамаларҙың барлыкка килеүе һәм тарихи үзгәрештәре тураһындағы фән топонимика тип атала”[2]

Топонимияның төрҙәрен асыҡлап китәйек.

1. Гидронимдар йәки гидронимия.

Гидроним (гидро-һыу) йылға, күл, һазлыҡ, туғай, шишмә, козок, шәре һ.б. атамалары.

2. Оронимия, ороним – тау, тау тизмәһе, һырт, кая, түбә, арка, йәки киреһенсә, тигезлек, уйһыулыҡ, сокор, тарлауыҡ, уя һымаҡ орографик объекттарҙың, коро ер өстөндәге рельеф объекттары атамаларының йыйылмаһы.

3. Микротопонимия. Микро – “бәләкәй, вак” тигән һүз. Микротопонимия – көтөүлек, сәсәүлек, һыулау, төбәк, сокор-сакыр, уба, түбә, вак һазлыҡ, күл-күләүек, шишмә, койо кеүек бер йәки бер нисә ауыл араһында ғына билдәле булған ер-һыу атамалары.

4. Ойконимия. Ойконим –халыҡ йәшәгән урындарҙың (утар, йорт, йәйләү, ауыл, кала) атамалары.

Гидронимдар

Арал (Нәби аралы, Кепес аралы)- арал;

Айзама (Байназар ауылында) – айзама;

Әрәмә-

Болак-

Йырын –

Кул-

Төп-

-туғай

Имес төбө туғайы

Карағайтуғай;

Каршытуғай;

Кайынтуғай;

Тирмән туғайы (Туғайза тирмән булған);

Кырксүмәләтуғай (40 күбә бесән төшкән);

Күперауызтуғай (Күпер ауызындағы туғай);

Йүкәле туғай;

-йылға

Карағаййылға;

Карсығайылға;
Яманйылға;
Аркырийылға;
Яланйылға;
Комйылға (Янһары ауылы янында)
Каранйылға;
Борғоса йылғаһы;
Күрпә йылғаһы;
Әпсәләр йылғаһы.

-кисеү

Сатра кисеүе;
Йәйпе кисеүе;
Тәрәнкисеү;
Текәморон кисеүе;
Яланайыр кисеүе;
Йәүгәзе кисеүе;
Исәнбирзе кисеүе;
Алаша тамағы кисеүе;
Сәңгелде кисеүе;
Айыузы кисеүе;

-тамак

Үзән тамағы ;
Бетерә тамағы;
Озонсал тамағы;
Өстамак;
Алаша тамағы;

-колак

Һыуытколак (Айыузы йылғаһының башы)

-күпер

Бейеккүпер (Аралбай)
Ғилман күпере (Иске Монасип)
Беренсе күпер (Иске Собханғолда);
Кепес күпере (Иске Монасип)
Куян күпере (Нәби)
Озонсал күпере (Килдеғолға етәрәк).

Ойконимдар.

Йәйләүзәр урыны, йорттар

Урал таулары үзенә мул үләнә менән малсылары һәр сак кызыкһындырған. Борон-борондан бында башкорттар йәйләр булған.

Урал таулары йәйләүгә Изәш һәм Тал Кускары ауыл халкын да һыйындырған. Хәйретдин йорто тигән урында үзенә аласыбар аттары менән билдәле Бейеш батырҙың туғаны Хәйретдин бай йәйләгән. Был байҙың малы күсенгәндә өйөрҙөң аҙағы Кускарзан сытҡанда уның башы Казмаш ауылында булған. Малдың теүәллеген белер өсөн уларҙы бер асыҡка өйөргәндәр. Асыҡ тулһа мал теүәл булған.

Борон калмык башкынсылары халықтың малын кыуып алып китеп ызалаткан. [3] Шулай бер йәйләү халкы башкынсыларҙан қасып йәйләү урынын алмаштыра. Ир-егеттәр Кәркәбар, Тарбак, Үзән буйындағы шырлыктарҙа башкынсыларҙы аңдырға булалар. Катындарға утты төш мөлөндә генә яғырға кушыла. Сөнки был ваҡытта төтөн кырға таралмай.

Ырыу батыры Сура катыны Йәмиләгә яқындағы тау түбәһенә менеп тирә-якты, башкынсыларҙы күзәтергә куша. Ул тауҙы *Карауылтүбә* тип атайҙар. Тирмә янынан аҡқан, әсәләр һыу алған йылғаны Әсәләр йылғаһы, безҙеңсәрәк *Әпсәләр йылғаһы* тип атағандар.

Башкынсылар күп осраҡта кәберҙәрән бында тапҡандар *Казағүлгән* яланында шундай кәберлектәр күп булған. *Үлек арқаһы, Татар үлеге* атамалары ла шул турала һөйләй.

Сәркә йорт [4] исемле йәйләү урыны ла оҙаҡ йылдар кешенә йәшәү урыны булған. Ундағы зыяраттың зур һәм боронғо булыуы шул турала һөйләй. 1925 йылғы Ямалов Афзал һөйләүенсә был йортто кеше урап үтергә тырышқан. Сөнки һуңға калған юлсыларҙы бире бастырыр булған.

Шулай малай сакта, иптәшем Харис менән Сәркә йорт аша үтергә тура килде. Харис һуқыр ине. Алышта ағас башында ут күренде. Ат тирләне, ауырлыҡ менән атлай. Мин утқа мылтыҡ менән атам. Ул сәсрәп китә лә, йыйналып тағы алғарак барып ултыра. Харис ни булды тип һорай, мин уны куркытмаһ өсөн әйтмәйем. Үзем атты тезгененән алдым, Харисты һыбай ултырттым. Үзем түштәрҙе асып доға укый башланым. Мәскәй әбей Казағүлгәнә тиклем озата килде. Ниһәйәт Крутой Лог кардонына килдек.

Әмәлгә ярағандай, Кәлимулла апам унда булып сықты. “Йә, нисек килеп еттегез?”- тип апыраны ул. Безҙе өшкөртө. Сығып атта өшкөрөп, арқаһын һыпырып, һелкәндәрәп тәрбиәләп инде”.

Биреле йорт тигән йәйләүҙең дә исеме үҙе һөйләп тора.

Баланйорт (Аралбай ауылы яғында);

Карағас йорт;

Имәнийорт.

Килдеғол (Һарағы) ауылы халкы яҙ йәйләүгә *Язғыйортқа* күсенгән[5].

Көзгә карай мал һимергәс *Кыzzаргиткән* йәйләүенә килгәндәр. Кыzzаргиткән йәйләүендә еткән кыzzарҙы кейәүгә озатҡандар, килең алғандар. Унан һуң *Көзгөйортқа* килгәндәр. Кар яуыуға ауылға кайтҡандар.

Иҫке Монасип ауылынан алыс түгел *Тукмак* һәм *Куралыйорт* тигән урындар бар. Улар бер-береһенә теркәлеп ята.

Яңы Мәсет Ғәлиәкбәр юлы буйында **Илешйорт, Имәнийорт, Карағасйорт, Уртайорт** тигән урындар бар. Бикташ ауылынан төньяклап **Көзгөйорт, Язғыйорт, Шәйекйорт** йәйләүҙәре бар [8].

Революцияға тиклем үк әле Колғана ауылынан 7 сакрым алыслыкта –Үзән йылғаһы буйында Казмаш ауылынан килгән Рауил, Билал исемле эшкыуарзар эш асқан [7]. Улар сокор казып күмер үртәгән. Был сокорзар Баз сокоро йә баз яккан сокор, дегет яккан сокор тип атала. Карағай утыны күмерен Кағы заводына тапшырған. Кайын тузынан дегет кайнатып, кул быскыһы менән транс, такта ярып, ылау-ылау итеп тейәп борон-борондан дан тоткан Хәлил базарына сығарып һаткандар.

Дегет алыр өсөн ағас үртәүселәр табандарына һәр сак каты туз бәйләп йөрөр булған, сөнки ул аяк кейемен коро тоткан, бысратмаған. Таймаған да. Ана шуға ла инде бында эшләүселәр якындағы бәләкәй генә йылғаны **Тузтабан йылғаһы** тип йөрөткән.

Казмаш ауылы кәсепселәре төйәк иткән урында 20-30-ға яҡын йорт булып киткән. Уны Казмаш утары тип атағандар.

Оронимдар. Уларҙы күп өлөшө тау, таш, туғай, кая, уя, морон һәм башка исемдәргә эйәрәп килә.

Кеһәле уй;

Аштык уяһы;

Шәреле уяһы (Йыл әйләнәһенә шәрә булып йәйеләп шишмә аға);

Масак уяһы;

Йыландыуй;

Казна уяһы (Яңы Монасипка төшкән юл буйында);

Мәсет уяһы;

Тәрәнуй.

[1] Мурзаев Э.М. Очерки топонимики.М.,1975. С.25.

[2] Попов А.И.Географические названия: Введение в топонимику.М.-Л.,1965, С.7.

[3] Информатор Ғәләүетдинов С.Ә.1951 йылғы,Колғана ауылы

[4] Информатор Ямалов А.Ғ.1925 йылғы, Әбйәлил районы Әбделғәзе ауылы.

[5] Информатор Илсәғолова Н.Ф. 1916 йылғы, Килдеғол ауылы.

[6] Информатор Хөсәйенова Ғ.И.,1919 йылғы, Иске Монасип ауылы.

[7] Информатор Ғәләүетдинов С.Ә., 1951 йылғы, Колғана ауылы.

[8] Информатор Аллабирзин Д.З., 1962 йылғы, Тимер ауылы.

Сәғитова Гәүһәр Афзал кызы

*Атам-әсәм һиндә гүмер иткән
Сал Уралым, йәмле Ағизел.
Онотмабыз һине бер вакытта
Тыуған ауылым, тыуған еребез.*

Мөгжизэләр иле - Бөрйәнем

Бөрйән иле – сал тарихлы ил. Бөрйән районы, БР-зың көньяк-көнсығышында, Башкортостан (Көнъяк) Уралының үзәк өлөшөндә урынлашкан. Бөрйән — таулы район. Алыс дәүерҙәрҙә ырыу бейҙәрен буйһондороп йәшәгән Мәсем хан исеме алған Мәсем тауы – иң бейек түбәле мәғрур тау. Мәсем тауының иң юғары каяһы Кыззар тауы. Козған каяһы ла был тауҙа урынлашкан. Базал, Уразы, Калыу, Крака, Юрматау, Атайсал, Курыузы, Акбейек, Өрзәкле, Каншал, Кыззар тауҙары райондың даны булып тора. (Әбделмәмбәт ауылы (Кыпсак) яғындағы мөһабәт тауҙар). Ағизел, Кана, Оло һәм Кесе Нөгөш, Алағуян, Курғашлы, Һәүәнәк, Майғашлы, Ырғызлы йылғаһы, Бетерә туғайҙары буйҙары, Шүлгән мәмерйәһе, Йылкысыҡкан күле, Бабсак бей кәбере, Атайсал, Мәсем тауҙары, Тарыуал яланы, Антон, Карағол, Кәмәше, Инсебикә каяһы һ.б. Күсәкбей Карағөләмбәтте кара һыйырға атландырып үткән - Кара һыйыр юлы, ер-һыу һәм ауыл атамалары, ауыл исемдәре хакында был китапта риүәйәттәр тупланған. Уларҙың һәр береһе – үзе бер мөгжизә, мауыҡтырғыс хикәйә.

Әйе, тыуған ауыл, тыуған яктар һәр кешегә иң изге, иң кәҙерле нәмә. Атай-олатайҙар һөйләгән ер-һыу атамалары сабый сактан уҡ һәр кемдең күңеленә һеңгән. Легенда, риүәйәттәр төбөгә, халкыбыҙдың эшһүр эпостары тыуған ер.

Районыбыҙдың ҡап уртаһынан бүлөп сафтан - сафы Ағизел аға, ян-яҡлап легендаларға бай тауҙар теймәһе уратып алған, мәғрур каялар. Ауылдың, тирә-яктын тарихын белмәй тороп, без уның изгеләрҙән-изге, матурҙарҙан-матур, яқындарҙан-яҡын икәнлеген белеп бөтмәйәсәкбез. Кешелә күпмә хәтер, шул хәтлем кешелеклелек! Шуға күрә без уның тураһындағы легендалар менән кызыкһынырға, өйрәнергә тейешбез. Ошо атамаларҙың мәғәнәһен асып, уға бәйлә риүәйәттәрҙе язып, киләһе быуынға еткереп безең изге бурыс.

Ағизел (йылға) - Ағизел, Башкортостандағы иң зур йылға һәм төп һыу юлы. Кама йылғаһының һул яҡ кушылдығы. Уралтау итәгенән башлана. Оҙонлоғо — 1420 км, бассейнының майзаны — 141900 км². Көмөштәй аҡ был йылға Ирәмәлтау тирәһенән баш ала. Белорет, Бөрйән ерҙәренән Урал тауҙары, каялар араһынан аға. Уң кушылдығы Нөгөштө юлдаш итеп китә биргәс, иркен туғайлыктарға барып сығыр ерҙәрҙә үҙенә яйлап кинәйә. Боронғо төрки халыктарында Изел «һыу, йылға» тигәнде аңлата. Ағизелдең русса «Белая» тигән аты башкортсанан туры күсермә: 1627 йылда сыҡкан «Зур һызма китабы»нда һәм башка тарихи язмаларҙа Ағизел "Белая Воложка" тип атала.

Урал тауҙары. Урал, Европа менән Азия сиктәрендә яткан таулы физик-географик ил, меридиональ йүнәлештә Кар диңгезенән Қазақстан далаларына тиклем һузылған ер. Оҙонлоғо 2000 км. Киңлегә 40-60 км, урыны менән 100 км-ға етә.

Мәсем — Бөрйән районында урынлашкан Көнъяк уралдың тау массивы. Бейеклегә 1040,3 м. 1000 метрға еткән Көнъяк Уралдың көньяк сигендәге тау Һырты, Бөрйән районының иң бейек нөктәһе. Мәсем Акбузат Акбузат эпосының персонажы. Эпоста ырыуҙарҙы берләштереп һәм беренсе дәүләтселеккә нигеҙ һалыусы Мәсем хан исеме лә Бөрйән еренә береккән.

Алда әйтеуенсә, райондың иң бейек тауы Мәсем - уның исеме менән йөрөтөлә. Былтыр Урал ағай Иманғолов, кайныһы Заһит Ишдәүләтов һөйләп калдырған легенда буйынса, Мәсем тауы башындағы ялпак каяны, ул кәлғәне лә хәтерләтеп куя, Хандың зыяраты тип алып барып күрһәткән.

Кыззар тауы - Бөрйән районында урынлашкан Көнъяк уралдың тау массивы. Бейеклеге 1040,3 м. 1000 метрға еткән Көнъяк Уралдың көнъяк сигендәге тау Һырты, Бөрйән районының иң бейек нөктәһе. Мәсем тауының тау сусағы 20*6 м, тау Һыртынан бейеклеге 8 м калкып сығып, өстө йәйеләп өстәлдәй тигез урын. Мәсем тауы йәйләүзәрзәрәнә күскән урындарҙан кыззар йыйылып ошо тау каяһына менеп төрлө уйын уйнар булғандар.

Таш мәсет - Бөрйән районында урынлашкан Көнъяк уралдың тау массивы. Бейеклеге 1040,3 м. 1000 метрға еткән Көнъяк Уралдың көнъяк сигендәге тау Һырты, Бөрйән районының иң бейек нөктәһе. Кыззар тауының көнъяғынан 30 м алыслыктағы ергә еңеп калкып торған тәбиғи ай формаһындағы таштар, был урынға тирәк йәйләүзәрзән ураза айҙарында аят, доға кылған урын. Ошондай урын Үрге Нөгөш ауылының көнбайыш-төньяғында 6 сакрым, Ғәлиәкбәр ауылының көнбайышында 16 сакрым алыслыкта ла бар. Йәй осоро йәйләүзәрзән, сабынлыктарҙан ураза айҙарында халыҡ йыйылып Таш мәсеттә табынған урын.

Шүлгәнташ мәмерйәһе. Еребезҙең күкрәге киң: баһалап бөткөһөз хазиһалар, безгә билдәлә булмаған әллә күпме серле урындар, тәбиғәт байлыҡтарын һаҡлай ул үҙендә. Бынан меңәр йылдар элек таш быуаты дәүеренән боронғо рәссамдарҙың төшөргән һүрәттәре бөгөнгәсә юғалтыуһыҙ һаҡланған Бөрйән районында урынлашкан Шүлгәнташ мәмерйәһе лә тәбиғәттең ғәжәйеп күренеше, кабатланмас мөгжизәһе. Был ғәйәт зур бушлыҡ касандыр тәүтормош кешеләренең изге табыныр урындары булған. Көҙрәтлө ташкеләт уларҙы дошмандарынан, һыуыктан һаҡлаған. Археологик эзләнеү эштәре алып барылыу һөҙөмтәһендә бында радиоуглерод ысулы менән усаҡтарҙың 14 - 15 мең йылдар элек күмерләнеп янып ятканлығы асыҡланған. Ер асты докъяһының һәм төпһөз бушлыҡтарҙың безгә асылмаған байтаҡ серҙәре барҙыр әле. Шуның өсөн дә ул бөгөн - ғалимдарҙың иғтибар үзәгендә.

Йылкысыккан күлө. Легендаларҙың бер варианты буйынса, үсәргән ырыуы кешеһе безҙең яҡка мал урларға килә. Кайтҡас, урлап тапкан малының сығышын ошолар аңлата: «Күл тирәләй йөрөгәндә эт эйәрткән бер кеше килеп сықты ла ни эшләүем менән кызыкһынды. Мин был яҡка кейек ауларға килеүемдә әйткәс, ул: “Һин, егет, кош-кортка зыян итмә, кайтып кит. Бының өсөн күп мал бирәм, тик артыңа әйләнеп карама”, – тине. Шунан миңә ат бирҙе лә атланып сабырға кушты. Шау-шыу ишетеп, мин артҡа боролоп караным. Шул ваҡыт малдың күлдән сыкмағаны кире сумды, короға сыккандары эйәрҙе”. Ысынында иһә, малдар урланған булһа ла, егет һөйләгән версия буйынса, күлгә Йылкысыккан тигән исем йәбешеп кала.

Колғилде баш.—кол + килде; Колгилдин фамилияһы бар.

Колғана баш.—кол + ғына (иркәләү ялғауы; был төр ялғау менән яһалған *Биккенә, Ишкә*

Кулғана баш. — кул+ғана

Колғона монг. — сыскан (боронғо 12 йылдан торған мәсәл һисабында 1-се йылдың атамаһы; бәлки, ошо сыскан йылында тыуған балаға кушылған исемдер. Колғона тигән ауыл исеме бар)

Колғана (Калғанау ауылы). 1773-1775 йылдарҙағы Крәстиәндәр һуғышынан һуң Салауат Юлаев, Е.Пугачевтың отрядтарын эҙәрлекләүҙәр башланғас, Стәрлебаш районынан Оло Сытырман ауылынан егерме ике йәшлек Әлибаев Торһай исемле кеше касып ошо яҡтарға юғылып донъя көтөп йәшәй башлаған. Унан Байғазы улы тыуып ишле ғаиләнән Байғазиндар нәселе таралған.

Казнабикә утары һәм йылгаһы. Колғана ауылынан төньяк-көнсығышында дүрт сакрым алыслыкта Ялтыран ауылына етмәс элек утар булған. Ошо йәйләүҙә оҙак йылдар Биккининдар йәйләгән. Сөлмәндең кыззаны Зөлхиә, Казнабикә, уның улы Әксән (Көзәндә йәшәй), икенсе улы Йомағилде кызы Миңниса, улы Исламғол, уның улы Ильяс Ишбаевтың (Ғәлиәкбәрҙә йәшәһе) ата-олаталары тәйәкләгән утар булған. Казнабикә катын исеменән утарҙы һәм йылғаны шулай атайҙар.

Колғилде. Оло Кәбәс ауылынан төньяғында урынлашкан бейек тауҙы атайҙар. Колғилде даны таралған, шәп һунарсы була, һунарға гел яңғызы йөрөр булған. Бер мәл айыуға һунарға барып өңөнән сығарып һөңгөһө менән сәнсә. Ярһыған айыу һөңгө һабын һындырып һунарсыға йәбешә. Сос, етез һунарсы яртылаш калған һөңгөһөн ала һалып айыуға йәнә сәнсеп үлтерә. Хәлһез һунарсы өс көн һәм кис айыу өңөндә йоклай. Ауылдаштары өсөнсө көн табып ауылға алып кайталар. Данлыҡлы һунарсының нәселдәре Байғазин Миңләхмәт ағайҙың (1932 йылғы) әсәһе Ғөлмәзинә яҡлап атаһы Сәйфулланың уның атаһы Колғилде булған да инде. Колғананың улы Колғилде яткан айыу өңө тауы уның иҫтәлегенә Колғилде тип йөрөтөлә.

Акбулат баш., фарс. — ак+бу-лат (корос һымак нык булһын тип кушылған) Иҫке һәм Яңы Акбулат ауыл исемдәре.

Акбейек — Яңы Мөсәт, Әбделмәмбәт ауылдары янындағы тау исеми.

Арал — Тимер ауылы янындағы утрау.

Аралбай — ауыл, есаул Аралбай Мөхәмәтов тигән кеше исеменән, антропоним.

Бабсак баш. — Күсәкбей эпосында баба һүзе менән яһалған герой исеми. Бабсак корғаны бар.

Үрек йылгаһы көнбайыштан-көнсығышҡа карай аға. Ул Зәк-Ишмәт ауылы эргәһенән башлана ла Юшатыр йылгаһына барып ҡоя. Ғәлиәкбәр ауылынан төньяктан-көнъяк аҡкан Нөгөш кушылдығы.

Ә инде атаманың барлыҡҡа килеүе тураһында яҙыусы-ғалим Рәшит Шәкүр Башҡортостандың гидронимияһында ҡиң таралған ата-бабаларыбыҙдың боронғо төрки теленә Орхон-Йәнәсәй язмаларынан килгән «уғуҙ-һыу» тигән һүз икәнен асыҡлаган.

Әбделмәмбәт — ауыл, Әбделмәмбәт антропонимынан.

Әрәмә йорт - Ғәлиәкбәр ауылынан төньяҡлап 4-сы сакрымындағы Нөгөш йылгаһының уң яғында утар булған урынды әрәмә ҡаплап торғанға атала.

Бикташ — утар, Бикташ антропонимынан.

Волков — утар, урыс телендәге волк һүзенән. Ойконим.

Ғәлиәкбәр соҡоро — Бәләкәй Нөгөш йылгаһы ҡабағы янындағы соҡор.

Егәйен — Оло Нөгөш йылгаһына Ғәлиәкбәр ауылының түбән янындағы һул кушылдығы.

Иҫке Ызма — элекке ызма, ауыл.

Оҙонуй — Ғәлиәкбәр ауылына түбән Оло Нөгөш йылгаһына яғына карай уйпат (уйһыу) урын. Ороним.

Ҡабыккүпер — йүкә ағасынан һалынған күперҙе шулай атағандар.

Ҡаран — йылғы, Оло Нөгөш йылгаһы кушылдығы.

Ҡараһебә — элекке утар, Ҡараһебә гидронимынан.

Ҡалыу — Ғәлиәкбәр ауылы янындағы тау исеми.

Колғана (Калғанау) — ауыл, Калғанау гидронимы һәм Колғана антропонимынан. Хәҙерге ваҡытта ауыл таркалған.

Кызылташ — тау, кызыл төс һүзенән.

Кыскауй — Ғәлиәкбәр ауылына түбән Оло Нөгөш йылгаһына яғына карай уйпат (уйһыу) урын. Ороним.

Кыргыз айыры — Ғәлиәкбәр ауылының көньяғындағы Егәйен йылғана Кыргыз айыры йылғыһы уң кушылдығы.

Кыргыз айыры — Ғәлиәкбәрҙән көньяғында 5-се сакрымында урынлашкан корған. Башкынсылар ҡарымтаға ҡилеп, улар менән һуғышкан тәбиғи урын.

Комйылга – шишмә, Ағизелден Янһары ауылы янындағы үз кушылдығы.

Кесе Нөгөш – йылға, Оло Нөгөш йылғаһының Ғәлиәкбәр ауылы янындағы һул кушылдығы.

Дөйә муйын - Ғәлиәкбәр ауылынан төньяк- көнсығыш яклап 5 сакрымындағы атама. Йәнгәрәй тауының көньяғындағы ике түбәһе дөйәнен үркәсенә һәм муйынына окшап торған ер шулай атала.

Ямаш – Үрге Нөгөш ауылының ауылының рәсми булмаған исеме.

Үрек – Оло Нөгөш йылғаһының Кәшәлә ауылы янындағы уң кушылдығы.

Мөлөк –Үрге Нөгөш ауылынан төньяк - көнбайыш яклап 6 сакрымындағы элекке утары, кеше исеме. Мөлөк антонимынан.

Моразым – Ғәлиәкбәр ауылынан көнсығышта, дүрт сакрым, элекке утар, кеше исеме. Моразым антонимынан.

Уралтау – тау, Урал оронимынан һәм антонимынан.

Такыясусаккүл – Ғәлиәкбәр ауылына көнсығыш яклап Оло Нөгөш йылғаһынан ары тау янындағы күл.

Ташикыраз – тау, ташлы кыр һүзенән. Ғәлиәкбәрзән көнсығыш – көньяғында оло юл уза.

Тимер – ауыл, Тимер антропонимынан.

Тирмән – Боһондо йылғаһын быуып бойзай тартырға кулайлаштырған тирмән урыны.

Тәрән кисеү һазлыгы – һазлык, Оло Нөгөш йылғаһының уң яклап урынлашкан тугай.

Түбәнге Нөгөш – ауыл, хәзер вакытта ауыл бөткән.

Саңлы – кескәй йылға, Кесе Нөгөш йылғаһының һул кушылдығы.

Түбәләс – Үргә Нөгөш янындағы бейек булмағын калкыулык, түбә.

Үшә – Үрге Нөгөш ауылының элекке утарзары. Арьғы һәм бирге үшә. Һазлы тартымырак озон үләнле уйһыу ерзәге ялан.

Күзәнбәт - кескәй йылға, Ағизел йылғаһының уң кушылдығы, гидроним һәм антонимдан.

Күжә – Оло Нөгөш йылғаһының һул кушылдығы, гидроним һәм антонимдан.

Кәбәнтау – Кәбәнгә окшап торған кая, Мәндәғол, Үрге Нөгөш ауылдары янында ялан, кая.

Кәбәнташ – Үрге Нөгөш ауылы яғындағы таш кая, кәбәнгә окшаш булғанлыктан килеп сыжкан һүз.

Күжәүник йылғаһы – Кесе Нөгөш йылғаһының уң кушылдығы, гидроним.

Кәлтәгәү – “кәлтә” кыска тигәнде аңлата. Акбейек арьғындағы ялан, йылғаһы тура ғына акмай боролошло, бөгөмлө йылға.

Кәмбрәк – Оло Нөгөш йылғаһының уң кушылдығы, гидроним.

Кәмәтау – Бөрйән районының Ағизел йылғаһындағы тау, йылғаның боролошона карап Кәмәтау әйтелгән.

Күкйылга, күк йылга – Ғәлиәкбәр ауылы янында Оло Нөгөш йылғаһының һул кушылдығы, гидроним.

Кәшәлә – Кәшәнә һүзенән, Кәшәлә ауылы янындағы Оло Нөгөш йылғаһының уң кушылдығы.

Кәрзек – Кесе Нөгөш йылғаһының һул кушылдығы, гидроним.

Кәшкил – Кәшкил, “Кушкил” антонимдан.

Аллабирзин Дамир Зиннәт улы

Топонимдар һүзлеге

А

Абалай – Ғәлиәкбәр ауылында, йылға, Бикташ утарының көнсығыш яклап ялан исеме. Эт абалап өрөүенән аталған.

Абызгилде – Ғәлиәкбәр ауылында кая. Абыз (түрө) килде.

Агизел – Бөрйән районы аша аккан йылға.

Агизел касабаны – Иске Собханғол ауылы эргәһендә, ойконим.

Азау – Яңы Монасип, антропонимдан, бесәнлек.

Айбикә тауы – Асқар ауылында, антропонимдан, ороним.

Айғыр корокмаған – Байғазы ауылында, ялан.

Айыуала – Оло Нөгөш йылғаны буйындағы ялан, йылға.

Айыуаткан – Тимер ауылында, ялан, кая.

Айыусапкан – Колғана ауылына карай, ялан.

Айыузы – Яңы Монасип, Ағизел йылғанының уң кушылдығы, гидроним.

Айһылыу – Ғәлиәкбәр ауылында, сабынлыҡ.

Акбалсыҡ йылғаны – Ғәлиәкбәр ауылында, йылға.

Акбейек – Бөрйән районында тау, ороним.

Аккашка тауы – Ғәзелгәрәй ауылында, ороним.

Акһыйыр яланы – Брәтәк ауылында, ялан.

Акбулат – Бөрйән районында ауыл, ойконим, антропонимдан, кушма һүз.

Актау – Этек ауылында, Тимер ауылында ороним, кушма һүз.

Аксабикә – Байғазы ауылы янындағы ялан.

Акташ – Яуымбай ауылында, ороним.

Алагуян – Бөрйән районында, гидроним.

Алагуян башы – Бөрйән районында, гидроним.

Алагуян тамагы – Ағизел йылғанының уң кушылдығы.

Аллабирзе – Асқар ауылындағы калкыулық.

Алпамыша кәберзеге – Исламбай ауылы эргәһендәге Йәйпе яғындағы кәберлек.

Андыз яланы – Яңы Монасип

Арал – Тимер ауылы менән Иске Монасип ауылы араһындағы Ағизел йылғанының икегә айырылып аккан урыны.

Аралғыр – Яуымбай ауылында, ороним.

Аралбай (бөткән ауыл) – ойконим, антропонимдан.

Аралғыр – Яуымбай ауылында, гидроним, Кайнөй йылғаны кушылдығы.

Арал тауы – Үрге Нөгөш (Ямаш) ауылының түбәнге кисеүенән астарак каршы тау.

Аратау – Ғәлиәкбәр ауылында, ороним.

Аркыры йылға – Яуымбай ауылында, гидроним.

Арыктай – Ғәлиәкбәр ауылында, йылға, гидроним ялан.

Арыслан карт сокоро – Яңы Мөсәт ауылына карай, антропонимдан.

Артыштытау – Үрге Нөгөш ауылы эргәһендә, ороним.

Ас(һ)кар – ойконим, антропонимдан.

Аскарак – Ғәлиәкбәр ауылында, гидроним.

Аскарак тамагы – Ғәлиәкбәр ауылында, йылға. Акһырғак – үлән исеменән.

Атаман – Яңы Мөсәт, заводтың хужаны Атаманов ерләнған.

Атайсал – Ғәзелгәрәй ауылы, ялан, тау исеме.

Аттылар һәм йәйәүзеләр һукмагы – Ғәлиәкбәр ауылында, дромоним.

Атъяткан – Иске Монасип ауылы янында, уя.

Афғанистан – Ғәлиәкбәр ауылында, тыкрыкка кушамат, ил исеменән.

Аштык уяһы – Яңы Монасип, тары сәскән ер.

Аһылы (Асалы) – Ғәлиәкбәр ауылында йылға, гидроним, тау,

Б

Бабсак кәберзеге – Бөрйән районында курған, антропонимдан.

Байғазы – ойконим, антропонимдан.

Байтулла – Байғазы ауылы янында, антропонимдан.

Баланийорт – Аралбай ауылы яғында, утар урыны.

Байготок – Өтек ауылы янында, гидроним.

Бажай – Асқар ауылына карай, ике бажа істәлегенә аталған.

Базал (катай һуғышкан тау) – ороним.

Баз тауы – Кесе Нөгөш буйынан Исламбайға киткән якта дегет кайнатқан урын, ороним.

Баз яккан сокор – кара: Баз тауы.

Базъялан – Оло Нөгөш йылғаһы буйындағы яла. Яуымбай ауылы

Базраш – Үрге Нөгөш ауылынан аста, тау, йылға,

Баккол – атропропонимдан, Исламбай ауылы эргәһендә йылға, ялан.

Байкаш – ойконим, Нәби ауылының бер өлөшө.

Баймырза – Оло Нөгөш йылғаһы буйындағы ялан, антропонимдан.

Байназар – ойконим, антропонимдан.

Балаган – Тимер ауылында.

Барлыбай – Үрге Нөгөш ауылы янында, ороним.

Ба(о)тинкаташ – Ғәлиәкбәр ауылында, йылға эсендәге зур таш.

Батша котоҗо – Ғәлиәкбәр ауылында, йылға.

Башкорт утары – Ғәлиәкбәр ауылында, ялан.

Башмакшыуган – Үрге Нөгөш ауылында, ороним.

Бейгилде – Бейгилде яланы элекке “Кызыл таң” колхозының кымыз фермаһы янында.

Бейеккүпер – Аралбай ауылы эргәһендә.

Бесәй ташы – Янһары ауылында, ороним.

Бесәй ояһы – Нәби ауылында тау битләүе.

Беренсе күпер – Иске Собханғолда.

Бәргәзә – Ғәлиәкбәр ауылында, аклан.

Бәләтар тауы – Аралбай (бөткән ауыл) эргәһендәге тау, ороним, бәләгә тарыным һүзенән.

Болак – Яңы Монасип ауылы янында, гидроним, болак бәләкәй йылғаны аңлата.

Берлек – Яңы Мәсәт ауылы икенсе исеме, артель ваҡытында бирелгән рәсми булмаған атамаһы.

Бертеш – Килдеғол ауылында, ороним.

Беишәлетәу – Өтек ауылында, йәш карағайлыҡ урманы.

Бетерә – Үзән йылғаһының һул кушылдығы, гидроним.

Бикташ – Ғәлиәкбәр, Исламбай ауылдары араһындағы йылға, бөткән ауыл, элекке исеме – Шәйек (гидроним) тамағы, антропоним.

Билтер тауы – Нәби ауылында, ороним, билтер аяқтың бер өлөшө.

Бирелейорт – Килдеғол ауылы эргәһендә, ялан, Муйылтүбәнән бейек булмаған калкыулыҡ аша ята.

Богасы (Бүгәсәу) – Ырғызлы ауылында, ороним, антропонимдан, Пугачев һүзе фонетик яктан үзгәргән.

Болак – шишмә һүзенән, гидроним

Борсакһуккан – Өтек ауылы янында, ялан.

Боһондо – Тимер ауылында йылға, гидроним, Ағизелдең уң кушылдығы.

Бохмаш – Иске Монасип ауылы янында, Ағизел йылғаһы буйындағы ялан, йыуаш, әз һөйләп, боҫоңкорап йәшәгән кешеләр кушаматынан.

Бөрийән – район исеме, этнонимдан.

Бөрийән йылғаһы – Тимер ауылы янындағы Боһондо йылғаһының уң кушылдығы.

Бөрийән юлы – Ғәлиәкбәр ауылында, дромоним, кушма һүз.

Бүрама тауы – Яуымбай ауылында, ороним, кушма һүз.

Бурташ – Яуымбай ауылында, ороним, кушма һүз.

Бүтәү тауы – Котан ауылы янында, ороним, Пугачев тауы тип тә йөрөтөлгән.

Бүләкбикә таш йәки Бүләкбикә каяһы – Яңы Монасип ауылында, ороним, антропонимдан.

Бүләкташ – Нәби ауылында, ороним.

Бүре төбө – Тимер ауылы янында, урманлыҡ.

Бүрәнәшыуган – Үрге Нөгөш ауылында, ороним.

Бүтәгәле – Ғәлиәкбәр ауылы янында тау һырты, үлән исеменән (русса мятлик).
Брәтәк – Брәтәк ауылында, ойконим, гидроним, бер итәк һүзенән.
Бызау үлгән – Аралбай ауылы эргәһендә “Кызыл таң” колхозының бызауы үлеменә бәйле.
Бәштин – Брәтәк ауылында, ойконим, биш тин һүзенән.
Бәғизә тауы (Каршытау) – Байғазы ауылында, ороним.
Бәйет тауы – Әтек ауылына карай, ороним.
Бәләтар – Яңы Мөсәт ауылына карай, дромоним, бәләгә тарыным һүзенә бәйле.
Бәләкәй – Үрге Нөгөш эргәһендәге тау, ороним.
Бәләкәй Акбейек – Яуымбай ауылында, ороним.
Бәләкәй Кызылташ – Яуымбай ауылында, ороним.
Бәләкәй Кыпсак – ойконим, рәсми атамаһы Кардон, Капаловтың утары булған.
Бәләкәй Салажы – Әтек ауылы эргәһендә, гидроним, ялан.
Бәләкәй Соңгор – Нәби ауылынан көнбайышта урынлашкан.
Бәләкәй Шәйек – Исламбай ауылында, гидроним, кушма һүз.
Бәлә тауы – Брәтәк ауылына карай, ороним.

В

Ветерандар аллеяһы – Ғәлиәкбәр ауылында, дромоним.
Волков йәйләүе – Брәтәк ауылында.
Вышка – Тимер ауылының үр яғындағы Осло тау һыртындағы элекке королма.
Выка – Выка Мәндәғол ауылында ялан, тәүге атамаһы – Ульяғол сабынлығы, тора-бара атамаһы үзгәргән.

Ғ

Ғилман күпере – Яңы Монасип ауылында, кушма һүз, антропонимдан.
Ғаффар утары – Байғазы ауылы янында, антропонимдан.
Ғүмәр ызмаһы – Ғәлиәкбәр ауылында, ялан, антропонимдан.
Ғәббәс утары – Байғазы ауылы янында, антропонимдан.
Ғәбит уяһы – Ғәлиәкбәр ауылында, кушма һүз, антропонимдан.
Ғәзиз тауы – Үрге Нөгөш ауылында, ороним, антропонимдан.
Ғәзелгәрәй – ойконим, антропонимдан, икенсе исеме Шүлгән.
Ғәйниә котоһы – Ғәлиәкбәр ауылында, гидроним, антропонимдан.
Ғәле тауы – Янһары ауылына карай, ороним, антропонимдан.
Ғәлиәкбәр – ойконим, антропонимдан.
Ғәлиәкбәр сокоро – Ғәлиәкбәр ауылында, антропонимдан.
Ғәлийән үзәге – Аралбай ауылы эргәһендә, антропонимдан.

Д

Дегет тауы – Яңы Монасип ауылы эргәһендә, ороним.
Дегәнәк – Яуымбай ауылында, ороним, үсемлек исеменән.
Дәүләтбай тугайы – Байғазы ауылы янында, антропонимдан.
Динислам тауы – Үрге Нөгөш ауылында, ороним, антропонимдан.

Е

Егәйен – Ғәлиәкбәр ауылында, гидроним, Нөгөш йылғаһының уң кушылдығы.
Елдәрка – Нәби ауылында ялан, елле һәм арка һүззәренән яһалған, елле, зур, бейек тау башында.
Еләктетүбә – Нәби ауылында, ороним.
Етмәс – Ғәлиәкбәр һәм Исламбай ауылы араһында, ялан, кылымдан яһалған.

З

Завод – Яңы Мөсәт ауылы спирт, скипидар, дегет кайнатыу өсөн завод.
Зөбәйзә карандаһы – Янһары ауылында, гидроним, антропонимдан, бәләкәй шишмә.
Зыя базы – антропонимдан, Нөгөш буйындағы ялан.
Зыярат тауы – Ғәлиәкбәр ауылында, ороним.
Зәкир солоһы – Тимер ауылында, антропонимдан.
Зәмзәбикә шишмәһе – Яңы Мөсәт ауылында, гидроним, антропонимдан.

И

Изәнташ – Ғәлиәкбәр ауылында, йылға эсендәге таш.

Имес төбө – Нәби ауылында.

Имес туғайы – Нәби ауылынан ХХ быуат башында Имес туғайында Курғашлы ауылы барлыкка килгән.

Имәнийорт – Ғәлиәкбәр ауылында, йылға.

Инсебикә – Яңы Собханғол ауылында, ороним, антропонимдан.

Исмәгил – Үзән йылғаһы буйындағы ялан, антропонимдан.

Исламбай – ойконим, антропонимдан.

Иштәүләт (Ябак) – ойконим, антропонимдан.

Ишбулды базы – Яңы Монасип ауылына карай, антропонимдан.

Иске Монасип – ойконим, антропонимдан.

Иске Мөсәт – ойконим, антропонимдан.

Иске Собханғол – ойконим, антропонимдан.

Иске Тарыуал (бөткән ауыл) – ойконим, антропонимдан.

Искезма – Ғәлиәкбәр ауылында, ауылдың тәүге урыны.

Исәнбикә һазы – Исламбай ауылына карай, антропонимдан.

Исәнғазы (Күскәрбәк) – ойконим (бөткән ауыл), антропонимдан.

Й

Йосоп түше – Байназар ауылында, антропонимдан.

Йыландуй – Яңы Монасип ауылы янында, йылан күп булған уйһыу ер.

Йылкысыккан – гидроним, Ғәзелгәрәй ауылы эргәһендәге күл.

Йүкәле туғай – Тимер ауылы эргәһендә, ялан.

Йәйпе – Исламбай ауылында, ялан, йылға, кылымдан яһалған.

Йәйпегир – Яуымбай ауылында, ороним.

Йәмилә сабыны – Яңы Монасип ауылына карай, антропонимдан.

Йәнсалай котоҗо – Тимер ауылында, антропонимдан.

Йәнғәрәй – Ғәлиәкбәр ауылында, ороним, антропонимдан.

Йәнһыуалған – Өтек ауылына карай, ялан.

Йәнһөйәр – Ғәлиәкбәр ауылында, ялан.

Йәүғәзе – гидроним, Нәби ауылының һул яғында, Байкашта, Яуғазы һүзе фонетик яктан үзгәргән.

К

Кардон туғайы – Ғәлиәкбәр ауылында, йылға, кылымдан яһалған.

Капал өйө – Кардон ауылындағы Капаловтың йорто урыны.

Кейәүзәр үзәге – Яңы Монасип ауылында.

Кейекбай – ойконим, антропонимдан.

Кедр урманы – Килдеғол ауылы эргәһендәге урманлык.

Кесе Нөгөш – Бөрйән районында, йылға.

Кесе Нөгөш тамагы – Ғәлиәкбәр ауылында.

Кепес – ойконим, Иске Монасип ауылының бер өлөшө, күз кабағы тигәндән алынған.

Килдеғол (Һарагы) – ойконим, антропонимдан.

Клатуй – Нәби ауылында, антропонимдан, Филатов йәки Клатуй тауы.

Киндерз(е)уй – Иске Монасип ауылында.

Кинйәбикә – Ғәлиәкбәр ауылы эргәһендә, сабынлык.

Кинйәш тауы – Асқар ауылындағы тау, ороним, антропонимдан, Кинйәш әбей истәлегенә.

Күгат ташы – Ғәлиәкбәр ауылы эргәһендә, кая.

Күгәүедле яланы, йылғаһы – Исламбай ауылына карай, гидроним.

Күкәй тауы – Брәтәк ауылында, ороним.

Күся – Ғәлиәкбәр ауылында, ороним.

Күкбесән – Тимер ауылы эргәһендә, ялан

Күл тамагы – Ғәлиәкбәр ауылында, гидроним.

Күркәтау – Өтек ауылына карай, ойконим.

Күтәрмәле яланы – Исламбай эргәһендәге тау башындағы ялан.

Күперзе йылғаһы – Нәби ауылында, гидроним.

Күскәрбәк – Исәнғазы һүзен кара, антропонимдан.

Күктәкә – Нәби ауылында, ороним.

Күкъятыу – 1. Ғәлиәкбәр ауылынан өстә, гидроним.

2. Брәтәк ауылы эргәһендә Брәтәк йылғаһының Оло Нөгөшкә койған ере.

Күс юлы – Яңы Монасип ауылы янында, дромоним, күсеү һүзенән.

Костёр тауы – Тимер ауылы эргәһендә, Актаузың сусағы, байрам көндәре костёр яғалар, ороним.

Көзгөйорт – Бикташ ауылы эргәһендәге боронғо йәйләү, ялан.

Көлгөзар – Бикташ ауылының көнъяғында тау, ороним.

Көләбә – ялан, йәйләү исеме, Бикташ ауылына карай.

Көләмбәт юлы – Бикташ ауылы эргәһендәге юл, дромоним, антропоним-дан.

Көнтеймәс – Яуымбай ауылында, ороним.

Көтөүсә яланы – Тимер ауылында, кылымдан яһалған.

Көрәй тауы – Котан ауылында, ороним.

Көрәште – Килдеғолда, ороним.

Көртмәле тауы – Байназар ауылында тау, ороним.

Кәбәнғарагай – Ғәлиәкбәр ауылында, аклан.

Кәбәнташ – Ағизел йылғаһы зур таш, ороним,

Кәзәтау – Ғәлиәкбәр ауылында, ороним.

Кәзә таишы – Ғәлиәкбәр ауылында, ороним.

Кәлтәгәү – ялан, гидронимдан.

Кәмә сығышы – Тимер ауылы эргәһендә, гидроним

Кәмәше – Тимер ауылы эргәһендә, кәмә сығышынан қысқартылған.

Кәртәле – Күжә йылғаһы буйында ялан, йылға.

Кәртәле ялан – Күжә йылғаһы буйында ялан.

Кәртәташ – Ғәлиәкбәр Колғана (Қалғанау) ауылына барған юл, кәртә һымак тау һыртынан һузылған кая, ороним.

К

Казна уяһы – Яңы Монасип ауылына карай.

Кайраклы – Күжә йылғаһы буйында ялан, йылға.

Кайынсуқы – Бикташ ауылының көнъяғында ороним.

Каксыр – Яңы Монасип ауылында, ороним,

Кайынтуғай – Нәби ауылының һул яғында, Байкашта.

Калыу – Ғәлиәкбәр ауылында, ороним, кылымдан яһалған.

Карабейә – Яңы Собханғол ауылында, ялан.

Карагайсабын – Ғәлиәкбәр, Яңы Монасип ауылдарында.

Каран – гидроним, Ғәлиәкбәр ауылына карай.

Карас йылғаһы – Яңы Мөсәт ауылына карай, гидроним, антропонимдан, Карасәс исемле катын исемәнән.

Карабешә – Ғәлиәкбәр ауылында, ялан.

Карагошто – йылға, ялан, Бөрйән – Исламбай юлы кап уртаһында урындашған.

Карагол – Тимер ауылы эргәһендә, ялан, кая, антропонимдан.

Каратау – Тимер ауылында, ороним.

Караңғуй – Килдеғол ауылынан һарағы йылғаһы буйындағы ялан, Үргезма тип тә йөрөтөлә.

Караһыйыр – Тимер ауылына карай, ороним

Караһөбә – Исламбай ауылы эргәһендә, гидроним.

Карасура кәбере – Яуымбай ауылы эргәһендә, антропонимдан, Бабай үлеге тип тә йөрөтөлә.

Картөй – Яуымбай ауылында.

Каршытау – Яуымбай, Үрге Нөгөш, Байғазы ауылында, ороним.

Каршы туғай – Янһары ауылында.

Касыу юлы (Касыпол) – Тимер ауылында, ороним, дромоним.

Катайгошқан (Катай һуғышқан) – Яңы Мөсәт ауылына карай, ороним, этнонимдан.

Калыу, Калыу таишы – Ғәлиәкбәр ауылы эргәһендә, тау һырты, таш.

Калмакай – Тимер ауылында, ороним, ялан, этнонимдан.

Кана – Ағизел йылғаһының һул кушылдығы, гидроним.
Калкаман – Тимер ауылында, ороним, антропонимдан.
Калғанһау – Ғәлиәкбәр ауылында, йылға, ялан, кылымдан (калған һау).
Камышак – Яуымбай, Иске Монасип ауылдарында, гидроним.
Карагасйорт – Ғәлиәкбәр ауылы янында, ялан, йылға.
Карайғыр – Яуымбай ауылында, ялан.
Каран – Ғәлиәкбәр ауылына карай, гидроним,
Каныш – Үрге Нөгөш ауылы эргәһендә, гидроним, антропонимдан.
Канышай – Үрге Нөгөш ауылы эргәһендә, гидроним, антропонимдан.
Кандыбил – Байғазы ауылына карай, гидроним, йәйләү.
Канишал – Килдеғол ауылында, кан төсөндөгә тау, ороним.
Козаш – Яуымбай ауылында, антропонимдан.
Козгонташ – Яңы Монасип ауылында, ороним, козғон ояһы бар.
Кабырсакты морон – Яңы Монасип ауылында, кабырсак йыйылып яткан комлок бар.
Козгон каяһы – Яңы Монасип ауылында, ороним.
Койонсок шишмәһе – Яңы Собханғол ауылы эргәһендә, койо – бысрак тигән һүз.
Кортсолок – Тимер ауылында, аклан.
Колғана – ойконим.
Колош үзгә – Яуымбай ауылында, антропонимдан.
Коръятмас – Яңы Монасип ауылы, гидроним, коро ятмас һүзбәйләнешенән.
Комйылға – Яңы Собханғол ауылында, гидроним.
Котан – ойконим.
Котокай базы – Брәтәк ауылында, гидроним, антропонимдан.
Котто Булат түше – Яңы Собханғол ауылындағы тауза, антропонимдан.
Кужан шишмәһе – Нәби ауылында, гидроним.
Кунакбай котоһо – Яңы Монасип ауылына карай, гидроним, антропонимдан.
Кумырт кисеү – Исламбай ауылына карай.
Кукрауык – Ғәлиәкбәр ауылында, гидроним, Нөгөш йылғаһының уң кушылдығы.
Курғашлы – ойконим, гидронимдан.
Курыузы – Байназар ауылында, ороним.
Курпытуғай – Өтек ауылына карай, ялан.
Кускарбак – Исәнғазы (бөткән) ауылының икенсе атамаһы, ойконим, антропонимдан.
Кушйылға – гидроним, Ғәзелгәрәй ауылы янында, Оло Нөгөш йылғаһының һул кушылдығы.
Куян ауылы – ойконим, кушамат тағыузан Нәби ауылының халык телендөгә атамаһы.
Кыззарзы айыу ашаған ер – Яңы Монасип ауылына карай.
Кыззар тауы – Яңы Мөсәт ауылына карай, ороним.
Кызбикә мороно – Байғазы ауылы янындағы тауза.
Кызылташ – Ғәлиәкбәр ауылында, ялан.
Кызүлгән – Ғәлиәкбәр ауылы янында, ялан, кылымдан яһалған.
Кызматаш – Ғәлиәкбәр ауылында, йылға эсендөгә таш.
Кызыл ер – Яңы Мөсәт ауылына карай, Бөрйән ырыуы Кыпсак ырыуы менән һуғышкан ер кан-койоштан һуң ер канға кызыл төстә кала, ялан.
Кызыльяр – Яңы Монасип ауылы янында, балсығы кызыл булып, ямғыр яуғанда Изелгә йыуылып төшә.
Кызылташ – Яуымбай ауылына карай, ороним.
Кыугарағай – Ғәлиәкбәр ауылында, ялан.
Кыргыз айыры – Ғәлиәкбәр ауылында, йылға, этнонимдан.
Кыртай – Байназар ауылына карай, ороним.
Кырын ер – Нәби ауылына карай, дромоним.
Кысқуй – Ғәлиәкбәр ауылында.
Кыпсак – рәсми телдөгә Әбделмәмбәт ауылының халык телендөгә исеме, этнонимдан.
Кысык – ойконим, гидронимдан, Кесе Нөгөш буйындағы бөткән ауыл.
Кыярат тауы – Тимер ауылында, ороним, кылымдан (кыйратыу).
Кыяюл – Тимер ауылына карай, дромоним.

Л

Лапшин утары – Брэтэк ауылына карай, йэйлэү, антропонимдан, Нөгөш-йорт атамаһы менән дә йөрөтөлә.

М

Мазалы – Асқар ауылы янында тау һырты, ороним, маза, ыза һүзенән алынған.

Майгойған – Яуымбай ауылында, ороним, кушма һүз.

Майсергән – Тимер, Яңы Мөсәт ауылдарына карай, ялан.

Масак – Иске Монасип ауылында, ороним, башак – диалектта масак.

Маяк – Ғәлиәкбәр ауылына карай, Калыу тауы башында булған.

Маяк түбәһе – Килдеғол ауылына карай.

Мерәс киткән юл – Өтек ауылына карай, дромоним, ялан, антропонимдан.

Моразым – ойконим, антропонимдан, икенсе исеме Аратау.

Мортаза яланы – Янһары ауылына карай, антропонимдан, ялан.

Монасип – ойконим, антропонимдан.

Мишәр (Яңы Монасип ауылының икенсе атамаһы) – ойконим, этнонимдан.

Муйылды төбәк (Муйылтүбә) – Килдеғол ауылына карай, ялан.

Муйылды тугай – Үрге Нөгөш ауылына карай, Оло Нөгөш буйында.

Муйылтөп – Ғәлиәкбәр ауылы янында, ялан.

Мулла тугай – Ғәлиәкбәр ауылында, антропонимдан.

Мусағәле – Өтек ауылына карай, гидроним, антропонимдан.

Мулла түше – Нәби ауылына карай, йэйлэү, антропонимдан.

Мөзәй – Ғәлиәкбәр ауылы эргәһендә, кабак, йылға.

Мөсәт – ойконим, антропонимдан.

Мәйгәште – Иске Монасип ауылы янында, гидроним, ороним, мағаш – бейек тау.

Мәксүт – ойконим, антропонимдан.

Мәндәғол – ойконим, антропонимдан, ғул – уйһыулыктағы үзән.

Мәрийәкәй – Яңы Монасип ауылына карай, ялан.

Мәрхәм күле – Өтек ауылына карай, гидроним, антропонимдан.

Мәсем - ороним, антропонимдан.

Мәсет тауы – Ғәлиәкбәр ауылында, ороним.

Мәсет уяһы – Ғәлиәкбәр ауылында, ороним.

Мәтәл – Килдеғол ауылына карай, гидроним, мәте һүзенән.

Мәһәзи – ойконим, антропонимдан.

Н

Нокот тауы – Өтек ауылына карай, ороним.

Нигмәт ташы – Ғәлиәкбәр ауылынан Нөгөш йылғаһы буйлап өстә.

Нөгөш – Бөрйән районында йылға, Ағизел йылғаһының уң кушылдығы.

Нөгөшийорт – Брэтэк ауылына карай, йэйлэү, Лапшин утары тип тә атала.

Нәби – ойконим, антропонимдан.

О

Озонуй – Ғәлиәкбәр ауылында, уя.

Озонсал – Килдеғол ауылына етәрәк ялан.

Озон ялан – Кесе Нөгөш буйындағы зур ялан.

Ологор – Яуымбай ауылында, ороним.

Ологызылташ – Яуымбай ауылында, ороним.

Олотау – Яуымбай ауылында, ороним, оло һәм тау һүзәрәнән яһалған.

Ослотау – Иске Монасип ауылы янында, Тимер ауылының үр яклап Ағизел аръяғындағы осло тау ороним.

Ослоташ – Ғәлиәкбәр ауылы эргәһендә, йылға эсендәге зур таш.

Оло күл – гидроним, Ғәзәлгәрәй ауылында.

Оло Нөгөш – Ғәлиәкбәр ауылынан аға, гидроним, антропонимдан.

Оло Салажы – Өтек ауылы эргәһендә, гидроним, ялан.

Оло Соңгор – Нәби ауылына карай, ауылдан көнбайышта урынлашкан.

Был урын сокорло.

Осқон тугай – Тимер ауылының эргәһендә, үлән исеменән, кушма һүз.

Оһкондоғор – Үрге Нөгөш ауылы менән Кәшәле ауылы араһында Кәрлек һәм Арғы Үшә йылғалары уртаһында оһкондо түбә.

Ө

Өлкән Акбейек – Яуымбай ауылында, ороним.

Өйрәкте – Мәндәғол ауылы етәрәк, Ағизел йылғаһы буйындағы кая.

Өйрәкташ – Үрге Нөгөш ауылы янында, Нөгөш йылғаһы буйында кая, ороним.

Өйрөлтмәк – Иске Собханғол ауылы эргәһендә, Ағизел йылғаһы эсендә.

Өкө каяһы – Яуымбай ауылында, ороним.

Өкө ояһы – Яуымбай ауылында, ороним.

Өкөташ – Яуымбай ауылында ороним.

Өсуй – Яңы Собханғол ауылына карай.

Өстамак – Брәтәк ауылына карай, гидроним.

Өмөкамал төбәге – Килдеғол ауылына карай, ялан, антропонимдан.

Өмөткән – Яуымбай ауылында, ороним, өмә иткән һүзенән.

Өмөткән яланы – Яуымбай ауылы, өмә иткән һүзәрәнән.

Өс туған каяһы – Ағизел йылғаһы буйында, ороним.

Өсөйлө – Ғәлиәкбәр ауылының бер өлөшө [1]

Э

Эйәрташ - Ғәлиәкбәр ауылында, Сукмуйыл янында һыу инеү урыны, Нөгөш йылғаһындағы таш, ороним.

Мөхәмәтов Әбделвахит Ғибат улы

Аскар ауыл биләмәһенә караған ер-һыу атамалары

Аскар ауылы

Бөйрөн районының Аскар биләмәһе Иске Собханғол ауылынан төбәк-көнбайыш йүнәлештә илле сакрым самаһы алыслыкта, Бөйрөн менән Белорет районы сигендә урынлашкан. Ауыл Юрматау менән Бажай тауларына һыйынып, Кесе Нөгөш йылғаһының үрге ағымында Нөгөшкә Озон ялан йылғаһы кушылған ерзә ултыра. Касандыр хәзерге ауыл ултырған урынға мал көтөү өсөн Аскар карт килеп ултырған булған (уның кайзан килеүе билдәһез).

Уның улдарының исеме билдәле: Арсланғол (1743—1828), уның балалары Ишбай (уның улы Якшығол), Аралбай, Узбәкбай, Теүәлбай. Икенсе улы Таңатар Аскаров, 1761 г., старшинаның ярзамсыһы булып хеҙмәт иткән, уның улдары Дәүләткилдә, Күсәй, Ырысбай, Игебай. Улар ошонда ук өй һалып донъя көтә башлағандар һәм уларҙан Аскар ауылы йәйелеп киткән. Ошо ук ауылда тағы бер Аскар йәшәгән - Аскар Көлсөков (улы Мөхәмәтйәр). Тик ул сағыштырмаса йәш булып, Аскар ауылына нигеҙ һалыусы була алмай, сөнки Арсланғол менән Таңатар Аскаровтарҙан күпкә кесе була.

Бөйрөн районының Аскар ауылы менән Әбйәлил районының Аскар ауылдарының алыс булһа ла кан-кәрзәшлектәре бар. Ике ауылда ла “Түмәй” һәм “Аптырак” араларының булыуы быны тағы бер тапкыр иҫбатлай. Икененә дә тамғаһы – ай, ағасы – ерек, кошо – һайысқан.

1816 йылда Аскарга 20 өй, 1859 йылда - 58, 1920 йылда иһә - 93 өй иҫәпләнә. Йәшәгән кешеләре йылына карап; 140, 302 һәм 479.

Бөтә 53 ғаилә лә XIX быуаттың 40-сы йылдарында йәйләүгә сығыр булғандар. Уларҙың 147 йылкы малы, 119 һыйыры, 45 һарығы и 15 кәзәһе була. Кортсоләк (9 умарта) һәм соләксоләк (4 соләк) менән дә булышалар.

1812 йылғы Бөйөк Ватан һуғышында Аскарган Алиғол Юлдашев, Итбай Йылыҡбаев, Илсәғол Юлдашбаев, Нәзәрғол Зиянбирзин катнашып хәрби мизалдарға лайыҡ булалар.

Ауылдың иң зур, гөрләп торған ваҡыты 1910 - 1913 йылдарға тура килеп, ауыл 60-лап хужалыктан торған. Ул заманда ауылда Әптелғәле Шахморатов тигән бай йәшәгән. Уның 40-50-ләп йылкыһы, 15-20-ләп һыйыр малы һәм 100-150 баш кәзә-һарыктары булған. Байзар бесән эшләтеү өсөн 5-6 малай тотор булғандар. Ауыл халкы кыш көнө ағас кырккан, йәйен дегет эшләгән һәм кустарсылыҡ эштәре менән шөгөлләнгән.

Ауыл каршыһындағы бәләкәй калкыулыҡты *Аллабирзе* тип йөрөтәләр. Аллабирзе заманында данлыҡлы курайсы булған. Ошо калкыулыҡка уның өйө, хужалығы булған. Кистәрен өйөндә курай уйнаған, курай моңо асыҡ тәҙрәнән бөтә ауылға ишетелеп торған.

Карттар Аллабирзе курайсының оҙаҡ йәшәүен бәйән итәләр. Уның үлемен башкорт халкының “кәкүк ауылға, кеше каралтыһына яҡын килһә – насарға” тигән юрауға бәйләп һөйләйҙәр. Көндөгесә Аллабирзе курайсы өйө эргәһендә курай уйнап ултырғанда, өй янындағы кайынға кәкүк килеп ултырып сақыра башлай. Аллабирзе кәкүкте куркытып осороп ебәрәү

өсөн таш һелтәп ебәрә, әммә таш кошка барып тейә һәм уның үле кәүзәһе курайсының алдына килеп төшә. Аллабирзе: “Ай, харап иттем, былай булғас, мин дә озак йәшәмәм инде”, - тип хафалана һәм ысынлап та, ошо ук йылдың көзөндә ауырып вафат була.

Ауыл каршыһындағы икенсе калкыулыҡты **“Кинйәш”** тауы тип атайҙар. Был тау башында Кинйәш әбейҙең аласығы булған, ул шунда ғүмер иткән.

Ауылда Ишбирҙе исемле 80 йәшлек курайсы карт йәшәгән (1910-1912 йылдарҙа). Карт һәр кемдең һорауын кәнәғәтләндереп курай уйнаған. Уның елкәһендә баш зурлыҡ ороһо булып, уны айырым шәл менән урап йөрөткән. Әүжәндән килгән урыстар уны өгөтләп дауаханаға ебәрәләр. Үрге Әүжән дауаханаһында уның ороһон кыркалар, һуңынан уны үлсәп караһалар - ул биш казак (2 кг) тарткан була. Дауаханала яткан ваҡытында Ишбирҙе карттың курай уйнауын табибтар за һокланып тыңлағандар һәм уға Мәскәүҙән кыска ғына ағас курай алдыртып бүләк иткәндәр.

Ауылдың бәләкәйләненә һәм халықтың кәмеүенә 1918-1919 йылдағы көслө тиф ауырыуы, һуғыш һәм 1921 йылғы йотлок сәбәпсе булған.

1918 йылғы тиф ауырыуы ваҡытында кешеләр күпләп кырылған. Йүнле медицина ярҙамы ла булмаған. 1921 йылғы аслыҡ ауылдың көнкүрешен бик ныҡ ауырлаштырған. Урман үзенә кейеге, эттек, һарынаһы, емеш-еләге менән күптәрҙе үлем тырнағына бирмәй. Шулай за ғаиләһе менән кырылғандар була. Йотлок йылында кеше ашаусылар за осраған. Аскара за бындай хәлдәр булмаған.

Кайһы бер һуғыштар ауыл тирәһендә лә булып үткән. Әле актар, әле кызылдар килеп ауылды алғандар, власть тиз генә алмашынып торған. Ауылды халыҡты талап көн күргән бандиттар за килеп баһкандар. Улар ауыл кешеләренә малдарын, каралдыларын тартып алып киткәндәр. Бер нисә кеше бандиттар кулынан үлтерелгәс, ауыл кешеләре икенсе яктарға касырға мәжбүр булған. Кайһылары “Шәйек йортка” (йәйләүгә), кайһы берҙәре Өмөтбай яғына, өсөнсөләре ялан яктарына сығып киткәндәр.

1918-1920 йылдарҙа ауылда уезнай мулла булып сығышы менән Әрмет ауылы кешеһе Абдулла тигән мулла йәшәгән. Ул заманында батша армияһында хеҙмәт иткән һәм унтер офицер дәрәжәһендә булған. Мулланың бик башлы, иһәп-һисапка оһта икәнә беләп калған кызылдар: “Безгә лә беләмле кеше кәрәк”, - тип уны үзҙәре менән алып киткәндәр. Һуңынан уны Әүжән яғында атып үлтергәндәр тигән фараз йөрөй, сөнки ул кире ауылға әйләнәп кайтмай.

1922 йылға тиклем Шаһморат бай Курғашлы тигән ергә мал көтөү өсөн якшы урын эзләп барған. Уның менән бергә ауылдаштары ла күһәп барып ултырғандар. Бөтәһе 10 һужалыҡ ауыл булып ултырған.

Хәзәрә **“Курғашлы” яланы** ла бынан 35 йыл тирәһе элек 25-ләгән һужалыҡтан торған булған, тик һуңынан бындағы кешеләр зә Брәтәккә һәм Аскараға күһәнәп китеп бөткәндәр. Бының сәбәбе - көззөң бер көнөндә ауылға ут төртөп китәләр һәм ул көл-күмергә әйләнә. Был ваҡытта ауыл (Курғашлы) кешеләре Карағай йортта йәйләүзә булғанға үзҙәре иһән калалар.

1919-1920 йылдарҙа көнсығыштан Дутов атлы аһаман үзенәң ғәскәре менән килеп сыға һәм әйләнәштә уның аксалары йөрөй башлаған. Был акса һасар кағыззан, унда эт һүрәте төшөрөлгән була. Хәзәрә Брәтәк ауылы ултырған урында элек **Ятол** (кулға алынғандарҙы тотоу өсөн төрмә) кеүек нәмә лә булған. [2]

Аралар тарихы

Түмәйҙәр һәм Сыуаштар араһының тарихы. Илмәмбәт менән Теләүәмбәт бер туғандар булған. Илмәмбәттең катыны сыуаш кызы йә сыуаштар за йәшәгән башкорт кызы булырға тейеш. Шул киләндән таралған затты “сыуаштар” тип атай башлағандар. Ғәбиуллиндәр “сыуаштар” араһына инә.

Түмәйҙәрҙәрҙең тарихы. Теләүәмбәт катынды Башкортостандың кайһылыр төбәгендәгә түмәйҙәр араһынан алған булырға тейеш. Ул киләндән таралғандар “Түмәйҙәр” тип аталған.

Түмәйзәрзәрзәң икенсе бер легендаһы ла бар. Был юлы түмәй һүзенең мәғәнәһе “килде-киттеле”, “алиоторак” тигәнде аңлата.

Легендала әйтелгәнсә, солоок карарға барғанда бер карт ике батман алып бара. Батман - эсе кыуыш йүкәнән төпләп эшләнгән һауыт. Солоктоң балы әзерәк булып сыға. Бер батман буш калғас, тигезләп артмаклау өсөн, икенсе батманына таш һалып ала. Быны күргән кешеләр, көлөп, ошо хәлдән һуң уларзың затын “түмәйзәр” тип йөрөтә башлайзар.

Шулай итеп, легендалар аша ауылыбызға йөр һүзлә, тормош ауырлыктарына бирешмәскә тырышып, үз етешһезлектәренән үззәре көлә алырзай кешеләр йәшәгән, тип әйтә алабыз.

Ауыл аралары. Ауылыбыз тураһында кызыклы легендалар бар

Һунарға барғанда ауылдаштарыбыз урманда үлөп яткан мышыға юлығалар. Мышы өстөндөгә һайысканды күрөп, Асқар олатай:

- О, һиндәй көслө, батыр кош. Етмәһә, үзе матур за, - тип һоклана. Ул мышыны ошо кош йыккандыр, тип уйлай. Шулай итеп, “матур” һәм “көслө” кош ырыуыбыздың кошона әйләнә.

Был хәлгә аптырап, ауыздарын йомалмай торғандарын “аптырактар”, ғәжәпләнәүзән күззәре түнәрәкләнгәндәрән, өкөгә окшатып **“унайзар”** тип атағандар. Әле лә туғай урамын “аптырактар”, йырын аръяғы урамды “унайзар” араһы тип йөрөтәләр. Ғәлиуллиндәр, Кәлимуллиндәр **“аптыракта”** араһына инә.

Таузар, кая, түбә, суку (кая калдығы) атамалары

Айбикә тауы һәм йылғаһы. Бажай тауы аръяғында, Брәтәк йылғаһы аша яткан тау. Ошо тауға Айбикә исемле кыз азашып үлә. Урманда йөрөгәндә кемдәрзәр кыздың һөйәктәрәнә барып сығалар за сәс толомдарынан таныйзар. Ә яқындары барып күмөп кайталар. [13,14]

Бажай тауы. Бынан бик күп йылдар элек бер әбей менән бабай йәшәгән. Улар бик ярлы көн күргәндәр - ашарға ризыктары, кейер кейемдәре булмаған. Бабай бик йәштән үк һунарсылык менән шөгөлләнгән, үзенә күрә данлыклы һунарсы булған. Улар төпләнгән тирәләгә тәбиғәт яһуарзарға бай булған һәм бабай урмандан табышһыз кайтмаған. Әбей менән бабай шулай итеп донъя көткәндәр. Улардың ике кыздары булған. Улар үсөп еткәс, уларға бер үк көндә ике яусы килгән. Бабай менән әбей быға шатланып риза булғандар, ярлы йәшәһәләрзә, шартына килтереп туй үткәргәндәр, бөтә ауыл халкын һыйлағандар. Шул көндән башлап улар бергәләп бик килешеп йәшәй башлағандар. Бабай һаман шул кәсебә менән шөгөлләнгән һәм бөтә ғаиләһә туйындырған. Хәзәр индә бабай за карта я башлаған, йыш кына табышһыз кайткан көндәре лә күп булған. Бер көндә ул кейәүзәрән сакырып: “Хәзәр мин картайсым индә, күззәрем күрмәй башлань, һунарға йөрөү көндән көн ауырлаша, шулай за һисек булһала көн күрер кәрәк бит. Мин ғүмер буйына алып йөрөгән һунар корамалдарын һезгә тапшырам, хәзәр һез һунарға йөрөй башларһығыз”, - тигән. Кейәүзәре бабайдың коралдарын алып һунарға сығып китәләр, ләкин юлдары уңмай, бик бойоғошоп кайталар. Кайнылары: “Тәүгә көндә минең менән дә шундай хәл булды, азак өйрәнөп киттем, бойокмағыз, өйрәнөргәһез һәм бына тигән һунарсылар булырһығыз”, - тигән, был юлы икәһәнә лә айырым йөрөргә кәңәш биргән. Шунан алып ике бажа айырым йөрөгәндәр. Гел бер ерзә осрашып, бергә кайтырға һүз куйышкандар. Улар йәшәгән ауыл эргәһендә бейек, кош-кортка бай тау булған. Ике бажа бергәләп шул тауған күп табыш алып кайткандар. Берзән - бер осрашырға тейешле урында, кесе бажаһы оло бажаһын әй көткән, ти, әй көткән ти, ләкин оло бажаһы һаман килмәгән. Тамам аптырағас, кесе бажаһы урман яңғыратып: “Бажа!!!” - тип кысқырып, оло бажаһын эзләп киткән. Быны кешеләр зә ишеткән һәм исемһез тау “Бажай” тип атап йөрөткәндәр. [4]

Әбей тауы. Элек-электән башкорт халкы йәшәгән ерендә күпләп мал үрсөткән. 20-30-лап һарык-кәзә көткән. Ауыл яһындағы тауғағы үлән йәм-йәшел балаһ кеүек түшәләп яткан. Унда

бала-саға, байрамдарза ла сығар булғандар. Көз әбей сыуағына ла, ауыл матурлығын күрер өсөн шундағы бейек, зур тауға сығар булғанға,”Әбей тауы” тип йөрөтөлә.

Сыуакай тауы. Элек беззең ауыл кеше үтеп сыккыһыз кара урман булған. Урман йәнлек-кейектәргә, коштарға бай, ә Нөгөш йылғаһы кисеп сыккыһыз йылға булған. Ауыл кешеләре лә малсылык, һунарсылык менән донъя күргән. Бер заман насар һауа шарттары кешеләрҙе һәм малдарҙы бик йонсоткан. Был һалкын көз ваҡыты булған, әсе төньяк елдәре искән, кар катыш ямғыр яуа башлаған. Кешеләр йәйләүҙән кайтышлай арыузан, һалкындан йонсоп, ошонда ғына туктап кышкылыкка төпләнергә һүз куйышкандар. Көслө күз аскыһыз бурандар башланған, ә кешеләр мүкләмәй генә өйҙәр күтәргәндәр. Күпләп мал кырылған, кешеләр аслыктан йонсоғандар. Ниһәйәт аяуһыз кыш үтеп киткән, көнсығыш тау битләүенән көлөп яҙ қояшы сыккан. Быны күргән кешеләр эй қыуанғандар, эй шатланғандар. «Сыуак көн килде, сыуак ай килде», - тип қысқырғандар. Шунан бирле был таузы “Сыуакай” тауы тип йөрөтә башлағандар.

Төлкөөскан. Эүәлерәк ауыл тирәләге қаяла йыуа үскән. Йыуа яҙ сәскә атқан осор, әллә қайзан ук матур булып күренеп ултырған. Бер вақыт қаяла төлкө күргән бала-сағалар уны бастыра башлай. Ә төлкө алайһа, былай за қаса торғас, басымға түзә алмай, қаянан осп төшкән. Шунан алып “Төлкөөскан” қаяһы тип йөрөтә башлағандар. [3]

Ейәнбай йәки Яуымбай түбәһе. Мәстүрә тауы һәм Қарағай тауҙары қушылған урында бер тау түбәһе алып тора. Саға олатайың ейәнә қыуанһа ла йәки бошоноп китһә лә, һәр вақыт шул түбәгә менер булған. Күңелен асқан, йырлаған, уй-қисерештәренән арынып қайтыр булған. Ошоға қарап “Ейәнбай” түбәһе тип йөрөткәндәр, уны халық икенсе төрлө “Яуымбай” тип тә йөрөтә.

Юрматау. Беззең яқта була был хәл. Бер ярлы ғына кешенең қызы матур булып үсеп еткән. Ул бөтә қыздар менән еләккә йөрөгән, бейә һауған, қымыз бешкән. Бер һиндәй қайғыһыз йөрөгән вақытта, бер ярлы ғына егеткә ғашиқ булған, ти. Егеттә уны яратқан. Ләкин атаһы үзенең қызына бай кейәү һайлаған һәм қызы көсләп уға бирергә булған. Туй көнө қилеп еткән. Егет менән қыз қасып китергә вәғәзәләшкән була. Туй барған вақытта улар қасып китәләр. Қызың һөйгән егете менән қасып киткәнән белгәс, уларҙы қыуа төшәләр. Бик күп барғас, бейек тауға үрләгәндә бер кешегә тап булалар: “Бер егет менән қызы оһратманыңмы?”- тип һорайҙар. “Күрҙем, улар әле генә был таузы юрмалап менеп киттеләр”,- тигән үткенсе. Был һүз қызық тойолған, тауға шул исем бирелгән.

Бәләтар тауы. Қайны менән кейәү ары саптылар, икенсе түбәгә менгәс, қулды маңлайға қуйып қарап торғанда қайны кеше: “Тик торғанда бәлә тарыны ла баһа,”- тип көрһөндө,-ти.

Күкәй тауы. Эзләүселәр ары сабалар, Бер һи тиклем вақыт үткәс, өсөнсә тау башында тағы бер юлсы оһраны, ти. Қыуғынсылар уға баяғы һораузы биргәндәр. “Улар был таузы күкәй һымак тәгәрәп төшөп киттеләр”,- тип яуап бирә юлсы.

Бәлә тауы. Былар ары сабалар, дүртенсе таузы менеп барғанда, қайны кеше үз алдына: “Бына бәлә, бәлә”,- тип қабатлай.

Қалыу тауы. Бишенсе тауға менә башланьылар, ти. Аттары ақ күбеккә батқан һыбайлылар, тау башына менеп, тирә-якка күз һалалар, тик берәүзә күренмәй,- ти. “Қалыу ошо булалыр инде”,- тип әйтте ти кейәү кеше, аптырағас. Улар қыуып етеүҙән өмөт өзөп, арыған аттарын қирегә борғандар.

Күреүебезсә, был легенда биш тау атамаһын үз эсенә алған: Юрматау, Бәләтар, Күкәй тауы, Бәлә һәм Калыу таулары. [4]

Муллаоскан тауы. Асқар ауылы менән Кысык фермаһы (элекке) араһында Мулла оскан тигән тау бар. Революциянан алда һәм һуңғарак та был тирәләге башкорт халкы йәй көнә йәйләүгә күсә торған булған. Халык бөтә мал-тыуарын, әйберҙәрән алған. Ул ваҡытта Кысык утары ауыл булған. Кысык халкы Шәйек йылғаһы буйына йәйләүгә күскән. Йәйләүҙән Кысыкка кышлау өсөн мулла Һибәт тә күскән. Мулла мөлкәте тейәлгән аты менән таузы төшкәндә аттары алып кәсә. Был тау озон, текә. Мулланы ултыртып килгән арба ағаска һуғыла һәм уның аяғы һына. Шул ваҡыттан һуң был таузы Мулла оскан тауы тип атайҙар.[4]

Муллаоскантау. Шәйекйортта йәйләүҙә булып, Кысыкка ауылына кышлау өсөн кайтып барғанда була был хәл. Ибраһимов Әмир ағайың олатаһы Һибәт мулла мөлкәте тейәлгән аты менән таузы төшкәндә, аттары алып кәсә. Был тау озон һәм текә. Арба ағаска һуғылып, мулланың аяғы һына. Таузы шул ваҡыттан бирле Мулла оскан тауы тип йөрөтәләр. [22]

Умырзая тауы - ауылдың көнсығышында, Сыуакай менән Кырктейәк араһында ята. Кырктейәктән шул исемле йылға айырып тора. Тауза умырзая сәскәһе - күк умырзая- үсә.

Урта түбә - Сыуакайың артында бәләкәй, ләкин бейек кенә булып калкып торған түбә шул исемдә йөрөтә. [20]

Мәрзиә сукуһы - Урта түбәнең көньяктағы текә өлөшө каяһы – Мәрзиә сукуһы тип атала. [20]

Сукуташ - Нөгөш йылғаһы менән озон ялан йылғалары һыу айырғысы. Был тауың (убаның) каялы өлөшө Сукуташ тип атала.

Зәлифә тауы (Зәлип тауы) - Сукуташтың түбәнәйеп Нөгөшкә барып төртөлгән мороно. [20], [23].

Карағас мороно. Хәзер Асқарың эргә-тирәһендә карағас ағасы Мазарыла ғына осрай. Шулай булыуға карамастан, Сөмкә йылғаһы менән Кәзә һуйған араһындағы морондо Карағас тип йөрөтәләр. Бында борон карағаслыҡ булған. Ә хәзер бер генә карағасты ла осратырмын тимә, уны күптән кыркып бөткәндәр. Кырккандар за Йәйпе кисеүенә ташып, Нөгөш йылғаһы буйлап һал итеп ағызғандар. Ауыл тирәһендә өй бурарлыҡ ағас калмай. Шуға ла мәсет бурағанда етмәгән ағасты Кәрзектән ташыйҙар. [12,17]

Карамалы һыртты. Көләбә яғынан Бажайға килеп тоташкан һырт шулай атала. [12]

Инсебикә мороно - был морон Шәйекйорт яғынан Бажайға тоташа. [12]

Ак түбә. Бажай тауындағы түбә. Ул элегерәк бейек булып калкып торған. Түбәнең ак ташы аяз көндә ялтырап күренеп торған. [12]

Рудка тауы. Касый яланы менән Юрматау араһында Әүжәндә тимер иретев заводы булғанда был тауза тимер рудаһы табалар. Бер ни тиклем, Юрматау аша төшөп, был таузан руда ташыйҙар. Азак алыс булғанға, руда ташыузы туктаталар. Тауза әле лә

шул сакта руда алган тәрән сокорзар бар. Руда һүзенән тауза, эргәһенен аккан йылға ла Рудка тип атала башлаган. [12]

Кырктейәк. Асқарзың төньяк-көнсығышындағы таузың исеме. Ул Нөгөштөң һул ярынан башланып Юрматауға барып тоташа. Уның төньягынан һәм көньягынан бәләкәй йылғалар ағып Нөгөшкә коялар. Шул йылғалар Кырктейәкте Козған ояһы менән Умырзаянан айырып тора. Кырктейәктә көтөү йөрәтәләр. Бола заманда каскындар тауза мал урлап һуйғандар. Малды салғас, тиреһен тунау өсөн тейәккә асалар. Шундай тейәктәр тауза күп осраған. Шуға ла таузы Кырктейәк тип атағандар. [12,20]

Әмир суҡыһы. Бажай тауы түбәһендәге каты таштарзан торған калкыу урын – кая калдығы. Асқар яғынан барғанда юлдың уң яғында. Ауылдан дүрт км самаһы алыслыкта. 1943 йылда ике кыз береһе Юлмөхәмәтова Сәкинә апай урманға утынға баралар. Кустылары Әмир зә уларға эйәрә. Бер заман көслө ел сыға, боз катыш ямғыр яуа башлай. Апайзаны кустыларын кайтарып ебәрәләр, ләкин малай азаша. Йөрөй торғас, Бажай тауындағы бер кая эргәһенә килеп сыға. Һәм шунда ятып үлә. Кыздар кайтып кустылары кайтмағанын белгәс, ауыл халкы кулға кул тотоношоп тигәндәй баланы эзләп карайзар. Өс көн эзләп тә таба алмайзар. Үлән үсеп, кымызлык буйға еткәс, кешеләр Бажай суҡыһына кымызлыкка баралар. Шул ваҡытта Әмирзәң һөйәктәрән (һөлдәһен) табып Бажай суҡыһы эргәһенә күмгәндәр. Шунан бирле ул Әмир суҡыһы тип йөрөтөлә [18].

Карағай тауы – Мәстүрә тауына тоташып, Озон ялан һәм Тумарлык йылғалары менән сикләһә. Тауза борондан калған өс солоҡ бар. Борон был тауза карағай урманы булғанға шаһит булып ултыралар был мөһабәт карағайзар.

Йыянбай түбәһе - Карағай тауының түбәһен шулай йөрөтәләр. Унда Йыянбай исемле кеше бесән сапқан. Һуңынан Ибраһимов Әмир бабай үзе, артабан уның нәсәлдәре саба. Әйтеп йөрөтөү өсөн хәҙер Яуымбай түбәһе тизәр зә куялар.[5, 19].

Мәстүрә тауы. Асқар ауылының төньяк-көнбайышында күренеп торған матур тау атала. Касандыр ауыл байы Сафа карт йәрминкәгә китеп, татар яктарынан бер тотам ғына нескә битле, һылыу татар кызын кәләш итеп алып кайта. Эшкә тилбер, егәрле татар кызын ауыл халкы бик тиз үз итә. Ауылда тәүгеләрҙән булып Мәстүрә килеп туптырзатып кәртүк, йәшелсә үстәрә. Тау битендә Сафа байың өйөнөң генә йәме булмай, ә бөтә ауылдың күрке була ул. Эргәһендәге таузағы еләк-емеште йыйып һәр төрлө кайнатма әзерләй. Һәр сак бөхтә кейенеп йөрөгән Мәстүрә үз кеше булып, ауылда ғүмер кисерә. Уның хөрмәтенә уларзың өйө урынлашқан таузы Мәстүрә тауы тип атайзар.

Ғәбизә үзәге. Ялан исеме. Унда Ғәбизә исемле катын бесән сапқан. Уның үр яғында Каран яланы [17, 21].

Сыбарташ - Бажайың Мазарыға тоташып торған урыны Сыбарташ тип йөрөтөлә. [12]

Бөркөт ояһы - Сыбарташ эргәһендәге йырын аръяғы Бөркөт ояһы тип атала. [12]

Мазары - Бажай менән Юрматау араһы Мазары тип атала. Дөрөсөрәге Сыбарташтан ары Мазары ята. Мазарыла бик сетерекле урын. Унда азашмаған кеше һирәктер. Мазарыла әүлиә зыяраты бар, тизәр. Өлкәндәр кәберлектән баш яғы түбәндә, ә өс яктан ағас менән терәтелгән, тип һөйләй торғайнылар. [12]

Күл

Гөлбикә күле һәм шишмәһе. Сафа олатайың тәүге катынының исеме Гөлбикә булған. Ул киндер үстәрәп, кул көсә менән эшкәрткән. Өйө эргәһендәге бәләкәй генә күлгә киндерзе серетереп һалған, “талкыла” бер аз йомшартып, ағастан эшләнгән килелә төйөп, йомшартып, сүп-сарынан тазартып, зур таракта тарап, еп иләгән. Уны тукуы станогында һуғып киндерзән

тукума хуккандар. Киндер сереткән күл Гөлбикә әбей иштәлегенә “Гөлбикә” күле тип, ә шишмәһе “Гөлбикә” шишмәһе тип йөрөтөлә.

Ялан, туғайзар

Карүгез яланы (I вариант). Сөмкә яланынан төньякта үзәк аша Бажай тауының итәгендә Кара үгез яланы ята. Яланда ашап йөрөгән үгезгә айыу ташлана. Зур кара үгез айыу менән алыша башлай һәм айыузы йыуан ағаска мөгөзө менән ыскындырмасылык итеп кыстай. Айыу ни тиклем тешләп талаһала үгез уны тезләүенән ыскындырмай. Айыу за, үгез зә тубығына тиклем һазға бата, ләкин үгез ыскындырмай. Ялан “Кара үгез” тип атала, ә халык телендә “Карүгез” тип йөрөтөлә. [11]

Карамүгез яланы (II вариант). Ауылдан ике сакрым алыслыкта Кәзә һуйған яланының уң яғында (төньякта) яткан зур ғына ялан шулай атала. Бик борон замандарза бер байзың ис китмәле зур, зәһәр, ут сәсеп торған үгезе булған. Үзе зур, етмәһә кап-кара төстә булған. Бала-сағаның, бисә-сәсәнен генә түгел, хатта ораһа, ирзәрзең дә котон алған. Берзән-бер көндө, ни фәләмәттәндер, был үгез юк булған. Ул вакытта ауыл куйы урман менән уратып алынған булған. Өс көн, өс төн эзләп арманһыз булған көтөүселәр, дүртенсе көндө генә ошо асык ерзә кара үгезең үле кәүзәһен барып табалар. Ней күззәре менән күрһендәр, үгеззән биш-алты азым самаһы зур айыузың канға баткан кәүзәһе ята. Күрәһең алыш бик каты барған: эргә-тирәләге сизәм актарылып, тапалып бөткән булған. Шунан алып был яланды Карүгез тип атай башлагандар. Хәзер был ялан һөрөнтө ергә әйләндерелеп, зурайған, сит-боттары кешенә сабынлығына әйләндерелгән.[9]

Сөмкә яланы - ялан Сөмкә йылғаһы эрәһендә, шуға ла икеһе бер исем менән аталған. Был ялан көнбайышка озон булып һузылып ята. Колхоз яландарзы киңәйтеү өсөн, ағастарзы төпләү һөзөмтәһендә, күп яландар бер-береһенә тоташып бөткән. Шуға Сөмкә лә Йәғәфәр яланына тоташ.

Кәзә һуйған яланы Каран яланынан уң якта, үзәк аша ята. Азашып калған кәзәләрге һуйып алып кайткан ер.[11]

Кәзә һуйған яланы (I вариант). Кара үгез яланынан көньякка 300-400 метрзар тирәһендә Кәзә һуйған яланы ята. Көз еткәс капыл ауыр-калын кар яуа. Кар бик калын яуа, кырағай хайуандар камалып кала. Бажай итәгендә тупланған кәзәләр камауза кала. Бесәнгә юл һалып барыусы кешеләр уларзы күреп кала һәм кар камауында калған кыр кәзәләрен һуйып алып кайталар. Был халык араһында тиз тарала, яланға исемдә кушып куялар, “Кәзә һуйған” тип йөрөтәләр. [11]

Кәзә һуйған (II вариант). Асқар ауылының бер яланын Кәзә һуйған яланы тип йөрөтәләр. Унда безең ауылдың байтак кешеһе бесән эшләй. Революциянан һуң, Совет власы урынлашқас, кулактар урмандарза қасып йәшәгән. Ауыл кешеләренең кәзәләрен урлап, һуйып ашай башлағастар, был ялан Кәзә һуйған яланы тип исемләнә. Ул ерзә күп төрлө ағастар үсә. Мәсәләһ, кайын, миләш, имән, карағай. Кәзә һуйғанға күрше генә Карағүз яланы бар. [4]

Киндер кайыны. Сыуакай тауының көнбайыш битләүендә уйпат қына сокор бар. Ошо ерзә бер кайын үсә. Кешеләр: “Киндер кайыны төбөндә кар бөтмәгән, тимәк әле урмандала кар күп икән”, - тизәр. Ауыл эргәһендәге иң һуңғы кар ошо тирәлә бөтә. Элек ошонда барып карға тапап-тапап киндер ағарта торған булғандар. Шунан алып был кайынды “Киндер кайыны” тип йөрөтәләр.

Мәсет бураған ялан - Сөмкәнән һул якта бәләкәй генә асықлык - яландар. Был урында 1910 йылдарза Асқар ауылы өсөн мәсет бурағандар. [11]

Сыбатма яланы – Һарык фермаһы яланынан артабан беренсе бәләкәй күперзе сыққас, юлдың һул яғында башланып, өйрөлөп Нөгөш йылғаһының уң ярына барып тоташқан ялан шулай атала. Ялан тар һызат булып һузыла, уртаһында ағаслы "утраузар" осрай. Өйрөлөп, сыбалып ятқанға ла яланға Сыбатма тип исем биргәндәр. [11]

Һарык фермаһы яланы - Исламбай яғына барғанда Каран күперен сыккас та Һарык фермаһы яланы башлана. Ялан төньякка һаркыу. Был яланда 1950-1960 йылдарҙа колхоздың һарык фермаһы булған. [11]

Ат сапкан ялан – был озон яланда борон ата-бабаларыбыз бәйгеләр ойшторғандар, ат саптырғандар. Ат сапканды Оло ялан тип тә атайзар. [11]

Куяндар үзәге - был ялан элегерәк куян ауылы кешеләренә бесән сабыу өсөн бирелгән булған. Ялан үзәкле. Шуға ла ялан куяндар үзәге тип аталған. [11]

Кәртүк яланы - Оло яланды үткәс, Куяндар үзәгенең һул яғындағы яланда колхоз дәүләткә һатыу өсөн картуф сәскән. Шул осорҙан башлап был яланды кәртүк яланы тип йөрөтәләр, ысынында ул куяндар үзәгенең бер өлөшө. [11]

Сельпо яланы – Кәртүк яланынан Нөгөшкә табан төшөп киткән ерҙә, Кәртүк яланынан һулда кала. Халыкты хезмәтләндерерәк өсөн ауылда сельпо төзөлә. Сельпоға хужалыҡ итеү өсөн 9 га ер бүлөп бирәләр. Сельпо был ерҙә Борай игене үстөрөп һаткан. Сельпо таркатылған, ә яланды һаман да Сельпо яланы тип йөрөтәләр. [11]

Брәтәктәр тогы - Брәтәк ауылы Асқар менән бер колхозға берләшкәс, Брәтәк ауылы колхозсылары был яландағы токта иген таратып, киптереп яткандар - эш бөткәнсе кайтмай эшлөгәндәр. [11]

Салауаткин яланы – был яланда Үрге Әүжән урысы утары булған, йәғни, башкорттар тарафынан урыска һатылған булған. Салауат исемле кеше һатканмы, әллә урыс башкорттарҙы дөйөмләштереп Салауат тип атағандарҙырмы, билдәһеҙ. Ни булһа ла ялан - Салауат яланы - Салауаткин тип аталған. [11]

Шәйек - йылғаның һәм ул йылғаның һул яғындағы яландың - Бажай урманына тоташып торған күтәрәнкө генә яландың исеме - "Шәйек" һүзенән килеп сыккан. Карағай ылысын йәйек тизәр. Был урында заманында карағайлыҡ булған. Әле лә карағай үсә үсәүен, тик һирәгәйә бара. Шәйек - Исламбай һәм Ҡысыҡ ауылдары кешеләренең йәйләүе булған. [11]

Котлобай - ялан исеме, Шәйекйорттан түбәндәрәк, Шәйек йылғаһының һул яғында, 9 га майҙанлы ялан. [11]

Брәтәкйорт. Асқар ауылы кешеләренең боронғо йәйләүе. Ул Брәтәк йылғаһына яҡын, исемде шунан алған. Ялан аша Стәрлетамаҡ - Үрге Әүжән автомобиль алы үткән. Асқар сыккан оло юлда уға шунда тоташа. [12]

Ташлы яланы. Бажай тауы менән Айбикә тауҙары араһында Брәтәк йылғаһы буйында йәйрәп ята. Ташлы ла боронғо йәйләү. Ялан аша Айбикә йылғаһы ағып үтә лә Брәтәк йылғаһына қоя. Ташлыла элек асқарҙарҙың һыйыр фермаһы була торғайны, әле брәтәктәр мал асырай. Делянка менән Брәтәк йылғаһы араһындағы ағаслыҡта, Асқарҙан барғанда юлдың һул яғында, боронғо зыярат бар. Йәйләүҙә сакта йоғошло ауырыуҙан бик күп кеше үлә, уларҙы шул зыяратка күмгәндәр [12,13,14].

Үлмәсбай яланы. Нөгөш башындағы был ялан да кеше исеме менән аталған, һуңғы өс йылда унда, колхоз бейәләрен һауып қымыз эшләйҙәр. [11]

Хисмәт яланы. Хисмәт яланы кеше исеме менән атала. Хәзерге ферма араһында Нөгөштөң һул яғында Мундай яланы йәйрәп ята.[20]

Үрге аласыҡ. Үлмәсбайҙан бире, ауылдан ике-өс км алыслыҡта Үрге аласыҡ яланы булған, хәзер уны ағаслыҡ баҫкан. [12]

Озон ялан. Асқарҙың төньяғында, Озон ялан йылғаһы менән Бажай араһында, озон булып һузылып ятқан ялан Озон ялан тип атала. Озон яландың көнсығышынан ағып үткәнгә йылға ялан исеме менән аталған. Озон ялан йылғаһы ауыл уртаһында Нөгөшкә қоя [13,14].

Һәйнәкәй - ялан исеме. Бажайзағы межа менән Озон ялан араһында ята. Исеме катын-қыз исеменән булғанға оқшай. Ғәйниямал, Ғәйникамал исеждәренән бәлки алынғандыр. [12]

Шәкир сыбайы - борон Шәкир карт бесән сапқан нәзек озон ялан шулай атала. [12]

Каран туғайы. Каран тауын төшкәс, Каран йылғаһының һул як яры буйлап, Нөгөш йылғаһына тиклем һузылған туғай Каран туғайы тип атала [17], [21].

Ғиниәт туғайы. Каран яланының төньяк-көнбайыш сите шулай атала. Был урында Мырзабулатов Ғиниәт сабыны булған. **Караңғы туғай** Ғиниәт туғайының төньяк-көнсығыш бирге осо шулай атала, сөнки ышыкта ята. Көнсығышындағы ағастар қояш нурзарын төшөрмәй [17], [21].

Сыбаялан. Исламбай менән Мүктәкте яланы араһындағы ялан. Ялан күтәрәнке ята. Тыныс көндә лә Сыбаяланда ел була, ти халык [15], [20].

Каршы ялан. Сыбаяланға каршы ятқанға шулай йөрөтөлә [15].

Һыусумған - ялан исеме, Карабалык йылғаһы ағып килә торғас, эзбизташлы токомдар араһында юғала - сума.

Каран башы – был исем менән Каран яланының үрге осо йөрөтөлә [17].

Имән ялан – Атсапқан менән Салауаткин араһында – Бажай астында ятқан ялан Имән ялан тип атала. Был ерзә имәнле урын булған. Әүжән урыстары леспромхозы имәнде кыркып, ярып, тәгәрмәс өсөн туғын бөккән. Имән дә бөткән. [11]

Оло ялан (Исламбайзың Оло яланы). Салауаткиндан ары, юлдың уң яғындағы ялан зур һәм киң булғанға шулай атала. Ағастары төпләп, яландарзы зурайтқансы эргә тирәләге яландарзан был ялан зурлығы менән айырылып торған. [11]

Кыйышбаш – Оло яландан һулда юл аша. Берәүзәр был яландың ере кырын, ә икенселәр бында кыйыш башлы солок үскән, шуға ялан Кыйышбаш тип атала тине. [11,15]

Урта ялан – Мүктәктәнән уң якта, йырын аръяғында күрәнгән ялан шулай атала. Ул урман куйынына һыйынған, урман уртаһында ята [15].

Кушмөгөз – Куяндар үзәге менән Салауаткин араһында ятқан ялан шулай атала. Исемдәр окшатыу алымы менән әйтелгән [15].

Мүктәкте – Сыбаялан менән Урта ялан араһындағы йылғаны, үрзе һәм яланды – өсөһөн дә Мүктәкте тип йөрөтәләр. Исемдәр мүк һүзенән булырға тейеш, тизәр.

Карағас. Асқар ауылынан сакрым ярым Карағас тип аталған урын бар. Касандыр был ерзә күззең яуын алырлык һомғол карағастар үскән. Әммә йылдар үтеү менән кайһы бер кешеләрзең һаҡһызлығы, битарафлығы аркаһында карағастар юкка сыккан, әммә урын был исемен һаклап калған.[11,21]

Мундай яланы. Бынан бик күп йылдар элек, борон тиһәк тә була, ошо Асқар ауылында үтә лә бай бер кеше йәшәгән. Үтә лә һаран, етмәһә мыжык та булған был. Меңләгән баш йылкы һәм шунса һыйыр малы булған. Карун байға ялсылары сызамаған. Бер генә лә буш тора белмәгән был әзәм, кыскырынып, эш кушып кына торған, шуға ла хезмәтселәре касып китеп торғандар.

Шулай бер сак Исмағил атлы егет эш эзләп был тирәләргә килеп сыккан. Был егеткә ун өс, ун дүрт йәш саһаһы булып, етмәһә етем булған. Исмағил, тамак асырарлык булһа ла эш табып булмаһы икән, тип өмөтләһәп йөрөгән.

Шулайтып ул теге һаран, мыжык байға ялланып эшләй башлаған. Баш күтәрмәй эшләгән тыңлаусан Исмағилде лә бай йыш кына тукмап торған. Кистәрән, яңғыз калғанда, егет айға карап бәхет һораған.

Бер мәл байзың һарык көтөүе башы һуккан якка сығып китеп юғалған. Әллә күпме ыза сигеп, йән тиргә батып, Исмағил һарык көтөүән табып алып кайтып килгәндә, әмәлгә калғандай, яшык кына аты бер койоға бата башлай. Атының муйынына һырашқан ялы бөткән ере генә күрәһәп кала. Был көмөрә булып сығып торған һөйәге мунда тип атала икән. Атын сығара алмай, батып үлгән аты кайғыһынан, кайтып етеп килгән ерзә Исмағил үзе лә койоға батып үлә. Шунан бирле аты батқан ерзе “Мундай яланы”, ә егет батқан койоно “Исмағил койоһо” тип атай халык.[5]

Койо, коток исемдәре

Исмәгил койоһо. Элегерәк Асқар ауылында Исмәгил исемле бер кеше йәшәгән. Йәй көндәренәң берендә ул атын еккән дә ауыл осондағы йылға буйлап китеп барған. Был йылғаға төрлө яклап ер астынан сыккан шишмәләр кушыла. Ошондай бер шишмәнән эргәһендә тәрән койо була. Исмәгил карт бара торғас, аты шул койоға бата башлай. Атын коткарам тип, ул үзе лә бата. Шунан алып ауыл кешеләре был койоно Исмәгил койоһо тип атай.[5]

Исмәгил койоһо котоҗо – Асқардың көньяғында Нөгөш туғайының арғы һазлы урынында ер астынан урғылып сыға. Котоктоң һыуы ауыл эргәһендәге иң йомшак һыулы тип иҗәпләнә. [18]

Гөлбикә котоҗо – Асқардың төньяк-көнбайышында, Гөлбикә (һуңғы вақытта Мәстүрә тауы) тауы артында һазлыҡтың эргәһендәге бәләкәй генә күлдә Гөлбикә күле тигәндәр. Эргә-тирәһендәге ағастарҙы төпләгәс, һазлыҡ кибә төшкән, күле кипкән. Шулай за койоһо (котоҗо) бар. Котоктоң һыуы Упайзар урамындағы тәрән морондан ағып, озон ялан йылғаһына кушыла. [18]

Фәрхиниса котоҗо. Ауылдың төньяғында, озон ялан йылғаһының һул як ярына яҡын таза һыулы зур ғына коток (шишмә) бар. 1970 йылдарға тиклем ауылдың төньяк осонда өйҙәр булманы. Фәрхиниса инәй ауылдың иң осонда йәшәһәнә, теге котоктан унан башка һыу алыусы булманы. Шуға ла уны Фәрхиниса (Һәркес) котоҗо тип йөрөтәләр. [20], [23].

Йылғалар

Каран йылғаһы – Асқарҙан Исламбайға барғанда осраған беренсе йылға Каран тип атала. Безҙең яқта кышын да туңмай яткан инеште шулай атайҙар. Йылғалағы таштар за кара төстә, бәлки, шуға ла Каран тигәндәрҙер. Был йылғаның һыуы таза, йәйән һалкын, кышын йылы. Йылға башланған урынға яҡын яланды Каран башы яланы тип атағандар. Каран көньяк-көнсығышҡа табан ағып, Нөгөш йылғаһына барып қоя. Асқар менән Каран йылғаһы араһындағы тау Каран тауы тип атала. [12]

Каран башы. Был исем менән Каран яланының үрге осо йөрөтөлә. [21]

Сөмкә йылғаһы - Асқардың көньяк-көнбайышында бәләкәй генә бер йылға аға. Ул Карандың һул кушылдығы. Йылға йырҙаһы урыны-урыны менән киңәйә һәм бер аз тәрәнәйә. Шундай урындарҙы ”сөмкә” тизәр. Ундай сөм, сөмкә урындар йыш осрағанға йылға Сөмкә тип атала ла инде. Һуңғы вақытта уны Сумка тип атай башланьлар, ләкин был исем дөрөс түгел, йылғаның исеме - Сөмкә.[11]

Комйылға - яландарға эргәһенән ағыусы йылға исеме бирелгән. Йылға Нөгөштөң уң кушылдығы. Йылға тамағындағы ялан Комйылға тамағы исемен йөрөтә. [12]

Күсей – йылға һәм ялан исеме - Шәйектән юғарыраҡ Брәтәкйортка киткән яқта. Исеми ир кеше исеменән алынған. [11]

Сар казған йылғаһы. Асқарҙан барғанда Хисмәт яланының бирге сите буйлап аҡкан йылға Нөгөшкә қоя. Йылға ташы сар эшләү өсөн кулланғандар. Комташтыр, күрәһең. [11]

Рудка тауы һәм йылғаһы – йылға Юрматауың көнбайышынан ағып төшә лә Касый йылғаһына қоя. [12]

Касый яланы һәм йылғаһы - Айса ямынан ары тау башында, көнбайыштан көньякка “Г” хәрәфе рәүешендә һузылып ята. Исемде ирҙәр исеменән алған: Касыймы, Касиммылыр булғандыр, тизәр. Йылғаһы яландың арғы осонан аға, Нөгөшкә кушыла. [11]

Кырктейәк йылғаһы. Юрматауың көнбайыш битләүендеге Сазрый зыяраты тип аталған түбәнән башланып, Кырктейәктән көньяғынан ағып килеп, Нөгөшкә қоя. [12]

Кышлауыр йылғаһы. Кырктейәккә яҡын башлана ла көньяк-көнбайыш йүнәлештә ағып, Урта түбәнәң аръяғынан ағып үтеп, хәзерге ферма артында Нөгөшкә қоя. Исеми қышлау һүзәнән килеп сыға. [12]

Тумарлык йылгаһы. Бажайзан ағып төшөп ауылдың төньяк осонда Озон ялан йылгаһына ундан килеп кушылған бәләкәй генә йылганың исеме Тумарлык. Ул йылганың эргә-тирәһе баткыл, һазлыклы, күтерле. Йылгаға исемде эргәһендәге ерзең формаһына карап биргәндәр. Ул йылга эргәһендәге һазлыкта әленән-әле мал-тыуар баткан. Шунда бер үгез батканда үкергән тауышы ауылға ишетелеп торған. Шуға уны Үгез үкергән йылгаһы тип тә йөрөткәндәр. [12]

Үлмәсбай йылгаһы. Нөгөш башындағы ялан да кеше исеме менән аталған, хәзер колхоз бейәләре тотоп, ферма барлыкка килгән урын. [12]

Сабынлыктар

Ниса сабыны. Нөгөштөң уң яры буйлап Исмағил котоғонан алып түбәнгә, Ниса сабыны һузылған [23].

Бәлхиә сабыны. Каран туғайына каршы Нөгөш аръяғындағы туғай шулай атала. Төләмбәтова Бәлхиә сабынлығы булған [23].

Сәләх сабыны. Асқарзан Бәләкәй Брәтәккә сыккан оло юлдың уң яғында бер ялан бар. Ауыл зурайғандан алып һабантуйзар шунда үткәрелә. Шуға ла уны һабантуй яланы тип атай башланылар. Ә боронорак Шәмситдинов Сәләх исемле карттың сабыны булған. Яланы сабыны - Нөгөш башына якын, йылганының уң яры буйлап, йылга аръяғын текә үк кенә озон морон йүнәләшәндә һузылған күбәлек ялан бар. Уны Нөгөш башы тип тә йөрөтәләр, Атау сабыны тип аталған, сөнки Күрәзәләр араһынан булған бер Брәтәк ауылының Атаулла исемле кешенен сабынлығы булған. [12]

Зыярат

Әүлиә ере. Мазарыла ерләнгән Әүлиә дин әһеле: кем булған, кайһы яҡ кешеге булған, төрлө имеш-мимештәр әле булһа ла тыңмай.

Эрвәлутсиәгә (октябрь революцияһына) тиклем булған хәл Ырымбур яктарынан бер мосафир әүлиә, мәғрифәтсе ауылдан-ауылға йөрөгән. Бикташ ауылынан Курғашлы ауылына (икеһе лә юк) барырға сыккан. Азашып ошо Мазарыға килеп сыккан һәм бәләкәй генә яланда үлемен оската. Уландары килеп, халыҡ кузғышып әүлиәне эзләп табалар. Әүлиәне бер кеше үлгән яланға ерләп куйған була. Уландары, был ер кеше аяҡ асты тип, һөлдәләрен алып, зур ғына ташлыҡты сокоп, шунда яңынан ерләп куялар, урының билдәләп зур ғына таш та куялар. Ул таш әле лә бар. Мазарыға мал-тыуар эзләп барып сыккан кешеләр һөйләүенсә, йәки шул ергә юғылыусылар әйтеүенсә Әүлиә кәбере тирәһендә ғәжәп хәлдәр булғылаштырғылай икән. Улар азашып, шул тирәлә өйрөлөп, бер урынға урап килә лә сығалар икән. Азашып қаңғырып, баштары әйләнеп, кайтыу юлын сак табалар, имеш. Мазаһызлап, мәңгелек йоконон бүлеп йөрөүзе, күрәһең, хәзрәт яратмай.

Шулайтып, Мазарының тарихы туранан-тура Әүлиә хәзрәт исеме менән тығыз бәйләнгән.[8]

Юл, урын исемдәре

Икмәк юлы. Асқарзан Байназар ауылына Юрматау аша тура юл аталған. Был юлдан Асқар халкы Әбйәлил, Темәс яктарына базарға йөрөгән. Үззәре ағастан эшләнгән әйберзәр, бал алып барғандар за иген-икмәк тейәп кайткандар. Шуға “Икмәк юлы” тигән исем биргәндәр [16].

Мейес. Асқар ауылынан ике сакырым алыслыкта, Брәтәккә киткән боронғо юлда Озон яландың арғы осонда йылга аша яткан урынды, Мейес тип атайзар. Үрге Әүжәндә тимер иретев заводы бар сакта мейестә ағас яғып күмер әзерләгәндәр. Әзер күмерзе заводка ташығандар. [10,11,12,13,14]

Айса ямы - Хисмәт менән Касый яландары араһындағы таузың төньяк һәм көнсығыш яғында. Баткыл урынды сыккас та (юлдың уң яғында ауылдан барғанда) Айса карттың дегет кайната

торған базы булған. Карт бесәнде лә шул тирәләге яландарза әзерләгән, бына шуға был ялан Айса ямы тип аталған. Яма-сокор, баз сокоро. [20]

Ғибәзәй базы. Аптырактар котоғо сыккан текә ярза Ғәле карттың (Ғәлиуллиндарзың олатаһы) дегет кайната торған базы булған. Ғәле карттың улдары Фәхрислам, Әбдрахман, Динислам да унда дегет кайната. Улар донъя куйғас, Ғибәзетдин дегет кайнатыу менән шөгөлләнә. Хәзер баз сокоро беленмәй, фермаға юл халынған. [20]

Ғариф кабағы - Каран йылғаһы Нөгөшкә койған урындағы кисеүгә каршы яткан, тау битләүендәге, Зәйниғәбдинов Ғариф исемле бабай ошо кабакка утын ала килә. Юл капыл боролған ерзә капыл атлы кеше килеп сыға. Тирмәнсенәң телһез малайы кайтып барған була. Бабай кышкы юлда борола алмай кала, ә малай күрмәйенсә бабайзы төрттөрөп китә: сана тәртәһе һызырыл үтә. Бабай шул зәғифләнеүенән төзәлә алмай үлеп китә. [11]

Япраклыбаш - Мазары менән Юрматау кушылған урын Япраклыбаш тип атала. Был язғыһын ағастар иң тәүзә (иң иртә) япрак ярған урын. [12]

Ерән ат урманы - Бажайзагы Ак түбәнән оло юлға (Асқар менән Бәләкәй Брәтәк юлы) табан һузылып яткан һырт Ерән ат урманы тип атала. [11]

Мөзәрис күпере - Исламбай юлында, Салауаткин менән Мүктәкте араһында, һазлыклы, бик алама бер урын була йәйәү йөрөүселәр был баткылдан бизрәп бөткән була. 1941-1945 йылдарзағы Бөйөк Ватан һуғышында йөрөгән сағында Ишмурзин Мөзәрис Исламбай ауылы кешеһе һуғыштан исән-һау кайтһам, шул баткылға күпер һалыр инем тип үз-үзенә һүз бирә. Бәхетенә күрә, исән кала. Ауылына кайтһас, 1946 йылдың йәйәндә, вәғәзәһен үтәй: күпер һала һәм һазлыкка ағас түшәй. Был - күперзе Мөзәрис күпере тип йөрөтә башлайзар. Әлбиттә, күпере хәзер юкка сыккан. Исән булһа һалыр ине лә ул. Шулай за өлкәндәр был урынды Мөзәрис күпере тип йөрөтә [15], [18], [20].

Кызыльяр – Нөгөш буйындағы текә яр. Был яр кызыл балсыклы, шуға ла Кызыльяр тип атала. [12]

Кысык ауылы

Бикташ ауылының утар – йәйләүе була. Асқар ауылынан 12 сакрым алыслықта, Шәйекйорт йүнәләшендә, борон Кысык исемле ауыл булған. Был ауыл ике йылға араһында, тағы ла ике тау араһында кысылып ултырғанға бирелгән. Эргәһендә Оло Шәйек һәм Күгәүен йылғалары аға. Ә уң яғындағы бейек тау Әңгәмә тауы тип атала.

Әңгәмә тауы (1 вариант). Ололар шул тауға күтәрелеп әңгәмәләшеп ултырып булғандар.

Әңгәмә тауы (2 вариант). Юкка ғына Кысык ауылы эргәһендә зур, бейек һырт өстә Әңгәмә тауы тип аталған. Әүәле аҡһакалдар ошо тауға йыйылышып әңгәмә корғандар: донъяуи мәсьәләләргә хәл иткәндәр, кәңәш-төңәш итешеп, әңгәмәләшер булғандар. Шул сәбәпле был тау Әңгәмә тауы тип аталып йөрөтөлә.

[1] Ғүмәров Вәли Ғәле улы.

[2] Мәғлүмәт Миләүшә Касимова тарафынан Мөхәмәткилдә Сөләймәновтың 1953 йылғы язмаларынан алынды.

[3] Шакирова Зәлифә Вәдүт кызы башланғыс кластар уҡытыусыһы ер-һыу атамаларыбыз тарихын атайым Ғәбизуллин Вәдүт Абдулхак улынан язып алдым.

[4] Мырзабулатова Бикә Ғиниәт кызынан башкорт теле уҡытыусыһы Ғәйшә Мырзабулатова язып алған.

[5] (Ғәбизуллин Самат Абделәхәт улынан башкорт теле уҡытыусыһы Ғәйшә Мырзабулатова язып алған.

[7] Ғәлиуллин Әбделкадир Абдрахман улынан (1931 йылғы) Хәмитова Таңһылыу Әғзәм кызы язып алған.

[8] Ишмырзина Рәбиға Фәхрислам кызынан (1924 йылғы) Хәмитова Таңһылыу Әғзәм кызы язып алған.

[9] Ғәбизуллин Вәдүт Әбделхак улынан (1937 й.) Хәмитова Таңһылыу Әғзәм кызы язып алған.

[10] Кинйәбаев Мөхәмәт Ишмөхәмәт улынан (1931 йылғы) Хәмитова Таңһылыу Әғзәм кызы язып алған.

Асқар мәктәбе ер-һыу атамалары тураһында мәғлүмәт биреүселәр исемлеге:

[11] Ғәбизуллин Вәдүт Әбделхай улы,

[12] Ғәлиуллин Әбделкадир Әбдрахман улы,

[13,14] Ғәйнуллина Фәриҙә Хәләфетдин кызы һәм Ғәйнуллина Мөниә Хәләфетдин кызы,

[15] Ғәниев Дамир Мансур улы,

[16] Кинйәбаев Мөхәмәт Ишмөхәмәт улы,

[17] Кинйәбаев Нурғәле Мөхәмәт улы,

[18] Ибраһимов Әмир Ғизмитдин улы,

[19] Әхмәзуллина Рәбиға Зариф кызы,

[20] Ишмырзина Рәбиға Фәхрислам кызы,

[21] Фәтхетдинов Сәғит Ғәле улы,

[22] Фәтхетдинова Зәйтүнә Мазһар кызы,

[23] Теләмбәтова Нафиға Зиннәт кызы.

Асқар ауылы ер-һыу атамалары альбомын төзөүсә укытыусы Билалова Флүрә Мөзәрис кызы.

Брэтэк ауылы

Брэтэк ауылы Бөрийән районының төньягында өс район – Бөрийән, Белорет, Ишембай – Брэтэк йылғаһының Нөгөшкә койған урынында урынлашкан сиктәрәндә урынлашкан. Ауылдың төньягында Козаш - Нөгөшкә, көнсығышта Курғашлы – Брэтэк йылғаһына кушыла. Брэтэк йылғаһының тамағын **Күжатыу** тизәр. Заманында уға дилбегә буйламаған, унда ат йөззөргәндәр. Брэтэк күперенән тороп баштүбән һикереп һыу ингәндәр. Куйы урман ауылға терәлеп үк тора. Ләкин төзөлөш өсөн ағас табыу ауырлашты. Ауылды **Бәштин, Әрзәкле, Кәзәтау, Айыу өңө, Айбикә, Юрматау таулары** уратып алған. Урманда, *Башикортостан* урмандарына хас, бөтә төр ағастарза үсә. Мүк менән капланған карағай урманында күк һәм кызыл көртмәлә үсә. Ләкин ул яклауға мохтаж, карағай урманы аяуһыз кыркыла. Шулай ук донъяла һирәк осраған һары һәм күк умырзая, ынйы сәскәһе, кәкүк ситеге беззә бар. Урманда бөтә төр йәнлектәр: шәшке, һуһар, кама, йәтсә, кондоз һәм башка йәнлектәр бар. Зур кырмырһака өйөмдәре урманды йәмләй. Ауылда халык күпләп мал тота, һуңғы вақытта йылкы малы күбәйзе. Йәштәр ата-бабаларзан калған йоланы тергезеп күпләп солоқ ябалар, корт асырайзар. Өй һайын балта оһталары йәшәй тиһәк тә хата булмас, йылдан-йыл береһе – береһенән матурырак йорттар калкып сыға. Ауыл алты урамдан тора: Салауат Юлаев, Нөгөш, Мәктәп, Йәштәр, Каран, Тау. Барлығы 127 йортта 441 кеше йәшәй. Һөрөнтө ерзәр булмау сәбәпле, халык башлыһа картоф һәм башка төр йәшелсә-емеш үстөрөп көн итә.

Ауыл тарихын өйрәнеүзең иң зур киммәттәрәнең береһе булып халықтың ырыу составы тора. Башкорт ырыуларының этник тарихын өйрәнгәндә шәжәрәләр зур роль уйнай. Шәжәрәне һәр ырыу төзөгән. Бындай шәжәрәләргә ауылдың барлык ир еңесенән булған кешеләре ингән. Сөнки һәр ир кешенең аһабалык хокуғы билдәләгән был шәжәрәләр, һәм ер ир затына бүленгән. Брэтэк ауылы аһаба Карағай - Кыпһак ырыуы ерзәрәндә урынлашкан. Бөрийән ырыуы ерзәрә Оло Нөгөш башына тиклем ерзе биләй. Көнсығышта Тамъян - Түнгәүер ерзәрә. Тарих белгесе Рим Зәйниғәбитдин улы Янғужиндын раһлауынһа, XIV быуатта күһеп ултырыуһы катайзар тамъяндар менән аралаша. Һөзөмтәлә теле, мәзәниәте уртақка әйләнә. Инийәр буйы катайзарын Инийәр катайзары тип йөрөтәләр. Оһо катайзар менән тамъян-түңгәүерзәр сиктәш булған. Сик билдәләгән вақыттағы тарихи мәғлүмәттәр һакланып калған. Кунказай халык телендә вақыт үтеү менән үзгәртелгән, шымартылған. Ө ул ”Күн, катай!”- булуһы мөмкиң. Йәнәһе, катайзарзан ризалык алғандар тамъяндар. Икенһе версияһы: күн үлһсәү берәмеге булып торған. Шуға **Кункатай** булған.

Һуңынан район административ бүленеш мәлендә район сиктәрән оһо билдәләмәләр аһа үткәрәләр. Ырыу ерән билдәләүһе сик бағанаһы **“Ақ бағана”** тип йөрөтөлгән. Бөрийән

районының сиге Брэтэк аша үтмэгән. Нөгөштөң уң яғы юрматыларзың Кыпсак тармагына караған Гэрэй (Кирэй) ырыуы ерзәренә керә. Шәжәрәләрсә куренеүенсә, кыпсактар Башкортостанға көньяктан килгән. XIII-XIV быуаттарза кыпсактар тотош Урал алдына һәм Ағизел менән Ык йылғаһы араһына килеп ултырған. Артабан, Ағизелде аша сығып, уның үрге ағымына нығынғандар. XVII-XVIII быуаттарза кыпсактар Ағизелдең үрге ағымында, һакмарзың көньяғында күпләп йәшәгәндәр.

Уларзың ауылдары Дим тамағында ла, Тук, Соран, Ырғыз һәм Кәмәлек буйзарында йәйеләп ултырған. Көнъяк Уралда кыпсактар төп өс төркөмгә бүленгән: төньякта – карағайзар һәм гэрәйзәр, урта өлөштә – һыуындар, бошмандар, сәңкемдәр, көньякта карағай - кыпсактарзың төп йәшәү урыны булып Башкортостандың көньяк-көнбайыш һәм көньяк райондары тора. Кыпсактарзың тамғалары Тимер ауылы архив материалдарына карағанда, Карағай - Кыпсак ырыуына караған Тимер карттың улы Кыуасыл Исламбай ауылына нигез кора. Бикташ ауылына ла Тимерзән килеп йәшәй башлайзар. Кыуасколдан Мырзағоловтар тарала. Көләбә, Кысыкка ла тимерзәр 1834 йылдарза нигез кора. Ә Брэтэк ауылына Исламбайзан күсеп ултырылар. Ауылға тәүге күсеп ултырыусылар, Исламбайзан 5 кеше – Дауыт, Нәби, Хисмәт, Асқарзан 1 мулла, Әрзәкле моронона нигез коралар. Шәжәрәлә куренеүенсә, Тимер – Кыуаскол – Мырзағол – Дауыт – Ғиниәт – Низам. Низам бабай азак, атаһы үлгәс, Кысыкка күсә.

Брэтэк ауылының тәүге исеме **Ятап** була. Ауыл аша үткән тоткондарзы тотоу өсөн махсус рәүештә төрмә эшлэгән булған. Тотоп озатыу өсөн тоткондарзы этап менән кыуғандар. Ятып ял итеү өсөн генә эшләнгән төрмә булғас, **ятак** тип йөрөтөлөүе лә мөмкин. Этап та, ятак та бер үк вакиғаларға барып тоташа. Шуға ике исем дә дөрөс һымак: Этап – Ятап, Ятак – Ятап. Ошо исем менән 20-се быуат башына тиклем атап йөрөтөлә. Азак ауылға йылға исеме бирелә. Документтарза ошолары теркәлә.

Брэтэк ауылы Белорет – Стәрлетамак трактында урынлашкан. Был бик боронғо юл. Был юл халык телендә **“Екатерина юлы”** тип тә йөрөтөлә. Юл һалыу тарихы Әүжән-Петровск заводы менән бәйлә булырға тейеш. Берг-Коллегияның 1753 йылдың 16 ноябрәндәге указына ярашлы Әүжән йылғаһы буйында купец К. Матвеев тарафынан заводка нигез һалына. 1755 йылда завод эшләй башлай. Кағы заводы 1769 йылда Е.Н. Демидов тарафынан төзөтөлә. Егәзе ауылы һәм заводы 1890 йылда барлыкка килә. 1774 йылдың 17 октябрәндә полковник А.Т. Соколов-Хлопуша, 1774 апреләндә Емельян Пугачев үзе килә. Завод артиллерия бомбалары эшләй башлай. 1774 йылдың декабрь баштарында Салауат Юлаев етәкселегендә башкорт отряды була. Белорет – Стәрлетамак тракты иң тура юл булғас, Брэтэк аша Пугачевтың да, Салауаттың да үтеүе ихтимал. Был юл башкорттарзың борондан ук төп сауза, ырыу-ара аралашыу юлы булып та тора. Ауылға яқын һәм ауыл аша үткән юлдар берәү генә түгел – улар бик күп. Ләкин хәзер уларзы ағас каплаган. **Исрак юлы** Оло Ялан башынан үтә. Бер өсө менән Изел башына сыҡһа, икенсе өсө ошо юл буйында йәшәгән ауылдарзы тоташтыра. Исрак юлын Мүскә ауылы аша үткән өлөшөн **Барый юлы** тип тә йөрөткәндәр. Икенсе төрлө **Бур юлы** тип тә атағандар, сөнки ат карактары ошо юлдан урланған малды кыуғандар. Табын юлы Әүжәндән **Тайбасқан яланы** аша (урыстар атамаһы Казенный) Усулкаға сыққан. Христиандар ошо юл менән Әүжәндән Усулкаға ғибәзәт кылырға йөрөгәндәр. Шулай ук сауза ла иткәндәр. Һуңынан Брэтэк, Асқар, Ташлы, Курғашлы ауылдары аша Егәзегә күмер ташығандар. Был юл Брэтэк-Волков аша Куңказайға, Мүскә-Егәзегә сыққан. Ошо юлды хатта Бөйөк Ватан һуғышында, азаккы осорза ла кулланғандар. Ишле менән Тукан араһында **Һарыялан** тип аталған тимер юл станцияһы булған. Ауыл сауза итер өсөн иң уңайлы ерзә урынлашкан. Берзән, ике зур йылға кушылған урында урынлашкан. Йылғалар үзе транспорт ролен үтәгән. Йылғалар һал ағызыр өсөн мул һыулы булған, балык мыжғып торған. Куйы урман хужалык итеү өсөн бик тә уңайлы булған. Шуға ла халык күпләп күсеп ултырған. Башкорттар Әүжән, Кағы, Коткор, Үзән заводтары төзөлгәс, күсенә башлаган да инде. [1]

Брэтэк ауылының килеп сығыу бәйле легенда

Беззең халыкта ер-һыу атамаһының килеп сығыуына бәйле легендалар бик күп. Брэтэк һүзенең килеп сығыуын халык ошоллай һөйләй.

Элгәре Асқар карт хәзерге Әбйәлил районы элекке Түңгәүер волосында йәшәгән. Уландары үскәс, ул яңы ергә күсеп ултырырға булған. Ер һайлағанда “Һайысқан шыкырыклаган урында әрәмә булып. Әрәмә булған ерзә һыу булып”- тип киҫәткән улдарын ул. Бара торғас, күрәләр, бер урында һайысқандар туй қора, ти. Барһалар, ысынлап та, әрәмәлек менән қапланған ике йылға кушылып ағып ята икән. Асқар карт: “Ауылға, урынды ошонда һайлайбыз,”- тигән. Ишле ғаилә бер ауыл булып төпләнгән. Йылғаларға Кесе Нөгөш һәм Озон ялан тип исем биргәндәр, ауыл Асқар тип аталған. Уларзың қошо – һайысқан, ағасы – ерек, тамғаһы – ай булған.

Бер көндө Асқар карттың Арысланғол исемле улының Айбикә исемле кызы шартыйға киткәндән ғаеип була. Тау һыртында шартый бик уңған була. Кыззар шул якка киткән була. Караһалар, Айбикә юк. Кайтып әйткәндәр. Эзләргә һыбайлылар сытқан, бөтә ерзе иңләп һөзөп сытқандар, үззәре кыскырғандар. Шулай эзләй торғас, тау йылғаға килеп терәлгән. Ағай-әнә кәңәшләшеп, йылға буйын эзләгәндәр. Бара торғас, (күрәләр) йылға ситендәге тамырға эләгеп торған сепрәк күргәндәр. Был Айбикәнең күлдәк итәге булған. Һыбайлылар йылға түбәнәнә сапқандар һәм оло һыуға килеп сытқандар. Был оло һыу Оло Нөгөш икән. Эзләүселәр шул урында туктағандар, Айбикәнең бер итәге генә тороп қалды,”- тип уфтанған атаһы. Ошо дәүерзән алып Айбикәнең күлдәк итәге табылған **“Бер итәк йылғаһы”** тип атағандар, һуңынан Бритәк – **Брэтәк** тип қалыплашқан.

Айбикә юғалған таузы Айбикә тауы тип атағандар. Һуңынан Брэтәк йылғаһы тамағына Ташлы, Курғашлы, Бикташ, Асқар ауылдарынан қайһы бер ғаиләләр күсеп ултырғандар. Ауылға йылға исемен кушқандар. Ошо дәүерзән бирле ауылды Брэтәк тизәр. Шулай итеп, Брэтәк ауылына нигез һалыусылар булып Дауыт, Нәби, Хисмәт бер туғандар Көмөшбай һәм Алтынбай булған. Бөтәһе алты өй. Берененә йорто хәзерге Фәхрийәнов Ғилфандың бакса тирәһендә, икенсәһе Ғәләметдинов Рәшиттең әлегә йәшәгән урынында була. Брэтәк ауылы тарихын язғанда күрше ауыл тарихтарын да иҫәпкә алырға кәрәк. Сөнки күсеп ултырыусыларзың күбеһе Асқар Тамъян-Түңгәүер сығышлы. Асқар ауылының өс йәйләүе булған, азак өсөһө лә қышлауға әйләнгән: Ташлы, Курғашлы, Қарағай йорт (Бәләкәй Брэтәк). Брэтәк йылғаһының башына урынлашқан. (Ташлы, Курғашлы) Ташлы ауылына нигез һалыусы Шахморат исемле кеше булған. Әхмәзуллиндәр тамыры шул кешегә барып тоташа. Шахмораттың улы Айнулланан Ғәйнуллиндар тарала. Шахмораттың өсөнсә улы Фәхритдин. Фәхритдиндән Фәхрийәновтар, Айнулланың улы Ғәләметдиновтар тарала. Урыстар Ташлы ауылын “Шахмораткин” тип йөрөткәндәр. Ташлы ауылының иң бай кешеләре Хәсән карт, Әхмәзи карт булған. 200-250 –шәр баш йылкы тотқандар. “Бер оло кәртәлә булһа, икенсә оло Саука тамағында булған йылкыларының. Революциянан һуң Ташлы ауылы кешеләре күпләп Брэтәккә күсеп ултыралар. Ситдинов Ғибәзәй Ташлыла йәтим булыу сәбәпле Һатлык исемле байза малайлыкта йөрөй. Бай уны ағас юнырға, солөк ябырға өйрәтә, азак был Ғибәзәйзең төп кәсебенә әйләнә. Уның бер туған кустыһы 1914 йылғы һуғышта һәләк була. Ғибәзәй Сәхибә исемле қызға өйләнгәс, Брэтәккә күсә. Уның бер кәзәһе генә була. Күрәһең, ауыл да ярлыһы ла, байы ла булған. Ошо осорза Фәхрийәнов Котлоғәлләмкүсеп қилә. Ул Шәрғиә исемле қызға өйләһең, Йәрмөхәмәтова Фәниә өйө урынында йәшәй.

XX быуат башында Әүжән, Коткар, Қағы заводтары ябыла. Урыстар мал асрауға, йәшелсә үстөрөүгә тотоналар. Урыстар төрлө юлдар менән башкорт ерзәренә күсеп ултыралар. Быуат башында Волков йәйләүендә генә лә 24 урыс балағаны булған. Үз ерзәренән мәхрүм қалған башкорттар ауылда әсселектә қалалар брэтәк ауылында был осорза 18 урыс йәшәгән йорт һәм 8 башкорт йәшәгән йорт була.

Башкорттар һунарсылык, малсылык, солоксолок менән шөгөлләнгәндәр. Мәғлүм булыуынса башкорт бер көндө 2-3 солокто (асылынған килеш) үрзә басып сокой алған. Бер ағаста хатта икешәр солок япкандар. Солокка менер өсөн баскыстар уйылған, баскыс эшләнгәндәр. Башкорттар шулай ук дегет кайнаткандар. Кайын тузынан таза дегет, сайырзан сайыр дегете алғандар. Таза дегеткә һорау зур булған. Мейесте каз йоморткаһы һымак эшләгәндәр. Астағы тишәктән дегет ағып сығып, улак буйлап мискәгә төшкән. Туз за, сайыр за ваклап ултыртылып тығызлап тултырыла. Тишеге 7-8 см, мейестең тәрәнлеге 3 метр, киңлеге 2,5 -3 метр. Туз, сайыр ни саклы вак булһа, дегете шунса күп сыккан. Шулай ук башкорттар күмер яккандар һәм үрзә әйтелгәнсә, Егәзегә сығарып һаткандар. Урыстар башкорттарҙың асабалык хокуғын һаклаусы ер-һыу атамаларын белгәндәр, тик үзәрәнсә үзгәрткәндәр: *Дауыткин, Әминкин, Хисмәткин*. Пешетков Осип Нөгөш күперә эргәһендә утар булып ултыра, азак Брәтәккә күсеп ултыра, магазин тотә.

Башланып киткән граждандар һуғышы ауыл тыныслығын боза. Брәтәк ауылы, *Карагай йорт* тирәһендә каты һуғыштар була. Ул ултырған урынды халык әлегә ваҡытта *Үсем* ултырышы тип йөрөтә. Ауылды йә кызылдар, йә актар басып ала. 1918 йылдың 3 августында Блюхер етәселәгендәге 10 меңлек партизандар армияһы кызылдарға кушылып өсөн үзенә “атаклы” рейдына сыға. Рейд акткр тылынан Белорет – Үзән – Кағы – Үрге Әүжән – Брәтәк – Колғона – Макар – Богоявлин – Иглин – Көнгөр маршрутында үтә. Уларҙың тәртипһез күсенәүен Башкорт армияһы күзәтә бара һәм Өфөгә үткәрмәй. 1918 йылдың 5 августында Брәтәк ауылында туктай. Актар менән көслө һуғыш була. Уның тарихын ауыл эргәһендәге окоп-траншеялар һәм әлегә ваҡытта ла табылған мылтык-коралдар, боеприпастар һөйләй. Блюхерға йәнәшә Муса Мортазин үзенә бригадаһы менән килә. Ул әгәр за Блюхер башкорт ауылына тейһә, уны тар-мар итергә тейеш булған. Муса Мортазинды 1937 йылда кулға алынғас: “Әгәр мин Блюхерға каршы булһам, унан бер нәмә лә калмас ине. Кызылдарға кушылырғамы, юкмы тигән һорау борсоно мине,”- тигән. 1918 йылдың декабрәндә Яңы Һәйет ауылына кызылдар килә. Ауыл халкы азык-түлектә кәртә-кура тирәһенә йыйып бөтә. Ләкин кызылдар китергә ашыкмай. Һәр йортка 9-12-шәр урынлашып кышлайзар. Гөлмәнүәр инәй һөйләгәндән: “Бесән наҡыс булыу сәбәплә, аттар сапсынып, кар астынан бер батман май казып сығара. Шунан башлана ауылды талау. Байтак ирзәр атып үлтерелә. Һыу эсергә алып барған һыйырҙың башына һуғалар за һуйып ашайзар. Хәлдән тайған халык *Нөгөш йорт*ка (Лапшин) каса. Быға үс итеп, кызылдар Һәйет һәм Козаш ауылдарына үрт (пожар) һалалар. Брәтәктә урыстарҙың күпләп йәшәүе уны һәләкәттән коткара. Ауылдарҙың бер актар, бер кызылдар кулына күсәүе халыкты шул шарттарға яраклаштырға өйрөтә. Һөйләүзәргә карағанда, Аскара ауылының Иманай исемлә кешелә актарҙы ак папахә, кызылдарҙы буденовкә кейеп каршылай. Ауыл кешеләрен юл күрһәтергә, ылауға алып китәләр. Был кешеләр эһез юғалған. 16 йәшлек Фәткулла Аскара аша Бөйөнгә юл күрһәтә китә. Атын алып кайтып, үзән кайтаралар. Фатирза ятқан кызылдар киткәндә фатир хужаларын атып киткәндәр. Брәтәк ауылы, Карагай йорт тирәһендә каты һуғыш була. Азак кешеләр, патрондар ямғыр урынына шыптырлап яуа ине, тип һөйләгәндәр. Халык өй баҙына касып һакланған.

Граждандар һуғышынан һуң ауыл халкы элеккә кәсептәрәнә тотонған. 1930 йылда ауылда “1 Май” колхозы ойшторола. Селеверстов Петр уның тәүге председателә була. Ул һуғышта үлөп кала. Икешәр һыйырлының бер һыйырын, ә аттарҙың бөтәһен дә колхозға алалар. Козаш ауылы кешеләрен Брәтәккә күсерәләр һәм колхозға инәләр: Ғәлләмәтдинов Мөхәмәтғәлә менән Хәлфетдин бер туғандар, Атауллин Атаулла, Атауллин Мөхәмәтғәлә, Кәйепколов Кираметдин. Ташлынан Брәтәккә күсереләүселәр: Ситдинов Вәли, Ғөзәйер, Әбүзәр Зөлкәрнәй улдары, Ситдинов Ғибәзетдин балалары менән – Зиннур, Хәлфетдин (ауылдың тәүге һатыусыһы, һуғышта үлә), Әхмәтзатә, Ғызытдин. Ғызытдин тәүзә Курғашлыға, азак Брәтәккә күсә. Брәтәктән колхозға инеүселәр: Йәрмөхәмәтов Әлмөхәмәт, Халиков Хәким, Хөснөтдинов Мостафа әбейә Кәримә менән. Оло Ялан, Хисмәткин, Аҡһыйыр яландарында арыш, һоло, тары сәскәндәр. Нөгөш башында арыш сәсәләр. 47 эскерт арыш була.

1933 йылда раскулачивание башлана. Коретников Федот, Пешетков Осип, Петренконың өйзәрән, колхоз хужа булып, торг менән колхозсыларға һатә.

Брэтэк Киров колхозының бригадаһы була. 1937 йылда КТФ (конно-товарная фабрика) төзөлә. Ат һарайы 10*100 зурлыкта, 100-зән артык ат була. 3 йортта күсеп килеп йәшәйзәр: Фәхрийәнов Котлогәлләм ғаиләһе менән, Харрасов Кираметдин катыны Гөлмәзинә, балалары Әхмәт, Кауый, Мәзинә менән Асқарзан күсә, Йәрмөхәмәтов Дәүләтгәле катыны Нәбиуллина Кинйәбикә менән, Шакиров Абдрахман катыны Ғәлиә, балалары менән. Бер өй бүлмәле була. Берәүһендә Сафин Әптрәкип, икенсәһендә Шәмсетдинов Сәләхетдин йәшәй. Райондан килеп аттарға тамға һуғыла. Бөйөк Ватан һуғышы башланғанға тиклем Брэтәктә 29 хужалык иҫәпләнә.

Бөйөк Ватан һуғышы осоронда башкорт атлы дивизияһына аттарҙы алып китәләр. 15-әрләп 3-4 мәртәбә алалар. 1941 йылда ошондағы атты менеп Ситдинов Ғөзәйер зә һуғышка китә. 1947 йылда ауылға кайталар. Сөнки ауыл урманлы ерҙә булғас, малсылык кына файзалы булмай. Брэтәккә һәр төр малдың өсөнсө өлөшө тейә, тик бейә малы бирелмәй. Брэтәктә “1 Май” промартеле төзөлә. Беренсе председателе Яңы Мөсәт кешеһе Каскынбаев Ғызитдин була. Ул кап һуғырға өйрәтә. Бер станда 2-шәрләп 25-шәр капты бер көндә һуғалар. 1948 йылда Йәғәфәров Ниғмәт производство мөдире булып килә. Капты өйзә, избенкала һуғалар, 5-шәрен бергә тегеп, атка 100 бәйләм тейәп ташыйзар. Капты Находка портына озаталар. Шул ук ваҡытта пряж боралар. Пряжды виноград бәйләргә Урта Азияға, Малдоваға ебәрәләр. 3-сө председатель булып 1950 йылда Ибраһимов Әмир, 4-сө Шәйәхмәтов Зиннур 1954-1955 йылдарҙа Әбйәлил районынан килә. 1953 йылда Халитов Әптрәхим бухгалтер булып килә. 5-сө председатель 1955-1956 йылдар Әфөнән Шәмсетдинов, 6-сыһы Мәксүт кешеһе 1956 йыл Нәзершин Ғиниәт, 7-сө 1956-1958 й.й. Федоров Николай, 8-сө председатель 1958 йылда Халитов Әптрәхим һайлана. Артелдә бүрәнә лә кыркалар. Ағас кыркырға Хәсәнов Ғәлиәхмәт, Шакиров Абдрахман, Фәхрийәнов Котлогәлләм, Йәғәфәров Ниғмәт урманда ятып йөрөгәндәр. 1951 йылға тиклем тактаны станға һалып кул менән бысалар. 1951 йылда Ишембайҙан пилорама килтерәләр. Механик Зарипов Рәхимйән төзөп ултырта. Кул менән көнөнә 5 кубометр такта бысылһа, хәҙер эштәр еңеләйә. Тәүге машинистар Юлдашева Сәлимә, Гаврилов Иван була. Сәфиуллин Әбделхәй 1955-1956 йылдарҙа Өфөлә уҡып право алып кайта. 1962 йылда У-5 двигателе ултыртыла. 1-се машинист Әрмет кешеһе, һуңынан Фәхрийәнов Ғилман була. 1954 йылда генератор менән локомобиль аша ауылға беренсе электр уты бирелә. Кап һуғыр өсөн 1956-1957 йылдарҙа мастерская төзөлә. 1947-1953 йылдарҙа Ситдикова Зәкиә бухгалтер була, азак кассир итеп күсерелә. Һалабаш һалғас, бесән башлана. 25 һыйыр була. Өлкән һауынсы Кинйәбикә инәй.

1960 йылда “1 Май” промартеле 200 мең һум табыш менән көсләп Фрунзе исемендәге колхозға кушыла. 1956 йылға тиклем Фрунзелә председатель булып Ғәбитов Әхмәзулла эшләй. 1956 йылда Киров менән Фрунзе кушыла. Председателе Ғәбитов була. 1960 йылда 3 ауыл бер колхозға берләшкәс, Ишембай районынан Туктамышев Әнүәр председатель булып килә. 1962 йылдың февраль айында Хәлитов Әптрәхимдә председатель итеп һайлайзар. Асқар һәм Исламбайҙа 135 һауын һыйыры була. Асқар фермаһы Ташлыла, Исламбайҙығы – Көләбәлә, ә 1964 йылда Брэтәк өсөн Волков фермаһы төзөлә. Липецк өлкәһенән 50-леләп токомло тана, Көйөргәҙе районы Таймаҫ совхозынан 40-50 семинталь токомло таналар алына. Тәүге йылы 4 группа, 15-шәр баш һыйыр менән, була. Брэтәктә бригадир Атауллин Хафиз була. Колхоз булғас та әле 1-2 йыл һалабаш һалалар, йүкә килеш һатып кәсеп итәләр. Ферманың тәүге мөдире Йәғәфәров Яхъя, тәүге һауынсылары Гөлмөһөр Ноғоманова, Ситдикова Ғәффә, Зәкиә, Фәхрийәнова Ғилмияза, Мәстүрә. Йәғәфәрова Таһира – сепараторсы була. Кысыкта токомло таналар көтөлә. Мал күбәйгәс 120 баш тирәһе резерв булдырыла. 1977-1978 йылдарҙа 1300-1400 тонна ит тапшырыла. Мал ауырлығы 440 кг тирәһе була. Һөт һауыу буйынса 1-се урын өсөн 1969 йылда БАССР-ҙың 50 йыллығына, малсылыктағы уңыштар өсөн 1968 йылда мәңгелеккә кызыл Байрактар бирелә. Әлегә көндә район музейында һаклана. Такта бысыу эше дауам итә. Мәсәлән, 1962 йылда бер йылда 1200 кубометр такта бысалар. 1976 йылда ауылға даими тәьмин итеүсә электр уты килә. Колхоздың иң тәүге машинаһында Бөрйән районының беренсе шоферы Ғүмәров Хажғәле эшләй. Ул 1947 йылда ауылда йәшәй башлай. Иң тәүге тракторсылар Сәғитов Факил, Өмөтбаев Мөхәммәт, Фәхрийәнов Ғилман 1956 йылда эшләйзәр. 1964 йылда

Брәтәктә лесхоз асыла, лесничийы Жаринов була. Брәтәк ауылы йөк ташыр өсөн унайлы урында урынлашкан. 1946 йылда һыйыр менән он ташый башлайзар. Зариповтарзың избенкаһы склад була. 1951 йылда Атауллин Хафиздың төзөлөп бөтмәгән өйөнә һалалар. 1953 йылда база төзөлә, мәдире Каскынбаев Ғызытдин. Аттар менән Брәтәктән Стәрлетамакка Макарза бер генә ашатып барып инәләр. Ғәлиәкбәргә йөктә һаллап ташыйзар. 1953 йылда йөктә машина менән килтерә башлайзар. Тәүге мәзәниәт йорто Брәтәк күперенәң аръяғына төзөлә. Клуб мәдире Кәримова Роза. Азак Осип карттың йорто ла клуб булып тора. 1974 йылда шул урынға яңыһы төзөлә. Тәүге тауышһыз фильмды 1947 йылда Ишбаев күрһәтә. 1949-1950 йылдарза Слепов Василий эшләй. “Тауышлы” фильмды 1954-1958 йылдарза Маликов Мөжәүир күрһәтә. 1958 йылдарза газопровод торбалары ауыл янынан үтә. Икенсәһе “Бохара-Урал” 60-сы йылдың урталарында һалына. [1]

Брәтәк утары

Брәтәк утары 1917 йыл ихтилалға тиклем Ырымбур губернаһы Орск өйәзенәң Карағай – Кыпсак волосына инә. 1900 йылда унда 13 йортта 58 кеше йәшәй. Өйәз калаһына тиклем 353, волость идаралығына 123 сакрым була. 1900 йылда полиция волость һәм станица идаралыктан йыйылған мәғлүмәттәр буйынса Ырымбур губернияһы ауылдары исемлегенән, 70 –се бит.

Революциянан һуң Брәтәк утары Тамьян-Катай кантонының Тамьян- Түңгәүер волосына инә. 1920 йылда унда ни бары 6 ғына өй була, 27 кеше йәшәй, күбәһе урыстар. 1925 йылға хужалыктар һаны 12-гә етә.

Башкортостан ауылдары, III бүлек, Башреспублика, 1926 йыл.

1926 йылғы халык һанын алыуза Брәтәк утарында 18 хужалык, 88 кеше, шул иҫәптән 43 ир-ат, 45 катын-кыз теркәлә.

1989 йылғы халык һанын алыу буйынса Брәтәк ауылында 380 кеше, 1999 йылдың 1 гинуарына 466 кеше йәшәй, бөтәһе лә тиерлек башкорттар. [2]

Брәтәк ауылы тирәһендәге ер-һыу атамалары

Ятап. Брәтәк ауылының тәүге исеме Ятап була. Сөнки ауыл аша үткән тоткондарзы тотоу өсөн махсус рәүештә төрмә эшләгән булған. Тотоп озатыу өсөн тоткондарзы этап менән кыуғандар. Ятып ял итеү өсөн генә эшләнгән төрмә булғас, Ятак тип йөрөтөлөүе лә мөмкин. Этап та, Ятак та, бер үк вакығаларға барып тоташа. Шуға ике исем дә дөрөс һымак: Этап-Ятап, Ятак- Ятап. Ошо исем менән ауыл егерменсе быуат башына тиклем атап йөрөтөлә. Азак ауылға йылға исеме бирелә. Документтарза ошолар теркәлә.

Йылға, шишмә исемдәре

Брәтәк (Берәтәк) йылғаһы – “Этәк”- “Итак”- тау итәге тигәнде аңлата. Йылға кайһылыр таузың бер итәгенән башланып ағалыр, тизәр. Исем азак үзгәрә биргән “Брәтәк” тип йөрөтөлә башлаған. Брәтәк йылғаһы Оло Нөгөшкә қоя шул урында барлыкка килгән ауыл йылға исеменән Брәтәк тип атала.

Тау, қая исемдәре

Әрзәкле тауы (I вариант). Борон-борон заманда йәмле Нөгөш һәм Брәтәк буйзарында йәшәгән, ти, бер ауылымдың карт инәйе. Картайып бөтһә лә бик еғәрле, етез булған, ти. Эште еренә еткереп эшләүе, уйлап қына һөйләүе, татлы телле, изгелекле булыуы менән йәштәргә өлгө булған. Был инәйзең насар яғы ла булған икән, тик быны берәү зә белмәгән. Инәй усал булған.

Бер көн берзән бер бөртөк харығын урманға сығарып ебөргән. Бер кауым вакыт үткәс, артынан эзләргә сығып киткән. Тап ошо вакытта ауылдан бер бабай капкан һалған. Зур айыу өсөн булған икән. Харыктын зыңкылдап кыскырыуына, әбей йүгереп килеп еткән. Караһа, ни күзе менән күрһен - харык капканда тора. Бабай ыскындырайым тиһә, карсык:

- Кәрәкмәй миңә ундай харык, - ти. Ә үзе хихылдап көлә лә көлә, ти. – Йә, зур булдымы айыуың? Тап үзеңә окшаған, яуыз, булмаған нәмәмде коротоп йөрөйһең бында, ошо тирәлә айыу йөрөй тиһеңме, лутсы ана өй башыңа һал, төндә бал урларға менер ул, - тип илап та ебәрзе, ти.

– Ғәфү ит, инәй, белмәнем шул, - ти карт һунарсы.

– Белмәнем шул, әйтеүе рәхәт, ә бына һинеке шунда ятһа, һин минең башты ярыр инең, ә мин назанмын, ғүмерзә урманда йөрөтмәгән харыкты сығарып, - тип шыңшыны, тағы әллә нимә нығырланы, ләкин бер нәмә лә аңлашылманы.

– Ярай инәй, бер харык бирермен, минең өсәү бит, - тип һалды карт, ләкин инәй әрләүен дауам итеп.

– Кәрәкмәй, бер тин ине, кәрәкмәй, үзең асра короткас... - тине лә шымып калды, әзерәк көс йыйып алғас:

- Бар кайт!- тип асыулы караны. Бабакай кайтыу юлына ыңғайланы, ә үзе:

- Әрзәтте бит, әрзәтте, тип харыкты әрләй, ти. Шунан “Әрзәтте” һакау ғына була, лутсы “Әрзәкле” тип әйтәйек тигәндәр.

Тау Әрзәкле исемен алған, ә теге инәй яраткан харығын асраған. Харык та күп көттөртмәгән. Бер ни вакыт үткәс, инәйгә ике бәләкәс бәрәс тә биргән.

Бына шулай ул харыктың нәселдәре әле лә бар, ти. Улар Әрзәкле тауының легендалары булып, ер астында йәшәй тип уйлайзар.

Әрзәкле (II вариант). Борон-борон заманда йәшәгән ти һунарсы карт. Ул ауылда бүреләр малға тейгәс, карт үзенең кәрәкле әйберзәрен тотоп урманға бүрегә тәпә корорға киткән. Икенсе көнөнә килеп караһа тәпегә һыйыр эләккән. Был һыйыр яңғызы ғына көн иткән әбейзең берзә-бер һыйыры була. Әбей быны нык әрләп, карғай. Карт “Әрзәтте бит, Әрзәтте,” – тип кайтып китә өйөнә.

Шунан һуң халык телендә был тау “Әрзәкле” тип йөрөтә башлайзар.

Күкәй һәм Бәлә таузары. Борон заманда, әлегә Лапшин, элекке *Нөгөшйорт* йәйләүендә була был хәл.

Бер бай өсөнсө катынлыкка йәш кәләш алып кайта. Ул дала яғынан була. Йәш кәләш беззең якка өйрәнә алмай, тыуған яғын һағынып көндән-көн һарғая башлай.

Берзән-бер көндө ул байзың өйөрөнән иң якшы айғырын менеп касырға була. Был эште бай һизеп кала һәм артынан кыуа төшә. Беренсе таузы йәш катын сабып төшөп китә. Кәләшенең шәп итеп сабып барғанын күреп бай: “Күкәй һымак тәгәрәп төшөп китте”, - тип әйтә. Һәм был тау “Күкәй” тип атала башлай. Икенсе тауға етәрәк байзың аты һөрөнөп йығыла. “Бына бәлә”, - тип кайғыра ул. Был тау “Бәлә” тип атала башлай.

Котокай базы. Бәштин яклап та, Әрзәкле яклап та барғанда бер таузы осратырға мөмкин. Был таузы Котокай базы тип йөрөтәләр. Хәзер инде мәрхүм Котлогәләм бабай дегет кайнатыу өсөн, әлбиттә, дегет сокоро, базы кәрәк. Котлогәләм бабай за дегет кайнатыу өсөн уңайлы, тыныс ошо таузы һайлай. Был тауза баз казып, ошо шөгөлөн дауам итә. Котлогәләм бабай үлеп китһә лә, уның исеме тороп кала. Исемһез тауға Котокай базы тип исем бирелә. Ә таузағы дегет базы әле лә бар.

Айбикә тауы һәм Брәтәк йылғаһы. Был хәл Асқар ауылында була - йәмле йәй айының бер көнөндә кыззар үззәре генә йыйылып, шартый йыйырға китәләр. Улар барасак тау алыс кына, бер ун сакырым була. Барып еткәнсе улар арыйзар, ләкин кып-кызыл, зур шартыйзарзы күргәс, улар кемузарзан шартый йыйырға тотоналар. Улар араһында Айбикә исемле бер бәләкәй кыз за була. Ул шартый күберәк ерзе эзләп, башкаларынан ситкәрәк китә. Улар шартыйзы озак кына йыялар. Һауыттары тулғас, бер урынға йыйыла башлайзар. Бөтәһе лә йыйылып бөткәс, араларында Айбикә юк икәнән һизеп калалар һәм уны эзләй башлайзар. Уларзың эзләмәгән ере калмай, ләкин Айбикәне таба алмайзар. Ауылға кайтып, атаһына-әсәһенә, туғандарына белдерәләр. Улар аттарын менеп Айбикәне эзләргә китәләр. Эзләйзәр-эзләйзәр, ләкин табалмайзар. Бары тик йылға буйында ғына уның бер ботакка эләгеп йыртылып калған бер итәген генә күргәндәр. Айбикә һыуға баткан! Туғандары кайғырышып ауылға кайтып китәләр.

Ошо вакиғанан һуң был таузы “Айбикә”, ә йылғаһын “Бер итәк” тип йөрөтә башлайзар. Азактан был йылғаның ярына кешеләр килеп ултыра башлайзар. Бында бәләкәй генә ауыл барлыкка килә. Уны ла “Бер итәк” тип атайзар. Урыстар килгәс, был ауылдың исемән әйтә алмай бер булалар. Улар бары тик – Бритяк тип кенә әйтергә өйрәнәләр. Был исем Брәтәк тигән һүзгә окшап кына тора. шуның өсөн башкорттар “Бер итәк” тигән исемде кыскартып “Брәтәк” тип йөрөтә башлағандар. Йылғаның да ауылдың да исеме “Брәтәк” булыуы бөтә ауыл халкына окшаған.

Колғизәр тауы. Әүәле заманда ярлыларзың да ярлыһы бер ғайлә йәшәгән, ти. Уларзың Колғизәр исемле кыззары ла булған. Үсәһен үсеп буй еткергәс, уны картлас кеше һоратырға килгән. Ярлылыктан интеккән ата-әсәһе кыззы малға алмаштырмаксы була. Күпме өгөтләмәһендәр, кыз риза булмай, ер-һыу илап сығып каса һәм бейек тау башынан түбән ташлана. Ошонан бирле был таузы Колғизәр тауы тип йөрөтәләр.

Бәштин тауы. Борон заманда йәшәгән ти бер ярлы ғына кеше. Уның өйө лә, ғайләһе лә булмаған, ул көн һайын байзарға бил бөккән.

Бер заман ул байға хезмәт итеп акса булһа ла эшләйем тип эшкә киткән. Бер ай тырышып эшләгәндән һуң бай уға биш тин акса биргән. Был мәлдә биш тингә әллә күпме азык-түлек алырға булған. Ярлы кешенең кыуанысының сиге булмаған. Аксаһын кесәһенә һалып тау башына менеп киткән. Курай һызғыртып төшәйем тип тау башына менеп киткән. Курай янына якынлашкас инде курайзы кыркып алам тигән арала кесәһенән аксаһы төшөп китә. Аксаһын эзләп-эзләп карай, ләкин таба алмай. Таба алмағас, кайтып күрше – күләнгә лә әйткән. Улар за эзләп карағандар, барыбер таба алмағандар.

Ошонан һуң был таузы “Биш тин” тип йөрөтә башлағандар, һуңынан “Бәштин” тауына әйләнә.

Төлкөташ. Элегерәк Төлкөсура исемле бер кеше йәшәгән. ул үзенең мәргәнлеге, оҫталығы менән дан қазанған. Бигерәк тә уның атына бөтөн кеше һокланған. Был аттың исеме Саптар була. Төлкөсура Саптарза ғына ултырғанда укты мәргән ата, ат ярыштарында беренсе килә тигән имеш-мимештәр зә йөрөгән. Уның атын сит-яктарзан һорап килеүселәрзә, һатып алырға теләүселәр зә етерлек булған. Тик Төлкөсура бәләкәйзән менеп йөрөгән, үзе караған атын бер кемгә лә байына ла, ярлыһына ла биргәһе килмәгән.

Бер вақыт Йомабай исемле бай үз ғәскәре менән Төлкөсураның атын алырға килә тигән шомло хәбәр таралған. Быны белеп Төлкөсура аты менән урманға каскан. Тик бай ғәскәре уны уны кыуып етеп килгән. Төлкөсура аты менән яқындағы каянан ырғый. Ошонан алып был кая Төлкөсура исеме менән атала башлай. Һуңынан Төлкөсура “Төлкөташка” калыплашкан.[2]

Өстамак. Әүәле бер ауылда йәшәгән ти әбей менән бабай. Булған ти бер матур, етез, акыллы, таһыллы улдары.

Шулай бер көндә ауылға аждаһа эйәләгән тигән хәбәр таралған. Егет өзмәй зә куймай: “Үзем алышка барам”, ти икән. Тик атаһы менән әсәһе улдарын бындай үлемесле алышка һис кенә лә ебәргәһе килмәгән.

Өс көн, өс төн үткән. Халык һизмәй зә калған – аждаһа ауылға ябырылған, кешеләрзе кыра башлаган. Бер заман егет ялмауыз аждаһа менән алышка сытқан һәм теге мөлгүндең өс башын өзә сапқан. Аждаһаның кәүзәһе ауыл уртаһына барып ята. Уның кыркылған муйындарынан һыу бөркөлөп тора икән. Һыу менән бергә аждаһа йотқан кешеләр зә килеп сығалар халык егетте мактап күккә сөйәләр.

Үлгән аждаһа кәүзәһе матур тауға әйләнә. Һыу бөркөлгән ерзән “Өстамак” йылғаһы ағып сыға. [1].

Екатерина күпере йәки "Әбей батша" юлы

Екатеринаның таулы-ташлы, кара урмандар әсенән, йөззәрсә сакрымдарға һузылған юл һалдырыуы ла Башкортостан байлығын күберәк файзаланыу максатында эшләнелә. Урындағы эзәрмәндәр һөйләүенсә, "Әбей батша" юлындағы күперзәрзе мәңгелек итеп эшләттергән. Мәсәлән, Бөрйән районының Брәтәк ауылы эргәһендәгә Нөгөш йылғаһы аша һалынған күпер искергәс, яңыһы төзөлә. Юлсылар, зур-зур таштарзы укмаштырып төзөлгән стеналарзың өс быуат вакыт үтеүгә карамастан, һин дә мин тороуына хайран кала. Таштарзы айырылғыз кимәлдә тотоу өсөн һиндәйерәк изелмә кулланыуларын фаразлап баш ваталар, һәм белгестәр менән стеналар һыклығын ентеклә тикшергәндән һуң, күпер балкалары емерелмәс мәңгелек стеналарға тоташтырылып, уртанан заманса тимерзән эшләнгән терәүес корама ғына куйыла...

Һәр нәмәгә карата һаксыл караш булғанда ғына без ата-бабалар мирас итеп калдырған серлә, үзенсәлеклә төзөлөшлө, күптәр күңелендә кызыкһыныу уятқан, айырыуса әһәмиәтлә комарткыларзы һаклап, йәш быуынға тапшыра аласакбыз [2].

Ялан, туғай исемд әре

Брәтәк йылғаһы буйындағы яландар исемлегә

Фәйзә һәм Һәтирә. Зур яландың яртыһын Фәйзә, яртыһын Һәтирә бесән сапқан сабынлыктары булған, антропонимдан.

Картуф яланы. “Колхоз” осоро картуф сәскән бәсыу, ороним.

Таллык. (йылғаһы буйлығы тал үсә), гидроним.

Тәрән сокор. йылға аръяғы “Колхоз” сабынлығы.

Нәбейкин сабынлығы һәм “Нәбейкин” йылғаһы. Антропонимдан, гидроним.

КТФ ат фермаһы. Утар ултырышы.

“Ноғайсыра” йылғаһы. Гидроним.

“Фәниә” сабыны. Фәниә исемлә катындың сабыны булған, антропонимдан.

“Сыбаъялан” - боронғо Киров колхоз сабынлыктары. Ноғайсыра йылғаһының уң як яланы.

Тәлгәт сабыны. Тәлгәт исеме менән бәйле. Сабынлык, антропонимдан.

Мәрхәбә һәм А.Ғайфулла сабыны. Линия буйында урынлашқан сабынлыктар, антропонимдан.

“Мелигин” утары. Брәтәк ауылы утары.

Әнеүәр сабыны. Әнеүәр исеме менән бәйле. Сабынлык, антропонимдан.

Сафа утары һәм “Сафа” йылғаһы. Сафа исемлә ир-ат мал көткән утар, антропонимдан, гидроним.

Ғабдин яланы. Колхоз сабынлығы, антропонимдан

Мәрхәбә һәм Ғайфулла сабыны. Мәрхәбә һәм Ғайфулла сабыны, антропонимдан.

“Колхоз” сабынлығы. Брәтәк йылғаһының уң яғы кисеу ауызы.

“Түңәрәк” ялан. Ялан түңәрәк формаһында булғанға әйтелгән. Колхоз сабынлығы.

“Оло” ялан. Колхоз сабынлығы.

Ишбулды сабынлығы. Ишбулды исеме менән бәйле. Сабынлык, антропонимдан.

Ташлы яланы. Ялан ташлы булғанға әйтелгән, ороним.

“Саука” яланы һәм йылғаһы. Колхоз сабынлығы, гидроним. [1].

Акһыйыр яланы. Борон беззең яктарза бик күп йылкы, һыйыр малы тоткан бер бай йәшәгән. Үзенәң байлығы менән генә түгел, усаллығы, һаранлығы, мәкерлеге менән дә даны тирә-яктарға таралған кеше булған ти ул.

Байзың, исәбе-һаны булмаған эре малын көтөргә көтөүселәр зә кәрәк булған. Ләкин көтөүселәр байзың ғазаплаузарына түзмәй қасып торғандар. Бай әленән - әле көтөүсә эзләргә мәжбүр булған, әммә таба алмаған. Шулай за алыстан – Баймак яктарынан төскә – башка һылыу, эшкә тилбер йәш кенә егетте көтөүсә итеп алып кайтқан.

Егет яңы ергә бик тиз өйрәнгән һәм ихлас күңелдән мал көткән.

Көн артынан көн үткән. Бер көндә егет көтөүзе яланға алып сығыр алдынан бер һыйырзың тулмауына игтибар иткән. Ниндәй һыйыр бит әле?.. Комһоз байзың иң яратқан, берзән – бер ак һыйыры икән! Егет быға бик кайғырған. Бер көн эзләгән, ике көн эзләгән, өсөнсә көндә лә эзләп – эзләп табалмағас, ак һыйырзың юғалыуы тураһында байға әйткән. Бай бик асыуланған һәм: “Әгәр зә – мәгәр ошо ике – өс көн эсендә һыйырзы тапмаһаң язалатып үлтерәм һинә!”- тигән. Егет ике көн эзләгәс кенә һыйырзы ялан ситендә үле килеш табып алған. һыйырының үле килеш табылыуына бай (уға) ышанмаған һәм үз – күззәре менән күрергә теләгән.

Үле ятқан ак һыйырын күргәс, бай: “Әй, ак һыйырым, ак һыйырым!”- тип қысқырып илап ебәргән.

Был вақиғанан һуң егет үзенәң тыуған яктарына қасып кайтып киткән. Ә был хәл иһә халық телендә “Һыйыр өсөн илаған бай” тип озак йылдар буйына лақап итеп һөйләнелгән. Ә һыйыр ятып үлгән ялан ауылдан өс сакрым алыслықта “Акһыйыр” яланы тип йөрөтәлә башлаған.

Күгәүенле яланы. Элекке вақытта Исламбай халкын күгәүендәр баһып йонсотқан. Исламбай халқы күгәүендәргә қаршы һуғыш аскан. Был һуғыш Қысық ауылының әргәһендәгә бер яланда булған. Кайһыныһы сукмар, ук – ян, һөнгө, күсәк тотоп һуғышырға сыққандар. Был һуғыш вақытында Исламбай кешеләренәң башлығына зур бер күгәүен килеп қунған. Теге башлығы күгәүендә осормаһ өсөн, икенсә берәүһенә бармағы менән ымлап күрһәткән. Ул уғың менән был күгәүендә атып үлтер тип аңлатқан. Теге кеше күпте уйлап тормаған ук менән атқанда: ”Һеззән дә берәү, беззән дә берәү”- тип әйткән. Шунан бирле Исламбай халкын күгәүендәр тип, ә һуғыш булған яланды “Күгәүенле” яланы тип йөрөтә башлағандар. [1].

[1]. Тарих укытыусыһы Ғүмәров Вәли Ғәле улы 1951 йылғы.

[2]. Р.З Ширғәзин БР Үзәк дәүләт тарих архивы директоры. Аллабирзин Дамир Зиннәт улы әзерләне.

[1]. Ғүмәров Вәли Ғәле улы.

Исламбай ауылы

Хәзерге Бөрйән районы биләмәһендә XIX быуатта Карағай-Кыпсак һәм Бөрйән волостәре вәкилдәре йәшәгән. һуңынан Түңгәүер волосы кешеләре лә кушыла. Тарихи мәғлүмәттәр буйынса 1815 йылдарҙа Стәрлетамак өйәзенән 20 ғаиләне Бөрйән волосына күсерәләр (сәбәбе билдәһеҙ). Хәзерге Күгәрсен районында Смак, икенсе исеме Түңгәүер, тигән ауыл бар. Ошо күсеп килгән Түңгәүер волосы кешеләре Бөрйән районының Асқар һәм Мәһәзәй ауылдарына нигеҙ һала.

Ошо осорҙа Нөгөш йылғаһы буйында Бикташ ауылы барлыкка килә. Ауылға нигеҙ һалыусы 76 йәшлек Бикташ Тойғонов, уның Дилмөхәмәт, Юлмөхәмәт, Күжәхмәт, Хәжиәхмәт исемле улдары була. 1834 йылда ауылда 117 кеше, 1859 йылда - 124, 1920 йылда 185 кеше була. Бикташ ауылы йәшә буйынса Исламбай ауылынан олорак.

1843-1850 йылдарҙа Монасип (Һарт) ауылы кешеләре Исламбай ауылына нигеҙ һала. Ауылдың икенсе исеме - Һарт. 1850 йылда ауылда 20 йорт була, ә 1859 йылда (X ревизия буйынса) 24 йорт булып, 420 кеше, ә 1920 йылғы иҫәп буйынса 205 кеше йәшәгән. 59 йылдан һуң, 1979 йылда, ауылда 57 йорт булып, 320 кеше йәшәһә, 2005 йылға 124 йортта 404 кеше йәшәй.

Исламбай ауылына нигеҙ һалыусы 1808 йылда тыуған Монасип (Һарт) ауылы кешеләре Исламбай Йомағужин була. Уның Кәлимулла исемле улы була. Исламбай Йомағужин 1828-1829 йылдарҙағы урыҫ-төрөк һуғышында катнаша. Ошо уҡ һуғышта Карағай-Кыпсак волосы кешеләре Ниғмәтулла Аратов, Кәзербай Хәлилов, Ишкенә Әйүпов, Мөхәмәҙрәхим Мөхәмәтғәлиндар за катнаша. Карағай-Кыпсак ырыуы кешеләре һуңғарак тағы ла Бәләкәй Кыпсак, Һарғая, Курғашлы ауылдарына нигеҙ һала. Был XX быуат башында була.

Ауыл төзөлөп, заманына ярашлы үз үсәшен алған ваҡытта, бөтә илде ялмап алған аслыҡ (1921-22 йылдар) был ауыл тормошона ла зур яфа килтерә. Был аслыҡ йылдарынан һуңғы мәғлүмәттәр буйынса, Исламбай ауылында ни бары 14 кенә хужалыҡ калып, унда 69 кеше була (хәтергә төшөрәйек: 1920 йылдағы иҫәп буйынса ауылда 205 кеше йәшәгән). Шулай булғанда аслыҡка кушылған тиф ауырыуы ла күп кешеләрҙең ғүмерен өзә.

1925-1926 йылдарға ауыл аяҡка баҫа башлай. 1925 йылда ауылда хужалыҡтар һаны 24-кә етә. Ғаиләләр ишәй. Мәҫәлән, архив мәғлүмәттәре буйынса 1926 йылда ауылда Әхмәтйәнов Һиҙиәттең ғаиләһендә 4, Әхмәтйәнов Абдулланың - 5, Шәрәфитдинов Зиннәттең - 11, Бирзеголов Сәхиулланың - 4, Йомағужин Насибулланың - 3, Хәйбуллин Зәкәриәнең - 5, Хәйбуллин Әбделғәниҙең - 9, Йомағужин Сәмиғулланың - 4, Аратов Шәғәйептең - 4, Ниғмәтуллин Шәүәлиҙең - 4, Яхин Ғәбәйттең 6 кешенән торған ғаиләләре була.

1930 йылдың мартында республика күләмәндәге кантондар һәм волостар бөтөрөлә, республикала 48 район, шулай иҫәптән, Бөрйән районы барлыкка килә.

Бөгөнгө көндө Исламбай ауылында 124 хужалык булып, 404 кеше йөшөй.[1]

Тау

Караһөбө. Туй вакыттарында ат менән һөбө алып касыш булған. Берәүзең аты сабып барышлай ярһып менеп киткән таузы “Кара һөбө” тауы һәм йылғаһы тип йөрөтә башлағандар [2].

Караһөбө утары һәм йылғаһы. Исламбай ауылының көньяклап Кесе Нөгөш йылға һул кушылдығы йылғаһы. Тимер ауылының кышлау урыны һәм йылғаһы шулай атала. Койоп яуган көслө ямғырзарзан һуң, йылға кара, бысракланып озақ кына аға. Кара һибеп ямғыр яуганда йылға ташып аккан караһөбө ти, халык. [5]

Йылға, күл, кисеү

Арыктай. Исламбай менән Ғәлиәкбәр ауылы араһында Арыктай исемле йылға бар.

... Бер егеткә кәләш әйттерә барғандар. Аттары арык кына бер тай булған. Бара торғас тайзың хәле бөткән. Бер йылға буйында туктап, ашатып, эсереп алғандар. Ләкин тайзың хәле бик мөшкөл, артабан баралмайса йән биргән. Бына шунан йылғаға Арыктай тип исем биргәндәр.[4]

Шәүәли кисеүе. Исламбай ауылында үткән быуатта Шәүәли тигән мулла йәшәгән. Ул бик белемле, хатта унда гипноз һәләте лә булған. Шәйек йылғаһы аръяғынан таузан ул өй нигезенә таш алып йылға аша сыккан урынды Шәүәли кисеүе тип йөрөтәләр.

Мортас күле. Ислам байзың бик күп вак малы булған. Мортас исемле көтөүсеге көслө буран вакытында 40 баш тәкәһе менән азашып китә. Күз аскыһыз ел була. Бахыр көтөүсә малдарынан күз язлыктырмай бара ла бара. Ахырза һарыктары артынан бер зур сокорға (күлгә) барып төшөп һәләк булалар.

Көтөүсә малдарын ташлап китер ине – хужаһынан куржкан. Ошо вакиғанан һуң көтөүсә менән бергә батып үлгән күлдә “Мортас күле”, “40 тәкә күле” тип йөрөтә башлағандар, ти. Исламбай ауылынан 3 сакырым алыста ята.

Сүлдәй ярзан өйрәктәр
Селәүсендәр, ком – таш
Туп – түнәрәк сокорза
Йәйрәп ята Мортас.

Кумырт кисеү. Баткак, һазлык кеүек кисеү. Асты кумырык-баткыл булғанға шул исем менән атап йөрөткәндәр.

Яландар

Тукмак яланы. “Тукмак яланы” Исламбай ауылынан 9-10 километр алыслыкта йәйрәп ята. Бында кызыл китапка ингән һирәк осрай торған Бажат үләне лә үсә.

Өлегә вакытта был ялан сабынлык итеп файзаланыла.әлек уның комон кирбес һуғыр өсөн алғандар.

... Бер ирзең катыны үлгәс, икенсе берәүзе катынлыкка алып кайта. Тәүге әсәнән кыз бала кала. Ләкин был әсә үгәй кыззы һыйзырмай башлай. Иренә уны урманға алып барып ташларға бойора. Шулай итеп, ата кеше үзенә берзән-бер кызында һаклап кала алмай күрәһең, ул да каты бәгерле булғандыр инде.

Утын әзерләргә барған кеше булып, теге ир арбаһына кызын да ултыртып ала. -“Һин ошонда көтөп ултырып тор. Ә мин утын кырка һалайым. Якында ғына булырмын курма, балта тауышы ишетелеп торор”- ти зә ата кеше касып кайтып китә. Бахыр кыз ултыра-ултыра. Балта тауышы һаман туктамай, ти. Инде караңғы төшә башлай. Атаһын көтөп ала алмағас, бисара

кызыккай балта тауышы сыккан якка ыңғайлай. Ни күзе менән күрһен ике ағас араһына бәйләнгән тукмак ел ыңғайына тегеләй зә, былай за һуғылып, “Тук та, тук” килә, -ти. Кыз кыскырып та, йүгергеләп тә караған, ләкин килеүсә булмаған.

Бына шулай бер ни гонаһһыз бала яуыздар кулынан һәләк булған. Ә был яланды “Тукмак яланы” тип йөрөтә башлағандар.[2]

Үр яланы. Бер бабай йөк тейәп кайтып килгәндә аты арып туктаған. “Гел үр тарта”, - тигән. Шунан алып был ерзе “Үр яланы”-тип йөрөтә башлағандар.

Һаһык йәки Һашык яланы. Борон берәү капкан һалып киткән, ул капканға болан эләккән. Ләкин капканын ваҡытында барып карамай теге болан сереп һаһый (һаший) башлаған. Был ваҡиға халықтың теленә инмәй калмаған...

Бөрийән Исламбай юлында Акбейек тауын төшкәс тә, һаһык тигән ялан шунан килеп сыккан.

Карабалык яланы. Был яландың ситендә генә “Һыусумған” исемле бәләкәй генә күл бар. Унда кара төстә балыктар булған. Бына ошо балыктар яланға исем биреүселәр зә инде.

Сабаялан. Бөрийән ерлегендә зур-зур яландарзы шулай атап йөрөткәндәр. Ысынында иһә рәхәтләнеп кеше бесән саба алған, икенсенән, ат атланып ялан буйлатып атта ла сабырға була.

Хәлимә (Һәлимә) яланы. Исламбай ауылында Хәлимә исемле хәлле генә тол катын йәшәгән. Бола осоро үз малдары менә бер яланға барып сығып тәйәкләнә. Шунан алып был ялан уның исеме менән мәңгеләштерелә.

Тарихи, иҫтәлекле урындар

Атсапкан. Исламбайзар һабантуйзарында ваҡытында Нөгөш йылғаһына тиклем аралыкта ат саптырған юлды шулай атағандар.

Урысқилгән (I вариант). Исламбайзан 3 километр түбәндә, Көләбә күпере эргәһендәге ерзе Урысқилгән тип йөрөтәләр. Элек бында урыстар йәйләр булғандар. Хәзер шунан аккан йылғаны ла Урысйән тип йөрөйзәр.

Урысқилгән (II вариант). Исламбай ауылынан өс сакрым түбәндә, Көләбә күпере эргәһендә Урысқилгән тип йөрөтөлгән урын бар. Урыстар яңы ерзәр эзләп килгәндәр бит инде. Был якта башкорттар йәшәгәнлеген белгәнгә күрә кире боролғандар. Шуға ла был Урысқилгән йылға һәм яланы тип йөрөтәләр.

Танасыккан. Кесе Нөгөш арьяғында, 7-8 км. Исламбайзан тана бата, шулай за нисек тә булһа үзе сыға башлай. Каран ғына козоғо бар.

Карабалык. Элек тәрән бер күл ине. Утау утарлыҡ бала-сағаның муйынына тиклем етер булған эргәһендә тезелеп ултырған карағайлыҡ ине. Улар хәзер короған. шишмәһе лә юкка сыккан. Ата-бабалар ошо күлдән безгә тиклем кара балыктар тотоп ашағандар.[2]

Сәғит базы. Был ауыл осондағы базза Сәғит исемле кеше дегет кайнаткан. Сайыр менән туз катырмаһнан сыккан дегетте шушмек тип йөрөткәндәр. Таза дегет туззан ғына кайнатылған. Уныһын дарыу өсөн дә кулланғандар.

Исәнбикә һазы. Көләбәнән йәйәүләп Исәнбикә исемле әбей Исламбайға кайтырға сыға. Юл буйлап бара торғас, икенсе юлға табан боролонқорап азашып һазлыҡка барып сыға. Һазға карап аптырауға калған хәлһез Исәнбикә шунда йығыла. Шуға ла һазлыҡ уның исеме менән йөрөтә лә инде. [3]

Йәйпе. Исламбай ауылы халкының район үзәгенә барған төп юлында Кесе Нөгөш йылғаһы ағып Оло Нөгөшкә илтә. Был урында әүәле Нөгөш ауылы ла булған. Кесе Нөгөш йылғаһына арқыры күпер һалынған. Күперзе сығыу менән оло ялан тау итәгендә күренә һәм үргә уҡ йәйелә. Ошо зур ақлан, туғай йәйелеп ятканлыҡтан әйткәндәр зә инде, Йәйпе тип. Кисеүзе лә Йәйпе кисеүе тип йөрөтәләр. Бында колхоз осоро Монасип ауылының фермаһы ла булды.

Тимер ауылынан Ағзам бабай менән Разия инәй Алтынбаевтар озак йылдар ферма карауылсыһы булып эшләнеләр.[5]

[1] Самат Аратов Шөгәйеп улы әзерләне.

[2] 1911 йылғы Әхмәтйәнова Хөлъямалдан язып алынды.

[3] Кульчиков Өмөкамал инәйзән мәғлүмәт алынды.

[4] Кульчикова Нуриянан Кульчиков Фидан язып алған. Етәксеһе Кульчикова Дилә Рафаэль кызы.

[5] Аллабирзин Дамир Зиннәт улы әзерләне.

Өтек ауыл биләмәһенә караған ер-һыу атамалары

Әтек ауылы

Без, Әтек ауылы кешеләре, Алдар батыр варистары булыуыбыз менән хаклы рәүештә ғорурланабыз, сөнки ул безҙең генә ғорурлығыбыз түгел, ә бөтә Рәсәй ғорурлығы булған шәхес. Уның тураһында күп кенә тарихи легендалар, риүәйәттәр һаҡланған, әммә ваҡытында тейешле иғтибар булмау сәбәпле, уның тураһында документаль мәғлүмәттәр юҡ, уның тарихын белеүселәр күптән был донъянан киткән. Ысынбарлыҡка тап килгән ошондай мәғлүмәттәрҙең береһе Әтек ауылының күренекле шәхестәренең береһе Айытбаев Йомағужа бабай хәтирәләренән килә. Ул 1883 йылда тыуып, 83 йәшендә донъя куя.

Хәзерге Әтек ауылының тәүге урыны Ғәзәмшин Шәмсетдин кортсолоғо урынлашкан урындан сак кына уңдарак **Ишегалды** тауы астында булған, Кана йылғаһының Ағизелгә койған урынынан 1,5 – 2 км үрҙәрәк. Ошо урында тау йылғаһы **Байғоток** Канаға коя. Был урындар Кана йылғаһы үзәненә караған аҡланда урынлашкан, Ағизелдән иҫкән көслө ел бер ниндәй каршылыкһыҙ үтеп инә, һәр сак көслө ел. Шул да сәбәп булғандыр, көслө янғын һөҙөмтәһендә ауыл тулығынса янып юкка сыккан.

Хәзерге Өтек ауылы урынынан сак кына өстө, *Салажы йылгаһы* тамағында бөрийән ырыуы исемен йөрөткән Алдар ауылы урынлашкан булған. Алдар Исәкәевте батша хөкүмәте яуыз рәүештә 1740 йылда Минзәләлә язалап үлтерткәс, батша хөкүмәтенә йәшерен бойорого була. Ул Алдар ауылын бөтә кешеләре менән юк итеү. Тарихта уның тураһында бер мәғлүмәт тә калырға тейеш түгел тип иҫәпләнгән. Был яуызлыкты астыртын рәүештә ауылға төрлө яктан ут төртөп, бөтә кешеләре менән яндырып, бойомға ашыралар. Ауыл ғына түгел, уның эргә тирәһе көслө ут ялкыны астында кала. Был яңғынды янған йөзйәшәр карағас төптәренә күпләп һакланыуы ла дөрөсләйер. Алдар ауылы тулыһынса юк ителгән.

Яңғындан һуң Өтек халкы хәзерге урында төпләнә. Был урындар төньяк елдәренән Көкүклә урманы менән ышаныслы һакланған була (70-се йылдарҙа был урман тулыһынса юкка сығарылып, һөрөнтө ерҙәргә әүерелдерелә).

Ауылдың *тәүге зыяраты* колхоз осоронда трактор һабандары менән һөрөлөп сәсеүлек ерҙәренә әйләндереп бөтөрөлдө.

Элек ат ауырыһа, шул зыяратты түңәрәтеп йөрөтөр булғандар. Катындар бәпәйләй алмаһалар за шул зыяратты уратып алып йөрөгәндәр, сөнки ул кәберлектә изгеләр кәберлегә тип һанағандар.

Һуңлап булһа ла күренекле шәхес – Алдар батыр үзе йәшәгән төйәгенә әйләнеп кайтты. Был эште райондың күренекле эҙмәндәренә береһе Муллағолов Марат Ғизетдин улы аткарып сықты. Ул зур тырышлык менән Алдар Исәкәевкә бюст эшләтте. Бюсты Байназар мәктәбе укытыусыһы Ильяс Муллағолов эшләне. Уны Өтек мәктәбе баһсаһында урынлаштырҙылар, эргәһендә крайҙы һәм тарихты өйрәнеү музейы бар, музейға Алдар батырға арналған материалдар за туплана.[2]

Һәр ауылдың үз зыялылары булған кеүек, Өтек ауылының да зыялылары булған. Шуларҙың икәүһенә генә тукталып китәйек.

Беренсеһе. Өтек ауылының үткәне Алдар батыр Исәкәевкә* барып тоташа. Алдар батырҙың кем булыуын һәр кызыкһынған кеше беләлер. Ул Рәсәй геройына лайык кеше. Тик уның тыуып үскән ауылы

тураһында анык кына фекер юк. Алдар Исәкәйев ауылына кағылышлы мәғлүмәттәрзе бер сак Исәнғазы ауылы аҡһакалы Исәнғазин Вәлиулла Шаһивәли улы һөйләгәйне. Ул бабай 1893 йылда тыуып, 93 йәшендә донъя куя. Уның менән аралашкан кеше бабайдың зирәклегенә, шул тиклем хәтерле булыуына, үткән вакиғаларҙы күп белеүенә игтибар итмәй калмағандыр. Заманына күрә уның яҡшы грамотаға эйә булыуы ла билдәле. Уның ғәрәп, рус телдәрәндә иркен генә укый, яза һәм һөйләшә белеүе ошо хакта һөйләй. Дини яктан да бик яҡшы ғына белемле була. Юғары укыу йортонда укыған студенттар, фәнни диссертация өстөндә эшләүселәр Вәлиулла бабайдың тупһаһын күп тапаны. Вәлиулла бабай һөйләүе буйынса Алдар батыр ауылы хәзерге Өтек ауылы урынында булған, ә Өтек ауылының боронғо ата-бабалары әлегә көндә хужалықтың умарталығы урынлашкан урында була. Был урын Кана йылғаһы буйлап әлегә Өтек ауылынан 3 сакырым түбәндә урынлашкан. Был ике ауыл яраһында калын ғына карағай урманы була. Ул урманға халык **«Кәкүкле урманы»** тип исем куша. Элекке Өтек ауылы Ағизелгә яҡын ғына урынлашкан. Изел үзәне буйлап һәр ваҡыт исеүсе көслө елдәрҙең бер тармағы Кана йылғаһы буйлап йылға тамағынан үргә табан исе. Ә урман аша искән елдең көсө бөтә һәм Алдар ауылы был елдәрҙән азат була. 1740 йылда Алдар Исәкәйевте Миңзәләлә язалап үлтергәс, батша указы сыға. Указда Алдар тураһында бөтә мәғлүмәттәр, шулай ук Алдар ауылы тотош халкы менән юк ителергә тейеш, тип иглан ителә. Ошо яуыз эште тормошка ашырыу өсөн бөтә оҫталығын һалыусылар тарафынан ауыл тотош халкы менән яндырыла. Шул вакиғанан һуң Өтек ауылы кешеләре үз ауылдарын ташлап, Алдар ауылына килеп урынлашалар. Был вакиғалар сама менән 1745-1750 йылдар осорона тура килә. Ошо ук мәғлүмәтте Өтек ауылы аҡһакалы Айытбаев Йомағужа бабай за бәйән иткәйне. Өтек ауылы менән Алдар ауылы тураһында башка легендалар за бар, әммә үрзә әйтеп үтелгәнә ысынбарлыкка тап килә. Шулай булғас, Алдар Исәкәйевте Өтек ауылы кешеһе тип хаклы рәүештә әйтә алабыз. Өтек ауылы Алдар ауылы менән бергә ике зур янғынға дусар булған, һуңғыһы -1982 йылда.[1]

* *Алдар* монғ. — данлы.

[1] Информатор Айытбаев Йомағужа бабай (1883 й.) хәтирәләренән, 83 йәшендә донъя куя. *Фәйзулла Абдрахманов яҙып алған.*

[2] Зәйнуллина Камила (1909 йылғы) ейәнсәре Г.Иманғолова тарафынан Азалия Баймөхәмәтова яҙған.

Алдар батыр төйәге

Мәсем - Ирәндек араһы,
Нисә икән сак(ы)рым?..
Бөйөндәр * көткөндәр шунда
Алдар батыр аттарын.
Ике таузың куйынында
Иркен йөрөгән аттары.
Унда-бында һибелгәндәр
Алдар батыр утары.
Ишле булған йылкылары,
Һигез мең булған һаны.
Һимез булған йылкылары,
Алыстан булған танып.
Кышын тибенгә аттарҙы
Таузарға әйзәгәндәр.
Ә йәйгеһен бейәләрзе
Кымызға бәйләгәндәр.
Исәнгилдин булған Алдар,

Исәкәй зә тигәндәр.
Дошмандары таптырғанда,
Эз йәшерә белгәндәр.
Ирәндек- Баймак яғында,
Ә сал Мәсем - Бөрйәндә.
Был таузарза донъя йәме,
Был таузар барса йәмдә.
Бөрйән ырыуынан Алдар,
Баш эйгән уға халык.
Батша кулынан алған ул
Ике тапкыр тарханлык.
Мәсем - Ирәндек араһы,
Әллә күпме сак(ы)рым.
Ырыуаштар көткән унда.
Алдар батыр аттарын.
Көн иткәндәр төбәк биләп,
Татыу торған бөрйәндәр.
Татыулыкта илдең кото
Икәнлектә белгәндәр.
Атайсалда** кор йыйғандар,
Тирә-яктан килгәндәр.
Беззең олуғ ил ағабыз,
Алдар батыр тигәндәр.
Мәсем, Ирәндек таузары
Батыр рухын һаклайзыр.
Бөрйәндәр зә, баймактарза
Һүземде кире какмайзыр,
Һәм кыуаныс, һәр кайһыһы/
Беззең бөйөк шәхес тиеп,
Башкорт улын атайзыр,
Ау, халкым улын атайзыр!..

*ырыу

** ете ырыу стелаһы куйылған боронғо ырыузар йыйыны узғарылған ялан.

Мөнир Фәйзуллин.

*Колоннаның авторы - рәссам
Рәмил Иманғолов, ырып- юныусы -
Мөхәммәд Вәхитов.*

*Төп бағана - 9 метрлық колонна
Базал итәгендәге 300 йыллык
карагастан эшләнған. Колас
етмәслек бағананың ер өстөндәге
өлөшө - 7 метр, был да үзенә күрә
символаштырыу: ете ырыу
берлеге, 7 – изге һан. Кыска
бағаналар (улар за етәү), баймак
короу - механика заводында корос
һәм суйындан эшләнған, уларзы
тоташтырыуы сылбырзар за
Баймактан.*

*Ете ырыу союзының,
милләтебезең какиамаҫ
берзәмлеген символаштырыуы
тамғалы ағас – символик колонна
сүрәтендә баҫып, ғаләмдең үзен
сәләмләй төҫлө.*

*Юк, онотмаған башкорт үзенең
тарихын, онотмаҫ та. Ошо изге
эште ниәттән ысынбарлык иткән
улдары бөтмәһә, киләсәге лә
өмөтлө, якты булыр уның.*

Атайсал

Тарих белә: нисәлер йыл
Шанлы йылдар үткәнен.
Кайһы ерзә, кайһы йылда,
Ниндәй йыйын үткәнен.
Тарих исләй: ете ырыу
Йыйынға йыйылғанын.
Аҡһакалдар йыйылышып,
Оло кәңәш корғанын.
Тарыуал тигән яланға.
Был йыйынды корғандар,
Килгән һәр бер аҡһакал,
Тамға куйған имәнгә.
Оло ялан ситендә
Имән ағасы үскән.
Халык уны хөрмәтләп,
Изге имән – тип әйткән.
Ырыу ағасы – имәнгә
Таҫма, тәңкәләр таккан.
Ошо имән янында,
Ырыу бергә ойошкан.
Дошман яуы ябырылғанда
Көслө оран яңғыраған.
Ете ырыу бер булып,
Оло яузар кайтарған.
Ете ырыу һалған тамға
Изгелек булып калған.
Ата – бабаның үткәне
Тарихка һеңеп калған.
Ошо изге урынды,
Йәндәй күреп һаҡлайык!
Шанлы тарих үткәненә,
Тоғро булып калайык!

Сәләймәнова Рәшизә Ғиләж кызы

Өтек ауылының ер-һыу атамалары

Күлдәр

Хисам күле. Кана йылғаһы ярында урынлашкан. Хисам исемле карт гел ошо күлдә өйрәк тоткан. Яр буйында урынлашкан ниғмәтгәрзе-муйыл, комалак йыйған, балык тоткан.

Мәрхәм күле. Касандыр Мәрхәм исемле балыксы йәшәгән. Уның ғаиләһе булмаған. Гел ошо күлдә балык тотоп шуның менән тукланып йәшәгән. Халык шуның өсөндөр ул күлгә Мәрхәм исеме биргән. Хәзер балыксы кешене Мәрхәм тизәр.

Ялан – туғайзар, туғайлыктар

Тарауыл яланы. Элек-электән башкорттарзың Урал тауы өсөн канлы даузары күп булған. Дошмандар көнтыуыштан да, төшлөк яғынан да ябырылып булған. Зур яу килгәндә, башкорт ырыулары, бер-береһенә оран бирешеп, ғәскәр туплап яу кайтарып булғандар.

Безең яктың ете ырыуы: бөйрән, кыпсак, түңгәүер, юрматы, тамъян, катый, үсәргәндәр – бер булып ойлошоп йәшәгән, бергә - бергә яу кайтарған. Һәр ырыуың башында бей торған. Ошо бейҙәр барыһы ла Мәсем тигән ханға буйһонған. Мәсем хандың йәйләүе хәзерге Бөйрән ерендәге Мәсем тауы яланында булған, ти. Мәсем хан вафат булғас, уны бик кәзерләп Кана йылғаһы тамағында ерләгәндәр.

“Борон заманда, иген сәсмәгән, бесән сапмаған, олатайзар малдарына гел сәскә утлатып, үреш, кышлыҡ тибен эзләп, ырыу-ырыу эркелешеп, ер-һыу өсөн бер-бере менән талашып, Уралды-төйәк итеү өсөн бер ырыу икенсе ырыуға көйәс-көйәс яу асып, бер-беренең йәйләүен басып, мал-тыуарын, бала-сағаһын, катын-кызын талап йәшәгән сакта, аранан акыллылар сығып, яусылар араһында һүз аскандар: “Азаматтар, ырыу башка булһа ла, бауыр бер бит. Ошо яңъяллашыуы туктатканда ла арыу булмасымы икән?” – тигәндәр, ти.

Яусылар һөңгөһөн ергә сәнсеп, һөйләүсене ауызы менән йоторзай булып, кәрпек какмай тыңлап торғандар. Кайһылары ауызына үлән кабып, башын түбән әйеп, уйлап ултырғандар, ти. Һөйләүсенән һүз сыккан, һүзгә әйәреп һүз киткән. Бары ла акыллы һүзен хуп күреп, яулашыуы ташларға булғас, үзе – баш, үзе түш булып йөрөгән аҡһаҡалдар араһында шау-шыу киткән; үз-ара даулашып, һәр кайһы аҡһаҡал үзе морон төрткән ханына барып, кәңәш-төңөш иткән, ярзам һораған, ти. Хандар ашыҡмаған, элеккесә йәшәй биргән. Аҡһаҡалдарзың эше был яҡ менән дә сыҡмағас, аптырағандар. Һаман көслө ырыу көсһөз ырыуы талап, былай тороу ярамас, бер зә булмаһа, Мәскәү батшаһына барып карайыҡ, тип һүз берләштергәндәр, ти.

Ерле ерендә кәңәш итеп, тағы ла ырыу аҡһаҡалдары бер ергә йыйылып һөйләшкәндәр. Азак сиктә бөтә ырыу аҡһаҡалдары араһынан Бөйрәндең Йске бей, Кыпсактың Кужак, Тамъяндың Шәғәле тигән кешеләрен батшаға ебәрергә булғандар, ти.

...Йлселәр кайтып, халыҡ менән һөйләшеп бөтөүгә, батша кешеләре лә килеп еткән, ти. Батша ебәргән нәсәлниктәр килгәс, ат - хат еткән ерҙән ете ырыу халкын **Тарыуал яланына** йыйғандар. Йыйында ырыу - ырыу яклашып, батырзар көрәшкән, сәсәндәр әйтешкән, курайсылар курай уйнаған, йырсылар йырлаган. Аҡһаҡалдар, байзар ат саптырған, уйын-көлкө яһап, көн узғарғандар, ти”.

Урындағы карттарзың һөйләүенсә, ырыу башлыктары Тарыуал яланына бергәләшеп имән бағана ултыртып, уға үзәренең ырыу тамғаларын һуғып сыға. Был тамға ырыуларзың үз-ара татыу, бер төптән булыуын аңлаткан. Ул изге имән тип йөрөтөлгән. Изге имән бик оҙаҡ йәшәгән.

Әлегә ваҡытта Тарыуал яланындағы имән бағана һаҡланмаған. [1]

Кана туғайы. Әлегә Өтек ауылы ултырған туғайлыктар элек Кана йылғаһы үзәне булған, ваҡыт үтеү менән йылға үзенәң үзәнәң үзгәртә барған һәм ул ерҙәр әкрәнләп кенә тупраҡ һәм үсемлектәр менән каплана килгән.

Йәнһыуалған. Йәнһыуалған яланы ауылдың һул яғынан 6 километр алыслыкта яткан тау башы яланы. Элек кешеләр уңайлырак ер эзләп ултырғандар. Касандыр бында 3-4 ғаилә килеп ултырып, йәшәй башлаған. Тик ниндәйзер сәбәп менән бер көндө бөтә булған йән эйәләре үлеп бөтә. Шуның өсөн шул исемде биргәндәр, имеш.

Тарбай яланы. Тарбай яланы хәзерге Этек - Үркәс юлы эсендә урынлашкан, ауылдан 8 километр алыслыкта. Элекке осорза ергә карата һәр кешенең үз өлөшө булған. Ошо яланға тары сәскәндә, һәр сак мул уңыш биргән. Шул сәбәпле ошо исемде биргәндәр, имеш.

Мәрәс киткән яланы. Боронго легендаларзан һакланып калыуынса Күскәрбәк-Исәнғазы ауылында Атанғол тигән бай йәшәгән. Ике катыны булһа ла балалары булмаған. Шул сәбәпле Этек ауылынан Мерәс исемле малайзы асырауға (уллыкка) алған. Бер вакыт бай Орск өйәзе яғына юлға сыккан вакытта серге (ыңғырсақка түшәр өсөн алтын – көмөш менән бизәлеп эшләнгән түшәк) табып алған һәм был сергене үзенә алған. Вакыт үтеү менән сергенең Атанғол байза булыуы тураһында халык араһында һүз таралған, һәм һүз губерна чиновниктарына ла барып еткән. Озакламай серге эше буйынса тикшереү эштәре башланған. Әлбиттә, Атанғол бай сергенең фажиғәгә килтереүен белмәгән. Сергене табып алыуы тураһында тынған. Һуңынан губерна тикшеренеүселәре тарафынан тентеү үткәргәндә, серге Атанғол байза табылған. Шаһиттарзың күрһәтеүе буйынса, был сергенең хужаһы (Орск чиновнигы) үлтерелеп, таланған булған, ә серге үлтереүселәр тарафынан ташлап калдырылған. Губерна тикшеренеүселәре был сергенең фажиғәһендә Атанғол байзың катнашыуын белдергәндәр һәм эш буйынса яуаплыкка тарттырылыуын әйткәндәр. Атанғол бай эштең асылына төшөнгәс, эштең нимә менән бөтәсәген аңлап, яклаусылар яллай башлаған. Һәм был попечителдәр – (суд коллегияһы, предварительный суд) яклаусылар эштең ауырлығын, зурлығын баһалап, Атанғол байзан һалым түләү талап иткәндәр. Тикшереү эштәре озакка һузылыу сәбәпле һәм зур суммала сығымдар талап иткәнлектән, Атанғол бай һуңынан бөтөнләй бөлгән: өйөр – өйөр йылкылары һәм башка малдары был сығымдарға етмәгән. Ошондай эштәрҙе күреп үскән Мерәсте асыраузан Атанғол бай баш тарткан. Мерәс Этеккә йәйләү яланына («Мерәс киткән» тип йөрөтөлгән яланға) кайтып киткән. Үзенә етемлеген Мерәс, артабан йәшәүенең ауырлығын һизенепме, кырға сығып киткән. Ауыл халкы малайзы оноткандарынса эзләгәндәр. Ләкин малай табылмаған, ғәйеп булған. Күп йылдар үткәс, Мерәс казак кызына өйләнеп, катыны менән Этеккә кайтып төшкән. Мерәс менән катынынан таралған аралыкты шул вакыттан алып «инә казактар» араһы тип йөрөтә башлағандар. (Хәзерге Мерәсовтар, Сирбаевтар Мерәс нәселдәре булалар). «Мерәс киткән» яланының киссаһы ла ошонан калған. Олатайым һөйләүе буйынса, боронго карттар табып алған нәмәне үзләштереүҙе окшатмағандар һәм был турала кешегә һөйләүҙе мотлак тип уйлағандар.

Күскәрбәк Атанғол байзың табып алған сергегә байлығы ла етмәгән, тип тә әйтә торған булғандар. Был легенда 1927 йылғы олатайым Зәки Зәкир улы Баймөхәмәтов тарафынан 1940 йылдың 15 июнендә язып алынған булған, үкенескә каршы ауылдағы 1982 йылдың 20 июнендәге көслө зур янғын вакытында язмалары бөтөнләйгә юкка сыккан, әммә олатайымдың хәтерендә һакланған.

Исәнғилдина Резеда 1990 йылдың 13 февралендә язып алдым.

Яулык киҫкән. Борон – борон заманда бер бай йәшәгән. Ул кәйеф – сафа, мәжлес ойошторор булған. Кунакка йөрөүҙе йәки сакырып курай моңо тыңларға яраткан. Бер мөл байрам вакыты килеп еткән. Был байрамға тирә-яктан да кешеләр килгән. Шул вакыт бай былай тип әйткән: «Кем дә кем, күз бәйләп, яулык кырка, шул кешегә байлык бирәм». Ниндәй генә оҫталар ярышмаһын, барыбер эштәре килеп сыкмаған. Шул сак бер ярлы егете: «Мин кыркып карайым әле яулыкты», - тигән. Һәм ул, күзен бәйләп, аты менән сабып барып, яулыкты кырккан. Шул вакыттан алып был урынды «Яулык киҫкән» ер тип йөрөтәләр.

Түбәйорт яланы. Түбәйорт яланы Этек ауылынан 14 км алыслыкта ясы ғына тау түбәһе яланы. Ауыл халкы элек йәйләүгә бер ни тиклем вакыт ошо яланға күсеп, йәйләү өсөн йорттар төзөп, шунда йәшәгәндәр. Исеме шуға ярашлы.

Борсак һуккан. Борсак һуккан яланы Өтек - Иске Сребханғол юлы эсендә, ауылдан 6 километр алыслыкта. Бер кеше үз өлөшөнә тейгән ошо урында ашлык сәскән. Йыл һайын боз яуып, уңыш ашлығын юкка сығарған. Шунан боззо борсак тип, Борсак һуккан тип атап йөрөтә башлағандар.

Кара һыйыр яланы. Кара һыйыр яланы Өтек менән Иске Тарыуал ауылы юлы эсендә урынлашкан, ауылдан 7 км алыслыкта. «Бабсак менән Күсәк бей» эпосында Карағөлөмбәттең үз атаһы түгел икәнлеген, атаһы Бабсак батырдың кара эсле Карағөлөмбәт уғынан йәнә кыйылғанлығын белгән Күсәк, ата конон кайтармак булып, юкка сыға. Кыпсак илендә йөрөп, батырзар йыйып, ир корона тулғас, хәйерсе булып кейенеп Карағөлөмбәт йәйләүенә килә. Уның каты ойотканды өскә бүлөп, ике өлөшөн ашап сығыуынан да Карағөлөмбәт һеркелдәп куя. Йәмилә, әсәһе, бер ни зә һизмәй. Күсәк ғәскәре үгәй атаһын тар-мар итә. Бөрйәндәрзән бер йәнде лә һау калдырмаска қарар иткән Күсәк, мин Карағөлөмбәт нәселенән түгел, тип инәлгәс кенә 13 йәшлек бер қыззы исән калдыра. Ошонан (бер йәндән) район исеме Бөрйән килеп сыға ла инде. Күсәк еңелгән Карағөлөмбәтте шыр яланғас калдырып, танауынан тишеп бау үткәреп, кара һыйырға арты менән атландырып (Кара һыйыр яланының исеме лә - ошонан), Кыпсак ырыуына юл тотқан, уны Кыпсак ауылдарында мәсхәрәләп йөрөткән. Атайсал яланын үткәндә Күсәккә Карағөлөмбәт инәлә икән: «Ызәлатма, атай, сал да қуй!» - тип. Ошонан яланға Атайсал исеме йәбешеп қалған. Ә үгәй атаһынан үзенә атай тип көсләп әйттергән Күсәк. Был да үзенә күрә мәсхәрәләү, кәмләүзең бер юлы булған...

Карасәс яланы. Карасәс яланы Өтек-Иске Собханғол юлы эсендә. Ауылдан 8 километр алыслыкта ята. Карасәс исемле қыз була. Атаһы һуғышка китә. Қыз әсәһе менән генә қала. Ул шундай матур, сибәр була. Күп тә үтмәй, әсәһе биз менән ауырып үлөп китә. Қыз яңғызы қала. Атаһы кешеләрзе бик яратқан була. Ләкин һуғыштан атаһының үлеүе тураһында қара қағыз килә. Қыз за кеше йәнле була, уларға ярзам итә, ләкин уның йәшәгәһе килмәй. Урманға барып, исем – фамилияһын яза ла асылынып үлә. Ул урынға «Карасәс асылынған» ер тип исем бирәләр. Ә һуңынан қысқартып, «Карасәс» тип кенә йөрөтәләр.

Түбәйорт яланы. Түбәйорт яланы Өтек ауылынан 14 километр алыслыкта урынлашқан ясығына тау түбәһе яланы. Ауыл халқы әлек йәйләүгә бер ни тиклем вақыт ошо яланға күсеп, йәйләү өсөн йорттар төзөп, шунда йәшәгәндәр. Исеме шуға ярашлы.

Кана яланы. Кана яланы Өтек менән Мәндәғол ауылы араһында - тау башында урынлашқан.

Қурпы туғай. Қурпы туғай Кана йылғаһы тамағының қаршы яғында урынлашқан Ағизел ярының уң яғында, йәй көнө үләнән бесән итеп йыйып алып бөткәс, көз көнөнә озон һәм қуйы булып қурпы үләнә үсә икән йыл һайын.

Күс юлы. Әлек ауыл халқы йәйләүзәргә йөрөгәндә, ошо тау бите аша үткән юлдан күсенеп китә торған булған. Ауыл халқы икегә бүленеп, ике урынға күскән тигән фараз бар. Ауылдың уртаһында мәсет булған, Мәсеттең үр яры Түбәйорт тигән ергә, ә түбән яғы Бәләкәй Салажы яланына күскәндәр. Тарихи мәғлүмәттәр буйынса Баймак районы II Этқол ауылы кешеләре Өтек ауылына нигез һалыусылар булып, ошо юлдан күсенеп килеп ултырғандар.

Таузар, түбәлектәр, тау юл-һукмактары.

Атайсал тауы (1 вариант). Күсәк бей үсеп еткәс, атаһы өсөн бөрйәндәрзән үс ала башлай. Бөрйән бейе Карағөлөмбәтте қулға төшөрә, нык язалай. Үз ырыуы яғына алып қайтырға сыға. Карағөлөмбәт тыуған ерзәренән айырылғыһы килмәй. Артабанғы каты язалаузарзан һәм мәсхәрләүзәрзән бер юлы қотолорға теләп, дошманынан үлем һорай. Үзен кесегә қуйып: "Атай, ошо ерзә мине сал да қуй!", - тип үтенгән. Ошо һүзәрзе әйткән таузы "Атайсал тауы" тип йөрөтәләр. Тау башындағы зур яланды "Атайсал яланы" тип атайзар.

Атайсал тауы (2 вариант). Аталлы-уллы ике кеше текә таузан егелгән ат менән төшөп киләләр икән, ә тау бик текә. Күрәһең, матау (тышау) һалмағандарзыр, ат йөктө тоторға көсө

етмэй, һөрөнөп колап китә. Арттан эткән йөк камыт менән атты һыккан. Ат үлөп бара ти. Малай: “Атай, сал! Үлөп бара бит!”, - тип кыскырған. Атайсал шунан калған тизәр.

Нокот тауы. Тау яланғас, ағас юк, тәбиғәттә һирәк осрай торған карағай сәтләүек - нокот күпләп үсә торғайны. Ял көндәре алһыу сәскә атып, тау бите матур төс ала ине. Ауылда кәзә-һарык күп булып үрсегәс, нокот бөтөнләй бөттө, тау исемендә генә тороп калды.

Хәзрәт юлы. Бөрйән районы Өтек ауылында беренселерҙән булып Баймак районы 2-се Эткол ауылының Хәлил исемле байы мәсет төзөтә. Етем калған Мөхәмәтшәриф исемле малай йәй көндәре Хәлил байзын малын көтә, ә кыш укый. Малай бик откор булып сыға, Хәлил бай, артабан укыуын дауам иттереп өсөн, Мөхәмәтшәрифте Боһараға укырға ебәрә. Унда укып, хәзрәт дәрәжәһе алып кайтҡас, Хәлил Өтек ауылында мәсет төзөтә һәм Мөхәмәтшәрифте хәзрәт итеп алып килә. Мөхәмәтшәриф хәзрәт тирә-йүнгә йөрөгәндә, ошо тау битенән үткән һуҡмаҡ буйлап йөрөп булған.

Өкөй йәки ташөй. Кана йылғаһы буйында урынлашкан был таузын йылға ситендә генә өң һымаҡ зур таш соҡоро бар, шуға уны өй тип атағандар. Бының турала шундай легенда йөрөй. Алдар батыр йәшәгән ауылдың бер һунарсыһы ошо өң эргәһендә таш башында ултырған аталы-инәле ике йән эйәһенә атаһын атып үлтергән. Ө тере калғаны сәстәрен биленә тиклем төшөрөп, тубыкланып ултырып, илай-илай кеше нәселен карғай икән. Шунан күп тә үтмәй, Алдар ауылы кешеләре тулыһынса үлөп бөтәләр, имеш.

Шыузырғыс. Элек кешеләр ағасты сортаментка турап, ат менән тау башынан асқа табан шыузырып, тәғәрәтеп төшөргәндәр. Шыузырыу өсөн билдәле бер киңлектә тау башынан астына тиклем ағасын кыркып сыккандар. Шунан һуң, йылға ярына төшөрөп, һал менән түбән якка, ялан яктарына алып барып һатып, үзәрәнен кәрәк-яраҡ алып кайтып көн күргәндәр.

Сейәлетау. Тау бите карағай урманы менән капланған, араһында сейәлек күп булған. Тик көслө янғын булыу сәбәпле, тау битендәге карағай урманы менән сейә кыуактары бөтөнләйе менән янып бөткән. Хәзер яланғас тау булып калған, ер елгә була, ә сейә юк.

Әбейүлгән тауы. Тау емеш-еләккә, йыуаға бик бай булған. Яз көнө бер әбей асығып, тауза йыуа йыйып ашап йөрөгәндә, серле рәүештә бер таш өстөндә ултырған килеш үлә. Шунан калған исем тизәр.

Артышлытау. Тау бите астан башына тиклем түшәлеп үскән артыш кыуаклығы менән капланған.

Кыззар карауылы. Легендалар буйынса кайзандыр килгән кеше ауыл кыздарын йыйып алып китә имеш, тигән һүз тарала. Йәшерен рәүештә, халыҡ үзәрәнен кыздарын белендермәй генә ошо тау куйынына йәшереп тоткан. Ашау-әсеү өсөн алмашлап, һиззермәй генә азык ташығандар һәм кыззарҙы алмашлап карауыллагандар.

Тукмак. Ауыл халкы ошо тау аша һуҡмаҡ юлдан Иске Собханғолға, Ябакка, Мазалыға йөрөгәндәр. Тау яланғас. Нисектер, халыҡ уны Тукмактау тип атай.

Кәзәтау. Тау ауылдың түбәнгә осонда урынлашкан. Ауыл кәзәләре шул тау итәген тәйәк итә торған булғандар.

Тирмән тауы. Был тауға һыйынып кына зур булмаған йылға аға. Ул Кана йылғаһына һул яктан килеп кушыла. 1930 йылдарҙа ошо йылғаның Кана кушылған урынын быуып, һыу тирмәне төзөйҙәр. Был ошо тирәлгә иң зур тирмәндәрҙең береһе була. Тирмәнсе булып, үзенә ҡоталығы менән тирә-якка дан ҡазанған Миңлеголов Ғиниәт тигән кеше эшләй. Тирмән һуғыш башланыр алдынан туктай, сөнки тирмәнсе Монасип ауылы тирмәнән төҙәтәү эшендә, аңғармастан, тирмән ташына йығылып, ауыр яранан үлөп китә.

Кыя юл. Өтек ауылы кешеләре иске Тарыуал, Тәтегәс, Ырғызлы яктарына йөрөгәндә ошо тау битенән кыялатып кына юл ҡазып сыккандар. Тора-бара ул зур юлға әүерелә.

Казантау. Кананикольский менән бәйләнеш тотоп өсөн берҙән-бер юл ошо тау аша үткән. Кананикольскийҙа бакыр иретеп заводында бакыр иретеп, арба-саналарға тейәп, ошо юлдан Изелгә ташығандар. Унда, һалдар эшләп, бакырҙы тейәп, Изел буйлап түбән ағызғандар. Ырымбурҙан генерал губернатор килеп, Ырғызлы яғына, Кананикольскийгә бара тип, урындағы властар, халыҡты йыйып сығарып юлды ҡазырып төҙәткәндәр. Шунан калған инде ул тау исеме.

Бешәлетәу. Тау бите куйы карағай ағас менән капланған булған. Элек көслә янғын булып, урман янып бөткән. Хәзер бөтөнләйе менән карағай ағасы калмаған, тик исеме генә халык телендә калған.

Һимезтай. Тәүге исеме телдән телгә күсеп килеп еткән. Мөғлүмәттәр буйынса, Этек ауылында Рәхмәтулла исемле бай булған. Ул Ғәрәбстанға хажға барған. Шуның өсөн Рәхмәтулла хажы тип йөрөткәндәр. Ул бик күп ат тоткан. Яз һәм көз көндәре уның аттары ошо тау битендәге карағайлык урманында йөрөгәндәр. Көндәрзең берендә уның бер аты таузан шыуып үлә. Бының өсөн бай ат караусы ялсыһын: “Һинәң йүнһезлегәң аркаһында ниндәй һимез тайым әрәм булды, - тип әрләгән.

Осло тау. Конус - пирамидаға окшап, башка таузарзан үзенә ослайып сығып торған түбәһе менән айырыла.

Бәйет тауы. Ямғыр яумағанда, йә озак ямғыр яуһа, ауыл халкы йыйылып сығып, ошо тау битләүендә теләк теләп, төрлө доғалар укып, аллаға ялбарғандар.

Ташморон – ауылдың уң осонда урынлашқан. Элек–электән тәбиғәттең төрлө һынаузарына бирешмәй үз көндәрен кисергән. Урыны йылғаға һыйынып, морон формаһында алға сығып тора.

Суккарағас – Ташморон тауының дауамы буларак, уға тоташып тора. Был таузың битләүе тотошлайы менән карағас ағасы менән капланған, араһында йыуан, озонлоғо 25 – 30 м еткән 15 – 20 – ләп солок карағастар була торғайны. Уларзың күбәһен йәшен атқан, йә картаһып қолап бөттөләр, ә ғәзәти карағастар әле лә ауылдың йәме булып ултыралар.

Актау – Суккарағас тауының дауамы булып тора. Таузың үзәк өлөшө һәм башы яланғас, кырзан, ысынлап та, ағарып торған кеүек, кыш көнө бигерәк тә исеменә тап килә. [3]

Акбикә тауы – Акбикә тауы тип бушқа ғына әйтмәйзәр икән. Борон бер карттың Акбикә исемле кызы була. Үзенә ун икенсе катынлыкка һоратып, Акбикәгә бер бай килә. Акбикә байзы яратмай һәм касып китә. Бай белеп кала һәм артынан кыуа сыға. Акбикәне кыуып етеп, тотоп алһа, ул таш һынға әйләнгән, ти. Шунан башлап Акбикә тауы тип атала. [2]

Йылғалар

Кана. Кана йылғаһының, уң кушылдыктары Оло Салажы, Бәләкәй Салажы, Мусағәле, Байғоток, Тукмак. Һул кушылдығы - Сапа йылғаһының тарихы билдәлә түгел. Тик шундай имеш-мимештәр йөрөй. Алдар батыр сығышы менән Бөрйән ырыуынан булған. Ике тапкыр тархан исеме алғас, уның ер-һыузары сикһез күп булған, Ул үлгәс, кайзандыр уның кызы килеп: 'Минәң атайымдың 32 Мусағәле, 42 Салажы йылғаһы булған. Шулар кайза? ’ - тип таптырып йөрөгән, имеш.

Шишмәләр

Әлмәс котоғо (шишмәһе) – ауыл эргәһендәге тау астынан ғына сылтырап сығып ята. Ул шишмәһе һәр сак Әлмәхәмәт исемле карт тазалап, тәрбиәләп торған. Азак үзе лә йортон шул шишмә эргәһенә төзөгән. Шунда йәшәгән. Шуға күрә халык шишмәһе «Әлмәс котоғо» тип йөрөтә башлаған.

Тумарлык шишмәһе - еректәрзән торған бәләкәй өйкәм урманда, тирә – яғында – һазлык, сәсле түмәр үскән. Кешеләр унда барырға курккандар. Аждаһа, йылан бар, йәнәһе. Ысынлап та, төрлө йыландар күп булған, һазлыклы урын булғанға. Хәзер һазлығы ла, сәсле түмәре лә кәмегән. Шишмәһе, Исәнғазы ауылынан күсеп килгәс, Алғазин Хаммат бабай тәрбиәләп тота. Тирә – яғын кәртәләп, торба куя. Кеше эсеү өсөн һыузы шунан ала. Әлегә көндә ул кәртәләгән ерзә ағастар имен үсә, ә кәртәләnmәй калған ерендәге ағастар бөтөп бара. [3]

Мусағәле – йылғаһына ла исем күптән бирелгән. Элек бер катын булған. Уның Муса һәм Ғәли исемле улдары булған. Ире ауырып үлеп киткән булған. Малайзарына ни бары 5 кенә йәш булған. Малайзарын көтөргә хәле булмаған. Һыу буйына барып, ике малайын тоққа һала ла

һыуға ағыза, ә үзенә бысак сәнсә. Малайзарзың исемдәрен йылғаға бирәләр. Был йылға әлеге вакытта ла ағып ята. [2]

Мәмерйә

Сыңғырауык – Тарауыл яланының төньяк-көнбайыш яғында инеү урыны туп- тура аска төш мәйерйә. Һәр хәлдә ауызынан таш, акса ырғытканда ла таштан-ташка һуғылып озак яңғырап сыңғырлап төшкәнгә аталышы ла “Сыңғырауыз” һуңынан “Сыңғырауык” тип йөрөтөлә башлай. [3]

[1] Йылайыр районының Кыззарбиргән ауылында йәшәүсә 1924 йылғы Ишбулатова Ғылмикамал Зариф кызы хәтерләүҙәрәнән Иске Тарыуал ауылының оло быуын аҡһакалы-ағаһы Ишбулатов Уйылдан Ялалетдин улы һөйләп калдырғандарҙы язып алды.

[2] Зәйнуллина Камила (1909 йылғы) ейәнсәре Г.Иманғолова тарафынан Азалия Баймөхәмәтова яҙған.

[3] Был легенда 1927 йылғы олатайым Зәки Зәкир улы Баймөхәмәтов тарафынан 1940 йылдың 15 июнендә язып алынған булған, үкенескә каршы ауылдағы 1982 йылдың 20 июнендәгә көслө зур янғын ваҡытында язмалары бөтөнләйгә юкка сыккан, әммә олатайымдың хәтерендә һаҡланған. Мин, Исәнгилдина Резеда 1990 йылдың 13 февралендә язып алдым.

Етәксеһе: Башҡорт теле һәм әҙәбиәте уҡытыусыһы Ғәзәмшина Рәйсә Ғәриф кызы.

Байғазы ауыл биләмәһенә караған ер-һыу атамалары

Байғазы ауылы

Ырымбур губернаһы Верхний Урал өйәзе етенсе башкорт кантонлығы Карағай Кыпсак олоһы командаһы ун беренсе йорт старшинаһы Кунакбай Карабаев тимерзәрҙең бер өлөшөн 1844 йылдар тирәһендә Байғазы ауылына күсерә. Зәүрәт-сотник Байғазы Кунакбаев (1770-1853) Кунакбай Карабаевтың улы. Ул Һәүәнәк буйында ауыл нигезләй һәм уға үз исемен куша. Байғазы ғәр. — еңеүсе тигәнде аңлата. 1816 йылғы рәүиздә (урысша-ревизская сказка. Архив, 696, 518-се биттәр) Тимерзә Кунакбай Карабаевтың улы Байғазы, Бикмөхәмәт, Килмөхәмәттәр йәшәгән.

1850 йылдарғы рәүиздә Байғазы ауылы барлыкка килгәс, ун икенсе ихатаны йәғни хужалыкты 80 йәшлек Байғазы Кунакбаев етәкләй. Был мәлдә уның 74 йәшлек беренсе катыны Сәғиләнән 29 йәшлек Аллағол исемле улы, Тәңребирҙе исемле 6 йәшлек ейәне, икенсе катыны булған 46 йәшлек Нәзифәнән уландары Шаһимырзан (1834-1837), Шаһигәрәй (1834-1837), ун өсөнсө ихатала дүртөнсө улы беренсе катынынан Шәрәфетдин (1802 йылғы 42 йәш), катыны Зәлифә - 43 йәш, кызы Динә, уландары Баһауетдин (1831 йыл), Зәйнәғетдин (1835 йыл), Мөхәмәтдин (1846), икенсе катыны Зөбәйләнән (25 йәш) улы Рысҡол (1842) йәшәй.

Ун дүртөнсө ихатала бишенсе улы Ишмырза (1803), катыны Фатима (38 йәш), уландары Хөббөтдин (19 йәш), Ғәйнәтдин (17 йәш), Каһарман (6 йәш), Ибраһим (2 йәш) йәшәй.

Байғазы Кунакбаевтың ағаһы Бикмөхәмәттең (1754 йылғы) Килдеғол, Ишҡол, Исламғол, Юныс, Юлдыбай, икенсе ағаһы Әбделғазынан (1769 йылғы) Псәнчи (ейәне Дәүләтбирҙе), Абдулла, Солтанша, икенсе улы Ғөбәйтулла, Ғәбизулла, Мөхәмәтша тыуа.

Тимерзән Байғазыға 102 ир-ат заты, 85 катын-кыз заты, йәмғеһе 34 хужалыҡ күсеп ултырған.

Шулай итеп, байғазыларҙың шәжәрә ағасын, ботак-япрактарын, тамырҙарын дауам итеүсе фамилиялар: Баһауетдинов, Баймөхәмәтов, Баязитов, Псәнчин, Ишҡолов, Каһарманов, Исәнбаев, Көмөшбаев, Кирәев һ.б.

1859 йылда ауылда 220 кеше йәшәй, 1920 йылда халыҡ һаны икеләтә артып, 478 кеше булған. Ихаталар һаны кәмей, сөнки аслыҡ, һуғыш йылдары. Уларҙың 116 аты, 52 һыйыры, 47 һарығы, 14 кәзәһе, 14 солоғо иҫәпкә алынған. Әлбиттә, солоктарының барыһын да күрһәтмәгәндәр.

1834 йылдарҙа Тимер ауылында 664 кеше булған. Был йылдарҙа урыстарҙың башкорт ерҙәрән талау, көслөк, алдау, ҫһһһһ һакка һатып алыу юлы менән эш итеүе дауам иткән. Янау, куркытыу юлы менән башкорттарҙы ошо бөлдөргөс алыш-бирештәргә күндөргәндәр. «Артыҡ» биләнгән ер майзандарын тартып алдырмау максатында, ерҙәрән һаклап, Тимер халкыла Байғазы, Аралбай, Бикташ ауылдары һәм башка утарҙарға күсеп ултырғандар. Зәүрәт-сотник Байғазы Кунакбаев Бикташ ауылы янында Кысыҡ, Көләбә, Ураһай һәм башка утарҙар

барлыкка килтергән. Был яктарзы байтактары үзһенмәй икенсе урындарға күсенгән. Бер өлөшө һәүәнәк йылғаһы буйын Иске ызманы үз итеп, тағы яңынан хәзерге Байғазы ауылы төбәкләнеп килеп ултырғандар.

Рядовой Хәйбулла Ташбулатов, Рәсүл Ишбилдиндар Напалеонға каршы һуғышкан. Ниғмәтулла Юльякшин 1812 йылғы һуғышта 15-се полк составында ике көмөш мизалға, Байғазы Кунакбаев хәрби орденға лайыҡ булған. Ауыл аҡһакалы Юлдаш Дауытов 1781 йылда 69 йәшендә үлгән. Зәүрәт есаул Өмөткол Ишмөхәмәтов, үрәтник башлығы Дәүләтбилде Кулунаев (уларҙан Йомағужиндар таралған), Ишкол, Исламғол Баймөхәмәтовтар, Иткара, Ниғмәтулла Юльякшиндарҙың да ауылды тергеҙеүгә өлөшө зур булған.

Байғазылар һәүәнәк һыуын һыулаған, йәйләүҙәр булдырған. Ауылда төп шөгөл малсылыҡ булған. Игенселек өсөн уңайлы ерҙәр аз булғас, климат шарттары ла кырыс булғас, иген аз сәселгән. Улар 16 бот ужым бойзайы, 320 бот бойзай сәскәндәр. Эшсән, белемле кешеләре менән бай ул байғазылар. [1]

Байғазы ауылының ер-һыу атамалары

Тауҙар

Уразы (1 вариант). Борон-борондан ауыл халкы ағас эше менән шөгөлләнгән һәм кәсеп иткән. Ағас саналар яһағандар, дуға бөккәндәр, һалабаш һалғандар, һәнәк-тырма эшләгәндәр һәм ошо әйберҙәрҙе ялан яктарына алып барып тоҙ, шәкәр, шырпы, иген кеүек кәрәкле азык-түлек, көнкүреш кәрәк-ярактарына алыштырғандар. Улар ат егеп, йә сана, йә арба менән йөрөгәндәр. Ауылды сығып күптә китмәгәндәр уларға бейек тау үрән менергә кәрәк булған. Әлбиттә, ауыр йөктә һөрәүе аттарға ауыр булған, шунлыктан, ылаусылар был тау үрән һәр ваҡыт йәйәү менгәндәр. Уларҙың хәле бөткән. Тау үре, үр азымы хәлдә ала, тип, әйтер булғандар. Был тауҙы Үр азымы, тора-бара Уразы тип йөрөтә башлағандар. Был тау ауылдан 2 км алыслыҡта урынлашкан.

Уразы (2 вариант). Борон бер байҙың бик матур, бик көслө һәм бик тә аҡыллы ялсыһы, көтөүсәһе булған. Уразғол исемле булған ул. Ул бәләкәйҙән етем калып, һәр төрлө йәберҙе үз елкәһедә татып үскән, шуға ла ул көсһөҙҙәрҙе яҡлаусы, тәбиғәтте менән ғәзел булған, ярлыларҙың һәм кәмһетелгәндәрҙең яҡлаусыһы булған.

Эшкә тилбер булһа ла, тура һүҙле булыуы байға окшамаған. Нисек тә Уразғолдан котолмаксы булған. Бер ваҡыт байҙың байтак аты юғалған. Бай быны Уразғолдан күргән: имеш, ул аттарҙы ялан яғына озатышырға ярзамлашкан, үзе лә буш калмаған. Һалдаттар саҡырған, Уразғолдо төрмәгә бикләргә кушкан. Шундай зур нахактан егет бик ғәрләнгән һәм үзен тоторға килгән һалдаттарҙан каскан. Ауылдан ситтә бейек каяға йәшенгән. Һалдаттар эзенә төшкәс, һуңғы уғы бөткәнсә алышкан, улар яҡынлашҡас каянан оскан. Шунан халыҡ был каяны Уразғол, йылдар үткәс Уразы тип йөрөтә башлағандар.

Уразы (3 вариант). Борон Бөрйән районы Байғазы ауылында тирә-якка даны таралған бай йәшәгән. Уны ауылдаштары Хафиз бай тип йөрөткәндәр. Уның көтөү-көтөү малдары, куйҙары, йылкылары икһез-сикһез яландары, далаларҙы тултырып йөрөгән. Хафиз байҙың бер көтөүсәһе ауылдан Уразғол исемле булған. Хафиз бай ауылдаштарының хөрмәтен казанған егеттә күрә алмаған. Уны үлтереп котолмаксы булған. Үзенә ялсыларынан Уразғолдоң көтөүенән иң яҡшы бер нисә йылкыны урлаткан һәм уларҙы таптырткан. Әлбиттә, егет эзләһә лә йылкыларҙы таба алмаған. Ә бай үз сиратында егеттә үлтерергә кушкан. Уразғол байҙың ялсыларынан касып ауылдың иң бейек тауына карай йүгергән. Ялсылар артынан кыуа төшкәндәр. Тота алмағас, тау итәгенә ата башлағандар. Уразғол касып котола алмаһын һизеп бейек каянан: “Дошмандан атылып үлгәнсә, тыуған каямдан һикерәм!”- тип кысқырған һәм каянан һикереп үлгән. Шунан һуң был каяны уның хөрмәтенә Уразғол тип йөрөтә башлағандар. Быуындан-быуынға күсә килеп хәҙер был тау Уразы тип еңеләйтеп йөрөтөлә. [2]

Бәғизә тауы (Каршытау). Уның элекке исеме - Бәғизә тауы. Уны хәзер кеше Каршытау тей зә куя. Бәғизә исемле катын йәшәгән, күпләп мал көткән. Яз башынан йәйләүгә сығып йәйләгән, ә көзгә ошо Каршытау башына көзләргә күсеп кайткан. Һәм тау уның исеме менән Бәғизә тауы тип аталған.

Үтәйәмбәт. Байғазы ауылы халкы борон-борондан һунарсылык менән шөгөлләнгән. Үтәйәмбәт исемле бик шәп һунарсы йәшәгән ауылда, саңғыла шәп йөрөгән, боландарзы, илектәрзе саңғы менән бастырып тоткан. Яз башында Үтәйәмбәт һунарза болан бастырып килгәндә болан артынан таузан шыуып китә. Тау текә булғанлыктан кар менән куша аска шыуа. Һунарсы бер нисек тә котола алмай, шунда үлә. Һунарсы үзе үлһә лә ошо тауза исеме мәңгелләштерелә. Был текә таузы һәм астағы туғайзы шунан алып “Үтәйәмбәт” тип йөрөтә башлайзар.

Кончал. Ауыл эргәһендә маймылға окшаған тау бар. Халык уны Кончал тип йөрөтә. Актар менән кызылдар һуғышы вақытында, көслә алыш ошо тау янында була. Актарзың һуңғы һалдатын ошо каянан осорғандар, “актарзы кончали” тигәндәр. Шунан Кончал тип йөрөтөлә башлаған. (“Кан шол”- кан һүзен аңлатыуы ла мөмкин).

Түгелмә. Байғазы ауылын көнсығыштан калкан кеүек каплап торған таузың исемен “Түгелмә” тип йөрөтәләр. Ололар ул таузың исемен ошоләй итеп бәйән итә. Элек-электән ошо тауза емереләп көртмәле уңған. Йылдың-йылы унда катын-кыззар көртмәле йыйырға йөрөгәндәр һәм силәктәрен тултырып көртмәле йыйғандар. Таузан төшкәндә “Түгелмә-түгелмә,”- тип төшкәндәр. Шунан “Түгелмә” тауы барлыкка килгән.

Яуғасты (1 вариант). Безең ауылда Уразы тауы рәтенән Яуғасты тигән тау за бар. Уразхан иленә казактар ябырылғас, Байтума үзенең һуғышсылары менән уларға каршы сыға. Каты бәрелештән һуң казактар каса башлай. Уларзы ошо таузар аша бастырып ебәрәләр. Ошо енеүзән һуң был таузы “Яуғасты” тип йөрөтә башлайзар.

Яуғасты (2 вариант). Граждандар һуғышы шаукымы Байғазы ауылын да урап үтмәгән. Бер каты алыш барғанда актар каршы тауза, ә кызылдар һыртта ятып атышкандар. Актар еңелә башлаған. Улар Уразы тауының үрге осона сығып каскандар. Былар каскан юлды Яуғасты тип әйткәндәр.

Сейәле морон. Сейәле морон Колсорат утарынан дүрт сакрым алыслыкта ята. Был тау тирә-яктан урман менән капланған һәм уның мороно каялы тау. Был моронда сәйә уңа, шуға ла Сейәле морон тип атайзар.

Берторон. Байғазы һәм Тимер ауылдары араһында Үзән буйында был морон. Шул морон һүзенән сыгкан да инде ошо исем. Һәүәнәк менән Үзән араһында ята ул. Үтәйәмбәт тауынан караһаң морон бик асык күренә. Бер морон тигән һүз тора-бара Берторон булып калған.

Түбә. Ауылдың түбәнге осондағы таузы Түбә тизәр. Таузың сусағында ғына асыклык, ә эргә тирәһе ағаслык. Шул асык урын әйтелә лә инде Түбә тип.

Кызылголак. Башкорт телендә ер-һыу атамалары кеше ағзалары атамалы менән тап килә. Иғтибар итәйек: түбә, уя, морон, түш һ.б Байғазынан Монасип ауылына сығып киткәндә бәләкәй генә тау бар, үзе озон һузылып киткән. Был уя тамағын халык Кызылголак буйы тип йөрөтә. Окшатый караһаңда ла колак һымак, ә кызылы емеш-еләккә бай кып-кызыл йәйеләп ятыуына шулай атайзар.

Баз Һырты. Ауыл халкы электән кустарсылык менән шөгөлләнгән. Әлеге безҙең “Баз Һырты” тигән урындың атаманы былайыраҡ килеп сыҡҡан. Ауыл кешеләре кайын ағасының тузын һызырып, тәрән баз казып, шунда кайын тузын кайнатып дегет эшләгәндәр һәм ялан яктарына сығарып игенгә алмаштырғандар. Дегет кайнатып баз казыған ерҙе “Баз Һырты” тип йөрөтә башлағандар. Хәҙер йәштәр урамы урынлашҡан урын Азанғол йылғаһын аша сыккас башлана.

Йылғалар

Сәңгелдәк. Сәңгелдәк йылғаһы ауылға ингән ерҙә. Йылға тирәләп басыузар, бәләкәй-бәләкәй генә сабынлыҡтар йәйеләп ята. Бесән ваҡытында һәм арыш урғанда катын-кыздар күпселекте тәшкил иткән. Эшкә үзгәре менән һәр ваҡыт бала-сағаларын алып йөрөгәндәр. Йәш балалы катындар за эштән ситтә калмағандар, сәңгелдәктәрәндә алып килгәндәр. Сәңгелдәктәрҙе йылға буйындағы әрәмәгә элгәндәр ҙә көнө буйы эш менән булғандар. Йыл һайын был күренеш кабатланған. Шуға ла был “Сәңгелдәк” йылғаһы тип атағандар.

Һәүәнәк йылғаһы. Байғазы ауылы Һәүәнәк йылғаһы буйында урынлашҡан. Һәүәнәк йылғаһының исеме “һеүән” тигән һүҙҙән килеп сыҡҡан. Нимә ул һеүән? Ул көслө, каты ағымлы йылға тигәндә аңлата. Бынан тыш балыҡ тотоп өсөн һеүән (нурза) һалғандар. Ул бер катлы йәки талдан үрелгән булған. Һәүәнәк йылғаһының таштары ла бик эре.

Күрән. Борон 1939 йылдарҙа Сыбар йылғаһы буйында бик матур туғайзар булған унда йәйләү өсөн малдары һәм ғаиләләре менән күсеп йөрөр булғандар. Сөнки бында йәйләү өсөн уңайлы урын була. Эргәлә генә сыбар йылғаһы ағып ята, малдарға тукланыу өсөн туғайзары ла бик күп. Бындағы Сыбар йылғаһы бик үзгәрсәлекле ул бер килеп сыға йәки кире ер астына инеп китә. Был йылға юғалып киткән урында дымлы бер нисә туғайҙа күрән үләнә үсә. Шунлыҡтан был йылғаны һуңғарак Күрән йылғаһы тип атайҙар.

Селде йылға. Был йылға Һәүәнәктән түбән ағында, ауылдан дүрт сәкрым алыслыҡта ята. Ул Һәүәнәккә кушыла, Карағай туғай менән Бәләкәй туғай уртаһында таузан ағып төшә. Тирә-яктан таузар уратқан, ә йылға буйы куйы әрәмәлек. Был һазматта һәр ваҡыт селе күп булған һәм әле лә бар. Селе күп булған ерҙе шулай атағандар.

Әбей тоноғо. Аслыҡ Байғазы ауылын да ситләп үтмәгән. 1921 йылда күп халыҡ аслыҡтан кырыла. Яз етә. Аслыҡтан халыҡ төрлө үлән: һарына, йыуа, ҡаҡы һәм башкалар менән туклана һәр береһе һәр яҡка сығып китеп эзләнә торған булғандар. Ауылдан бер әбей балаларына азык эзләп сыҡҡан һәм Һәүәнәк аша сығырға булған. Язғы ташкын осоро булғас Һәүәнәк бик ныҡ ташқан була һәм ул кисеү аша сығып барғанда ташкын әбейҙе алып китә. Ул ағып барып бер тоноҡка тамырға элгеп тора. Күпмелер ваҡыт узғас, һыу ҡайтҡас әбейҙе табып алалар һәм шул тоноҡто “Әбей тоноғо” тип йөрөтәләр.

Хәким тоноғо. Башҡорт халкы элек балыҡсылыҡ менән дә шөгөлләнгән. Байғазы ауылынан Хәким исемле кеше бер мәлдә балыҡ мәскәүләп торғанда, мәскәүе нимәгәлер элгә. Һыуға төшөп ысҡындырам тиһә, өйөрөлтмәк үзгә өрөлтөп алып китә. Өйрөлә торғас һыу төбөнә китә. Шунан алып Хәким тоноғо булып калған да инде. Хәҙер балаларҙың яратқан һыу инеү урыны.

Айғыр корокмаған. Бер байҙың бик шәп һәм матур айғыры булған. Айғырҙы тотоп өйрәтергә мәл етә. Уға корок ташларға булалар, тәүҙә ташлаған корок уға эләкмәй. Айғыр сабып сығып китә, урмандар аша үтеп бер яланға барып сыға. Уны бастырып киләләр. Килеүселәрҙең тырышлыҡтары бушҡа булмай, айғырҙы тотоп алалар. Шул ваҡыттан бирле был ерҙе “Айғыр корокмаған” тип йөрөтәләр.

Суккарағас. Ауылдан сакрым ярым алыслыкта матур бер урын бар. Уны “Суккарағас” тип йөрөтәләр. Элек унда йыуан 2 карағас үскән шунан исем барлыкка килгән. Халык уны “Суккарағас” тип йөрөтә лә куя, ә ысын исеме “Сук карағас”. [3]

Яландар, туғайзар, утарзар

Арғынбай. Элек башкорт йәйләүзән йәйләүгә күсеп көн иткән. Арғынбай исемле кеше ауылдан алыс булмаған яланға килеп йәйләгән. Йәй буйы һыйыр, һарык, йылкы көткән, бесән эшләгән. Тора-бара был яланды Арғынбай тип йөрөтә башлағандар.

Акбейек. Бындай атамалы ер һәр ауылда ла бар тиерлек. Бейек урында урынлашкан иң зур яланды Акбейек тип йөрөтәләр. Совхоздың төп малдарға төп бесән алған яланы. Байғазыла ла Акбейек икәү: береһе алыста көньякта леспромхоз ағасын кыркып бөттө, вышка ултыра торғайны.

Таһир ызмаһы. Ошо яланда Таһир исемле карт иген, тары сскән, бесән әзерләгән. Ул бик бай булған тизәр. Аслык йылдарында ла ыза сикмәгән. Таһир карт үлгәндән һуң исеме ошо яланға калған.

Игенбар. Ауыл халкы тәү башлап ерзе үгеззәр ярзамында эшкәрткән. Ауылдан 8-9 сакрым алыслыкта, һәүәнәк буйында түбәндә бер яланға иген сәскәндәр, ере бик уңдырышлы була. Берәү килеп игендең сыкканмы, юкмы икәнлеген тикшереп кайткан. Шунан ауылдаштарына Игенбар тип һөйләгән. “Үрнәк” совхозы Байғазы бригадаһы ла ошо яланға иген сәскән. Һуңғы 1990 йылдағы ташкын был яланды иген сәсерлек итмәгән, бик нык йырғыслаған. Хәзерге осор тик сабынлык булып калған.

Саңды. Ауылдан ике-өс сакрымлыкта Уразы буйында “Саңды” тигән урын бар. Был урында халык борондан йылкы көткән. Йәйге эсе көндәрзә тау битләүен саңдауға әйләндергәнгә күрә Саңды тип йөрөтөлә. Саңдау - мал туплана торған ер атала.

Биреләр. Темәс яғына киткән якта. ауылдан дүрт сакрым алыслыкта Биреләр тигән ер бар. Ауыл кешеләре бында ятып бесән эшләгәндәр. Катындары, балалары менән кыуышлап ятыр булалар. Бер ваҡыт иртәнге ысыкта эште ыратып калыу өсөн ирзәр таң менән эшкә киткәндәр. Катындар кыуышта сәй әзерләгән. Шул ваҡыт якында ғына даһыр-дохор арба, йылкы кыуған тауыштар, кыскырыш-илаш ишелгән. Куркыуға калған катындар ирзәр яғына йүгергәндәр. Ирзәр килһә -бер ни юк. Бире күскән тигәндәр. Ошо яланға ла исем шулай Биреләр тип бирелгән.

Һәүәнәк тамағы. Бертөрөн менән йәнәш яткан туғай шулай атала, сөнки ошо урында Һәүәнәк йылғаһы Үзән йылғаһына койған урын, шуның өсөн Һәүәнәк тамағы тип атала. Хәзерге көндә сабынлык.

Ғәббәс утары. Ауылдан ун һигез сакрым Оло йылға буйында Ғәббәс утары урынлашкан. Темәстән Ғәббәс исемле кеше ошо ергә килеп утарза ятып бесән эшләгән. Бесән ташырға ауыр, алыс та булғанға күрә малдарын да кышлауға килтергән. Әле лә, шөкөр был урында мал көтәләр.

Ишкенә. Шул ук Оло йылға буйында Ишкенә тигән ер зә бар. Ишкенә исемле кеше дегет кайнатып үзе эсе базға төшөп китеп янып үлгән. Шунан был урын Ишкенә буйы тип йөрөтөлә.

Ат башы. Башкорт электән йәйләүзәрзә йәйләгән. Йәйләүзә һәр ара айырым ултырған. Күпләп йылкы көткәндәр. Һәр ара үзәрәненә аласык тирәһенә карғыш, күз теймәген өсөн ат башы һөлдәһен элөп куйғандар.

Тазгак. Колғананан Корман Шәйхисламов, Кордон Капалов, Байғазынан техник Эткарин Йомағужа һәүәнәк башы яғына ер қарарға китеп барғандар:

- Был нимә тигән ер? – тигән Шәйхисламов.
- Тазгак, - тигән Йомағужа. (айыу ата торған тазгак).
- Тазһак алда – тигән дә Шәйхисламов, Йомағужаның қолағына һукқанда ебәргән. Тегеһе аптырағас: “Тазы һак” - тинең бит тигән. (Байғазылар араһын таз, тип йөрөткәндәр). [5]

[1] Аллабирзин Дамир Зиннәт улы (1962 йылғы) әзерләне.

[2] (3-сө варианттың информаторы Ишморатова Айгөл) .

[3] Баязитова Фәриҙә Сафиулла кызы (1919 йылғы) башкорт теле һәм әзәбиәте укытыусыһы Баязитова Рәйлә Ғәзизйән кызы 1989 йылда язып алды. 2005 йыл.

[4] тарих укытыусыһы Денисламов Радик Зекрия улы әзерләне.

[5] Баязитова Рәйлә Ғәзизйән кызынан (1932 йылғы) хезмәт ветераны Сабитов Яхъя Фазулла улы язып алды.

Яңы Усман (Тарыуал) ауылы

Усман ауылына нигеҙҙе 1786 йылдарҙа Өтөк ауылы кешеләре Һалған. Туғыз йылдан бында 13 өй булып, 35 ир-егет, 33 катын-ҡыз йәшәгән булған.

Иске Усман ауылы Ырғызлы йылғаһында торған Вознесенский баҡыр иретеү заводы ерендә урынлашкан. Өтөк ауылынан 1814 йылда тағы ла 15 ғаилә яңы ауылға килеп ултыра. 64 йылдан Иске Усманда инде 37 өй булып, 115 ир-егет һәм 110 катын-ҡыз йәшәгән. 1920 йылдағы халыҡ иҫәбен алыу ике ауылдың мәғлүмәтен яҙып калдыра: Иске Усманда 27 ихата булып, унда 162 кеше йәшәй, ә Яңы Усман ауылында иһә 49 ихата булып, халқы 262 тиклем етә. Ауылда мәсет булып, унда Сибайҙан килгән Әйүп Тәүәдилов тигән кеше ахун булып тора.

Хәҙерге таралған фамилияларҙың башында торған бер-нисә нәсел тамырын әйтеп китәйек. Улар Утәбай Әбдрашитов, Урмантай Юлдашбаев, Таңатар Ирғәлин, Ишһоҙа Илбулов, Илназар Байтерәков. Халыҡ малсылыҡ менән булышкан. 34 ихатаға 155 йылкы, 101 һыйыр, 22 һарыҡ, 27 кәзә иҫәпләнгән. Башҡорттарҙың йылкы малына өстөнлөк биреүе тәбиғи хәл. Игенселек менән дә булышкандар. 190 кешегә деревни 1842 йылда 4 сирек (32 бот) уҗым игене сәселгән булған.

Ауылдың ике кешеһе - Яхъя Кинйәбаев һәм Сәпей Аккөсөкөв 1806-1807 йылдарҙа Франция менән барған һуғыштарҙа катнашкандар. Генерал М.И. Платов корпусындағы дүрт башҡорт

полкы Пруссия һәм Польша ерзәрәндәге хәрби хәрәкәттәрзә катнашкандар. Был турала 1810 йылда Петербург һәм Лондонда сыгкан китаптарында Дон казагы П. Чуйкевич һәм англиз офицеры Роберт Витьсон язып калдырган. Икенсе авторзың әйтеүе буйынса, дошман менән алышта үзенсәлекле кейемдәрзә 1500 башкорт катнаша. Беренсе Бөйөк Ватан һуғышында Яңы Усман ауылынан Яйыкбай Яныбаев менән Ишмырза Үтәғолов катнаша. Икенче лә икешәр көмөш мизал менән бүләкләнәләр.

1840 йылдар башында Иске Усман зур ғына мәсетле ауыл була. Якшығол ауылы менән бергә бер мәхәллә булып йәшәйзәр (бер мәсеткә карайзар). Тап шул осорза Кыззар биргән, Үркәс, Имәнийорт һәм Карағай йылға тирәләрендәге ерзәрзә урыс байзары, урман промышлинниктәрә басып ала, утарзар һала башлай һәм Иске Усман халкын бик нык кысырыклай.

Иске Усман кешеләрә күсеп ултырыу өсөн яңы ер эзләй башлай. Улар Бетерә буйын, хәзерге Яңы Усман ауылы урынын бик окшаталар. Тик был ерзәрзә боронғо Икенсе Бөйөк Ватан һуғышына караған Темәс, Изрис, Колсора, Муллакай, Байым һәм Эткол ауылдарының байзары биләгән. Ауыл һалырға рәхсәт һорап Орск өйзәнә һәм Ырымбур губернаторына кағыз ебәрәләр һәм уларзың үтенесе бик тиз кәнәғәтләндерелә.

1842 йылдың май- июнь айзарында Яңы Усман ауылы өсөн ер үлсәп бирергә землемерзар килә. Ер бүлеү башланғас та ялан яғы байзары бик нык хәрәмләшә. Яңы ер алырға теләүселәр землемерзың шул байзарға һатылғанлығын, уларзы яклашырға тырышыуын аңғарып калалар. Бешәке Туғай тигән урында ғауға сыға, һуғышып китәләр. Землемерзы тукмайзар, әммә ул қасып қотолә. Яңы Усман кешеләрә Юлмөхәмәтов Сәйфәтдин менән Мәжитов Қорман 16 айға төрмәгә ябыла.

1843 йылда Яңы Усман кешеләрәнә Бетерә буйынан ер биреү мәсәләһе кәтғи рәүештә хәл ителә.

1844 йылда Колсарин Юлмөхәмәт 4 улы, Нарынбаев Әбйәлил 2 улы, Нарынбаев Әбдрәхим 2 улы, Ишморатов Йосоп 3 улы һәм Бикбулатов 3 улы менән килеп өйзәр һала башлайзар, шулай итеп Яңы Усман ауылына нигез һалына. [1]

Күсеп ултырыусылар тәүге йылда ук ер һөрөп яртышар дисәтинә арпа сәсәләр. Ул шул тиклем уңа, бар тирә- як хайран қала.

Ауыл йылдан-йыл зурая бара. Халкы күрше – тирә ауылдарзың кешеләрә менән аралаша, туғанлаша башлай.

Яңы Усман ауылы кешеләрә бергенә яу-ғәрәсәттән дә ситтә қалмай. Мәжитов Солтан, Әбдрәшитов Әһел, Малабаев Шәриф, Колсарин Абдрахман һәм Урмантаев Фәттәхтәр Япон һуғышында катнаша. Беренсе донъя һуғышына 32 кеше китеп 12- һе ятып қала, 1941- 1945 йылдарзағы Бөйөк Ватан һуғышына 33 кеше алынып, 19-ы қайта алмай, ә 9 кеше қайтқас вафат була.

Тәүзәрәк ауылда мәсет булмай, ундағылар Әтек мәсетәнә қарай. Тик 1885 йылда ғына мәсет һалына һәм указлы мулла қуйыла. Исанғазы ауылы менән бер мәхәллә булып йәшәйзәр.

Борон һакмар буйында йәшәгән кешеләр Яңы Усман тирәһен ерзең кендеге тип атағандар. Сөнки ул як донъя көтөү, айырыуса мал асырау өсөн бик уңайлы булған. Атай- олатайзар, мал көтөүзән тыш, дегет кайнатып, йәнлек аулап һәм ағас кыркып һаллап кәсеп иткән.

1928 йылдың сентябрь – октябрь айзaryнда 6-7 хужалыктан торған артель ойошторолған. Унда иң ярлылар һәм етемдәр берләшкән. Шулар ук йылда комсомол ячейкаһы төзөлә. Артель председателе лә, комсомол секретары ла Малабаев Муса ине. Артель әкрәнләп зурая бара һәм 1936 йылда бөтәһе лә колхозға инеп бөтә.

Яңы Усманда егерменсе йылдарза - 51, 1929-1940 йылдарза 35-38 хужалык булған..

Бөгөнгө Яңы Усман Бөрийән совхозының комплекслы бригадаһы.

Төп хужалык йүнәлеше – малсылык. Халкы мул тормошта йәшәй. Зур – зур итеп һалынған матур өйзәрзә, барыһы ла етеш, заманса мебель һәм башка кәрәк-ярак. Нигез йыллык мәктәп асылды, үз магазины, медпункты бар.

150 йылдан ашыу тарихы булған Яңы Усман ауылы һаманда зурая һәм матурлана, һөнәрле һәм дәртле йәштәр донъя тегенен үз кулдарында нык тоталар, тип 1994 йылдарза язып калдырған һуғыш һәм хезмәт ветераны Ә. Әбдрәшитов.

Быйыл 2015 йылда Бөрийән районының 85 йыллығын байрам итергә әзерләнгәндә, Яңы Усман ауылына күз һалһак, унда әлеге вақытта 110 хужалыкта 480 кеше йәшәй. Хужалыктарза һыйыр малдары 316 баш, шуның 115-е һыйырзар, аттар 73 баш, кәзә- һарыктар 399 баш, бал корттары 54, кош-корт 888 баш. Ауылда йылдан йыл техника һаны ла арта, әле еңел машиналар 65, йөк машиналары 5, тракторзар 18. Укыуға, белемгә ынтылған йәштәр күп, юғары укыу йортонда укыусы студенттар 13, урта махсус укыу йортонда укыусылар 11. Яңы Усман төп урта белем биреү мәктәбендә 84 укыусы укый. 1985 йылда Яңы Усман 8 йыллык мәктәбендә 1985 йылда тәүге сығарылыш булды. Заманса мәктәп 1997 йылда төзөлдә., Мәзәниәт йорто, балалар баксаһы, фельдшер-акушер пункты урынлашкан ике катлы бина 2000 йылдың 28 октябрәндә сафка индә.

Урамдарға асфальт түшәлгән. Ауылға ингән ерзә 2010 йылдың 9 сентябрәндә Кульсарин Шәрәфулла төзөткән мәсет асылды.

Ауылда төп дөйөм белем биреү мәктәбе - 9 синыф, балалар баксаһы, фельдшер акушер пункты, мәзәниәт йорто, Үрнәк ауыл хужалығы предприятиеһы, 3 шәхси пилорама, 5 эшкыуарзың магазины эшләй. Үрнәк ауыл хужалығы предприятиеһы 1990 йылда Бөрийән совхозынан бүленеп сығып ойошкан хужалык. Бөрийән совхозы 1969 йылда барлыкка килгән.

Яңы Усман ауылында дәртле, тырыш, һамыссан халык йәшәй. Беренәнән береһе якшырак итеп донъя көтәләр.

2009 йылдың 1 гинуарына Яңы Усманда 479 кеше йәшәй.

Хәзерге заманда Тарыуал яланы пай ерзәрәнә бүлгеләнәп, халыкка таратып бирелдә. **Кана тугайы, Кана яланы, Мазалы, Карасәс һәм Бәләкәй Салажы яландары, Оло Салажы, Бәләкәй һәм Зур Этүлгән**, башка эреле ваклы яландар күптән индә беззәң элекке ерзәр генә булып һаналалар.

Бетерә йылғаһы сыккан ерзән алып тамағына хәтлем ялан да ялан. Шуның өсөн ялан як кешеләре беззәң якка киләп йәйләгән. **Әсебар, Салажы һәм Каралар түше, Тюлькин, Бузбейә, Кәпәс** карағай яландарында кәберлектәре булды. Тик **Кәпәс карағай, Бузбейә, Тюлькин** яландарындағы кәберлектәр һөрөләп, тигезләнәп бөттө. Унда әле лә азан кыскырыу өсөн эшләнгән ағастар бар. Ағасты ботап, иң осондағы ике ботакты ай шикелле итеп кырккандар һәм шунда намаз укығандар. Әсебар, Каралар, Темәс түштәрәндә Муллакай, Колсора һәи Изрис ауылдары, Тюлькин, Салажы яландарында 2-се Эткол, Нигмәт ауылдары кешеләре, үзебеззәң ауылдыкылар Кызыл балык, Кәшкур тигән яландарза йәйләгән. Кызыл балык йәйләүендә Бетерә аша бейек тау калкып тора. Ошо тау башына кыззар менеп сәй эскәндәр, йырлашып, бейешәп күнел аскандар. Ә Кәшкур яланы бейек урында урынлашкан, аязза унан Мәсем таузары күрәнә. Яландың каршыһында, йылға аша - һандыкташ. Бейеклегә — 1,5 м, өстө тип-тигез ине, катын - кыззар һыйыр һауа сыккан мәлдә Бейеш карак ошо

Һандыкташка ултырып курай тартыр булған. Указлы мулла булмаһа ла, ауылға ике бүлмәлә мәсет төзөйҙәр. Ололар Сирғәле Йосопов, Корбан Мәзитов азан кыскырып, ауыл халкын мәсеткә йәлеп итеп йөрөгәндәр. Совет власы башланғас, мәсетте мәктәп итәләр. 1936 йылдарҙа коллектив хужалыктар ойошторола башлай. Яңы Усман, Иске Собханғол, Мәндәғол һәм Ишдәүләт ауылдары бергә берләшеп, «Марс» колхозы төзөлә. Бер нисә йыл бергә эшлөгәндән һуң, Яңы Усман ауылы "Марс" колхозынан айырылып, «Үрнәк» колхозы төзөлә. Уның тәүге рәйесе булып Муса Малабаев һайлана. Мусаны район гәзитенә эшкә алғас, Динислам Бикбулатовты тәғәйенләйҙәр.

Ул ваҡытта партия ойошмаһы булмай, комсомол ойошмаһы төзөлөп, уның секретаре Сабит Хәкимов була. Бөйөк Ватан һуғышы башланып китә һәм Динислам Бикбулатов һуғышка алына. Ғилман Һағынбаев, Фәйзулла Колһарин, Рәүеф Кыямов, Нуретдин Көсәпколовтар һуғыш йылдарында бер-бер артлы рәйес була. Һуғыштан һуң Насырйән Ишморатов, Зәкир Маликов, Насретдин Малабаев, Сабит Хәкимов, Ярулла Баязитов, Шәмсиә Ишбаевалар эшләй. Һуғыштан алда колхозды алға ебәрәү өсөн төрлө саралар күрелә. Ауылдың түбәнге яғында Бетерә йылғаһы буйлап 500 метр канау казып, тирмән корола. Был тирмән һыу ярҙамында эшләгән. Һуғыш осоронда тирмәнде ялан яғына игенгә алыштыралар. Һуғыш осоронда һабанға һыйыр егеп ер һөрҙөләр, иген сәстеләр. Без 7-8 йәштән иген утауға йөрөнөк. Ул ваҡытта йәшәлсә ултырта торғайнылар, кәбестә, кишер сәсеп, көзгөһөн эшләгән көнөңә карап бүлеп бирҙеләр.

Йәшәлсә, игенде кул менән сәсәүҙе һуғыштан алда агроном курсында укып кайткан Әбделғазы Ишморатов башкарҙы. Ул һуғыштан һуң бик күп кешене үлемдән коткарып алып калды. Район тарафынан болан атыуға рөхсәт бирелә. Әбделғазы болан алып, уның итен ауыл халқына тараттылар. Һуғыш ваҡытында һарыксылыкта яҡшы эшләп, Сәжидә Әбдрәшитова Почет билдәһе орденына лайыҡ булды. Стәрлетамакта бер йыллыҡ етәкселәр әҙерләй торған курсты бөтөп, Зәйнәғәле Колһарин рәйес булып эш башланы. Колхозды алға ебәрәү өсөн эштең төрлөһөн эшләне, Бәләкәй генә электродвигатель табып, ЗИД моторы менән әйләндереп, ауылға ут та ебәрәп караны. Сускаға һарай төзөттө, ул хәҙерге ваҡытта иген келәте булып хеҙмәт итә. Дүрт карағай түшендә 4 төркөм (60) һыйырға һарай төзөттө. "Үрнәк" колхозын Әтек ауылына берләштереп, «Алға» колхозы төзөнөләр. Рәйесе - Баһауетдин Бикбулатов, урынбаҫары - Зәйнәғәле Колһарин, партбүро секретаре итеп Мостафа Күжәбаев һайланды. Колхоз кәнсәһе Әтектә булды. Ул осорҙа колхоз алға табан йүнәлеш ала башланы. Унан һуң Әтек менән Яңы Усман бер-береһенә алыс булыу сәбәпле, айырылырға тура килде. Етәксәһе булып Исмәғизәм Рәхмәтуллин һайланды. Ике ауылға ике бригадир булды. Партбүро секретары булып Теләмбәтов тигән иптәш эшләне. 1969 йылдың ғинуар айынан яңы төзөлгән "Бөрйән" совхозына куштылар. "Бөрйән" совхозының «Үрнәк» бүлексәһе булды. Унан һуң 1976 йылдың май айынан "Бөрйән" совхозының үз аллы бригадаһы булып калды. 1990 йылдың декабрь айында "Бөрйән" совхозы икегә бүленеп, Байғазы менән Яңы Усман ауылы бергә кушылып, «Үрнәк» совхозы булдырылды, етәксә итеп Тимерғәле Ямғурсин һайланды. Элеккесә ике бригада булып калды.

Яңы Усман ауылы уңғандары күп булды, механизаторҙар Изелбай Малабаев, Йәғәфәр Каһарманов, Рәхимйән Ишморатов, Тәлғәт Мәжитов, Булат Малабаев, Зиннәт Мәжитовтар малсылыкта Камила Мәжитова өлкән һауынсы булып бик яҡшы эшләне. 17-18 литр һөттөн 1 кг иретелгән май алып, район буйынса беренсе урында килде. Ғәфүр Әхмәтов, Ғәлимйән Бикбулатов, Йәүзәт Мәжитовтар мал карауҙа яҡшы эшләнеләр.

Һауынсылар - Сәкинә Мәжитова, Ғәйниәмал Бикмырзина, Ғәйшә Өмөтколова, Мәрхәбә Бикбулатова, Сания Йосопова, Хәтирә Кунакбаевалар бик яҡшы күрһәткестәргә өлгәште. Быҙау карауҙа Салауат Ишморатов катыны Фәйрүзә менән бик тырышып эшләнеләр. 120-130 быҙауҙан ай һайын һигез йөз, бер килограммға тиклем артым алдылар, быҙау үлтерәүгә юл куйманылар.

Мал торлактары эшләүҙә һәм мал азығы етештереүҙә Шәкир Ишморатов, малсылыкта Кәнзәфәр Каһарманов, Зәйнулла Моталовтар намыслы хеҙмәт итте. Сенаж һалыуҙа йөзгән ашыу кеше, балалар йөрөй торғайны. Ошо юғарыла исемдәре аталған иптәштәрҙең яҡшы

эшләүе сәбәпле, Яңы Усман бригаданы район буйынса алдыңғылар исәбендә килде. Бригадала мал ханы, йылкы менән бергә, 750-800 башка етә торғайны. Иткә тапшырыу өсөн ике- өс гурт кыуылды. Машина менән дә алып киттеләр.

Ауылдан республика кимәлендә танылған шәхестәр сыкты. Хәлфетдин һәм Заһира Ишморатовтардың балалары укып сығып, төрлө урында эшләп йөрөйзәр. Араларынан Ишморатов Хәләф Хәлфетдин улы премьер-министр урынбасары вазифаһына тиклем күтәрелеп, ауылына зур ярзам күрһәтте. Кирбестән мәктәп, клуб төзөттө һәм урамға асфальт түшәтте. Әле лә ярзам итеп тора.

Ауыл үсә, матурая, йәштәр матур-матур зур өйзәр төзөй. Бик күп йәштәр калаларҙа юғары белем алып йөрөй. Халык иркен йәшәй. Шөкөр, ауылыбыздың киләсәге өмөтлө.

Рәшит Хәкимов, хеҙмәт ветераны.

Яңы Усман ауылы эргәһендәге ер-һыу атамалары

Таузар

Каршытау. Ауылдың каршыһында яткан тау - Каршытау. Исеме есемәнә тап килә. Каршытау ауылды төньяктың һыуыҡ елдәренән һаҡлай.

Иртыуған тауы. Яңы Тарыуалдан район үзәге Иске Собханғолға туранан барғанда бик текә булған Иртыуған исемле таузы төшөргә тура килә. 1932 йылда Әбдрәшитов Әйүп Әзелмырза (1907 йылғы) улының катыны бер нисә ауылдаш катын менән Иске Собханғолға барып, йомоштарын йомошлағас, Тарыуалға кайтырға сыға. Ләкин кайтып өлгөрә алмай... Ошо тауҙа уның ир балаһы донъяға килә... Ир бала тыуа. Һәм шул көндән башлап таузы Иртыуған тип йөрөтә башлағандар ҙа инде.

Хәйер, был тау ошо атаманы касандан бирле йөрөткәнән белгәһе килеүселәр Ағизел касабанындағы Әбдрәшитов Зөбәйергә мөрәжғәт итә ала. Уға нисә йәш булһа, Иртыуған атаманының барлыкка килеүенә лә шул тиклем үк ваҡыт үткән булып. Сөнки Иртыуғанда тыуған бала - Зөбәйер ағай үзе була инде.

Бетерәнең һул кушылдығы булған был йылғала кызылсалар бик күп. Шул кызылбалыктардың күпләге йылғаға ла атама булып киткән. Ысынлап та, был шулай. Әгәр, мәсәлән был йылғанан 10 балыҡ тотһаң, уның яртыһынан күберәге - кызылса, ә калғандары бәрзе, сабак кеүек балыктар булып.

Ылаш тауы. Бетерәнең уң яғындағы был туғайҙа бесәнсе өсөн бик уңайлы: қояшқа каршы яткан, был асыҡ урын әллә ниндәй бакуйынды ла ызалатмай ғына киптереп бирә. Башҡорттар корот-фәләнде тизерәк киптереп булһалар, ылашқа һалалар. Ә был ялан бесәнде ылаштағылай киптерә, шуға үзен дә “Ылаш” тизәр.

Эйәрташ. Ауылдың көнсығышында бер тау бар. Уның төньяҡ - көнбайыш яғы бик текә. Уның башында эйәргә окшаған бер таш булған, кайһы сакта Тарыуал малайҙары уға ултырып үзҙәрен атта сабып бара тип хис итеп туйғансы уйнап булғандар. Хәҙер ул таш юҡ. Эйәрташтың ул ташын эргәләге Бетерә йылғаһының юлсыларҙы ызалата торған баткағыраҡ бер еренә трактор ярҙамында эттереп қолатып төшөргәндәр. Эйәргә окшаған ташы қолатылыуға өс тиҫтәгә яҡын йыл үтһә лә, ул һаман да Эйәрташ.

Шүрәле тауҙары. Тарыуалдан капма-каршы йүнәлеш менән көнсығышҡа һәм көнбайышҡа табан 10-15 сакрым ер китһәң, Шүрәле тигән таузар булып, йәғни, улардың береһе - Ишей юлында, икенсеһе Иске Собханғолға урау юлдан барғанда осрай. Шыр урман менән капланған кая-ташлы был ерҙәр үткенселәр күңеленә шом һалғанға улар ошо атамаларҙы қабул иткән. Иске Собханғол яғындағыһының эргәһендәге ялан да шул атамаға эйә. Ололар һөйләүенсә, был

тирэләрзә шүрәләләр зә осраштырған, кайһы бер юлаусылар уларзың йәмһез тауыштарынан да ишеткеләгән, имеш.

Маяк - Тарыуал эргәһендәге иң бейек тау. Элек тирә-якты ут-янғындан һаклау максатында унда ла вышка төзөгәндәр. Улар маяк һымак әллә кайзан күренеп торғандар, шул окшашлык таузың “Маяк” тип аталыуына тигез булған. [2]

Йылғалар

Бетерә йылғаһы. Баймак районының һәуәнәк утары тирәһенән башланып, Тарыуал ауылына тейеп, үз һыузарын Үзәнгә койоп, унан бергәләп Ағизелгә кушылырға теләп ағып яткан Бетерә йылғаһы...

Башкорт телендә “Бетерә” тигән һүз юк. Был атама “бөтөрә” тигәндән, бер нәмәнәң бөтөүенә бәйлә рәүештә килеп сыккан.

Элек-электән байзар был йылғның һыуын һал ағызыуза киң кулланғандар. Һал ағызған осорза байзарзың аксаларының кәменкәрәуен күрергә тура килгән, сөнки был эшкә бик күп эшсә кулы кәрәк. Күрәһең, шунлыктан, йәғни, күмәк кешегә күп акса түләргә тура килгәнлектән, байзар аксаға кысынҡылык тойған- дарзыр.

Шуға ла: “Бөтөрә! Байзың аксаһын бөтөрә!” - тигән һүзәр халык тарафынан йыш кабатланып бара торғас бер аз үзгәртелеп, Бетерә тигән йылға исеме булып тороп калған.

Фәнни күзлектән карағанда, уны үзенәң буйындағы Бетек тауына бәйләп, Бетек рәһе, йәғни, Бетек йылғаһы тиергә була, сөнки “рә” йылға тигәнде аңлата. Бетек + рә = Бетерә.

Беләү йылғаһы. Тарыуалдың көнсығышындағы Беләү йылғаһы - Бетерәнәң һул як кушылдығы. Элек унан балта, салғы, бысак үткерләр өсөн беләү ташы ала торған булғандар. Беләү ташына бай булғанға был йылғаны “Беләү йылғаһы” тип атағандар. Уның эргәһендәге зур яландыла шул исем менән йөрөтәләр. Уң яктағы ялан – “Беләү яланы”.

Хәзер унан бер зә беләү ташы алған кеше күрәнмәй. Хәйер, хәзер заманы ла башка шул. Магазиндарзан хәзер игәуен дә, кайрағын да, яныуысын да, сарын табырға була.

Турыйылға. Тарыуалдың түбән яғында Бетерәнәң уң як кушылдыктарының береһе- Турыйылға. Ләкин уны элегерәк Туры юрға йылғаһы тип йөрөткәндәр, сөнки был йылға тирәһе бер юрғаның ере булған, йәғни гел генә тип әйтерлек, шул тирәлә йөрөгән. Вакыт үтеү менән “Турый юрға йылғаһы” атамаһы “Турыйылға” ғына булып киткән, сөнки халык һәр сак кысқарты- лыуы Кирэй Мәрәнәң “Фирүзә тауы”н хәтерләтә. Уның да юғарыла әйтелгән әсәрәндә “Фирүзә илаған тау” тигән атама һуңынан “Илак тау” менән алмашына.

“Исеменә күрә есеме” тигәндәй, был урынға атамаһы бик тап килеп тора. Сөнки ул тирә-яктан куйы урманлы текә таузар менән уратылып алынғанлыктан, қояш һуңырақ калка, иртә байый, дөрөсөрөгә қояш нурзаны һуңырақ төшә, иртәрәк ышаклана. Икенсенән, бында тирә-якта күпселек карағай ағастары үсә.

Ә карағай, шырышы урмандарында, беләүебезсә, қараңғырақ була. Шулай итеп, бында башка урындарға сағаштырғанда қараңғылык озағырақ була, һәм йәйләү урыны һәр вакыт ышық, күлгәлә булғанға был урын шундай атама йөрөтөргә мәжбүр булған.

Каркабар. Каркабар йылғаһы - Бетерәнәң уң як кушылдығы. Каркабар “Һазлығы бар” тигәнде аңлата. Был йылғаның буйында, ысынлап та, һазлыктар бар. Тимәк, боронғоса “Каркабар” - хәзергәсә “Һазлык бар”.

Суска йылғаһы. Был йылға Тарыуал - Ишей юлының урта торошонда. Ул тирәлә элек ялан яктарынан: Эткол, Байым ауылдарынан килеп йәйләр булғандар.

Бер вакыт был йылға буйлап уның башынан Қана яктарынан, азашып бер суска килеп сыға. Ул Қана урыстарынығы булғандыр инде. Беләүебезсә, мосолман халыктары, шул иҫәптән башкорттар за, сусканы һарам мал тигәндәр. Шуға күрә, йәйләүзәгеләр, йәндәрә көйөп, был

азашып килеп сыккан сусканы бастырып тукмап үлтерэлэр. Ә суска буйлап килгән йылғаның үзен Суска йылғаһы тип йөрөтә башлагандар.

Бузарған йылғаһы. Иске Собханғолдан Яңы Усман ауылына барғанда Бетерә йылғаһына “Бузарған йылғаһы” коя. Бызау баш, Айырыу баш, Туғаш яландары бар. [2]

Тарихи, иҫтәлекле урындар

Кыяюл. Ауыл эргәһендәге был юл бик куркыныс: бер якта - текә тау, икенсе яғында - текә ярлы Бетерә. Юлы бик кыя булғанға уны Кыяюл тизәр.

Кыйрат. Әсебарға Тарыуалдан барғанда бер тау бите лә, уның аша һалынған юл да шулай атала. Ул да бик кыя кырын. Хатта хәзерге көндә уны көслә тракторзар менән әллә нисә тапкыр йүнәтеү, һөзәғәйтеү максатын да һөзөргәндән һуң да унан үтеүе куркыныс: кыя. Техниканды кыйратыуы бик мөмкин. Исемә лә шуны иҫкәртә.

Кырылғануһак урманы. Һуғышка тиклем 1930 йылдарҙа көслә ел-дауыл ваҡытында ул урман да бик күп уҫаҡ кырыла. Был хәлдән һуңғы күренеш аркаһында урманға Кырылғануһак атаманы бирелә. Тарыуалдар уҫакты уһак тип әйтәләр.

Әсебар утары. Әселектән түбәнерәк Әсебар утары урынлашкан. Әселектең яҡынлығы уның ошо атаманы кабул итеүенә килтергән. Әселек уға бик яҡын, бер сакрымға ла етмәй, шунлыктан Әселек уныкы һанала. “Уның әселеге бар,” -тигәндән кыҫкартып “Әсебар” тип кенә әйткәндәр, һәм был атама Әсебар булып нығынған. Был тирәгә яҡын Оло Әсебар, Кырын Әсебар тигән ерҙәрҙән Әсебар йылғаһы ағып ята.

Айғарағай. Әсебар эргәһендәге бер карағайға шул атама бирелгән. Ысынлап та, уның иң өҫтәге бер ботағы ай шикелле бөгөлөп тора. Борон йәйләүҙәге кешеләр уны мәсет урынына ла файҙаланғандар, йәғни, дине кешеләр ул ағасты изгеләштергәндәр.

Дүрткарағай яланы. Әсебар утарына барғанда ошо исемдәге ялан буйлап үтергә тура килә. Был исемдең ниңә бирелеүен сит кеше лә аңлай ала, сөнки яландың ситендәрәк әрәмә янында бейек тә, йыуан да булып дүрт карағай үсеп ултыра. Ана шул мөһәбәт йөзйәшәр дүрт карағай, үзҙәре үскән яланға Дүрткарағай исемә бирелеүгә сәбәпсе булып, ирәйешеп үсеп ултыралар.

Алтығарағай. Иске Собханғолға туранан барғанда үтергә тура килгән бер урындың да Алтығарағай атаманы менән йөрөтөлөүе Дүрткарағайҙың кеүек: ситтәге бүтән ағастарҙан айырылып, бейегерәктә, йыуаныраҡ та булып бик мөһәбәт алты карағай үскән был ерҙә. Үкенескә каршы, уларҙың бер нисәһе урындағы халыҡ тарафынан утынға, башка кәрәк-яракка кыркып алынған, ләкин элек нисек әйтһәләр, өйрәнгәнсәме, әллә мейегә “Алтығарағай” булып һеңгәнсәме, был ер һаман да Алтығарағай атаманы менән йөрөтөлә.[2]

[1] Иске Тарыуал ауылының оло быуын аҡһакалы-ағаһы Ишбулатов Уйылдан Ялалетдин улы һөйләп калдырғандарҙы Йылайыр районының Кыззар биргән ауылында йәшәүсә 1924 йылғы Ишбулатова Ғылмикамал Зариф кызы хәтерләүҙәренән язып алынды.

[2] Информаторы Әбдрәшитов Әйүп Ғәзелмырза улынан (1907 йылғы) язып алынған. Мәжитова Вәзимә Ишбулды кызы тарафынан 1973 йылда язып алынды. Байғазы ауыл Советы. Май 2005.

Байназар ауыл биләмәһенә караған ер-һыу атамалары

Байназар ауылы

Байназар ауылы Бөрйән районының карағай-кыпсак ырыуын ауылдары араһында иң зуры һәм йәше буйынса иң боронғо ауылдарының береһе. “Башкорт шәжәрәләре”нән күребөүеһе, Күсәкбей Караколмбәтте Курыузы тауында язалап, атаһының конон алғас, таузан Караһыйыр (йәки “бей”) кисеүе” ярында урынлашкан ауылға, йәғни киләһәктә Байназар исемеһен йөрөтәһәк ауылға төшә, “...уны үз йортона әйләндәрә, ...бөтә йортка үзә хужа була...”.

Ауыл Ағизел йылғаһының ике як ярына урынлашкан. Ауылды беренән-береһе матур таузар, йылғалар, шишмәләр уратып алған, үз сиратында уларҙың һәр беренән легендаһы бар. Ауылдың үр яғынан Ағизелгә Бешәкә һәм Кәлтәгәү йылғалары койһа, түбән яғынан Курғашлы йылғаһы килеп кушыла.

Һәр төбәктең үзенә генә хас булған тарихы, үткәнә һәм киләһәккә булған кеүек Байназар ауылының да бай тарихы, илебөз һәм халкыбыз алдында күрһәткән казаныштары, яулаған еңеүҙәре бар.

Бик борондан иһлә күңеллә иһһәйәр һәм эһһәйәр карағай-кыпсак ырыуы башкорттары йәшәгән. Халык малсылык, беренсә сиратта йылкысылык менән шөгөлләнгән. Бынан тыш, солоҡ корто караған, һунарсылык, балыксылык һәм һөнәрселек менән көн күргән, аз яғып (ағас күмерә әзерләп) уны йәйләүҙәргә якында ғына яткан Үргә һәм Түбәнгә Өжән заводтарына һаткандар. Үртәлгән күмерҙә муйыл, карама, һирәк осраҡта тал сыбыктарына ситән кеүек үрелгән һәм эш санаһына йәки арбаһына ултыртылған, һәм “күрек” тип аталған кулайламаға – зур һауытҡа тейәп ташығандар. Ағас күмерендә иретелгән тимер үзенә юғары сифатлы булуы менән айырылып торған. Шулай ук һалабаш һалғандар, септә һуҡкандар, аркан ишкәндәр, ағас әзерләп кыуғын кыуғандар, туғын бөккәндәр, уларҙы игенгә һәм башка кәрәк-яраҡтарға алыштарғандар. Бының өсөн улар йыл һайын Темәс, кызыл Мәсет һәм башка йәрминкәләргә йөрөгәндәр. Иртә яз менән өйөр-өйөр малдарын алып ауыл халкы йәйләүҙәргә күскән, унда көзгә һуңғы көндәренә тиклем йәшәгән.

Байназарҙың күпселек йәйләүҙәре Ағизелдән уң кушылдығы булған Кәлтәгәү йылғаһы буйында урынлашһа, ауылдан иң алыста яткан йәйләүҙәр Кесе Нөгөш йылғаһы буйында булған.

Кәлтәгәү йылғаһы тамағында урынлашкан “Кәлтәгәү тамағы”, унан үргә “Озон туғай”, “Үтәнәк”, артабан “Көһәш” кеүек бәләкәй йәйләүҙәргә иртә яз менән файҙаланғандар. Унан һуң “Урыс көрөгә (күреге)”, “Изәле”, “Кайыһйорт”, “Кызылъяр”, “Акташ” йәйләүҙәре- кәлтәгәү йылғаһының иң матур туғайҙарында урынлашкан, ә тау битләүҙәре һәм уларҙың һырты куйы карағай урманы менән каплаһһа, урмандағы калың мүк араһындағы көртмәлә емештәрә емереләп үскән.

Исламбай һәм Асҡар ауылдарына яҡын Кесе Нөгөш йылғаһы буйында “Йәйгә кисеү”, (икенсә исеме “Байназар ултырышы”), шулай ук “Танасыккан” тауы битләүендә “Танасыккан” йәйләүе урынлашкан. Кесе Нөгөштән түбәнгә табан Ғәлиәкбәр ауылы йүнәлешендә урынлашкан Оло Нөгөш йылғаһы үрә буйында “Ғүмәр утары” Байназар ауылының иң алыста яткан йәйләүе була. Изелдән һул як кушылдығы булған Бешәкә йылғаһының “Үтә тишек” мәмерйәһенә каршы яткан туғайында Хәбир утары булған.

Заманы өсөн мөһим сауҙа юлдарының кайһы ерҙәре Байназар ауылы аша үткән. Мәсәлән, “Урыс юлы”, йәки “Казна юлы” тип аталған юл Үргә һәм Түбәнгә Өжән, Кағы һәм Үзән касабаларындағы тимер етештерәү заводтарын Темәс һәм Кызыл Мәсет (хәҙерге Морак) ауылдарындағы йәрминкәләр менән тоташтырған. Байназарҙа “һыу юлы”нан, йәғни Ағизел буйлап Стәрлетамаҡ калаһына тиклем һал ағызып та кәһәп иткәндәр. Шулай ук “тоҙ юлы”, “кышкы юл”, йәки “сана юлы” тип аталғандары ла булған.

Байназарҙа Рәсәй алып барған бөтә һуғыш хәрәкәттәрендә лә катнашалар. Граждандар һуғышы осоронда ауыл бер кызылдар, бер аҡтар кулына күсә, уларҙың һәр береһе халыктан аттар, йә азык-түлек талап итә, халықты йәбәрләйҙәр.

Граждандар һуғышы тамамланыуға илгә икенсе афәт килә. 1921-1922 һөзөмтәһендә Байназар ауылы халкы кот оскос юғалтыуҙар кисерә. Әгәр зә 1920 йылда Байназар ауылында бөтәһе 1152 кеше йәшәһә, 1926 йылға ни бары 464 кеше кала.

1922 йылда хәзерге Байназар участка дауаханаһы урынлашкан урында ауыл мәсете янында мәзрәсә асыла. Уны указлы мулла Әбделвәхит хәзрәт Салауатов аша, хәлфәлек эшен Шәкир Исәнғазин башкара. 1924 йылда ошо мәзрәсә бинаһында Байназарҙа беренсе баскыслы тәүге совет мәктәбе ойошторола. Мәктәпте ойоштороусы, уның тәүге уҡытыусыһы һәм мөдире Ырымбур педтехникумын тамамлап килгән Ғаяз Кәзерғолов була. Тәүге уҡыу йылында мәктәпкә ни бары 12 ир бала йәлеп ителә, кыз балалар уҡырға килмәй. 1925 йылда балалар һаны артыу сәбәпле мәктәпкә яңы уҡытыусылар йәлеп ителә.

Мәктәп 1934 йыла ете йыллыҡка әйләнә һәм яңы бинаға күсә, 1936 йылда тәүге сығарылышын яһай.

Хәзерге көндә Байназарҙа күпләп шәхси йорттар төзөлә, 440 урынлыҡ Байназар урта мәктәп, 160 урынлыҡ мәктәп яны интернаты биналары, 250 урынлыҡ ауыл мәҙәниәт йорто, ике катлы ауыл Советы һәм колхоз идараһы, Ағизел аша күпер төзөлдө.

Ауылда 454 хужалыҡ иҫәпләһә, унда бөтәһе 1503 кеше йәшәй. Ауылда балалар баксаһы, дауахана, аптека, мәҙәниәт йорто, мәсет, почта бүлексәһе һәм башка ойошмалар бар.

Байназар ауылы ер-һыу атамалары

Тауҙар, каялар, түбәләр

Курыузы. Торатауҙа Торағол исемле хан йәшәгән. Уның батыры Бабсакбей була. Бөрйән районында Мәсем тауы бар. Унда Мәсемхан йәшәгән. Уның батыры Карағөлөмбәтбей була. Мәсемхандың малын бер януар кыра икән. Йәнлек ауларға киткән һәр бер кеше юғала ла куя, кайтмай, ти. Мәсемхан Торағол ханға мөрәжғәт итә. Торағол Бабсак бейҙе ярҙамға ебәрә. Бабсак менән Карағөлөмбәттең ғәскәре был йәнлек яткан һандыкташты уратып ала. Ошо ваҡыт Карағөлөмбәт Бабсакка атырға куша һәм йәнлекте Бабсак үлтерә. Бик көнсөл Карағөлөмбәт Бабсакты үлтерә. Бер ни тиклем ваҡыттан Бабсак бей катынынан бер ир бала донъяға килә. Малай бик көслө, батыр булып үсә. Кешеләрҙән атаһы менән булған хәлдә ишетә, әсәһенән һөйләтә һәм Күсәкбей (малайҙың исеме шулай була) атаһының коһон кайтарырға була.

Карағөлөмбәтте табып, уның кулын бәйләп, башына казан каплап, кара һыйырға атландырып Байназар ауылындағы бейек тауға мендерә. Казанға һалып Карағөлөмбәтте кура. Тауға Курыузы исеме бирелә. [9]

Осло тау – Науразбай тауы (1 вариант). Науразбай карт (Көшөлдәрҙең олаталары) яз етеү менән боз китер алдынан йылкыларын Ағизел аръяғына кыуып сығарғандар. Йылкылар көнсыйғышқа табан Кәлтәгәү йылғаһына тиклемге урын биләп йөрөр булған. Тауын Мәхмүт мулланың бер кәбән бесәһә тип атап йөрөткәндәр. Тауҙың кәбәһгә окшап торғанын Науразбай тауы тип йөрөтәләр.

Науразбай тауы (2 вариант). Борон Кәлтәгәү йылғаһы буйында Науразбай исемле бабай йәшәгән. Ул бик бай булып, күп мал асраған. Йәй көһө бесәһдә күп эшләй алмаған, шуға кышын бесәһә бөтә башлаһа, былай тип әйтер булған: “Минәң әлө бер кәбән бесәһнем бар!”

Ә бабай үзө малдарын яз көһдәрәһдә иң тәүзә карҙан әрселгән әргәһәһдәгә тауға ебәрер булған. Кышын был тауға Науразбай карт һунарға йөрөгән. Үзө үлгәс, тауҙы уның исеме менән атағандар. [8]

Бәләкәй Келәтбар. Ағизелдең уң яғындағы тау. Хәйбә инәйҙәр ултырған өй тәһгәһәһдә таштар әрө, келәткә окшаған.

Сар аркаһы. Был таулыкта сар ташы булғанға, уның өскө битләүөн Сар аркаһы тип йөрөтәләр.

Кызырым тау. Курыузы тауының түбөнгө дауамы, ауылды уратып алған тау тизмәһен Кызырым тау тигәндәр.

Кайракты тауы, Кайракты шишмәһе. Кайрак алғандар кайракка эшкенгән таштар күп булғанға күрә шулай аталған да инде. Янында шишмәһе лә бар, уны ла Кайракты шишмәһе, тизәр. [1]

Канһәпәр тауы. Кояш байығандан һуң шул тау өстөндә кайһы ваҡыт болот кызыл шаршау һымаҡ торған. Болоттоң был төстә тороуы халыҡка хәүеф тыузырған, оло бәлә-каза килерен көткәндәр. Ул ябырылмаһын өсөн, йыйылып, аллаға именлек һорап табынғандар. Шуға ул таузы Канһәпәр тип атағандар һәм уға бағышлап такмаҡ-әйтеүҙәр сығарғандар:

Дәжжәл калкһа, шунан калкыр;
Яңғыз күзе маңлай уртаһында булыр.

Көһәш тауы. Боронғо заманда Көһәшкол исемле бер карт йәшәгән ти. Ул оҫта һунарсы булған. Берзән-бер көндө ауылды һыу бәскән. Көһәшкол карт әбейе менән һыу бәсыуҙан куркып Озон туғай байына, Ағизелдең аръяғына күсеп киткән була. Бер ваҡыт уларҙың аҡ һыйыры юғала. Әбей һыйырын юллап ауылға йүнәлә. Һыйыр боз аша сығып киткән була. Һыйыр артынан юллап, боз аша сығып барғанда әбей боз астына китә. Әбейе лә, һыйыр ла кайтмағас, Көһәшкол карт яңғыз тороп калған. Ул йәшәгән таузы “Көһәш тауы” тигәндәр.

Мөхәмәт тауы. Гөлийемеш каяһының үръяғындағы таузы Мөхәмәт тауы тип йөрөткәндәр. Ошо тау итәгендә ул тары сәскән, һуңынан бесәнлек булған. Мөхәмәт бабайҙың балалары Салауатова Ғәйшә, Науразбаева Мәрзиә, Науразбаев Сәфәр. [1]

Бәләкәй шыузырғыс. Күгәрсен каяһы эргәһендәге таузы Бәләкәй шыузырғыс тип йөрөтәләр. Ул бик текә, ағас шыузырғыға уңайлы, ләкин алысыраҡ. Элек башҡорттар ағас менән кәсеп иткәндәр. Ағасты кырҡалар, һыуға төшөрәләр һәм йылғаның бозо киткәс, һаллап ялан яктарына алып барып һатҡандар. Әлбиттә, туғай аша Изелгә тиклем ағасты аттар менән ташығандар, был ырамлы булмаған. Шуның өсөн был шыузырғысты аз файҙаланғандар, шуға күрә Бәләкәй шыузырғыс тип атала.

Оло шыузырғыс. Ул бәләкәйенә карағанда текәрәк тә, Изелгә лә якын. Шуның өсөн күберәк ошо шыузырғыстан халык файзаланған. Шуның өсөн уны Оло шыузырғыс тип атағандар.

Шар тауы. Шар түгел, ә Сар аркаһы. Сар яһай торған ташлы урын булған. Халык уны сар яланы тип атай башлаған. Тора-бара сар һүзен шар һүзе алмаштыра һәм Шар тауы булып кала.

Олотау. Бешәке йылғаһының һул яғында бейек тау бар. Уның итәгендә колхоздың сабыны була торғайны. Был таузың икенсе исеме «Муллин гора», йәки «Мулла тауы» тизәр. [5]

Өстәкә. Байназар һәм Моразым ауылдары араһында Бешәке йылғаһы Ағизел йылғаһына кушылған ерзә, хәзерге басманы үткәс, зур бер каяны боролоп үткән ерзе «Өстәкә» тип йөрөтәләр. Борон был урындан үтеп булмаған, кая булған. Моразым ауылы балалары мәктәпкә таған менән сығыр булғандар. Шуға күрә, Байназар ауылында ауыл советы рәйесе булып Карамышев Фаяз, ауыл советы секретаре Зәйнуллин Әхмәт етәкселегендә ошо каяны Әүжән леспромхозында эшләүсә Маликов Хәмзәнең звеноһы шартлатып юл һала. Өс көн ошо урынды тәртипкә килтереү өсөн, халык эшкә сыға. Эре-эре таштарзы Изел буйына ташлайзар. Өмәлә Моразым ауылы кешеһе Тулыбаев Мөзәрис звеноһы ла катнаша. Өмә ваҡытында өс тәкә һуялар. Шунан алып был урынды «Өстәкә» тип йөрөтәләр. [11]

Күгәрсен каяһы. Был кая ауылдың уң яғында урынлашқан. Йәй көнө бында бигерәк тә матур. Ағизел йылғаһына терәлеп тиерлек ултырған был каяға һокланмаған кеше юктыр... Күгәрсен каяһы. Ни өсөн исеме шулай һуң?

Элек, йәғни боронорак, бында, ошо каяның уйымында, күгәрсендәр үззәренә тыныслык табып, һүмер иткәндәр. Ләкин, ауылға электр уты һәм хәзерге заман яңылыктары килеп ингәс, улар икенсе ергә киткәндәр. Бәлки, улар әллә ни алыс бармай ауылда калғандарзыр.. Өммә хәзер ул каяның исеме Күгәрсен булып калған инде. [10]

Төлкәоскан каяһы. Борон бер һунарсыға юлында төлкө осраған. Һунарсы уны атып алыу өсөн бастырып киткән. Озак кыуа торғас, төлкө бер кая янына килеп еткән. Кая башына килеп терәлгәс, башка сараһы калмаған төлкө бахыр каянан түбәнгә оскан. Шунан бирле кая Төлкәоскан каяһы тип йөрөтөлә. [6]

Үтә тишек каяһы. Тау-кая тапкырында Кәлтәгәүзең уң яғынан Карағаслы тигән бейек тау бар. Ул тауза гел карағас үсә. Ә һул яғынан Үтә тишек каяһы ултыра. Ул уңдан да, һулдан да үтә күренеп тора. [7]

Тирмән каяһы. Тирмән каяһы Бешәкенең ағизелгә қойған ерендә. Был каяның эргәһендә, бешәке йылғаһы буйында һыу тирмәне корғандар. 1918-1919 йылдарза Әбделвәхит исемле карт Хабаровскизән бер урысты алып килеп он тарттыртқан. Был тирмәндә Апанас исемле урыс та эшләгән. Ул Быков Николайзың атаһы булған.

Карағаслы түбәһе. Был урын Моразымға киткән юл буйында, Бешәке йылғаһының һул яғындағы бейек тау. Яз көнө Ағизел йылғаһы ташһа, кешеләр Карағаслы түбәһе итәгенән аша төшөп йөрөйзәр.

Сейә морон. Үгезһөзгән шишмәһенен каршыһында Сейә морон тигән урын бар. Был урындың сейәһе йылда уңа торғайны, тип һөйләйзәр. Бер мәлдә йәй көнө Сейә моронда йөрөгән кәзәләрге айыу өркөтә. Бер кәзәне йығып та ебәрә. Кәзәне ашағас, айыу һыуһап, Изелгә һыу эсергә төшә. Был айыузы күреп калған кешеләр Мансуров Ибраһим ағайға барып әйтәләр. Ләкин айыузың юлына төшә алмайзар. [2]

Сукуы башы. Келәтбар үзәгенә уң яғында ослайып, сурайып торған кая таш тора. Был ташты Сукуы ташы тип йөрәтәләр. Яз башы менән ошо тирәләгә урындар карзан әрселһә, вак малдар тауға менеп үлән уртлай башлайзар.

Гөлийемеш сукуыһы. Бер хәллә генә кешенә Гөлийемеш исемле кызы була. Ул акылға бер төрлөрәк булған. Күңелен күтәрер өсөн кая ташка басып, Изелгә карап торор булған. Бер вакыт башындағы кызыл яулығы осоп китеп, кая куйынында үсеп ултырған карағай ботағына барып эленеп тора. Ошо яулыкты алырға маташканда, Гөлемеш каянан осоп һәләк була. Уның хөрмәтенә каяға кызың исемен биргәндәр. Гөлийемеш – Алтынбаева Ғәйшә Әбделғәлим кызының өләсәһе булған.

Сафа сукуыһы. Борон, имеш, ошо каяға ултырып бер сал карт курай тарткан. Шунан алып был каяны “Сафа сукуыһы” тип атағандар.

Фатима ташы. Был таш Озон туғай буйында ята. Шунан ул ошо ташка ултырып илап сөңләгән һәм был ташты Фатима ташы тигәндәр.

Йылғалар, шишмәләр, кисеү

Кәлтәгәү йылғаһы (1 вариант). Кәлтәгәү йылғаһының исеме “кәлтә” һүзенән килеп сыккан. Кәлтә икенсе төрлө һикәлтә тигәнде аңлата. Йылғанан тауышы ла келтелдәп кенә аккан тауыш ығарып ята.

Кәлтәгәү йылғаһы буйында Сысканғолдоң нәселе Науразбай карт йәшәгән. Науразбаевтар көшөлдәр араһына карай.

Кәлтәгәү йылғаһы (2 вариант). Ағизелгә уң яктан койоусы был йылғаға исемде боронғо йәйләүгә күсеп килеүсә кешеләр кушкан. [7]

Бешәке йылғаһы. Был йылға түңгәүер ырыуына карай. Ул Элгәләү артында, Яңы йорт тигән урындан башлана. Исем “бешәлек” тигән һүззән алынған. Бешәлек (бешә) - йәш карағайлык тигәнде аңлата.

Бешәке тамагы. Бешәкенә Ағизелгә койған урыны-ауыл халкының борон-борондан һабантуйзар үткәргән урыны була. Хәзер зә был урын ауыл халкының яратып ял иткән урыны.

Кайын өй (Кәйнәй) йылғаһы. Кәйнәй йылғаһы Яуымбай ауылы аша үтеп, Батман колағының түбән яғында Бешәкегә килеп коя. Кәйнәй йылғаһында батша балығы - бағры һәм бәрзе балыктары бар.

Үгезһөзгән урыны, шишмәһе. Курыузы тауының һул як битләүендә Үгез һөзгән шишмәһе бар. Был шишмәнә тарихы былайырак: борон башкорттар бер урындан икенсе урынға күсеп йәшәгәндәр. Бер вакыт ике үгез һөзөшә башлайзар. Үкерә-үкерә кара үгез ерзе һөзөп торғанда был урындан һыу килеп сыккан. Шунан алып был урынды Үгезһөзгән, йәғни Үгезһөзгән шишмәһе тип атағандар. Шишмә язғы айзарза мул һыулы булһа ла, йәй көнә корой. Борон был шишмә коромаған. [1]

Еректе йылғаһы. Бәләкәй игән буйлап килеп, Бешәкегә тешкән ерзә Еректе йылғаһы юлды аша ағып төшә лә Бешәкегә килеп коя. Йылғаның башында ереклек үсә.

Урыс Курыбы йылгаһы. Борон был ерзә урыстар ситән үргән. Башкорттар шулай тип исем биргәндәр. Был йылға Кәлтәгәү йылгаһына килеп кушыла. [7]

Тарагы йылгаһы. Имеш, Бөрйәндәрзең атаһын Кырыузы тауында курғас, бәсмасылар ошо йылғаға төшөп таралышып киткәндәр. Таралып киткән сакта улар уның һөйәктәрен йылға башына ырғыткандар. Шунан алып был йылғаны Тарғынды һуңынан Тарагы тип йөрөтә башлағандар.

Кайраклы шишмәһе. Ағизелдең арғы яғында, Оло шыузырғыстың һул яғында үзәк китә, шул үзәктән йылға ағып сыға. Был йылға буйындағы ташты кайрак өсөн кулланғандар.

Азнаш котоґо. Бешәке йылғаһының һул яғында Бәләкәй игенгә шишмә сығып ята. Уның улағы ла бар. Был шишмәне Азнағол карт сокоған тизәр. Бәлки Азанғолдор, әммә исемен кыскартып Азнаш котоґо тип йөрөтәләр [5]

Тәрән уя. Курыузы тауының һул як үзәгендә тәрән уя ята. Был уянан шишмә урғылып сыккан. Шишмәнең һыуы бик тәмле. Яз көнө ауылдың әбейзәре самауырзарын алып сығып, ошо урында сәй әсеп кайтыр булғандар. Шишмәнең һыуы королок йылы корой.

Бей кисеүе. Бей кисеүе – Байназар ауылында больница тапкырындағы кисеү. Элек бөрйән менән кыпсактар яу тоткандар. Шул яуза кыпсак батыры Күсәкбей, бөрйәндәрзе кыйратып, ырыу башы Карағөләмбәтте кулға алған да, мысҡыл йөзөнән кара танаға ултыртып, Байназарға ошо кисеү аша алып кайткан. Шунан бирле кисеүзе “Бей кисеүе” тип йөрөтә башлағандар.

Урыс курыгы (круг). Имеш, ошо йылға буйында урыстар тәгәрмәс яһағандар. Шунлыктан башкорттар был йылғаны «Урыс курыгы» тип атағандар.

Кызыльяр. Ағизел аръяғында, Истамкиндар яғынан Кызыльярға сығып китәһең. Был урында кып-кызыл балсык сығып ята, сак кына ямғыр яуһа ла машиналар йөрөй алмай, балсык изелеп ята. [5]

Яландар, туғайзар

Тарагы яланы. Имеш, бөрйәндәрзең атаһын Курыузы тауында курғас, бәсмасылар ошо йылғаға төшөп таралып киткәндәр. Таралып киткән сакта, Карағөләмбәттең һөйәктәрен йылға башына ырғыткандар. Шунан алып был йылғаны “Тарагы йылгаһы” тип йөрөтөр булғандар. [9]

Карайғыр яланы. Был яландың тарихы былайырак. Яланда ике айғыр талашып китәләр. Улар тешләшеп торған ерзә кушылып үскән кайын була. Шунан береһе муйынынан асылынып, сүгәләп, артына ултыра төшә. Ат тора алмай азаплана л шунда үлә. Шунан алып был ялан “Караайғыр” яланы тип атала.

Кәкерсән яланы. Борон был урында Корсаков исемле урыс бесән сапкан. Был урын Бешәкенән үрзә, тау башында.

Көһәш туғайы. Ул туғайза бик борон Көһәшкол тигән бай карт малдарын көтөп яткан. Шуға был ергә Көһәш туғайы тип исем биргәндәр. [1]

Сабынлыктар

Низам сабыны. Был урында Низаметдин исемле карт бесэн сапкан. Низам сабыны Яуымбай менән Байназар араһындағы аркала урынлашкан (Курыузы тауының аркаһы).

Һимез тартай. Байназар менән Яуымбай араһында, юл буйында, Бабай үлегенә һул яғында ята.

Салауат сабыны. Сабының исеме Салауат исемле кешегә бәйләнгән. Был сабында Курыузы аркалығында урынлашкан. [3]

Төрлө ер-һыу атамалары (сокорзар, үзәктәр, иштәлекле, тарихи урындар)

Супак сокоро. Батман колағының өс яғында Юшалай тигән урында бер зур ғына үзәк булған. Унда бесән гел уңған. Ошо сокорза бер туған ағалы-кустылы Собхангол (Зәйнуллина Һәзиә инәйзәң олатаһы) һәм Собханғәле Байназаровтар бесән эшләгәндәр. Шунан алып уларҙың исемдәрен кысҡартыпмы, кушаматы буйынса, “Супак сокоро” тип йөрөткәндәр.

Йәрмәш сокоро. Йәрмәш сокоро – тәрән, караңғы үзәк. Был сокорзо Йәрмөхәмәт исемле кешенә исеме менән атағандар. Кешенә исемән кайһы берзә тулыһынса әйтмәйҙәр, шунлыктан Йәрмәш тигәндәр.

Кандыбил. Бик борон ошо урында башкорт халқының малдары тибендә йөрөгән. Ә казактар уларҙың малдарын кыуып алып китер булғандар, кайһы сакта һылыу-һылыу башкорт кыздарын да урлаган сактар за булғылаган. Ә башкорттарҙы был күренеш бик нык ялҡыткан. Бер мәл башкорттар менән казактар арһында кан койошло һуғыш булған. Бик күп ир-егеттәр үзәрән корбан иткән ошо һуғышта. Ошо вакиғанан алып был яланды “Кандыбил” тип атағандар. Бөгөнгө көндә “Кандыбил” йәйләүендә Байназар фермаһы йәйләй.

Келәтбар үзәге. Борон ошо бер кая тишегенә байзар байлығын йәшерә торған булғандар. Улар был кая кыуышлығын Келәтбар тип йөрөтә торған булғандар. Был үзәк хәҙер таштары шыуып, кешеләрҙең йөрөгән һукмағына әйләнде.

Вәдүт балаганы. Был урында Вәдүт исемле карттың балаганы булған. Шунан алып был урын Вәдүт балаганы тип атала.

Бабай үлеге. Бабай үлеге калкыулығы Байназар менән Яуымбай араһында урынлашкан. Был урында Карасуриндар араһынан булған карасура исемле карт ерләнә. Карасура карт Байназарҙан кайтып килгән сакта, юлда үлеп кала. Үлер алдынан ул: “Мине ошо урында ерләгез, ике ауылдың азан тауышын ишетеп ятайым”, тип әйткән булған. Һуңынан бер кәберлектә Яуымбай ауылы кешегә Назаров Котлоғәләм бабай тимер рәшәткә менән кәртәләтеп, эргәһенә карағай ағасы ултырта.

Айсукан. Оло инә айыу һыу эсергә Изелгә балаларын әйәртеп төшкән. Һуңынан үзе үрзәгә үзәктән, ә балалары икенсе үзәктән сығып киткәндәр.

Бурташ. Был урында бурташ табылған була. Таш ыуалып тора. Борон был таш менән тире иләгәндәр. Элегерәк колхоздың тана-торполарын ошонда көтә торғайнылар.

Йылан ояһы (Йылан үзәге). Был әрәмә лә йылан күп була. Бигерәк тә тузбаш йыландар. Йыландар ошо урында кауышкандар. Шуға бынан үтеүе куркыныс булған. Элегерәк, хатта аждаһа йыландар за булғылаған, тип һөйләйзәр. Бер мәлде Салауатова Фәтхиә инәй аршин озонлок йылан күрә, ләкин уға был йыландың бер осо ғына булыуын әйтәләр. Бөгөнгө көндә халыкта йылан ояһынан болот сыкһа ямғыр яуа, тигән һынамыш та йәшәй. [4]

Әбей үзәге. Кәлтәгәү йылғаһының уң яғында Әбей тауы бар. Был тауза сәйә күп була. Ауылдың әбейзәрә был тауза сәйә тиргәндәр. Бында айыу за була, шуға бала - сағалар әллә ни йөрәмәгәндәр.

Шыршы үзәге. Бында үсеп ултырған йыуан карағас йылғаға қолаған. Шуға был үзәкте «Шыршы үзәге» тип атайзар.

Сәйәлә тау биләне. Тау биләнәнең һул яғында сәйә ағасы кыуактары бар. Ул Науразбай тауына килеп кушыла. Унда сәйә ағастары бик күп булғанға Сәйәлә тау биләне тип йөрөтәлә.

Зөлхәм муйыллығы. Кәлтәгәү тамағының каршы битләүзә, Изелдең уң ярында Зөлхәм муйыллығы тигән урын бар. Был урында Зөлхәмизә исемле катындың сабынлығы була. Зөлхәмизә Әбделғәлимдең катыны була. Был урында ул кәртүк тә, тары ла сәскән булған. Ауылдың катындарын кушып кәртүген утаткан. Эргәһендәге муйылын үзә генә тиргән, кешенән тирзермәгән.

Батман қолағы. Курыузы тауының артында Батман қолағы тигән урын бар. Был урында батмандың (ағас һауыт) капкасымы, қолағымы төшөп калған. Батман менән катык алып йөрөткәндәр, катыктан айран бешеп бесәнселәргә әсергәндәр.

Каратал. Байназар менән Яуымбай ауылы араһындағы бер үзәктә куйы таллык булған (хәзерге оло юлдың уң яғында). Шуға «Каратал» үзәге тип атағандар.

[1] Алтынбаева Ғәйшә - 82 йәш, Чуракова Фәрхиә язып алды.

[2] Мәғлүмәт Миндеғолова Мәрхәбә Хәйривара кызынан алынды.

[3] Мәғлүмәт 2005 йылда Науразбаев Баязит Хәмит улынан алынды.

[4] Әхмәтова Гүзәл Зиннәт кызы әзерләгән.

[5] Салауатов Зиннур Моталлип улынан Әхмәтова Гүзәл Зиннәт кызы язып алды.

[6] Байназарова Зәйтүнә инәйзән 2000 йылда язып алынды.

[7] Салауатова Хәнифә инәйзән язып алынды.

[8] Науразбаев Зәйнулла Хәмит улынан 1995 йылда язып алынды.

[9] Әминәва Бәзрикамал инәйзән язып алынды.

[10] 2000 йылда Асылбаева Фирзәүес Алтынбаева Зәйтүнә инәйзән язып алды.

[11] 2005 йылда Зәйнуллин Әхмәт Рәхмәт улышан Зәйнуллина Гүзәлиә язып алды.

Курғашлы ауылының ер-һыу атамалары

Курғашлы. Курғашлы ауылы бик күп ололардың райондың иң матур ауылдарының береһе булып калған. Йәшел сизәм менән капланған урамдар, ағастар араһында ултырған йыйнак өйҙәр. Курғашлы йылғаһы буйында һәр язын ап-ак сәскәгә төрөнгән муйылдар, аллы-гөллө сәскәгә күмелгән урман ситтәре, тау битләүҙәре ауылды йәмләндөргән. Ауыл төҙөлө башлағас, боронғо йолаға тоғро калып, һыулаған йылғаның исемен ауылға кушалар.

Курғашбар. Йылғаның башында курғаш бар, тизәр. “Ауылға геологтар килә. Карт геолог Моталовтан лекция һөйләтәләр, йылғаның ошолар атайыһының сәбәбен һорайҙар. Ул кулындағы таштың береһен онтай һуға. Унан бармак башы хәтле курғаш сыға”, - тип һөйләй Мөфтәхетдинов Шәрәфетдин бабай.

Шәмәртәу. Элекке оло юлға таш мороно сығып торған Байназар һәм Курғашлы ауылдары араһындағы тау “Шәмәртәу” тип атала. Был тауҙа үскән ағастар кышын буран, йәйен ямғыр яуыр булһа, шаулай, геүләй башлай. Тимәк, көндөң шәмәреүен (илакклауын) хәбәр итә.

Ялануй. Накал туғайынан һуң яланлы тау битләүе “Ялануй” тип йөрөтөлә. Уй “үзәк” тигәнде аңлата, был ерҙән үзәк башланған ер булғанға, ошо исемендә кушкандарҙы инде.

Еләктүбә тауы. Ялануйҙан Еләктүбә тауы башлана. Бында инде еләк күп булған. Хәҙер зә еләк бешкән сакта, тауҙағы юлдан үткәндә, еләктең хуш естәренә башың әйләнә.

Биреле күл шишмәһе. Имес туғайының көнбайыш-төнъяғында, Елдеарканың имән, йүкә, кайын, карағай менән капланған битләүенең астынан, эре-эре таштар араһынан терегөмөштәй һыулы кескәй генә шишмә слтырап ағып сыға ла, күптә бармай, һазлыҡка коя. “Һазлыҡ” тигәнән карағускыл олонло кайындар, бөҙрә талдар, иркенлектә түшен киргән еректәр, һәр көҙөн кызыл мәрийәндәй емештәрен өлгөрткән баландар, телендә йоторлок һутлы емештәре менән кешеләрҙе туйындырған карағат һәм гөлөмөштәр төйәк иткән булған. Язын, күп һыуҙар даръяға әйләнгән сакта, был һазлыҡ күл булып китә. Ағастар уның эсендә йөзөп йөрөгән кеүек. Һуңғарак күл сәскә аткандай тойола. Һыу йылынғас күлдең өстө һап-һары сәскәләр менән каплана. Кистәрен тирә-яҡ һандуғас моңона күмелә. “Биреле күл шишмәһе” тип шуға атайҙар – был урын бик тынышсыз. Матур булыуына карамастан, шомло ла.

Елдеарка тауы. Унан Бөйөнгө киткән юл үтә. Битләүендә Курғашлының төп урамы урынлашкан. Был тауҙың да исемен ике төрлө аңлатыла:

1. Байназаров Мөхәмәҙиә һәм Мөфтәхетдинов Шәрәфетдин бабайҙар һөйләүенсә, тау башында ел нык көслө була, йәйге эсе көндәрҙә аттар себен-серәкәйҙән касып, ошо тау башына менәләр, шуға “Елле арка” (“ел” һүҙенән) тип аталған.

2. Шәмиғолов Муса бабай “Елдеарка” тип дәлилләй. Сөнки тау озон, зур, елдә, артылаһың да артылаһың.

Имес туғайы. Был туғай исеме Имес кешеләре менән бәйле. Курғашлының карттары әйтеүенсә, был ер аратаузарзыкы булған. Уларзы актар қысырыклағас, икенсе ергә күсергә булғандар. Байназар ауылы ололары, был туғайза күл яғында Имес араһы кешеләре йәшәгән, уларзы көслөрәк ара кешеләре қысырыклағас, бер нисә ғаилә Байназарза қалған, күптәре Аратауға күскән, тип һөйләй. Туғайзы “Имес төбә” тип тә йөрәтәләр.

Төпкөл. Курғашлы мәктәбе урынлашқан ялан осондағы иң төптә урынлашқан бәләкәй генә ақлан. Мәктәпкә яқын урынлашқас, унда йыл һайын мәктәп һабантуйы үткәрелә. Ысынлап та төпкөл булғанға шулай атағандарзыр.

Акташ, Караташ. Курғашлы балаларының Ағизел йылғаһы буйында һыу ингән ерзәрәндә сумыу өсөн уңайлы булған тәрән урындар. Курғашлы ауылынан Нәби ауылына сыға торған асылмалы күперзән йөз метр тирәһе өстәрәк, Ағизелдең қырка боролоп аққан урынында Караташ һәм унан илле метр өстәрәк Акташ - таузың тумрайып сығып торған ике қаяһы.

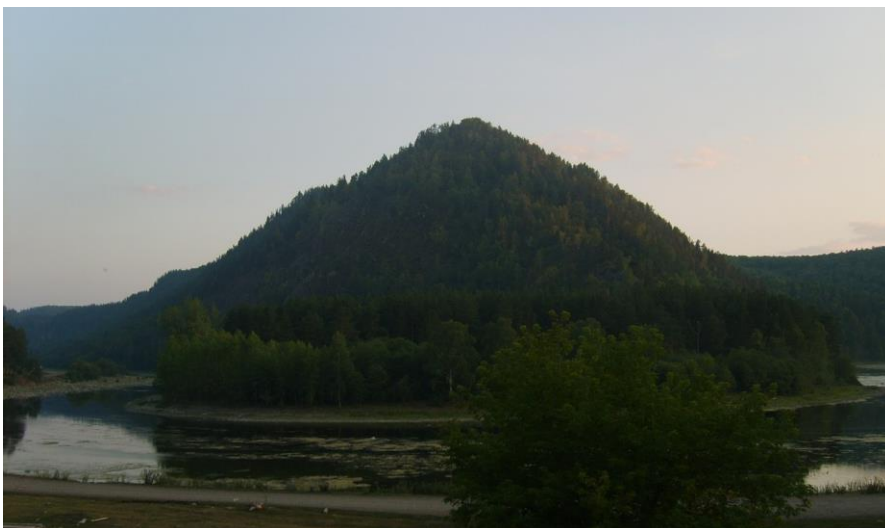
Моразым ауылы

Моразым ауылы хәзерге Бөрйән районына караған карағай – кыпсак ырыуы ауылдарының береһе. Байназар ауылының үр яғында ете сакрым алыслыкта урынлашкан. Ауылды ололар ике исем менән дә йөрөтә: беренсе исеме Аратау, икенсе исеме Моразым. Моразым ауылына Байназар ауылынан иместәр араһынан булған Моразым Әлмөхәмәтов нигез һалған. Уның өс улы була (Үлмәсбай, Сөләймән, Насретдин. Аталары менән берлектә мең һигез йөз кырк етенсе – мең һигез йөз илленсе йылдарза күсеп ултыралар. Мең һигез йөз илленсе йылдағы ревезия мәғлүмәттәрәнә карағанда ун туғыз йорт иҫәпләнгән, ә мең туғыз йөз егерменсе йылдарға бөтөһе кырк биш йорт иҫәпләнгән.

Ауыл Ағизел йылғаһының һул ярында урынлашкан. Ауыл казан эсендә ултырған кеүек күренә, сөнки уның тирә яғынан таузар тездәһе, шишмәһе, вак йылға уратып алған. Халык уларзың һәр береһенә легендаһына ярашлы исемдәр кушкан. Карағаслы бейек, Кырташ, Олотау, Әбей тауы, Күс юлы, Әреүәрзе, Кәйкесә, Кәртәле уй, Аратау һәм башкалары ауылды тирә яктан уратып алғанғалыр казан эсендә ултырған кеүек күренә. Шуға ла халык телендә кояш төшмәгән ауыл типтә ебәрәләр. Ауыл халкы малсылык, йылкысылык, солоксолок, урмансылык менән шөгөлләнәп көн күргән. Ул осорза игенселек менән бик һирәктәр генә шөгөлләнгән, сөнки яз башынан йәйләүгә Акташ һәм Баһыу яландарына күсенә торған булғандар. Шуға ла буш калған ерзәрәнә киндер сәсеп киткәндәр. Ауыл халкы кәсепселек менәндә шөгөлләнгән, ялланыпта эшләгән. Акташ яктарында революцияға тиклем тимер рудаһы һәм алтын казыу эштәре менән шөгөлләнәләр. Сығарылған руданы астына карағас ағастарын түшәп өйөп барғандар, унан тыш Әүжән заводына һатыу өсөн күпләп күмер яндырғандар. Курғашты йылғаһы буйында әлегә тиклем ошо күмер калдыктары өйөмдәре осраштыра. Озон кышта санаға егелгән аттар менән өйөлгән тимер рудаларын Әүжән заводына иретеп суйын койор өсөн ташығандар. Иртә яззан әзер суйынды һалдар менән Ағизел йылғаһы буйлап Стәрле пристанына тиклем ағызғандар. Быға дәлил булып Моразым ауылы эргәһендә «Максим төбә» тигән урында бар. Ул легендала башкорттарзың ялланып, иретелгән суйынды һалдарға ағызып төшкән осоронда оло ташка бәреләп һалдары селпрәмә килә. Ул суйындар әләлә Тулыбаев Яңыбай олатайға һакланып калған.

Моразым менән Байназар ауылдары араһында Бешәке йылғаһында һыу тирмәһе була. Революцияға тиклем халыктың көн итмәһе башка ауыл халыктарыныкынан әллә ни айырылып тормаған. Совет власын урынлаштырыуза Айытбаев Котлоғәләм һ.б актив катнашкан. Егерме беренсе йылғы йотлык та ауылды урап үтмәй.

Граждандар һуғышы осоронда ауыл бер актар кулына бер кызылдар кулына күсә килә. Ак үзәкте менгән сакта һул як Үзәк зыярат үзәге тип атала. Шунда әһир төшкәндәрән атып киткәндәр, азак ауыл халкы сығып ерләп куя.

Моразым ауылының ер-һыу атамалары

Моразым ауылы. Был ауылдың легендаһы шулай. Борон Моразым исемле карт үзенәң әбейе менән урам буйлап йөрөп ятканда, улар бер эшселәр эшләгән урынға килеп сығалар.

Моразым карт был урынды бик окшата һәм ошо ергә тәйәкләнергә уйлай. Улар эшселәрҙән ерҙе бер әсмүх сәйгә, бер кәструл коротка, бер казык майға һатып алалар за ауыл нигезләп йәшәп киткәндәр. Моразым карт исеме менән ауыл статус алған. [1]

Таузар, каялар

Аратау (1 вариант). Безҙең ауылға иң беренсе булып аяуһыҙ һуғыш ваҡытында бер Имес тигән кеше катыны менән касып килеп йәшәй башлайҙар. Ауылға шул Имес тигән кешенең исемен биргәндәр тип һөйләй ололар. Унан һуң был ауылда һуғыш бөткәс Аратау тигән кеше килеп йәшәгән. Ул бик оҙаҡ тормош короп, картайғас уның исемен ошо ауылға йөрөтә башлаған. Аратау тигән кеше үлөп киткәс уның улы Моразым атаһының нигезен дауам итеп йәшәгән. Шулай атаһы ауыл исемен уға яздырткан. Шулай ауыл Моразым булып калған ауыл матурлана, йәмләнә төшкән. Әле лә ауылыбыҙ исемен Моразым тип кенә йөрөтәбез. [2]

Аратау (1 вариант). Ауыл уртаһында икегә бүлөп бер тау тора. Унда төрлө ағастар за үсә. Тау урталыҡка торғанға ауылды ла Аратау тип тә йөрөтәләр. Икенсе вариантын да ошо урынға Аратау тигән кеше килеп өй нигезләгән. Өсөнсөнөн: ауыл зурая килә тау урталыҡта калған. Дүртенсенән: уны бөтә яктан тау ураткан булған, таузарға кушылып торған. Икенсенән Ағизел йылғаһы урап та аға. Юл төзөүселәр тауҙы шартлатыу һөҙөмтәһендә был тау өс кырлы булып уртала калған.

Көртмәле тауы. Был тауҙа элек көртмәле бик күп булған. Көртмәлегә олоһо ла, кесеһе лә йөрөгән. Шунлыктан был тауҙы Көртмәле тауы тип йөрөтә башлағандар.

Карталой. Бер ваҡыт бер башкорт (урыс) атын эҙләп ошо тауға килеп сыккан. Шунда ул бер кешене осратып, “Карка бар” тип һораған. Ул кара ат бармы тип, был тауҙы Карталой тип йөрөтөлә башлаған. Элек кешеләр бесән сабып йөрөгәндә, улар эргәһенә бер урыс кеше килеп туктай. Ул урыс атын эҙләп йөрөгән була. урыс был кешеләрҙән “Карка бар” тигән. Ә теге кешеләр бар-бар тигәндәр. Шунан калғанда инде “Каркалой” исеме “Көртмәле уй”.

Кырташ. Был тау ауыл каршыһында бөтә таузарҙан аша карап тора. Уның таштары кырлы-кырлы, кырын, кыя торалар. Был тауҙа Башкортостандың кызыл китабына индерелгән пион (“дөр-дөр”) сәскәһе үсә. Таштары кырын, кыя булғанға “Кырташ” тип йөрөтәләр. Был кая ауылдан кырҙарак урынлашкан, Ағизел аша яткан өсөн уны Кырҙа яткан кая таш тип йөрөткәндәр. Ә һуңынан Кырташ тип йөрөтә башлағандар.

Баш ярашкан. Был тау Ағизелдең аръяғында урынлашкан. Әүәл был тауҙа ике ара ырыу Кыпсак һәм Бөрйән ырыуҙары һуғышкандар. Шулай күпләп кырыла торғас, Мәсем хан килеп ике якта һуғышмәскә тип яраштырып киткән. Шунан калған да инде ике як ырыуҙың Баш ярашканы.

Сартылдак. Ағизел аръяғында был тауҙа ла аҡтар менән кызылдар һуғыша. Ауылға кылыстарҙың сартылдауы ишетеләп у торған. Шуға ла был тау Сартылдак булып калған. [4]

Әбей тауы. Ауыл урталығындағы көнсығыш битләүҙегә тауға оло инәйҙәр карға буткаһына йәш-елкәнсәктәрҙе, бала-сағаларҙы әйәртеп алып сыккандар. Бизрәләр менән йәш-елкәнсәктәр һыу сығарған. Ололар аш-һыу әҙерләгәндәр. Үз һөнәр-кәсеп бәйләм бәйләү кеүек эштәрҙе йәштәргә өйрөтөп, йырлап-бейеп күнел аскандар. Сәй эскәндәр, бала-сағаларҙы һыйлағандар. Шуға Әбей тауы булып калған. Хәҙерге ваҡытта был тауҙа зур мәктәп ауылға йәм өстәп балкып тора, анында Бөйөк Ватан һуғышы яугирҙәренә һәйкәл куйылған.

Карағаслы бейек. Ауыл эргәһендәгә каршы тау бейек тә, зур ғына. Тирә яғында ағаслыҡтар үсә, күберәк карағас ағасынан торған. Өскө өлөшөн дә аҡланы, кап урталығында карағас

үскәнгә лә шулай аталған.

Акташ. Борон был таш ап-ак, зур һәм каяға окшаған булған. Тора-бара кая ла вакланып эргә-тирәһе ак таш менән түшәлгән. Был ергә килһәң капыл күз сағыла. Үзе ап-ак кая таш булғанғалыр Акташ тип йөрөтөлә.

Ташморон. Көнъяклап Моразым ауылына ингәс тә Аратау күренә. Ул тау Моразымды икегә бүлеп беряғы Ағизелгә карап торған яғынан бер морон һымак тау һырты сығып тора.шуға ла инде был терәлеп трған каяға Ташморон тип кушкандар.

Олотау. Ауыл акһакалдары был таузы Олотау, тизәр. Тау берзән бейек, тирә-яғындағы таузар тәпәш тә, шуғалыр Олотау исеме.

Кырташ. Моразым ауылы янында бер зур тау бар. Ағизел йылғаһын быуып тигәндәй күренеп тора. Биръяктағыһы Аратау, ә аръяктағыһы Кырташ тип атағкандар. Уның бер яғында ағастар үсә, икенсе яғында юк. Ситтән караһаң яртылаш сәсен алдырған малайға ла окшаңқырап куя. Текә яғы кырлы таш булғанға ла Кырташ, тизәр.

Кызылташ каяһы. Моразым ауылындағы был кая күпселек кызыл таштарзан тора. Шуға ла уны Кызылташ тип атағандар. Унда ауыл халкы йыуа йыйырға йөрөй. [3]

Йосоп түше. Элек һуғыш ваҡытында бер карт һуғыштан касып ошо тау битләүенә килеп ултырған. Утар һалған, уның эргәһенә башкалар за күсеп килеүселәр булған. Һуғыш бөткәс карттар был таузы Йосоп түше тип атарға булғас, Йосоп риза булған. Шунан башлап был ер Йосоп түше тип йөрөтөлә башлаған. Һуғыш ваҡытында Йосоп карт тау битләүенә йәшенә. Халыктан тере бер нисә кеше генә кала, улар таузан төшөп килгән сақта Йосопто түше менән шыуышып китеп барған була, шул ваҡыттан алып был таузы Йосоп түше тип атай башлағандар.

Ырым каяһы. Ауылда Рамазан исемле карт йәшәгән. Ул яз етеү менән артышка барған. Каяға менеп артыш йыйып, өстә үсеп ултырған ағаска арканын бәйләп каянан төшөр булған. Һәр йыл артышка ошо каяға йөрөр булғанға күрә исеме кысқартылып Ырым каяһы булып калған.

Күбәташ. Байназар яклап оло юл өстөндә ауылға яҡынлашкан ерзә күбәгә окшаған кеүек каяташ тора. Был урын Күбәташ булып.

Яландар, туғайзар, сабынлыктар

Алешка йәки Әмрика. Башкорт асаба ерзәрен ксырыклап урыстар килеп басып ултыра башлаған. Алешка исемлеһе күргән башкорттар яланға ла уның исеме менән Алешка яланы, аҙағырак бәсҡынсы кеше буларак Әмрикә тип әйткәндәр.

Айыу тапаған. Тирә яғын әрәмә уратқан һазмат урында зур булмаған сабынлыҡты йылда айыу тапай торған булған, шунлыктан Айыу тапаған тип исем кушылған.

Акбалсык. Әпкә яланынан ары мейес аklarға яраклы ак балсык сыккан ер бар. Был яланды Акбалсык яланы һәм Акбалсык урманы, тизәр.

Иһем яланы. Башкорт ерзәрен урыстар тартып ала торғас, Иван исемлеһе лә үзенә окшаткан яланды басып алған. Һуңынан бәсҡынсы Иван ере Иһемгә әйләнгән.

Шамыр төбәге. Элек был ауылда кешеләр йәшәмәс борон Шаһым тигән кеше аръякка сығып

матур акланға өй һалған. Шунда донъя көтөп үлөп киткән. Шаһимырзан исеме кысқартылып был абыл акланға Шамыр төбәге, тизәр зә куялар.

Мүңкә яланы. Нуғыш йылдары урыстар башкорт ерзәрен кысрыклау сәбәпле Мунка исемлеһе ошо яланға килгән, шуға уны Мүңкә яланы тип йөрөтәләр.

Сартылдык, Башярышкан, Айбикә яландары. Элекке дәүерҙә Моразым тигән карт йәшәгән. Уларзың ерзәрен гел Әүжән урыстары басмаклап торған. Мал көтөргә уйлап та куялар икән. Шулай урыстар менән бәхәс килеп сыға. Бәхәс короу өсөн урыстар башкорттарзы бәләкәй аклансыкка алып сығалар. Бәхәскә ингән ир-аттар килешмәй коралға корал тотоношоп нуғышып китәләр. Күсәктәренән һынған тауыштары ауылға ук ишетелеп тора икән. Шунан был ерзы Сартылдак тип йөрөтә башлағандар. Моразым карт урыстар менән тағы һөйләшмәк булып карарға килә: “Етәр, былай за ерзәрзе аз алманығыз, бүтән ер юк һезгә!”- тигән. Тағы китә каты нуғыш, йәнә ауыл яңғырап торғас, катын-кыздар бала-сағаларын алып ирзәре янына ярзамға баралар. Өстәлмә көс килгәнән күреп ир-егеттәр кызып китеп урыстарзың баштарын ярышкансы дәмбәсләйҙәр. Шунан был урын Башярышкан тип аталып калған. Урыстар каса башлай. Уларзы эзәрлекләп ир-егеттәр, улар артынан катын-кыз бала-сағалар һузылып китеп барғанда Айбикә исемле катын-кыззың (ул ауырлы көйө сыккан була) тулғағы башлана. Тиз генә арала катын-кыздар йыйылып, кендек инәйгә йәшерәген кайтарып ебәрәләр. Ошо яланды яңғыратып бала донъяға килә. Ат егеп Айбикәне балаһы менән килеп алалар. Шунан башлап был озон яланды Айбикә яланы тип атай башлайҙар за инде. [1]

Билдәле, истәлекле, тарихи урындар

Суктал. Элек был ерҙә куйы таллыҡ үскән. Кырташ менән Аратау араларында ла тал үскән һәм был ерҙе суктал тип атай башлағандар.

Зыярат үзәге. Актар менән кызылдар араһынды кызыу нуғыш барған. Кызылдарзың барыһын ды кулға алып, актар үзәккә алып барып аталар. Улар күмәлгән урын Зыярат үзәге тип йөрөтәләр. [3]

Әүерәүзе. Йәй еләк осоронда кемдең генә өйҙә ултырғыһы килһән инде. Йәш әсә лә балаһын тотоп урманға еләк йыйырға барған. Еләк шул тиклем уңған, күп. Әсә балаһын әүрәтеп таш өстөнә калдырған да, онотлоп еләк йыйған да йыйған. Исенә төшөп калып барһа теге таш янында һаман да әүрәп йөрөй икән. Шунан был таузы “Әүерәүзе”, һунынан “Өрөүәрзе” тип йөрөтә башлағандар. [4]

Куңыргүз. Ауылда әүеләрәк куңыртөстәге үгез булған. Яз көнө үгез Изел аша сығып бейек тау һыртында каялыкта үлән ашап йөрөй торғас каянан шыуып кая астындағы тәрән һыуға барып төшкән. Шуға ла шул урындың исемен Куңыргүз йәки Куңыргүз тип тә куялар.

Карағай туғай. Ауыл барлыкка килгәндә арьяклап карағай туғайлыҡ булған. Халыҡ ишәйеп, йорттар һала килә ағаслыҡ бөткән. Шул мәлдән алып Карағай туғай булып кала килә. [5]

Хисам үзәге. Хисам исемле кешенең сабынлығы үзәк башында булған, йөрөр юлы үзәк кенә булғанға күрә аталышы ла Хисам булып калған.

Караңғы үзәк. Был үзәк буйы шығырым карағай ағасы үсеп иртәнән кискә тиклем қояш нурҙарын қаплап торғанға күрә Караңғы үзәк булып калған. Хәзер карағайҙар за һирәгәйгән.

Кәмәтарткан (1 вариант). Элек бер карт баскынсыларзың артынан төшкән, ти. Кыуа килә йылғаға барып сыккан. Караһа йылғала кәмә ултыра. Йылға таузы уратып аға икән. Карт кәмәне тартып тау аша тураға сыккан, шунан калған һүз ул – Кәмәтарткан.

Кәмәтарткан (2 вариант). Изел түбәнендә бер кеше балык тоторға урыштар еренә барып сыккас, уны күргән урыштар бастыра төшә. Карт тегеләр етеп килгәс кәмәһен һөйрәп тау аша сығып кире ағып киткән.

Кәмәтарткан (2 вариант). Был яктарза хәзерге Әбйәлил районы Тал-Кускар ауылынан бик данлыклы башкорт батыры Бейеш касып йөшәгән. Уның язмышы тураһында легенда һәм йыр бар. Каскындың был тарафтарза йөрөгәннен белеп калған батша яклы халдаттар уның эһенә төшкән. Бейеш батыр һыу юлы менән касып бара ти. Тегеләр зә кыуалай икән. Ағизел йылғаһы бөгөл яһап аккан бер урында Бейеш батыр кәмәһен һөйрәп (ата-бабалар һөйләүе буйынса ул бик көслө була), урманлы тау аша төшөп, баскынсыларзы һәптеюк артта калдырып артабан Ағизел буйлап ағып киткән ти. Ағизел бөгөлөндәге иң тар урынды Кәмәтарткан тизәр зә инде.

Һәйеткүлән. Өүеләрәк аслык вакытында бер һәйеткол тигән ир йыуа эзләп йөрөгән еренән үлеп калған. Шунан алып быыл таузы һәйетүлгән, һәйеткүлән, һәйетүлән тип тә куялар.

[1] Айытбаева Хәзисә Котлогәләм кызынан Алибаков Инсур язып алды.

[2] Моратшина Ләлә 6-сы синыфта укығанда язып алған.

[3] Моратшина Мәрийенбикә Котлогәлләм кызынан ейәнсәре Тулыбаева Айзилә язып алды.

[4] Мөхәмәтйәнов Абдразак Даян улынан Мөхәмәтова Гөлфиә Зиннәт кызы язып алды.

[5] Сафин Әнеүәр Сафа улынан Әминева М.Х. язып алған.

Түңгәүерзең данлы тарихы

Атаклы ғалимыбыз, башкорттардың тәүге тарихсыларынан булган Мөхәмәтсәлим Өмөтбаевтың: “Асаба башкортка өс нәмәне белеү мотлак: беренсәһе – үзеңдең сығышыңды, йәғни үз ырыуыңды белеү; икенсәһе – йондоzzарзы исемләп аңлатыу һәм өсөнсөһө – хандар тураһында риүәйәттәрҙе һәм өләңдәрҙе белеү” тигән.

Түңгәүер (йәки Тәңгәүер, Дүңгәүер) башкорт халкының бик боронғо һәм төп ырыуларының береһе. Тарихи сығанактарҙан сығып айтҡанда, Үсәргән, Түңгәүер, Бөрйән ырыулары Көнъяк Уралда безҙең эраның VII быуатында уҡ билдәле булған.

Түңгәүер /Таңғауыр/ ырыуы шәжәрәлә уларҙың башбабаһы итеп яҙылған Каңғырат – Каңғы-ир-ат (йәғни Каңғы ырыуының ир-аты, халкы) тигән һүз ул; был иһә Түңгәүер ырыуының, Кыпсак ырыуы һымаҡ уҡ, туп-тура – Каңғынан, ә Каңғы үзе, өстәрәк күрәһебездә, Үсәргәндән тармакланып сыккан ырыуҙар икәнлеген иҫбатлай. Түңгәүерзең (йәки Дүңгәүерзең) туп-тура Каңғы аша Үсәргән дауамы икәнлеген ул ырыу исеме менән мифик Ата бүрегә бәйләһе лә дөрөҫлөй.

Башкорт халкының төп ырыуларының береһен тәшкил иткән Түңгәүер кәбиләһенән барлыҡка килеү тарихы боронғо Бөйөк Төрки Кағанатында (төркизәрзең дәүләте, безҙең эраның VI-VIII б.б.) билдәле булған Тонгра ырыуына ла барып тоташа.

Боронғо риүәйәттәрҙә һөйләһенсә, түңгәүер башкорттары үзҙәренән килеп сығыу тамырҙарын боронғо төрки донъяһының оло дәүләте – Төрки Кағанат кағаны (ханы) Күлтәгин менән дә бәйләйҙәр. Күлтәгин VII быуат азағы VIII быуат баштарында Икенсе Төрки кағанатының кағаны булып торған. Орхон-Йәнәсәй йылғалары буйында Күлтәгин каған хөрмәтенә куйылған “бәңгү”(мәңге) ташта табылған. Н.М.Ядринцев (1842-1894) — Себерҙә өйрәһеһе күренекле ғалим, боронғо төрки Орхон-Йәнәсәй ташъязмаларын асқан кеше. Шулай итеп, Күлтәгин реаль тарихи шәхес булған.

Түңгәүерзең килеп сығыуында куңғрат ырыуының этник компонентының кысылышы ла бар. Шәжәрә буйынса, Түңгәүер бей Куңғрат бейзең улы тип күрһәтелә. Куңғрат бейзең ырыуы Сыңғызхан империяһы ваҡытында өстөнлөклө ырыуҙан һанала, ул Сыңғызхан династияһының барлыҡка килеүендә һәм нығыныуында билдәле бер роль уйнай. Сыңғызхандың катыны, уның улдарының әсәһе Куңғрат бейзең кызы Бүртә була. Тимәк, Сыңғызхан династияһының хандары Түңгәүер бейгә туған булып сыға. Легендалар һәм архив документтары буйынса, түңгәүерзең борон бөрйәндәргә һәм әйеләргә туғанлыҡ ептәре менән бәйлә булған.

Түңгәүер этнонимы (ырыу исеме) тарих таңында төрки һәм монгол кәбиләләренән бер ерҙәрәк йәшәһенән дә күрһәтә. Мәсәлән, монголдар араһында ла тангор, тангур атамалы ырыуҙар булыуы фәһгә билдәле. Кайһы бер түңгәүер риүәйәттәрендә уларҙың ата-бабалары итеп, Куңғырат хандың улы Дингәүер күрһәтелә. Шулай итеп, боронғо Түңгәүер ырыуы, боронғо төркизәр донъяһынанда көн күрәп, төрки кәбилә һаналған.

Түңгәүер ырыуының да бик боронғо замандарҙа кабул ителгән атрибуттары бар. Түңгәүерзең ырыу ағасы – ерек, кошо – һайыһкан, тамғаһы – ярым ай, ораны – “Куңғырат” булһа ла, ара-аймактарҙың да үз тамғалары булған. Улар башкорт ырыулары араһында беренселәрҙән булып ислам динен кабул итә.

«Күсәк бей» башкорт эпосында түңгәүерзең ырыу башлығы Тимеркотло бей Башкорт ханлығын һаҡлап алып калыу өсөн ике кәбилә араһында сыккан ызғышты тыныһ юл менән хәл итеүҙе яҡлап сыға.

Боронғо риүәйәттәрҙә түңгәүерзең тәү йәшәһен ере итеп төрлө урындар күрһәтелә: Урман-Түңгәүерзең үзҙәрен бик борон һырдаръя буйында йәшәһенбез тип иҫәпләй; шулай уҡ Алтай тауҙарын, Иртыш йылғаһы буйын касындыр бик борон түңгәүерзең йәшәп киткән ер тип һанаһандар.

Бөрийән, тамъян һәм үсәргәндәр менән бер рәттән, Түңгәүер ырыуы ла «башкорт» этнонимын тәү башлап йөрөтөүсә кәбилә. Улар бик зур ер биләмәләренә эйә була: көньяк һәм көнсығыш сиктәре Урал йылғаһының аръяғына, Арал диңгезе буйына тиклем, төньяк сиктәре Ағизел йылғаһы буйлап боронғо Башкорт (Өфө) калаһына кәзәр барып еткән, көнбайышта Ык йылғаһынан алып хәзерге Башкортостандың көнбайыш һәм Татарстандың көнсығыш территорияларына тиклем һузылған булған.

Түңгәүер ырыуы IX быуатта данлыклы Мәсем хан тарафынан берләштерелгән боронғо ун ике оло башкорт ырыуы араһында телгә алына. Түңгәүерҙәр, башка башкорт ырыуҙары кеүек, озон һәм катмарлы юл үткән: сама менән безҙең эраның VII- VIII быуаттарында Бөгөлмә-Бәләбәй калкыулығында төплөнгән һәм IX быуатта Мәсем хан төзөгән Башкорт дәүләте составына ингән. XIII быуаттың беренсе яртыһында татар-монголдар кысым түҙә алмайынса түңгәүерҙәр Көнъяк Урал алдына, ә һуңыраҡ бөгөнгө йәшәгән урындарына күсенә.

XVIII быуат азағында XIX быуат башында ялан түңгәүерҙәр 9-сы Башкорт кантонына, Ырымбур губернаһының Ырымбур өйәҙенең Түңгәүер олоһона инә. Ә урман түңгәүерҙәр 6-сы Башкорт кантонына, Ырымбур губернаһының Верхнеурал өйәҙенең Түңгәүер олоһона (Асқар, Мәһәзи ауылдары ла) карай.

Түңгәүерҙәр араһынан сыккан XIX быуат ғалимы, бер нисә хеҙмәт авторы, әүлиә, мөршид, Башкортостанда ғына түгел, Урта Азия һәм Қазақстанға даны таралған Ғатаулла ишан Әбделмәликовтың даны безҙең көндәргә тиклем килеп еткән.

Түңгәүер ырыуы ла башка башкорт кәбиләләре һымаҡ ырыу төркөмдәренә бүленгән булған. Көнъяк-көнсығыш Башкортостанда түңгәүерҙәр Урман-Түңгәүер һәм Ялан-Түңгәүер кеүек ике зур ырыуға бүленеүе билдәле. 1762 йылда рус ғалимы П.И.Рычков та был турала мәғлүмәттәр теркәп калдырған. Был ике төркөм шулай ук бәләкәйерәк төркөмдәргә бүленгән. Көнъяк-көнсығыш башкорттарында был бүлем ара тип йөрөтөлгән.

Безҙең Бөрийән, Йылыһыр ерендә йәшәүсә түңгәүерҙәр Урман (йәки көньяк)-Түңгәүер ырыуына карай. Улар бүре, күк мейе, сукмар аяҡ, төрөй, теләнсе, юрмый, бур, камғаҡ, калмаҡ, тәзе, тырма һ.б. исемле араларға бүленгән. Мәһәзи ауылы аралары: калакбаш, сәрмә, үгез, музый, сыйкым, сукмар, калмаҡ, бузык. Асқар ауылы аралары: аптрактар, упайлылар, сыуаштар, түмәйҙәр. Ауыл урамдарын да аралар менән әйтәләр.

Мәһәзи түңгәүерен дә граждандар һуғышы ауылды урап үтмәй, яндырыла ла, яңынан тергеҙелә лә. [1]

Түңгәүер башкорттары Наполеон францияһына каршы һуғышта

Верхнеурал өйәҙенең Карағай-Кыпсаҡ, Түңгәүер, Тамъян ырыуы башкорттары ингән 6-сы кантонында 14-15-се полктар төзөлә. 14-се башкорт полкы (командиры майор Селезнев) (ЦГИА РБ ф. 2, оп. 1, д. д. 2181, 4020, 14633) 1812 йылғы Ватан һуғышында катнашкандан һуң Лейпциг, Дрезденды, Гамбург, Эрфурт, Веймар, Франкфурт һ. б. калаларын француздарҙан тазартып, озон һәм еңеүле юл үтеп Парижға барып инә. Был 1814 йылдың 19 мартында була. Дәһшәтле алыштарҙа 14-се башкорт полктары каһарманлыҡтары айырыуса мактауға лайыҡ була. Ватан һуғышының бөтә этаптарында үрнәк булырлыҡ каһарманлыҡ күрһәтеп, Наполеонды Рәсәйҙән һәм Көнсығыш Европа илдәренән кыуып, Парижды алып, еңеү менән кайткан һалдаттар араһында Асқар ауылынан: 1. Итбай Елекбаев, 2. Илсәғол Юлдашбаев, 3. Нәзәрғол Зыянбирзин, 4. Асылғужа Мәскәүов, 5. Ғәзәлша Казакбаев, 6. Имәнбай Батыршин. (һуңғы өсәүһе Белорет районындағы Исмакай ауылын нигеҙләйҙәр).

Мәһәзи егеттәре Әбүталип Сырлыбаев, Ишмырза Жулыбаев, Әбделғариф Әхмәров һәм Юлбирзе Бөркөтов та була. “Парижды алған өсөн 19 март 1814 йыл” һәм “1812 йыл” исемле көмөш миҙалдар менән бүләкләнгәндәр. Шуныһы билдәле: 14-се полк составының 80 проценты яу яланында ятып кала, 99 кеше һәм 223 ат кына кире әйләнеп кайта. Мәһәзей егете Баязит Кунаккужин илдең Көнъяк-Көнбайыш сиген һаҡлай, Бессарабияла хеҙмәт итә. [1]

Түңгәүер ерендәге кәсептәр һәм боронғо комарткылар

Бөрйән, карағай-Кыпсак һәм Түңгәүер волостары башкорттары үзәренәң община ерзәрен һаклап калыу максатында XVIII быуат азағында элекке утарзарзы ауылдарға әүерелдерә башлай. Ауылдар янында ла күпләп йәйләү, язлау, көзләү урындары һәм утарзар карта ла күренмәү сәбәпле Мәһәзи ауылы статусы тарихта һуң күрһәтелә. Биләгән территорияларының урман зонаһын үзләштерә. Ауылда тик башкорттар ғына йәшәй, малсылык менән шөгөлләнә, тик ул да бөләү осорон кисерә. Игенселек өсөн уңайлы ер зә, климатта булмай. Шуға күрә был волостарза йәшәүселәр күбәһенсә ағас эше, күмер яндырыу, дегет кайнатыу, аусылык, умартасылык менән көн күрә. Комарткылар иҫәбенә: ауыл боронғорак, Мәһәзи зыяратында 1405 йылғы кәбер ташы табылыуы күп миҫалға дәлил. Мәһәзизәр ауыл йыйыны узғарып үз ауылының тарихын өйрәнәләр, шәжәрәләрен язалар. [1]

Мәһәзей Түңгәүере тарихынан

Мәһәзи ауылы район үзәгенән Иҫке Собханғолдан 44 сакрым, Байназар ауыл советынан 15 сакрым, Белорет тимер юлына 104 сакрым.

Ағизелдең кушылдығы Мәмбәтһыпы йылғасығы буйында хозур тәбиғәт косағында ултырған, бишенсе ревизия алдынан 1795 йыл, Мәһәзи ауылы үсеп сыға. Тәүзә кем килеп ултырғанлығы һақында мәғлүмәт юк. Ә бына уның улы Әхмәр Мәһәзиев һәм ейәнсәре Рәхмәтулла, Әбделнасыр Әхмәровтар билдәле. Улы 1834 йылда 83 йәштә була. Ауыл 7 өйзән (45 кеше) башлана.

1859 йылда – 7 йортта (37 ир–ат һәм 36 катын-кыз), 95 ат, 58 һыйыр, 30 һарык һәм кәзә тура килгән. 24 бот арыш һәм 232 бот язғы культуралар сәселгән. Шул ук осорза Сәйетбатал Әбделнасыровтар ғайләһе өстәлгән. Насыровтар нәселе.

1920 йылда 71 йортта (365 кеше) өй иҫәпләнә. 1921-1922 йот йылдарында халык нык кырыла. 1999 йыл 92 йортта 300 якин кеше йәшәй, 2002 йылда – 335, 2009 йылда – 348 кеше иҫәпләнә. [1]

R.S һылтанмалар: 1. Түңгәүер (статьялар йыйынтығы) Өфө, “Китап”, В.М.Бәзретдинов 2007 й. 2. Рәүиз әкиәттәре 1859 й. Өфө, ЦГИА Ф-И-138, оп.2, д.758, 566, 760, 261.

Мәһәзей ауылы

Мәһәзей ауылына тәү башлап 1795 йылда нигез һалына. Ололар һөйләүенсә Мәһәзи ауылы Ағизел кушылдығы Мәмбәт буйында урынлашкан. Әлегә көндә был кушылдыкты башкорттар - Ылакты, урыстар – Ашкарка тип йөрөткәндәр. Ауыл ошо Мәмбәт (Ылакты, Ашкарка) йылғаһының үр яғында урынлашкан булған. Ерзәре матур, киң була башкорттарзың.

Сухов фамилиялы урыҫ башкорттарзан үгез тиреһендәй генә ер һорай. “Өз генә һорай бит” тип ризалаша башкорттар. Сухов иң зур үгеззе һуйзыра, тиреһен киреп, кайыш итеп иләтә. Кайышты еп нәзеклек кенә итеп телгеләй һәм дүрт яклап һузып һала. Әбйәлил районы Суван ауылы һәм Мәһәзи ауылы ерзәре, Кайнөй (Яуымбайзың элекке нигезе) ерзәре шулай итеп Суховка һатыла. Ошоллай мәкер-хәйләгә алданған башкорт йорт-илен ташлап, икенсе урынға күсергә мәжбүр була. Мәмбәт йылғаһы башы Сухов ключкә (йылға башына) әйләнә. Бынан азак әллә күпме башкорт ерзәре тартып алынған. Мәсәлән: “1760 йылда Евдоким Демидов 90 мең һумға Үрге һәм Түбәнге Әүжән – Петровск заводтарын һатып ала. 1769 йылда Кағы йылғаһында плотина төзөй һәм Кағы заводында суйын иретә башлай.” Ошоллай итеп башкорттарзың уңайлы ерзәрен урыҫ байзары баһып алып ерле халыкты кыһырыклай башлай.

Беззең Мәһәзи ауылының өс урыны билдәле. Мәсетбар, Күзгәнәк яланында һәм Сухов Ключ тиреһендә (Хәзер Кағы фермаһы йәйләүе).

Үрге һәм Түбәнгә Өҗән, Кағы, Коткор, Үзән заводчиктары һәм байзары тарафынан Түңгәүер һәм Кайнөй ауылдары туззырылып, яндырылып бөткән.

Мәһәзи ауылы Ағизелдең кушылдығы Мәмбәтһыпы йылғасығы буйында ултыра, халкы түңгәүер ырыуына карай. Ауылдағы аралар:калакбаштар, сәрмәләр, үгеззәр, музый, сыйкым, сукмар, калмак, бозок һ.б.

Таузар

Башарт тауы. Борон-борондан башкорттар һунарсылык, малсылык һәм төрлө кәсеп менән шөгөлләнгән. Ул дәүерҙә йәшәгән кеше йылкыны күпләп көткән. Кышын аттары, тай-тулактары кар һай ерҙәрҙә, таузарҙа тибендә йөрөгән. Яз етеү менән Кыпсак башкорттары йәйләүҙәргә күсенгән. Кыпсак малайзары бәләкәйҙән ук аткан, үсеп буй еткәс, алғыр һунарсы булып киткәндәр. Кышкы осорҙо алдан уйлап, күп кенә һунарсылар ит, азык-түлектә мул итеп туплар өсөн, йыш кына ауыл, йәйләүҙәргә калдырып, бер нисә көнгә кейек ауларға алыс Кырака артына һунарға сыккандар. Ө бала-саға, карттар ауылдарҙа калған булған.

Шулай бер мәлдә был яктарға кыргыз һыбайлылары килеп, ауылдарҙы талап, яндырып, һылыу-һылыу кыздарҙы урлап, көтөү-көтөү малдарын кыуып алып китә. Табыштан кайткан кыпсактар яндырылған, таланған ауылдарҙы күреп хайран кала. Урланған мал-тыуар, һылыуларҙы юкһынып, шул көндөн асыу, үс-нәфрәт тоткан кыпсактар карымтаға әҙерләнгән. Был вакиға һарғая ауылының түбән яғында була. Үзән буйында кыпсактар, Шыртуғайҙа һәм Балайылғала яуымбайзар урынлаша.

Был көндө таң менән кыргыз казактарының атаманы һамактай-һамактай, кулына сукмар урынына йылкы малының елек һөйөгөн тотоп, үзенә һыбайлыларын дәрәтләндерә-дәрәтләндерә алдан елгән тизәр. Өллә кайзан һамаклап килгән кыргыз атаманының иртәнге тынлыкты бүлеп яңғыраған зәһәр тауышын ишетеп калған кыпсак батыры уғын төзөп, тегенәк как маңлайына атып ебәрә. Ук маңлайға тейеп, соңка һөйөгөнән үтә сығып китә. Ошо ерҙә тиңһез алыш башлана. Кыпсак, Яуымбай кешеләре башкынсы кыргыз казактарының байтағын кырып һала, иҫән калғандарын кулға алалар. Ө теге атамандың, шулай ук башка башкынсыларҙың киҫелгән баштарын алып, иҫән калған һыбайлыларының канъяғаларына бәйләп “Был яктарға яуыз уй менән килгәндәрҙә ошо язмыш көтәсәк!” — тип кайтарып ебәргәндәр. Бынан һуң да әле башкынсылар төпкөлдөгә ауылдарға аңғармастан килеп китәләр. Өммә кыпсактар менән Яуымбайзарҙың берҙәмлегә башкынсыларҙы киң урманлы был төбәккә башкаса аяҡ баһмаслыҡ итә. Кыргыз казактарының барымтаға йөрөгөүе ана шулай туктатыла.

Ошо вакиғанан һуң кыргыз һәм кыпсактар айкашкан тау, йәғни баш тартып киткән тауҙы Башарт, йәки Башарт тауы, уның иҫенән сыккан йылғаны Башарт йылғаһы тип йөрөтәләр. [3]

Арка буйзары. Безҙең ата-бабаларҙан калған һүз тарихы комарткыға бәрәбәр. Боронғолар емеш-еләк йыйыу, һунарсылыҡ итеү өсөн күсенеп йөрөгәндәр. Хәлһезҙәрҙә нәмәләрен йөкмәп алып төшкән. Был күренеш “аркалап йөрөтөү” тип аталған. Хәҙер зә ололар һөйләшеүендә шундай һүзбәйләнештәр осрай. Мәҫәлән “Атаһына аркалана”, “Туғандарына аркалана”. Был һүзҙәрҙең мәғәнәһе кешенәң ышаныслы таянысы, терәге, туғандары булыуын һүрәтләй. Ө без ауылдың көнбайыш өлөшөндөгә тау һырттарын Арка буйзары тип йөрөтөбөз. Халыҡ был ерҙәрҙә аслыҡ мәлендә төрлө үләндәре менән тукланған. Йылынырға утынын ташыған. Кысқаһы, ошо тау буйзарының байлығына таянып, аркаланып көн күргән. [3]

Әлгеләү тауы. Граждандар һуғышы ваҡытында барлыкка килгән был атама. Һуғыш осоронда йыш кына ауыл халкының мал-тыуарын, азык-түлеген, хужалыкта кулланылған йыһаздарын, бизәнәү-төҙөнәү әйберҙәрен куркытып, йә булмаһа талап алып китә торған булғандар. Халыҡ бик ныҡ яфа сиккән. Хатта ауылды яндырыуға тиклем барып еткәндәр. Ауылды яндырыр һәм талар алдынан һәр кем үзенә кәрәк-ярағын ошо тауға мендереп, ағастарға элөп йәшергәндәр.

Ошо вакифаларзан һуң был таузы Элгеләү тауы тип атап йөрөтә башлагандар.

Түбәләре калай юғары,
Тауға басқан шул
Элгеләү.
Дәртле ирзәрзең шул йолаһы –
Бейектәргә менеп көй көйләү.
Бейектәрзә таш та канатлы,
Ай бейек тә үр шул
Элгеләү.
Йәнгәнәң өстәр нур,якты
Бейектәргә менеп көй көйләү.
Көй көйләйем әле, көй калыр,
Бер хәтерләр, бәлки,
Элгеләү.
Үзе бер ғүмерзәр,бер дандыр
Бейектәргә менеп көй көйләү. [3]

Йылғалар

Мәмбәтһыпы йылғаһы. Мәмбәт исемле бер егет һунарсы булған. Бер көн һунарза озақ йөрөп, арып, хәл алырға туктаған, ергә ятып торған. Шулай ята торғас, колағына шишмә сылтырап аккан тауыш ишетелгән. Тора ла шул тауыш сыккан тирәне ентекләберәк карай, куйы үлән араһында бәләкәй генә шишмә башына тап була. Тирә-йүнен тазарта, шишмәгә артабан юл бирә. Шишмә егет қазған урындан тағы ла урғылып сығып, артып ағып китә. Элек бәләкәй йылғаларзы һыпы тип йөрөткәндәр. Мәмбәт һыпыһы тип аталған Мәмбәтһыпы йылғаһы әлегә көндә Мәһәзи ауылы һыулаған йылға, биш-алты сакрым озонлого тирәһе, Бешәке йылғаһына қоя. [3]

Яландар, туғайзар

Әптерәш яланы. 1918 йылдың йәйендә Блюхер рейды вақытында Каширинсылар отряды, кызыл сепрәктәр тағып, Мәһәзизең Саптарат йәйләүенә қилеп сығалар. Маликов Суфиян карттың өйөр айғырын егеп, арбаһына затлы кәрәк–яракты тейәп, ауыл яғына юл тоталар. Күптә үтмәй улар киткән яктан қара төтөн күтәрелә. Ауыл яна. Ауылға қилеп сыккан юламан “Һеззекеләр Саптараттың был яғында, таланып, аптырашта ултыралар”, — тигән. Унда ла аптыраш, бында ла аптыраш. Шунан теге яланды Аптыраш тип йөрөтә башлағайзар, қалын һузынқылар нәзеккә әйләнәп, Әптерәш булып китә. Хәзер ялан Әптерәш яланы атамалы. [3]

Күзгәнәк яланы. Элек ауылдар бәләкәй-бәләкәй булып төрлө ерзә ултырған. Қағы менән Мәһәзей ауылы араһында ла күп булған. Әүжән, Қағы рустары ауылдарзы талап, яндырып йөрөгәндәр. Хәзерге Күзгәнәк яланында ла элек ауыл булған. Рустар ауылды үртәп, қапқаларзы, индектәрзән һайғаузарзы алып қасқандар. Шулай за бер бөртөк кенә индек бағанаһы тороп қалған. Элек индек бағанаһын күзгәнәк тип йөрөткәндәр. Шунан бирле яланды “Күзгәнәк” яланы тип йөрөткәндәр . Хәзер унда иген басыуы, иген үстәрәләр. [3]

Алтымөйөш яланы. Элек Мәһәзи менән Қағы араһында ауылдар булған. Хәзерге Алтымөйөш яланында бер ауыл булған, халык йәшәгән. Ундағы халыкты рустар бик ызалатқан. Малдарын талап киткән. Халык қаршы торған. Шулай бер көндә урыстар был ауылдың ерзәрен басып алыр өсөн һөжүм иткән. Уларзың малдарын алып, ауылдарын яндырғандар. Халык урман төпкөлдәрәнә қасқан. Ундағы өйзәрзән алты мөйөшлө өй генә ултырып қалған. Шунан башлап был тирәне Алтымөйөш яланы тип йөрөткәндәр. [3]

Истәлекле, тарихи урындар

Ирек котоҗо. Был хәл һуғыштан һуң булған. Заманалар ауыр. Аслык яланғаслык. Халык трудоденьгә эшләгән вакыт. Эш нормаһын үтәһең — азык була, үтәмәй икәнһең — һорама. Ауылдың катын-кызларына бигерәк тә ауыр булған. Сөнки ир-егеттәрҙең күбеһе һуғыштан әйләнеп кайтмаған, кул көсө етешмәй. Шулай бер вакыт эш өстөндә Хөснә өләсәй балаға ауырып китә һәм ир бала донъяға килә. Эргәлә генә коток. Тыуғас та шул коток һыуы менән баланы йыуалар. Балаға Ирек тип исем кушалар. Ә котоҗон “Ирек котоҗо” тип йөрөтә башлағандар. [3]

Ишмөхәмәт күпере. Элек был яланды урталай бүлөп, урғылып ағып яткан йылға булған. Ауыл халкы шул йылға аша бесәнгә йөрөгән, утын ташыған. Күп ваҡыттарҙа унан аша сығып китә алмай ызалаған. Ауылдаштар араһынан Ишмөхәмәт исемле бер егет йылға аша матур күпер һалырға булған һәм матур күпер һалып та куйған. Халык ул күперҙән рәхәтләнеп йөрөй башлаған, Ишмөхәмәткә рәхмәттәр әйткән. Шунан башлап күперҙе Ишмөхәмәт күпере, ә яланды Ишмөхәмәт яланы тип йөрөтә башлағандар. Хәҙер күпер юк, йылғаһы бик бәләкәй булып калған. [3]

Искүлек (иске зыярат). Элек Мәһәзи ауылының зыяраты ауылдың көнбайышында, тау башы яланының арғы осонда булған. Бер башкорт муллаһын бар байлығы менән бергә ерләйҙәр. Күпмелер ваҡыттан һуң Мәһәзизәрҙең береһе үлгәс, уны ерләргә алып баралар. Барһалар, ни күрһендәр, зыяраттағы кәберҙәр актартылып ташланған була. Ауыл ирҙәре һөйләшеп, бөгөнгө төндә зыяратты карауылларға булалар. Төндә кәбер актартырға тип килгән урыстарҙы тоталар. Бик каты алышалар. Мәһәзизәр зыяратты ауыл эргәһендәгә хәҙерге урынына күсерә. Йәштәр был урынды Искезыярат тип атай, ололар телендә ул Искүлектәр тип йөрөтөлә. [3]

Игәнәшкә. Өүжән урысы Игнатъев башкорттарҙан арендаға ер алып, уны кәртәләп, балаған төзөп, һарык үрсетеп яткан урынды “Игнатъев” һүзен башкортлаштырып, ауыл халкы Игәнәшкә тип атай. [3]

Бейеш һукмағы. Бейеш карак тураһында үзенә күрә бер тарих бар. Бейеш гел урыстарҙың иң шәп аттарын урлап йөрөгән. Урыстар уны гел баһтырған, эзләгән. Бейештең бер уңышыҙ “һунарынан” һуң, урыстар уның эзенә төшкән. Ул кәмәгә ултырып ҡасырға мәжбүр була, урыстар ҡыуа төшә. Бейештең кәмәһен Кәкретуғай буйында урыстар ҡыуып етә язып киләләр икән. Бейеш кәмәһен йөкләп, ҡая аша тураға менгән дә киткән. Урыстар урап барырға мәжбүр була. Улар биш сакрым юл үткәнсә, Бейештең эзҙәре лә һыуынған була. [3]

Мәскәй түбәһе. Был ерҙе элек-электән бик хәүефле урын тизәр. Сөнки унда үтә алмаслыҡ шырлыҡ урман булған, урмандарында ниндәй генә йән әйәләре йөрөмәген: шүрәле, албаһты, мәскәй. Кистәрән һәр сак был мәскәй калкып сыккан. Ауыл халкы ул ерҙәрҙә яңғыҙ ярым йөрөргә курккан, сөнки урманға сыккан һәр кешегә күрәнмәйенсә калмаған. Шуға күрә лә был ерҙе “Мәскәй түбәһе” тип йөрөткәндәр. [3]

Рәхим соҡоро. Был хәл 1964 йылдың апрель айында була. 1951 йылғы бер төркөм малайҙар 4 синыфты тамамлап барғанда (Насыров Рәхим, Хасанов Солтан, Мөхәмәтйәнов Юлай, Ишбулатов Фәрит) ауылдың көньяғына ҡараған Әлгеләү итәгендә, бульдозер юл эшләү өсөн ҡазған соҡор эргәһендә һыу сәсрәтеп уйнап йөрөп ятканда, аңғармастан Насыров Рәхим шул соҡорға төшөп китә. Ул һыу аһтын бер сумып, бер калкып сығып торғанын күргәс, малайҙар ҡаушап ҡала, улар араһынан Хасанов Солтан барыһынан да алда нимә булғанын аңлап өлгөрөп, тиз генә таяк һуза. Рәхим, шул таякка тотоп сығып, ошо бәләһәнә ҡотолоп ҡала. Күл төбөндә уның һыңар ҡирзауай итеге ултырып ҡала, тап ошо ваҡиғанан һуң халыҡ был соҡорҙо Рәхим соҡоро тип атай башлай. [3]

Һалдат озаткан ер. Ауылдың көнъяғында яткан Элгеләү һыртына караған ерзе, ауыл халкы Һалдат озатған ер тип атап йөрөтә. Сөнки әрме сафтарына алынған егеттәрзе, ауыл халкы 1960-1980 йылдарза шул ергә барып, озата торған булған. Хәзерге вақытта әрмегә караш үзгәргәнгәме, әллә оло юл ауылды урап үткәнгәме, был ергә хәзер бик үк сығып озатып калмайзар. Шулай за зур байрамдарза был ер ауыл йәштәренең яраткан урыны һанала.

Яңыйорт. Мәһәзи ауылынан сығып, Һарғая юлынан биш-алты сакрым тирәһе барғас, һул яктан бер үзәк буйлап өскә күтәреләһең. Ошо ер кислохромға бай. Утызынсы йылдарға тиклем ошо кислохромды сығарып, магнитка ат менән ташығандар. Килеп туктап, йоклап, тамак ялғар өсөн йорт төзөгәндәр. Ошо төзөлгән яңы йорттар урын Яңы йорт атамаһын алған. Кислохромын әле халык мунса ташына ала. Таш бик кызыу була. [2]

Сабатуй. Колғана ауылы кешеһе Йыһанша бабай, Әүжәндән ике бизрәләй картуф йөкмәп кайтып килгәндә урыстарға тап була. Уны бик нык тукмайзар, усак яғып, картуфын бешереп ашайзар, бабайзы ялан аяк кузза бейеткәндәр. Сабаталарын ағас башына мендереп элөп куйғандар. Шул вакиғанан һуң был урын Сабата уяһы йәки Сабатуй тип атала башлаған. [2]

Симун. 1917 йылғы революцияға тиклем, унан һуңда әле башкорттар үз ерзәрен урыстарға арендаға биреп торғандар. Уңыштың ниндәйзер өлөшөн ер хужаларына биреп тороу шарты менән Үрге Әүжәндән Семен исемле урыс ошо ерзе файзаланған, балағаны булған. Хәзер ошо ерзе ауыл халкы Симун тип атай. [2]

Ишбулдина голова. Корлакты мороно тигән ерзә урыстар ергә талашып, Ишбулды атлы башкортто тукмап үлтерәләр. Башын өзөп алып, ағас ботағына элөп куялар. Йәнәһе, башка башкорттар килеп, ергә талашып йөрөһә, уларзы ла ошо яза көтә. Урыстар был ерзе хәзер Ишбулдинка тип атай. [2]

[1] Аллабирзин Дамир Зиннәт улы.

[2] С. Ғәбдинурова.

[3] Айһылыу Ғарифуллина.

Ғәлиәкбәр ауыл биләмәһенә караған ер-һыу атамалары

Ғәлиәкбәр ауыл биләмәһе ер-һыу атамаларына бай. Ниндәй генә атаманы алма, һәр береһенәң үз тарихы бар. Был биләмәгә Ғәлиәкбәр, Үрге Нөгөш (Ямаш), таркалып юкка сыккан Оло Кәбәс, Колғана (Калғанай), Түбәнге Нөгөш, Кәшәлә ауылдары ерҙәре карай. Ғәлиәкбәр, Колғана, Кәбәс атамалары ауылдарға нигеҙ һалыусы кеше исемдәренән барлыкка килә. Халыҡ хәтерә һәм Өфө Үзәк архивы (рәүиз) сығанактары ата-бабалар кушкан атамалар онотолмаған икәнлеген раһлай.

Ғәлиәкбәр ауылы

Ғәлиәкбәр ауылы Башкортостаныбыздың армыт-армыт мөһабәт тауҙары араһында, көмөштәй йылтырап яткан Нөгөш йылғаһы буйында, хозурлы тәбиғәттең оймаһтай күркәм урынында урынлашкан. Ауылдың артында ғына куйы урман менән капланған Такыя Сусак тауы теймәләре һаҡсылар һымаҡ баһкан. Әйтерһең дә, улар ғәлиәкбәрҙәрҙе ыжғыр елдәрҙән, буранлы кыштың әсе елдәрәнән һаҡлар өсөн кәртә итеп куйылған. Икенсе яктан һөҙәк кенә, ары бейегәйә баһкан баһкан Калыу тауҙары баһлана.

Борон-борондан был төбәккә төйәкләнгән бөйрән һәм карағай кыпсаҡ ырыуҙары ошо уңайлы урынды тиккә генә һайламаған. Бында урмансылыҡ менән шөгөлләнәү, мал, кортсолоҡ тотоу һәм кош-корт асырау өсөн дә ифрат яйлы. Туғайҙары ла, көтөүлектәре лә, сабынлыҡтары ла етерлек был тирәһең.

Ауылдың қасан һәм һисек һалыныуына бәйле тарихтың ике варианты бар. Һәр хәлдә икәһе лә Баймаҡ районың Темәс ауылынан күһеп ултырған Ғәлиәкбәр Ғәбделмөкминов (1796 й.) тигән кешенең иһеме менән бәйле.

Беренсе вариант. Нөгөш йылғаһы буйына хәҙерге Темәс ауылынан Монаш иһемле кеше күһеп килә һәм утар һалып донъя көтә баһлай. Күп итеп мал асырай, кортсолоҡ менән шөгөлләнә. Шунан күркәм төбәк Монаш янына уның баһка ауылдаштарын да тарта. Ауыл әкрәнләп зурая, хәллә кешеләр зә иһәйә. Байыған һәр кем ауылға үзенең иһемен биреп калдырырға тырышкан һәм бер ваҡыт талаш-тартыш баһланған. Айырыуса иң тәүҙә бында килгән Монаш ныҡ тырышкан.

Берҙән-бер ваҡыт ул русса укый-яза белгән Ғәлиәкбәр иһемле егетте әйәртеп Орскиға китә. Монаш түрәләр менән һөйләһеп, тегеләрҙе майлап-көйләп ауылға үзенең иһемен бирҙертеү тураһындағы танытманы әләктерергә тырыша. Үзе укый-яза белмәгәһ, қағыз тултырыуы Ғәлиәкбәргә куша. Ә тегәһе, байың тома һазанлығынан файҙаланып, танытмаға үз иһемен

языра. Был хакта Монаш ауылға кайткас кына һизә. Ошоллай килеп сыккан тизәр Ғәлиәкбәр ауылының исемен.

Икенсе вариант. Ауылдың барлыкка килеүен хәтерләп, ауылдың оло кешеһе Ағзам Әминев (1933 йылғы) ошолайыраҡ һөйләй: Башкорттар батша кысымына сызай алмай, ауыр һалымдар, бөлдөргөс һуғышыулар, йөзәрләп, меңәрләп ауылдарҙы яндырыу, башкорт халкын аяуһыз язалау, талау, уларҙы кырыу сәбәпле, сараһыҙан, үзәренә ирек эзләп Темәстән Оло Нөгөш буйына Ярыу тамағына, улар батша шымсылары эзерлекләй алмаһын өсөн, тау-таш, юлһыз яҡка касып килеп ултырғандар. Оло Нөгөштән эскәрәк, Аскараҡ йылғаһы тамағынан үргәрәк инеп (ул ерҙе хәҙер Иске Ызма тизәр), кешеләр ишәйә башлагас, Нөгөш кабағына сығып ултыра башлагандар.

XX быуат башында Ярыу утарынан (унда 10-11 йортта Әминевтар нәселе йәшәгән) Ғәлиәкбәр ауылына күсеп килгәндәр. Нөгөш йылғаһы кабағы, тау битләүе тотошлайы менән ағаслыҡ каплаган булған. Ошо ағаслыҡты кырка килә ауыл зурая, урамдар барлыкка килә.

Ә.З.Әсфәндийәров “Башкортостандың ауылдар тарихы” китабында Ғәлиәкбәр ауылы 1850-1859 йылдар араһында барлыкка килә тип яза.

1850 йылғы рәүиздә Ғәлиәкбәр Ғәбделмөкминов (1796 й.) 54 йәштә, катындары Азнабикә 44 йәш, Йәмилә – 27 йәш тип күрһәтелә. Был ваҡытты беренсе катынынан кыздары Сәхипъямалға 9 йәш, Ғәйниямалға 5 йәш, икенсе катынынан кыздары Фатимаға 7 йәш, Латифаға 4 йәш, Мөхүпъямалға 3 йәш була.

Ике катынына ла хөрмәт менән караған һәм һәр беренән бер ихатала өсәр кыз бала (1850 йылдарҙан һуң ир балалары була әле) үстергәндәр ағаһы Кәҙерғол Ғәбделмәнов (1792 йылғы) 1842 йылда 50 йәшендә үлә. Уларҙан Кәҙерғоловтар таралған.

Солтанғолов Азнабай, Йомағол (Ғәлиәкбәрҙә йәшәгән Баймөхәмәтовтар таралған), Карағол нәселдәре 3-5 ихатала йәшәй. Темәс ауылында йәшәгән осорҙа Карағол Солтанғолов (1791 йылғы) 1812 йылғы Ватан һығышында катнашып, 1814 йылда Парижғаса итеп, дан яулаган. Өлөгө ваҡытта Әминев Ағзам Яхъя улы үз баксаһында тапкан 1814 йылдарҙағы Ватан һуғышында бирелгән мизал һаклана.

Бесәнсе Колмөхәмәтов, Бикмөхәмәт, Арысланғол Бесәншиндәр атаһы, ике улдары менән 6-8 ихатаны тәшкил иткән.

Бейембәт Кайдайкужин, Хисаметдин Котлоғужин, Кобай, Кинйәбулат Таһировтар – 9-14 ихатала йәшәгән.

Ғәбит Нийәнсурин (1797 йылғы), Мәүлетбирҙе (1837 йылғы), Ишбулды (1808 йылғы), Әхмәт (1822 йылғы), Ғәбитовтар (1809 йылғы), Ишйәр (1811 й.), Дәүләткол Хәлитовтар (1820 й.) – туғандар 15-20 ихатаны тәшкил иткән (хәҙер уларҙан Ғәлиәкбәрҙә, башка тарафтарҙа йәшәгән туғандары Ғәбитов, Хәлитов, Сәғитов, Әхмәтовтар таралған).

Йыһанша, Солтан Мәмәткужин, Кинйәғол Ырыскужин, Ишмырза Мәһәзиев, Игебай Йәнбәков, Мөхәмәтрәхим Япарғолов, Ғайса Шәриповтар нәселе 21-29 ихатаны тәшкил иткән. Базарғол Япарғолов 1850 йылда ике йортка, Зөлкәрнәй Ишемғоловтың нәселе 11-се йортка, йәғни тимерзәр тәшкил иткән ауылдарға күсерелгән. Йәмғеһе 31 ихатала 58 ир ат, 56 катын-кыз йәшәгән. Безҙең төбәк Ырымбур губернаһы Верхний Урал өйәҙенең, 7-се башкорт Карағай-Кыпсак олоһона караған.

1850 йылғы рәүиздә Монаш байҙың үҙе һәм нәселдәре телгә алынмай, тимәк ауыл Ә.З.Әсфәндийәров билдәләгән йылдан алданыраҡ (1834 йылғы рәүиздә Ғәлиәкбәр ауылы телгә алынмай, картала күрһәтелмәй) барлыкка килгән.

1859 йылда 25 өйҙә 148 кеше йәшәй. 1920 йылда ауыл икеләтә зурая 66 өйҙә 337 кеше йәшәгән. 1940 йылда 68 хужалыҡта 324 кеше йәшәһә, ауылдан икенсе урындарға Айзәрбәков, Айгашкиндрәр күскән. Алдағы рәүиздә телгә алынмаған фамилияларҙың күптәре икенсе урындарға күсә. Эргәләгә күрше-тирә ауылдарҙан: Кәбәс, Калғанау (Колғона), Кәшәле, Түбәнге, Үрге Нөгөш, Бикташ, Макар ауылы Колғанаһынан Бөйөк Ватан һуғышынан алда, унан һуң да яңылары өстәлеп, Ғәлиәкбәр ауылы зурая.

Ғәлиәкбәр карттың нәселдәрен дауам итеүсә улы Йәрмөхәмәт, уның улдары Вәлиәхмәт, Зәйнулла, уның улы Батыргәрәй (кызы Тамара Аллабирзина Тимер ауылында йәшәй), уның ул һәм кыззлары, Йәрмөхәмәт карттың кыззлары Мәхмүзә, Бәлхийә (1898 йылғы), уның улдары Рәхмәт, Әхмәт (Әбделмәмбәт ауылында йәшәй), уның кыз һәм улдары Әпдрәхим бабайдың кыз һәм улдары, Фатима инәйзәң кызы Әминә, уның улдары йәшәй. Ғәлиәкбәрзәң ағайы Кәзерғолдан улдары Әхмәтйән, уның кустыһы Мөхәмәтйән, улы Әхмәткирәй, уның улы Зәки (1922 йылғы) Ишембай районы Эткол ауылында Кәзерғоловтар таралған. Темәс ауылынан Бөрйәнгә, Тимер ауылына Кәзерғоловтарҙың туғандары килеп ултырған.

Бөгөнгө көндә Ғәлиәкбәрзә күбәһенсә Ғәбитовтар, Каһармановтар, Сәғитовтар, Әминевтар, Асылғужиндар, Хәлитовтар, Сабитовтар, Ғәлиевтар, Толонғужиндар, Ишмөхәмәтовтар, Байғазиндар, Биккининдар, Исламбаевтар, Күлбаевтар һ.б нәсел-нәсептәре йәшәй. Хәзер инде улар затынан әллә күпмә билдәле шәхес: укытыусы, нефтсе, урмансы, врачтар, ғалим һәм башка һөнәр кешеләре, зыялылар үсеп сыккан, бөтә республикаға таралған. 2004 йылда ауылда 125 хужалыкта йәмғеһе 500 кеше йәшәй ине.

Әйе, күкһел таузар менән уратып алынған казан һымак кына ергә һыйынып ултырған Ғәлиәкбәр ауылы йылдан-йыл зурая, матурая. Асфальт түшәлгән урам буйлап берәһәнән-берәһе күркәм йорттар тезелгән. Ғәлиәкбәр ауылында тәү тапкыр 1994 йылдың 17 июнендә “Һауыһығыз, ауылдаштар!” байрамы узғарылғайны. Халык үзенә йөкмәтелгән бурысты аңлай, әле күбәһе үз йорттарын күркәмләү эштәре менән мәғшүл. [1]

Ғәлиәкбәр ауылы тирәһендәге ер- һыу атамалары

Таузар, каялар

Абызгилде тауы. Элек балалар еләккә йыйырға түгел, күберәк ашарға йөрөгән. Бер шулай еләктә йөрөгәндә, кис етеп, кайтырға вакыт еткән.

Бәләкәйҙәрҙе нисек алып кайтырға белмәй, олорактары йәшенеп: Абзый килде тип кысқырған. Шунан балалар күмәкләшеп: абзый килде, абзый килде, тип кайтып киткәндәр. Абзый ул ағай була. Шунан алып был тау Абызгилде булып киткән. [6].

Такыясусак. Ғәлиәкбәр ауылы каршыһында бер тау бар. Ул башка кырын ғына һалып кейгән такыя һымак тора. Шуға күрә был тауға халык Такыясусак тип исем кушкан. Астында күл дә бар. Унан аждаһа сыккан имеш, тизәр. Бирерәк һызылып кына таузар урмандар аша аға-аға, ялан ерҙәргә килеп сыккан матурзарзан да матурырак, күркәмдәрҙән дә күркәмерәк йылға аға. Ул Нөгөш йылғаһы.

Ошо ерҙә тыуған һәр кеше өсөн яҡын да, кәзерле лә Такыясусак. Ололарҙың һөйләүенсә, элек әрме сафтарына киткән сактарында ауылдың ир-егеттәре Такыясусакка менеп, шунан киткәндәр.

Бөйөк Ватан һуғышына Ғәлиәкбәрҙән йөзгә яҡын ир-егет яуға киткән. Һуғышка китеуселәр һуңғы тапкыр Такыя сусак башынан әйләнеп карап:

Такыясусак тауы бейек

Тора-тора мендем башына.

Исән-һауҙа ғына йөрөп кайтһам,

Тарих языр инем ташыңа...- тип хушлашыу йырын яраткан тауына бағышлаған.

Үкенескә күрә, уларҙың яртыһы ғына кире әйләнеп кайта.

Башкортостаныбыҙдың бөйөк шәхесе Зәки Вәлиди үзе ошо Такыясусак башына менеп курай тарткан.

Такыя сусак үзенә бәйлә бәйет шаһиты ла. Элегерәк шунда бер мәл Хажмөхәмәт тигән берәүҙең һыйырын айыу йыткан. Халык күмәкләшеп кыуа сыға, тик айыу қасып өлгөрә. Бер килгән еренә тағы килер, барыбер тоторбоз, тизәр. Бер карт тазғаҡ яһап, айыуҙы төнөн көтөп ята. Бер вакыт кап-кара нәмә яҡынлашып килә, ти. Борхота һуғып, был карт һызма мылтыктан атып ебәрә. Мылтык тауышын ауыл халқы ишетеп ята. Иртәгеһенә қараһалар - атқан нәмә айыу түгел, қара һыйыр булып сыға. Китә шунан ауыл буйлап мәрәкә һүз. Хатта такмак сығарып та өлгөрәләр:

Һай, уңған да кеше икән

Айыу атып йытқан бит.

Айыу тип атқаны

Һыйыр булып сытқан бит.

Бының кеүек хэл бер тапкыр ғына булмай. Һуңғарак Садик тигән карт тураһында ла бер бәйет сығарғандар:

Такыя сусак башында
Тазғак яһай өс егет
Иң олоһо-Садик батыр
Итә йәштәргә өгөт.
Такыя сусак башында
Айыу ятыр ерме ни?
Зәкәри менән Садик
Айыу атыр ирме ни?
Такыя сусак башында
Тазғак яһап яталар
Тура килһә һыйырзы ла
Айыу тиеп аталар.
Ғәлиәкбәр «айыуының»
Үткер икән мөгөзө,
Садик ағай батыр булғас
Атып йыккан бер үзе. [2]

Әлеге көндә лә Такыясусак ауылыбыздың йәштәре өсөн яҡын да, кәзерле лә тарихи урын булып тора. Йәштәр, ауылға кайткан арала Такыя сусак башына менеп, ауылыбыздың матурлығы менән һокланалар.

Шүлгән тауы йәки Нөгөш тауы. Ғәзелгәрәй ауылы халкы көньяклап Үрге Нөгөш ауылына шыр урманлы бейек таузан кайсак куркмай техника – трактор менән ауылдың түбәнгә кисеүенә килеп төшәләр. Кунакты озатканда ла шул тау аша озатканлар. Күпселек Шүлгән (Ғәзелгәрәй) халкы ошо юлдан йөрөү сәбәпле, был Нөгөш тауын Шүлгән тауы тип тә ебәрәләр. [1]

Калыу тауы. Борон әбей менән бабай йәшәгән, ти. Улардың бик уңған һәм бик сибәр кызы булған, бөтә кеше уға һокланып туя алмаған. Бер ваҡыт кызды бер егет алып киткән. Бабай быны һизеп калып, улардың артынан кыуа төшкән. Бейек һәм озон тауды артылғанда уның аты арыған. Бабай улай иткән, былай иткән, ләкин әмәлен таба алмаған. Бер ташка ултырған да: ошондаһы инде минең кызымдан калыуым, тигән. Шунан башлап ошо тауды Калыу тауы, бабай ултырған ташты Калыу ташы тип йөрөтө башлағандар. [2]

Сөләйниә. Әүәлге халыҡ кәсебенең төп шөгөлө ағас эшкәртеп, һал сығарыу. Һалға үз етештергән әйберҙәр: септә, аркан, кап, батман, көбө кеүек ағастан эшләнгәндәр дән дә базарға сығарғандар. Кыш әзерләгән, етештергән әйберҙәр Стәрлетамаҡ яғынан килгән Сөләймән исемле кеше Оло Нөгөш буйлап һал менән килгән сакта Ғәлиәкбәр ауылының үрге осондағы һуңғы аркыры каяға төртөлә. Язғы ташкын һалсыны шул урында һаләк итә. Ғәлиәкбәр халкы кәзерләп уны ауыл зыяратының ос ситенә генә ерләп куя. Туғандары ла эзләп килеп киткәндәр. Сөләймән һуғылған аркыры каяны сит –ят баһырҙы йәлләп, иркәләңкерәп каяға Сөләйниә, тизәр. [1].

Йәнгәрәй тауы. Әлек Ғәлиәкбәр ауылында Йәнгәрәй тигән һунарсы йәшәгән. Ул бик тасыллы булған. Үз ғүмерендә Йәнгәрәй 70 айыу алған. Шул етмешенсә айыуын алғанда үзе был донъя менән хушлаша.

Был хәл былай булған. Йәнгәрәй һызмаһын алып, Мулла туғайы тигән сабынлыҡ эргәһендәге текә һәм бейек тауға айыу һунарына китә. Бер ваҡыт ботактарҙы һындыра басып, бик зур айыу килә ята ти. Йәнгәрәй һызмаһы менән атып ебәрә. Ләкин айыу үлмәй, яман үкереп, батыр һунарсыға ташлана. Икәүләшеп бик озак алышалар. Үһһәренә тау ситенә еткәндәр дән дә һизмәйҙәр, ти. Бына бер сак тегеләр икәүһә лә яза басып тау түбәнә тәғәрәйҙәр,

ти. Айыуза, лунарсы Йӑнгӑрӑй зӑ йӑн бирӑлӑр. Халык Йӑнгӑрӑйзе табып, уныӑ хӑрмӑтенӑ ошо таузы Йӑнгӑрӑй тип йӑрӑтӑ башлайзар. [1]

Үтәбикә каяһы. Бер карттың Үтәбикә исемле кызы булған. Шундай сибәр, егәрле кызға яусылар зә күп килгән. Ауылдың иң бай кешеһе Үтәш мулла ла яусы ебәргәс, Тайып карт уйға калған. Берзән – бер кызын өсөнсө катынлыкка биргеһе лә килмәгән, үзенәң картайған көнөндә бай булғыһы ла килгән. Байлык яғы еңгән, Тайып карт ризалығын биргән. Ә кызы Үтәбикә риза булмаған. Карт йәмһез муллаға өсөнсө катынлыкка барғыһы ла килмәгән. Әммә атай кеше кызының һүзенә карап тормаған.

Туй башланған көндә Үтәбикә урманға каскан һәм кая яғына килеп сыккан да аска ташланып һәләк булған. Шул каяны “Үтәбикә”, тизәр.[3]

Мөзәй төкөгән. Ғәлиәкбәрзән түбәнерәк, биш-алты сакрым тирәһе булып Мөзәй төкөгән – тигән бер текә кабак бар. Ауылдың бер байының өс катыны булған, иң кесеһе Мөзәлифә исемле бер һылыу булған. Бай үзенәң шәп аттарын егеп эргәһенә Мөзәлифә һылыуын ултыртып күрше ауылға кунакка китә. Юлда аттары нимәнәндер өркөп алып каса һәм кабакты төшкөндә арба ауа. Мөзәлифә арба ауғанда ағаска бәрелеп үлә. Шул вақыттан бирле был урынды Мөзәй төкөгән тип йөрөтәләр. [1].

Ямаш тауы. Ғәлиәкбәр ауылынан Үрге Нөгөш (Ямаш) ауылы яғына күтәрелгән таузы Ямаш тауы тизәр. Кырзан килеп, Үрге Нөгөшкә барыусыларға юлды аңлаткансы, таузағы юлды күрһәтеүен дә етә. Үрге Нөгөштән үзенән дә Шүлгән яғына сыккан таузы Шүлгән тауы тизәр.

Йылғалар, шишмәләр, коток

Нөгөш йылғаһы. Нөгөш йылғаһы Белорет районында башланып Белорет, Бөрйән, Мәләүез райондары буйлап аға. Уның озонлоғо 250 км. Нөгөш буйы матурлығын һүрәтләргә һүз етмәй. Йәшел балаһ сәуек туғайзари, күккә олғашкан каялары сит кешеләрзе лә кызыктыра. Яз һайын күп туристар Нөгөштән ағып төшәләр.

Нөгөш исеме кайзан килеп сыккан һуң? Халыкта ике яуап йөрөй. Береһе-Урал батыр эпосына бәйле, Нөгөш - Уралдың улы. Икенсеһе- Нөгөш Ағизелгә койған ерзә мөйөш яһай. Ә мөйөштә элек нөгөш тигәндәр. [1].

Шәре йылғаһы. Тимер ауылы халкы 1820 – 1830 йылдар араһында Бикташ ауылына нигеҙ һалғандан һуң Акбейек тауы аша үтөп, Кесе Нөгөш йылғаһы буйында ла Ураһай, Баймырза, Баккол, Өсөбар һ.б йәйләү һәм кышлауҙар барлыҡҡа килтергәндәр.

Кесе Нөгөшкә ҡойған Шәре йылғаһы буйлап Бикташ ауылына йөрөгәндәр. Йылға тап – таза, көмөштәй ялтырап ағып ята. Йылға буйлап Бикташ ауылына юл һалғас, артабан юл һазлы, баткаклы, шәреле уя буйлап үткән. Юлды үтөүе лә ауырлаша барған. Шуға ла был уя йылға буйын Шәре тип йөрөтәләр. Шәре буйлап йөрөүе ауырлаша ла, урау була ла, Кесе Нөгөш Оло Нөгөшкә сакрым ер етмәһә элек Саңлы Уяһы аша ла Бикташ ауылына юл һалыуҙары мәғлүм. Ғәлиәкбәрҙәр хәҙер сабынлыҡтарына барғанда ошо юл аша Шәре башына сығалар. [1]

Ярыу йылғаһы. Күжә йылғаһының һул ҡушылдығы. Ҡалын урмандар, тау үҙәне буйлап ағып, үҙенә юл ярып төшә. Шуның өсөн йылға “Ярыу” тип, ә Күжәгә ҡойған урыны “Ярыу тамағы” тип атала.

Батша ҡотоғо. Элек ил менән батша идара иткән. Яңы батша булған һайын, бөтә ил менән уны ҡотлап, туй үткәрә торған булғандар. Батшаның ир балаһы тыуһа, уны ла ҡотлап мәжлес ҡороп, байрам иткәндәр. Ғәлиәкбәр ауылының халкы был йоланы йәй көндәрендә ауылдың һөҙөк тау битенән ағып яткан шишмә эргәһендә үткәрә торған булған, шуға уны “Батша ҡотоғо” тип атағандар.

Яландар, туғайҙар

Суктал. Үрге Нөгөш ауылынан көньякта, Мәксүт ауылы йүнәлешендә, һуҡмаҡ уялы яланға алып сыға. Ауылдан биш сакрым тирәһе. Ошо яланда үскән дә инде сук тал. Халыҡ та үз исеме менән таллы, уялы яланға Суктал тип исем биргән. [1]

Һуғыш туғайы. Элек Оло Нөгөш буйҙары Ғәлиәкбәргә килеп етә яҙғансы Оло Кәбәс ауылы ерҙәре була. Ошо ауылдың бер байы өмә итеп бесән саптырырға була. Ләкин өмәселәр килеүгә Ғәлиәкбәр ауылы кешеләре теге байҙың сабынлығында бесән сабып йөрөйҙәр икән. Хәҙер ике арала ғауға ҡуба, ахырза, һуғышыуға барып етәләр. Кәбәс байҙың өмәселәре күберәк була, улар ғәлиәкбәрҙәрҙе тукмап, куркытып, ҡайһыларын ат канъяғаһына бәйләп ҡайтаралар. Ошо ваҡыттан һуң был урынды һуғыш туғайы тип йөрөтәләр.

Арыҡтай утары. Борон бер бай йәшәгән. Уның йылкы малы бик күп булған. Бер көн ул бесән сабырға өмәгә кеше ҡушкан. Ул: “Һез ҡайтыуға һимез йылкы әҙерләп ҡуйырмын”, - тип әйтеп ебәргән. Өмәселәр байҙың сабының сабып бөтөп ҡайтып киләләр икән, үз-ара: “Хәҙер майлы һурпа эсәбез”, - тип ҡайтып ингәндәр, былар. Өмәселәрҙең уйлағандарының тап ҡиреһе булған. Бай арыҡ ҡына тай һуйып ашаткан. Өмәселәр байға көлөп теге яланға “Арыҡтай” тип исем ҡушкандар шул ваҡыттан алып Арыҡтай исеме ҡалған. [3]

Арыҡтай. Боронорак бер бай йәшәгән. Ул йыл һыйын йәй еткәһә үҙенең малына ашатыу өсөн, бесән сабырға өмә яһаған. Бер ваҡыт шулай бер яланда быға бесән сабалар икән. Бай үзе лә бында икән. Ул бесәнселәренә: “Сабығыҙ әйһә, тизерәк бөтһөгөҙ, үзегеҙгә һимез тай менән һыйлармын, - тигән. Бесәнселәр уғата тырышып сабалар, ти. Бына сабып бөткәндәр, ти, былар. Безгә тегендә һимез аш көтә, тип иһәләнәләр икән. Ләкин өмөттәре аҡланмаған. Майлы ит урынына ябыҡ ҡына бер тайҙы һуйырып, аш бешерткән, ти, бай. Өмәселәрҙең бик йәндәре көйә. – Арыҡ тайындың итен үзең аша, -тип ҡайтып китәләр. Шунан бирле был яланды Арыҡтай яланы тип йөрөтәләр. [1].

Кондозбай. Был урын Емеш үлеге яланына якын ғына. Тәбиғәте лә матур, һокланғыс. Урмандың күп өлөшөн кайын, усақ ағастары алып тора. Бына ошо урында Кондозбай тигән кеше бесән эзерләгән. Уға, әлбиттә, ағас араһындағы куйы үләнлек, был ерзең емеш-еләккә бай булыуы окшаған. Озак йылдар буйына бында бесән эзерләгәнғә, был ер уның хөрмәтенә Кондозбай тип атала башлаған. [2]

Ауылдағы тарихи урындар

Кәберлектәр. Ғәлиәкбәр ауылының түбәнге осонда, хәзерге вақытта ауылдың урта өлөшөндә, язлы – көзлө ауылды урталай бүлеп Усағуй йылғаһы аға, әүәл был уяла усақ үскәнгә күрә шулай атағандар. Хәзисә Каһарманова инәй һөйләүенсә, әүәле кайыны, усақлығы булған ауыл осонда. 1921 йыл аслык йылы бер кәберлеккә 10-лап кешене ерләгәндәр, унан башка бәләкәйерәк кәберлектәрзә бар ине, тизәр ололар. Ауыл зурая килә, өйзәр түбәнгә Нөгөш йылғаһына тиклем һузыла. Кәберлек урыны хәзер бәләкәй генә тыкырык - һыу юлы булып калды. Ауыл уртаһында зыярат тауына күтәрелгән тыкырыктарзә ла кәберлектәр була торғайны, тип хәтерләйзәр, ололар быуындар. Был тарихи урындар һуңғы вақытта онотала килә. Бындай тарихи урындар һәр ауылдар янында ла бар.

1812 йылдарзағы Ватан һуғышында Наполеон илбасарзарына каршы урыс халкы менән бер сафта башкорттар за катнаша. Бөтәһе 28 башкорт полкы ойошторолоп, улар хәл иткес алыштарзә катнаша. Ғәлиәкбәр ауылынан Карағол Солтанбаев был һуғыштан ике көмөш мизал алып, исән-һау тыуған төбәгенә әйләнеп кайткан. Мәктәптең тарих укытыусыһы, эзәрмән Дамир Аллабирзин мәктәп ихатаһында 1812 йылғы Ватан һуғышы яугирзарына иҫтәлекле һәйкәл ултыртыуы тормошка ашырзы.

Граждандар һуғышы йылдарында безең ауыл аша актар армияһы һәм Кызыл Армия частәрә үткән һуғыш барған вақыттар за һәләк булған -кызылармеецтар безең ауыл осондағы туғандар кәберлегенә ерләнгәндәр. Мәсәлән: разведкаға килгән ике кызылармеецты актар тотоп алып ауыл осона сығарып кылыс менән сапкылап үлтергәндәр. Актар киткәс, ауыл халкы был кызылармеецтарзы хөрмәтләп шул үлтерелгән урынға ерләгәндәр. Мәктәптең йәш эзәрмәндәрә, укытыусылар коллективы ошо тарихи урынға һәйкәл (штык формаһында) асты.

Ғәлиәкбәр сокоро. Ғәлиәкбәр ауылынан көнсығыш яклап Кесе Нөгөш йылғаһы килеп, Оло Нөгөшкә коя. Кесе Нөгөш йылғанын кырын тау битләүенән, (4 сакрымда) ағаслыктар араһынан үткән сакта Ғәлиәкбәр карт һөрәтке еккән атынан тәкмәскән (тәгәрәп оскан) ерзе Ғәлиәкбәр сокоро тизәр.

Рауза сокоро. Ғәлиәкбәр ауылы менән Иске ызма яғы төньяк битләүендәге сокорзо атайзар. Хәлитов Әпдрәхим ағайзың катыны Рауза көйәнтәләп һыу ташыған һукмакты әйтәләр. Һукмак хәзер оло юлға әйләнгән.

Әзәһәм хәзрәт шыршыһы. Ауыл зурая төшөү менән, уға “хужа” йәки “оло кеше” кәрәк була. Шул сәбәпле, Баймак районынан Оло Күсей ауылынан Әзәһәм хәзрәтте сакырталар. Ауылға ул хужа була, бөтәһе лә уға бойһона. Гараждандар һуғышы барған сакта, Башкорт ғәскәрзәрә Советтар яғына күсер алдынан, Зәки Вәлиди Ғәлиәкбәргә килә. Ғәлиәкбәр ауылында өлкән йәштәге Әзәһәм мулла: “Бәләкәй сағында был таузарзы солоҡ һәм йылкы карап гизә инең, хәзер кызылдарзы кыуып йөрөйһең”, - тине, тип телгә алып уза Әхмәтзәки Вәлиди Туған “Хәтирәләр” китабында (261-се бит).

Әзәһәм хәзрәт үлгәндән һуң, уның кәберлеге тәрбиәләнеп, шыршы ултыртыла. Әрүахтар йортондағы был бейек, өлкән шыршы маяктай калкып үсеп ултыра, тағы ла йөз йәшәр әле. Ғәлиәкбәр ауылында үгәй атай булыуына карамастан, Әзәһәм хәзрәттең фамилияһын үз итеп, нәсел-нәсәптәрән Ғүмәровтар дауам итә. [1]

Ғүмәр ызмаһы. Оло Кәбәс ауылының Ғүмәр исемле кешеһе бер байзың йылкы малдарын кышлатып яткан. Оло Нөгөш буйындағы был урынды мал кышлатыу өсөн бик уңайлы булған. Бесәнлеге лә, йылғаһы ла эргәлә генә. Ләкин элек – электән ен – пәрейзәр булған, тип һөйләйзәр.

Бер вақыт был көтөүсе малдарзы һыуға аша, ни күзе менән күрһен, юлдың уртаһында бер йыуан солок ағасы аркыры ята икән. Был аптырауға төшә һәм үзенә белгән доғаларын укып: “Минең һезгә бер ниндәй зә зыяным юк бит, был ағасығыззы юлдан алығыз инде?” – тип үтенес менән һорай. Иртәгәһенә сыкһа, солок ағасы юлдан алып ташланған була. Бынан һуң да был кеше озак йылдар мал кышлатып йәшәй. Ғүмәр Ызмаһы тигән исем шулай калған. [1].

Кызүлгән. Илдә граждандар һуғышы барған осорза ауылдар бер-бер артлы аҡтар, кызылдар кулына күсә. Еткән кыззарын һаҡлау максатында Ғәзелгәрәй, Түбәнгә Нөгөш һәм Ғәлиәкбәр ауылдарынан Күжә йылғаһы буйында урман төпкөлөндә бер мәмерйәгә алып барып йәшерәләр. Һөйләшеп килешәү буйынса бер генә карт уларға азыҡ-түлек алып барып йөрөй. Ни сәбәптәндәр, кыззарзың, береһе ауырып үлеп кала. Ошонан һуң был ер “Кызүлгән” тип атала. [1]

Бәккән. Үрге Нөгөш (Ямаш) ауылының урынына элекке заманда бер кеше күсеп килгән. Ул Морак кешеһе булған. Ул килеп ултырғас, туғандары ла күсеп килеп ултыралар. Ауыл зурая, етмешләп өй йорт барлыкка килгән. Хатап менән Асылғужа хәзерге Бәккән урынына утарлап сыккандар. Унда Туңйорт яланына арпа сәскәндәр. Утарлаған урындарына исем эзләгәндәр. Бер көндө бер бай Кәбәстән Ямашка китеп барғанда улар янында йоклап китергә булған. Иртән тороп утарлаған урындың матурлығына һокланып: “Үәт, Бәккән! Бәккән!”- тигән. Уны Асылғужа ишетеп калған да Хатапка әйткән. Ул да был исемде кушырға ризалығын биргән һәм Бәккән тип исемләгәндәр. [1]

Туңйорт. Үрге Нөгөш (Ямаш) ауылының Бәккән йәйләүенән бер саҡрым көнбайыш яғында икенсе йәйләү урыны - Туңйорт. Был урында көзгә табаныраҡ күсеп килгәндәр һәм шунда аҡкан шишмә туңғансы көн иткәндәр. Ошоға бәйләп тә инде, йәйләү урынын “Туңйорт” тип атағандар. [1]

Сәмиға күпере. Һуғыштан алда, йәшлек осоронда, тормош ауырлыҡтарын байтаҡ кисерә Сәмиға инәй 15 йәше лә тулмас элек сыккан ире йәшләй генә үлеп китә. Атайһыз-әсәһез, ирһез калған йәш катын 2-3 йәшлек улын әйәртеп күрше ауылға Рәхмәт тигән егеткә тағы тормошка сыға.

Коллектив хужалыҡ төзөлә, тормош әкрәнләп булһа ла яйлана, көтмөгөндә ике улын калдырып Рәхмәт ағай за донъя куя. Ә Сәмиға ике ирҙән өс бала менән тороп кала.

Тормош ауырлығына баш әймәгән, киләсәккә ышаныс менән йәшәгән Сәмиға инәй ихлас күңелдән промателда эшләй. Совет власында таяныс таба, бына тигән өс егет үстәрә. Олоһо һәм кесеһенә кәләш тә алып бирә ул. Уландарының тормошона, бигерәк тә кесе улы Хәлилгә карап кыуанып туя алмай безҙең инәй. Тик көтмәгән һуғыш тағын ауырлыҡтар, бөтә ил, бөтә халыҡ өсөн кайғы хәсрәт алып килә.

1940 йылдың июнь баштарында озон ғына таяҡ таянып Сәмиға инәй ауыл Советы йортонан йүнәлә. Һаулыҡ һорашкас:

“Улым, минең күршенең һыйыры башмағы менән Аҡһырғак йылғаһында кисеү астында кумырыҡка элгеп үлгәйне бит. Йылға ла ныҡ ташкайны шул. Йә, инде, ул бахыр итәк тулы бала менән ирһез калды, етмәһә үзе сырхау. Бөгөн бер йотом аҡһыз”,- тип һүз башлай.

Инәйзе яҡты йөз менән каршы алған ауыл Советы председателе Йәнғәлин Тайып ағайзың маңлай тирәләре йыйырылды, йока ирендәре беленер-беленмәс кенә дерелдәп куйзы.

Үзе бер низә әйтә алманы, инәй эргәһенә килеп йәнәшә ултырзы һәм үзен тыныс тоторға тырышып:

- Мине хүтергә, акылға ултыртырға килдең инде, инэй, ә - тип куйзы.
- Бөгөн генә уңлап кеше килде, береһе лә көрлөктән түгел.

Инэй түзмәне, тағы һүз башланы:

- Күршенең балаларын акһыз итмәйбеззә ул. Бөтә күршеләр зә аға, һыйыр малдары һәләк була.

Ошо һәйләшеүзән һуң азна үтә. Ауылдың үръяк осонда Аскарак йылғаһы янында кеше кайнаша. Берәүзәр ағас һуға, әрсей. һарһауығырактар әзер ағастарзы һөйрәп тә, тәгәрәтеп тә күпер һала торған эргәгә яқынайта. Сәмиға инэйзең оло улы артель аты менән узарлык имән ташый, күп урында аты менән бергә үзе лә һөйрәшә. Әле урынынан алыс түгел ике Һазанда Сәмиға инэй куйзырған һарыктың ите бешә. Проматель председателе ашка һалырға һоло ярһаһы килтерә. Тик ошо вақытта ап- ак сеенка оно тотоп Сәмиға инэй якынлаша.

- Ризығынан ашаған тиз кайтыр тизәр, Хәлилем иҫән генә булһын. Ә был он бөтәбеззең ризыкка язған икән. Шөкөр әле, шул хәтлем яуыз дошмандың башына еттегез бит, - тип фронтивкалары мөрәжәғәт иткәндәй әйтеп куя.

...Йәшләй генә һуғышта катнашып, бер алғыла һылтыклап, уң кулын яуырынынан асып, күкрәгенә ирзәрсә Ватан һуғышын, Кызыл йондоз орденын һәм күп мизалдар тағып кайтқан, Сәмиға күперенең тарихын һөйләй.

Аз һүзле Мансур ағайзың ошо мәлдә сәйен ергә куйзы ла, уң кулының һук бармағын юғары күтәрзе һәм:

- Һин Әбделхай кустым, һөйләгәс береһен дә калдырма. Һыңар кул менән ағас әрсәүсә, бүрәнә һөйрәүсә, ашка һоло ярһаһы килтереүсә артель председателе кем ине? Мин! Тип һөйлә, - тип куйзы.

Абдулхай ағай йылмая бирзе һәм етдиләнеп: “Кемдең ниндәй якшылык эшләгәнән, ниндәй һасарлык кылғанын һалык күрә, дөрөс баһалай шул. Без “Хәлил күпере” тип атарға тәкдим иткәйнек. Юк, һалык үзенә хәл итте”, тип өстәнә.

Хәзер көндә юғарыла язған, Сәмиға инэйгә күпер һалыуза ярзам иткән ветерандарыбыз Исламбай Шәрәфулла, Ғәбитов Мансур, Хәлитов Әбделхай, Байморатов Сәмигәрәй, Йәнгәлин Тайып бабайзар арабызза юктар шулай за башланғыс Сәмиға күпере кисеүенә бетон плита һалынған, эргәһендәге әре таштар юлдан ситкә алынған. Якшылык ситтә ятып калмай бит, ә хәзер Сәмиға күпере һалык хәтерендә калды. [5]

Кыргыз айыры. Ғәлиәкбәрзең көньяғында бер корған бар. Шул тирәлә борон кыргыззар менән бөйөндәр һуғышқан, тизәр. Бер оло яузан һуң күп кенә дошман кырылған. Шул яуза үлгән баскынсыларзы ерләргә бөйөндәр тупрак бирмәгән. Кыргыззар тупракты мәрке менән дөйәләргә артмаклап үззәренең яғынан килтерергә мәжбүр булғандар. Әлегә тупракты ташый торғас, шул түң – корған барлыкка килгән. Хәзер зә уны Кыргыз айыры корғаны тип йөрөтәләр.[3]

Саңды. Ауылдан ике-өс һакрымлыкта Уразы буйында “Саңды” тигән урын бар. Был урында һалык борондан йылкы көткән. Йәйге әсә көндәрзә тау битләүен саңлауға әйләндергәнгә күрә Саңды тип йөрөтәлә. Саңдау - мал туплана торған ер атала.

Моразым. Ғәлиәкбәр ауылының көнсығышында өс һакрым алыслыкта Кесе Нөгөш йылғаһы буйында урынлашқан тәүге туғайға, кисеүгә әйтелә. Әүәле һалык ара-һәсәл булып йәйләүгә күскән урында Моразым карт утарлаған өй һигеззәре лә беләнеп ята. Шуға Моразым кисеүе, туғайы тип йөрөтәлә. [1]

Казиса. Кесе Нөгөш буйында Ғәлиәкбәр ауылының көнсығышында дүрт-биш һакрым алыслыктағы утар урын Казиса исемен йөрөтә. Исламбай ауылының “Фрунзе” колхозының көслә осорзарында был урында бейә һауғандар. Уны Казиса исеMLE катын озак йылда бейәләрзе бәйләп, тотқан, һауған урыны. Һуңынан вак мал һимертеү йәйләүенә әйләнде.

Утарзың кәртәләре әле лә беленә. [1]

Ярыу йылғаһы башы, тамагы һәм утары. Кесе Нөгөш йылғаһының уң кушылдығы. Калын урмандар, тау үзәнә буйлап ағып, үзәнә юл ярып төшә. Шуның өсөн йылға “Ярыу” тип, ә Кесе Нөгөшкә койған урыны “Ярыу тамагы” тип атала. Ярыу йылғаһы Биктимер тауы яклап көнсығыш-төньякка аға. Йылға ағымы башы “Ярыу башы” тип атала, мал көткән йәйләү урыны Ярыу утары тип йөрөтөлә.

Казған юл. Иске Собханғол юлынан Ғәлиәкбәр ауылы биләмәһе аншлагына килеп етеп уза биргәс боролошло кабак тау Һырты буйлап юл өскә күтәрелә, тау Һырты башлана. Өүәл ауыл халкы ат арбаһы үтәрлек итеп ошо тау Һыртын казып сыкканға күрә, тап ошо урынды Казған юл тип йөрөтә башлай.[1]

[1] Аллабирзин Дамир Зиннәт улы.

[2] 2005 йылда Күлбаев Әмир Тимерказык улынан (1943 й.) Таңһылыу Күлбаева язып алған.

[3]1927 йылғы Каһарманов Абдулһак бабай һөйләгән.

[4] Олатаһы Ғәлиев Сабирзан Әдилә Ишмөхәмәтова язып алған.

[5] Каһарманов Абдулһак Абдраһман улынан (1927 й.) Аллабирзина Нәркәс язып алған.

[6] 2014 йылда өләсәһе Исламбаева Хөснәнән ейәнә Күлбаев Сынтимер язып алды

Үрге Нөгөш (Ямаш) ауылы ер-һыу атамалары

Таузар, каялар

Артыш тауы йәки Артышлытау. Үрге Нөгөш ауылының Нөгөш буйлап көньяк – көнбайыш битләүендә, Кәзә тауынан арырак, тағы ла күгәрәп бер тау күренә. Был таузарза артыш үсә. Ямашлылар, кайсак ошонан вак – төйәк, ен – пәрей һуғылмаһын өсөн (өйзөн ишек башына ла куялар, бәлә – каза урап үтһен өсөн дә) артыш алып кайтып файзаланғандар. Артышты тап ошо артышлы таузан алалар за инде.

Арал тауы. Үрге Нөгөш (Ямаш) ауылының түбәнгә кисеүенән астарак каршы таузы Арал тауы тизәр. Был тирәлә йәйгә осорза Нөгөш йылғаһы арал, йәғни утрау калдырып, артабан тағы кушылып ағып ята. Шуға ла таузы Арал тип исемләгәндәр.

Актау. Үрге һәм Түбәнгә Нөгөш ауылдары (һуңғы ауыл хәзер юк инде) араһында йылғаһың уң яғындағы ялтырап торған, ак ташлы, яланғас (ағашсыз, һирәк үләнле, ташлы, ялтыр тау) тау әллә кайзан күренә. “Исеменә – есеме” тигәндәй, халык телендә ак каялы ялтыр бейек таузы Актау тизәр зә куялар.

Ғәзиз тауы. Үрге Нөгөш (Ямаш) ауылы урынлашкан битләү үрен бейек, ослорак тау бүлөп тора. был таузы Ғәзиз тауы тизәр. Тау яклап әүәл Ғәзиз тигән бай йәшәгән. Бикишев Әбдрәхимдең (1932 й.) олатаһы тап ошо Ғәзиз исемле бай булған. Үлер сағында өйөнә инеп үлмәгән, шул тауға менеп йән биргән. Шуға ла таузы уның хөрмәтенә Ғәзиз тауы тип йөрөтәләр. [1]

Урта тау. Үрге Нөгөш (Ямаш) ауылы аръяғы армыт – армыт тау тизмәләренән тора, барын бергә Каршытау тип тә йөрөтәләр. Түбәнгә осон да Башмак шыуған тауы торһа, үрзәгә бейегерәк тау тизмәләре Барлыбай таузары ямаштарзы ыжғыр ел – бурандарзан калкан кеүек һаклап торһа, ошо ике тау аралығында урынлашкан таузы Уртатау тип йөрөтәләр.

Кәзә тауы. Үрге Нөгөш ауылы яклап көньяк – көнбайышта үркәс - үркәс тау тизмәләре күренә: Ғәзиз тауы, Бүренә шыуған тауы, уларзан төпкәрәк Кәзә тауы, ауыл халкының кәзәләре йәй буйы ошо текә таузан кайтмас, үлән уртлар, йәйләр булған. Беренсенән, бүре – фәләндән босорлок бейек тау буйлауы, икенсенән – ауылға якын. Халыкка ла кәзәләр йөрөгәнлегә әллә кайзан күренеп тора. Шуға ла акһыл, бейек каялы тау тизмәһен Кәзә тауы тип йөрөтәләр.

Каршытау. Үрге Нөгөш (Ямаш) ауылы көмөштәй йылтырап яткан Нөгөш йылғаһы буйында, олмаһтай күркәм тәбиғәт косоағында урынлашкан. Нөгөш йылғаһы яклап куйы урман, бейек – бейек каялы таузары, мүк менән капланған тау тизмәләрен Башмак шыуған, Басир каяһы, Барлыбай, Йылкыбай, Урта таузарзы күплектә Каршытау тип йөрөтәләр.

Осқонлогор. Үрге Нөгөш ауылы менән Кәшәле ауылы (хәзер Рәшит тигән бабай ғына катыны менән йәшәй) араһында Кәрлек һәм арғы Үшә йылғалары уртаһында осқонло түбә бар. Яз, бер аз үләндәр калкыу менән, Үрге Нөгөш, Түбәнгә ауыл кешеләре ошо тауға осқон йыйырға киләләр. Якын ауыл кешеләре, осқонсолар тау түбәһендә осрашып, ял итеп, сәй эсеп, хәл – әхүәлдәрен һөйләп, осқондоң күплегенә һокланып, үззәре бер табын, ғор йыйған кеүек һөйләшөп, осқон йыйып, ауылдарына таралышкан. Ауылдағы кешеләр осқондо күп алып кайтыузарына аптырап, кайзан йыйзығыз, тип һорағандар. Кайтыусылар, Осқонлокырзан тип яуаплағандар. Шулай итеп, түбәне Осқонлогор тип йөрөтә башлағандар. [1]

Өйрәк-Таш. Ғәлиәкбәр ауылының үргерәк осонан караһаң ауылдың кап уртаһына каршы ин өстәге сусағы башкорттоң түбәтәйенә, такыяһына окшап тора, шуғалыр за был Такыясусак тип атала. Эйе, тап ошонда 1812-1814 йылдарзағы Ватан һуғышынан һуң Ғәлиәкбәргә күсеп ултырған енеп кайтыусы- лар байрамдарза тау сусағына менеп такыяларын өскә сөйөп ук менән атыр булғандар, тип тә һөйләп искә алалар ололар. Нөгөштө кисеп, күл тамағынан сыккан һукмак буйлап арманһыз булып, лыс һыу булып тирләп, өп өзөрлөк тә көсөн калмайынса әлһерәп, ошо сусакка менеп, талып бүрәнәгә әйләнгән аяктарынды һузып ебәрәп, көньяк-көнбайышка бакһаң, алыста, 7- 8 сакырым ерзә, Ямаш ауылы яғында ғәжәп бер күренеш асыпа: унда көнбайышка карап йомортка басып ултырған өйрәк силуэты һынлана. Был ошо Өйрәк- Таш тауының һызатланышы ул.

Аяз, монарһыз көндәрзә Өйрәк-Таш бигерәк тә ап-асык күренә. Уның үзенә бер айырым легендаһы ла бар. 1967 йылда Канифа оләсәйгә әйәрәп, Кәшәлә ауылына уның кызы Ғәрифә инәйем һәм кейәүе Ғиниәт бабайымдарға барған сакта ишеткәйнем был легенданы, ошо кая астында ике бер туған ағай-эне бәхәскә килә була. Ағалы-кустылы был икәүзең бер кызға ғашик булыуы алып килә булыр ошо бәхәс-фажиғәгә. Имеш, кыз үзе ошо шартты куйған. Бик булыр. Кәкре генә, йолкош, туйтаңлап сак юртып йөрөгән бейә өсөн талашып, һыу һөлөгө һымак айғырзын зыярат тауы каяһынан осканын үзем күргәнем бар. Шуның һымак кәкреләрзән сыға бит ул каза. Ағаһы, ошо кая сукуһына менеп басып курай уйнай алам, ти. Кустыһы һинән булмай, тип бәхәс итә. Бәхәс кыза, шарт куялар: ағай кеше ошо кая сукуһына менеп басып курай уйнай алһа, кустыһын һызма менән атып үлтерә, кыз уға кала әгәр менә алмаһа, кустыһы ағаһын атып үлтерә, кыз кустыға кала. Күрәһегез, шарт башкорт халкында булмағанса бик каты. Күп тапкырзар иштәрәм китеп карап торғаным бар: бик ошта, тасыллы бесәй һымак сос булырға кәрәктер унда менеп басып тороу өсөн. Ә суку каянан айырым, энә һымак булып юғарыға 10-12 метрға сығып тора. Етмәһә, үзе бик тар ғына. Географтар теле менән әйткәндә, эрозия, йәғни елдән ашалыу һөзөмтәһендә барлыкка килгән суку ул.

Нисек менгәндер, һиндәй көстәр этәргәндер, әммә ағай кеше сукуға менеп басып курай уйнаған. Кире төшкәс кустыһын атып үлтергән, имеш, ысын булһа. Бик кызғаныс әлбиттә.

Йылғалар, шишмәләр

Бәккән йылғаһы. Үрге Нөгөш ауылының үрряктан, төньяклап - көньякка Бәккән яланы яғынан Нөгөш йылғаһына ағып ята. Ауылдың үрряк өлөшөндә йәшәгән халкы әүәл ошо йылғаны һыулаған.

Соңгор тауы, үзгә һәм йылғаһы. Үрге Нөгөш ауылынан төньяклап 4-се сакрымындағы тау һәр яклап тәрән сокор эсе булғанға шундай атама алған. Соңгор йылғаһы Бәккән йылғаһына коя.

Каныш. Үрге Нөгөш ауылы әүәл зур ғына ауыл булған. Нөгөш яры яклап Түбәләс битләүе менән ауыл араһында бәләкәй генә шишмә урғылып сыға ла, йәйелеп китеп, өйзәр, баксалар янлап Нөгөш йылғаһына түбәнләй. Каныш исемле әбей үз баксаһы артынан шишмәгә йөрөр булған. Берзән – бер көн һыуға барғанда әбейзең аяғы һазлы ергә убып, уның сығарлык хәле лә, кеше сакырырлык тауышы ла булмаған. Шулай һаззан сыға алмай, батып үлгән ул. Артабан язғы шишмәне Каныш тип йөрөтә башлағандар.

Калайылға. Үрге Нөгөш ауылынан төньяк – көнсығыш яклап бер сакрым самаһы ерзә Нөгөш йылғаһына каршытау уяһынан бормалы-бормалы бейек таузар араһынан Калайылға коя. Калайылғаның Нөгөшкә койған тамағын ике яклап бейек, мөһабәт һәм ғорур каялар каплай, ситтәнерәк караһаң, был каялар каланың бейек катлы йорттарына ла окшап куя. Шуға ла был бейек каялы таулык буйына Калайылға тип исем биргәндәр.

Яландар, туғайзар

Муйыллы туғай. Был туғай Ғәлиәкбәрзән Нөгөш йылғаһы буйлап Үрге Нөгөш ауылына барғанда ауылға 3 сакрым етмәс элек йылға ярынан һул яклап Нөгөш туғайлығында кала. Муйыл уңған йыл ямаштар ошо туғайза мул итеп муйыл тиреп, йыйып калалар за инде. Емеш-еләккә кайза ғына йөрәмәһендәр, әммә бындай мул муйыллы туғайзы таба алмайзар. Акланды шуға ла Муйыллы туғай тизәр.

Суктал. Үрге Нөгөш ауылынан көньякта, Мәксүт ауылы йүнәләшендә, һукмак уялы яланға алып сыға. Ауылдан биш сакрым тирәһе. Ошо яланда үскән дә инде сук тал. Халык та үз исеме менән таллы, уялы яланға Суктал тип исем биргән.

Сафия ташы. Ямаш ауылынан бер кыз Оло Кәбәскә кейәүгә сыға. Уның ике кәйнәһе, бер кайны була. Сафияны кәйнәләре һыйғызмайзар. Бер ваҡыт Сафия һыуға бара, ул көйәнтәһен бизрәһе менән ергә куя ла Ямаш ауылына каса. Бәккән яланына еткәс артына әйләнеп карай, ә артынан кейәүе ат менән бастырып килгән була. Сафия яр буйына йүгереп төшә лә таш куйынына инеп каса һәм кейәүе шул ваҡытта уны күрмәй үтеп китә. Кейәү кайны йортона барып етә. Сафия аталарына хәлдә аңлаткас, улар кейәүһәрән тукмамаксы булалар, ләкин кейәүзәре йылға буйлап касып кайтып китә. Шунан бирле Сафия йәшенгән ташты Сафия ташы тип, ә кейәү кәс кан йылға буйын Кейәү кәскән йылға тип йөрөтәләр. [1]

Мөлөк утары. Борон Мөлөк тигән бай аттары менән дан тоткан. ул үзенә йылкыларының иҫәбендә белмәгән, ти. Уның икенсе ауылға ат егеп китә торған булһа, хезмәтселәрен алдан ебәрә торған булған. Сөнки аттары күззәренә ак-кара күрәнмәй саба һәм юлда нимә осрай шуны тапап китә торған булған. Шуға ла хезмәтселәре алдан иҫкәртәргә сыккандар, ти. Кыш аттарын һуғарырга сыкһалар, уларҙың бер ошо Нөгөштә мәкелә булһа, икенсе ошо кәртәлә булып ине, тизәр. Был утарза Мөлөк карттан башка ғаилә йәшәй алмаған. Уның яҡын тирәһендә үз малдарынан башкаларға урын булмаған. [1]

Мөлөк утары. Үрге Нөгөш (Ямаш) ауылынан төньяк-көнбайышында алты сакрым алыҫлыкта Мөлөк утары урынлашкан. Мөлөк Үрге Нөгөш байы булып тирә-якка йылкысылык буйынса даны сыккан бай кеше булған. Уның 200 йылкыһы, 40 –лап һыйыр малы тоткан. Был кышлау утарында әле лә һарай бағаналары һерәйеп ултыра. Бай йылкы малдарын шунда кышлаткан. Көз көнө хезмәтселәр уҫак ағасынан коймаға һарай күтәргәндәр. Уның өҫтөнә яҡын-тирәләге бесәнде тултырғандар. Унан кала йыла ағасын күп итеп кыркып кар астына калдырғандар. Шулай күп йылкыға етәрлек азык әзерләткән. Көзгәсә тибендә булған, артабан бесән ашаған, һарай уҫағын кимергән. Карзар әрселә башлауға йыла ла күрәнгән. Йылкылары йыла ашаған. Йәнә иртә яззан тибенгә сыккандар.

Мөлөктән ике кара айғыры булған. Стәрлетамак яғына сығар булһа, үзенә хезмәтселәре юлдан алдан азна элек Мөлөкбай юлға сығарын иҫкәртә булған. Айғыр аттары юлда торғандарҙы аямаған, көллөһөн дә тапап сығып киткән. Стәрлетамактан көнөнә урап кайтып йөрөгән. Ул Әхмәр ауылына туктаған танышының кызын өсөнсө катынлыҡка һоратып алыуын әйткән. Был сакта Мөлөккә алтмыш йәш. Танышы күп уйлап тормай кара айғырынды миңә бирһән кыз һинеке, тигән. Шулай матур йәшәп яткан да кара айғыр сит-ят тарафтарза – кот китә мал-тыуарҙың. Ййлап ауырыуға йылкы малы, мал-тыуары калмай. Аслык башлана. Кыззы атаһы алып кайтып китә. Карт өйөнә хәтле һата, тормошо хәйерселектә тамак туйзыра. Эргә-тирә эт, бесәй зә калмай. Илдә революция башланған мәл. Шулай Мөлөк бай үлеп китә. Кинолағы һымак “Байзар за илай”, тигәндәре шулдыр инде. Оло Нөгөш буйында Мөлөктән башлап аккан йылға Мөлөк йылғаһы, Мөлөк яландары бар. [3]

Вәкил сокоро. Бәккән буйында Соңғор менән Бәккән йылғалары кушылған ерҙе Вәкил сокоро, тизәр. Сабирйән ағай менән Сәбилә кәләше менән бесәнгә йөрөгән сағында малайы тыуған. Сабирйән ағай шулай кендек инәһе булған урынды Вәкил сокоро тип йөрөтәләр.

Зарифа сокоро. Үрге Нөгөштән көнбайышта дүрт сакрым ерзә Манка йорт тигән йәйләүзәре булган. Ошо йәйләүзә бер төркөм бала-сағалар уйнап йөрөгәндә, язгы ташкын йылғага Зарифа тигәнә колап, ағып китеп батып үлгән. Кыз бала яза басқан сокорзо уның иштәлегенә Зарифа сокоро, тизәр. Хәзер сокор янында карағай үсә.

[1] Аллабирзин Дамир Зиннәт улы.

[2] Асылғужин Рәсүл Уйылдан улынан (1938 йылғы)

Нәркәс Аллабирзина язып алды.

[3] Ғәлиәкбәр ауылында йәшәүсә Әминев Фәрит Шәрифйән улынан

Нәркәс Аллабирзина 2005 йылда язып алған.

Мөхәмәтова А.Ә., 8-се класс

Фәнни етәксеһе: Мөхәмәтов Ә.Ғ.

[Топонимдар һүзлөгө](#)

ЕР-НЫУ АТАМАЛАРЫ ТУРАҢЫНДАҒЫ ЛЕГЕНДАЛАР

Казактар борондан башкорт еренә барымта менән килгән. Улар араһында һәр ваҡыт һуғыш булып торған. Беззә лә ошо вакиғаларҙың өнһөз шаһиты бар. *Кыргыз айыры* тип атала ул ер. *Казактар* (халыҡ элек уларҙы *кыргыз* тип йөрөткән) менән тарткылаш 18-се быуат баштарына тиклем дауам иткән. Шулай булғас, ауылым боронғо һәм мин ата-бабаларымдың үз ер-һыуын бирмәйенсә тиңһөз алышына ғорурланам.

Кыргыз айыры

Ғәлиәкбәрҙең көньяғында бер курған бар. Борон кыпсак ырыуы менән кыргыз ырыуы, ошо тирелә тукталып, тирмә короп төплөнөп алғандар за мал үрсетеп йәшәй башлағандар. Улар үз-ара дошман йәшәгәндәр. Бер ваҡыт ике ырыу араһында һуғыш сытқан. Кыпсак ырыуы көслөрәк булып, кыргыздарҙы кырып һалғандар. Кыргыздарҙы күмер өсөн ер көрөк булған, ләкин ер кыпсактарҙыҡы. Улар ер бирмәгәндәр. Кыргыздар алыстан дейә менән тупрак ташып, якташтарын күмеп кайтып киткәндәр. Ул урын әле лә бар. Сөфәр утарына киткәндә юлдың һул яғынан зур ғына каукуулыҡ булып күренеп тора. (1998 йылда *укуусылар язып килтерҙе. Был легенданың “Легендалар һәм риүәйәттәр”* китабында *Сабитов Хәмит Ибраһим улынан язып алынған варианты бар*).

Һөрөмбәт

Аскарак йылғаһының Нөгөшкә койған ере лә тәрән генә. Исеме шунан алынған. *Һөрөмбәт* ауыл уртаһында. Бында 1960 йылдарҙа туғайын һөрөп, тары сәскәндәр. Хәзер был урын һай, һыу инмәһәләр ҙә, исемен халыҡ онотмай. Элегерәк хатта йәй көндөрө лә ат йөззөрөрлөк булған.

Күсоя

Ауылдың үрге осона сығып, Нөгөш йылғаһы аша һалынған күпер аша үткәс, текә тауға үреләһең. 1933 йылғы *Әминев Ағзам Яхъяулы* һөйләүенсә, ошо тауҙың битләүендә бер кешенәң 100-ләп күсә булған һәм корттары 200 батманға яҡын бал биргән. Шунан тороп калған индә тауға үрелгәндәге текә уяның исеми — *Күсоя*.

Кордон туғайы

Ауылдың түбәнге оsonдa Нөгөш йылғаһын сыккас та бер туғайза касандыр кеше йәшәгәне беленеп торған урын бар. 1951 йылғы Асылғужин Минияр Әхмәзулла улынан был урын тураһында һорашкас, түбәндәгеләр асыкланды.

Борон урман карауылсылары ауылдан ситтә, үззәренә беркетелгән биләмәлә, йәшәгәндәр һәм был урынды, урыстарға эйәрәп, *кордон* тип йөрөтә башлағандар. Революциянан һуң да бындай хәл дауам иткән. Ололарзың хәтерләүенсә, йорттары эстән дә, тыштан да сутланған булған. Бикбаев Ғаффар ағайзың атаһы шул кордонда йәшәүен һәм шул йорттан уның Бөйөк Ватан һуғышына китеүен хәтерләй. Урман хужалығының Ғәлиәкбәр лесничествоһы асылғас, кордон бөтөрөлгән, ләкин халыктың теленә *Кордон туғайы* булып хәтеренә һеңгән.

Паравай (паровой)

1930 йылдарҙа *Сукмуйылдан* 100 метр самаһы өстәрәк, яр буйында, дегет кайнатыр өсөн королма төзөлә. һыу буйына төзөлөүенә сәбәбен һыузың күп кәрәк булыуы һәм янғын хәүефһезлеген һаҡлау менән аңлата ололар.

Дегет күп етештерелгән. *Күлбаев Әхмәт бабай*, ул сақта бәләкәй булһа ла, дегеттең улак буйлап сөбөрлөп һауыттарға ағып торғанын һәм һаҡһызлығы аркаһында бер эшсенең янып үлгәнен әле лә хәтерләй. Янғындан һуң эш туктатыла һәм кабат тергеҙелмәй. Иғтибар итеп караһаң, әле булһа ла был ерҙә касандыр һиндәйҙер королма булғанын һизеп була.

Һуғыш туғайы

Борон заманда Ғәлиәкбәр ауылында йәшәгән, ти бер бай. Уның малы бик күп булған. һыу эсергәндә малының бер осо кәртәһендә, икенсәһе һыуза булған, ти. Бай бер ваҡыт бесән сабырға үзенең кешеләрен өмөгә ебәргән. Барһалар, *Кәбәс ауылындағы* бер бай за үз кешеләрен бесән сабырға ебәргән булған. Ул да бик бай йәшәгән. Малы, көтөү-көтөү булып, яландарзы тултырып йөрөгән. Бына яланда ике байзың кешеләләре осрашкандар һәм, сабынлык өсөн талаш сығып, ике арала һуғыш башланған. һуғыш бик озак барған һәм Ғәлиәкбәр байының еңеүе менән тамамланған. Шунан башлап был туғайзы *Һуғыш туғайы* тип йөрөтә башлағандар. Әле лә был туғай шул исем менән йөрөй. (1998 йылда *уҡыусылар башҡорт теле һәм әҙәбиәте уҡытыусыһы Мөхәмәтов Вәхит Ғибат улы етәкселегәндә яҙып килтерҙе*.)

Ырғызлы ауыл биләмәһенә караған ер-һыу атамалары

Ырғызлы ауылы

Ырғызлы ауылын урталай бүлөп, шул исемле йылға аға. Ауылдың исеме ошо йылға исеменән алынған. Ырғызлы ул бер аз үзгәртелгән “Ир кызлы”, йәки “Ырғызлы” тигән һүзәрзән алынған булырға кәрәк. Был һүзәр рустарза якшырак һакланған, улар йылғаны ла, ауылды ла Иргизлы тип атайзар, ә оло йәштәгә рустар иһә уларзы Иргизлы тип йөрөтәләр ине.

Боронғо башкорттарза ир һүзе енесте генә түгел, рустарзағы мужчина менән мужественный һүзәрә кеүек көслө, ғәйрәтле тигәнде лә аңлаткан. Әйтәйек, “Салауат батыр ир ине”, “Һай, ир икәнһең!” тигән мактау һүзәрән хәзер зә ишетергә мөмкин. Шулай итеп, был йылғаның исеме көслө, ғәйрәтле кыз хөрмәтенә Иргизлы тип аталуы бик мөмкин.

XVIII быуатта Вознесенск заводы эшләй башлағанға тиклем үк бында асаба башкорттар йәшәгән. Ситтәр килгәс, күптәрә күсеп китергә мәжбүр булған.

Башкорт ерендә, Ырғызлы йылғаһында төзөлгән Вознесенск заводы 1756 йылдың 24 майында эшләй башлаһа ла, бакыр рудаһы табылған Ялан Ташлы, Күкле Ташлы һәм Урман Ташлы йылғалары тирәһендәгә ерзәрзә Карл Фон-Сиверска 100 һумға һатыу тураһындағы купчий, 1756 йылдың 24 авгусында ғына төзөлә. [1]

Бакыр иретеү заводын ниңә фәкәт ошонда төзөргә кәрәк булған һуң? Бактиһәң, элек был сәнәгәттә төп яғыулык утын булған икән. Бөрйән еренәң урманға байлығын әйтеп тораһы түгел. Ә мәғдәнде Ырымбур далаларынан ташырға тура килгән.

1753 йылда төзөлә башлаған завод өс йылдан файзаланыуға тапшырылған. Был вақытта Ырғызлыла 150 йорт иһәпләнгән, меңдән ашыу кеше йәшәгән. Сит милләт вәкилдәре төбәктә тап ошо осорза һыклы төпләһәп калған.

Завод 1774 йылда, Крәстиәндәр һуғышы мәлендә, Емельян Пугачев ғәскәрзәрә тарафынан емерелеүгә дусар булған, әммә ауыл йәшәүән дауам иткән. Әлбиттә, элекке кеүек гөрләп тормаған, шулай за халык тыһыс кына үз көһөн күргән.

Карл-Фон Сиверстэн һатып алынған башкорт ерзәре һәм яндырылған заводтың тирә яғындағы урмандар казна лесниктәре тарафынан һаклана башлайзар. Казна лесниктәренә лесничий етәкселек итә, уның йорто, элекке завод слободаһы урынына төзөлә. Тәүҙә лесничий йортонан һәм алты лесник өйөнән башка бында өйҙәр булмай. Ул заманда үсеп сығарға өлгөргән йәш карағай урманы эсендәге был кордон, уның эргәһенән аккан, хәҙер быуаһы емерелгән йылға исемәнән сығып, Ырғызлы кордоны тип йөрөтөлә башлай.

Кордондың кайһы йылда төзөлөүе билдәһез. Һуңғарак, был кордонға күсеп килеүсе рус ғаиләләренән ауыл барлыкка килә. Был осорҙа заводтың кирбестән төзөлгән бинаһының, мастерскойҙарың һәм башка коромалдарың емеректәре бар ине әле тип һөйләйҙәр, әммә ауыл зурая барыу менән уларҙың кирбестәрен мейес сығарыу өсөн алып бөтөрөләр, ә барлыкка килгән ауылды Ырғызлы ауылы тип йөрөтә башлайҙар.

Быуа Ырғызлы йылғаһында ғына түгел, уның завод быуаһына койоусы кушылдығы Алтынбей йылғаһында ла булған. Оло кешеләр, Алтынбей йылғаһындағы быуаны, ошо ерзәргә хужа итеп ебәрелгән лесничий, балыҡ үрсетеү өсөн төзөткән тип һөйләйҙәр. Һүз юк, бәлки лесничий был эҙер быуаны завод яндырылғандан һуң ошо максатта кулланғандыр, әммә быуаның зур ғына өймө булыуы менән балыҡ үрсетеү өсөн генә төзөлгәнә окшамай, ә быуанан алынған һыу улағының эззәре һәм шул тирәләге яҡын төзөлгән бик зур коромаларың нигеҙ сокорзаны әлдә лә яҡшы беленә.

1773 йылдың октябрь айҙарында атаман Хлопушаның баш күтәргән крәстиәндәрҙән торған отряде заводты баһып алғас, уның эше бөтөнләй туктап кала.

Вознесенск заводынан Хлопушаны отряде менән кыуып ебәреү өсөн Өүжәндәге Петровск заводы унда 300 кешәнән торған кораллы крәстиән отряде ебәрә, әммә икенсе көнө заводка 300 баш күтәреүсә килеп Хлопуша отряденә кушыла.

1774 йылдың 22 мартында Татищев крепосы янындағы һуғыштан һуң Пугачёв ғәскәре менән сигенеп, дала аша Яйыҡ йылғаһына сығырға уйлай, әммә кире Һакмар каласағына килә һәм 1774 йылдың 4 апрель көнө кенәз Голицын ғәскәре тарафынан кыйратыла. Ғәскәрҙәренә калдығы менән сигенеп Пугачёв Ташлыға китә, унан Башкортостанға старшина Кинйә Арыслановка, һуңғарак Вознесенск заводына килә. (Пугачёвщина” китабы, 2 том, 145-се бит Пугачёвты тоттороусы Творогов күрһәтмәләренән).

Оло кешеләрҙең һөйләүҙәренә карағанда, Ырғызлылағы Вознесенск заводында Пугачев ғәскәрҙәренә калдығы Хлопуша отряденә кушыла. Пугачев үзен, үлтереп үзән касып котолған батшамын, тип иғлан итеп, заводтың корал тоторлок бөтә эшселәрен үзәнә хәрби хезмәткә ала. Уға ошо тирәләге ауылдарың башкорттары ла кушылалар. Пугачев ғәскәре 1,5 мең һуғышсыға тиклем барып етә, шуға күрә уны эҙәрләп килеүсә Әбей батша ғәскәре Пугачев ғәскәренә һөжүм итергә базнат итмәйенсә, кайтыу яғына китә.

1774 йылдың апрель айында Вознесенск заводында ике тәүлек торғандан һуң, баш күтәргән крәстиәндәрҙең тәкдими буйынса Пугачев заводты яндырырға әмер бирә. Үзе ғәскәре менән Изел үрендәге Демидовтың Өүжәндәге Петровск заводына китә.

Шулайтып, Ырғызлыла завод юкка сыға. Ауыл үз тормошо менән йәшәй бирә. 19 быуатта уны “хутор” тип йөрөтәләр әле.

XX быуат башында, 1911 йылда ауылда тәүге мәктәп асыла. Бында Ырғызлынан ғына түгел, бар тирә-яктан балалар йөрөп уҡыйзар. Ырғызлы башланғыс мәктәбенә тәүге уҡытыусылары Якушкин Петр Николаевич, Рассадников, Морозов Степан Петрович, Рылов Василий Аркадьевич булған.

20-се йылдарҙа Ырғызлыла 14 хужалыҡ булып, унда 85 кеше йәшәгән. годы. Был ваҡытта ауыл Кананикольск волосенә караған.

Шанлы революция йылдары, болғанышлы граждандар һуғышы, тәүге комсомол ойошмалары, яңы тормошка агитация, коллективизация, кулак тип һаналғандарҙы һөргөнгә кыуу – быларҙың барыһы ла Ырғызлыны урап үтмә, әлбиттә.

1930 йылда ауылда колхоз ойошторола. Беренсе председателе – Өфөнән килгән коммунист Шалахов тигән кеше була. Колхоз тәүзә “Кызыл таң” исемле була, шунан “Пугачев” була.

Беренсе косүмсомол секретаре - Симонов Петр Васильевич.

Колхоздың партия ойошмаһы секретаре Солтанбаев Шәйәхмәт була.

1941 йылда һуғышка Ырғызлынан 98 ир-егет китә, шуларҙың 41 генә әйләнеп кайта.

Основной рабочей силой стали женщины, дети и старики. Работали с раннего утра до темна, приходилось все делать вручную.

Һуғыштан һуңғы йылдарҙа бында урман эштәре бик көслө була. Бигерәк тә 40-50 йылдарҙа урман аяуһыз кыркыла. Ырғызлыла бер йыл эсендә 20 мең кубометрға тиклем урман әзерләнә. Илленсе йылдарҙа Ағизел буйлап йылына 550 мең кубометр урман һал менән ағызыла. Был йылдарҙа Ырғызлы ауылы зурая, эш эҙләп килеүселәр менән халыҡ һаны ныҡ арта.

1953-54 уҡыу йылында мәктәптә 120 уҡыусы уҡый, шуның 73 –рус милләтенән, башҡорттар-33, татарҙар – 12, сыуаштар – 2 була.

1950 йылда ауылда беренсе радио барлыкка килә.

1951-52 йылдарҙа дауахана төзөлә. Тәүге дауахана мөдире Хафизов Шакир Зариф улы була.

Был ваҡытта ауылда 600 кеше йәшәй.

1957 йылда Ырғызлыла Башҡорт дәүләт курсаулығының филиалы асыла. Уның контораһы Ырғызлыла урынлаша.

1969 йылда халыҡ һаны 700-гә барып етә.

1986 йылда үзаллы "Шүлгән-Таш" курсаулығы барлыкка килә. Ырғызлы ауылында 17 хезмәткәрҙән торған фәнни һәм экологик белем биреү бүлектәре эшләй башлай. Курсаулыҡтың директоры булып Косарев Михаил Николаевич тәғәйенләнә.

1989 йылда Ағизел буйлап һуңғы һалды ағызалар. Ауыл халқы өйрәнгән эш туктау менән, халыҡ ағымы ла әзәйә. Кешеләр күпләп икенсе яктарға күсеп китә башлай. 1970-71 йылдарҙа әле мәктәптә 350 уҡыусы булһа, 1991-92 уҡыу йылында 83 уҡыусы тороп кала.

Хәҙерге ваҡытта ауылда 400 тирәһе кеше йәшәй. Йәш ғаиләләр Ырғызлыла төпләнәләр, күпләп мал тоталар, умарта карайҙар. Матур һәм шанлы тарихлы ауылдың киләсәге лә өмөтлө.

Ырғызлы, Котан, Мәксүт ауылы эргәһендәге ер-һыу атамалары

Шүлгән мәмерйәһенән Ағизел буйлап түбәндә, бер-береһенә терәлеп тигәндәй 3 ауыл урынлашкан: Ырғызлы, Мәксүт, Котан.

Ырғызлы - **Ырғызлы** һәм **Айһөйәк** исемле йылға буйында урынлашкан башкорт ауылы. Уның исеме менән төрлөсә аңлаталар. «Урал батыр»-ның логик дауамын тәшкил иткән «Акбузат» эпосында Акбулат һәм Ырғыз бей телгә алына. Уларҙың биләмәләре хәзерге Акбулат һәм Ырғызлы ауылдары тирәһенә караған. Икенсе варианты Ир-кыз һүзе аша аңлатыла. Сит ер башкынсылары менән алышта оло каһарманлыҡ күрһәтеп һәләк солтан кыҙы «Ир кыз!» тип баһалағандар. Уны ерләгән урында аҡкан шишмәһе Ир-кыз һыуы, тигәндәр. Башка варианттар за бар.

Ошо Ырғызлы ауылына йәнәш Вознесенск баҡыр иретев заводы төҙөлә. 1753 йылда граф Фон Сиверс төҙөтә уны. Был заводтың да тарихы бай. Хатта сенатор Державин да, ул безгә бөйөк рус шағиры А. С. Пушкиндың остазы буларак билдәлә, был яктарҙа булып киткән, завод крепостнойҙарының батшаға язған ялыуын тикшереп кайткан.

Ырғызлы ауылы эргәһендәге тауҙар **Богасы, Ташморон, Казануй, Кара кеше, Таштау, Лысая, Алтынбей, Кыйғас морон, Карагай йылға, Төйтәләнде, Ырғызлы баши** исемдәре менән атала.

Богасы - үгез һыртына окшап яткан тау булып, исемен дә шуға кушкандар. Боронғо төрки телендә боға - үгез, сын - тау һырты. Тауҙың түбәнгә өлөшө Кайынтүш тип атала. Кызырым кайынлыҡ булғанға шулай атала ул. Пороховушка тигән исем менән дә йөрөтәләр. Уның легендаһы ошолар. Колчак армияһы тар-мар ителгәс, Ырғызлы буйында ят кешеләр күренә башлай. Улар урындағы халыҡ араһында Совет власына ҡаршы эш алып баралар. Кораллы бәрелештәр ҙә булғылап ала. Был төркөмдә юк итеү максаты менән төбәккә кызыл ғәскәр ебәрелә. Уларҙың коралы, патрон, винтовкалар һаҡланған йәшниктәрҙе һаҡлау өсөн яртылаш ер казып бура ултырталар.

Корал склады тәрән сокор менән уратып алына, тәүлек әйләнәһенә 7 кораллы армеец һаҡлай. Карауыл вышкаһы, һалдаттарға казарма - ике бүлмәле өй һалып ҡуялар. Шунан ҡала **Пороховушка** тигән исем.

Лысая тауы хакында халык араһында ошондай риүәйәт йөрөй. 1773-1775 йылдарзағы крәстиән һуғышында Хлопуша етәкселегендәге зур отряд ошо тау башына килеп туктай һәм аста яткан бакыр иретеү заводына туптарзан атырға тотона. Завод һаксылары кысымға каршы тора алмай һәм завод капкаларын асырға мәжбүр була.

Кара кеше тауы. Кинйә Арысланов исеме менән бәйлә. Тимерйән Әсиголов ағай һөйләүенсә, Кинйә Арыслановтың атаһы олпат кәүзәле, көслө, карағускыл йөзлө кеше була. Ырғызлы яғына килгән вакытында вафат булып, ошо тау башында ерләнә.

Икенсе варианты ла бар. Имеш, Пугачевты эзәрләп килгән батша карателдәре кара кейемдә булып, Боғасыға каршы тау башында торғандар һәм уларзың күплегенән, төсөнән тауға шул исем йәбешеп калған.

Боғасы тауына кире әйләнәп киләйек. Кайынтүш өстөндә бер бәләкәй уянан Боғасы башына һукмак юл күтәрелә. Котандар уны кыя юл тип йөрөтә. Элек ололар уны **Тәтегәс уяһы**, тип йөрөткән. Тәтегәс исемле урындар күп осрай был төбәктә. Мәсәлән, **Тәтегәс караны** бар. Тәтегәс йылғаһы аға, касандыр унда шул исемле ауыл да булған, тип һөйләйзәр. Был исемдәрзең килеп сығышын юрматы ырыуы башлығы Тәтегәс бей менән бәйләүселәр зә бар.

Ә Мәксүт ауылынан Мостафин Ғәзелша ағай һөйләүенсә, был атамалар Әбйәлил яктарынан килеп урынлашкан Мәксүт карттан таралған. Мәксүт үзе Вашаш йылғаһы буйына урынлашып, ауылға нигез һала. Оло улы Тәтегәс бәләкәйерәк бер йылға үрендә нигезләнә. Ауылы ла, йылғаһы ла шул исемле булып китә. Ошо ерзән сак кына үтеп китеп Йәнгәрәй исемле улы төпләнә. Был урын эле лә Йәнгәрәй, тип йөрөтөлә. Кесе улы Ысмайыл Изел туғайын һайлай. Был урын да әлегәсә шул исемен һаклаған. Билдәле ғалимыбыз Р. Ғ. Күзеевтың «Башкорт халкының килеп сығыуы» исемле хезмәтендә районыбыззың Кейекбай, Акбулат, Әтек ауылдары менән бергә Мәксүттең дә бик боронғо ауыл булыуын билдәләп үтә. Уларзың барлыкка килеү вакытын XIV-XV быуат баштарына кайтарып калдыра. Риүәйәттән сығып карағанда, Мәксүт карт уландарының ауылдарына ла шул осорза нигез һалына.

Алда әйтелгәнсә, Мәксүт карт Әбйәлил яктарынан килгән. Боронғо замандарза Әбйәлил яктарындағы ерзәр Бөрийән, Тамъян, Түңгәүер, Карағай Кыпсак ырызуарына караған. Бөрийәндәрзең еренә Әбйәлил яктарындағы Бөрийән кешеләре күсеп килгәндәр, тигән фекер бар.

Ырғызлы йылғаһына уң яктан Ерәнғонан, һулдан Айһөйәк йылғалары кушыла. **Ерәнғонан** - кәзимге тау шишмәһе. Уның исеме бик боронғо. Ерән һәм конан һүззәренән алынып, кызғылт-һары төстөгә 3 йәшлек бейә малы тигәндә аңлата. Ни өсөн улай аталғанын хәзер белеүсә юк. Шулай за, оло кешеләрзең һөйләүе буйынса, Ерәнғонан тамағы ошо исемле ауыл ултырышы булған. Азак ауыл күсеп, **Котан** тип атала башлай. Ерәнғонандан бик алыс түгел **Батран, Кәргәүле, Карамалы, Кыңғыр, Айһөйәк, Яуал, Йәнгәрәй, Ысмайыл, Тирәктутай** тигән урындар за боронғо утар һәм ауыл урындары булған. Урыстар кысырыклай башлағас, улар юкка сыға. Ерәнғонан туғайын һул яктан сикләп яткан тау армытының исеме игтибарға лайык. Пугачев тауы тизәр уны. Халык хәтере уны ошоллай аңлата. Пугачев Ырғызлы заводуын емереп, һуғыш кәрәк-ярактарын басып алғас, камалып калыузан куркып, тизерәк заводтан сығып китмәксә була. Бының өсөн ул төп юлдарзы һайламай, ә Ерәнғонан буйындағы бейек тау аша

йәшертен юл һалырға куша. Бер көн, бер төн эсендә эшләп бирәләр юлды завод кешеләре. Шунан кала был исем. Был исемдең икенсе варианттары ла бар.

Вознесенск бакыр иретеү заводы менән бәйле ер-һыу атамалары байтак. Шуларзың береһе - иретелгән бакырзы заводтан сығарыу өсөн төзөлгән юл - **Фистер юлы** тип атала. Юлды төзөткән немец кешеләренең исеме бирелгән уға. Юл заводтан башланып, тау-урман йылғаларзы киһеп үтә һәм Өфө-Ырымбур трактына барып кушыла. Күренеүенсә, был төбәктә ер-һыу атамаларын ике исем менән йөрөтәләр. Урындағы халыҡ кушкан исем һәм азақ күһеп килгән урыһтар биргән атама. Фистер юлы буйлап урынлаһкан ерзәр **Дегтярка, Аркайка, Ташөй, Теткадрал** һәм башка исемдәрзә йөрөтә. Һуңғыһы, мәһәлән, бер урыһ катыһыһың малайы менән һыйыр эһләгәндә айыуға тап булып, Һажигәгә оһрауыһан калған. Был урыһдың тәүге исеме **Курай тарткан урман** булған.

Өһ ауыл тирәһендәге ер-һыу атамалары бик күп, шуға бәйле тарихтары ла бай.

Антон каяһы. Быһан бик күп йылдар элек оһо яктарға Антон тигән бер илгизәр килеп сыһкан. Берзән-бер көн Ырғызлы ауылыһан алыһ түгел тәрән упкын сокор эргәһенән үтеп барғанда быһың фуражкаһы төһөп китә. Фуражкаһы артыһан тәрән сокорға төһөп китә лә был кире сыға алмай. Ер аһыһан юл бар икән, шул юл менән бара ла бара. Бара торғас, Ағизел буйыһдағы каяһың таш кыуышыһа килеп сыға. Кыуыһты Антон бик окһата, шуһда тороп кала.

Был бейек каяһы халыҡ уһың исеме менән Антон каяһы тип йөрөтә башлаған. Антон үзә Котан ауылы кешеләренә ут, азык өһөн килеп йөрөгән. Үтеп барыуһы һалһыларға кая тиһегәнән икмәк, сабата үреп ташлар булған. Якын-тирә ауыл башкорттары менән ул дуһ йәһәгән. Берәү зә уһы рәһйетмәгән. Антондың кая кыуышыһа инә торған бер һисә юлы булған, тик уһы әлегә тиклем бер кем дә белгәһә юк. Кәрәк-яракты ул мәмерйәгә, аркан иһеп, тәгәрмәһ сығыр менән күтәртеп мендергән. Антон каяһыһа каршы һарығоскан каяһыһда уһың азык һаклай торған мәмерйәһә булған. Мәмерйәлә тозланған, какланған ите, балығы, оһо-моһо һакланған. Антон үзә кая кыуышыһда байтак йәһәгәндән һуң кайзальыр китеп юғалған.

Инсебикә, Ете кыз, Шүлгәнтаһ...

“Ағизелдең башланған яғыһдағы тәбиғәт матурлығы, байлығы менән хайран итә. Шуға ла, айырыуһа йәйгәһен, туриһтар иһфрат күп килә был төбәккә. Йәһ спортһылар йылғала тәүге тәһрибә туплай: уһда бигүк катмарлы урыһдар юк. Райондың Туриһзм һәм тирә-якты өйрәһеү үзәге тәрбиәләһеүһеләрен етәкһеләре Зариф Йәрмөхәмәтов менән Резеда Хужина беренһә категориялы күп көһлөк һыу поһодыһа алып сыһкты. Марһшрутка (уһың дөйөм озонлогә – 78 километр) Бөйрән районыһың Байһазар, Иһке Собханғол, Мәһдәғол, Кейекбай, Акбулат һәм Котан ауылдары инде.

Йөрөгән урыһдарыбыз төрлө легендаларға бай. Мәһәлән, Иһке Собханғол яһыһдағы Инсебикә

каяхы иң текэ еренэн аска ташланған кыз исемен йөрөтө. Уны атаһы яраткан егетенэ түгел, э карт һәм усал картка катынлыкка бирергэ уйлай. Кыз каршы сыға, инэлэ, ялбара. Унан, атаһының катылығын күреп, өйзән касып китэ һәм каянан ташлана. Ә Ете кыз каяларына күтәрелһән, якындағы таузар, карағай урмандары, йәйрәп яткан болондар, Ағизел йылғаһындағы Түбәнгә һәм Үрге Таллык утраузарын күрергә була. Ағизелдең уң як ярында Әкиәт мәмерйәһе урынлашкан. Зур убала бәләкәй генә юл күренә. Ул айырым торған ике карағайға төбәлэ. Ошо ағастар эргәһендә өңгә окшаған мәмерйәгә инеү урыны бар.

Һуңғы тукталыш – Шүлгәнташ. Бында балалар палеолит дәүерендә йәшәгән кешеләр тарафынан төшөрөлгән һүрәттәрҙе күрҙе, тәбиғәттең матурлығына һокланды. Кәмәлә йөзөүҙе ойошторған һәм үткәргән ваҡытта һыуҙа хәүефһезлек кағизәләрен үтәүгә зур иғтибар бирелде. Барлык укыусылар, һыу маршруттарын үтеү талаптарына ярашлы, коткарыу жилеттары, каскалар менән тәмин ителде. Ғөмүмән, сәйәхәт балалар өсөн ифрат файзалы булды. Улар тыуған якты нығыраҡ өйрәндә, күнелдәрендә тәбиғәتكә карата һаксыллык тойғоһо ла нығынды”.

Автор: **Р. ХУЖӘХМӘТОВА.**

Район: **Күгәрсен районы.**

“Митрошка ташы”. XVIII быуаттың икенсе яртыһында, Ырғызлы ауылы эргәһендәге биләмәләр һатылғас, унда Көнъяк Уралда тиндәше булмаған бик зур бакыр иретев заводы төзөлә. Заводтан алынған бакырҙың сифаты бик яҡшы булғандыр, сөнки уның бер өлөшөн ылаузар менән Екатеринбургка акса һуғыу өсөн озаткандар. Икенсе өлөшөн баркаларға тейәп Ағизел, Кама йылғаларынан ағызып төшөрөп, ары Волга буйлап һөйрәп үрләтеп Мәскәүгә, ғали йәнәптәрә йортонан тиклем алып барғандар.

Баркаларҙы күпләп, карауан менән озаткандар. Каруандың хужаһы, һәр барканың етәкһеһе – лоцманы булған. Юлда баркаларҙың имен барып етеүә өсөн карауан хужаһы һәм лоцмандар яуаплы булған.

Мин барка лоцманы Митрошка йәки Митрофандың яҙмышы, йәки уның исеменә бәйлә таш тураһында һөйләмәкһемен.

Бөйрән ерендә, унан үрҙәрәк һәм түбәнәрәк тә ташлы тарлауыктарҙан етез ағымлы шаршылар яһап аға Ағизел. Был шаршыларҙа ташкын һыуҙа күрәнмәй ултырған эре таштар бик күп. Шул таштарға һуғылып, йылға һыуы ҡазанда ҡайнаған кеүек ҡайнап, урғылып аға. Изел түбәнәндә етез шаршылы был тарлауыктарҙы барлыкка килтереүсә кая ташлы таузар кинәт өзөлөп, Ағизел ялан киңлектәрәнә килеп сыға.

Ташкын һыу бала ярға төшкәс, “Кая ауызы” тип аталған ошо урында һуңғы етез шаршының уртаһында тип әйтерлек зур ғына таш асыла. Уны “Митрошка ташы” тип йөрөтәләр.

Митрошка йәки Митрофан Брегколлегияның әмере буйынса мең якташы менән Ҡазан өйәзенәң мәжбүри рәүештә завод эштәрәнә ебәрелгән яһак теләүсә ҡрәстиән булған һәм заводчиктар озата торған каруандарҙың барка лоцианы вазифаһын үтәй. Урта буйлы, йыуантак, имән кеүек таза кәүзәлә, үтә кызыу холокло лоцмандың был сәйәхәтә тәүгеһе генә булмаған. Йылғаларҙан барканы ул бик оҫта йөрөткән һәм Митрошканың тос йөзрөгөн барканы хезмәтләндеревселәргә йыш татырға тура килгән, тип һөйләйҙәр.

Котан ауылы.

Сама менән Котанға Ак батшаға барған мәлдәрҙә нигеҙ һалынған булырға тейеш. Тик исеме башка – Мәсетле.

Бүгәс килгән мәлдә лә ауылыбыҙға 150-200 йыл тирәһе булыуы көн кеүек асыҡ. Ауылыбыҙдың өлкән кешеләре һөйләүе буйынса һәм тарихи мәғлүмәттәргә карағанда, Пугачевтың ауыл мәсетен шартлатып китеүе билдәле. Мәсетте тыштан ат һәм кул көсө менән тиз арала ғына төҙөп булмай. Ауылға нигеҙ һалып, ерен эшкәртеп, баш-күз алғанса, көм тигәндә бер быуаттан ашыу ваҡыт китә. Етмәһә даны тирә-яҡка таралырлыҡ итеп һалыу өсөн тейеүем. Тимәк, ауылыбыҙға 400 йыл самаһы. Тарихсылар киләсәккә был һүҙҙәргә кәрәкле сығынактар менән иҫбатлар.

Районыбыҙдың 16 ауылы, шул иҫәптән Котан Бөйрөн ырыуына карай. Нәҫелебез – Монаш, тамғабыҙ капка. Аралар исеме: сыскан, айғолак, шекәрә, татар, кәкрә, куян, сөлсә. (А.Камалов “Башкирские географические термины и технология. Уфа. “Китап” 1997 г.)

Тарихи мәғлүмәткә күҙ һалһан, ауылыбыҙ 1811 йылдан ғына Котан буларак билдәле. Мәсетле исеме менән һаҡланған документтардың бик һирәктәре булһа ла, элекке Берг-коллегияла, Мәскәү, Санкт-Петербургта булырға тейеш.

Быуындан быуынға кулъязма рәүешендә һаҡланған ауыл тарихы һәм шәжәрә муллаларҙа һаҡланған ауыл тарихы һәм шәжәрә муллаларҙа мәсеттә һаҡланған. Ә Бүгәс һәм уның яуҙаштары Вознесен баҡыр иретев заводы менән бер рәттән, һыу тирмәнен, алда әйтелгәнсә, Котан мәсетен дә юҡка сығарып китә. Билдәле, намаз ваҡытына тура килһә, кешеләр ҙә юҡ, документтар яна.

Пугачев, Ырымбур яктарында еңелгәс, Белоретка барғанда Ырғызлыға юлайкан һуғыла. 1773 йылдың апреленән тәүге көндөрөнә тура килә. Ул килгәнсә Хлопуша кушаматлы иң яҡын ярҙамсыһы заводты кулға төшөрә. Уның нәҫелдәштәре әлегә Соколевтар, Бүгәс батша 1774 йылдың июнендә Салауат ғәскәре менән аралаша. Нәк шундағы Михельсон отряды менән кыйыу алышта легендар геройбыҙға булғадир исеме бирелә. Ярты йылдан һуң, 4 иптәше менән Карата-улы ла тотолалар. Артабанғы яҙмышының аяныслы булыуы билдәле. Тимәк, ул Котанға килмәгән булып сыға. Ләкин халҡым уның рухында ил азатлығы өсөн яуға күтәрелгән. Йөз башы Мотай Айытҡолов, Нәзерғол Рысаевтар етәкселегәндә башҡорттар кушылып, ошо яҡын-тирәләгә Әүжән Питрауға юл ала. Нәк апрелдең 13-өндә барып етә. Дин-кәрҙәштәре йәшәгән йорт-ер азатлығы, хөр донъя, ирек, тыныслыҡ өсөн көрәшә улар. Эйе, ул мәлдәр бик алышта

кеүек булһа ла, беззең бер нисә быуын ғына элекке ата-бабаларыбыздың күбеһе улар менән бергә онотолоп бара. бәхеткә күрә архив материалдары бар. [2]

Антон каяһы. Изел ағымынан һанағанда, Шүлгәнташ мәмерйәһенән 20 - 25 сакрымдай түбәндә, керешенән тартылған ук кеүек текә, кемдер юнып, һыу ситенә мәңгелеккә иштәлеккә ултырткандай, ап-ак кая кайкайып тора. Иртәнге қояш Селекле тауы аша туп-тура уның стеналарына каклыға ла, байығанда ла һуңғы нурзары кайынлыктар өстөнән нәк уны сағылдыра. Уны Антон каяһы тизәр. Озонлого ярты сакрымдан артығырак. Каяға үрмәләр ярты юлда мәғәрәһе, йәғни ауызы өңрәйеп тора. Ул урын тик профессиональ альпинистар өсөн генә. Ағизел ошо сағыл кая менән озрашып, хәлен һораша ла ары йүгерә. Бирьякта һылыу кайындар менән бизәлгән киң яланды бер зә Антон яланы тип түгел, шул якка арты менән ултырған тауға бәйләп, “Туйбаға асты” яланы тибез. Ауыл һыу менән бер тигезлектә ултырһа ла, "асты" һүзе бергә әйтелә. Зур йыйын-байрамдарзы үткәрер еребез ошо. Ауыл кетөүен арырак ыңғайлатабыз. Каянан түбәнерәк Қыңғыр ауылы ла булған. Халқы утызлап өйзә йәшәгән. Ак каяға Антон исеме революциянан һуң ғына бирелгән, тип һөйләйзәр. Унан да элегерәктер, юғиһә, каяның тәүге исемемен исләрзәр ине. Мәмерйәлә йәшенеп ятыуысы Ырғызлы заводы каскыһы тигәндәре дөрөштәр. Хатта сихырсы булған, имеш, тигән варианты ла бар (Башкорт халык ижады, II том, "Китап", 1997 й., 83 - 84, 363-сө биттәр). Урындағы төп халык тик башкорттар ғына булыу сәбәпле, шуға тиклем бейек, мәғрур был каяның башкаса аталыуы көн кеүек асык. Ә быны кем белә һуң? Әлегә лә баяғы документтар. тибез. Кәрәкле қағыззар, шәжәрә һакланған Котан мәсетен Бүгәс яугирзары Боғасы тауынан утка тотоп киткән. Мәсеттең дә көлә күккә оскан, кәрәкле қағыззар за янған. Әммә халык хәтерә мәңгелек.

... Имеш, революцияға тиклем үк бында ялан яғынан бер монах касып килә. Ул бөтөн (нәмәнән ваз кисеп, диндең ниндәйен дә астын өскә әйләндергән зобани кеүектәргә ышанысы алмағас, ошо мәйерйәгә инеп йәшенгән уңынан унда төйәкләнгән. Ашарға үзе йүнләгән. Кеше малына теймәгән, үззәрәнә күренергә тырышмаған, һирәк-һаяк кына ауылдарға барып сыккылаган. Икмәк, тоз һораған. Кайһы сакта кышкы һыуыкта һоско тотоп куз һорарға ла килгеләгән. Қыңғырзан мәмерйәгә аслы-тукпы килеш һыуыкта кузына өрә-өрә йүгергәндер, бахырың. Иртән иртүк йә күз бәйләнгәс кенә күренгән ул алама йөрөгән был әзәми затка хәйер итеп азык-түлек тә биргәндәр. Үзен бигүк дәрүиш итеп күрһәтергә лә теләмәгән. Йәлләтмәгән дә, теләнселәмәгән дә. Алмашка аркан ишеп, сабата үреп килтергән. Кешеләрзең уға карата якшы мөнәсәбәтен шулай үз хәленсә ризалаған, күрәһең. Тик уның менән ым-ишара ярзамында аралашкандар.

Тимәк, сәйер әзәм тауышын да сығармаған. Бәлки, кем белә, телһез зә булғандыр. Мәйерйәгә инеп-сығып йөрөй торған һукмағын да белгәндәр, ләкин эргәһенә барып бимазаламағандар. Үзе лә кешеләргә ылыкмаған, башкаларзы ла йәләтмәгән. Уның өсөн заманына күрә шулай кулай булған, тимәк.

Шулай за кыз-кыркын, йәлләп, монахтың йөрөгән юлына әз-маз кейем, ризык калдырып китер булған. Ярзамды кире какмаған.

Антон картты малай сактарында алыстан ғына күреүзәрән Ырғызлы урта мәктәбе укытыуыһы, хәзәр мәрхүм Тимерйән Әсиғоловтың "Таң" гәзитендә язылған иштәлектәрәндә укырға мөмкин.

Был хәл Икенсе бөтә донья һуғышы алдынан була. Кыш көнә, ниндәйзәр кан эзен юллап барғанда, үсмерзәр Антон карттың болан салып торғанын күрә. Нисек йыккандыр - Хозай үзе генә шаһит. Улар күргән узаман, сабынлык эргәһендә ер өй казып, ике монах кыззы яман күззәрзән йәшергән Павел атакай (отец Павел) булыуы ла мөмкин. Кем белә, Антон үзен шулай атап та йөрөткәндер. Һәр хәлдә, бола замандан алда, Акһыйыр яланында, ер өй казып, тәреләрән, дини китаптарын һаклап йәшергән Павел атакайың касып йәшәүе дөрөс. Үткән быуаттың 20-се йылдары башында кыззарзың береһе Ырғызлы зыяратында ерләнгән, икенсеһе хәбәрһез юғала. Мәғәр ике исемлә бер урыс, йә ике дәүерзәгә ике урыс ошонда йәшеренеп йәшәгән. Икеһе лә - үз заманының корбандары.

1768 йылда билдәле тарихсы һәм сәйәхәтсе Иван Иванович Лепехиндың да был мәмерйәгә инеп, тикшеренү эштәре алып барыуы хақында "Шүлгәнташ" курсаулығы хезмәткәре В. Лоскутовтың язмалары басылған ("Бөрйән яғы", 1997 й., курсаулык нәшриәте, 30-сы бит). Тик һуңғы йылдарҙа мәмерйәгә инеү юлы емерелеп, капланған, тизәр. Тау башынан, өстән генә аркан һузып, эскә төшөү мөмкинлегә бар икән. Юл бикле, үз мәнфәғәтен кайғыртыусы ят бауырҙарға ябык тиеүгә ишара был. Ә урындағы халыҡ ғорурлығына, фән асышына, тип тикшеренүселәр өсөн тарихка ишек һәр ваҡыт асыҡ. Сөнки асылмаған биттәре бихисап. Эзләнеүселәре ерле халыктан булырға тейеш. Юғиһә, әле лә кулдарына махсус корамалдар тотоп, үзҙәрен генә уйлаған заттар был якка килә.

Ә Антон карттың артабанғы язмышы әлегәсә билдәһез. Сыуалыштарҙан бизеп бөткән Ырғызлы кешеһе имеш, тигән хәбәр ҙә йөрөй. Бәлки дөрөстөр ҙә. Ул бит бер ваҡытта ла йөзөн күрһәтмәгән. Көләпәрәһен битенә батыра кейеп, бөркәнеберәк йөрөгән. Аяҡ кейеме лә булмағандыр. 1888 йылғы Мәрзиә Хәким кызы һөйләүенсә, ара-тирә Котанға килгәнендә сабаталай зур яланғас аяғы кышкы һыуыҡта кып - кызыл булып йөрөгән. Бер үзе мәмерйәлә йәшәгән, үз йүнәң үзе күрәп, болан йығырлыҡ көскә эйә кеше мыкты кәүҙәле ир уртаһы әзәм булырға тейеш.

Котан ауылы карттары һөйләүе буйынса, хак һүз: 1950 йылдар башында ла ул ишкән аркан-тышауҙарҙы, үргән сабаталарҙы күрәп алып кайтыусылар булған. Антон карт кәүҙәһен булла ла табып шул тирәгә ерләү максатында кызыкһынһалар ҙа һуңғы тапкыр күргән-белгән бер кем дә юҡ икән. Бәлки, тағы ла куркынысыраҡ хәүеф-хәтәрҙе һизеп, икенсе якка күскәндер. Арыраҡ Шүлгән яғына барып сыҡкандыр. Унда ла ауылдың бер урамы шулай тип аталған тау итәгенә һыйынған. Бәлки, ауырып, ас-яланғас килеш йәнгә талашканында мәмерйә үзе кәшәнә булғандыр. Нимә генә тиһәң дә, Антон карт тип халыҡ хәтерендә һакланған урыс кешеһе, үз халкын Аллаға ышандырып, иманға кайтарыу ниәтенән хак юлға өндәүсә, һуңғы йылдарында кара урманға ҡасырға мәжбүр ителеп, тау-таш араһында көн күрәп, хәбәрһез юғала. Ә диндең кайһыһы ла әзәм балаһын иманға өндәй.

Хәҙер кая ҡаршыһы рәшәткәләһенеп алынған тирә-яктан бихисап халыҡ ошонда ял итергә килә. Туристар, ауылдың исемен белмәһә лә каяны юллап таба. Шунда ирәйеп, ял итеп кайтып китәләр. Карталарҙа был кая юҡ, сөнки бәләкәй һанала. Ә тарихы зур.

Шулай итеп, матурлыҡ өсөн генә ултыртып куйғандай мәмерйә үзендә бик күп сер һаклай. Тарихка өһһөз генә шаһит булып, безҙе ят бауырҙарҙың яман күзҙәренән дә һаклаған кеүек. Нисә быуат инде *Антон каяһы* исеме менән үз серҙәрен тик Ағизелгә генә сисә ул. [2]

“зобани” - тамукта кешеләрҙе яндырып тороусы ғазап фәрештәһе.

Туйбаға. Котан ауылы эргәһендә Туйбаға исемле тау бар. Уның исемен былай аңлаталар: шул тауың бик бейек тигез һыртында ҡасандыр туй булған. Тау тәүҙә Туйбулған тауы тип аталған. Ваҡыт үтә килә Туйбаға тип йөрөтә башлайҙар.

Көрәй тауы. Туйбуға тауы эргәһендә Көрәй тауы ауылға йәм биреп тора. уның исемен Туйбаға тауына ла бәйләйҙәр. Туй барған ваҡытта көрөгә күтәрәгәндәр, тип тә һөйләйҙәр. Көрәй исеме шунан булырға тейеш: ул бик зур һабан төрөнөнә окшаған, һепертке буран яуған ҡарҙа ауыл өстөнә ташлап йәки көрәп торғанға шулай атағандарҙыр.

Бүгәсәү тауы. Көнсығыштан йәки Изелдең һул яғында һузылған зур ғына тау тизмәһе Боғасы (Бүгәсәү) тип атала. Оло кешеләрҙең һөйләүенә ҡарағанда, был исем Пугачевтан алынған. 1773-1775 йылдарға тура килә. Пугачев Ырғызлыла урынлашкан Вознесенск заводынан Изел башына ҡарай киткән. Ә Пугачев отряды килеп туктаған тау исеме Боғасы булып ҡалған. (Хәҙер халыҡ телендә Бүгәсәү тип тә йөрөтөлә).

Туңмаскүл. Котан ауылынан түбәндә Туңмаскүл исемле күл бар. Күл тигәс тә әллә ни зур за түгел ул. Яз көндәре бер аз киңәйә, тәрәнәйә. Тирә-яғын һыу баһа. Ә йәй көндәре бөтөнләй бәләкәсәйеп кала. Шуныһы ғәжәп: сатлама һыуызтарза ла туңмай. Сөнки кая аһтынан ғына зур булмаған шишмә сығып ята. Һыук, аяз көндәрзә күл өһтөн томан каплай.кайһы сакта унда канаттары имгәнгән кыр өйрәктәре калғылай. Шуға ла ул күл халык телендә Туңмаскүл исеме менән йөрөй.

[1] Әһиғолов Рауил Тимерйән улы

[2] Венера Ситдикова

Кейекбай ауыл биләмәһенә караған ер-һыу атамалары

Кейекбай ауылы

Тыуған ауылым - Кейекбай

Ғәфүр Сафин

Низәр генә юк һуң ауылымда:
Еләктәре, муйыл, баланы.
Бала сактан миңә таныш булды
Каялары, урман, яланы.
Менһәң әгәр серле Мәсемтауға
Алыс үткәндәрзе уйлайһың
Килеп китә ошо тауға басып
Ауылыма бер йыр йырлайһы.
Кайтып китәм тыуған яктарыма
Бала сағым үткән йылдарға
Таң алдынан һайрар коштар тауышын
Хискә бирелеп тағы тыңларға.
Кайтып китәм тыуған яктарыма
Арына алмай татлы уйзарзан
Башһам әгәр таныш юлдарыма
Йөрәккәйем басылыр ярһыузан.
Сылтырап аккан Көргәс өстәренән
Коштар оса канат қағынып
Ауылымдан кырға киткән кеше
Кире кайтыр уны һағынып.

XIX быуатта хәзерге Бөрйән районы территорияһында ике волость — Бөрйән һәм Карағай — Кыпсак волостары вәкилдәре йәшәгән. Уларзағы ауылдар 1798-1855 йылдарҙа Верхнеуральск өйәҙенең 6-сы, ә 1855- 1865 йылдарҙа 5-се башкорт кантонына караған.

Тарихтан билдәле булыуынса, 1773-1775 йылғы Крәстиәндәр һуғышы бастырылғас, Батша хөкүмәте башкорттарҙы башка баш күтәrmәслек итеп тотоу сараһын эзләй башлай. Ошо йәһәттән 1798 йылда бөтә Башкортостан ерендә 1863 йылға тиклем кантон идара итеү системаһы булдырыла.

1798-1803 йылдарҙа 11 башкорт һәм 5 мишәр кантоны төзөлә. Кантондар бер-береһенән иҫәп номеры менән айырылған мәҫәлән, беренсе кантонға Пермь һәм Усы (Оса) өйәҙҙәре, икенсе кантонға — Пермь өлкәһенең Екатеринбург һәм Щадрин өйәҙҙәре ингән. Өсөнсө кантонға — Троицк өйәҙҙәре, дүртенсегә — Силәбе, бишенсегә — Бөрө, алтынсыға — Верхнеуральск, етенсегә - Өфө, һигезенсегә — Стәрлетамак, туғызынсыға — Ырымбур, унынсыға — Бөгөлмә, ун беренсегә — Миңзәлә өйәҙҙәре ингән.

Кейекбай ауылы Акбулат, Өтек, Йәрмөхәмәт, Якшығол, Миндеғол, Иҫәнғазы, Усман ауылдары менән бергә 6-сы кантондың 10-сы йортонда булған.

Кейекбай ауылына нигеҙ 1834 йылда *Көргәҫ йылғаһы* буйына Һалына. Был ерҙәргә тәү башлап килеп ултырыусы Кейекбай Юлтимеров була.

Легенда буйынса был ауылдың, икенсе исеме - *Баштире*. Тәү башлап күсеп килеүсә 23 ғаиләлә 170 кеше иҫәпләнә. 25 йылдан һуң 40 йортта 300 кеше йәшәгән. XIX быуаттың 40-сы йылдарында 28 йортта йәшәгән халыҡ йәйләүгә сыҡҡандар. Уларҙың 117 ат, 61 һыйыр, 15 баш кәзәләре булған. Улар бергәләп 124 бот арыш һәм 184 бот бойҙай сәскәндәр.

Кейекбай ауылында 1812 йылғы Ватан һуғышы ветераны, «Парижды алғаны өсөн» миҙалы менән бүләкләнгән Арыҫланғол Хәмитов һәм Ырымбур генерал-губернаторы Перовский менән 1839-1840 йылдарҙағы Хиуа походында катнашҡан Йәмлиха Байназаров йәшәгән.

Мәндәғол ауылының ер-һыу атамалары

Ульяғол-Рабиға. Мәндәғол ауылында Ульяғол менән Рабиға тигән кеше йәшәгән, уларҙың балалары булмаған. Ульяғол бик һөнәрле, бөтә эш ҡулынан килгән. Курайҙа ла яҡшы уйнаған. Катыны Рабиға ла моңға, уйын көлкөгә ихлас булған. Бик моңло итеп иренен курайына ҡушылып озон көйгә йырлаған һәм оҫта бейегән дә. Шулай итеп, икәү араһы бер-береһенен аңлашып татыу ғүмер иткәндәр. Эштән һуң йырлашып, моңлашып күңелдәрен асып, донъя-ғөмөр иткәндәр. Хужалыҡтарында әллә ни артыҡ мал, ҡош-ҡорт һәм умарта булмаған. Үҙҙәре йәшәрлек ғөмөр итерлек кенә тоткандар.

Яҙ етеү менән ауылдаштары менән бергәләп ағас ҡырҡып ялан яғына Ағизелдән Һал ағызып, ағас Һатып, бесән мәленә етерлек ашамлыҡтар Һатып алып ҡайткандар бесән әзерләп бөткәс, көз етеү менә тағы ла ҡышҡы йәрминкәгә әзерлек ҡустарсылыҡ эше: дуға, сана яһау һәм башка эшен башкарган.

Ульяғолдон сабынлығы Базал тауының бөткән осонда ауылға яҡын ерҙә бер зур булмаған яланында була. Шул яландың зур булмаған ер. Хәҙер *Вышка* тип атайҙар, ҡаяғында тирә-якты ҡош-ҡорт ҡурҡынысынан һаҡланыр өсөн эшләнә.

Ульяғол сабыны-яланы төшөп ҡалған. Яландың аҫкы өлөшөндә, урман эсендә шишмә сыға, ул тау түбәнәнә ҡарай ағып бер бәләкәй генә йылға булып Мәндәғол менән Иҫке Собханғол ауылы араһында булған юлды ҡырҡып алып ята. *“Ракай”* йылғаһы тип исемләйҙәр. Был йылға *Өйрәкле тауына* яҡын ерҙә. Ульяғол менән Рабиға бер-береһенә яратыу, һөйөү, бер-береһенә зур ихтирамы, хөрмәт йөзөнән *“Ульякай-Ракай”* тип атағандар. Уларҙың ошондай матур донъя көтөүҙәренә бөтә ауыл халҡы һоҡланған. Рабиға һыуға төшкәндә Ульяғол ташка менеп курайын уйнап торған, Рабиға һыуын көйәнтәләп йырлай-йырлай ҡайткан. Шулай итеп, ғүмерҙәренен үтәрен бейеп, бер-берен һөйөп курай уйнап озатып, ҡаршы алып йәшәгәндәр.

Был ялан Ульяғол сабынлығы тора-бара исеме үзгәрәп *Вышкаға* әйләнгән, ә *“Ракай”* үзгәрмәй ҡалған.

*Мәндәгәл ауылының оло йәштәге карттары һөйләүенсә, Абдулла Ваһанов Нөгмән улы,
һугыш ветераны язып алған.*

Акбулат ауылы

Акбулат ауылы 6-сы башкорт кантоны Бөрйән өйәзе, 10-сы йортка карай. 191 метрикала Акбулат ауылында мәсет 1843 йылдың 18 ноябрендә Ырымбур губернияһы указы менән № 3802 төзөлә ауылда йәмғеһе: 183 ир-ат, 168 катын-кыз йәшәгән. Имам-хатип, мөғәллим Әхмәтша - Ғәбделхалик Ғабдрафик улы № 3278 20 июлдең 1881 йыл раҫланған, Ғөбәйзуллин Мөхәмәтғәле Әхмәт улы имам-хатип 1910 йыл. Колдырбаев Хафиз Әхмәр улы 1903 йыл, Ғабдрафиков Ниғмәтулла Әхмәтша улы 1911 йыл имам мөғәллим булып эшләгәндәр.

Хәзер был урында “Шүлгәнташ” совхозының фермаһы. Эргәләге тау битендәге юғалып бөтөп барған зыярат урыны ғына бында касандыр ауыл булыуын раҫлай.

Акбулат ауылы кешеләре Баймак районы Таулыкай һәм Ғәле ауылдарынан булған. Йәшәү һәм мал көтөү өсөн ер иркен була. Юлдан алыс булыуын һәм көслө кыраузарзы сәбәп итеп, өгөтләп, 1949 йыл ауыл халкын Ямашлы тамағындағы яланға Ағизел буйына төшөрәләр. Иң тәүгеләрҙән булып, Ноғоманов Усман күсеп килә. Ғәзелгәрәй халкын сак кына түбәнерәк *Морат яланына* төшөп ултырырға көсләйҙәр. Бында инде ер бигерәк тә кысым була. Көтөүлек, сабынлык та юк. Ғариза язып, култамға йыйып, юллап бында күсмәйҙәр.

Акбулат мәмерйәһе. Ағизел йылғаһының эзбиз ташлы ярҙарында бәләкәй мәмерйәләр бик күп. Яңы Акбулат ауылының көнсығыш өлөшөндә, тау битләүендә бер мәмерйә бар. Ул Акбулат мәмерйәһе. Был мәмерйәнең эсе әкиәттәгеләй матур һәм кеше һөкләндерғыс булғас, уны *"Әкиәт"* мәмерйәһе тип тә йәрәтәләр.

Бабсак бей корғаны. Бөрйән ырыуы башлығы Карағөлөмбәт бей, ә кыпсактарзыкы - Бабсак бей булған. Бөтөн ырыузар башлығы булып Мәсем хан торған. Бер ваҡыт Мәсем хандың малдарын арыслан күпләп кыра икән. Йырткысты үлтерер өсөн хан батырзар сақыра. Тирә-яктан батырзар йыйыла һәм януарзы эзләп сығып китәләр. Карағөлөмбәт арысланды тап итә һәм үлтерә. Ике колағын да киҫеп ала ла Мәсем ханға китә. Бабсак бей зә йөрөй торғас, үлгән арысланды таба, үзенә үлтерергә тура килмәгән өсөн бик намыслана һәм башын кыркып ала. Икеһе лә ханға килә. Берендә - колак, икенсәһендә - баш. Кем беренсә үлтергән? Бәхәс тыуа. Ике яктың да кешеләре корал менән бәхәсте сисергә әҙер торған була. Ике аралағы бәхәсте үз-ара тигезләү хөкөмөнә тапшырмаксы булалар. Был ысул урта быуаттарҙа киң таралған була.

Бер батырзы Акбулат зыяраты урынлашкан тау башына, икенсәһен Ямашлы йылғаһы аръяғындағы таузың битләүенә баҫтыралар. Бер-беренә каршы ук атыштырырға тейештәр, тик бер генә тапкыр. Кем хак - шул тере кала. Бер үк ваҡытта бер-беренә тоҫкап атып та ебәрәләр. Карағөлөмбәт Бабсак бейҙе үлтергәнсә ата. (Бик мәргән уксы була ул). Бабсактыкы теймәй. Боронғо йола буйынса һәләк булған кеше каны койолған ерҙә ерләнәргә тейеш була. Ләкин бөрйәндәр, эше харам, һүзе хак булмаған кыпсак бейен күмергә ер бирмәйҙәр. Бабсактың ырыуаштары аттар, дөйәләр (ул ваҡытта башкорттар дөйә лә көткәндәр) менән үз яғынан ер ташып, зур корған өйәләр.

Ул әле лә бар. Совет власы осоронда археологтар корғанды казалар. Хатта үзҙәре лә казмай, кеше яллап каздырталар. Әле лә көлөп һөйләйҙәр нисек казғандарын. Ләкин кеше һөйәгенән башка бер нәмә лә тапмайҙар. Бей һынлы бей булғас, уны кәзерләп, йола буйынса бөтөн әйберҙәрән, байлыктарын һалып күмгәндәрҙәр. Ләкин урта быуаттарҙа ук корған таланған була. Археологтар белемле кешеләр булһа ла - хаслыҡ кылалар. Кеше кәберен актарыу етмәгән, хатта кире күмеп тә китмәйҙәр. Корған уртаға бүленгән көйө кала. Ул әле шулай. Башына ағастар үҫеп бөткән.

Тапкан һөйәктәргә анализ яһап, был кешенең 18 йәштәр тирәһендәге ир затынан булыуын билдәләйҙәр.

Боронғо йола буйынсалыр инде, Бабсакты үлтергәс, уның катынын Карағөлөмбәт ала. Катын ғоманлы була. Улы азак тыуып, үсеп, ир еткәс атаһы котон кайтара башлай. Үс алыу вакиғалары “Башкорт халыҡ ижады”нда тасуирланған. Тик, бөтөн ырыуҙы кырып бөтөрөп, бер йән калып, шунан үрсеп киткән ырыуға берйән - бөйән исеме бирелгән тигән һүз хәкикәткә тап килмәй.

Бурджан - бөйән тигән халыҡ тураһында ғалимдар байтак мәғлүмәттәр асты, улар матбуғатта баһылдылар. Ике ырыу араһында кан кайтарыу оҙаҡ быуындар дауам итә. Бабсак бей өсөн үс алып йөрөүсә улы Күсәк бейҙе лә һағалап үлтерәләр. Хәҙерге Котан ауылының Ағизел аръяғындағы 1 - 2 сакрым үрҙәрәк **Кыңғыр** тигән туғайында була был хәл. Корғаны ла бар тип һөйләйҙәр. Ағизелгә үзәк буйлап килеп, бер йылға қоя. Шул йылғаға яқын тизәр. Күсәк бейҙең кушаматы **Оҙон Урҙа** була.

Үсләшеү бик оҙаҡ дауам итеп, халықты бик йонсота. Шуға күрә, ике ырыуҙың да старшиналары, йорт башлыҡтары йыйылып 1784 йылда тыныслыҡ солохо төҙөйҙәр.

Ғәзелгәрәй ауылы

Ғәзелгәрәй ауылы. Хәзерге Ғәзелгәрәй ауылы урынлашкан ерзә Котан, Мәксүт ауылдарының мал көтөү өсөн йәйләү, утарзары булған. Шул осорза Ырымбурзан килгән бер хужа һәр бер хужалыкка 12 сажымдан ер үлсәп биргән. Ауыл булһын өсөн урам өй ултырған ерзәрзә планлаштырған. Янғын-фәлән хәүефһезлегенән сығып өйзәр аралыкһы итеп, үтер өсөн тыкрык та калдырткан. Шулай итеп, йәйләүзәрзә ауылдар калкып сыккан.

Ғәзелгәрәй карт иң беренселәрзән күсеп килеп ултырған. Унан якын туған-тыумасалары кушылған. Ауылдан туғыз сакрым алысһыкта Шүлгән йылғаһы буйында урынлашкан иске ызманан 25 өй күсерелгән. Ул ер хәзер **Иске ызма** тип йөрөтөлә. 1921 йылдағы йотлокка тиклем Ғәзелгәрәйзә 93 өй булып, 33 хужалык кына тороп кала. Шул осор 60 хужалык кырылған. Беренсе донъя, граждандар һуғышы осоронан һуң ауыл бөтөнләй кесерәйеп кала. Темәс яғынан Таулыкай, Эткол ауылдарынан да хәзерге Иске Акбулат ултырған урынды биләп ауыл булып ултырғандар. [1]

Ғәзелгәрәй

Ғәзелгәрәй (Шүлгән) ауылы үткән быуат башында билдәле. Ғәзелгәрәй ауылы 23-сө йортто тәшкит иткән һәм Ырымбур өйәзенәң 9-сы башкорт кантонына караған. Уны Өзелғужа тип тә атағандар. 1834 йылда унда - 213, 1859 йылда - 330 кеше йәшәгән, ә беренсе совет иҫәбе - 447 кеше күрһәтә.

Таузар, каялар

Аккашка тауы (1 вариант). Аккашка тауы Мәксүт ауылы эргәһенән башланып Ғәзелгәрәй ауылының үрге осона үтеп Камшакһы тигән ергә етеп туктала. Ошо оло Аккашка тауының уң яғынан ағып сыккан йылға башы “Шүлгән йылғаһы башы”, ә оло яланың Шүлгән башы яланы тип атайзар. Йылға көнбайыштан төньякка карай Ғәзелгәрәй ауылының түбәнгә осонан үтеп “Сумған” тигән сокорға коя. Унан Ташөй ауызы уң яғынан сығып Ағизелгә кушыла. Шүлгән башы яланында колхоз осоро бер өйзә эшләп куна ятып эшләп йөрөй торғайнылар. Келәте лә бар ине. Бесән сабып кәбән дә койзолар. Теге өйзә төнлөккә калған йоклар

кешеләргә ендәр өй баштарында шартта-шорт килеп, стеналарын һуғып куныусыларға ирек бирмәс булган.

Аккашка тауы (2 вариант). Борон-борон заманда йәшәгән ти бер бай. Был байзың, Аккашка исемле аты ла булган. Берзән бер көндө бай был атын һыу эсерергә сығарып ебәрә. Аты һыуға киткәндән һуң, бик озак кайтмаған. Бай атын көткәндән һуң, артынан карарға китә. Ул шишмә эргәһенә килеп еткәс, атының шишмә эргәһендәгә һазлыкта ятканын күрә. Ул атын коткарып өсөн шәберәк атларға тырыша. Барып еткәнсе һуң булган була. Ат батып үләрлек булғас, бик ямғырлы яз айы булғандыр инде. Шунан байтак был һазлык эргәһендәгә тауға Аккашка исеме бирелә. Беззәң ауылдың урамынан өскә күтәрелһәң, Аккашка тауы башлана. Был тау бейек кенә. Аккашка тауынан эскәрәк үтһәң, азашырға була. Һыбайлы кеше генә, атты үз яйына куйып кына, аты ярзамында таузан урман аша сыға ала. [5]

Ташмаяк. Оло Майған тип тә йөрөтәләр. Шүлгән күперен сыккас, уң якта яткан бейек булмаған тау ул. Элек озон ғына бер ташын казап куйғандар. Шунан **“Ташмаяк”** тип йөрөткәндәр. Азак таш йығылған, юл төзөгәндә юкка сыккан.

Майған тауы. Элек бында бесән сапкандар. Кәбән койғанда астына батман менән май ултыртып калдыра торған булғандар. Сөнки май һаклар өсөн баз-фәлән булмаған. Май куйған тау “Майған” тауы исеме шунан тороп калған. Майзы Антон яғындағы кәбәндәргә лә ултыртып калдырғандар.

Болататкан. Ауылдан Шүлгән башына киткән вақытта иң тәүге төшкән тау Болататкан тип атала. Исеме үк әйтеп тора - элек был ерзә ауылдың ниндәйер кешеһе болат аткандыр. Шунан алып был ер “Болататкан” тип атала башлаған.

Тирмән тауы. Таш өй урынлашкан каятау Ағизел буйлап түбәнгә һузыла. Шүлгән йылғаһын аша сығып, бер 200 м ара киткәс, тура юл (һукмак элек арба менән дә төшкәндәр) тау аша үргә артыла һәм Ғәзелгәрәй ауылына алып бара. Сөнки йылға кышын туңмай. Ошо ер “Тирмән” тауы тип йөрөтәлә.

Колағанташ. Яңы Акбулат ауылынан Изел үре яғында яткан ялан Колаған таш яланы тип атала. Касандыр тау битләүенән бик зур таш яланға тәгәр(ә)ләп төшә һәм әлегә көндә лә ул шул урында ята. Уның колап төшөүенә яқынса 100-120 йыл самаһы бар. Сөнки таштың колап төшкән яғында 1980 йылдарҙа 80 йәштәр тирәһендәгә кайын үсеп ултыра ине. Хәзергә көндә ул кайын серегән, тик төпһәһе генә ултырып калған.

Ыласын каяһы. Ағизел йылғаһының һул як ярында, Акбулат ауылы каршыһында Ыласын каяһы урынлашкан. Элек был каяны ыласындар төйәк иткәндәр. Улар кеше менә алмаслыҡ, йырткыс хайуандар теймәсле урындарҙа оялаған. Был кая эзбизташтан тора. Ул бик бейек һәм текә. Уны әле лә ыласындар төйәк итә. Шуға бәйлә “Ыласын каяһы” тип атала.

Эташкан тауы. Касандыр, бер вақыт, кем икәнән белмәйзәр, бер кеше үзенәң этен асып китә. Шунан бирле был таузы “Эташкан” тауы тизәр.

Йылғалар, шишмәләр, кисеүзәр, шарлауыктар, койо һәм күпер атамалары

Шүлгән йылғаһы (1 вариант). Уның сыккан урыны төньякка карап 7 сакрым арырак, 2 сакрымда, ул шаулап ер астына инеп юғала һәм кеүәтле шишмә булып Шүлгәнташ ауызында

урғылып сыға. Ошонда диаметры 3 м булган бөлөкөй генө күл хасил итө. Мөмерйө ауызынан 150-170 м, гөрлөп ағып Шүлгән Ағизелгә коя. Шүлгән йылғаһына уң яктан Күсәй йылғаһы, ауыл эргәһендә Һарыла йылғаһы кушыла.

Яр буйҙарында муйылдар ишелеп уңа. Бынан тыш балан, гөлийемеш кыуаклыктары, кырағай карағат та үсө. Ә ағастарында өзөлөп-өзөлөп һайраған коштар тауышынан бар тирә-як илаһи моңға күмелә. Шүлгән йылғаһы буйҙары бик күп тарихи урындарға бай. Мәсәлән, данлы Йылкысыккан күлө, донъяға билдәле Шүлгән-Таш мәмерйәһе. Йылғаны кисеп сығыуы бик ауыр һәм унда бер-нисә генә кисеү бар. Уның аша Шүлгән күпере бар. Ул элек өстәрәк булған һәм уны яңыраҡ аскараҡ эшләнеләр.

Шүлгән йылғаһы кешеләргә һаман да хеҙмәт итә, күңелдәргә ял, йәм биреп аға ла аға...

Шүлгән йылғаһы (2 вариант). Урал батыр эпосынан Шүлгән батша исеменән алынған.

Шүлгән йылғаһы (3 вариант). Ауылда бик уһал бер карт йәшәгән. Унан бөтәһе лә курккандар. Бышылдашып кына һөйләшкәндәр. Хатта исемен әйтергә лә куркып "Шул" тип йөрөткәндәр. Бер ваҡыт был уһал, яуыз бай үлөп киткән. Ауыл халкы ғәзәт буйынса һаман да бышылдашып кына бер-береһе менән "Шул - үлгән" тип һөйләшкәндәр. Килеп сыккан - Шүлгән.

Шүлгән йылғаһы, Ғәзелгәрәй ауылынан 1,5 км алыҫлыкта, төньяк-көнсығышта ер аҫтына инеп юғала. Ошо урынды "Сумған" тип атап йөрөтәләр. Шүлгән йылғаһы артабанғы юлын ер аҫтынан дауам итә. Меңәрләгән йыл дауамында, ул эзбиз ташты эретеп үзенә юл һалған һәм Шүлгән-Таш мәмерйәһен барлыкка килгән.

Һарыла йылғаһы (1 вариант).

Болондарзан кызып һарыналар

Килтереп һалдым йылғаға йыумаға.

Һарыналарҙы йыуып, карап ултырам

Һарыналар яткан кулымда

Күренә һарыһы ла.

Күптән инде исем тапмай инем

Йылға, исемен булып Һарыла,-

тип ауылыбызға башлап нигеҙ короп йәшәгән Ғәзелгәрәй олатай йырлап ебәрә. Шул ваҡыттарҙан алып Аккашка тауы аҫтынан, ауылыбыздың һул яғынан ағып яткан йылғаны "Һарыла" тип йөрөтә башлайҙар. [2]

Һарыла (2 вариант). Аккашка тауы аҫтынан сығып яткан саф шишмә, ауылдың төп эскән һыуы. Шишмә башына улак һалғандар һәм һыуы шуна алаһар. Мал-тыуар һыуы бысратмаһын өсөн кәртәләп тә куйғандар.

Бер ваҡыт ошо шишмә башында кешенең һары ала аты баткан. Ул ваҡытта был урындар һазмат була. Шул һары-ала аттың исемен йылғаға "Һарыла" тип кушалар.

Һарыла (3 вариант). Киндер тукыманы буяр өсөн шишмә буйлап буяу ташы эзләгән. Кәрәкле һары ташты табалар. Ул матурлығына һокланып: "Илла матур һары ла таш икән!"- тип кыскырып ебәрә. Тик таш берәү генә була, бүтән таба алмайҙар.

Һарыла (4 вариант). Һарыла йылғаһы яҙ еткәс, балсыҡ изелә һәм йылға һары төскә инә. Шуға ла уға "Һарыла" исемен бирәләр.

Буйлау. Ғәзелгәрәйзән 10 сакрым көнъяк көнбайышта Аккашка битләүенән Буйлау йылғаһы башлана һәм көнъякка карай аға. Икенсе исеме Кызыл яр. Буйлау йылғаһы Бөйән, Үсәргән ырыуларының сиге булып иҫәпләнгән. Карағөләмбәт Бабсакты үлтергәс, ерләргә Бөйән ырыуынан тупрак бирмәгәс, Буйлаузың уң як ярынан кызыл мәтеле балсыкты ат, дөйәләр менән ташып ерләгәндәр. Буйлау башы Мәксүттәрзең йәйләү урыны була.

Вашаш. Вашаш йылғаһы Ғәзелгәрәй эргәһендәге Аккашка һыртынан көнбайышта 2 км алыслыкта башлана һәм көнъякка карап аға. Мәксүт ауылы эргәһендә Ағизелгә коя. Башы өс кушылдыктан тора: Оло Айыры, Урта Айыры һәм Кыр Айыры.

Вазраш. Аккашка һыртынан башлана һәм төньяк көнбайышка карай ағып, Нөгөш йылғаһына коя. Кушылдыктары: Куштукмак, Байталһуйған, Уйтекә йылғалары. Элек йылға яр буйында Вазраш һәм Дауыт утарлары була. Шулай ук, ауылдан көнсығышка карай, яқынса дүрт сакрым алыслыкта Саукайорт атамалы акландар тезмәһе бар. Хәзерге көндөргә был ерзәргә кешеләр малдарына бесән әзерләй. Әйткәндәй, был урында мал көтөү өсөн бик уңайлы. Эргәлә генә ике шишмә аға. Фаразлаузар буйынса, бында элек саукалык булған. Тик хәзер ул зурайып урманға әйләнгән. Моғайын да, шул саукалыкка бәйле был урынды **Саукайорт** тип атағандарзыр. Ә "йорт" тип боронғо башкорттарға йәйләү урынын йөрәткәндәр.

Ярыу йылғаһы. Күжә йылғаһының һул кушылдығы. Калын урмандар, тау үзәнә буйлап ағып, үзәнә юл ярып төшә. Шуның өсөн йылға "Ярыу" тип, ә Күжәгә койған урыны "Ярыу тамағы" тип атала.

Антон шишмәһе. Сүбәк күперенән ауылға ингән сакта һул якта бейек булмаған калкыулык ята. Өстө тигез. Элек сабынлык булған. Хәзер ауылдың бер өлөшө. Ошо ерзе "Антон" тизәр. Калкыулыктың арт яғында шишмә сығып ята. Уны "Антон шишмәһе" тип йөрәтәләр. һыуы һалкын, тап-таза, эсеүгә тәмле. Элек калкыулыкта мал көтөп, Антон тигән карт йәшәгән. Шунан калған исем.

Оло күл. Ғәзелгәрәй ауылының түбән яғынан уң яклап Шүлгән йылғаһы буйының уң яғында бер бәләкәй күл бар. Уны Оло күл тип йөрәтәләр. Күлдең айырым сере лә бар: Илгә куркыныс янаһа, ул йыл корой за куя. Донъя именләһә күл яңынан һыу менән тула. Оло кешеләр күлдең хәлен һәр сак белешеп торғандар. һуғыш ғәләмәте 1941 йылда башланыу менән бына тап әйткәнсә күл корой за куя. Еңеү йылы күл туп-тулы була. Күлдә әле лә халык файзалана, һалабаш һалалар.

Элек-электән был күлгә кустарлык менән шөгөлләнгән кешеләр йүкә ағасының кабығын куптарып алып серетергә һыуға батырғандар. Ошо эш һалабаш һалыу тип атала. Тейешле вақыт ятқас, һалабашын, тасмаланып ятқан йүкәһен һызыралар. һалабаштан төрлө әйберзәр эшләгәндәр (кап, септә, аркан, сбруй). [2]

Бәләкәй күл. Был күл язғы ташкында хасил була. Куйы ағастар араһында ята. Йәйге эсәлә корой. Атап үтелгән. күлдәр талдар һәм муйыл ағастары менән уратып алынған. Белмәгән кеше күлдең барлығын да белмәй. Комалак менән сырмалған, үтеп сыға алмаслык талдарзы йырып, капыл күлгә барып сыкһаң, үзеңдә әкиәт донъяһына сумғандай хис итәһең.

Йылкысыккан күл. Шүлгән тауы яланға сығып бөткән генә ерзә, Таш өйгә барған юлдың уң яғында, ағастар менән уратып алынған зур ғына күл ята. Исеме Йылкысыккан. 79 йәшлек Хәйбулла бабай уның легендаһын түбәндәгесә һөйләһе.

Үсэргэн ырыуы кешеҥе безең якка лунарға килә һәм бик күп итеп мал алып кайта. Кайткан тапкан малының сығышын һөйләй. Бер күлгә тап булдым. Күл тирәләй каранып йөрөгәндә бер эт килеп сыға. Эт тауышына хужаһы ла килеп сыға: "Егет, ни эзләнеп йөрөйһөң", - тип һорай. "Ошо яктарға кейек тоторға килеп сыктым әле", - тип яуап бирә. "Һин, егет, кош-кортка зыян яһама, һин кайтып кит, бының өсөн мин һиңә мал бирәм. Тик артына карама, эште бозорһөң", - ти. Был кеше (күлдең эйәһе булып сыға), бер ебәк бау бирә лә артка карамай сабырға куша. Бер ваҡыт бейә артынан өйөр-өйөр мал сыға башлай, тирә-як шау-шыу менән тула. Егет түзмәй артына эйләнеп карай. Малдың сығып бөтмәгәне күлгә кире сума. Коро ергә сыккандары егет артынан эйәрә. Ул шулай маллы була.

Фатима күле. Был күл тирәһендә элек Фатима исемле тол катын бесән сапкан. Сабынлығына һәм ундағы күленә исеме береһеп калған. Икенсе берәүзәр был күлгә Фатима исемле кеше батып үлгән тип тә һөйләйҙәр. Ләкин был дөрөҫ түгел.

Ығышма күле. 1933 йылда күл корой. Төбөнә кайын, тал үсә. Азак күл һыу менән тула, ә үскән ағастары ере менән куша күпсеп сығып йөзөп йөрөй башлай. Ел ыңғайына яй ғына, ығышып кына күсеп йөрөй. Шуға "Ығышма" тигән исем бирәләр. Азак күсеп йөрөгән ағаслы ут утраузы ярға бәйләп куйып беркетәләр.

Нафик кисеүе. Шүлгән йылғаһы бик бормалы һәм текә ярлы. Уны теләгән ерҙән үтеп булмай. Унда бер-нисә кисеү бар, мәсәлән, Таш кисеү, Нафик кисеү, Яр кисеү. Шүлгән йылғаһының ярҙары текә булыу һөҙөмтәһендә унан кешеләр арба менән үтә алмағандар. Һәм Шүлгән ауылындағы Нафик тигән кеше Шүлгән йылғаһының эргә-тирәһен ағастан тазартып унда кисеү эшләгән. Һәм был кисеүҙе оҙакламай "Нафик кисеүе" тип йөрөтә башлағандар. Өлөгә көндә лә Нафик кисеүе бар һәм унан ат менән йөрөйҙәр. [6]

Ташкисеү. Шүлгән йылғаһы текә ярлы һәм уны теләгән ерҙән үтеп булмай. Шүлгән буйындағы дүрт кисеүҙә нык койоло һәм бата. Тик ошо кисеү булған урында ғына йылға төбә ташлы. Ошоға бәйле был кисеү "Ташкисеү" тип атала.

Һибәт койоһо. Саука йорт яланынан төньяктарак "Һибәт койоһо" шишмә, һәм эргәһендә зур булмаған яландың исем атамаһы. Саука йорт элек йәйләү урыны була. Унда малдарҙа эсерлек бәләкәй генә йылға аға. Тик йәй уртаһында ағымы көсһөҙләнә һәм һыуы йылына. Безең якта койо тип һазлыклы, баткаклы урынды әйтәләр. Һибәт исемле кеше ошо койоло урынды казып, ер өстөнә сыға алмай яткан шишмәне сығара. Йылға 50-60 м тирәһе ағып барғас ер астына һеңә. Шишмәнең һыуы һалҡын, таза. Хәзерге ваҡытта йәйге айҙа йылкы өйөүҙәре ошонда һыулап йөрөй. Бесәнселәрҙе лә өйҙән һыу коткарып тороусы - Һибәт койоһо.

Үлебар йылғаһы. Был йылға Иске Акбулат (хәзер ферма) эргәһендә Ямашлы йылғаһына қоя. Ике йылға кушылған ерҙә Бабһак бейһең кәбере (қорған). Үлгән кешенең кәбере булған өсөн йылғаға "Үлебар" тип кушкандар.

Шүлгән тамағы. Шүлгән йылғаһы Сумғанда ер астына инеп юғала һәм юлын ер астынан дауам итә. Бөтә донъяға билдәле "Шүлгән-Таш" мәмерйәһе алдынан урғылып сыға һәм 200 м ара үткәс, Ағизел йылғаһына қоя. Йылға қыш көндәрәндә лә туңмай. Шуның өсөн йылғаның йырҙаһын үзгәртеп унда һыу тирмәне төзөйҙәр. Ғәзелгәрәйҙән "Шүлгән-Таш" мәмерйәһенә тураға барған юл хәзерге көндә лә "Тирмән юлы", ә Ағизел йылғаһы буйына төшкән текә тау битләүен "Тирмән тауы" тип йөрөтәләр. Тирмәнһе булып Ырғызлы ауылынан урыс кешеҥе эшләй. Ул үлгәндән һуң, Котандан Ғәлин Ғәле эшләй. Улар тирмәндә Котанға күсереп алып

кайтмак булалар, тирмән ташын кәшмәккә тейәйзәр. Ләкин кәшмәк түңкәрелеп, таш Ағизел төбөнә китә һәм уны һыу төбөнән ала алмайзар.

Кушйылға башы. Ғәзелгәрәй ауылынан 4 км төньякта Кушйылға башы яланы урынлашкан. Был урын революцияға тиклем Ғәзелгәрәй һәм Котан ауылы кешеләренең йәйләү урыны була. Исеме үк әйтеп тора, ошо яландың урта өлөшөндә ике йылға килеп кушыла һәм уның һөзөмтәһендә “Кушйылға” тип атала. Кушйылға Күжә йылғаһына алып барып коя. Котан урыны “Кушйылға тамағы” тип атала. Был урында июль азаларында йәйләү күсеп килә. Котандар йылға тамағында, ә Ғәзелгәрәйзәр Күжә буйында Кара ер эргәһендә тукталғандар. Берәйһе вафат булып калһа, ауылға алып кайтмағандар, йәйләү урынында ерлэгәндәр. Шулар осорзың тарихи шаһиты булып Кара ер эргәһендәге кәбер урындарының сокорзаны һаклана. Кушйылға башында озак йылдар Шүлгән-Таш курсаулығының кортсолоғо булды.

Сүбәк күпере. Оло Майған менән Кесе Майған уя менән айырыла. Ауылға ингән генә ерзә Кесе Майған итәге астында һарыла аша Сүбәк күпере ята. Элек күперзә ағастан төзөгәндәр. Өстөнә һалған ағас араһы бик эре булып мал тояғы төшкән. Шуға күрә кешеләр ярый араһына сүбәк тултырғандар. “Сүбәк күпере” тигән исем шуңан калған.

Хәйбулла йылғаһы. Ғәзелгәрәй ауылы зыяратының уң як уяһы буйлап ағып яткан шишмәне шулай атайзар. Ишморатов Казихан олатайымдың атаһы Шаһиян сокор казып йылға ағызып ебәргән. Йылға әле лә аға ла аға.

Тәтегәс қаран яланы, шишмәһе һәм шарлауығы. Тәтегәс башкорт халқы араһында киң билдәле шәхестәрзәң береһе. Ауылдан көньякка қарай Шүлгән мәмерйәһе өстөндә зур яландар тезмәһен “Тәтегәс қараны” тип атап йөрөтәләр. Борон заманда Ағизелдең яр буйында Тәтегәс ауылы ла булған. Был яланда, әйтеүзәре буйынса, Тәтегәс бейзәң йәйләүе булған. Ялан уртаһында ғына һалқын һыулы шишмә урлығып сыға. Малдарзы көтөү өсөн бик уңайлы. Яланды борон-борондан “Тәтегәс” яланы тип атайзар, ә шишмәһен “Тәтегәс қаран” тип йөрөтәләр. Қаран йылғаһы көньякка қарай аға һәм Шүлгән-Таш мәмерйәһе эргәһендә тарлауык буйлап ағып шуңда Тәтегәс қаран шарлауығын барлыкка килтерә.

Яландар, туғайзар, сабынлыктар, йәйләүзәр

Бала туғай (Балатукай). Ырғызлы ауылы яғына барғанда Күлйорт тауын менеп бөткәс, озон ғына тау төшөргә тура килә. Уны төшөп бөткәс зур булмаған ялан ята. Хәзерге көндә ул яландың яртыһы Салауат исемендәге колхоздыкы, яртыһы “Шүлгән-Таш” курсаулығына инә. Яландың, уртаһынан зур булмаған шишмә аға, күп тә бармай қарст бушлығына инеп юғала. Ошо йылға буйында зур булмаған туғайы ла бар, йәғни бала туғай. һуңғарак шишмәһен “Бала туғай” шишмәһе, тауын “Бала туғай” тауы тип атайзар. Вақыт үтеү менән Бала туғай - “Балатукай”ға әйләнә.

Тумарлык. Был сабынлыкта, уйһыу урында язғылык һыу йыйылған һәм унда сәсле дүңгәләк үскән. Дүңгәләк йылдан йыл үскән. Уның башы тумырылған ағаска окшап ултырған. Шуңан һуң был ерзә “Тумарлык” яланы тип атай башлағандар. Хәзер зә ул яланды “Тумарлык” яланы тип атайзар. [3]

Қыяс туғайы. Элекке замандарак беззәң ауылда Қыяс исеMLE кеше булған. Ул әлеге Поступаев Сөнәғәт һәм Сәғитов Мизхәт ағайзарзың өйзәре араһында йәшәгән. Ул ауылда иң оқта Солок башын осороусы тип һаналған. Солок башын осорғандан һуң, һыңар аяғында басып берзә әйләнөп сыкқан. Уның баксаһында озон колға торған. Ул шуңда менеп үзенәң

таһыллығын арттырған. Кайһы берзә баш түбән килеп төшкән. Әлеге Кыяс туғайында ул бесән сапкан. Ундай солоксолар бик һирәк булған. [4]

Сакай сабыны. Котан юлынан барған сакта уң якта кала. Кырын биттәгә зур ғына ялан. Элек Сакай тигән кешенең сабыны булған. Исеме ергә берегеп калған. Элегерәк мал йөрөтәләр ине. Әле 1986 йылдан "Шүлгән-Таш" курсаулығы ойшторолдо.

Яғылбай. “Боланаткан” шишмәһе Шүлгән йылғаһына койған ерзән алыс булмаған бер сабынлык. Шулай ук бында Яғылбай исемле кеше бесән сапкан булған.

Куштукмак. Ғәзелгәрәйзән, төньяк көнбайышта, бер сакрым самаһы алыслыкта Куштукмак яланы бар. Мәксүттәрзән, йәйләү урыны була. Ошо тирәлә солоктар күп була. Йыл һайын корт кунып торған солок ағасына өстәп тағы ла бер умарта юналар. Икендә айыузан һаклау өсөн тукмактар эләр. Шуға бәйле был ялан “Куштукмак” тип атала.

Райман мороно. Шүлгән йылғаһының һул як ярында Тумарлык сабынлығының каршыһында бик матур киң ялан бар. Был яланды Райман исеме менән йөрөткәндәр. Сөнки элек был ерзә Райман исемле кеше бесән сапкан. Әлеге ваҡытта уны “Райман мороно” тип атап йөрөтәләр.

Колок. Ғәзелгәрәйзән 5 сакрым алыслыкта төньякта урынлашкан ялан һәм урман исеме. Котандар Ғәзелгәрәйгә күсеп килгәндә, улар араһында Колок Изгинда була. Халык һанын алыу мәғлүмәттәре буйынса 1816 йылда уға 41 йәш була һәм 1824 йылда вафат булыуы теркәлгән. Уның исеме менән аталып йөрөтөлгән сабынлык қасандыр унығы булған. Хәзерге көндә был урынды Билалов Барый сабынлык итеп файҙалана. Сабынлык эргәһендә һалкын һыулы шишмәһе лә бар.

Аптал үлгән. Эташқан тауын төшөү менән уң якта ялан ята. Уны һәм эргәһендәгә сабынлыктарҙы “Аптал үлгән” тип йөрөтәләр. Килеп сығыу тарихын белмәйҙәр.

Бикйән сатлығы. Аптал үлгән яланы бөтөп, Таш өйгә киткән юл сатлығында зур ғына ялан ята. Уны Бикйән сатлығы тип йөрөтәләр. Был тирәлә ауылдың байы Бикйән карттың сабынлыктары булған. Ғөмүмән, бик күп ер-һыу атамалары сабынлыктар менән бәйле. Кем саһа, ергә шуның исемен биргәндәр.

Насырый сабыны. Ауылдан көньякка, Күлйорт тауының уң яғында урынлашкан. Элекке ваҡытта унда Насретдин Сәғитов бесән саба. Һуңынан Насретдин исемен қысқартып "Насырый сабыны" тип атап йөрөтәләр Насретдин Сәғитов үрәтник Мөхәмәтшәрифтең малайы.

Картүлгән. Транса йорттан үрзәрәк Күжә йылғаһының яр буйында Картүлгән яланы бар. Был урында революцияға тиклем 17 йорттан торған ауыл була. Был ауыл кешеләрен Дъяков исемле урыс кешеһе яллап ағас қырктыра һәм Күжәнән ағыззыра. Ауыл 1924 йылдар тирәһендә таркалып бөтә, кешеләре Ғәзелгәрәйгә күсеп килә. Хәзерге көндә был ялан Шүлгән-Таш курсаулығы биләмәһендә ята.

Камшаклы. Ғәзелгәрәй ауылынан төньякка карай ун бер сакрым алыслыкта Камшаклы яланы урынлашкан. Ялан һазматлыраҡ, ер өстөндә мүкләнгән урындары ла күп кенә. Шуға күрә бында камышқа окшаш үләндәр өстөнлөк итә һәм шуға ла был урын Камшаклы тип, ә

ялан эргәһенән аккан йылға “Камшаклы йылғаһы” тип атала. Камшаклы йылғаһының Күжәгә койған урыны “Камшаклы тамағы” тип йөрөтөлә. [7]

Сыбайялан. Бына нисәмә йылдар инде "Һыбай кашка"мы әллә, "Сыбай кашка"мы тип бәхәс алып баралар. Минең уйлауымса, һуңғы варианты дөрөс булырға тейеш.

Шулай ук, Ғәзелгәрәй ауылынан төньяк көнбайыш йүнәлешендә, дүрт сакрым алыслыкта Сыбай ялан тигән ер бар. Башкорттарҙа "сыбай" һүзе менән маңлайынан эйәк астына ак кашкаһы булған атты йөрөткәндәр. Ошо яланда сыбай кашка төйәк иткән булған. Ошоға бәйле уны “Сыбай ялан” тип атағандар.

Шулай ук, Сыба ялан үлән сырмалып, сыбалып (диалект), төрлөсә үскәндән шундай исем алған тигән фараз бар. Һәм тағы ла бер вариантты күз уңынан ыскындырырға ярамай. Формаһы буйынса был ялан сыбай ат кашкаһын хәтерләтә. Бәлки, уның исеме ошонан аталғандыр за...

Кызүлгән яланы. Уя эсенән сылтырап килеп сығып, үзәндәк бейек үләнә араһынан, сыскан эзерләгән бесәй кеүек, шым ғына ағып Кызүлгән йылғаһы Күжәгә кушыла. Уя буйлап өскә күтәрелһең, Кызүлгән яланы йәйрәп ята. Унда совхоз бесән саба. Ялан ситендә шәм кеүек төз, озон карағайҙар үсә ине. Хәзер киммәтле ағастар ағас юк, алып бөткәндәр.

Граждандар һуғышы осоронда безҙең тирәнән дә актар менән кызылдар һуғышып үткән. Ауылдарҙы талағандар, халкын язалағандар, катын-кыҙҙы көсләгәндәр. Шулай бер ваҡыт, һуғыш якынайғас, ауыл халкы ошо тирәләгә бер мәмерйәгә еткән кыҙҙарын йәшергән. Безҙә эреле-вакылы мәмерйәлә, таш кыуыштары, ер уйылған сокорҙар азым һайын. Ауыр заманалар булғас, сәбәбе лә булғандыр, кыҙҙарҙың береһе үлгән. Ошо тирәлә ерләнгән. Шулар ваҡиғалар шаңдауы булып исеме генә калған.

Картүлгән ер. Әүәләрәк был яланды оло быуын кешеләре “Карт үлгән ер” тип һөйләй башлайҙар ине. Аҙаҡ кыскарып “Картүлгән” булып китә. *Кызүлгән яланы.* Уя эсенән сылтырап килеп сығып, үзәндәк бейек үләнә араһынан, сыскан эзерләгән бесәй кеүек, шым ғына ағып Кызүлгән йылғаһы Күжәгә кушыла.

Уя буйлап өскә күтәрелһең, Кызүлгән яланы йәйрәп ята. Унда совхоз бесән саба. Ялан ситендә шәм кеүек төз, озон карағайҙар үсә ине. Хәзер киммәтле ағастар ағас юк, алып бөткәндәр.

Граждандар һуғышы осоронда безҙең тирәнән дә актар менән кызылдар һуғышып үткән. Ауылдарҙы талағандар, халкын язалағандар, катын-кыҙҙы көсләгәндәр. Шулай бер ваҡыт, һуғыш якынайғас, ауыл халкы ошо тирәләгә бер мәмерйәгә еткән кыҙҙарын йәшергән. Безҙә эреле-вакылы мәмерйәлә, таш кыуыштары, ер уйылған сокорҙар азым һайын. Ауыр заманалар булғас, сәбәбе лә булғандыр, кыҙҙарҙың береһе үлгән. Ошо тирәлә ерләнгән. Шулар ваҡиғалар шаңдауы булып исеме генә калған.

Ошо һөйләп килештереп булмаҫтай матур тәбиғәтле был яктар эле булһа төслө һүрәт кеүек күз алдымда тора.

Картүлгән ер. Әүәләрәк был яланды оло быуын кешеләре “Карт үлгән ер” тип һөйләй башлайҙар ине. Аҙаҡ кыскарып “Картүлгән” булып китә. Ошо тирәлә язғы ташкында һыуға батыпмы, әллә башка төр сәбәп менәнме, бер карт үлә.

Күлйорт, Туңйорт һәм Саукайорт. Ғәзелгәрәй ауылынан көньякка карай ике йәйләү урыны булған. Уларҙың береһен - Күлйорт, икенсәһен - Туңйорт тип йөрөткәндәр. Кайҙан ул ерҙәр бындай атама алғандарҙыр, берәү ҙә белмәй. Бары тик фаралар ғына...

Башкорттарҙың төп шөғөлө малсылыҡ булған. Шулар сәбәпле улар ер карҙан әрселә башлау менән малдарын йәйләүгә кыуғандар. Беренсе йәйләү урыны булып Күлйорт торған. Өлкән быуын кешеләренең һүзҙәренә колак һалғанда, шулар йәйләү урынында күл булған. Тик, оҙайлы

йылдар дауамында уның һыуы, карст процестарына бәйлә, ер асты бушлыктарыпа китеп бөткән. Күл урынында сокор ғына тороп калған. Шулай булыуына карамастан, был ер үзенә матур атамаһын – “Күлйорт” исемән юғалтмаған.

Икенсе йәйләү урыны - Туңйорт. Ул ер ауылдан ни бары ике сакрым алыслыкта ғына ята. Был урында көзгә табанырак күсеп килгәндәр һәм шунда аккан шишмә туңғансы көн иткәндәр. Ошоға бәйләп тә инде, йәйләү урынын “Туңйорт” тип атағандар.

Трансайорт. Кушйылға тамағынан өстәрәк урынлашкан ялан “Трансайорт” тип атала. Йәйләү ваҡытында бурама аласыҡ эшләп, башын транс менән ябыла. Шуға бәйлә был урын ошо исем менән атала.

Баз мороно. Башкорттар малсылыктан тыш, кәсепселек: аркан ишеү, батман яһау һәм дегет кайнатыу менән дә шөгөлләнгәндәр. Дегет кайнатыу өсөн баз казыла һәм һызырылған кайын тузын кәлепләп һалып яндырғандар. Заманында ошо ерҙә баз казып дегет кайнатыуҙан һуң “Баз мороно” тигән исем бергеп кала.

Мәмерйәләр

Таш мәмерйә. Ғәзелгәрәй ауылы эргәһендә бик күп мәмерйәләр бар. Уларҙың һәр береһенә үҙенә бәйлә атамаһы һәм легендаһы бар. Ауыл эргәһендәге иң зур мәмерйә Шүлгәнташ мәмерйәһе. Уны элек халыҡ “Ташөй” тип кенә йөрөткән, ә бәләкәйҙәрән мәмерйә тигәндәр. Шуларҙың береһе “Таш мәмерйә”. Ул ауылдан көнсығышта, 3 сакрым алыслыкта ята. Уның өс яғындағы яландарҙы “Таш мәмерйә һырты”, ә үзәк эсендәге яландарҙы “Таш мәмерйә” буйы тип атайҙар.

Шүлгән мәмерйәһе

Ташөй. Йылкысыткан күләнән һуң юл буйлап китһәң “Һарына” тауына етәһең. Элек, бәлки, һарына казығандарҙыр. Кайһы берәүҙәр “Һорнай” тауы тизәр. Ләкин ул исем дөрөс түгел. Ошо текә генә тауҙы менеп, түбән төшһәң, Ағизел буйына килеп сығаһың. Унда Морат утары бар. Изел буйлап 2 сакрым түбән төшһәң, яр буйы куйы урман, әрәмәлек менән капланған, ә артында текә каялы һырт һузылған. Ошо һырт кап уртаға бүленгән ерҙә Таш өй урынлашкан. Уны белмәгән кеше таба алырлык түгел. Шул тиклем зур мәмерйә барлығын башка ла килтермәйһең. Текә ике кая араһының һул яғынан Таш өйҙөң ауызынан Шүлгән йылғаһы ағып сыға. Мәмерйә ауызында бәләкәй генә күл ята һәм ул йылғаға әүерелә. Шүлгән йылғаһы ер астына сумғандан һуң ошонан килеп сыға тип һөйләйҙәр. Байтаҡ сакрымдар ер астынан аға булып сыға. Элекке замандарҙа ерле халыҡ дошмандан ошонда йәшенеп йәшәгән һәм уларҙы берәү ҙә таба алмаған. Юкка ғына халыҡ уны “Ташөй” тип атамай бит.

- [1] Сафин Шәрифүлла карттан (90 йәш) 1952 йыл Сөләймәнов Мөхәмәткилде язмаларынан.
- [2] Ишморатов Казихан Шаһиян улы язып алған.
- [3] Исәнғужин Иршат язып алды.
- [4] Сәғитов Авзал язып алған.
- [5] Сәғитова Сәмбөл язып алды.
- [6] Юлчурын Дамир язып алған.
- [7] Йомағужин Минниәхмәт Ғилмитдин улы йыйған материалдарынан алынды.

Кыпсак ауыл биләмәһенә караған ер-һыу атамалары

**Әбделмәмбәт
ауылы**

Ауылға нигез Һалған кешене, нинә бында таузар араһына, баткакка килеп башлаған икән? - тизәр. Әйе, "Түгелмә", "Ташморон", "Карағасты бейек" һ. б. таузары араһында шул. Әйзәгез әле, ололар һүзенә қолак Һалайык. 1865 йылда тыуып 1954 йылда мәрхүм булған Килдеғолов Шәрәфулла Ниғмәтулла улы һөйләүенсә, уның олатаһы Ибраһимов Килдеғол Игелек улы (1780 йылғы) 1812 йылда француздар менән һуғышта катнаша. 15-се полкта зауряд хорунжий Килдеғол батыр һуғышып көмөш мизалға лайык була, 1814 йылдың 19 мартында "Парижды алған өсөн" һәм "1812 йылғы һуғыш иҫтәлегенә" мизалдары менән наградлана.

Һуғышта Аралбай Йәнекәйев, Йәғәфәр Иҫәнсурин, Мөхәмәтәмин Кошъяетәров, Килдебай Сырлыбаев, Байрамғол Игелеков тигән кешеләр "Парижды алған өсөн" һәм "1812 йылғы һуғыш иҫтәлеге" мизалдары менән бүләкләнә.

Миңлебай Вәлитов 1806-1807 йылдарҙа ук француздар менән һуғышкан. Шулай итеп 2-се Әбделмәмбәт ауылы кешеләре тағы ла ике ауылға - Килдеғол һәм Яуымбайға нигез Һалған. Беренсәһен 1812 йылғы һуғышта катнашыусы Килдеғол Игелек улы Ибраһимов нигезләгән. Икенсә ауыл Яуымбай Кошъяетәровтың исеме менән аталған. 1859 йылда Килдеғол ауылында 23 өй -153 кеше, 1920 йылда 92 өй - 400 кеше булған. Һуғыштан арыған халыҡ таузар ышығына китеп, мал үрсетеп, дошмандарҙан йәшеренеп тыныс йәшәү өсөн, кешеләргә, малдарға һыу, азыҡ етәрлек булған уңайлы урынды Һайлағандар. Килдеғолдон улдары - Сәйфулла, Әбделвәхит, Йәһүзә, Ғәйнулла һ. б. йылқылар таузарға тартыла, йылға-шишмәләре етерлек, шунда күсәйек, - тигәндәр. Килдеғол ауылының тирә-яғындағы таузарҙы әйткәндәр. Бына шулай итеп, күсеп ултырғандар таузарҙың араһына. Таузарға халыҡ исемдә есеменә карата биргәндәр. Ә **"Түгелмә"**, **"Карағастыбейек"** таузарына аңлатыу кәрәкмәй. Карағастыбейектә сәйә, төрлө еләктәр (шартый, турғай, ағас еләге), бөлдөргән һ. б. емештәр бешеп өлгөрөп торған, кызыл күк көртмәле түшәлеп яткан. Яңғын сығып шуған һун ғына аз кала, әле лә етерлек. Малдар иртә язған көзгә тиклем шунда туклана. Ауылды тағы ла уратып **"Ташморон"**, **"Озонғыр"** таузары һузыла. Зур булмаһа ла Һарағы, Озонсал йылғалары, Ташморон, Яланайыр, Еректе йылға, Сатра кеүек бәләкәй йылғалары, шешмәләре сылдырап ағып халықты һыу менән тәмин итә. Ауылға яҡын **"Көрәште"** тауы һузылып киткән, унда сәйә бик күп була.

Элек сәйә сәскә атҡас, бер нисә һыбайлыны ебәргәндәр һәм сәйә һабактары бейек, эре булғандар, шуларҙы һыбайлылар (селек тә күп бейек булып үскән) йырып йөрөп сығырға тейеш булғандар шулай итһән тигез, тиз бешкән. Һунынан сәйә бешеп өлгөргәнән барып карағандар. Бешкәс күмәкләп түз һауыттарға (мозғаларға) йыйғандар унда изелмәгән, һытылмаған. Кайтҡас сәйәһе ауылдың иң ололарына, ғәриптәренә таратып биргәндәр, калғанын ғәзел итеп бүлешкәндәр. 1960 йыл да ауыл "Ағизел" колхозына әйләнде, һарыктар үрсетелде, таузағы сәйәһе һарыктар ашаны, хәҙер тағы ла сәйә үсеп килә, сәйәһен яртыһы кызарыу менән йыйып

бөтөләр. Элекке кешеләр бик тәртипле, ғәзел булғандар. Көрәште тауының исемен ике төрлө аңлаталар. Ыуғыш булған (көрәшкәндәр), (икенсәһе) Тау бик текә, юл шунан үтә, тауға йөк менән атларға, кешеләргә күтәреләүе бик ауыр була, көрәшә-көрәшә менергә кәрәк булған, шуға атағандар, тирә-яктағы исемдәрҙе уйлайһың да халыҡ бик асыллы, тапкыр ул, - тип куяһын.

Әбделмәмбәт ауылы

"Кыззар киткән", "Такыя тапкан", "Бүрекырған", "Исәнбирҙе", "Үлмәһәк", "Муйыл түбә" һ.б. Башка ауылдарҙа ла кеше йәшәй-йәшәй таузарға йылғаларға исем биреп бөткән. Үзәрә өйөр-өйөр йылкы, һыйырҙар ваҡ малдар үрсетеп йәшәгәндәр. Ауыл халкы май урталарында "Һәүәнәк ташына йәйләүгә күскәндәр, хәҙер Сибай кооперативы һәм "Кызыл таң" колхозының йәйләүе урынлашкан ер. Ошонда тирмә (байзар), аласык (бурап эшләйҙәр), өйсөк (трансанан эшләнгән кыуыш) һ. б. кешенең хәленә карап йәшәйҙәр. Мал туйынып, һыйырға эшкәнгәс кымыз бәйләп, ете ауыл бергә йыйынға йыйыла. Һәүәнәк ташы бейек урын, тауындағы таштары тигеҙ була. Ете ауыл: Колғана, Килдеғол, Әбделмәмбәт, Әхмәт, Бузыкай, Рыскужа, Казмаш ауылдарынан курайсылар, бейеүселәр, йырсылар, һүз оҫталары, кумызсылар ярышһа, көрәш, ат ярышы, югерәү, колғаға менәү кеүек ярыштар ойошторолған.

Йәштәргә бик зур иғтибар биргәндәр, сөнки үзәрәнә алмашка кешеләр әзерләгәндәр. Кунакка йөрөгәндәр, туғанлашкандар. Колғананан Мусин Ғәлимйән (Якупов Сәғит, Рауилдарзын атаһы), Килдеғолдан Йәғәфәровтар, Яхиндар араһынан курайсылар уйнағандар. Оҫта курайсыларҙың курайына көмөш тәңкә таккандар, оҫта бейеүселәрҙең аяҡ астына көмөштән тәңкә һипкәндәр.

Таузар, каялар

Канишал (1 вариант). Был ауыл байының бик күп һарыктары юғала. Эзләй торғас, тауза бүреләр кырғанын белеп калалар. Бай ялсылары менән барып тапкас, бер ялсыһы: "Канчал, бай", - тип өндәшә.

Канишал (2 вариант). Казактар башкорт еренә яҡын яткан бит, безҙең яҡка йыш килгәндәр, һылыу-һылыу кыззарҙы урлап, өйөр-өйөр йылкыларҙы кыуып алып киткәндәр... Башкорттар каршы сытҡас, зур яузар башланып киткән. Таштарға яғылып кандар шал* һымаҡ түгеләп калған, шул замандарҙан бирҙе ул тауҙы Канишал тип йөрөтәләр.

Зурайғас, ишетәм: күрше колғаналардың да ундай таузары бар икән. Тик беззекенән арырак һәм Канчал тип атала. Имеш, башкорт һуңғы дошманын үлтергән дә “Кончал!” тип һөрәнләгән. Әммә миңә ауылыбызған өс-дүрт сакрым самаһы көнсығышта яткан үзебеззек Каншал таузары һөймәлекле...

Бында башкорт менән кыргыз
Алышкандар тас та тос.
Йәнлек-хайуан ситкә шылған,
Ары оскан хатта кош.
Алышкандар. Максат берәү:
Кемгә бында хан булмак.
Кеше баштары кыйылған,
Кандар аккан шал һымак.
Шул замандарған был таузы
Каншал тип йөрөтәләр.
Елдәр генә кылғандардың
Башын һыйпап үтәләр.
Сал тарих бик алыс калған,
Кандар акмай шал булып.
Ә тау тора күккә ашып,
Һаман да Каншал булып.
Укыусылар менән килдек,
Күрәйек, тип, Каншалды.
Тау, ни, ыжламай за тора,
Косаклап каршы алды.
Түбәһендә карағастар,
Күпте күргән ағастар.
Тамырзары таш астында,
Үззәре хас коростар.
Һалдаттарзай, йәшен утын
Үз индәренә һөйрәп,
Торалар хас һәйкәл һымак,
Утта карайып, көйрәп.
Бында кыргыз менән башкорт
Бик аяуһыз алышкан.
Тарихта булған был ысын,
Шал һымак аккан ал кан.
Кыргыз-башкорт алышында
Башкорт еңгән, әлбиттә.
Сөнки уға ярзам иткән
Йәнтөйәк – тәбиғәт тә!
Бөгөн бында тынлык бар за,
Ел бар. Бар ялбыр кылған.
Сал тарихты изге һаклап,
Тау Каншал булып калған.
Бында бөгөн донъя бөтөн,
Коштар иркен осалар.
Йәнлек-януар үрсем бирә,
Үзәктәргә боса ла.
Айыузардың өңө бында,
Тып - тыныс кыш сығалар.
Иң түбәлә бүре олой,
Кәкрәйеп дуғалай.
Каншалдың өс армытынан

Һукмак төшә түбәнгә.
Һарғаяға тигән юлың
Тәүзә төшә Үзәнгә.
Көнсығышта Колғанаға
Һукмак буйлап юл һарка.
Ә көн якта, уйһыулыкта
Минең Һарағым ята.
Өс ауылдың уртаһында
Мәғрур Каншал таузары.
Гүйә, һалдат һакта тора,
Курсалап ауылдарзы. [1]

Акбейек. Битләүзәренең текәлеге, үзенең бейеклеге менән хайран калдырған Акбейек безгә бәләкәй сағыбыззан якшы таныш. Шулай ук күңелгә бик яҡын тау. Язлы-көзлә юл өзәкләгә осоронда Яуымбайға, йәғни оло юлға Акбейектең тар ғына түбәһенән үткән юл буйлап йөрөр инек. Ике яҡ, әйтерһең дә, упкын, сак кына яза бастыңмы, йәһәннәмгә остон тигән һүз. Армияға киткәнемдә, 1974 йылдың 14 майында, мине шул юл буйлап Сәғит ағай Кирамов кузовлы “УАЗ”ик машинаһында Бөрйәнгә (район үзәгенә) алып барҙы. Армияла ике йыл буйы Акбейек рухы менән йәшәнем, Кыпсакта интернатта ятып уҡыған сактарым, физкультура уҡытыусыһы Рәшит ағай Дауытовтың безгә кышкыһын саңғыла йөрөргә, язлы-көзлә йүгерергә Акбейек итәгенә алып сығыуы, тау үренә карай йүгертөп ярыштырыуы күз алдынан китмәне, хәтерҙән сыкманы.

Акбейек һузымлы ике бейек таузан тора. Биргәһен, итәгендә генә һыйынып Әбделмәмбәт ауылы ятҡанын, Бәләкәй Акбейек, арғыһын Өлкән Акбейек тип йөрөтәләр. Өлкән Акбейектең иң калкыу түбәһендә маяк та була торғайны. Кесәһенең түбәһенә “Мегафон” контейнерың ултырттылар...

Түбәһендә кар бураны уйнай,
Һырт бирмәгән асау ат кеүек.
Бала сактан һукмак һалған үрем,
Тағы киләм һиңә, Акбейек!
Акбейек – тау, мәңгә
даулы-шаулы,
Һырты, гүйә, елдәр төйөгә,
Ир-егетте сәмләндәрә генә
Текәлеге, таузың бейегә.
Үр ынтылам кар дингезен кисеп,
Ныкыш атлап барам – тау бейек.
Кеше түгел, бынау саскаузарза
Тау яуларға кыймас кош-кейек.
Көрттәр йырып үр яулағас,
әйтәм,
Маңлай тирем һөртөп:
“Ах, бейек!”
Шул ваҡытта, гүйә, тау тезләнә
Минең алда үзе баш әйеп.
Ғорур таузың был булмышы
миңә
Ни өсөндөр ғәжәп, ят кеүек.
Ир-егеттең көсөн, саялығың
Танынымы әллә Акбейек?!

Бөрйән таузары... Ғөмүмән, уларҙы айырым телгә алыу шартлы ғына рәүештә. Бөрйән – таузар

иле. Көнъяк Урал таузары иле. Беззә таузар бер-берәһенә индәренә таянышып юғары калка. Иң бейек таузың да түбәндәге битләүе – ябай ғына исем йөрөткән калкыулык. Ул үзенә бөйөк таузарзың нигезе булып тороуын тоймайзыр за. Хас ил таянған эшсән, күңеле менән матур ябай кешеләр һымак. Бөйөн халкының татыулығы, бер-берәһен танып-белеп, бер-берәһенә таяныс булып, ышанып, хәстәрләнеп йәшәүе ана шул таузар рухын күңелдәренә һендереүзән, таузарға окшарға тырышыуҙандыр... [1]

*Шал – Бөйөндә ағас, изән буяуын ошолар атап йөрөтәләр.

Кәзә ташы. Борон, тәбиғәт бөтөн, ыуыҙ ғына сакта кая кырласында кыр кәзәләре тулып йөрөгән. Кая өстөнән ғорур карап торор булғандар. Һуғыш осоронда, унан һуғы кысыңкы йылдарҙа кыр кәзәләренә килдеғолдар һунарға иркен йөрөгән. Бөгөн иһә коралайзар күренмәй, тик ер-һыуҙың атаманы Кәзә ташы булып нығынып, боронғо хәлен күз алдына бастырырға форсат бирә. Кәзә ташы катнаш урманлы тау, битләүендә рәхәтләнеп селек үсә. Язғыһын каяларынан йүкә йыуаһы йыялар. Түбәһендәге урманлығында көртмәләһе лә күп. Заманында шул тирәләрҙә бурһык оялары ла байтаҡ булған.

Кәзә ташының ике яғынан ике кескәй йылға ағып төшөп, мөйөштә кушыла ла, артабан Озонсал булып юлдарын дауам итә.

Көзәрән был тирәлә айыу иркен йөрөүсән. Бер йыуан карағайҙа һунарсыларҙың элекке тазғағы ла һаклана. Бер йылы ошо тирәлә айыу һыйырҙы йыккаса, һунарсы ағайзар тазғақта аңдып ултырып, һөмһөзә атып алған. Килдеғол азаматтары Ғәлимйән Яхин, Әмир Исхаков (мәрхүм), улы Хәбир, Хәйзәр Әйүпов, улы Фәнилдең (мәрхүмдәр) һунарсы даны һаман да халыҡ телендә.

Рәхимйән ташы. Рәхимйән Шәмсетдин улы Яхин 1930 йылда тыуған. Йәшләй генә фажигәлә һәләк булған. Үзенә 24 йыллыҡ кына кыска ғүмерендә исемә бөгөн дә телдән төшмәһлек нимә эшләгән һуң?

– Бер һөйләм менән быға шулай яуапларға була, – ти Мөһир Абдулла улы, – ирмен тигән ир кеше нимәгә һәләтле – шуны ул үзенә исбатлаган, йәғни 97 килограмм 600 грамм ауырлығындағы ташты әйәрле аты аша алып ырғыткан.

Рәхимйән ташы 1994 йылдан алып район һабантуйындағы спорт ярыштары программаһынан төшмәй. Таш күтәреүҙә алдыңғылыҡты бирмәгән Салауат Асылбаев, Даян Хамматов, Фаяз Әхмәтов, Хәйзәр Күлбирзин һәм башка бәһләүән егеттәр – килдеғолдарҙың ғорурлығы. [1]

Маяк түбәһе. Әскә яғы бер аз емерелеп төшкән, ә шулай за мөһабәтлеген юғалтмаған ағас шышкар каршыланы беззә сираттағы тукталышта. Бындай маяктар районда 1958 – 1960 йылдарҙа яҡын-тирәләге Көрәште, Һәүәнәкташ, Мәтәл, Акбейек һәм башка бейек тау түбәләренә төзөлгән. Бөгөн тик ошо берәү генәһе калған. Уларҙы биләмәләргә кварталдарға бүлеүҙә, ярынты һалыуҙа файҙаланғандар, яңғын хәүефһезлегә ролен дә үтәгәндәр.

Килдеғолдар, был шышкар беззә өсөн Париждағы Эйфель башняһынан да кәҙерлерәк, сөнки ул беззәк маяк, беззәк биләмәһенә бер үзәнһәләк күренәһе, ти ғорурлыҡ менән. [1]

Йылғалар, шишмәләр, кисеү

Әүҙекте йылғаһы. Һалкын, таза һыулы тау шишмәһе был. Халыҡ шишмәләп тормай, зурлап, Әүҙекте йылғаһы, ти зә куя. Һыуҙың котоғо (бөйөндәр козотко шулай ти) теремек юлын үзенә айырым һөйләрлек тарихы булған Әүҙекте исемлә мәғрур тау куйынынан башлай. Әүҙекте ике үркәһе, был тирәләге иң бейек таузарҙан һанала. Яланғас түбәһендә бүтәгә, кылған, һарык йыуаһы кинәһе үсә. Айыу өндәһе, болан уйындары, һуыр карағастары шул яктарҙа индә. Бер йылы бөркөтөн дә күрәп кайттылар.

Әүзекте атамаһы «әүеү», «ауыу» һүзәрәненә бәйлә килеп сыккан. Өс ауылдың уртаһында яткан был тауға бағышлап борон йыр сығарып көйләп тә йөрөгәндәр:

Уң яғыма ауһам – Колғанам,

Һул яғыма ауһам – Һарағым.

Тура ғына ауһам – Һарғаям,

Һеззе, дуһтар, һағынып һарғаям.

Быны 1908 йылғы Ғәлиә Көмөшбаева һөйләгәйне. Әүзекте безҙең ауылға нигеҙ урынын өйрәтеүсә лә. Бынан ике йөз самаһы йыл элек күрше ауыл Әбделмәмбәттә Игелек исемле карт йәшәгән (архив материалдары буйынса, ул дәүерҙәрҙә ауыл «Абдулмамбетово-Иглеково» тип аталған). Игелектең алты улы була. Малайҙарының көсөнә таянып, карт йылкыны күп көткән. Улдары көзгөһөн йылкыларҙы Әүзектегә тибенгә алып килер булған. Бер язын аттарын тауҙан көньякка турарак төшөрөп алып кайтканда, әлегә ауылыбыҙ урынын күрөп, бик окшаткандар. Унан, аталарының фатихаһы менән Килдеғол, Миндеғол, Искужа, Һағынбай исемле улдары бында килеп төпләнгән.

Әүзекте куйынынан бер нисә шишмә урғылып сыға. Без туктаған шишмә шуларҙың береһе, ул Озонсалға коя. Кузғалып киткәндә, Мөһир ағай һөйләгән шиғыр һаман колак төбөндә яңғырағандай ине:

Өлкән Әүзектенек тәрән үзәгенән,

Табып алдык болан мөгөзө,

Туғыз саталыһын. Ташлап киткән уны,

Боландың боланы – үгеҙе.... [1]

Озонсал йылғаһы. Карағасйорт тигән ерҙән, бик озон үзәктән, килә был йылға һәм Һарағыға коя. Элегерәк эре-эре балыктары ла булған, тип һөйләйҙәр. Халыҡ телендәге Озонсал атамаһы, дөрөһөндә, Озонса ул. Урғылып сыккан котоғонан алып юлы озон тауҙар теймәһе үзәненек бер уңына, бер һулына сығып, йыландай һузылып ағып ята. Озонсал буйында элек бесән эшләгәндәр, түбән яғында кымыҙ бешкәндәр, картуф сәскәндәр. Озонсалдың Һарағыға койған ерендә етмешенсә йылдарҙа сайыр һызыусылар, урман кыркыусылар йәшәгән утар булған. Хәҙер ул утар юк. Бәлки берәй заман ауыл йәштәрәненек берәйһе матур биләмәлә өй һалырға батырсылыҡ итер. Ә әлегә тарих укытыусыһында утарҙа йәшәгән һуңғы кешеләр тураһында иҫтәлек-язма ғына һаклана. [1]

Ташкисеү. Был бәләкәй генә тау шишмәһенек котоғо кисеүҙән сак кына өстәрәк. Матур ғына итеп ағып ятыр ине лә, был як – мал аяғының асты, ауыл көтөүҙәре ошонан үтә. Әммә Ташкисеү бирешмәй, тапалыуға ла карамай, аяуһыз қояш эсәһенән өтөлөүгә лә қоромай, үз юлын белеп кенә, тыныс кына аға ла аға.

– Өндәшмәй генә зур эштәр башқарған кешеләргә окшатам мин Ташкисеүҙе, – шағир йәнле Мөһир Абдулла улы ошондай шишмә-йылғаларға төбөп шиғыр за сығарған:

...Ләкин йылға – моңло бала,

Бер азға ла тынмай ғына,

Тын да алмай тыңла ғына:

Йырлай ғына, йырлай ғына....

Иҫтәлектә, тарихи атамалар

Хәмиҙә зыяраты. Сираттағы тукталка бик аяныслы яҙмыш менән бәйлә ине. Хәкимйән Юнысов исемле ағай 1943 йылда һул кулынан яраланып, һуғыштан қайта. Ауылда эш күп, ашарға юк. Хәкимйән һунарға сыға, атҡанын ауылдаштары менән бүлешеп, халықты аслықтан

коткарырга тырыша. 1930 йылда Башкорт дәүләт курсаулыгы ойшторолғас, күпләп марал килтергән булалар. Үкенескә күрә, бүреләр зә котороноп үрсей, маралдарға көн бөтә. Курсаулык хезмәткәрҙәре бүреләргә һарык ағыулап һалырға мәжбүр була. Хәкимйән сираттағы һунарына сыкканында шуны күреп калып, өйзәгеләргә урманда яткан һарык һағында әйтә. Иртәһенә әсәһе Хәмиҙә инәй кырпак карҙа әззәрән калдырып, Бертеш яғына сыға. Теге һарыкты табып ала ла, өтөп бер аз итен ашай һәм һарыкты йөкмәп кайтырға сыға. Ошо урынға килеп колап, йән бирә. Ауылдашы Нәғимә Илсәғолова бер-ике катын-кыҙҙы әйәртеп килеп, уны ерләп кайта.

Һуғыш афәте аркаһында ҫажигәле вафат булған Хәмиҙә инәйҙең зат-ырыуының шәжәрәһе мәктәп музейында бар. [1]

Ете иләү. Тәбиғәттә ғәжәп хәлдәр күп. Уларҙың серен асып та бөтөрлөк түгел. Бына тағы «ғәжәп хәл»гә бер миҫал. Эре-эре ете иләү бер тирәлә генә урынлашкан. Мөһир Абдулла улы, ауыл көтөүән көтөргә сираты еткәс, ошо урынға килеп сыға. Бәләкәй күбә дәмәлендәге ете иләүҙе күреп, һайран кала: «Әйтерһең дә, башкортмодоң ете ырыуы... Кырмыскалары эре, эшсән». Биләмәлә ундай башка иләүҙәр юк. Шуныһы ла ғәжәп – айыу теймәй. Ә бит был тирә урман хужаһының аулак мөйөшө һанала. Малдың да иләүҙәрҙе туздырмауына аптырап, «Йәшлек», «Таң» гәзиттәре, «Шоңкар» журналы, Килдеғол мәктәбе коллективтары иләүҙәрҙе бүлешеп кәртәләп куйҙы. Тарихта калырлыҡ мөһим ваҡиғаны объективка индерер өсөн, кырмыскаларҙан тешләнә-талана фото төштөк. Мөһир ағай әйтмешләй, «килеп сыкты эшсәндәрҙең ныклы дәүләт-йорттары».

Карағасйорт. Саф һауаға иҫереп, ялбыр карағай үскән иркен яланға килеп еттек. Бынан бар тирә-як ус төбөндәге кеүек күренә – тыуған төйәгебез өсөн ғорурлыҡ тойғоһо хатта йөрөктә тулата! Карағасйорт тип атала был урын. 1930 йылда биш ауылды берләштергән «Урал» колхозы ойшторолоп, бригадаларҙа малсылыҡ фермалары төзөлгәс, ошонда, Карағасйортта, Кыпсаҡ фермаһының тәүге йәйләүе була. Йәйләүҙекеләр кистәрән калкыу ергә, таштар янына килеп ултырырға, төрлө темаларға әңгәмәләр корорға, Сабирийән Мөхәмәтҡоловтың шиғырҙарын, курай моңдарын, халыҡ йырҙарын башкарыуын тыңларға яраткан. Такмак-көйҙәр астында бейеп тә күнел асқан халыҡ. Ошо котло урынға килдеғолдар Әбделмәмбәт урта мәктәбе уҡытыусыһы, рухлы егет Зиннур Босҡонов ярҙамында яңылыҡ индергән: Кыпсаҡ ырыуы тармактарынан композиция төзөгәндәр. Уйып ырыуҙар иҫемә язылған, ырыу тамғалары һуғылған ябай карағай бүкәндәрәнән торған бына тигән мәғәнәле урын барлыкка килгән.

Өмөкамал төбәге. Маршрутыбыҙ тағы ла бер ҫажигәле урын аша үтте. 1950 йылдың майында егермегә яҡын кеше сайыр эшендә йөрөгәндә, айыу һөжүм итеп, Өмөкамал иҫемле кыҙы талай. Мылтыктары булмағас, уны коткара алмайҙар, кыҙ тән яраларынан йән бирә. Өмөкамалды тыуған ауылы Яһһарыға алып барып ерләйҙәр, ә иҫемә, әйтерһең дә, кешеләрҙе йыртҡыс һайуандан һаҡ булырға өндәп, атама буларак ошонда кала.

Бертеш. Бертеш тип аталған сираттағы төйәк тә – үзенсәлекле. Атаманың килеп сығыу тарихы Муса Фәйзулла улы Иҫкужиндың (1908 – 1968) һөйләүе буйынса (Әбделмәмбәттә йәшәгән һаҡлы ялдағы уҡытыусы Зәкиә Муллағолова язып алған) былай: бик борон был урында йәйләү тотоп, мал бағып йәшәгәндәр. Йәйләүҙә бик теремек, эшкә бөтмөр әбей була. Уның итексе буларак та даны сыккан. Күндә тегер өсөн ныҡ еп кәрәк. Уны малдың арка һөйәге буйындағы һеңерҙән эшләгәндәр. Һеңерҙе алып киптергәндәр, унан тукмак менән тукмап, төйөп йомшарткандар. Шунан сөмтөп-сөмтөп тетәләр. Урыны менән тешләп тартып та сираталар. Итексе әбей тукмап йомшартылған һеңерҙе теше менән тартып ултыра икән. Эргәһендә уйнап йөрөгән балаларҙың береһе: «Өләсәй, тештәрәң бөтә инде, улайтып тештәп тартҡасың, ана бит ауызыңда бер генә тешәң калған», – тигән. Әбей ыжламай за: «Тешем берәү генә булһа ла, эшкә

бик ярап кала эле», – тип һеңерзе һаман да һызыра ла һызыра, имеш. Ана шунан калған да инде Бертеһ атамаһы.

Урыҫ юлы. Ауыл аҡһаҡалдарының береһе, 1933 йылғы Сабир Көмөһбаевтың һөйләүе буйынса, улар бәләкәй сақта был юлдан Әүжән урыҫтары тураға Темәскә йөрөгән: «Кеүәтле пар аттарза елөп килөп төһөрзәр, сабып менөп китөргәр ине».

Мөһир Абдулла улы 1925 йылғы Мөнәүәрә Миңдеһолованың да иҫтәлектәрөн кәзәрләп һаҡлай: «Бөйөк Ватан һуғышы осоронда улар ошо юлдан Әүжән урыҫтарынан серөк картуфты күп ташыған». Урыҫ юлы бөгөн дә буш ятмай, халык йөрөп тора. Беззөң дә аяктар еңел булып, туристар уны артабан да тақырайтыһын әйзә, тип теләнек.

Көдр урмань. – «Беззөң бөрийән – куйы урман» тип йырза йырлана, – тип аңлатты озатып йөрөүсебез көдр урманьның барлыкка килеүөн, – куйы була инде, орлок төһөп тәбиғи үсөүөнән тыш, кеше көсө менән дә урмандар ултыртылғас. Үткән быуаттың урталарында Бөрийәңгә көдр үсәтеләре килтерелә һәм беззөң тәбиғәт өсөн ят булған был үсәтеләрзе районда эксперимент рәүешөндә бер һисә урында ултырталар. Беззөңгәһе – Бертеһ буйында. 60 төп самаһы көдр. Уны ултыртыузы ойоштороусы – урмансы булып эшләгән ауылдашыбыз Муса Искужин.

Көдр йомшак ағас, йәш үсәнтө сағында уны маралдар яратып кимерә. Шунлыктан уларзы тимер сым тартып кәртәләп куйғандар. Хәзәр үзәһәлектө урманлык мандып, матур ғына булып үсөп килә. Без, тәбиғәт балалары, урманда – һарына, тау битөндә кымызлык ашаһаҡ, бында йүгерөп йөрөп, көдр сәтләүөгөн эзләп каранык, әммә тапманык. Ә бит кемдөңдөр өлөшөнә шул сәтләүөктәрзән ауыз итеү зә бәхетө эләгәсәк.

Сабирйән түңгәгө. Укытыусы, репрессия корбаны, Әбделмәмбәт ауылы кешеһө Сабирйән Мөхәмәткөлов – үзөңә язмышы менән Бөрийән районының тарихын языусы кешеләрзөң береһө. Мөһир Фәйзуллин уның исемен халкына кирө кайтарыуға зур өлөш индөргән. Сабирйән сәсәңдөң үз кулы менән язылған «Түңгәккә» тигән шиғыры кулына эләккәндән һуң, Мөһир ағай эзәрмәнлек эшенә тотоһоп китә. Түңгәктө – гәзиз комарткыны табыр өсөн әллә күпмө урман гизөргә тура килә үзөңә. Йылкы көтөүсөһө, һуһарсы Хәбир Иһаков менән бергә Бертеһ яланынан сығып килгән ерзә тап итәләр уны: йыуанлыгы икө коласлык, бөйөклөгө икө метрлык карағас түңгәктә Сабирйән сәсән 1932 йылдың 17 июлөндә һыу һәм яктылык төһмәһлек урын әтмәләп, шиғырын химик кәләм менән язып куйған. Был түңгәк хәзәр Килдөһөл мәктәбө карамағында.

– 2006 йылда өлкән сиһыф укыусылары менән бергә уны кәртәләп, язма куйзык, – ти Мөһир Абдулла улы. – Данлы зыялы кешеләрөбеззөң исеми ерзә ятырға тейөш түгөл, балалар уларзы бөлөп үсөн.

Матбуғат һабантуйы узған ер. Тайфур Шәмиһоловтың сабынлығын үзөбөзсә шулай атанык. Бында төрлө конкурстар, ярыштар, уйындар күп үтте: футбол, пейнтбол, сыбык ат сабыш, көршәк ватыш... Уйын-көлкө, йыр-моң бер мәлгә лә тыһманы. Матбуғат һабантуйы дуһлык һабантуйына әйләндө – хәрәмләшөһөз кайза ла дуһлык өндө. Куһақка сақырған мәктәп директоры Инсур Үтәбаөвка, сабынлығында ял итергә рөхсәт иткән Тайфур ағайға, беззө озата йөрөүсө ауыл фөльдшөры Гәлиә Искужинаға, тарихи маршруттың авторы, гид Мөһир Фәйзуллинға, архитекторы Зинһур Боскөновка, мәктәп хөзмәткәрзәрө Ринат һәм Альберт Яһин, Сабит Билалов, Рафаэль Искужин, Радик Корманһолов, Гәлим Иһаковка зур рәхмәт. Байрамды ойоштороуза ярзам иткән шәһси эшкыуарзар Гөлсөм Мөһасипова, аталы-уллы Кәрим һәм Вадим Искужиндар, Раян Шаһһиязовка, ашнаксылар Гөлһара Сафина, Гүзәл Корманһолова, Эльвира Миңдеһоловаға, клуб хөзмәткәрзәрө Резөда Иһакова, Гәзимә Әйүпова, Нәзилә Искужинаға, укыусылар Гөлфинә һәм Филиә Искужиналар, Сөмбөл һәм Рәүилә

Исхаковалар, Назгөл Билаловаға, Әбделмәмбәт ауыл биләмәһе хакимиәте башлығы Фәризә Корманғоловаға ла рәхмәтебез сикһез.

Ғөмүмән, республикала беренселәрҙән булып матбуғат байрамын үткәргән килдеғолдар иң беренсе матбуғат һабантуйын да ойоштороп, тағы ла беззе, журналистарҙы, һокландырҙы. Килдеғол маршрутында, «Һуңғы герой» тапшырыуың ситтә торһон, әллә кайзағы утраузарға йөрәмәй, үзебеззең Бөрйәндә лә экстримдың хәтәрен күреп-татып була, тигән фекеребез нығынды. Донъяның хозурлығын йәне-тәне менән тойғандарҙың, Башкортостаныбыҙың гүзәллегенә ғашиктарҙың һәр кеме кыпсактарҙың тыуған тәйәген күреп кайта ала. Бының өсөн ни бары Бөрйәнгә генә юлланырға кала.

Килдеғол ауылы

Үткән быуат уртаһында Әбделмәмбәт ауылы кешеләре тағы ла ике ауылға Килдеғол, Яуымбайға нигез һалған. Беренсеген 1812 йылғы һуғышта катнашыусы Килдеғол Игелек улы Ибраһимов нигезләгән. Улдары Сафулла, Әбделвәхит, Йәһүзә һәм Ғәйнулла. Ибраһимхужаның улы Ибраһим уның улы Игелек, Игелектең улы Килдеғол, уның улы Йәһүзә, бер туғандары Сәйфулла, Әбделвәхит, Ғәйнулла. Йәһүзәнең улы Ниғмәтулла, улы Шәрәфулла, унан Фауариз, уның кызы Ғәлимә.

1812 йылғы Ватан һуғышында катнашыусылар: Килдеғолдан – зәүрәт-хорунжий Килдеғол Ибраһимов, Мөхәмәтәмин, Үзәнбай, Шәһивәли Кошйетәровтар 15-се башкорт алайында хезмәт итә, Парижды яулап алыуға катнашып, ауылдарына икешәр көмөш мизал тағып кайталар. Кошйетәровтар аталары Яуымбай за ауыл барлыкка килтерә. Яуымбайза 1959 йылда – 27 өйзә – 160 кеше, 1920 йылда 72 өйзә – 345 кеше иҫәпләнгән.

Килдеғолда 1859 йылда 23 өйзә – 153 кеше, 1920 йылда 92 өйзә – 400 кеше булған. Ауыл халкы кул менән такта быскан, кайнаткан, малсылык менән шөгөлләнгән, заманына күрә хәллә генә йәшәгәндәр. Кайһы бер хужалыктар десятиналап (1 га, 0,9 га) арпа, һоло сәскәндәр. Халыктың төп шөгөлө: ағас яндырып - күмер, кайын тузынан – дөгет кайнаткан һәм малсылык менән булған. Шуларҙы базарға алып сығып, алмаштырып кәсеп иткөп көн күргәндәр. 1911 йылға тиклем халык хәллә яҡшы йәшәгән.

Әлегә билдәлә тәүбабабыз – Ибраһимғужа. Ул башкорт яуында батырҙарса һуғышып һәләк булғас, ауырлы катынынан йәнә ир бала донъяға килә. Әсә ырыуаштары тәкдире буйынса балаға атаһының исемен куша. Шулай итеп, Ибраһимғужаның улы Ибраһим, Ибраһимдың улдары Иглек (1758 - 1812) һәм Иғасура. Иглектең 6 улы: Нәзерғол, Килдеғол, Миндеғол, Байрамғол, Искужа, Һағынбай нигез корған безҙең ауылға. Нәзерғол менән Байрамғол ауыл урынын яратмай, аталары янына Әмделмәмбәткә кайтып китәләр. Калған дүртәүһе безҙең яктарға нығына. Килдеғол Ибраһимов (1780) тап без йәшәгән урынды һайлай. Ошонан алып ауылымды Килдеғол тип йөрөтә башлайҙар. Ауылым Карағасты бейек, Ташморон, Түгәрмә тауҙары араһында урынлашкан. Уны кап урталай бүлөп Һарағы йылғаһы аға. 3 урам (Мөхтәр

Сәғитов, Фәүзиә Усманова һәм Йәштәр урамы) һузылған. Ө. Тимерйәр үзенәң «Карағай - кыпсактар» китабында языуынса, 1859 йылда Килдеғол ауылында 23 йортта 153 кеше, ә 1920 йылда 92 йортта 400 кеше йәшәй. Хужалыктар һаны –105, уларза 551 кеше йәшәй. Пенсиянерзар – 44 кеше, эшкыуарзар – 5 кеше, 5 – пилорама, корт тотоусылар – 1 ғайлә, фельдшерлык пункты, мәзәниәт һарайы, мәктәп, балалар баксаһы бар, һунғы йылдарза өй һалыуылар – 8 ғайлә, әле без 9 - сыһы булып өй һалып йөрөйбөз, бура ултыртыуылар – 7 ғайлә. Беззең ауыл, күрше Яумбай, Кыпсак, Бәләкәй Кыпсак (Кардон), Колғана ауылдары менән бергә “Урал” колхозын ойошторалар. Килдеғолда тәүге мәктәп 1928 йылдың көзөндә, әлегә мәктәп 1989 йылда асыла. Быйыл Килдеғол урта мәктәбенә 80 йыл. Килдеғол мәктәбендә 95 бала булып, үткән укуы йылында тағы ла тулы булмаған урта мәктәпкә әйләнде. 10-11-се синыфка барасак 20 бала кайһыһы 132-се һөнәрселек училищеһына, Әбделмәмбәт, Иске Монасипта һ.б. урындарға белем алыу өсөн таралды. Мәктәп асылуға 80 йыл, 61 йыл башланғыс мәктәп, тулы булмаған урта мәктәп булып 16-сы йыл, урта мәктәпкә әйләнеүенә 16 йыл. Тарих өсөн күп һан түгел, ә кеше ғүмере өсөн күп. Бөгөнгө көндә Үтәбаев Инсур Рәмил улы укытыуылар коллективын етәкләй. Йәштәр ситкә китмәй, ауылда 5 пилорама, 5 магазин, фельдшерлык пункты, ауыл мәзәниәт йорто бар, «Урал» АХК-һы, ситтәрәк В. С. Яхиндың пилорамаһы ла эшләп тора. Эшләйем тигән кешегә эш етерлек.

Нарағы йәки Ер-һыу һәм үзебез хақында уйланып

Ни хэлдхөн, хуулар хууғынам?...
Күргән-кисергән, әйтерхен дэ,
Күз йәшеләй,
Ағын хууың менән йууылған.
Зарланмайхың, тыныс ағажың,
Һарағыкайғынам, һарағым....

“Кайһы ауылданһың?” – тип һораһалар, без, ғәзәттә, иң тәүҙә Килдеғолдан, тибез зә, өстәп, һарағынан, тип куябыз. Сөнки, районда берәүҙәр ауылыбыззы Килдеғол тип белһә, икенселәр уны һарағы буларак таний. Ә ысынында ауылдың рәсми исеме Килдеғол (1812 – 1814 йылдарҙағы Ватан һуғышында 15-се полк составында Парижғаһа еңеүлә юл үткән, ике көмөш мизал менән наградланған зауряд-хорунжий Килдеғол Иглек улы Ибраһимов нигезләгән). Шулай за кайһы бер фараздарға ла колак һалырға мөмкин. Әйтәйек, Бабһак менән Күһәкбей тарихында: “Кара һыйырһан һуң Күһәкбей Карағолөмбәттә, кызыл һыйырға атландырып, һарағыға килтерә. Йәйләүҙәге көллө кешә күрһән тип, Өмбәткә алып бара”, – тиелә (“Башҡорт халык ижады”, Өфө, 1980 й., 155-се бит). Күренеүенсә, был тирәләрҙә алыһ шул дәүерҙәрҙә лә төбәк атап йәшәгәндәр булырға окһай. 1908 йылғы Ғәлиә инәй Көмөшбаева: “Килдеғолдан бик борон алда был урында һарағы тигән олатай төйәк тоткан”, – ти торғайны. Шулай ук оло быуын ауылдаһтар: “Һарағы бит ул халык телендә генә ауылдың исеме, ысынында йылғаның атамаһы”, – тип алыһан. Улай икән, һарағының башланғыһ котоғо (көзоғо) кайза ла, койған үҙәнә ниндәй? Ни өсөн йылғаның атамаһы һарағы? Бына ошо һорауһар яуап таптыра. Берәүҙәр, йылғаның ауылдан һак кына өһтәрәк, Яланайыр менән Сатыра йылғалары куһылдығынан бирге өлөшө генә һарағы тип йөрөтөлә, ти. Был дөрөһ түгел. Ауылыбыззың арһаклы ир-уһаманы Нух ағай Көмөшбаев (1930 – 2005): “Һарағы йылғаһы ауылдан ун ике һакрым самаһы үрҙән, Кызһаргиткәндән ары, Караңғы йорт тигән ерҙән башлана, котоғо шунда”, – ти торғайны.

Уның һүзе йылғаның тәбиғи хәл-торошо, ағышы менән дә раслана. Ауылға хәтлемге юлында Һарағы уңдан да, һулдан да бик күп инеш-шишмәне һәм зурырак йылғаларзан: Айыусапкан, Караһыйыр, Бүреғырған, Ереклейылға, Яланайыр, Кашкат, Йәйеккыуыш, Игенсатлығы йылғаларын кушып ала. Ауылдың түбәнәндә Озонсал, Үрге Карағай йылға, Түбәнгә Карағай йылға, Озонғыр, Бүреғарт, Ишекалды яр йылғалары һәм күп кенә коток һыуы, шишмә кушыла. Ауыл әсендә уға Мәсет уяһы котоғо һәм Ташморон котоғо

һыузары ағып төшә. Һарағы тәү котоғонан 28 сакрым юл үтеп, Гиззиәт туғайының түбәнгә осонда Үзән йылғаһына барып коя.

Һарағы буйын (ауыл эсендәге хәзерге хәлен иҫәпкә алмағанда) муйыллыҡ, ереклек һәм таллыҡ каплаган. Урыны-урыны менән карағат, ағас еләге, гөлийемеш кыуаклыҡтары осрай. Әлбиттә, безҙең төбәктең ерле баһадир ағастары – карағай-карағастарһыҙ за булмайһыр йылға күрке.

Ололар һөйләүенсә, Һарағы элегерәк тулы һыулы, шәп ағышлы зур йылға булған. Кайһы бер ятыузарында, айырыуса Кызылъяр астында йәй уртаһында ла ат йөззөргәндәр. Һарағы ағымы һал ағызыуға ла ныҡ файзаланылған. Утызынсы-илленсе йылдарҙа кыркылған ағас һаллап Үзәнгә ағызып төшөрөлгән.

Йылғаның ауыл тирәһендәге өлөшөндә алтмышынсы йылдар азағында ғына ла әле ике яҡ яр бейек һәм бөтөн, матур сизәмлек, һыу буйзары тигез, таза туғайлыҡ ине. Төрлө балыҡтар күп булды.

Торғонлоҡ йылдарында иктисадты тәбиғәт менән иҫпләшмәй кайғырткан дәүерҙәрҙә килеп тыуған тоттош илдәге ҫажигәле экологик хәл Һарағы йылғаһына ла йөгөнтөһөз калманы. Башыузарҙа тәртипһез рәүештә минераль ашламалар кулланыу, һыу буйзарындағы урмандарҙы аяуһыҙ кыркыу, мал тоттоу һәм көтөүҙегә битарафлыҡ, һыу буйына ферма, пилорама урынлаштырыу, техника менән йылға ағышын борорға маташыу, балыҡ өйө булған ярҙарҙы емереү, муллыҡ заманында яғыулыҡ-майлау материалдарын әрһез түккеләү, техниканы һыуға төшөрөү – быларҙың бөтәһе лә йылғаның акрынлап үлеүенә, бөгөнгө кыҙғаныс хәлгә калыуына килтерҙе.

Шамбы, суртандар бөттө, бәрзе-сабаҡтар, бүтән ваҡ балыҡтар кәмене, һыу эсеүгә яракһыҙ тиерлек, Һарағының даны – киммәтле тиреле һылыу йәнлектәр – һыуһар, шәшкеләр юҡ кимәләндә.

Ошоларҙы уйлайһың да йән әрней – һис юғы ярты быуат элекке Һарағыны һағынаһың. Олатайҙар иҫемдә лә яратып, моңло итеп кушкан бит әле үзенә. Һарағыкай-Һарағым, тип йыр сығарып йырлап та йөрөгәндәр, ти.

Өйткәндәй, йылғаның иҫеме ни өсөн Һарағы? Быға ике төрлө аңлатма бар. Берәүҙәр, йылғаға иҫемдә уның тәбиғи күренешенә карап биргәндәр, ти. Йәғни һары һыу аға мәғәнәһендә. Был ҫаразды раҫлау маҡсатында шундай миҫалдар килтерәләр: яҡын тирәлә Һарығамыш, Һарығаулан, Һарғая кеүек төҫкә бәйле атамалы ер-һыу күп. Өҫтәүенә, безҙең ерҙең кыҙғылт-һары мәтеле, балсыҡлы (Балсыҡ соқоро тигән ер ҙә бар), һыу төбөнөң һарғылт-йәшел ылымыҡлы булыуы ла йылғаға һары төҫ биреп торғандыр.

Икенсе аңлатманы күберәк һөйләйҙәр. Борон бабайҙар малды күп көткән. 12 – 15-әр һауын һыйыр, 20 – 30-әр башлап йылкы малы тотқандар. Куйҙары ла ишле булған. Төйәктең мал тоттоуға уңайлығы ла быға мөмкинлек биргәндәр. Уралда ятабыҙ бит ни тиһең дә. Шулай, бер йәй олатайҙарҙың берененә һарығы һыуға төшә лә ағып китә. Һарыҡ аға, йәғни һарыҡ ағырлыҡ йылға мәғәнәһендә килеп сытқан да инде Һарағы атамалы, тимәк. Быны миңә 1912 йылғы Нәғимә инәйем Илсеғолова һөйләгәйне, хатта: ”Язғыһын аҡһа бер хәл, көпә-көндөз йәй уртаһында ағып киткән, ти бит”, – тип үк куйғайны.

Без ике аңлатманы ла қабул итәбез. Өҫтәүенә, туған йылғабыҙдың бөгөнгө хәл-торошона яраклаштырып. Ә бөгөн йылғабыҙ ни хәлдә – быны бөтәбез ҙә күреп, белеп торабыҙ. Бөгөн Һарағынан һарыҡ ағырмы-юкмы – уныһын әйтеүе ауырыраҡ, ә бына һыуының ”һарылығы” бар.

Һарағыбыҙ, ярҙам һорап, безгә һарыла. Безҙән башка уны күрсәләүһе, күтәрәүһе юҡ. Быны һуңғы йылдарҙа ауылдаштарыбыҙ аңлап калды: яҙлы-көзлө йылға буйҙарын тазалау хәҙер безҙә матур йолаға әйләнеп бара, инде һыу буйҙарын кыйламаһқа ла өйрәнеп алһаҡ, бик мәслихәт буласаҡ. Шунһыҙ за булмайһыр, иҫебезҙе быһратҡы килмәй ҙә баһа. Сөнки кемдәрҙер өсөн без барыбер Һарағылар булып калабыҙ. Йыш кына: ”Һарағылар – берҙәм халыҡ”, ”Һарағылар эшкә сос”, ”Һарағылар бай йәшәй”, ”Һарағылар һәр ерҙә алда”, – тигәндә иштергә тура килә. Һикһәненсе йылдарҙа райондағы бер түрә, йыйылышқа саҡырылғандарҙы теүәлләп: ”Кайҙа-кайҙа, алтмыш сакрымда ятқан Килдеғолдан Һарағылар килеп еткән, әргәлә ятқан Яңы

Собханғолдан яһарылар юк”, – тип тә әйткән ти бит. Быға өстәп, тағы ни тиһең... ауылына, ауылың косағында назға сарсап иркәләнгәндәй бормаланып-бормаланып ағып яткан йылғаңа әйләнәп карайһың да, күңелдә тыуған төйәк, йәшәйеш һаҡында шиғыр шыбырлай башлай...

Был ерзә борон-борондан
Йәшәгән ата-бабам.
Үз затымдың шәжәрәһен
Кинәһәп әйтә алам.

Олатайзарзан мирасқа
Калған бик матур төйәк.
Уны бизәп, нурлап йәшәү –
Бына шул минең теләк.

Һәр тарафым: таузар, таузар...
Урман менән капланған.
Һарағының булды микән
Берәй мәле аҡмаған?..

Юктыр, йылға аға, аға,
Ашығып аға алға.
Әйтерһең дә, ғүмер аға,
Быуынға-быуын ялғап... [1]

Таузар, каялар, түбәләр

Яланғастүбә. Ауылдың төньяғындағы калкыу тау. Элегерәк битләүенең һәм түбәһенең яланғасы зурыраҡ ине. Йылдар уза килә бирге итәгендәге ағастар олпатланып, яланғасы кысырыкланды. Кырзан караһаң, түбәтәй дәмәле генә. Бер йылы шиғыр за сығарғайным:

Яланғастүбә, әйтерһең, күбә,
Ауылдан безгә шулай күренә.
Тау түбәһенә менеүсә кеше,
Һайлай за юлын, шунан үрелә.
Өстәге юлдан үр һәүетемсә,
Текәлек менән көсөң самалай.
Ынтылһаң тура, кырынлығы бар,
Йөрәккенәңде куркыу камалай.
Яланғастүбә ауылға баккан,
Иң калкыу түбә - ғорур тау беззә.
Кызыкһынһағыз, килеп кайтығыз,
Юл һайлап үргә, менербез бергә.
Яланғастүбә аша яраткан тауыбыз.

Ике үркәсле Өүзектегә, берәү әйтмешләй, “Кавказ таузары менеп тиңләшерлек” армыт-армыт Капчал таузарына юл бара. Таузың арғы яғы куйы урман. Ә аста таза һыулы тау шишмәһе сылдырай...

Карағаслы бейек. Карағаслы бейек - каршылағы ғорур тау. Бейеклеген исбатлау өсөн қышқы қысқа көндәрзә қояштың тау түбәһенән ауылға сак-сак қына күренеп қалыуын әйтеу зә етә. Гүйә, ике байып, ике қалққандай.

Исеме үк әйтеп тороуынса был тау күберәгеп карағас урманы менән қапланған. Шуға ла карағастарзың энәһе һарғайған осорза тау усақ дәрләткәндәй балқып тора.

Карағаслы бейектәге урмандың ике тапқыр қыркылыуына шаһит боронғо ауылдаштар. Тик бүтән делянкалағы һымак усақ йәки саука қаплап алмаған таузы, йоко ерзе тишеп карағас үсентеләре шытып сыққан һәм матур булып үскән. Күрәһең, тау битләүе үзенә ереккән ағасына тоғрологон нық һаклай, ә карағас асабалық тамырын тәрәнгә ебәргән!

Карағаслы бейек түбәһенәң арғы ауышы яланғас асықлык. Унан Байғазының Уразы тауы, Акбейек, Бөрийән таузары, үзебеззен яландар һәм акландар, ағасы қыркылған делянкалар, оло юл айырым-асық күренеп тора.

Карағаслы бейектәң бирге битләүендә, карттар һөйләүенсә, элегерәк куян, төлкә, коралайзар тулып йөрөгән. Ә арғы яғында болан, һеләүһен, бүре, айыу иркәнләгән.

Һикһәнәнсе йылдарза таузын урта тошон қыркып оло юл һалғаны бирле йәнлектәр ауылдан ситләште. Элекке менән сағыштырғанда, коштар тауышы ла һирәкләнде.

Бөгөнгә Карағаслы бейек - еләк, көртмәле, бөрләгән, бәшмәк кеүек һиғмәттәр төйәге. Ауылда шун- дай ырым йәшәй: Карағаслы бейек битләүендә қар бөтәмә - йәйгә аяқ бастық тигән һүз.

Түгәрмә. Ауылдың көнсығышындағы ике таузан хасил ул. Берәһен Оло Түгәрмә, икенсәһен Бәләкәй Түгәрмә тип йөрөтәләр. Без былай айырып тормайбыз, икәһен бергә Түгәрмә тибез зә куябыз. Биргәһе безгә нығырак яқын, бәләкәй сактан 1, 9 май көндәрәндә баллондар тәгәрәләтеп мөндәрәп, пионер усақтары яғып, тауға әсенеп бөткәнбөз. Шуғала һүзем шуныһы тураһындарак.

Түгәрмәне Түгелмә тиеүселәр зә бар ауылда. Қалай за дөрөс. Сөнки исемәһең қилем сығышы: таш

тәгәрәләп, ололар әйтмешләй, “түгәрмәләп” һәм түгеләп ятыуға бәйле.

Тауға мөнгән һырты һөзәк һузымлы, ә битләү яғы текә. Әммә қыйыу егеттәрәбөз саңғыла ла һәм... трактор(!) менән дә тапқыр төшкән осрақтар бар.

Түгәрмәһең ысынға окшаш легендаһы йәшәй халық телендә. Имеш, Граждандар һуғышы вақытында ақтар тау түбәһенән, қызылдар астан пулеметтарза атышып ятқандар. Қызылдар позицияларын қорған урында өй һалған Сәфиуллин Илшат кусты, бер йылы картуфы баксаһынан пулемет патрондары табып, музейға бирзе. Шул тирәләрзә электән окоп қа

окшаған сокор-сакырзар за була торғайны.

Түгәрмә түбәһе ауылдаштарзы, кунактарзы, айырыуса балаларзы һәм йәштәрзе үзенә тартып, сакырып тора. Язғыһын тау карзан эрселеү менән тауға үрмәләй башлайзар. Өстән ауыл ус төбөндәгеләй бик күркәм күренә.

Һил төндә Түгәрмә өстөнән Мәғнит шандағы ла һызатланып беленә. Элек ауылдаштарыбыз Түгәрмә тапкырында фотоға төшөргә яраткан. Ауылға килеп ингәндә урамдын үрге осонда көзгөләй яктырып иң элек күзгә ташланған матурлык - Түгәрмә тауы! Үзәк урамға кот өстәп тора ул.

Әйткәндәй күрше Колғана, Байғазы һәм Яуымбай ауылдарында ла үззәренән Түгәрмәләре бар. Уларза нисектер, ә бына беззә иртән торғас иң тәүзә Түгәрмәгә күз һалыу ғәзәте бар. Сөнки қояш беззә Түгәрмә артынан қалқа...

Әүзәкте. Урал армыттары – яланғас түбәле тау тезмәләре... Күпте күргән, маңлайзары һырланған, уйсан аҡһақалдарға окшатам мин аҡ қылғанлы, һуйыр ташлы, яланғас түбәле тау тезмәләрен. Уларға бакһан, бүлкәт-бүлкәт тау қуйындарынан аттар кешнәгән, қыңғыраузар сыңғыраған, тау морондағы киртләс-киртләс таштарға басып моңло берәү қурайзы берсә һызландырған, берсә қыуандырған, тау итәгендәге итле қазан астына яғылған усақ тирәһендә қыз-қырқын сыуалған, арырақ сыр-сыу қилеп бала-саға уйын қорған, бирерәк күп йәшәгән сабыр инәйзәр, күгүләнгә йәйелгән балас йәймәгә ултырып, ил хәлдәре, үз әхүәлдәре һақында һөйләшкән һымак тойолоп қитә. Ауылдың төһьяк-көнсығыш яғындағы яланғас түбәле тау тезмәләре иғтибарзы айырыуса үзенә тарта. Әүзәкте... Ата-бабаларыбыз һиләктән был түбәләстәргә шундай исем бирзе икән? Был, моғайын, һәр кемде лә қызықһындыралыр. Бөрийән районы Әбделмәмбәт ауылының хәзәрә тракторзар гаражы урынында (үткән быуат урталарында) йәшәгән Иглек қарттың өйөр-өйөр йылқылары була. Һәр яз һайын Иглек бабай алты улына урман тарафтарына (қыш урталарында) таралған йылқыларын әзләп алып қайтырға қуша. Малайзары һәр яzza ла, һәр әзләгәндә лә йылқыларын әлегә Әүзәкте битләүәнән қилеп табалар. Аттар был яқтағы яланғас түбәле таузарза иртә күтәрелгән қурпыға қиләләр икән. Өстәүәнә қышқыһын тау түбәһендә қар һай була. Йылқыларын ураған һайын был тирәләрзән әүзәкләп алып қайтқан малайзарзың тәкәте қорой. Бер қайтқанда аталарына: “Атай, шул яктарза қурпыһы иртә күтәрелер, түбәһендә ел-қар ятмас бейек – бейек таузар бар. Аттар шунда тартыла.

Ташморон. Ауылдың төһьяғындағы таузар тезмәһенән түбәңгә осон шулай атайзар беззә. Түбәһендә әре-әре таштар өйөмә - алпамышалар қоролмаһы тип уйларлык! Шул таштар араһында бер йылы укыусылар менән языу таптық. “Искужин Муса. 1965.” тиелгән.

Ауылдашыбыз Искужин Муса Бөйөк Ватан һуғышында була, қаты яра ала. Иң зур нағрадалары: III дәрәжә Дан ордены һәм маршал Коневтын Мактау қағызы. 1969 йылда вафат була.

Ташморондоң элекке вакыттарын өләсәйзәр һағынып һөйләр ине. Изәндәй тигез ташлы қыуышырақ ере була. Өләсәйзәр бала сакта шунда өй қороп уйнай. Әргәләге тарбак ботаклы кәрлә қарағай, йәнәһе, теген машинаһы.

Ташта ултырғанлыктан, буйға үсмәгән ул қарағай 70-енсе йылдар азағында ла бар ине. Радио һәм телефон сымдарын аша үткәрәп, байтақ йылдар бағана ролен дә башқарзы.

Без малай сакта ла Ташморон күтәрәнке, мөһабәт булды. Аста һарағы йылғаһы, тапқырза ғына ике ятыу: Өлкән ятыу, Бәләкәй ятыу, тип йөрөттөк уларзы. Өлкәнәндә өлкәнәрәктәр, Бәләкәйәндә бәләкәйерәк қыззар- малайзар йәй буйы һыу төшөр инек. Һыуза бақалай супылдашып ятабыз за, Ташморондоң теге шыма ташында қояшта қызынабыз. Был мәлдәрзә хатта ождаһың да ары торһон һымак.

Ташморондоң арғы яғында зыярат булды. Кәберлек буралары һәм таштары хәтерзә қалған. Бесәнлеккә - Озонсал буйына беззең юл шунан үтә ине. Без бәләкәс малайзар: Кәбир қустым да мин ағайға әйәрәбез. Атай буралар янында туктала: аръякка сығып булмағас, яз үлгәндәрзе

бында ерлэгәндәр, быныһы шул инәйегез, ә быныһы шул апағыз кәбере, ти. Фазулла олатайзын улы Искужин Хөсәйендең исеме генә искә инеп калған.

Нух ағай Көмөшбаев:

– Ташморон аргында 17 кеше ята, Кордондан да килтереп куйзылар, - ти торғайны. 1974 йыддың мартында Әбделмәмбәт, Килдеғол бригадалары үзаллы “Урал” колхозы булып ойошто. Рәйесе - Таштимер ағай Әлибаков. Таштимер ағай үзе лә тыңғылык белмәне, кешеләрзе лә нык эшләтте.

Ауылға әрмәндәр килеп тулды. Ферма торлактары һала башланылар. Ситтәрзең һинен тәбиғәтендә, тарихында эше бармы ни, баяғы зыярат таштары ла, Ташморондоң эре-эре тигез таштары ла юкка сыкты, төзөлөш эшенә яраны.

Бригада ла техника, мал күбәйзе. Һарағы йылғаһының ағышы үзгәрзе, ярзар емерелде, һыу һайыкты, ятыузар юкка сыкты, муйыллык, таллык кәмене, еректәр короно.

Быуаттар буйы ғорур торған Ташморон да һуңғы 30-40 йыл эсендә таркалып, сүгеп калғандай. Тик исеме генә үзгәрмәне. Сөнки уға был яңғырауыклы матур исемде иң күркәм сактарында ата-бабаларыбыз үззәре биргән бит!.. [1]

Кышлау. Кышлаузы әллә шул яктарза үткәреп карайыкмы?” – тизәр. Иглек карт ак һакалын һыйпап, кеткелдәп көлә: “Минең йылкыларымды әүзекләп торған ул ниндәй мөгжизәле, тылсымлы тау һуң ул. Булмаһа, Килдеғол улым, шул яктарзы һыбай карап әйләнәйек әле”, - ти. Аттар ылыккан тау за окшай Иглек олатайыбызға. - Ысынында, бик арыу таузар икән был яктарза. Иркәлектәре ниндәй! Йылкыларымды тиккә әүзекләмәгән икән”, - ти бабай. Һуңынан 1812-1814 йылдарзағы Ватан һуғышында йөрөп кайтқас, Килдеғол, ағай-энеһен әйәртеп, малай сактарында күңеленә йылы тойғо калдырған әлегә ауылыбызға килеп нигез кора. Был яктарға үззәренең, йылкыларын әүзекләп килтергән таузы искә төшөрөп “Әүзекләүсе тау”, “Әйзүктау” тип йөрөтөр булалар. Әүзекте атаманы, шул “Әйзүктау” һүзенән килеп сыккан да инде.

Түгелмә тауы. Ауылдың һул яғында Түгелмә тауы бар. Ул бик бейек, ауылдың буйынан-буйына һузылып китә. Таузың бите яланғас, йәшмә ташы күп. Шул таштар асқа тәгәрәй-тәгәрәй түгелеп ята. Шуға күрә лә ул таузы “Түгелмә тауы” тип атайзар. Хәзерге көндә таузы Түгелмә тип кенә йөрөтәләр. Тауза август айзарында бәшмәк күп була, ә кистәрен йәштәр иң бейек түбәһендә усаҡ яғып, күңел асалар. Ауыл уттарын күзәтеүе – үзе бер һокланғыс күренеш.

Бүре кырған тауы. Был тауза бүреләр күп йөрөй, һәм һәр ваҡыт малдар күпләп кырылып тора. Быр йылы малдар нык кырыла. Ошонан һуң исеме “Бүре кырған” булып кала.

Кыззар киткән тауы. Был ерзә йәйләү урынлашқан. Бер заман бик күп еләккә сыккан кыззар азашып ошо йәйләүгә килеп сығалар. Йәйләүзекеләр уларға юл өйрәтеп, сәй эсереп ебәргәндәр. Кыззар имен - аман үззәренең тыуған ауылына кайтып еткән.

Ақбалсыҡ каяһы. Каяла балсыҡ күп, ул балсыҡтан ғына тора тиһәк тә яңылышмасбыз. Ауыл халкы мейесен ақларға шул балсыҡты килеп ала. Мейес ақ кына булып китә.

Көрәште тауы. Был тауза сейә күп. Элек сейәне ауылдың кыззаны күмәкләшеп барып йыйып алып кайтыр булғандар. Көрәште тауының исемен ике төрлө аңлаталар. Һуғыш булған тау бик текә юл шуған үтә, тауға йөк менән йәйәү күтәреләүе бик ауыр була, көрәшә-көрәшә менергә кәрәк булған. Шуға “Көрәште” тип атағандар

Каттансык тауы. Был таузы иғтибарлап караһаң, бер каты балсык, бер каты тупрак. Шулай катлы-катлы булып урынлашкан. Шунуң өсөн тау “Каттансык” исемен алған да инде. Тауза акбалсык, кызыл балсык бигерәк күп.

Кашкат тауы. Бер ир-егеттең якшы ғына кашка аты булған. Шунан бының аты капыл ғына юғала ла куя. Бер үзе эзләй-эзләй тапмағас, тыуған-тыумасалары менән бергәләшеп эзләйзәр. Бик озак эзләгәндән һуң, арып-талып ял итергә ултыралар. Үз-ара һөйләшәләр. Аттың эйәһе кайғырып: “Кашка ат кайза икән?” – ти. Шунда бер туғаны: “Һағынбайзар һакколак була торғандар, кыскырып һөйләмә, ишетеп калырзар за лакап итеп һөйләрзәр”. Ысынлап та, шул тирәлә якында ғына Һағынбайзардың береһе тыңлап тора. Шунан алып был таузы “Кашкат” тип йөрөтә башлайзар

Йылғалар, шишмәләр, кисеү

Озонсал йылғаһы. Был йылға ауылдың башында урынлашкан. Ул озон булып, өйөрөлөп-өйөрөлөп, салынып аға. Өзәрәк бара бирә лә, салынып, кире шул ергә килә һәм Үзәнгә коя.

Ыласын йылғаһы. Бында йылға буйзарында кешеләрзең бесәнлеге күп. Һәр бер ағаста тиерлек ыласын оялары бар. Улар һауала тауыш биреп осоп йөрөйзәр.

Ялан йылға. Зур яланды урталай бүлеп, йылға ағып ята. Эргә - тирәһендә лә яландар күп.

Яландар, туғайзар

Мулла туғайы. Ауылды сығып, Колғана яғына киткәндә бер туғай үтеп китәһең. Был бесәнлек ере. Элек ғүмер буйы был бесәнлекте Йыһанур тигән мулла сапкан. Хәзер ул бесәнлек Билалов Мазһар олатайза. Йыһанур мулла үлгәс, был туғайзы “Мулла туғайы” тип йөрөтә башлағандар.

Иген саттығы яланы. “Иген саттығы” ерендә элек-электән иген үстәрәләр. Хәзер бында “Урал” колхозы үстәрә. Шуға был иген үскән ер “Иген саттығы” булып калған

Оло һаз яланы. Оло һаз бесәнлегендә, зур, тәрән баткаклы күл бар. Имеш, төнөн был һазза шайтандар йөрөй.

Ете баш тамағы. Элек ғаиләләр бесәнде бергә эшләр булғандар. Кәбән койоп, кәртәләп кайткандар. Кыш етеп, кар яуғас, ат менән урманға кәбән ташырға барғандар. Кәбән төбөнә еткәс, төбөндә ете һарык башы күреп калалар. Бурзар ашап йөрөгән. Һуңынан был тамак “Ете баш” булып кала.

Муйыл түбә яланы. Муйыл түбә яланында әрәмә буйында муйыл күп. Шул әрәмәнен түбәһендә генә элек-электән зур муйыл ағасы бар. Емеште күп бирә, әре лә.

Караңғыуй (Үргезма). Ауылдарыбыз рәсми исем алған, халкының исәбе алынған йылдарға тиклем мал бағыуға, донъя көтөүгә уңайлы, аулаклығы, иркенлеге, тәбиғәтенәң ис киткес хозурлығы менән йәндәрзе арбаған әлегә йәнтөйәгебеззә әллә күпме быуат әллә нисә быуын ғүмер иткән инде. Быны һәр тарафыбыззағы күп һанлы, өстәүенә, тәрән мәғәнәле, күбеһе боронғолокто сағылдырған ер-һыу атамаларыбыз за исбатлай.

Килдеғол ауылынан Һарағы йылғаһы буйлап түбәндә, ете сақырым самаһы аста ята Караңғыуй тигән ер. Ул тирәләге зур-зур яландар Кыпсак бригадаһына карай: элегерәк иген сәһәләр, хәзер айырым кешеләрҙең сабынлығы.

Караңғыуйҙың тарихы бик тәрәнгә китә. Уны хатта Әбделмәмбәт, Килдеғол ауылдарын барлыкка килтереүсә төбәк - тәүтөйәк тип тә билдәләйҙәр.

Тукһанынсы йылдар уртаһында ауылыбыҙдың аҡһакалы, төбәк тарихы буйынса киң мәғлүмәтле Нух ағай Көмөшбаев (1930-2005) мине ата-бабаларыбыҙдың боронғо ызмаһы (был ерҙе Үргеһама тип тә йөрөтәләр) - Караңғыуйға алып барҙы. «Был изге ер, ниндәй сәбәптәндәр боронғо олатайҙар тәүҙә ошо ергә нигеҙ корған, - тип һөйләгәйне шул мәлдә Нух ағай. - Бәлки, урыс батшаһының берәй оронсоғо тейеп, күсепме-касыпмы килгәндәрҙер, уныһы безгә караңғы инде. Әммә кеше аяғы баһмаған ергә, караңғы уяға тиккә килеп ултырмағандарҙыр»...

Миңә шуныһы кызык тойолдо: әлегә ауылыбыҙдың көнсығышындағы мәғрүр Түгәрмә тауҙарының, әйтерһең дә, күсермәһе ине бында. Шул уҡ теһемле, яланғас түбәләләр, тик тәпәһерәк булыуҙары менән генә айырылалар. Нух ағай менән, уның элекке самалауы буйынса, боронғо зыяратты, кәбер таштарын эҙләнек, әммә таба алманык. Күрәһең, етмешенсә йылдарҙағы коршовка, йәғни яландарҙы киңәйтеү ваҡытында улар ер менән тигеҙләнеп юкка сыккан.

1912 йылғы Нәғимә инәй Илсеғолова: «Олатайҙар, Караңғыуйҙа кайын бурама нигеҙҙәре булды, тип һөйләй торғайны», - тиер ине. Ул нигеҙ урындары ла хәзер белемәй инде. Әммә касандыр бында как кайын бурамалар булығы хақында әйтеп калдырылығы-ата-бабаларыбыҙдың ялан яғынан килгән булыуҙарына, төзөлөштә, ғәҙәттәренсә, тәүҙә кайын ағасына өстөнлөк биреүҙәренә дәлил һымак. Әйткәндәй, яуымбайҙар за һуңынан Әбделмәмбәт ауылынан айырылып сыккан. Яуымбай ауылының боронғо атамаһы Кайынәй - был да күп нәмә хақында һөйләй.

Күп һыуҙар ағып, байтак йылдар узғас, XVIII-XIX быуаттар сигендә, ата-бабаларыбыҙ әлегә Әбделмәмбәт, Килдеғол ауылдары еренә күсенеп ултырған. Ө тәүтөйәктәре - Караңғыуй, йәғни Үргеһама, ундағы, бәлки, кайнап торған боронғо тормош - алыс тарих төпкөлдәрендә тороп калған... [1]

Муйылтүбә. Килдеғол ауылынан байтак үрҙә Муйылтүбә иһемле киң билдәле, берәү әйтмешләй, ауыл булып ултырмалы котло ер бар. Ололар һөйләүенсә, атамаһы урындың муйылға мул төбәкле булығына бәйле килеп сыккан. Куһма һүҙең халык телендә еңеләйтеп яһалыу юлы: Муйыллы төбәк - Муйылтөбәк - Муйылтүбә.

Был төбәккә бәйле шундай хәтирәләр, тарихтар һаклана.

Без бәләкәй сакта, алтмышынсы йылдар азағында, бында кайынлы- карағайлы урман эһендәге зур булмаған асыклык ине. Арырак ферма һарайы, ә был якта, асыклыктың калкыу урта тошонда, ике бүлмәле йорт булды. Атай, әсәй, Кәбир куһтым һәм мин бесән осоронда был йортта күп йокланык. Бер сақырым тирәһе үрҙә яткан Айыуһаҙында атайҙар бесән сапты. Без зә, бәләкәс малайҙар, шунда мыштырланык. Бирелейортка һыуға барып килергә (һазлык булһа ла, Айыуһаҙында әһәр һыу булманы), уһак яғып сәй кайнатырға эһкиндек. Кис төһөүгә Муйылтүбәләге «өйөбөзгә»йүнәләбез. Айыуы бар сабынлыкта, без куркыр, тип атай кыуышта йоклатмағанды һуңынан ғына әһәйҙән иһеттек (атай һуғыш яралары кузғалып, башына яһалған икенсе операциянан һуң, 1971 йылда 53 йәһендә генә вафат булды). Йылдар үткәс, сабынлык ситендәге йыуан карағай төбөндәге кыуышта йоклаған ваҡыттар за күп булды.

Шулай итеп, караңғы төһөүгә Муйылтүбәгә киләбез. Атай зур итеп уһак дөрләтеп ебәрә, әһәй Муйылтүбә йылғаһында йыуып килтергән кәзә итен сүлмәк тултырып бешерергә һала. (Әйткәндәй, ул заманда ауылда иң күп кәзә көткән ғаилә безҙеке булғандыр, моғайын. Үзенсәлекле ала кәзәләребез ауылда әллә кайҙан айырылып торзо, айырым көтөү булып тау кырлап тулып йөрөрҙәр ине). Кәзә итен хәзер генә һанламайҙар, ә без кәзә, болан, һуйыр ите аһап үскән малайҙар.

Иң тәу көн килгәндә атай йорт тирәһендәге озон үләндәрҙе саба, без йүгереп йөрөп уны өй эсендәге урындыкка ташыйбыз. Танаузы ярып барған әскелтем әрем, киндер естәре аңкып торған йәш үлән өстөнә атай йөкмөп килтергән түшәк-каралтылар йәйелә. Тизҙән йәш кәзә ите бешеп тә сыға һәм урындык уртаһына түшөлгән ашъяулыкка зур булмаған табак менән килеп тә ултыра. Ул арала куйы төн караңғылығы тирә-якты ялмай. Йорттоң асыҡ ишегенән шул тапкырҙа ғына ялбырап янған усаҡ яктыһы өй эсенә һүрәнке генә булһа ла яктылык төшөрә. Ошо илһамландырғыс ярым караңғы йорт эсендә татлы ыуыз итте кинәненеп ашап, һурпа эсеп алабыз за әуен базарына китәбез. Муйылтүбәләге ошо сихри кистәр күңелем төпкөлөндә бала сағымдың иң сағыу хәтирәләренең береһе булып һеңеп калған.

Атай менән әсәйҙең шул ваҡытта һөйләшкәндәре хәтерҙә. Әсәй был тирәнең атамаһы менән кызыкһынып, ә кайҙа бында муйыллы түбә тип һорай, ә атай: «Борон Муйыллы төбәк тигәндәр был ерҙе, йылдар үткәс, Муйылтүбәгә әйләнеп киткән», - ти.

Илленсе йылдар аҙағында Муйылтүбәлә колхоз малдары өсөн һарай төзөлә, ауылға бесән ташыу ауырлығын уйлап, бер-нисә йыл һауын һыйырҙарын бында кышлаталар.

- Мал астын санаға тейәп үзөбөз сығарып түктөк, шул сана менән үзөбөз эргәләге кәбәндәрҙән бесән ташып ашаттыҡ. Йылғала алмашлап мәке уйыр, һыйырҙарҙы шунда төшөрөп һуғарыр инек, - тип һөйләй Башҡортостандың атказанған малсыһы, хеҙмәт ветераны Сәүҙә апай Усманова.

Колхозға тракторҙар кайтарылып, хужалыҡ бер аз хәлләнгәс, ферма кышлауға ауылға күсерелә.

1974 йылда Әбделмәмбәт, Килдеғол бригадалары «Ағизел»дән айырылып, «Урал» исемле үзәллы колхоз булып ойошто. Рәйесе йәш, белемле, энергияһы ташып торған Таштимер ағай Әлибаков ине. Ул тәүҙән үк ең һызғанып эшкә тотондо: хужалықтың малсылыҡ тармағын үстөрөү өсөн кырсылыҡка башым яһаны, сәсәүлек ерҙәрән киңәйтеү башланды. Кеүәтле тракторҙарҙа Муйылтүбәне лә танымаһлыҡ итеп үзгәрттеләр, ағастарын тамыр-томоро менән һөрөп, асыҡлыктан зур ялан яһанылар. Безҙе үз коһағында йылытқан, күнелдә йылы хәтирәләр калдырған теге изге йортто һәм мал һарайын үртәүҙәре генә күнелдә әрнеткәйне ул алыс йылдарҙа.

Хәҙер Муйылтүбә колхоздың ундырышлы иген басыуы иһәпләнә. Быйыл унда һоло үстөрҙөләр.

Яландың бер яғында битен кояшка куйған каялы тау. Түбәһендә сейә уңа торған, ә битләүендә, шағир әйтмешләй, «журай еләк тә ер еләк».

Ялан ситендәге үзәктәрҙә бесән сабалар. Ә аста каршы тау куйынынан инеш алған Муйылтүбә йылғаһы сылдырап аға. Әлек ул шарлап аккан зур йылға ине, матур ғына кисеүе лә булды, һуңынан, оло юл һалынғас, кисеү таш күпер астында калды.

Йылғаның ике яғын куйы муйыл кыуаклыҡтары каплаған. Иһеменә күрәләр инде, муйылы мул, үзенә башка әре һәм тәмле.

Хәҙер яландан кайтырға сыккандағы бейек һәм текә каршы тауҙы ла Муйылтүбә тауы тип йөрөтәләр. [1]

Бирелейорт. Бәләкәй сактан без ен, убыр, шайтан, шүрәле, мәскәй әбей, бире һакында күп ишетеп үстөк. Шундай заттар барлығына ышандыҡ та хатта, яңғыз урманға барыуҙан тыйылдыҡ, төндәрән урамға сыкмаһ инек. Был, үзенә күрә, шаян-шаталак баланы һәр төрлө хәүефһезлектән курсалауҙа мөһим алым да булып торған.

Әһәйемдең әһәһенең әһәһе Ғөбәйҙә өләһәйҙе без картөләһәй тип йөрөттөк. Күпте белгән талантлы тел әйәһе ине ул - әкиәттәрҙе, бәйәттәрҙе көйләгәндәй генә итеп һөйләп ултырыр ине. Һуңғы йылдарында һуқырайҙы, әммә без Сәғүрә, Мәрийәм апайымдарға әйәреп, картөләһәйҙең хәбәрҙәрән тыңларға тип йүгерешеп йөрөр инек. Ен, убырлы карсыҡ, биреләр һакында тәүҙә унан ишеткәнбездәрҙә әле. Һуңғарак кызы Хәнифә өләһәйем, әһәйем, күрше-күлән инәйҙәрҙә

шундай куркыныс ят заттарзы кыстырып күп вакигалар һөйләрзәр ине. Хатта ауыл тирәһендә Бирелейорт тигән ер барлығын, уның мажаралы тарихы булыуын да белеп үстек.

Ауылдан үрзә, Муйылтүбәнән бейек булмаған калкыулык аша ята Бирелейорт. Һөйләүзәрәнсә, бында борон йәй мизгелендә кыуыштар короп «тотош ауыл булып» яткандар, бесән эшлэгәндәр. Кашкат, Олоһаз буйзарына ла бесәнгә йөрөгәндәр, әммә төп торған урындары ошо төбәк булған. Ғәзәттәге бер көндө бесәнселәр арып-талып эштән ялга туктайзар. Былар ашап-әсәүгә көн кискә ауыша, караңгы ла төшә. Усак тирәләй әңгәмә короп, вакигалар һөйләшеп ултырғандан һуң, йокларға тип кыуыштарға таралышалар. Дөрләп янған усактар һүрелә һәм бысқыуға кала. Усак төтөнә төн томанына үрелеп - һаркыуға, ялан ситендәге йылға буйына төшөп ята. Кыуыштағылар инде йоклап киттек тигәндә генә уларзы шомло, шау-шыулы тауыштар уята. Бына бер вақыт баяғы йылға буйлап үрәнә карай күзгә күренмәс тотош халык ағымы ығы-зығылы күсенә башлай. Көслә тауыштар йән өшөтә: катындар сеңләп һыкрана, балалар илай, ирзәр шаулаша, һыйырзар, һарыктар бакыра, аттар кешнәй, әйзә, әйзә, һәш-һәш, тпрү-тпрү, берә-берә, һәш-һәш, тип мал кыуалаузар башлана. Күсенәү төнә буйы бара, таң һызатланыуға ғына уйһуылык тынып кала. Кыуыштағылар йоко әсәре күрмәйзәр, куркыузар, кот осоузар күп була. Эш, кыуыш кайғыһы китә, иртән торалар за, әйберзәрән төйнәп, биреләр күсенгән был тирәнән йәһәтерәк китеү яғын карайзар. Шул замандарзан бирле был ер Бир(е)лейорт булып йөрөй. Бығаса колхоздыкы ине, хәзәр ауылдаштарзың пай ере.

Бирелейорттан Муйылтүбәгә калкыулык аша сыккан трасса - электр линияһы буйы минең сабынлығым. Шуны ла әйтеп китмәй булмай: мәктәп асылып, 1990 йылда ауылға күсеп кайткас, урындағы түрәләр миңә сабынлык ере «таба алманылар», ул сактағы мәктәп директоры менән беззә «нык хәстәрләп», бесән эшләргә Колғана ауылы аша йәһәннәм төпкөлөнә ебәрзеләр. Бер йыл барып ятып бесән эшләнәк тә, икенсе йылына йөрәмәнек, бөтә кеше рәхәтләнәп бесән эшлэгәндә без катыным (ул да укытыусы) менән трасса тазаланык, ботак өйөп, усактар яктык. Ярай, ул йылы бесәнәбез нақысырак булһа ла, уның карауы, бына тигән шәхси сабыным бар хәзәр. Быныһы һүз ыңғайы. Кызык күреп, катын менән бер йылы ошо сабынлығымда бесән эшлэгәндә Бирелейорт ситендә ГАЗ-52 маркалы автомашинамдың кузовында йокланык. Төн тып-тыныс булды, Аллаға шөкөр, биреләр күсенмәне, тик шуныһы, «замана биреләре» генә мотоциклда, атта һыбай тегеләй-былай үтеп торзолар, беззәң янда туктап, тәмәке һорап китеүселәр зә булды...[1]

Ахун уяһы. Килдеғол менән Байғазы ауылдары араһы 18 сакрым. Борон-борондан халык аралашып йәшәй: кыздарын кейәүгә биреп. килән төшөрөп козалашып, туғанлашып бөткән. Ике ауыл араһындағы бер төбәкте Ахун уяһы тип йөрөтәләр. Ул атаманың тарихын ике вариантта һөйләйзәр.

Килдеғол ауылынан 1930 йылғы Көмөшбаев Нух Исмәғил улынан язып алынған буйынса уның тарихы ошоллай бәйән ителә.

Ахунйән ағайзың катыны Хәйерниса еңгә Байғазынан булғас. Ағай кәйнештәрәнә кунакка йыш йөрөр ине. Алтмышынсы йылдарза була был хәл. Кышкы буранлы бер көндө Байғазыға китеп баралар былар. Оло яланға сыкмас борон Ахунйән ағай бер уяла атын карағайға бәйләп тора ла йәһәт кенә зур болан атып ала. Тиреһен һызырып күстәнәслек ит бүлөп ала ла калған итте карға күмөп китә.

Байғазыла кәйнештәр ихлас каршылай езнәне, матур кунак итәләр. Һый еткәс, езнә кешенең теле сиселәп, болан хақында һөйләп ташлай.

Кәйнештәргә мутлык эшләү мәрәкә бит инде, езнә йокларға яткас, ат егәләр зә сабалар боланлы урынға.

Ике-өс көн кунак булып туйғас, Ахунйән ағай еңгә менән кайтырға сыға. Итте тейәп алырға тип теге төбәктә туктаһа, ит юк, тире менән тояктар ғына ятып калған. Һай. Шайтан алғыры. Кәйнештәрзәң генә эше был, һәмәйттеләр асык ауыз езнәләрен,- тип көлә ахунйән ағай. Ахун уяһы атаманы шуна калған, ти Нух ағай.

Байгазы ауылынан 1932 йылғы Сабитов Яхъя ағай был тарихты үзенсә һөйләй.

Ул уя байгазы ауылы биләмәһенә инә. Безең ауыл бесәнселәре оло яланға кушып ул ерзе лә саба торғайнылар. Бер йылы бесән мул булды. Ундай йылдарҙа аҙау кәбән калдырһаң икенсә йылға иркәнерәккә килә.

Совхоздан бесән кабул итергә комиссия килеп төшә. Урындағы етәкселәр алдағы йылды уйлап бесәнде бөтә иҫәпкә индермәскә булалар.

Комиссия Оло яландағы кәбәндәрҙе үлсәгәндән һуң. Теге уялағы кәбәнгә ыңғайлайҙар. Шулай итеп саҡ ауылдыкылар бер тауыштан һөрәңләп ебәрәләр:

-Уныһы безҙеке түгел, һарағы ауылы Ахунһәндеке!

Шулай итеп Байгазылар икенсә йылға запас бесән алып калалар. ә ауыл халкы ул ерзе кызык күреп “*Ахун уяһы*” тип йөрөтә башлай. [1]

Шәрифә туғайы. Килдеғол ауылының үр яғында, уң яктан барған юлдан аҫта, һыу буйында ята Шәрифә туғайы –йәтеш кенә бер кәбәнлек сабынлык ер. Элек сабылмай, эре-мары алып, малдың тапандыһы булып ятты. Бер йылдары Ғәлиһә Биһигәйшә балалары менән бесән эшләгәйне. Аҙаҡ һаҡлы ялға йәштәре етеп, йәйләүгә йөрөмәй башлағастары Ғәниә менән Зөбәйер Шәриповтар был туғайҙы кәртәләп, сабынлык итеп тәрбиәләп алдылар. Башҡортостандың атказанған малсыһы Зөбәйер ағай мәрхүм инде, ә катыны, Хезмәт Кызыл Байраҡ ордены кавалеры, заманында райондың данын күтәргән һауынсы, хезмәт ветераны Ғәниә апай, хәҙер йылда ла кеше кушып эшләтеп, һәүетемсә генә бер кәбән ултыртып куя Шәрифә туғайында. Шулай итеп ер-һыуҙың кото кайтты. Атамаһы ла яңынан терелгәндәй булды.

Был ер элек Шәрифә тигән инәйҙең сабыны булған.

Шәрифә Әбйәлил районының Әхмәт ауылы кызы. Ауылдашыбыҙ Һағынбаев Мөжәһитдинға кейәүгә сыға. Бөйөк Ватан һуғышы осоронда йәшә буйынса һуғышҡа ярамағас Мөжәһитдинды ФЗО-ға алалар, Белоретта заводта эшләй. Катыны ауылда кала, йорт усағын һүндөрмәй, балаларын көтә. Малдан өзөлмәскә тырыша, бесәнде ауыл осондағы әлегә туғайҙа эшләй.”Бик үткән, сос, баҫқан урынында ер һелкетеп йөрөгән катын ине Шәрифә еңгә. Үзе телгә оҫта, шаян кеше булды. Минәң бер туған ағайымдың әбейе ул. Һуңынан ағайым янына, калаға барып йәшәп, шунда үлеп калды.”—тип һөйләй Хәшиә апай Вәлиева.

Шәрифә менән Мөжәһитдиндың балалары: Ғәбделхәй, Зәкирә, Сәкинә, Ғәбдинур, Кәбир, Нәзир, Хәбир.

Һуғыштан һуң Мөжәһитдин ғәиләһен Белоретка күсереп ала, балаларын уҡытырға, кеше итергә тырыша. Баш балалары Ғәбделхәй һуғышҡа алынып, яу кырында башын һала. Кыздары Зәкирә Байгазы ауылында, Сәкинә Белоретта йәшәһеләр. Ғәбдинур Белорет заводында мактаулы крансы булып эшләй. Өсөнһә лә мәрхүмдәр инде. Кәбир менән Нәзир уҡытыусылыҡҡа уҡып сығалар. Кәбир-- Әбделмәмбәт, Нәзир Байназар мәктәбендә эшләп китәләр. Белоретка күсеп барып йәшәйҙәр, хәҙер һаҡлы ялдалар. Хәбир Башҡортостан ауыл хужалығы институтын тамамлай, яуаплы урындарҙа эшләй. Һуңғы эш урыны-- Өфө янындағы Черниковка ҡасабаһында торлаҡ-йорт хужалығы начальнигы. Ул да һаҡлы ялда.

Шәрифә менән Мөжәһитдин Һағынбаевтар (икенсә лә 1896 йылғы) татыу, озон ғүмер итеп ғәни донъялыҡҡа күсәләр. [1]

Сатра. 1928 йылғы Хәшиә апай Вәлиеваның һөйләүенән:

-Шәрифә туғайынан арыраҡ ята Сатра тигән ер. Хәсәйендең сабыны. Ана хәҙер катыны Рәзифә саба.

Элек был ерҙә Биһи исемле инәй бесән эшләһә. Тулы исемле Биһиһәмал. Һағынбаев Шаһимырзандың катыны, Хәйҙәр, Фәриттәрҙең әсәһе.

Биһи ти зә куя торғайнылар.

Сатрала бесэн сапкан мәленә тура килтереп такмак та сығарып куйғандар.

Биби инэй бесэн саба,

Сатра тигән туғайза.

Биби инэйзең майына,

Туймай ике турғай за.

Етешһез генә йәшәне ул әбей. Малайзар ашарға һорай бит, котайтмайзарзыр инде, етешһез, ас сак бит, ойор-ойомастан эсеп бөтәләр зә куяларзыр. Шуға ойоткан ойғансы малайзарын урманға алып сыккан да әүерәтеп, тау өйрөлтөп алып йөрөп торор ине, бахыр.

Сатра нимә аңлаткандыр, белмәйем. Кысыңкы ер, сабынлык, шуға Сатра тигәндәрзер. [1]

Мулла туғайы. Ауыл үрендә, Колғанаға киткән юлдың уң яғында, Һарағы йылғаһы буйында матур ғына туғай бар. Мулла туғайы тип йөрөтәләр уны. Борон ауылда дин көслө булған. Ауыл уртаһындағы мәсет калкыу ерзә тирә йүнгә йәм бөркөп, кешеләрзе үзенә йәлеп итеп ултырған. Диндарлыкта Һағынбайзар заты өстөнлөк тоткан. Һағынбайзың улы Сабитулла даны сыккан дин әһеле була. 1862 йылда имамлык Указы ала. Кустыһы Әхмәтулла ла муллалык итә. Катыны Бәзәғол менән балаларында ла иман рухы тәрбиәләргә тырыша улар. Улдары: Һизият--ауылдағы мәсеттең мәзине була, ә Хәйрулла менән Йыһанур күренекле муллалар.

Р.Н.Мәһәзиевтың 1916 йылда Ырымбурзағы “Ваҡыт” нәшриәтендә басылған “Дамулла Ғабдулла хәзрәт Сәйетбаттал уғлы Муллакай” исемле китабында безең диндар ауылдаштарыбыз хақында ла киммәтле мәғлүмәттәр бар. Муллакай мәзрәсәһендә белем алыусылар араһында улар за булған. 9-сы биттә “Орск өйәзе Карағай-кыпсак волосы Килдеғол (Сарағы) ауылында имам-хатиб Хәйрулла Әхмәт улы, мәғәзин Һидиәтулла Әхмәт улы” тиелә. Ә “10-сы биттә “Мәзкүр заттың (бында данлыклы хәзрәт Абдулла (Ғабдулла) күз уңында тотолә. (М.Ф.) шәкерттәренән имам булмаһалар за, ғилемләләренән үә әхлакыларынан бәйән итәм,” тиелә, һәм һанап кителгән диндарзар араһында ауылдашыбыз исеме лә телгә алына: “Карағай-кыпсак волосы Килдеғол ауылында Йыһанур Әхмәт улы.”

Ауылыбыздың мәсет тоткан һуңғы муллаһы ла ул—Йыһанур Әхмәт улы Һағынбаев. 1861 йылғы, кустарсылык менән шөгөлләнгән. Үз донъяһын үзе көтөп, халыкты иманға әйзәп йәшәһә лә совет власына окшамаған, мәсетен ябалар, үзен совет йәмғиәте алдында ғәйепле һанап 1932 йылда хөкөм итәләр. Төрмәнән кайтып һуғыш алдынан вафат була.

Йыһанур мулла тыныс тормошонда бесән сапкан, намаз укыған баяғы туғайзы диндарға ихтирам йөзөнән һуңынан ауылдаштары Мулла туғайы тип йөрөтә башлайзар.

1928 йылғы Мазһар ағай Билалов олатаһының сабынлығын кәртәләп бесәнлек итте. Мәрхүм инде. Әммә Һағынбайзарзың быуыны ата-олатаһы нәселе сылбырын дауам итә. Хәзер Мулла туғайында Мазһар ағайзың улы Айрат бесән эшләй.

Был күркәм туғай “Шәжәрә”, “Һаумыһығыз, ауылдаштар!” байрамдарында халыкты үзенә ылыҡтырып, сақырып торғандай. Хужаһынан рөхсәт алып, Мулла туғайында - изге урында байрамдар үткәрәү - дин әһеле рухына рәхмәт белдерәү билгеләр, бәлки. [1]

Сафый туңы. “Әлегә Сафиуллин Мөхәмә өйә ултырған кабакты карттар Сафый туңы тип йөрөтәрзәр ине, - тип һөйләгәйне 1926 йылғы Хәйбулла ағай Миндеғолов, - Был урында борон Сафиулла Көмөшбаевтың йорто булған. Исемен фамилия итеп йөрөткән олатаһы нигезендә тора Мөхәмәт”. Ни өсөн туңмы? Как ташлы калкыу кабак бит, шуның өсөн шулай тигәндәрзәр инде, тип тә өстәгәйне узаман ауылдашым.

Сафиулланың атаһы Әхмәтйән, олатаһы Көмөшбай ауылдығы Көмөшбаевтарзың етенсә-нигезенсә быуыны. 1992 йылда Өфө дәүләт архивынан алып кайткан мәғлүмәттәремдән күренеүенсә, Көмөшбайзың фамилияһы Аккужин, 1816 йылда уға 45 йәш була. Катыны Көнбикә-50, кустыһы Корманғолға 41 йәш. Улы Кылсыҡбайға – 7, кыззаны Шәрифғә-10, Шәфиғә-6 йәш. 1934 йылғы язмала Көмөшбай Аккужиндың ике катыны күрһәтелгән.

Көнбикәгә (Кинбикә тип язылган) – 68, Кормабикә 36 йәш, 1-се катынынан улы Килгибай (шулай теркәлгән) 25 йәштә, 2-се катынынан балалары: Шаһиәхмәт, Әхмәтйән (4 йәштә), Әхтәм, Биасултан.

1930 йылғы Нух ағай Көмөшбаев: “Олатайзар тәүзә ауылдан ете сакырым тирәһе түбәндә яткан Караңғыуйза торған. Кыпсактан Килдеғол карт килеп, әлегә ауылыбыз урынына нигез корғас, ауыл булһынтиптер инде, Көмөшбаевтарзы бында сакырған”, - ти торғайны. Үзе исэн сакта мине борон ызма булған Караңғыуйға алып барзы.

Сафиулланың уландары Исмәғил, Сәмиғулла, Ишмөхәмәт

Сәмиғолла (3 балаһы етем кала), Ишмөхәмәттең улы Шәйхинур Бөйөк Ватан һуғышында һәләк булалар. Исмәғилдең уландары Шәһит менән Нух, Шәһит (1913-1980) һуғыштан Кызыл байрак ордены менән кайта. Колхозда эшләй. Катыны менән дүрт кыз бер ул тәрбиәләйзәр. Шәһит бабай улы Мөхәмәткә олатаһы нигезенә йорт һалдыра.

Мөхәмәт менән катыны Зөләйха малсылыкта эшләп пенсияға сыктылар. Биш балаларын ир еткереп, һзаллы тормош юлына баһтырзылар. Бөгөн йорт-ерзәрән котайтып, матур ғүмер итәләр.

Сафый туңы... Сафиуллиндарзың йорто торған ябай ғына кабак һәм уның атамаһы ана күпме тарихты актарырға, кешеләрзе барларға мөмкинлек бирә. [1]

Хәзрәт кисеүе. Хәтеремдә, ауыл осонда, Ташморондан ары Һарағы йылғаһы түбәнәндә, һыуы күгелйем генә булып йәйелеп ағып яткан матур ғына кисеү була торғайны. Унан ат арбаһында ғына аша сығып, түбәндәге сабынлыктарға: Тирмән туғайы, Һыйыр төбәге, Кырсымәле, Күперауыз, Кисеүауыз туғайзарына, Томоз, Сейәле яр тигән ерзәргә бесәнгә йөрөрзәр ине. Юл һәр вақытта ла матур, тақыр кисеү таза, ике яғындағы куйы муйыл, тал “урмансыға” һыуға еткәнсе башын әйеп, һығылып-бөгөлөп торор ине. Был тирәһе без, малайзар, бик яраттык. Бирге яғындағы Фәтхел туғайында бызауһар зы көтөп йөрөйбөз зә, балактарзы төрөп, яланаяк кисеүзе аша сығабыз һәм атай-олатайзар һалабаш батырған зур булмаған күлдән барып сыбырткы ишергә йүкә “шылдыра” торғайнык.

Йылдар үтә килә тормош та, тәбиғәт тә үзгәрзе. Тракторзар һыу юлын борзо, матурлыкты боззо һәм юкка сығарзы, теге кисеү якты ғына хәтирә булып тик күнелдә калды.

Ул кисеүзе Хәзрәт кисеүе тип йөрөтәләр. Ауылдаштарым хәзрәттең исемен белә алманылар, совет осоронда дин тураһында һөйләргә кушманылар бит, беззән алдағы быуын белгәндәр зә, һорашып калмағас, без без белмәйбез шул, тинеләр.

Совет власы нығынып киткәнгә тиклем беззән ауылда ла дин көслә була. Ауыл уртаһында биш балкып ултыра. Дини йолалар теүәл үтәлә. Ауылдашыбыз Һағынбаев Сабитулланың 1862 йылда алған иманлык Указын кәзерләп һаклайым мин.

Ауылда айырыуса Һағынбаевтар, шулай ук Миндеғоловтар, Искужиндар, Корманғоловтар һәм башкалар араһынан да дин тоткан кешеләр була.

Хәйбулла ағай Миндеғолов янына һуңғы барғанымда: “Һиңә кала инде, Мөһир, ер-һыуы оноттормау, Хәзрәт кисеүе урынына “Урыс юлы” на куйған һымак языу куй, изге урын бит”, - тине (был язмаларымды уның якты рухына бағышлайым) ошо һүззәрән йөрәгем түрәнә аманат һымак кабул иттем. [1]

Кырсымәле тарихы. Ауылдан Һарағы йылғаһы буйлап түбәндә, Күперауыз, Кисеүауыз туғайзарынан бирерәк, Кырсымәле тигән ер бар. Ололар һөйләүе буйынса, әлек колхозлашыу осоронда, был ерзәр минең Фәйзулла олатайымдың ата-олаталарынан күсә килгән асаба ере булған. Бөгөн ут күршеләремдең сабынлығы.

Кырсымәле атамаһына килгәндә, Кырсымәле йәки Кырсүмәлә тип атаусылар за бар. Бер йыл Нух ағай Көмөшбаев (1930-2005) менән олатайзарзың борон торған төйәге Караңғыуйға барып кайтышлай, был ерзә тукталғайнык. Шунда акһакалға туғайзың

аталышының дөрөс вариантын белергә теләп һорау биргәйнем, ул: “Тере атамалар за дөрөс, тарихтары тап килә, тик туғай халык телендә еңел әйтелешкә һалынып һәм рәсми язмала Кырсынмәле булып йөрөй”, тигәйне. [1]

Кырсынмәле. Һарағы йылғаһы элек тулы һыулы, көслә ағымлы булған. Язғыһын төбөндәге кырсынташтарзы ла урынынан кузгатып, өйөрөлтөп-өйөрөлтөп ағызып, яры буйындағы туғайһарға сығарып һалған.

Һыу куша туңған йылдарза язғыһын калын боз катламы актарылып ағып, йылға үзәнә һыймай, туғайға сығып кайырылып ятып калған. Боз ирегән, ә төбөндәге куша туңған кырсынташы туғайза “төйәкләнгән”.

Һарағының шундай” эшмәкәрлектәренән” һуң кырсынташлы ағым мәле иштәлегенә “Кырсынмәле” атаманы йөгөп калған, ти оло ауылдаш. [1]

Кырксүмәлә (1 вариант). Борон олатайзар биләмәләр тотоп, малға таянып бай йәшәгән. Куйзары, йылкылары ер басып йөрөгән. Шундай бай олатайзарзың береһе, ауылға килеп, кайза барып баш төртөргә белмәй аптырап йөрөгән бер етем татар малайын үзәнә индерә һәм ялсылыкка ала.

Малайзың тамағын туйзырып, өс- башын бөтәйтә лә, бесән мәле булғанлыктан, уны йәһәтләп һарағы түбәнәндәге сабынлығына алып барып ташлай. “Бына һиңә, улым, салғы, һәнәк. Кыуыш короп ал. (Һарык та һуып килтерергә була бай) итендә йылғаға таш менән батырып куй, бозолтмай ашарыңа языр. Ас йөрәмә, урман тулы ризык: эттек, һарына, емеш-еләк, йылғала балык,-ти.

– Йәйендә ошонда үткәрерһең, малыма бесән эшләрһең, эшенә карап кышында ашатып- эсереп, аһырап сығарырмын”.

Көз етә. Ялсы малай һәнәк-салғыһын күтәрәп ауылға кайта. Бай уны каршылап: “Йә, һөйзәп ебәр, улым, күпмә бесән эштәнәң?” - тип һорай. “Кырк чүмәлә, бай абый, кырк чүмәлә!” - ти ялсы, бик эшлекле киәфәттә. (Татарса “чүмәлә” беззеңсә күбә була икән).

Кыш буйына малай үзе бесәнде байзың аттары менән ташып, уның малдарын карай. Үзәнә тәғәйен малдарға (байза ялсылыкта тағы бер-нисә ир-ат була) бесәнде сак-сак еткерә.

Кыш, яз етеп, бесән осоро еткәс, ялсы малайза тағы шул төбәккә ебәрә бай.

Был юлы ла малай, көзгөһөн ауылға кайткас, байзың һорауына: “Кырк чүмәлә эшләдем, кырк чүмәлә”, - тип яуап бирә.

Тағы ла өс –дүрт йыл байза ялсылыкта була хәзер индә үсеп килгән егет. Һәр йәйзә лә шул туғайлыкта бесән эшләй. Эшенәң һөзөмтәһенә килгәндә, яуап ғәзәттәгесә: “Кырк чүмәлә!”. Бай, күрәһең ваксыл булмағандыр, һәр вакытта ла малайзың нисә күбә бесән эшләгәнән барып тикшереп тормай, өстәүенә, белемә лә, “йылкыларының кәртәгә тығыз тулып тороузарынан сығып кына уларзың теүәл булыуына ышаныузан” узмаған.

Ялсы ла назан булған. Күрәһең, кырк һанының арыу ғына һан икәнлеген белеп калған да, баға ярау өсөн шуны әйткәндер. Әйтәйек, кырылмаһа кырк эшем кырылып ята, тип эштең күп булыуын белдерәү халык телендә нығынған бит.

Атаманың икенсе варианты ошондай мәкәрә тарихка килеп сыжкан, тизәр. [1]

Кырксүмәлә (2 вариант). Көн иткән төйәгебеззең әйләнәһендә генә лә йөззән ашыу ер-һыу атамалары бар. Ғәлимә инәй Шәрәфуллина миңә уларзы бик тәфсирләп яззырзы. Ата-олатайзарыбыз һәр төбәккә лә, уларзың үзенсәлектәренә, тарихи вакиғаларға бәйләп килешлә генә исем-атама кушкан. Һеззең менән беззең бурыс – ана шул атамаларзың килеп сығыу тарихын белә алған тиклем асыклау. Өле мин Һарағы йылғаһының түбәндәге ағымында, Кисеуауыз, Күмерауыз туғайлыктарынан бирерәк, түнәрәкләнеп, йәйелеп яткан туғай-сабынлыктарзың атаманың килеп сығыу сәбәптәрен, ололар һөйләүенән сығып, уның бер

вариантын һезең игтибарға тәкдим итәм. Борон безең олатайзар бик бай йәшәгән. Малдары, бигерәк тә йылкылары ишле булған. Шундай бай олаталарыбыздың береһе, ауылға килеп, кайза барып баш төртөргә белмәй аптыранып, өй беренсә теләнселәп, һоранып йөрөгән бер етем малайын үзенә ялсылыкка ала. Малайдың өс-башын бер аз бөтәйтөп, тамағын туйзырып алғас, бай уны һарағы йылғаһы буйындағы сабынлығына алып барып ташлай. “Бына һиңә, улым, салғы, һәнәк. Кыуыш короп ал. Ашарыңа урман тулы әттек, һарына, емеш-еләк, йылғала балык. Йәйеңде ошонда үткәрерһең, малыма бесән эшләрһең. Эшеңә карап, кышын ашатып, асрап сығарырмын үзенде”. Бай шулай ти зә, арбаһына ултырып, ауылға кайтып китә. Көз етә. Ялсы малай, һәнәк - салғыларын күтәрөп, ауылға кайта. Бай тупһанан ук, уны каршылап: “Йә, һөйләп ебәр, күпме бесән эшләһең?” – тип һорай. “Кырк чүмәлә, бай бабай, кырк чүмәлә!” – ти ялсы, бик эшлекле киәфәттә. Кыш буйына малай, йәй үзә әзерләгән бесәнде байдың аттары менән ташып, уның малдарын карай. Үзенә тәғәйен малдарға (байза ялсылыкта тағы бер нисә ир-егет була) бесәнде сак-сак еткерә. Кыш, яз үтөп, бесән осоро еткәс, ялсы малайды тағы шул төбәккә ебәрә бай. Был юлы ла малай көзгөһөн ауылға кайткас, байдың һорауына: “Кырк чүмәлә, кырк чүмәлә”, - тип яуап бирә. Тағы ла өс-дүрт йыл байза ялсылыкта була малай. Һәр йәйзә лә шул туғайлыкта эшләй. Эшенең һөзөмтәһенә килгәндә, һәр вақытта ла яуап бер үк: “Кырк чүмәлә”. Бай бер вақытта ла малайдың нисә күбә эшләгәнән барып тикшерөп тормай, сөнки укыу-языу танымағас, һисап-һан белмәгән тикшерөүзән ни фәтеүә. Өстәүенә, ялсы ла назан. Күрәһең, кырк һанын кемдәндер ишетөп калғандыр за, байға ярау өсөн шуны әйткәндер. Был вакиғаны ауылда бер мәрәкә лакапка әйләндерөп, төбәкте “Кырксүмәлә” тип йөрөтә башлағандар. [1]

[1] Килдегол мәктәбенең тарих укытыусыһы, хезмәт ветераны Фәйзуллин Мөһир Абдулла улы

Яуымбай ауылы

18 быуыт уртаһында Әбделмәмбәт ауылы кешеһе Яуымбай Кушъяетәров был ауылға нигез һалған. Уның улы Шәһивәли, кустылары Үзәнбай, Мөхәмәтәмин 1812 йылғы Бөйөк Ватан һуғышында катнашалар. 1859 йылда бында 27 йортта 160 кеше йәшәгән. 1920 йылда 72 йортта 345 кеше йәшәгән. Был ерҙәрҙә йылкы көтөүлектәре өсөн уңайлы була. Билдәле булыуынса, Яуымбай карт бик бай булған. Өйөр - өйөр йылкыларын ул яланға йыйып иҫәпләр булған. Ялан туһа, малдар теүәл, ә туһаһа малына бер - бер хәл булған. Кыш көнө улар тибен дә йөрөгән. Яз еткәс Яуымбай карт йәйләүгә Үзән буйзарына киткән. Үзе һәр ваҡыт алдан барыр булған. Көтөүе артынан әйәргән аһһөйәр карт ауылдан өс сакырым алысһаһуға, көтөүҙең арткы осо сак ауылдан сыккан.

Яуымбай картты бөтәһе лә ихтирам иткән. Ул аһһөйөсө генә түгел, оҫта курайсы, йырсы булған. Яуымбай карт уйнаған көйҙәр быуындан - быуынға тапшырылып килгән. Һуңғы кешеләр, Сәлихов Әхмәзиә, уның улы Сәлихов Ғәлимйән уның көйҙәрен безҙең көндә уйнаусылар булған. Ләкин улар мәрхүм инде. Шулай итеп Яуымбай карттың һуңғы иҫтәлегә лә юкка сыға. Ләкин уның исеме мәңгегә кала.

Бөйрән райондарындағы ауылдарҙың күпселегә 17-18 быуыттарҙа нигеҙҙә Бөйрән, Карағай-Кыпсак, Түңгәүер волостарына караған. Был волостарҙың исеме үз сиратында ошонда йәшәгән ырыуың атаһынан алынған. Кағизә буларак, йыш кына ауылдарҙың исемдәре ошо ауылды барлыкка килтереүҙә катнашкан кешеләрҙең исеме йәки урындағы берәй атама менән бәйләнгән була. Йәки киреһенсә, урындағы халықтың кемлеген йыш кына тирә-яктағы атамаларға карап та билдәләп була. Карағай-Кыпсак ырыуы ауылдарының иң боронғоһо Байназар ауылы иҫәпләнгән. Байназар ауылы нигеҙендә Моразым, Яуымбай, Әбделмәмбәт, һарағы ауылдары барлыкка килә. 1795-1811 йылдар араһында Үзән йылғаһы буйында Әбделмәмбәт (икенсе исеме Кыпсак) ауылы барлыкка килә. Әбделмәмбәт ауылы кешеләре ике ауылға - Килдеғол (икенсе исеме һарағы) менән Яуымбайға нигеҙ һала.

Беренсе ауылға (йәғни Һарағы) 1812 йылғы Ватан һуғышында катнашкан Килдеғол Иглик улы Ибраһимов нигез қора. Килдеғолдоң Сәйфулла, Әбделвәхит, Йәһүзә, Ғәйнулла исемле улдары булғанлығы билдәле.

Икенсе ауыл (йәғни Яуымбай) Яуымбай Кошйетәров исеме менән атала. Уның улы Шаһивәли, ағалы-кустылы Үзәнбай, Мөхәмәтәмин Ватан һуғышында катнашкандар. 1859 йылда бында 27 өйзә 160 кеше йәшәй. 1920 йылға 72 өйзә 345 кеше йәшәй, 2010 йылға карата даими йәшәгән урыны булып иҫәпләнгән халыҡ һаны 436 кеше тәшкил итә. (Яуымбай карт был ауылға нигеззе яқынса 1800-1815 йылдар араһында һалған булырға кәрәк тип фаразлана).

Был ерҙәрҙә йылкы көтөүлектәре өсөн уңайлы була. Билдәле булыуынса, Яуымбай карт бик бай булған. Өйөр-өйөр йылкыларын ул яланға йыйып иҫәпләр булған. Ялан тулһа, малдар теүәл, ә тулмаһа малына бер-бер хәл булған. Қыш көнө улар тибен дә йөрөгән. Яз еткәс Яуымбай карт йәйләүгә Үзән буйзарына киткән. Үзе һәр ваҡыт алдан барыр булған. Көтөүе артынан эйәргән аһһөйәр карт ауылдан өс сақырым алыслашыуға, көтөүзең арткы осо сак ауылдан сытқан.

Яуымбай картты бөтәһелә ихтирам иткән. Ул ат һөйөүсә генә түгел, оҫта курайсы, йырсы булған. Яуымбай карт уйнаған көйҙәр ауылда быуындан – быуынға тапшырылып килгән. Сәлихов Әхмәзиә, уның улы Сәлихов Ғәлимйән уның көйҙәрен безҙең көндә уйнаусылар булған. Ләкин улар мәрхүм инде. Шулай итеп Яуымбай карттың һуңғы иҫтәлегелә юкка сыға. Ләкин уның исеме мәңгегә кала. [1]

Тыуған ауылым Яуымбай

Тыуған ауылым Яуымбай

Кайнөй буйзарында.

Һине генә һөйәм мин,

Һин генә уйзарымда.

Шау сәскәгә төрөнгән,

Алыстарзан күренгән

Акбейегемә кара,

Болоттарға үрелгән.

Ауыл каршыһына баҫкан

Һалдат кеүек Сусағым.

Яз етһә, гөрләп тора

Кабына йәштәр усағы.

Қызыл ташы, Ташөйө,

Шәрифәһе һәм Һөләй.

Барыһы ла был ерҙәр

Безгә сал тарих һөйләй.

Тыуған ауылым Яуымбай

Уйзарымда һин гелән.

Бәхет тап тыуған ерҙә

Шуны хәҙер мин беләм. [2]

Берҙән - бер бөртөк автобуска лыка тейәлешеп Яуымбайға килеп төшәбез. Ура, без өйзә! Шулай тойолор ине. Был яғы үзебезҙең яҡ, калай за кайтып була, машина - фәлән дә көтөп тормайбыз, автобустан тешөү менән китәбез йүгереп, Килдеғолом, кайза һин, тип. Яуымбай ауылы, уның кешеләре ғүмер буйы күңелгә яқын, яқты сырайлы булды, бына, исмаһам,

үзебеззең як, үзебеззең якташтар, тиер инек. Оло юл сатында йәшәгән “капитан” бабай — Сәлихов Мөхәмәтйән козам автобус көтөп озағырак тороп китһәк, өйөнә сакыра һалып индереп йылындырып сығара, бүтәндәр зә әйзүкләп тора...

Шул сактарза ук Яуымбайзың тәбиғәте, мәгрүр таузары күнелде әсир иткәйне. Нисәмә йылдар үткәс тә ул таузар менән кызыкһыныу һүрелмәне. Ауылдағы оло кешеләрзе барланым да, яңырак 1938 йылғы Бирғәле ағай Ғиззәтуллингә барзым.

Ауыл эргәһендәге ер-һыу, таузар менән “танышыузы” *Ташөйзән* башланык. Ауыл түбәнәндәге, бейек булмаған кая куйынындағы был таш кыуыш районда киң билдәле тәбиғәт мөйөшө, унда йыл да әллә күпме туристар туктала. “Ташөйгә малай сакта без иркен инеп йөрөнөк, эсендә сылтырап ағып яткан шишмәһе лә бар,”- тип һөйләй Бирғәле ағай. Ташөйзән байтак өстә, *Фәйзулла биләне* тигән ерзә яткан *Сыңғырауык* та үзенсәлекле тәбиғәт мөгжизәһе булып тора. Зур казанға окшаған сокор үзәгенәң “ауызы” ер асты мәмерйәһенә алып төшә. Атамаһының мәғәнәһе — ташланған таштың аска озак кына сыңғырлап төшөүенән. “Касандыр Сыңғырауыктан, имеш, бер этте төшөргәндәр зә, ул бер азнанан Ташөйзән килеп сығып, мәмерйә алдында ятып үлгән, тигән хәбәр йөрөй торғайны, шул ысынмы?” - тип һорайым. “Булған ундай хәл, - ти Бирғәле ағай, - Сыңғырауык менән Ташөй эстән тоташкан. Етмешенсе йылдарза бер гео-лог килеп тикшереп йөрөнө.

Сыңғырауыктың арыу ғына тәрәнлектә булыуын, аста зур залы барлығын, унан Ташөйгә юл китеүен асыкланы”.

Ташөйзән қояш әйләнеше буйынса ауыл яғына ыңғайлағандағы тәүге қаялы тау - *Акташ*. Ташы эзбиз кушылмаһынан тора. Акташтан өстәге асыклыкта борон тары сәскәндәр.

Артабан - *Олотау*. Был яқын тирәләге иң бейек түбәле тау. Исеме лә шунан. Өстә тамғаһы һымак яңғыз қарағайы ла бар.

Олотаузан ары *Шәшке қасқан үзәге*. Атамаһына аңлатма ла қәрәкмәй. Әлек ата-бабалар қиммәтле тиреле йәнлектәргә әрһез һунар иткәндәр. Шәшке, һыуһар, тейен кеүек йәнлектәр аулау, берзән, мауықтырғыс шөгәл булһа, икенсенән, ғаилә бюджетына азмы-күпме акса сығанағы ла булып торған.

Артабан - *Саталыүзәк*. Ысынлап та, икегә айырылып, саталанып аска һарқа был үзәк. Унан ары - *Сусак тауы* һәм *Сусак үзәге*. Ә үзәк аша ятқаны *Қаршытау* исемле. Қаршытаузың бер өлөшөн *Йәйнегир* тип йөрөтәләр. Артабан - *Қолош үзәге*. Был үзәк беззә иң таныулыһы, бөтәһе лә белә уны, ти Бирғәле ағай. Был үзәктән ары *Ташморон*. Ташморондан ары *Санатөшкән үзәге*. Артабан *Ологор*. Унан Аралғыр. Унан бире ятқаны *Шәрифә тауы*. Артабан *Өмөткән*. Ары *Қозаш*. Унан *Өкө ояһы*. Артабанғы таузарзы икегә бүлеп, *Бәләкәй Қызылташ*, *Оло Қызылташ* тип йөрөтәләр. Хайран қалмалы, иңгә-иң терәшеп ятқан бер тирәләге генә таузар ана күпме үзаллы, тәрән мәғәнәле һәм күркәм атамаларзан тора икән!..

Әбделмәмбәттәрзең *Өлкән Акбейек менән Бәләкәй Акбейек* таузарын да үзәрәнеке һымак қәзерле күрә яуымбайзар. Шулай булмай, был мөһабәт таузар ауыл эсенән ап-асық күренеп тора. Ә бире ятқан таузы *Бурама* тауы тип йөрөтәләр. «Ауылдан сыққас, тау артылып Қыпсақ яғына һез қайтып қиткән қалқыузы Әрзәнә үре тип йөрөтәбез», - ти ағай. Исеме қалай матур, тип һокланыуымды йәшермәйем. Күпме узам ошо тау юлынан, ә исемен ишеткән-белгән юк ине.

Артабан *Ситқыр*, *Уртағыр*, *Бурташ*, *Һырт* исемле таузар тезелеп қитә. Унан аста, ауыл түбәнәндә *Иске Ызма* ята. Бында борон өйзәр булған. Ферманың аръяғындағы қуйы урманлы бейек таузы *Көңтеймәс* тип йөрөтәләр. Исеме бик таман - бирге битләүенә йәйге озон көндәрзә байыр алдынан ғына қояш нурзары бер аз һирпелеп қала икән. Көңтеймәс бейеклектә Олотау менән бер тиңдә, ти. Көңтеймәстән һуң *Дегәнәк*.

Артабан Майғойған исемле қалқыулық. Аста *Тумарзык ялан*. Ары *Қарайғыр* - әлекке һабантуй майзаны, сабынлық. Алда *Усақлыуы*, *Тарбақ*, ә Тарбақтан аста *Қайнөй* йылғаһы... Унан, ана, Ташөй - ауылды урап сықтық инде, ти Бирғәле ағай, төбәктең атамалы урындарын қулын һоноп бер-бер артлы төртөп күрһәтеп. Өстән, ауылдың өс яғынан ағып төшкән *Арқырийылға*, *Қамышак*, *Аралғыр* йылғаларын қушылдығынан һуң бер исем менән - *Қайнөй*

йылгаһы тип йөрөтәләр. “Әйткәндәй, ауылыбыз алты өлөштән тора. Мәһәзей яғындағыһы Картөй (ул яктағы урам да шул исемдә йөрөй), Әбделмәмбәт яғынан килгәндәгәһе **Ялан осо**, элекке мәктәп ултырған як **Баз яланы**, Уразғолов Әсәнийәрзәр ултырған ер **Камышак**, түбән як Кайнөй һәм бөтәһе бергә **Яуымбай**”, - тип һүзен йомғаҡлай ошонда тыуып- үскән зур ғүмер юлы үткән ил ағаһы.

Шулай, кайһыныһын ғына алма, ауылдарыбыздың тарихы бай, үзенсәлекле. Тик уларҙы Бирғәле ағай кеүек рухлы карттарыбыз барҙа ыңйы-мәрийәндәй берәмтекләп теүәлләп язып алырға, өйрәнергә генә кәрәк. [3]

Таузар, каялар

Аблас тауы. Урыстар күпләп башкорт ерҙерен һатып алған дәүерҙә Аблас тигән карт йәшәгән. Уның ерҙерә күп була. Аблас картка ла урыс байы килеп ер һатыуын һорай, ләкин карт кырт киһеп каршы тора. Шунан урыс байы хәйлә менән кулына төшөрөргә уйлай.

- Миңә күп ер кәрәкмәй бер үгез тиреһе саклы ғына ла етә, - тип картка ялбара башлай.

- Бик күп тә һорамайһың икән, - тип Аблас карт ер һатырға риза була. Шунан ғына көткән урыс байы тирене бик нәзек кенә итеп телгеләргә бойора. Ошо үгез тиреһенән эшләнгән еп уратып алырлыҡ ерҙә үлсәп тә ала. Был “үгез тиреһе” эсенә Аблас карттың бөтә ерә лә һыя. Аблас карт үзенең отолғанлығын аңлай, тик әйткән һүз атқан уҡ, килешеү төзөлгән. Ерһез калған карт хәҙергә Яуымбай ауылы ултырған төбәктә төпләнә. Шуға ла Яуымбайҙы кайһы сак **Абласкин** тип тә йөрөтәләр. Ә Аблас карттың хәйлә менән лған ерендә урыс байы Әүжән заводың төзөй. [4]

Аркыры кыр. Ауылдың төньяк-көнсығышында бер сакрым алыслыҡта Аркыры кыр тауы Кызыл таш тауы менән Акбейек тауы араһында ята. Был тау Акбейек тауының алдында аркыры ятканлыҡтан Аркыры кыр тип атағандар.

Акбейек. Яуымбай ауылын тирә- яклап күп таузар уратып алған: Олотау, Шәрифә , Сусактау, Кызылташ, Өкө каяһы, Бурама тауы, Акбейек һ.б. Шул таузар араһында иң бейек ғорур тау ул Акбейек. Был тау исеменең килеп сығышы ике төрлө. Берәүҙәр әйтеүенсә, ул тау алыстан бик бейек булып ағарып күренеп торғас, уны Акбейек тип исемләгәндәр.

Икенселәр әйтеүенсә, бер карт ике улын алып, урманға сығып киткән. Алдарында зур тау торған. Был тауға улдары йүгереп кенә менеп киткәндәр. Карт менә торғас артта тороп калған. Ул бик арыған һәм кәпәсен сисеп, бер ташка ултырған да: «Ах, бейек», тип әйткән, имеш. Шунан был тауҙы Ак бейек тип атағандар. [9]

Акташ. Ташөй мәмерйәһенә барғанда уң яктағы тау итәгә Акташ исемен йөрөтә. Эргә тирәһе акташтарҙан тора.

Башарт. Ауылдан төньяк-көнсығышында алты сакрым алыслыҡта урынлашкан тау. Борон казактар барымтаға йөрөр булғандар. Ир-ат йәйләүҙәр зә һунарға йөрөгән осор ваҡытында казактар килеп ауыл халкын, малын талап, йәш кыздарҙы ла алып китәр булғандар. Бер ваҡыт һунарға киткән кеше булалар за урмандан аңдыйҙар. Казактар килеп ауылды талай башлағас, уларҙы камап үлтерәләр зә береһен генә ебәрәләр, аттарына үлгән казактарҙың башын кырып, кәүҙәләрен атка атландырып асып ебәрәләр. Шунлыҡтан тауға баш шарт, азак Башарт булып аталған да инде. [8]

Бурһык тауы. Был тауҙа бурһык оялары күп булған. Шунлыҡтан тауҙы ла Бурһык тауы тип атай башлағандар. Оло кешеләр һөйләһеүенсә әле лә ул тауҙа бурһык оялары бар.

Бурама тауы. Элек был тауза бура бурағандар. Әле лә бура бурайзар. Шунан алып таузы ла Бурама тигәндәр.

Дәгәнәк тауы, күпере, яланы. Был тауза, уның эргәһендәге күпер янында һәм яланында дегәнәк күп үсә. Шунлыктан исем кушылған.

Дүртсәмәле тауы. Ауылдан Мәһәзәй ауылы яғына барғанда беренсе тау шулай атала. Асфальт юлы булмаһ элек юл дүрт сүмәле булған йәки дүрт тапкыр боролошло булған. Дүрт сүмәле булғанлыктан шулай атағандар. [1]

Шәрифә тауы. (1 вариант). Ауылда элек бик матур Шәрифә исемле кыз йәшәгән. Уны ата-әсәһе көсләп үзе яратмаған кешегә кейәүгә бирер булғас, Шәрифә өйөнән касып китә. Тауза йәшенеп йәшәй. Шунан бирле был тау кыздың исемен йөрөтә. [5]

Шәрифә тауы. (2 вариант). Элек ауылда Шәрифә исемле катын йәшәгән. Төндә уны ендәр осороп алып китә. Ләкин уның балаһы бар икәнлеген белгәс, уны кире осороп бер тауға ташлап китәләр. Ауыл халкы катындың юғалғанын белгәс, эзләргә сығалар. Озак эзләй торғас ошо тауза табалар. Шунан бирле тау Шәрифә исемен йөрөтә.

Уртағыр. Яуымбай ауылының көньяғында ике сакрым алыслыкта урынлашкан. Ике тау Ситкыр һәм Бурташ араһында ята. Шуның өсөн дә Уртағыр тип атала.

Һылыу түбә. Төньяк-көнсығышта дүрт сакрым алыслыкта был яланғас тауың (түбәһе) түбәләс булған. Шунлыктан Һылыу түбә тип атайзар. Хәзерге вақытта түбәләсте яйлап ағаслыктар баһып килә.

Кызылташ (1 вариант). Элек, граждандар һуғышы осоронда, кызылдар яғынан бер яралы кеше касып, бер тауға барып ята. Яраһынан аккан кан ташка һеңә һәм ул кызыл төскә инә. Шунан бирле был таузы Кызылташ тип йөрөтәләр.

Кызылташ (2 вариант). 1917-1920 йылдарҙа актар менән кызылдар әлегә Кызыл таш тауында һуғышкандар. Мәһәзәй ауылы эргәһендә Яуымбай халкы актар килһә актарҙы кызылдар килһә кызылдарҙы каршы алғандар. Әгәр зә каршы алып тормаһалар ауылдарҙы яндырырға тейеш булғандар. Һуғыш барышында пулялар баш осонан геүелдәп осоп торған, шуға күрә базза йәшенеп ултырғандар. Кызылдар актарға карағанда ла насар холокло булғандар: һәр өйгә инеп әйбер тентегәндәр, талағандар. Һәр кем ит-һөт икмәк башка азык-түлек бирергә тейеш булған. Йә каршылашһа Совет власына каршы тип аһып киткәндәр, йә атып үлтергәндәр. Зауык, бизәнес әйберҙәрән дә талағандар. Яралы һалдаттар менән өй тулаһы булып аһап-әһәп киткәндәр. Һуғыш бөткәс үлгән һалдаттарҙы Яуымбай халкы кызыл ташка һәм һырт якка күмгәндәр. Кызылдарҙы шул таш яғына кысыраклап сигендереп аткандар, шуға ла таузы Кызыл таш тип йөрөткәндәр. [6]

Кызылташ (3 вариант). Икенсе вариант буйынса, шул осорҙа кызылдардың кулында актардың ике һалдаты торған. Бер мөл актар кызылдарҙан каскан. Аһак уларҙы кызылдар күрәп калғандар һәм баһтыра баһлағандар. Актар был мөлдә был тауза бер таш артында йәшеренеп тәмәке тартып яткандар. Был ике һалдатты таһып атып ебәргәндәр. Шул ташка кып- кызыл булып улардың кандары аккан. Аһак был таузы Кызылташ тип йөрөтә баһлағандар.

Көңтеймәс тауы. Яуымбайзан Байназар яғына барған бер сакрым алыслыктағы тау атала. Кояш тауға төшмәгәнлектән Көңтеймәс тип атағандар, сөнки кояшлыкты куйы урманлык каплай, кыш көндәре кояш төшмәй.

Олотау. Ауылдың көнбайышындағы оло тау. Был тау бейек тә, озон да. Ауылдың тирәһендәге таузар араһынан иң бейеге һәм иң озоно. Шунлыктан был таузы Олотау тип атайзар. Элек тау аркаһында тары сәскәндәр. [13]

Осло кая (Пистолет каяһы). Сусак ослайып калкып сығып торған каяға әйтәләр. Был кая әүәл пистолетка ла окшап торған оло юл өстө булғанға кая моронон кишкәндәр. [6]

Олоғор. Ауылдың төньяғындағы иң бейек тау түбәһе шулай атала. Ауылды уратып алған таузар араһынан иң бейеге ошо тау. Шуның өсөн Оло кыр, Олоғор тип йөрөтөлә.

Өмөткән тауы. Ауылдың төньяк-көнсығышында сакрым ярымлыкта урынлашкан. Ошо тауза бер карт өмә яһап өйлөк ағасын кырккандар. Шунан алып йылғаһын да, тауын да Өмөткән тип атала башлаған.

Түбәсек тауы. Ауылдың көньяғында бер сакрым алыслыкта Түбәсек тауы. Түбә берзән калкыу, икенсенән яланғас булғанға әйткәндәр.

Үтә тишек. Озоной яланынан Бешәке йылғаһына төшкән ерзә тау үтәнән – үтә тишек. Шунлыктан, аталған был тау Үтә тишек тип.

Сусактау. Ауылдың каршыһындағы тау шулай атала. Шул таузың сусағы ослайып калкып сығып торғанға атар булғандар. Яз йәштәр ошо тауға менеп төрлө уйындар уйнайзар.

Сыбала айырыһы. Ауылдан төньяк-көнсығышында биш сакрым алыслыкта бер-берәһенә олғашып яткан тау тездәләре атала. Сыбала исеме таузарзың бер-берәһенә олғашып ятканлыктан килеп сыккан, ә айыры шул тау тездәләренән айырылып киткәнгә килеп сыккан.

Козаш. Был тау ауылдан ике сакрым алыслыкта төньяк-көнсығышында ята. Элек был ерзә бер туй була. Туйза аш бешереп төрлө уйындар үткәрәләр. Козалар яклап һый булғас, коза ашы һүззәрәнән Козаш тип атап киткәндәр.

Карағас түбә тауы. Мәһәзей ауылына барғанда икенсе сакрымдағы уң яктағы тау шулай атала. Ошо таузың түбәһендә карағас ағасы үсә. Шуға ла Карағас түбәһе тауы тип атала. [19]

Салышаяк таузары. Ауылдың төньяк-көнсығышында биш сакрым алыслыктағы таузар тездәһе шулай атала. Акбейек тауының түбәһенән караһаң был тау тездәләре салыш аякка окшап тора. Окшатыу формаһында Салышаяк таузары тип йөрөтөлә.

Әрзәнә үре. Кыпсак ауылына барғанда беренсе тау. Ошо тауза элегерәк кайын утын әзерләп әрзәнәгә өйгәндәр. Шуға ла Әрзәнә үре тип атала.

Йәйпеғыр һәм Каршытау. Ауылдың каршыһындағы тауы Каршытау тип йөрөтәләр, йәғни Оло тауың бер бүлкәтен атағандар. Каршы тауың итәгендә Йәйпеғыр тип аталған ер бар. Йәйпеғыр исеме йәйелеп ятканлыктан һәм бер як сите йәки кыры менән бергә Йәйпеғыр тип йөрөтәләр.

Ташморон. Ауылдан оло юл буйлап Мәһәзәй ауылына барған якта йөз метр самаһы алыслыкта һул яктағы кая Ташморон тип атала. Олоғыр тауы һырты тотошлайға таш менән каплап алынған, шуның өсөн дә Ташморон тип атайзар.

Әсеу тауы. Ауылдың төньяк-көнсығышындағы ике-өс сакрым алыслыктағы тау. Был таузағы кайһы бер таштар әсе тәмле. Ошо таштар ярзамында ауыззы сайкаткандар. Тез һызлағанда һәм ауыз изелгәндә ярзам иткән. Был тауза әсе таш булғанлыктан яланы, йылғаһы, тауы шундай атама алған.

Өкө каяһы (1 вариант). Ауылдың көнсығышында бер сакрым алыслыктағы кая атала. Был каяла бөркөт, өкөләр оялағандар. Ауылдан бер әбей уларзы ашатып йөрөгән. Шунан бирле ул каяны өкө каяһы тип атай башлағандар.

Өкө каяһы (2 вариант). Борон бер өкө таш-кая араһында йәшәгән, ти. Ул таш-кая араһынан төрлө корттарзы ашар булған. Бер вақыт һунарсы һунарға сыккан. Ул, озак кына йөрөй торғас, бер мышы атып алған һәм кайтыр юлға сыккан. Тағы берәй нәмә осрамаһы тип килә торғас, өкөгә тап була. Өкө таш- кая араһына инеп китә. Карт был хәлдә ауылдаштарына һөйләп бирә. Ауыл кешеләре был урынды Өкө каяһы тип йөрөтә башлайзар.

Һөләй каяһы. Ошо Шәрифә тауында Һөләй каяһы бар. Борон бер байға Һөләй исемле ярлы мал көткән. Ул вақытта дин тәмәке тартыуы кәтғи тыйған. Һөләй мал көткәндә генә йәшенеп тәмәке тарткан булған. Ул тәмәкеһен шул каяға йәшереп йөрөр булған.шунан бирле каяны Һөләйкаяһы тип йөрөтә башлағандар. [5]

Яландар, туғайзар, сабынлыктар

Байбулат яланы. Ауыдың төньяк-көнбайышында алты сакрым алыслыкта урынлашкан. Был яланды колхозлашыу осоро иң беренсе булып сизәм актарған, ер һөргән тракторист Байбулат исемле кеше менән атала.

Базялан. Ауылдың иске мәктәп ултырған урыны шулай атала.Әлекке вақытта ауылға терәлеп яткан яланда тәрән баззар казып кайын тузынан дегет кайнаткандар. Дегет хужалык эштәре өсөн кәрәкле әйберзәренән иһәпләнгән булған. Мал ауырыуларына ла дегет якшы дауа булған. Шул осорзан бирле был яланды Базялан тип йөрөтә башлағандар. Бөгөнгө көндә лә бында барлыкка килгән урамды Базялан урамы тип йөрөтәләр.

Балаган яланы. Арка яғында өс сакрым алыслыктағы **Фәйзулла тинһәне, Янсәф сабыны, Хәбир сабыны, Нотай сабыны.** Был ерзәр кеше сабынлыктары булған. Шулар иһәлегенә сабынлыктары әле лә шулай әйтелә. [21]

Бикбай сабыны. Ауылдан оло юл буйлап Мәһәзәй ауылына барған сакта уң яктағы икенсе ялан Бикбай сабыны тип атала. Был Бикбай карттың сабынлығы булғанға шулай атағандар.

Бурлат. Ауылдың төньяк-көнсығышында өс-дүрт сакрым алыслығындағы ялан атала. Бурыл ат көз юғалып яз ошо ерзэ табып алғанға Бурлат тип йөрөтэлэр.

Өмөткэн яланы. Борон Яуымбай карт малдарына бесэнде өмэ менэн саптырған. Гел генэ өмэ менэн саптырғанға ул бесэн эшлэгэн яланды, Өмэ иткэн тип атағандар. Ыуңғарак ябайлаштырып телдэн - телгэ күсэ килеп Өмөткэн тип үзгэреп киткэн.

Тумарзык яланы Байназар ауылына барғанда беренсе ялан шулай атала. Был тау битләүенде тумарлык күп булғанға атағандар.

Саптарат. Ауылдан өс-дүрт сакрым алыслықтағы ялан шулай атала. Элек был яланда йыйындар, һабантуйзар үткэрелгэн. Ат сабыштары ошо яланда узғанға күрэ Саптарат тип йөрөтэлэр.

Озонгош яланы. Төньяк-көнбайышта биш сакрым самаһы алыслықта ята был ялан. Ялан озонсай, һузылып озон булғанлыктан да озонгош яланы тип атала. [7]

Тарбактар. Ауылдан Байназар яғына юл сыккан якта өсөмсө сакрымындағы ялан шулай атала. Әүэл был ерзэр айырым хужалык сабынлыктары булған. Һәр сабынлык кеше исемен йөрөткэн һәм дә әлегә көндөлә һакланып калған. *Һизуэт тарбагы, Сәлим тарбагы, Уйылдан сабыны, Хәбир тарбагы, Муллағәлләм тарбагы, Нуриман тарбагы.* Ялан тарбакланып торғанға, кешегә сабынлык бүлеү мөмкинлегенә тарбакланып тороуы ла мөһим һаналған.

Сәңгелде (1 вариант). Кыпсак ауылына барған сакта дүртенсе сакрымында уң яктағы яланды, таузы, йылғаны шулай атайзар. Борон бер кешенең ике катыны булған. Бесэн мәле еткәс был катындары менән бергә бесәнгә барған. Бер катынының йәш балаһы булған. Шул баланы көтөр өсөн кеше яллап алып сыккандар, был баланы сәңгелдәктә көткәндәр. Шул сәңгелдәк һүзенән Сәңгелде һүзе тороп калған. [16]

Сәңгелде (2 вариант). Низам карттың ете улы булған. Ете улы ла һуғыштан имен-аман йөрөп кайтқас, Сәңгелде яланында йыйын үткэргәндәр. Исән килде (Исәнгилде) һүзенән Сәңгелде һүзе килеп сыккан тип аңлаталар. [17]

Сәңгелде яланы (3 вариант). Борон ошо яланда йәйләү тотоп яткандар. Низам исемле бик укымышлы кеше лә йәйләгән булған. Ошо йәйләүзән туғыз ирзе исән-һау кайтыузарын теләп һуғышка озатқандар. Уларзың барыһы ла исән- һау кайтқандар. Шул хөрмәткә был яланды Исәнкилде тип атағандар. Яйлап телдән-телгә күсэ килә, Сәңгелде тип атап йөрөтә башлағандар.

Ситкыр. Ауылдан ике сакрым алыслықтағы был яланда бесэн сабалар. Сит яктарак был ялан шуға ла исеме Ситкыр тип аталып йөрөтөлә.

Һәлим сабыны. Ауылдан Байназар ауылына карай барғанда бер сакрым алыслықта уң яктағы урман сите шулай атала. Элек был урында Һәлим тигән кешенең сабынлығы булған.

Хәбирә саңдауы. Ауылдың көнсығыш яғындағы ярты сакрым алыслыктағы ялан атала. Был ерзә Хәбирә исемле әбей һарык көткән. Малың саңлауға туплаған. Шунан Хәбирә саңдауы исеме калған.

Кырынкарағас. Кырынкарағас яланы беззең ауылдан биш сакрым самаһы алыслыкта урынлашкан ялан. Был яланда зур, йыуан кырың карағас үскән һәм қолай. Өс кеше қолаһы етмәһ йыуанлыктағы карағас булған ул.

Майғайған. Оло юлдан Байназар ауылына карай өсөнсө сакрымында һулакайзағы ялан атала. Элек бында бер әбей май килтереп йәшереп йөрөгән. Шуның өсөн был яланды Майғайған тип йөрөтәләр.

Мәмерйә яланы һәм сокоро. Төньяк-көнбайышта өс сакрым алыслыктағы ерзә мәмерйә сокоро һәм яланы бар. Шуға Мәмерйә сокоро һәм яланы тип аталған. [19]

Кара тәкә. Көнбайышта өс сакрым алыслыкта элек бер бай бесән саптырған. Өмәселәренә кара тәкәһен һуйып һыйлаған. Шунан сабынлык та Кара тәкә исемән алған. [20]

Уһак тауы һәм яланы. Төньяк-көнбайыштағы ике сакрым алыслыктағы тауза уһак ағастары үһә. Шуның өсөн тауы, яланы ла Уһак тип йөрөтәлә.

Ялан осо. Ауылдың бер өләшә Ленинград кушаматын йөрөтә. Ауыл осонда әңәл бәһыу булған. Хәһер өйзәр һала килә ауыл зурая. Шулай Ялан оһона ла ауыл килеп сыға.

Ташлы ер. Ауылдың төньяк-көнсығышында дүрт сакрым алыслыкта ялан атала. Ерзе һөрөп нимә сәһәләр зә уңыш алып булмаған ере ташлы булған. Ере ташлы булғанлыктан Ташлы ер тип атала.

Әһәлшә һәм Шәйәхмәт биләһе. Элек был урында озак йылдар буйы Әһәлшә һәм Шәйәхмәт исемле кешеләр бесән сабкан. Уларзың иһтәлегәнә исемдәре калған.

Һаз башы, Бызау үзәге. Был урында әһеге вақытта Тулыбаев Әксән бесән саба. Сабынлык иң башында һазлык була. Ауыл бызаузары ла оһо үзәктән үлән эһләп күтәрелер булғандар. Шуның өсөн Һаз башы йәки Бызау үзәге тип йөрөтә башлайзар.

Карайғыр. Яуымбай ауылының көһьяғында ике-өс сакрым алыслыктағы ялан, йылға, тау шулай атала. Был яланда йыл һайын башкорт халкының милли байрамы һабантуй үткәрелә. Элек бында ат көткәндәр. Ә яланға һәр сак бүреләр килеп йөрөгән. Улар нисек булһа ла колондарзы аһарға тырышкан. Ләкин өйөр башлығы кара айғыр колондарзы бирмәгән, һаклап йөрөткән. Шуның өсөн яланы, йылғаһы, тауы Карайғыр исемән алған.

Сәһрәй. Ауылдың көнбайышында дүрт сакрым алыслыктағы ер шулай атала. Был ялан зур булғанлыктан шундай исем алған.

Яһсаф туны. Арка яһында Билалов Кәримдең сабыны шулай атала. Был ерзә Яһсаф исемле кеше мал көткән һәм мал тиреһен эһкәртеп тун теккән. Шуға оһо исем тороп калған.

Йылғалар, шишмәләр, котоктар

Аркыры йылға. Был йылға ауылдың осонан Кайнөй йылғаһына тиклем аға. Ауылға аркыры ятканға күрә Аркыры йылға тип атала.

Балайылға. Был йылға Үзәнгә барып коя. Бәләкәй генә йылғалардың береһе булғанға уны ауыл халкы Балайылға тип йөрөткәндәр.

Кайнөй йылғаһы (1 вариант). Яуымбай карт үзенә өй һалырға булған. Өй нигезен кайындан башлаған. Нигез урынын каза башлағас, был урындан урғылып һыу сыға башлаған. Һәм үзенә юл алып, йылға булып ағып киткән. Яуымбай карт тап был һыу урғылған ергә өйөн һалмай, арырак нигез короп ултыра. Ө йылға Кайнөй тип атала башлаған. Элекке ваҡытта ауылға терәлеп яткан яланда тәрән баззар казып кайын тузынан дегет кайнаткандар. Дегет хужалыҡ эштәре өсөн кәрәкле әйберҙәренән иҫәпләнгән булған. Мал ауырыуҙарына ла дегет яҡшы дауа булған. Шулар осорҙан бирле был яланды **Базялан** тип йөрөтә башлағандар. Бөгөнгө көндә лә бында барлыкка килгән урамды **Базялан** урамы тип йөрөтәләр.

Кайнөй йылғаһы (2 вариант). Борон Яуымбай карт ауылға килеп төпләнгәс, өйҙә йылға буйына кайындан һалған булған. Тәүҙә йылғаны Кайын өй тип йөрөткәндәр. Быуындан быуынға күсә килеп Кайнөй булып калған. Йылға буйы бик матур, кышын тунмай. Бәләкәй йылға булыуына карамастан балыҡтарға бай. Кызыл китапка ингән балыҡтар за бар: бәрзе, бағыр һ.б

Шаркырауыҡ йылғаһы йәки Шар. Был йылғаның сыткан урынын Шар тип атайҙар. Йылға ер астынан бик зур тизлектә таштар араһынан ағып сыға. Шуға күрә йылғаға Шаркырауыҡ йәки Шар йылғаһы тип әйтәләр. [5]

Камыш шишмәһе. Аркыры шишмәгә кушылған шишмә шулай атала. Элегерәк ошо шишмәне быуып камыш һалғандар. Камышты серетеп, төрлө әйберҙәр эшләгәндәр. Шунлыктан Камыш шишмәһе тип аталған. [10]

Һыусумған. Ауылдан төньяҡ-көнсығышында дүрт сакрымлыктағы ер атала. Йылға ағып барып капыл ер астына юғала, сума. Шуға күрә был йылғаны, Бәзрикамалузы, яланды шулай Һыусумған тип атайҙар. [8]

Котоктар. Ауылда биш коток бар. Шулардың дүртеһе кем эшләгән шуның исеме менән йөрөй: **Хисам, Ишбулды, Мөхәмәткужа, Мирза котоґо.** Ауылдың һырт яғынан **Аккоток** бар. Уның һыуы таза, йомшак булғанлыктан шундай исем алған.

Билдәле, тарихи һәм иҫтәлекле атамалар

Абласкин. Яуымбай ауылының икенсе кушаматы. Аблас карт урта йәштәр саһаһында яҡшы ғына йәшәп яткан ваҡытта, уға бер ят урыс кешеһе килә һәм үгез тиреһендәй генә ер һорай. Карт: “Һы, ул ғына була ул, ярай иртәгә килерһең ер бирермен”, - тип яуаплай. Былар килешеп төҙөйҙәр. Урыс икенсе көндә килә лә үгез тиреһен йокак кына өлөштәргә теләп егермә сакрым ерҙе уратып үзенә ала. Аблас картка сак кына булһа ла ер калмай, урыс был ергә завод төҙөй. Өүжән заводы шулай барлыкка килгән. Аблас карт екенсе ергә кисеп донъя көтә башлаған. [9]

Аждаһа сыккан. Аждаһа сыккан ауылдан ике сакрым алыслыктағы Тумарзык яланындағы һазлыкты куйы бейек талдар уратып алған. Уның уртаһында бәләкәй генә күл дә булған. Бер көндө шул күл өстөндә көслә койон өйрөлә. Ауыл халкы койондо аждаһа койроғо тип уйлайзар. Шунан башлап был урынды Аждаһа сыккан тип йөрөтәләр. Ләкин һазлык бөгөнгә көнгә тиклем һакланмаған, короған.

Бәшәр койоһо. Кайнөй буйынан ике-өс сакрым алыслыкта ята. Әүәле Бәшәр исемле карт был ергә килеп йылға буйында киндер һалып сереткән. Шуның өсөн дә Бәшәр койоһо булып калған да инде. Киндерзән кейемдәр теккән.

Бәзек күпере. Ауылдың төньяк-көнсығышында өс сакрымлыкта урынлашкан күпер. Элек Бәзрикамал исемле әбей йәшәгән. Йылға аша халык ызалап йөрөгән, йә ул урын баткакка әйләнер булған. Бәзрикамал әбей ир-аттарға үс итеп күпер һалып куя. Әбейзең исемен кыскарытып Бәзек күпер тип йөрөтәләр.

Бурташ. Көнъяктағы дүрт сакрым алыслыктағы ер. Был тауза эзбизташ сыға, акбур ташы күп. Йылға, яланың шуға Бурташ тип атайзар.

Колош үзәге. Ауылдан арка яланы яғына сыға торған үзәкте Колош үзәге тип йөрөтәләр. Был үзәктә кәкре кайын ағасы үсә. Ололарзың һөйләүе буйынса, ошо кайын төбөндә Колош исемле карт ерләнгән, шуға күрә был үзәкте Колош үзәге тип йөрөтәләр.

“Сәфәр сокоро” (1 вариант). 1980-90 йылдарза ат менән ер һөрөп йөрөгәндәр. Унда Назаров Котлоғәлләм олатай менән Сәфәр исемле олатай за була. Улар яланда төнгөлөккә йокларға калалар. Төндә өшәмәс өсөн кайын төбөнә ут яғалар. Озак эшләп арығас, икеһе лә каты йокоға тала. Бер вақыт ут кайынға күсә. Кайын янып Сәфәр олатайзың өстөнә йығыла. Котлоғәлләм олатай Сәфәр олатайзы көскә кайын астынан һөрөп сығара. Шул мажара иштәлегенән Сәфәр сокоро тип йөрөтәләр.

“Сәфәр сокоро” (2 вариант). Яуымбай ауылы эргәһендә Ташөй мәмерйәһенән 3 сакырым алыслыктағы яланды шулай йөрөтәләр. 1937-1938 йылдарза Назаров Котлоғәлләм, Уразғолов Хәбир, Кинйәкәйев Йәмилха һәм Сәфәр исемле олатайзар ат менән ер һөрөп йөрөгән вақытта булған хәл. Кис еткәс, эштән һуң Уразғолов Хәбир һәи Кинйәкәйев Йәмилха балағанға йокларға китәләр. Ә Котлоғәлләм менән Сәфәр яланда төнгөлөккә йокларға кала. Төндә өшәмәс өсөн кайын төбөнә ут яғалар. Азак, эшләп арығас, икеһе лә каты йокоға тала. Кайын ағасы янып, Сәфәр олатайзың өстөнә йығыла. Котлоғәлләм бабай Сәфәр олатайзы көскә кайын астынан һөйрәп сығара. Шул мажара иштәлегенән Сәфәр сокоро тип йөрөтәләр. [5]

Казғаняр. Ауылдың төньяк-көнсығышында дүрт сакрымлыкта ята. Элек Яуымбай йәйләүе Әсеүйорт тигән яланда булған. Ошо йәйләүгә барған сакта текә генә ярзы сыға алмай ызаланғандар. Шунлыктан был ярзы сокоп казып юл эшләгәндәр. Озак Казғаняр булып атала башлаған.

Тукмакты яры. Ауылдың көньяк-көнсығышында сакрым самаһы алыслыкта Аркыры йылға аша сыккас уң якта Тукмакты яры бар. Борон был ерзә солоқ ағасы булған. Солоқ ағасын айыу тыңғылык бирмәй туззырып торған. Солоқсо тукмак та бәйләп караған. Быны күреүселәр Тукмакты яры тип йөрөтә башлағандар.

Турат сокоро. Ауылдың көнбайышында дүрт сакрымлыктағы сокор шулай атала. Колхозлашыу осоронда булған хэл. Бер карттың өс аты булған һәм уның аттарын һорағандар. Ләкин карт колхозға ике атын ғына биргән. Туры атын үзәндә калдырған. Әлегә шул сокорза йәшереп тотканға күрә Турат исемле сокор булып калған.

«Карасура» кәбере йәки «Бабай үлеге». Борон бик укымышлы, дин тоткан Карасура исемле карт йәшәгән. Ул бик изге күңелле, йомарт булған. Үлер алдынан ул: «Мине Яуымбай ауылы менән Байназар ауылы уртаһындағы иң калкыу ергә ерләгез» тип васыят әйткән. Ике ауыл мәсетенән азан тауышын тыңлап ятырмын тигән ул. Уның теләгенә каршы килмәй, бер калкыу ергә ерләгәндәр. Әлегә вақытта был кәберлек бар һәм тәрбиәләп тотола. Быуындар алмашынған һайын исемдәрзә үзгәрә килеп, хәзер “Карасура” кәбере - “Бабай үлеге”нә әйләнеп киткән.

Пашка балаганы. Ауылдан төньяк-көнбайышында өс сакрым ярым алыслыкта Пашка балаганы бар. Аслык вақытында Пашка исемле кеше яланда балаган төзөгән. Һәр яз һайын ул ер һөрөп, иген сәсеп, уны якшы ғына итеп тәрбиәләп көз мул уңыш алып булған. Тик һуңға табан кырзан урыстар килеп Пашканың ерзәрен картуфка алыштырғандар.

Иргәле төртөндөһө. Төньяк-көнбайыш яклап бишенсе сакрымда Айбикә тауын төшкән сакта һул яклап кала. Был ерзә райондың беренсе тракторисы Иргәле исемле кеше ер һөргән. Шуның иштәлегенә атала был Иргәле төртөндөһө тип. [11]

Картөй. Яуымбай ауылының арьяк өлөшө шулай атала. Әүәлерәк Хозайназар тигән исемле олатайдың өйө иске бәләкәй генә өйө булған шунлыктан был якты бөгөнгө көндәлә Картөй тип йөрөтәләр.

Кылмый төртөндөһө. Көнсығышта дүрт сакрым алыслыкта ер шулай атала. Был ерзә Карачурин Кылметдин исемле кеше ер һөргән. Шул исемде кыскартып хәзерге вақытта ла ауыл халкы Кылмый төртөндөһө тип атайзар.

Карабешә. Кыпсак ауылына барған юл буйлап дүртенсе сакрымының һулакай яғындағы үзәк тала. Карағай ағастары әүәл күп булған ға бешәлек тип атағандар за инде.

Кызылтал. Ауылдың төньяк-көнбайышында өс сакрым алыслыктағы иске балаган эргәһендә ер аталған. Исмәғизәм менән Уйылдан Мәрзиә исемле катын менән йөрөгәндәр. Уйылдан был катынды кызғанып Исмәғәзәмде көпә-көндөз шул ерзә һызма мылтык менән атып киткән. Каны сыккан ерзә тал ағасы үсеп сыккан. Шунан алып был ерзә Кызылтал тип йөрөтәләр. Бөгөнгө көндә тал ағасы юк. [15]

Йәшеренүзәк. Был үзәк ауылдан төньяк-көнбайышта, өс-дүрт сакрым алыслыкта. Хәзерге вақытта Вәлитов Дауыт бесән эшләй. Ололар һөйләүенсә был ер кемдәндәр касып һакланып, йәшеренер өсөн бик уңайлы булған. Шуға күрә үзәктә Йәшеренүзәк тип атала.

Кантор үзәге. Яуымбай ауылынан Кыпсак яғына барғанда дүртенсе сакрымына етмәс элек Сәңгелде тауына менер алдынан һулакайзағы Кысалан үзәгенә башы Кантор үзәге тип атала. Колхозлашыу осоронда был үзәктә ағас кырккандар. Улардың бәләкәй генә избенкаһы булған. Был избенканы кантор тип йөрөткәндәр. Ошонан тороп калған исем.

Каскындар үзәге. Козаш тауының бер үзәге шулай атала. Өүәлге вакытта “Халык дошманы” тип эзәрлек алып барғанға күрә ике кеше ошо үзәктә йәшеренеп, касып йәшәй. Шуға ла Каскындар үзәге булып калған.

Кысалан үзәге. Яуымбай ауылынан Әбделмәмбәт ягына барған сакта Сәңгелде тауына күтәрелмәс борон уң яктагы үзәктә атайзар үзәк ике яклап тау менән кысылып ятканлыктан Кысалан тип атағандар.

Кызыл армеец үзәге. Ауылдың төньяк көнсығышында дүрт сакрым алыслыктагы Бәзек күперенен һулакай үзәге атала. Был үзәктә граждандар һуғышы йылдарында бер кызыл армеецты атып киткәндәр. Шуның иштәлегенә был үзәк Кызыл армеец үзәге тип атала.

Колош үзәге. Ауылдан арка ягына мүзәк буйлап электр линияһы сыға. Был үзәктә кәкре кайын ағасы үсә. Акһакалдар һөйләүенсә, ошо кайын төбөндә Колош исемле карт ерләнған. Шуға ла үзәк исеме уның исеме менән йөрөтөлә. [18]

Саталы үзәк. Олотау тауының өсөнсә үзәге. Ошо үзәктең башы ике сатаға айырылған. Шуның өсөн Саталы үзәк тип йөрөтәләр.

Шайхан үзәге. Оло юлдан Мәһәзей ауылына барған сакта иске юл айырыла. Шул айырылған үзәк Шайхан исемле карт бесән эшләнған һәм был ер хәзерге көнгә тиклем Шайхан үзәге исемен йөрөтә.

Шаркырау буйы үзәге. Көнбайышта өс сакрым алыслыктагы үзәк атала. Был үзәктең түбән яғында Шаркырау йылғаһы таштар араһынан шаркылдап ағып сыға. Шуның өсөн был йылға Шаркырау, ә үзәге Шаркырау буйы тип атала.

Шәшке каскан үзәге. Олотаузың беренсе үзәге шулай атала. Һунарысы бер шәшкене күреп калған. Ошо үзәккә еткәндә тоталмаған. Шунан алып үзәк Шәшке каскан тип атала.

Просик буйы. Элек ауылдан көньякка карай ағастарзы кыркып пожарзан уттан һакланыр өсөн просик эшләнғәндәр. Хәзерге вакытта ла был ер Просик булып кала килә.

Суктал. Ауылдың төньяк-көнбайышында ике сакрым алыслыктагы ер атала. Элегерәк ялан уртаһында сук кына тал үскән. Әлегә көндә лә яланы, йылғаһы, шишмәһе Суктал тип атала. [14]

Эйәле таш. Төньяк-көнбайышта өс сакрым алыслыктагы ерзә Ғөбәйзуллин Ғызыметдиндың сабынлығындагы ак төстәге ташка әйткәндәр. Өүәлдән бесәнселәр ял итеп ошо таш өстөндә сәй эсебез тиһәләр, әйберзәре таш өстөнән шыуып төшкән. Шуға ла ташты Эйәле таш тип атағандар. [12]

Яңғызкарағай. Ауылдың каршыһындагы Оло тау итәгендә яңғыз короған карағай ағасы ултыра. Шуның өсөн дә Яңғызкарағай тип атала. Йәшенле ямғыр вакытында йыш кына был ағасты йәшен ата.

Мәмерйәләр

Сыңғырауык сокоро. Ташөй мәмерйәһе ауылдан Кайнөй йылғаһы буйлап түбәнгә карай ике-өс сакырым алыслыкта урынлашһа, Сыңғырауык Олотау буйынан алты - ете сакырым алыслыкта ята. Ололарзың һөйләүе буйынса Ташөй менән Сыңғырауык ер асты юлдарынан тоташ булырға тейешле. Элегерәк Сыңғырауык сокорона ике эт төшөрөп ебәргәндәр. Бер азна тигәндә генә, икеһе лә хәле бөтөп Ташөй мәмерйәһе ауызынан килеп сығалар, әммә шунда ук һуқыраялар имеш. Элегерәк Сыңғырауык сокорона таш ырғытһаң сыңғырлатып, озақ тауыш сығарып төшөп китер булған, шунлыктан был урынды Сыңғырауык сокоро тип йөрөтәләр. Ташөй мәмерйәһе инде Яуымбай һәм башка ауыл халкын үзенең матурлығы менән арбап, үзенә сакырып торһа ла, бөгөнгө көдә лә асылмас сер булып һаклана.

*Ташөй
мәмерйәһе*

Ауылдың көнбайышында бер сакрым алыслыкта, оло юл өстөнән күренеп торған мәмерйә шулай атала. Мәмерйә таш өйгә окшап торғанлыктан был исем бирелгән. Тәзрәләргә окшаған тишәктәре лә бар. Беренсе бүлмәһе өс метр тәрәнлеккә төшә. Икенсе бүлмәһенән эскә биш йөз метр самаһы ингәс йылғаһы бар. Һөйләүҙәренә карағанда мәмерйә биш-алты сакрым өстә аркала урынлашқан Сыңғырауык сокорона тоташкан. Был сокорзан ике этте төшөрөп ебәргәндәр, тик береһе генә етенсе көн тигәндә генә Ташөй мәмерйә ауызына килеп сытқан һәм яктылыкка күзе һуқырайған, тип һөйләйҙәр. Ололар һөйләүенсә ташөйҙөң тышында тағы бер кат ишеге булған. 1900 йылдар был кая емерелгән уны ауыл халкы мәмерйә алдын яңынан тазарткандар. Ташөйҙөң ике үзәге бар. Улар *Аргы* һәм *Бирге үзәк* тип йөрөтөлә. [6]

[1] Мәғлүмәттә Ғизатуллин Бирғәле Сәлмән улынан Мәсәғүтова Айһылыу Сабирйән кызынан тарих укытыусыһы З.Ғ. Ғәбделхәева әҙерләне.

- [2] Ләйлә Мырзағолова
- [3] Килдеғол мәктәбенң тарих укытыусыһы, хезмәт ветераны Фәйзуллин Мөнир Абдулла улы.
- [4] Бәшәров Әһәм олатайзан 1992 йылда М. Вәлитова язып алды
- [5] Ф.Уразғолов Әхмәтйәнова Маһикамал инәйзән 1994 йылда язып алған.
- [6] Ғөбәйзуллина Нәзиләғә Мырзағолова Мәстүрә Әфтәк кызы һөйләүҙәрәнән Ғөбәйзуллина Альбина язып алды
- [7] Назаров Ғәленән Үтәбаева Мәүлизә язып алған.
- [8] Вәлитов Дауыт Нуриман улынан Вәлитова Айзилә Гәрәй кызы язып алған.
- [9] Мырзағолов Сабиттан Мырзағолова Ләйлә язып алған.
- [10] Вәлитов Дауыт Нуриман улынан Сәлихова Рәзилә язып алды.
- [11] Сәлихов Ғәлимйәндән Асылбаева Зөлхизә язып алды.
- [12] Асылбаева Ғәлиәнән Мырзағолова Ләйлә язып алған.
- [13] Назаров Ғәле Сәлмән улынан Сәлихова Рәзилә язып алды.
- [14] Әхмәтйәнова Рәсимәнән Маликова Земфира Кәбир кызы язып алды.
- [15] Назарова Зәбирәнән Ғиззәтуллин Фаяз язып алған.
- [16] Назаров Ғәленән (1934 йылғы) Ғизәтуллин Фаяз язып алды.
- [17] Исмәғилова Ғәрибәнән Исмәғилова Флүзә язып алды.
- [18] Сәлихов Ғәлимйәндән Мырзағолова Ләлә язып алды.
- [19] Ғиззәтуллин Бирғәле Сәлмән улынан (1938 йылғы) Ғиззәтулин Фаяз Бирғәле улы язып алған.
- [20] Назарова Зәйтүнә Нуриман кызынған (1932 йылғы) Хәйбуллина Розалия язып алды.
- [21] Кинйәкәев Зиннурзан Байназарова Нурсидә язып алған. Етәксеһе Ғиззәтуллин Фаяз Бирғәле улы.

Колғана ауыл биләмәһенә караған ер-һыу атамалары
Колғана ауылы

Колғана ауылы иҫ киткес матур урында – саф һауалы, һирәк осрай торған бәрзе һәм башка балыктарға бай йылғалар буйында, һылыу ағаслы таузар косағында урынлашкан.

Был ауылға 1816 йылда Ярылғап ауылынан 15 ғаилә Үзән йылғаһы буйындағы хозур тәбиғәтле иң матур урынға – **Колғана** ауылына нигез һалалар. Шулай ук бында Ярылғаптың улы Нарынбай һәм Зауряд-сотник Байғускар һәм Ишбулдылар за йәшәгән. Әлегә көндә уларзың зат-ырыуынан – Шаһимырзанов Фауарис.

Колғана тарпаны - ете йыл тыу йөрөгән бейәне һуйзырып, ауылда йәшәгән ырыу-кәбиләләрге һый-табынға йыйып, байрам яһап, ырыузаһтарыран ауылға үзенең исемен бирергә фатиха, изге теләктәр алып, халыкты кунак иткән, тип һөйләй ауылдың күпте күргән, күпте кисергән аҡһакалдары.

1834 йылда ауылда 151 кеше, 1859 йылда – 207 кеше, 1917 йылда-516 кеше йәшәгән. 1812

йылғы Ватан һуғышында Колғана ауылынан Ишкенә Косакколов та катнаша. Ул ике мизал кавалеры 14-се башкорт полкы составында 1812-1814 йылдың 19 мартында Парижды алыуға катнаша.

Ул дәүерҙә ауыл халкы малсылыҡ, урмансылыҡ, һунарсылыҡ, ер эшкәртеү эштәре менән мәшғүл булған. XIX быуаттың 40-сы йылдарында 35 хужалықтың 167 кешеһе лә һарағы, Әңкес йылғалары буйында һәр яҙ һайын йәйләүгә сыға торған булғандар. Был ваҡытта ауылда 144 йылкы малы, 105 баш һыйыр, 20 баш һарыҡ, 31 баш кәзә булған. Йәйләү осоронда иген дә үстөргәндәр.

Колғана ауылы тирәһендәгә зур яландарҙа **Казмаш, Суван, Бузыкай, Ярылған, Колкас, Тирмән ауылдары** кешеләре лә йәйләүгә килгәндәр. Әле лә ер-һыу атамалары борон ата-бабаларыбыҙ атап йөрөткәнсә һаҡлана. Мәсәлән, Колакашҡа яланында 2 ауыл ултырған: Суван менән Казмаш ауылы кешеләре. Шуға был ерҙәрҙә әле лә **Суван Колакашҡаһы, Казмаш Колакашҡаһы** тип, йөрөтәләр.

Колғана халкы ара-тирә булып ултырған. Мәсәлән, Кыркһуыл асығында – Карғалар, һаһыкһуыш асығында – Ишкенәләр араһы. Ауылдың ир-егеттәре 30-сы йылдарҙа Колғана ауылынан һарғая ауылына барған юл буйындағы бер асыҡта таштан мейес сығарып, Кыраканан ат менән ташып кайын, карағай утындарын мейестә яҡкандар, эре-эре күмерҙәрән ат йөгөнә тулғас, суйын иретеү заводына ебәргәндәр. Күмерҙә Әбйәлил районы Хәлил ауылы базарына алып барып һаткандар. Ялан яғының кешеләре күмерҙә мейес тоҡандырыуға, самауыр кайнатыуға бик теләп һатып алғандар. Мейес яҡкан урынды бөгөн ерлә халыҡ Мейес асығы тип йөрөтә.

1917 йылда Колғанала 92 хужалыҡ, 516 кеше йәшәгән. 1920 йыл ауыл 3 хужалыҡка, 16 кешегә кәмей.

1930 йылдың августында Бөрйән районын ойошторғанда Колғана ауылы ла ошо районға инә. Ауылда колхоз, ағас әзерләү кантораһы ойошторола, партия ағзаларына кандидаттар төркөмө, комсомол ойошмаһы, колхоз идараһы һәм урындағы Совет активтары Шәйхитдин Хисмәтуллин, Ғәлимйән Мусин, Мөхәммәт Шәнгәрәев, Динислам һәм Шәйхислам Баһауәтдиновтар, Һибәт Мәхмүтов, Әфтән һәм Сөләймән Сөләймәнов, Күжәхмәт Нуретдинов һәм башкалар синфи көрәштең ул ваҡыттағы кискен осоронда халықты өгөтләү һәм ойоштороу буйынса бик күп эш башкарығандар.

1946 йылдың 26 мартына Колғананы Казмаш ауыл Советына ҡаратып, Әбйәлил районына буйһондоралар. Кемдәндәр уйлап еткөрмәүе аркалы халықтың көртә артына терәлеп торған ерҙәре, урмандары тулыһынса Бөрйән районы ҡарамағында ҡалдырыла.

1984 йылдың 29 декабрендәге Башкорт АССР-ы Верховный Совет Указы буйынса Колғана ауылы кайтанан Бөрйән районына бирелә.

Үзән һыуын эсеп, Түгәrmә тауы итәктәрeндә йөрөп, уйнап үскән, ил даны өсөн тырышлык һәм батырлык күрһәткән, яузарза йәнeн корбан иткән, үззәрe тураһында якты иштәлек калдырғандар аз түгел. Бөйөк Ватан һуғышында ғына ла Колғана ауылынан Ватанды һаклауза 55 кеше катнаша: Йәһүзә Сөләймән улы Ибраһимов Бөйөк Ватан һуғышында рота командиры, үз йөрөшлө артиллерия экипажы командиры була. Капитан званиеһында I һәм II дәрәжә Ватан һуғышы, Кызыл йондоз ордены һәм бик күп мизалдар менән бүләкләнә. Шулай ук Колғананан Зәйнәтдин Рәхмәтулла улы Рәхмәтуллин да Бөйөк Ватан һуғышында күрһәткән батырлыҡтары өсөн ике Кызыл йондоз, Ватан һуғышы ордены һәм башка төрлө мизалдар менән бүләкләнә.

Әбүталип Сәйетбархан улы Ғәләүетдинов та пулеметсы була һуғышта. Сталинград, Курск, Орел, Воронеж, Кенигсберг калаларын дошмандан азат итеүзә күрһәткән һаһарманлыҡтары өсөн III дәрәжә Дан ордены, ике “Батырлык өсөн”, “Германияны еңгән өсөн” һ.б. орден һәм мизалдар менән бүләкләнә.

1998 йылдың 29 сентябрь айында закондар сығарыу Палатаһы тарафынан Колғана ауыл Советы ойоштороу тураһында Закон сығарыла. 10 октябрь Вәкилдәр палатаһы тарафынан хуплана һәм Колғана ауыл советы ойошторола.

Ауылдың кыскаса тарихы бына ошоллай. Колғана ауылын бер райондан икенсәһенә күсереп йөрөтөү, әлбиттә, ауылдың үсәһенә кире йоғонто яһай. Төплө генә эш урындары булмай. Социаль объекттар төзөү – юл эшләү, элемент, электрләштерев һ.б. нәмәләрзән халык озақ вакыт мәхрүм булды. Әбйәлилдәр берәй социаль объект төзөтөп эш асыр ине, ер – Бөрйәндеке. Халык күбәһе Бөрйәндә эшләй (леспромхоз, лесхоз һ.б.) Бөрйәндәр берәй социаль объект төзөр ине, административ бүленеш буйынса халык – Әбйәлилдеке.

Колғана ерлегендә тыуған Сура батыр тураһында легенда

Был ерзәрзә Сура тигән батыр йәшәгән. Уның ике карындашы булған. Улар за уктан бик ошта аткандар. Уғатар, мәргән данлыклы батыр булған ул. Уктан мәргән атырға ике карындашын да өйрәткән. Бара-тора тегеләр Суранан да мәргәнерәк атырға өйрәнөп киткәндәр.

Сураның төп кәсәбе тау-таш үтеп, алыс ерзәрзә йөрөп кейек аулау, һунарға йөрөү булған. Ул ай тыуып, ай тулғансы төйәгенә кайтмай йөрөгән. Ә ике карындашы, әсәһе, бисәһе **Түбәнге ызмала** (Хәзәр **Мейес яланы**, тизәр) бейә бәйләп яткандар. Кышлаузары ла ошонда булған.

Борон был тирәлә казак, калмыктар Урал һыуы яғынан килеп башкорт бисәләрен, кыздарын урлап, малдарын алып киткеләп торғандар. Сураның өйзә булмаған сағы була. Калмыктар килеп сыға был яктарға. **Казна йылғаһы** буйында Сураның ике карындашы ултырған була. Калмыктар аңғармастан килеп, баһып, тегеләрзәң өстәрәнә кейез ябалар. Казна йылғаһы тонок кына ағып яткан. Кейезгә уралған кыздарзы шунда алып баралар за йокларға яталар. Кәзимә әбей кыздарын эзләп килеп сыға. Кыздарының кейезгә уралғанын аңлап кала. Шым ғына килеп, кейеззә урталай телөп ебәрә. Кейез эсенән ике кыздары килеп сыға ла калмыктарзы кырырға тотоналар ук менән.

Икенсә тапкыр Сураның юклығынан файзаланып, уның катының урлап касалар. Йәйләүгә кайтһа, катыны юк. Сура калмыктарзың арттарынан кыуа төшә. Тегеләрзәң кайзалығын белер өсөн **Оло Түгелмә** тауына менөп, тирә-якты карай. Тау башынан тирә-йүн ус төбөндәй генә күрөнөп тора. Таузан уларзы күрөп кала. **Тукал асығында** казан асып йөрөп ит бешерөп яталар икән былар. Калмыктарзың атаманы Сураның бисәһен үзәнә алып, туй үткәрөргә уйлаған. Былар бик күп, бер үзем генә еңә алмасын уйлаған Сура. Нишләргә? Кискә тиклем һазза аңдып ята. Караңғы төшкәс, тегеләрзәң һазза торған аттарының уң як өзәнгеләрөн кыйып сыға ла кире **Түгелмәгә** китә. Түгелмә башынан торөп иң беренсә укты бисәһенә төскай за кире уйлай. Шунан тегеләрзәң иттәрә бешөп ултырған казанды уғы менә яра ата. Был ук Сураныкы икәнөн бер Кәзимә генә аңлап ала. Калмыктарзың өстөнә ук яуа башлай. Калмыктар: “Сура, Сура, Сура килә!” – тип кыскырышып аттарына менәйек тиһәләр, колайзар за төшәләр тей. Ә Сура тегеләрзә берәм-һерәм сүпләй генә бирә икән. Шунда катынын күрөп кала, уны атып

үлтерергә уғын тоскаһа, бисәһе мин ғәйепле түгел тип, илап Сураның аяғына йығыла. Ә Сура калған калмыктарҙы кыра-кыра, бастырып Яйык аръяғына алып барып сығара.

Сура гел калмыктарға каршы яуза йөрөр булған. Үзәндең башланған урынында бер бәләкәй генә һул яклап асык бар. Уны **Әпсәләр туғайы**, тизәр. **Караңғы туғай**, тирә-яғы кап-кара урман да текә таузар. Шул асыктың үзәндең дә йылғаһы бар, **Кырака** араһынан сығып ята. Ана шул асыкка яуға китер алдынан Сура батыр үзәндең әсәһен, ике карындашын, бисәһен алып барып йәшереп торған. Шуға ла ул асык **Әпсәләр туғайы** тип атала. **Әпсәләр** – әсәйзәр тигәнде аңлата. Яуға китәр алдынан былай тигән ишкәрткән: “Утты төш вакытында ғына яғығыз. Төшкө утығызға кәрәкле тамакты бешереп алығыз за, кискеһен, иртәнсәк якмағыз. Төшкө ут көндөз күренмәй, уты ла, төтөнө лә,”- тигән. Әпсәләрзән арырак **Карауылтау** тигән тау бар. Ана унан кайһы яктан яу килә, шуны карауыллап ултырғандар. Шунан арырак **Тукмапкыр** тигән тау ята. Элек кешенең кейеме лә кызык булған бит ул. Озон еңле нәмәләр кейгәндәр. Шул тауза Сураның ун ике йәшлек кенә малайы бер калмыктың ике еңенән дә бөрә тотоп, тукмап үлтергән. Шунан калған исем – Тукмапкыр.

Калмыктарҙың атаманы Сураны, уның яқындарын юк итергә бойорған. Калмыктар Сураны йәйләүе эргәһендә аңдып ятып, Сураның малайын тотоп алалар. малайдың үксәһенә атып үксә тамырынан кайынға элөп китәләр. Сураның Йыуанбатыр тигән якин ғына иптәше булған. Уны ике еңенән бөрөп тотоп, басып алып, күкрәген изөп ултырғанда Сура батыр килөп сыға. Ат өстөндә ултырған көйө генә теге атаманды уғы менән үлтерә ата. Калмык атаманының корһағын ярып ебәрә лә, әсмайын алып Йыуанбатырға ашата, атыу әсеңә кан төшөр тип. Башын кыркып алып күлгә ташлайзар. Башының ауырлығы утыз казак булған тип һөйләй торғайнылар. Шул күлдә камыштар үсә торғайны. Калмыктың сәсенәң һанына үскән тей торғайнылар. Өләсәйзәр элек шул күлгә киндер һалдырмай торғайнылар. **Калмык күле** тигән исем ана шунан калған ул.

Калмыктарға Сураның һарыуы нык кайнаған. Осраған берен осраған ерендә үлтереп йөрөгән. Бер вакыт карындаштары менән төшкө тамак ашап ултыралар тей, былар.

-“Барығыз әле, оло юлда саң күпме икән, төйзәк ат күпме икән, карап килегез әле,”- тигән Сура карындаштарына. Алыста саң урала икән. – “Ағай, һин тик кенә ултыр икебеззән үтмәй,”- тигәндәр карындаштары. Үззәре урман әсенә йәшеренгәндәр. Казактар килөп етәләр. Суранан һорайзар: “Карындаштарыңды бирәңме, әллә йәнендә бирәңме? Шул сак урман әсенән ике ук һап тегеләргә! Ошонда казактарҙы кырып һалғандар. Шуға са ошондағы озон туғайҙы **Казакбай туғайы** тигәндәр. **Казмаш йылғаһы** буйында ул. карындаштары мәргән булған шул.

Азак ул карындаштарының берәһен Бөрйән яғына кейәүгә биргәндәр. Бөрйән яғына һыбай озатып китеп барғанда, элек бит арба булмаған, гел һыбай йөрөгәндәр, кәйнә лә, кайны ла һыбай бит инде. Кайны озон бер карағаста ултырған һуйырҙы күрөп алып: Эй ата тей, эй ата тей, аһа ла тейзәрә алмай икән. Быны күргән килән: “Кәйнәм, кайным рөхсәт итһә, мин уғын һорап алыр инем,” – тигән. Кәйнәһе аркыры кайныһының уғын һорай. -“Ярай, балам, рөхсәт итәм, мә ян, ук,”- тей кайны. Кайны янын бер тартыуза ук һуйырҙы осора атып төшөрә килән. Кыз һуйырҙы барып ала ла салып, кайнының канъяғаһына бәйләй. Кайны: “Ез башындағы иң зур колон һиңә килән,”-тей.

Туй вакытында Сураның карындашы көмөш балдактан да үтә атқан тип һөйләйзәр...

“Йәнә калмыктар йәйләүзәге башкорттарҙы басып алған,”- тигән хәбәр ишетелә. Сураның йөрәге түзмәй, төнө буйы сыҙамай йөрөп сыға. Иртәһәһенә катыны менән әсәһен калдырып, күршеләренә ярзамға сыға. Ул килгәндә калмыктар менә ығы-зығы, ыҙғыш-талаш тағы ла көсәйә төшкән була. Ярһыған Сура бер нисә ырыу башкорттары менән бер булып, баскынсыларҙы аңдый башлай. Тегеләр көслө була шул. Сура кешеләре уйзарынан кире төңөлә. Яңғыз тороп калған Сура аптырап тормай, ук-һаҙағын яңырта ла, калмыктарға һөжүм итә. Көс тиң булмай. Калмыктарҙы шулай за кыра әле ул. Ошо мәлдә өйзә калған катыны менән әсәһе эзләп килөп етәләр. Улардың өсәүһен дә тотоп алалар. бисәһе менән әсәһен икенсе якка, ә Сураның үзен калмык далаларына озаталар. Сура озак вакыт калмыктарҙа һарык көтә. Яңғызлыктан бик нык кайғыра, ер-һыуын һағына, әсәһен, бисәһен уйлай. Ә калмыктар Сураға

көслөп бисә алып бирәләр. Ике йыл үткәс уларзың игез улдары тыуа. Инде әсәһе менән катынынын табыузарынан төңөлдөм тигәндә, уларзың казактар кулында эшләп йөрөүзәрән ишетеп кала. Сура шул көндө үк уларзы эзләп далаға касып сығып китә. Эзләп йөрөй торғас, өсөмсө көн тигәндә бер тирмәгә һуғыла. Ошо тирмә әсәһе менән казактарзың йәшәгән тирмәһе булып сыға. Тирмә алдында атлы казактарзың йөрөүен күргәс, Сура төн етеүен көтә башлай.

Казактар йоклап бөткәс, уларзың өс атын тирмә эргәһенән ситкә алып барып бәйләй. Таңға карай әсәһе менән Кәзимәнә уятып, тирмәнән алып каса. Иртәгәһенә быларзың юклығын белгәс, казактар уларзың эзәрәнә төшәләр. Был арала Суралар Кушый ауылын үтеп, Әбйәлил районының ауылы, бер биләнгә етәләр, Кәзимә ауырый башлай. Шуға ошо ерзә туктарға булалар. Кәзимәнәң хәле насарайғандан насарая барып, ошо ерзә донъя куя ул. Кәзимәнә биләндә ерләп төшөп торғанда, атлы казактарзың якынлашыуын күрәләр. Сура әсәһен алға ебәрә лә, үзә казактарға каршы ата-ата алға саба. Сура Колғанаға еткәнсе казактарзы еткөрмәй. Ауылға ингәс тә әле Сура эзәрләүселәрзең байтағының башына етә. Кара койон кеүек үс толтоп килгән дошмандар уны яңынан тотоп алып, далаға алып китәләр. Ошо вакиғанан һуң Сураның исемә якын-тирә башкорт ырыузарына тарала, батыр тигән даны сыға. Сура батырзың калмыктар менән айкашкан урынын хәзер **Кансура** тип йөрөтәләр. Сураның тирмәһе эргәһенән аккан йылғаны әсәһе хөрмәтенә **Казна йылғаһы** тип йөрөтәләр.

Сура батыр хакында легенда бына шулай тамамлана. Ләкин Сура үзә кайзан, кайһы яктан икәнлегә әйтелмәй. Филология фәндәре кандидаты С.Ғәлиндың Бөрийән ырыуы мәкәләһендә (Бөрийән районының “Таң” гәзите, 1991 й., № 74-77 ошондай һүззәр бар:

“... Билдәле булыуынса, бөрийәндәр хәзерге һамар өлкәһендә Ырғыз буйында бер нисә ауылда йәшәй (Ташбулат, Бөрийән, Хәсән) күптән инде, бынан тап 30 йыл элек, 1961 йылда Ташбулат ауылында Хисмәтулла Мусин тигән олатайза мин Бөрийән ырыуы шәжәрәһенә юлыгккайным. Кызғаныска каршы, йәшлек һәм тәжрибәһезлек аркаһында мин уны тулыһынса күсереп алмағанмын. Күсереп алған хәтлемә шулай килә: “Әүәл башкорт әсендә Бөржән ырыуының ата-бабаларының исемдәре:

- Әүүәл Думбай бей тыуған, унан тыуған Бөржән, уның улы Уразбахты шәһәрә Болгарда. Әсә сәхибәгә иман килтергән шул Уразбахты булалыр. Унан Иске бей, уның улы Сынбулат, Сынбулаттан Бикән унан тыуған Бейеш ...”

- Артабан: “Беззең бабайыбыз һаряззан тыуған Калтырсак, унан тыуған Рамазан, Рамазандың ике улы...”

Аралар атамалары

Ишкенә араһы. Бик борон була был вакиға. Бер катын бола заманында үзә йәшәгән ауылдағы ығы-зығынан касып, күрше ауылға – туғандарына ашкынып юлға сыға. Ул хәтһез юл үткәс (мөззәте етеп) кинәт ауырып китә, хәле бөтөп, юл ситендәге бер карағай төбөнә барып йығыла. Уның күз алды караңғылана, йөрөгә тулай, башы әйләнә.

Нихәйәт, ул ошо ерзә якты донъяға бер ир балаға ғүмер бүләк итә. Әсә кеше сабыйзыңткендеген киһең, уны яулығы менән йүргәккә урап имезә лә, үзә менән алып китергә хәле булмаһтай тойоп, әзәм аяғы һил булғас килеп алырмын ти зә, түңгәк өстөнә сабыйзы һалып китә.

Ләкин йәш әсә карурман әсендә хәле бөтөп донъя куя. Иртәгәһен шул тирәнән үтеп барыусы ирле-катынлы был сабыйзы оһраклы ғына күреп калып (улар озак йылдар бергә йәшәһә лә балалары булмай) эргә-тирәнә эзләһәләр зә сабыйзың әсәһен таба алмағас, баланы өйзәрәнә алып кайтып китәләр.

Улар сабыйзың тизерәк үсеп, үззәрәнә терәк-таяныс булыуын күргеләре килә. Күктән теләгәндә, Хозай, ерзән бирзең, тип һөйөнәләр. Сабыйзы 40 көн буйына тәрбиәләп, көн дә йыуындырып, һөт әсереп, назлап көтәләр.

Ғүмер буйы бала көтөп, Хозайзан ялбарып һорап, балаға уза алмаған зарлы катын сабыйзың матурайып, тумалакланып үсәүен күреп, бер мәл иренә:

- Һөйөнсө, атаһы, был бала үзе теремек, үзе сос, безгә иш кенә, исемен дә Ишкенә тип кушһак, нисек булып? – ти. Ир кеше һөйөклө катынының теләгенә һис каршы килмәй, риза булып исемен дә куштыралар. Ишкенә көн үскән, ай үскән, үгәй эсәһе менән атаһына иш булып буй еткән, ти. Малай үсеп буй еткәс, ата-эсәһе уға күрше ырыузан иң һылыу кыззы кәләш итеп алып бирә.

Озакламай, Ишкенәнең бер-бер артлы улдары һәм кыздары тыуа. Ул эшкә бик егәрле, сос, алғыр һунарсы ла була. Ишкенә ишле ғайләне туйындырыу өсөн көн дә ете тау артына кейек ауларға йөрөй. Унан калһа, Кырака аша үтә һукмак һалып Кағы, Әүжән урыстарына (знакумдарына) барып, иңенә йөкмәп ток менән картуф ташый. Ул Кыраканын Кағыға йөрөгән һукмакты ауыл кешеләре шул дәүерҙән алып Ишкенә траһы (тропинка), ә Колғана ауылында унан таралған ғайләләргә Ишкенә араһы, тип йөрөтә халык.

Өйткәндәй, 1812-1814 йылғы Ватан һуғышында Ишкенә араһының улы Ишкенә Көсөккәлов Парижды алыуҙа катнашып, ике мизал кавалеры була. [1]

Таузар, каялар

Колғилде. Оло Кәбәс ауылынан төньяғында урынлашкан бейек таузы атайзар. Колғилде даны таралған, шәп һунарсы була, һунарға гел яңғызы йөрөр булған. Бер мәл айыуға һунарға барып өңөнән сығарып һөңгөһө менән сәнсә. Ярһыған айыу һөңгө һабын һындырып һунарсыға йәбешә. Сос, етез һунарсы яртылаш калған һөңгөһөн ала һалып айыуға йәнә сәнсеп үлтерә. Хәлһез һунарсы өс көн һәм кис айыу өңөндә йоклай. Ауылдаштары өсөнсө көн табып ауылға алып кайталар. Данлыклы һунарсының нәселдәре Байғазин Миңләхмәт ағайзың (1932 йылғы) эсәһе Гөлмәзинә яклап атаһы Сәйфулланың уның атаһы Колғилде булған да инде. Колғананың улы Колғилде ятқан айыу өңө тауы уның иштәлегенә Колғилде тип йөрөтөлә.

Карауыл түбә тауы һәм йылғаһы. Сура батыр легендаһына кайтып кала. Калмык-казактарзың кайзан килеүҙәрән карауыллап ултырғандар.

Ат тауы. Байзың аттары тибендә йөрөгән тау булған. Шунан калған инде “Ат тауы” булып.

Мәсет тауы һәм йылғаһы. Ауылда ике мәсет булған. Береһе йылға аръяғында аста, икенсеһе тау башында булған. Астағы мәсетте биштек, ти торғайнылар, ә өстәгәһен аяттык, ти торғайнылар. Уныһында аят укый торғайнылар. Шул таузы “Мәсет” тауы, йылғаһын “Мәсет” йылғаһы, тибез.

Бәрзебешергән кая. Был вакиға бик борон була. Түңгәүерҙән Тамъянға юлланған бер мосафир (ул мәлдә һарғая ауылы булмай), йәйәүләп килә торғас, арий, асыға. Бәхеткә күрә, ул кешәһендә кармағы барлығын иҫенә төшөрә. Хәзерге һарғая менән Колғана ауылы араһында юлға яқын Үзән йылғаһы буйында балык кармаклап, тамак туйзырып алырға була. Йәйге селләлә көн эсә. Беләк буй кара берзеләргә бер шеш самаһы тоткас, кешәһендә шырпыһы булмау сәбәпле, башына шундай уй килә: балыктарзы тазалай за, қояшка қаратып, қая сусағына тезеп һала һәм бер аз ял итеп алырға була, үзе тәрән йокоға тала. Байтак вакыт үткәс, уянып китһә, қояш қискә ауышқан, ә балыктар қояштың сағыу нурзанына кетерзәп бешкән. Тамак ялғап алғас, мосафир тауға һокланып қарап тора ла: “Вәт, иһмаһам бәрзе бешергән қая, рәхмәт һиңә!”- тип артабан юлын дауам итә. Ошо вакиғанан һуң ауыл халқы Үзән йылғаһы буйындағы был таузы Бәрзебешергән кая тип йөрөтә башлай. [1]

Йылғалар, күлдәр

Әңкес йылғаһы. һарғая менән Колғана араһындағы таузы һәм йылғаны шулай атайзар. Берәү бисәһен Бөрйән яғынан алып кайтып килгәндә аяғын ауырттырған. Аяктары сәңкеп калған. Шунан Әңкес булып киткән инде был ер. Әңкес йылғаһы таш-қая араһынан ағып сыға.

“Бустан киткән Әңкес карап,
Ике бото сәңкеп калған”, -

тигәндәре генә иштә калған. [4]

Әпсәләр йылғаһы. Тирмә тирәләй сыр-сыу килеп уйнаған бала-саға, үз эштәре менән мәгшүл булған катын-кыз, бар донъяһын онотоп тәбиғәттең хозурлығына кинәләләр ине. Көтмәгәндә Үзән буйында йәйләүзә иртәнге тынлыкты бозоп ығы-зығы купты. Эт өргән, аттар кешнәгән тауышка Сура тирмәнән килеп сыкты ла, эштең низә барғанын һизеп, ир-егеттәргә юлға сығырға (катын-кызға уяу торорға) ымланы һәм йәһәт кенә ук-һазактары алып, тауыш сыккан якка карай сапты. Улар тирмәнән күп тә алыс барманылар, башкорт ерҙеренә – байлығына каныккан калмык һыбайлылары *Перистан тугайы*нда иртәнге ысыкта утлап йөрөгән йылкы өйөрөн кыуып алып касып барғанын күреп калалар.

Ярһыған Сура күп уйлап тормай, тегеләргә бер-бер артлы ук язуыра, бер нисәһе ат башынан тәгәрәп төшә, калғандары йылкы өйөрөн ташлап урман эсенә инеп каса. Сура иртәгәһен йәйләүзә йәшәүсә халыкты йыйып, Үзән буйына икенсе урынға күсенергә әмер бирә. Ә ир - егеттәр калмык баскынсыларының хәйлә-мәкерле уйзанын һизеп, Кәртәбар, Тарбак, Үзән башындағы шырлыкта уларзың был яктарға килеүҙерен көн дә сиратлап көтөргә була. Сура катын-кызға, күпте күргән әсәләргә, бала-сағаға һәм карт-короға уяу булырға, утты төш мөлендә генә яғырға (сөнки был вақытта ут төтөнө кырға таралмай) әйтә.

Ә катыны Йәмиләгә көн һайын якындағы тау түбәһенә менеп тирә-якты, баскынсыларзы күзәтеп торорға куша.

Калмыктарзан интеккән йәйләү халкы берҙәм булып ойшоуп, һәр йыл һайын йәйләү осоронда үзҙеренә уяулығын арттырырға һүз куйыша. Әллә шуны һизепмелер, калмыктар был яктарға карымтаға бөтөнләй килмәс була.

Бола заманы тима. Йәйләүзәгә халык карауыллап торған теге таузы – Карауылтүбә, ә тирмә яғынан аккан (катын-кыз, әсәләр көн дә һыу алып, һыу инеп йөрөгән) йылғаға Әсәләр йылғаһы тип, (йылдар үтеү менән Әсәләр йылғаһы “Әпсәләр” булып үзгәрә) атарға була.

Был ер-һыу атамалары ата-бабаларыбыз кушканса әле лә шул исем менән йөрөтөлә. [1]

Колакай һәм Колатай йылғалары. Колакайзың бер колағын Изрис колағы тип йөрөтәләр. Ауылда бер бозок, насар әзәм булған. Сход йыйып уны ауылдан кыуғандар. Изрис Колакайза нурза һалып балык тотоп көн күргән. Корбанғәле олатай уны якшы белгән, уның йырзанын да йырлап ебәрер ине. Бер азын исләгәндәрен язайык:

Һарғайзы башы – Колакайзың

Колакай башы – Колатай.

Колатайзы ашап бөткән

Изрис тигән олатай.

Изрис, Изрис.

Аяктарын көп- көмөрөс

Изрис, Изрис.

Колатайзы ашама,

Коротондо изеп эс.

Ана шулай, Изрис. [4]

Тукал йылғаһы һәм “Тукал асығы”. Калмыктар Сураның катынын урлап, тукал һыйыр һуйып, атамандарына туй үткәргә булғандар. Ләкин Сура уларзы шул урында тар-мар иткән. Ошонан калған инде “Тукал йылғаһы” һәм “Тукал асығы”.

Большевик күле. 1918 йылдың декабрь айы кызылдар, йә актар ауылды басып алалар. Смоленск полкының Каширин отряды кызылармеецтары менән Колчаксылар араһында һуғыш була. Алдан нығынып өлгөргән актар һыбайлы кызылдарға пулеметтан ут асалар. Актар Каркабарзан орудиеһан ут асалар, разведчиктары кызылдарҙың кайзалығын яҡшы белгән кеше **Тарбак тауы** башында тороп кайза ут асырға икәнән күрһәтеп торған. Кызылдар ҙә бирешмәй. Көс тигез булмағас, еңеләләр. Тик каса алмай калалар. 18 кызылармеецты тотоп алып, күл янында аталар. Кайһы ерҙә икәнән берәү ҙә яҡшы белмәй. Күл үзә өс-дүрт күлгә бүленеп ята. Күлдә лә “Большевик” күле тип йөрөтәбөз. [4]

Яландар, туғайзар, сабынлыктар

Суван колағашкаһы. Был яланда Суван һәм Казмаш ауылдары кешеләре йәйләгән. Шунан тороп калған атамалар.

Казмаш калағашкаһы. Был яланда Суван һәм Казмаш ауылдары кешеләре йәйләгән. Шунан тороп калған атамалар.

Иманбаһкан яланы. Бер бабай ағас төбөндә йоклап ятканда уны иман баһа. Шулар төшөнән һуң бабай иманға баһкан да инде. Яланға ла исеме калған “Иманбаһкан” яланы тип.

Бәрәс сабыны. Был туғайза Бөрйәндән Барасенков тигән урыһ килеп бесән сабып яткан. Халыҡ уның фамилияһын башкортсалаштырып “Бәрәс сабыны”, - тизәр.

Билдәле, тарихи һәм иҫтәлекле урындар

Колғана ауылы. Колғана ауылдары элек Колокас, Ярлыкап ауылдарында йәшәгән. Тулыбай йылғаһы буйында, Өйташ тауы эргәһендә Тулыбай тигән бер карт бер үзә генә йәшәгән. Шунан Колғана бабай ошо ергә өй һалдырта. Бик бай булғандыр инде, алты йыл тыу йөрөгән бейәһә һуыҙытып, Колғана бабай үзенә исемеһән ауылға куштырған. Өүәлгә исеме Тамъян булған. Анаһын инде аңлата алмайым,- тип һөйләй Сәкинә инәй Ғәтитуллина.

Казмаш утары. Башкорттар борон-борондан йылкы һәм башка малдарын көтөп, яҙ йәйләүгә күсенеп, кыш кышлауға әйләнеп кайткан. Бигерәк тә Көнъяк Урал төбәгендә йәшәүсә Ярлыкап, Рыскупа (элекке исеме – Суван), Казмаш, Колокас ауылдары (Әбйәлил яғы) кешеләре һәр йыл иртә яҙған малдары менән Бөрйән районының Колғана ауылына яҡын иркен яландарға күсеп килгән һәм көзгә тиклем йәшәгән. Кола кашка асығын (Колғана ауылына -9, ә күсеп килеүселәр ауылына 20-25 сакрымдан ашыу) шулар замандарҙан алып Суван Колағашкаһы тип, ә казмаштар ултыраҡ иткән ерҙә Казмаш Колағашкаһы тип йөрөтәләр.

Тарихи мәғлүмәттәргә карағанда, Колғанаға Ярлыкап ауылынан күсеп килеүселәр беренсә булып нигеҙ һалған. Өйткәндәй, Казмаш Колағашкаһында бынан 200 йыл элек булдырылған зыяратты яҡын-тирәлә белмәгән кеше һирәктер.

Улар дәүерҙә йәйләүзәгеләр мәрхүмдә үз ауылына алып барып тормаған, уңайлы ерҙә һайлап, шунда ерләгән. Колғана ауылынан Әбйәлил районына сыккан юл буйында ғына ла әллә күпмә зыярат, кәберлек бар. Революцияға тиклем үк әле Колғана ауылынан 7 сакрым алыһлыкта – Үзән йылғаһы буйында (Хәмит ауылына барған юлда) Казмаш ауылынан килгән Рауил, Билал исемле эшкыуарҙар эш аһкан. Берәүҙәр соһор казып, күмер үртәгән, карағай утыны күмерен Кағы заводына тапшырған. Икенселәр кайын тузынан дегет кайнаткан. Ө өсөнсөләр транса, кулар быһкыһы менән такта ярып, ылау-ылау итеп тейәп, борон-борондан дан тоткан Хәлил базарына (Әбйәлил районы) сығарып һаткан.

Дегет алып өсөн агас үртәүселәр табандарына һәр сак каты туз бәйләп йөрөр булған, сөнки ул аяк кейемен коро тоткан, бысратмаған, таймаған да. Ана шуға ла инде бында эшләүсе кешеләр яқындағы бәләкәй генә йылғаны Тузтабан йылғаһы тип йөрөткән. Казмаш ауылы кәсепселәре тәйәк иткән урында 20-30-ға яқын йорт булып киткән.

Вакыт үтә. Заманалар үзгәрә. Гөрләп торған эш тә һүнәп кала. Кәсепселәр төрлөһө-төрлө якка таралыша. Улар йәшәгән урынды Казмаш утары тип тә, Үзән башы тип тә йөрөтә башлайзар. [1]

Бузыкай йорто. Бузыкай (Әбйәлил районындағы бөткән ауылы) ауылы кешеләре Күкбейүлгән һәм Бузыкай ерзәрәндә йәйләгәндәр.

Казмаш утары (хәзерге атамаһы Үзән башы). Хәмит менән Колғана араһында ята. Октябрь революцияһы йылдарында Казмаш ауылы ошо ерзә ултырған. Ауыл статус алғанға тиклем утар тип йөрөтөлгән. Әммә 1930-сы йылдарҙа Башкорт дәүләт заповеднигы ойошторолғас, таралған. Хәзерге атамаһы - Үзән башы. [2]

Үрге ызма (Пери́стан асығы). Мал араһында яман ауырыу таралып китә. “Төртмә ауырыуы” ти торғайнылар әбейзәр. Шаяртып кай берзәрә: “Анау әбей төрттө инде” ти торғайнылар, мал ауыраһа. Ауырыузың исемен әйтергә ярамаған, исемен әйтһең, ул шаша, котора ти торғайнылар. Шунан куркып ошо асыкка килеп ултырғандар, ауылда тормағандар. Ауылдан күскәс “Үрге ызма” булып калған инде. Хәзер онотла шул атамалар. 1930 йылдарҙа ошонан Үзән буйлатып һал ағыззылар. Үзән ул сакта көслө ағымлы, зур йылға ине. Ағасты кыркып Үзән туғайзарына төшөргән урын “Пери́стан” (Пристань) булып калған инде. [3]

Мейес асығы (Түбәнге Ызманың элекке атамаһы). Һарғая менән Колғана ауылдары араһындағы Мейес асығы элек Түбәнге ызма тип йөрөтөлә ине. 1930 йылдарҙа күмер яндырыу заводы булған. Күмерзе ялан яктарына алып сығып игенгә алмаштырыр булған халыҡ. Үрге мейестә Баһауетдинов Тахау, түбәнгеһендә Кәтиәт карт (минен атай) эшләгән. Ә Каратәкәлә (тау, йылға исеми) ям (сокор) булған. Унда дегет кайнаткандар. Мейес урындары әле лә беләнә. [4]

Ишкинә (Эшкинә) тырапаһы. Ишкинәләрзең олатаһы үзе кәртүк сәсмәй, заводтан урлап ташыған. Таузар аша туранан заводтан көнөнә йөрөгән. Йөрөгән юл шымара бара һукмакка әйләнгән. Шуға күрә “Ишкенә тырапаһы” тигән исеми калған да инде.

Памятник буйы. Большевик күле асыҡлығында 18 кызылармеецка бағышлап Магнитогорск калаһынан килеп обелиск куялар. Шунан алып был туғайзы “Памятник асығы” тип йөрөтәләр.

Каркабар асығы. Әүжәндәнме, Кағынанмы урыстар ат малы юғалып килеп төшәләр. Башкорт кунаксыл бит инде, бер катын сәй эсерергә сакырған. Сәй эсеп ултырғанда урыстар: “Карка, Карка бармы?” – тип һорағандар. “Карка бар, бар”, - тигән катын. Ярай әле ул заманда урысһа әйткәнәң аңлағас. Урыстар аттарын Каркабар асығынан табып алып кайткандар. Ана шунан калған да инде, Каркабар.

Һаһыккыуыш. Бер бур гел ит урлап кыуышына ташыған. Кешеләр тегенәң кыуышына тап булып, инәйек тиһәләр, кыуыш шул тиклем һаһык икән. Урланған ит бозолоп, һаһып бөткән, ти. Шунан был ерзе “Һаһыккыуыш” тигәндәр.

Тукмапкыр. Сураның 12 йәшлек малайы бер-нисә калмыкты тукмап үлтергән тукмак менән. Шунан калған инде, “Тукмапкыр”.

Карагайморон йәки фәкирзәр зыяраты. 1921 йылғы аслык ваҡытында астан үлгән кешеләрҙең икешәрен бер кәбергә Һалып күмгәндәр. Һәр береһенә тәрбиәләп кәбер казырға ас халыктың хәле булмаған.

Изелбай асығы. Изелбай тигән кеше – Казмаштыкы бер бай кеше булған. Кызылдар ваҡытында ла шунда йәшәгән. Мәжит ағай Сәйфуллин (1904 й.) шунда кызылармеецтарҙы алып барған. Төпкө һарайына барып инһәм, тип хәтерләй бабай, казылар тамсылап ағып тора. Сыжтым да кызылдарға: “Нету, тинем. “Болею” тип тороп калдым, тигән. Изелбай исеме менән асыклык атала.

Ракибә усырған үзәк. Колғананың өләсәһе Рәкибә әбей йыйып куйған итен алам тип әйелгән ыңғайға усырған да ебәргән. Уның эргәһендәге бер кешегә: “Уй, карға!” – тигән. Шунан һуң был ер “Рәкибә усырған ер” тип, ә теге карап торған кешенең затын “карғалар” тип йөрөткәндәр. Ә элек улар мышылар араһы тип йөрөтөлгәндәр. [4]

Һарғая ауылы

Һарғая – Бөрйән районындағы бәләкәй генә бер ауыл. Иллеләп кенә йорт иҫәпләнә унда. Һарғая йылғаһы үзәнәндә урынлашкан, Иҫке Собханғолдан 49 км алыҫлыкта Башкорт дәүләт курсаулығы территорияһында урынлашкан. 1939 йылда ауылда - 134, 1959 йылда - 148, 1989 йылда - 137, 2002 йылда - 168 кеше йәшәгән. Башлыса башкорттар йәшәй. Ауылда башланғыс мәктәп, фельдшер-акушер пункты, китапхана бар.

Ауыл калын урман, бейек таузар менән уратып алынған. Башты әйләндерерлек карағай, шыршы еҫе тирә-якка таралған. Курсаулыкка безең климатка яраклашкан маралдазыр (эрә Себер боландары) Алтайҙан алып кайталар. Улар үсеп нығынғас, иреккә ебәрәләр. Хәҙер Башкортостан урмандарында уларҙың һаны байтаҡ инде.

Курсаулыктың музейында нимәләр генә юк! Урман хужаһы – тайыштабан әллә кайҙан сәләмләп торған төслө. Бүрә, һеләүһен, төлкө, йыландың ғына әллә нисә төрө, сыскандар – барыһы ла бар. Төрлө үлән, сәскә, кош, хайуандар тураһында курсаулыктың директоры, биология фәндәре кандидаты Вәсилә Әхәт кызы Яныбаева сәғәттәр буйы һөйләй ала. Башкорт дәүләт тәбиғәт курсаулығы боронғоларҙан һанала һәм федераль статуска эйә. Ул 1929 йылда ойошторолған. Курсаулык Бөрйән, Әбйәлил һәм Белорет райондарына караған ерҙәрҙе

биләй. Дөйөм майҙаны – 49 мең 609 гектар. Ул тәбиғәт күренештәренә тәбиғи әйләнәшә, үсемлек һәм хайуандар донъяһының генетик фондын, айырым төрҙәрҙән, типик һәм уникаль экология системаларын өйрәнә һәм һаҡлау өсөн булдырылған. Курсаулыктың биләмәһе рельеф үзгәрешләре буйынса бер-береһенән ныҡ айырылып торған ике өлөшкә бүленә: көнбайышҡа (Көнъяк Кырака тау массивының байтаҡ майҙанын алып тора) һәм көнсығышҡа (Уралтау һырты сигендә урынлашкан).

Башкорт курсаулығында 76 ғаиләгә караған һигез йөзгә яҡын ашыу төргә яҡын көпшәлә үсемлектәр булыуы билдәлә. Катмарлы сәскәләләрҙең – 77, кыякыларҙың – 58, рауза сәскәләләрҙең – 45, кәңәферҙәрҙең – 39, кузаклылар – 33, күрәнлеләр – 26, сиражлылар – 24 төр, сатыр сәскәләләрҙең 21 төрө бар. Әлегә ваҡытта бында япракты-ылыҫлы катнаш урман үсә. Һыу буйҙарын туғай үсемлектәргә биләгән, урыны менән уны тал, ерек һәм муйыл ағастары алмаштыра. Һөҙөк, һаркыу тау битләүҙәрҙән кайын, уҫаҡ күп булған япракты урман ҡаплаган, аралаш карағайҙар күренә. Был ерҙәрҙә туғай үләнләре, вак

кыуаклык каплаган акландар күп. Текә, ташлы-каялы тау итәктәрен башлыса карағай, урыны менән япраклы ағастар басқан.

Башкорт курсаулығының йәнлектәр донъяһы ла бай һәм төрлө. Умырткалылардың 250 төрө, шул иҫәптән һөтимәрҙәрҙең 52, балыктардың 17 төрө һәм өс төр ер-һыу хайуандары менән алты төр һөйрәләүсә, 192 төр кош көн итә. Бөжәктәр араһында күбәлектәр, куңыздар, яры канатлылар, ике канатлылар һәм башкалар бар. Ағас кыуышында йәшәгән яры канатлылар ғаиләһенә караған кырағай башкорт бал корттары айырым кызыкһыныу тыуыра. Мышы, болан, марал, урман һыуһары, кондоз, кама, тейен, куян һәм башка хайуандар был ерҙәрҙе төйәк иткән. Йырткыстарҙан бүре, һоро айыу, һеләүһен, төлкө осрай. Һуңғы ун йылда һеләүһен менән болан һирәгәйгән.

Музейҙа ошо һанап киткән күп кенә үсемлек һәм хайуан-коштардың һындарын күрергә мөмкин.

Башарт һырты. Һарғая ауылына яҡын Башарт һырты тигән ер бар. Риүәйәт буйынса, сапкынсы калмыктар менән урындағы кыпсактардың бәрелешә була. Калмыктар кыйратыла. Отряд башлығының башын киҫеп алып, атының эйәрәнә артмаклап эләр. Әсиргә төшкәндәрәнән башка безҙең төбәккә килмәскә һүз алып, кыуып ебәрәләр. Калмыктар – көнбайыш монгол кәбиләләре ойраттар XVI-XVII быуат сиктәрендә көнсығыштан Көнъяк Уралға килеп төпләнмәк булалар. Башкорттар тарафынан кыуып ебәрелгәс, Волга буйына барып урынлашып калалар. Казак, нугай, башкорттар был тынғыһыз монгол халқына “калмак” тип исем тағалар, “калған”, “калыу” һүҙе тамырынан. Азак калмык булып китәләр. Әле лә хайһы бер ауылдарҙа, яуҙа тороп калған балаларҙан бөгөнгә тиклем “калмык” аралары һакланып килә. Калмыктарҙы XIII быуат башында килгән монгол-татарҙар менән бутарға ярамай. [5]

Һарғая (һарғайҙы) йылғаһы. Һарғая йылғаһының тарихы былай. Бер бай ғына кеше килеп Һарғайҙы аркаһында ағас кырка. Кырқан ағасын Һарғая йылғаһына төшөрөп Үзән аша алып кайтырға уйлаган. Һарғая йылғаһы язын тиз ташып тора ла, тиз кайта. Кыркылған ағастарҙы төшөрһә лә һыу тиз кайтҡас, сығарырға мәжбүр була. Шулай итеп сығара алмаған ағастарын: “Ағастарын сығара алмай Һарғайҙы бит, бахыр”- тигәндәр, уны йәлләп. Ана шунан калған да инде “Һарғайҙы” йылғаһы.

[1] Сәрүәр Ғәләүетдинов

[2] Баһауәтдинов Мөхәммәт апа һөйләүе буйынса яҙылды.

[3] Сәкинә инәй Ғәтиәтуллина һөйләүе буйынса яҙылды.

[4] Ғәтиәтуллин Мортаза апа хәтирәләренән (1990 йылда) яҙылған.

[5] Тарих укытыусыһы Заһир Дәүләтбирзин.

Бәләкәй Кыпсак ауылы

Үзән йылғаһы буйында, һөзәк тау битендә *Әбделмәмбәт* һәм *Килдегол ауылдары* араһында үткән быуат урталарында ауыл барлыкка килә. Ул ситтән карағанда сокор эсендә ултырған төслө, тирә-яғын куйы урман каплаган. Ауыл янындағы ер-һыу атамалары бик һуң барлыкка килгән һәм касандыр ошонда йәшәп киткән кешеләр менән бәйле. Ябай халык телендә ауылда *Кардон* тип йөрөтәләр. 1950 йылға тиклем Үзән йылғаһының һул ярында карауылсыһы П.И.Капалов йәшәй. Был тирә Петр Ивановичтың кардоны була. Ауылдан көнсығышта, 200-300 метр алыслыкта зур булмаған асыҡлыҡ бар – унда карауылсы бесән эшләгән. Бөгөнгө көндә ошо урын *Кыпыл сабыны* тип атала.

Һарағы юлы буйындағы һулакайзағы асыҡлыкта Кочетков Калентий бакса тотоп картуф сәскән. *Калентий баксаһы* атаманы шунан калған да инде. Һуңыраҡ был тирә мал сандауына әүрелә. 1950 йылда Әүжән химлесхозына караған Көнъяк Үзән участкаһы асылғас, ағас кыркыу, такта ярыу, һал ағызыу, сайырсылыҡ эше өсөн ситтән эшселәр йәлеп ителә. Буйзак эшселәргә һәм ағас кыркыусыларға пекарня асыла. Кыпыл сабыны яғындағы ауылдан күренеп торған кабак *Пикарный тауы*, ә үзәк *“Пикарный үзгә”* тип атала. Ошо таузың урта биленән һыу урғылып сыға (ясы таштар араһынан тау тишеп сыккан һыу – һирәк күренеш), төсө күгеллем, көйәнтәләһәң, тослого менән яурынды баһа. Халыҡ яратып һыулаган шишмә кыскағына боролоштар яһап, шундыҡ Үзәнгә коя. Уны *Түбәнгә коток* тип йөрөтәләр.

Үзән йылғаһының каяға һуғылып, киҫкән боролош яһап аккан һулакай яры-шау кырсын. Аръяктағы каршыһындағы кая *Кырсынкая* исемән алған. Янындағы үзәктән *Сукмуйыл котоһо* аға. Һөрөп ташлаганға кәзәр шишмә баш алған яланда суғым ғына муйыл ағастары була. Көнсығышка карап юл алған шишмәләр халыҡ ырымы буйынса, шифалы һанала (күзә елһегән кеше таңғы 4-тә өс көн рәттән йыуынһа, сире шундук бөтә).

Элек йәшәп киткән урыстарға эйәрәп ауыл халкы туғайзарзы исеме менән түгел, ә кисеу һаны менән йөрөтә. “Урал” АХК-һы биләмәһенә ингән туғайзарзың үз исеме бар.

Асқы урамда *Бондарка тәңгәле* бар. Сайыр ағызыу – мәшәкәтле эш. Шуға ла уға әзерлек кыш көнө үк башлана. Кыш диләнкәләге карағайзарзың кабығы әрселә. Ул осорҙа тимер мискәләр булмай. Ағас мискә, катырға воронка, ағас сөй әзерләү өсөн 1952 йылда бондарка асыла. Мискә өсөн бер тигез такталар – көлөпкә ярыла. Уны бондарканың сушилкахында киптерәләр. Елемләп, 6 урындан коршау һуғып, төпләп эшләгән мискәләр бик тиз корғакһып шаурамаһын өсөн, сайыр диләнкәләрендә ерзә баз казып, хронилкаға ултырталар. *Хранилка* атаманы шунан калған. Куйы урман араһындағы ошондай урындар, йылдар үткәс тә, мүкләнеп, кеше күнеленә шом һалып тора. Ә көртмәле тап ошондай ерзәрзә үсә лә инде. Бөгөнгө көнгәсә фән аңлата алмаслыҡ тәбиғәттең серле күренештәре, ә урындағы халыҡса, бире күсенәү кеүек кираматтар 70-се йылдар башында ла осрап куя. Үкенескә күрә, хәҙер был ерзәрзә һәрәйеп торған коро ағас төпһәләре генә калған.

Үзән үренә табан, ауылдан бер аз бүленеп, утар кеүек икешәр фатирлы 4 йорт булған. Эш бөтөп, халыҡ күсенеп киткәс, иң һуңғы булып ошо йорттарзың берендә сығышы Яуымбай кешеһе Карасурин Муса Сәлих улы йәшәй. Ул күсенеп киткәс, был тирә *Муса туғайы* исемән алған. [1]

[1] Миңнур Касимова

(Информаторҙар: Мөхәмәтғәлин Зәки Усман улы, Каһарманова Бибиһамал Мөхәмәтвәли кызы (1927 йылғы))

Иске Монасип ауыл биләмәһенә караған ер-һыу атамалары

Иске Монасип ауылы

Борон-борондан кеше тау, йылға, ялан, ауылдарға исемдәр биргән. Вакыт үтеү менән тел дә үзгәрә, ә атама тороп кала. Кайһы бер атама - һүзәр кулланыштан сығып, архаизмға әйләнеп, икенсе һүзәр менән алышынған. Ошо атамаларҙың мәғәнәһен асып, уға бәйле риүәйәттәрҙе язып, киләһе быуынға еткереп безҙең изге бурыс.

Безҙең атай-әсәйҙәрҙең һөйләшкән теле хәҙерге телдән ныҡ айырыла. Күп һүзәр онотолдо инде, - ти әсәйем, 83 йәшлек Асия Зекриә кызы. - Илленсе йылдарға тиклем кеше "ауыл" һүзән кулланманы, "ызма" тип йөрөттөләр. Бесәндә, йәйләүҙә ятканда ла "ауылға кайтып киләбез" тимәй, "ызмаға кайтып киләбез", тип - әйтерҙәр ине. Ауылдарҙы ла боронғо исемдәре менән генә йөрөттөләр: Моразым Имес йә Алатау, Мәһәҙей – Түңгәүер, Яуымбай –Кайыһнәй, Колғана - Тамъян, Килдеғол - Һарағы, Әбделмәмбәт - Үзән, Иске Мәсәт - Сакмағош, Кейекбай - Баштире, Яңы Монасип - Мишәр, Иске Монасип – Һарт. Бөрйәндәр менән кыпсактарҙың да тел айырмаһы бар ине, хәҙер ул да бөттө. Бөтәһе лә дөйөм әзәби телгә күстеләр.

Иске Монасип (Һарт) ауылының Ағизел аръяғында тау итәгендә урынлашкан өлөшө Кепес тип йөрөтөлә Кепес-хәҙерге төрөк телендә тау бите, тау итәге мәғәнәһен аңлата. Һарт менән Мишәр араһындағы тау - Тәпәнәк. Тәпә - төрөк телендә «тау». Бөтә төрки халыктар бер тамырҙан. Ошо ике аңлатма ғына қасандыр безҙең телдәр бер, йәки бик яҡын булғанлығын дәлилләй.

Кепес, Һарт, Мишәр ауылдары

Һарттар - XX быуат башына тиклем Урта Азияла йәшәгән, мең йыллыҡ бай тарихы, теле, мәҙәниәте булған төрки халыҡ. Һуңғы бер нисә быуат эсендә был кәүем, башка төрки халыктарға кушылып, йәғни ассимиляцияға бирелеп, айырым милләт буларак юкка сыға. XX быуат башында Үзбәкстан биләмәһендә 2 млн. самаһы Һарт йәшәй. Ташкентта Һарт телендә матбуғат та бастырыла. Әммә 1937 йылғы халыҡ иҫәбен алыуға Һарттар булмай, үзбәк язылалар. Һарт нәселдәре бөгөн үзбәк, казак, төркмән, башҡорт, қарағалпак, төрки булмаған тажиктар араһында ла бар.

XVII-XVIII быуаттарҙа һарттар Башкортостанға күсеп килеп ултырып, артабан асаба башкорттар булып китә. Рус этнографы, тарихсы Н. П. Остроумов уларҙы былай һүрәтләй: “Һарттар тиз токаныусан, кызыу тәбиғәтле, намыслы, үткер, акыллы һәм эшһөйәрҙәр. Фанатик мосолмандар”. Һарт ауылдарын республикабыҙдың төрлө төбәктәрендә осратырға мөмкин. Хәҙерге Силәбе, Курған башкорттары араһында, Кырмыскалы, Шишмә, Дыуан, Әбйәлил райондарында һарт нәселдәре күп.

Безҙең һарт ауылына килгәндә, Карағай-Кыпсак шәжәрәһе түбәндәгеләрҙе бәйән итә: “Яузан алып килгән ике ул балаға Ишбулды һәм Ишкилдә исемдәре кушылып, уғылы булмаған Кубашка бирелде, Сартлар айырылды”. Риүәйәт буйынса, һарттар безҙең якка сапкын яһағандар. Үзҙәре менән катындары ла, балалары ла була. Ике ир бала яу яланында ташлап калдырылған. Малайзар үсеп ир еткәс, уларға туғайзан ер бүлеп, башлы-күзле иткәс, һарттар күбәйә. Шулай итеп, ауылды **Һарт** тип йөрөтә башлайҙар. Кубаш уллыҡка алған малайзар XVI быуат башында йәшәгән Бабсак бейҙән һигезенсе быуынға айырылалар. Тарихта дүрт быуын бер быуат йәки бер йөз йыллыҡка тиң. Бынан сығып, һарт ауылы XVIII быуат башында һигезләнә тип әйтергә була. Әммә архив материалдарында, Монасип ауылына XVIII-XIX быуаттар сигендә Монасип Юлдашбаев һигез һала, тиелә. Документтар буйынса, Бөрйән район биләмәһендә булған бөтә ауылдар за тиерлек XVIII быуат азағы, йә XIX быуат эсендә барлыҡка килгән. Был шул осорға тиклем безҙә ауылдар булмаған, тигәндә аңлатмай. Утарҙар, бәләкәй ауылдар була, тик һуңыраҡ рәсмиләштереләләр.

Дөрөс, байтак ауылдар, шул иҫәптән Моразым, Кейекбай, Яңы Монасип, Ғәлиәкбәр һ.б. зурайған башка ауылдарҙан айырылып сығыу һөҙөмтәһендә, шулай ук икенсе яктан күсеп килеүселәр тарафынан барлыҡка килә. Мәсәлән, Ғәлиәкбәргә Темәстәр һигез һала. [1]

Ер-һыу атамаларында сапкынсыларға ҡаршы көрәш сағылышы

Таңбикә яланы.

- Миңә был тарихты 1898 йылғы Хәлитов Шәрәфулла Әбдулҡасим улы һөйләгәйне. Шәрәфулла бабай боронғоларҙы күп белде, - тип һүзен башлай һарт ауылынан Ғәлин Рәхимйән Ғүмәр улы.

Барымта ваҡытында була был хәл. Кыргызҙар көтмәгәндә һөжүм итеп, катын-кыздарҙы урлап, малдарҙы кыуып алып китә торған булғандар. “Изел түбәнәнән кыргыздар килә”, - тигәндә ишеткәс, ауылдың бөтә ир-аты коралланып, атка атланып уларға ҡаршы сыға. Катын-кыз, бала-саға, ҡарт-коро ваҡытлыса урманға йәшеренә. Сапкынсылар хәйләләшә – ике төркөмгә бүленәләр. Бер төркөм сигенгән булып, безҙең ирҙәрҙе үзҙәре артынан эйәртеп тау араларына алып инеп китә. Икенсе төркөм тау аша урап ауылға төшә һәм эз буйлап ҡаскан халыҡ артынан китә. Ауылдан сақырым ярым төньяҡка, **Кыйрат** менән **Атъятқан тауҙары** араһындағы бәләкәй ялансыҡта йыйылған кешеләргә сапкынсыларҙың ат тояктары тауыштары ишетелгәс, Гөлбостан исемле кыйыу катын халыҡты туплап, урман эсенән Атъятқан тауына алып менеп китә. Гөлбостандың уктан мәргән атқан, корал менән оҫта эш иткән Таңбикә исемле батыр кызы була. Куркыу белмәс кыз ук-һазағын әзерләп, ялан ситендә ауылдаштарының юлын ҡаплап ҡала. Аҡланға килеп сыккан сапкынсыларҙы Таңбикә ук язурып ҡаршы ала. Тиңһез алышта батыр кыз 11 сапкынсының йәнен ала, үзе лә һәләк була. Аҡлан ситендә, карағай араһында сапкынсыларҙың кәбер таштары әле лә һаҡлана.

Гөлбостан яланы. Ҡалған сапкынсылар етез аттарында Атъятҡанды менеп бара биргәс, халыҡты кыуып етәләр. Гөлбостан кыршылыҡ күрһәтеп ҡарай, ләкин ярыһан кыргыздар катынды тотоп, аҡлан ситендә үскән бер карағайға асып китәләр. Был түңәрәк ялан хәҙер Гөлбостан исемен йөрөтә. Сәскәгә күмелгән аҡлан уртаһынан шишмә урғылып сыға. Аҡлан

ситендә, башка ағастарзан айырылып, шул вакифалар шаһиты, колас етмәслек карт карағай тора.

Үлек аркаһы. Иске Монасип яғынан Тимер ауылына барғанда Мәйғәште йылғаһын сығып, тау менгәс, Үлек аркаһы тип аталған зур ялан асыла. Ауыл аҡһакалы Бикмәтов Мәжит Дилмөхәмәт улы һөйләүенән был урында башкорт менән кыргыздарҙың зур бәрелеше була. Ике яктан да күп кеше һаләк була. Алыш барышында ғәскәр башлыктары һуғыш яланынан сығып, уйһыу ергә төшөп: “Хәҙер бер-беребезҙе кырып бөтөбез”, - тип, кан-койошто туктатырға карар итәләр. Кыргыздарҙың үлгән һуғышсыларын ялан ситендә ерләйҙәр. Үкенескә каршы, 1970 йылдар башында үткәрелгән мелиорация эштәре ваҡытында **кыргыз зыяраты** һөрөлә. Таштары алып ташлана. Ғәскәр башлыктары һөйләшкән уйһыулыҡ әле лә **Мир уяһы** тип йөрөтөлә.

Сапкынсыларға каршы көрәшкә бәйлә ер-һыу атамалары районыбыз биләмәһендә байтаҡ. Иске Собханғолдан алыс түгел, Сибай юлы буйында, Бетерә йылғаһына Бузарған йылғаһы қоя. Ололар һөйләүе буйынса, йылға буйында башкорттар барымтасыларҙы қамауға алып, кырып бөтөрәләр. Аҡкан кеше канынан йылғаның һыуы болғанып бузара. Шул ваҡыттан йылға **Бузарған** булып кала.

Шулай ук Килдеғол аръяғындағы **Канишал тауы** ла шул замандан калған атама. Ғәлиәкбәр ауылынан 4-5 сакырым көньякка Кыргыз айыры тигән ерҙә, яуза үлтерелгән **Кыргыз бейе корғаны** һаклана.

Һарғая ауылына яҡын **Башарт һырты** тигән ер бар. Риүәйәт буйынса сапкынсы калмыктар менән урындағы кыпсактарҙың бәрелеше була. Калмыктар кыйратыла. Отряд башлығының башын кисеп алып, атының эйәрәнә артмаклап эләләр. Әсиргә төшкәндәрәнән башка безҙең төбәккә килмәскә һүз алып, кыуып ебәрәләр. Калмыктар – көнбайыш монгол кәбиләләре ойраттар XVI-XVII быуат сиктәрәндә көнсығыштан Көнъяк Уралға килеп төпләнмәк булалар. Башкорттар тарафынан кыуып ебәрелгәс, Волга буйына барып урынлашып калалар. Казак, нугай, башкорттар был тынғыһыҙ монгол халкына “калмак” тип исем тағалар, “калған”, “калыу” һүзе тамырынан. Азак калмык булып китәләр. Әле лә кайһы бер ауылдарҙа, яуза тороп калған балаларҙан, бөгөнгә тиклем “калмык” аралары һакланып килә. Калмыктарҙы XIII быуат башында килгән монгол-татарҙар менән бутарға ярамай.

Көнъяк-көнсығыш Башкортостанда сапкынсыларға бәйлә топонимик риүәйәттәр бихисап күп. Төнъяк райондарҙа осрамай.

Безҙең данлыҡлы якташыбыз, Бөрийән олоҫо тарханы Алдар Иҫәнгилдин 1731 йылда Кесе Казак Йөзөндә илселек ағзаһы була. Әбүлхәир хан менән һөйләшеүҙәр алып барып, Кесе Йөззә Рәсәй подданствоһы алдырыуға ирешә. Үз сиратында казак ханы Яйык казактарына, башкорт, башка Рәсәй подданныйҙарына сапкындар яһамаска, карауандар һакларға, тыныс йәшәргә һүзен бирә. Ләкин Рәсәй хөкүмәтенә ханға булған өмөтә акланмай, сапкындар дауам итә. Сапкынсылар Көнбайыш Себерҙәге урыс халкына ла тынғы бирмәй.

1860 йылдарҙа Қазақстан биләмәләренәң төп өлөшө Рәсәйгә кушылғанға тиклем сапкындар туктамай. Барымтасы отрядтары бер нисә тиҫтә кешәнән, бер нисә йөзгә еткән. XIX быуат кыргыз (казак) барымтасылары, шул осор язма документтар буйынса насар коралланған. Күптәрәндә сукмар, һуйыл ағас, балта, һирәктәрәндә иҫке һызма мылтык, ук-ян, кылыстар була. Башкорттар за казак сапкындарын яуаһыҙ кылдармаған. XIX быуат баштарында далаға сапкындар яһап, меңәрләгән аттар кыуып алып кайтып, казактарҙы бөлгөнлөккә төшөрөүҙәрән дәлилләгән документтар бар.

Үз-ара сапкындарҙа еңеүсә булмай. Ә инде урта быуаттарҙан калған был традиция XIX быуаттың икенсе яртыһында Рәсәй биләмәләренә цивилизация үтеп инә башлағас әкрәнләп бөтә.

Ике туғандаш халык бер-береһенә сапкындар яһап кына йәшәгән, тиһәк дәрәс булмаҫ. Йәйләүҙәрҙә бергә байрамдар үткәрәү: батырҙар көрәше, ат сабыштырыуҙар, сәсәндәр ярыштары булып торған. Халыктарҙың туғанлашып яҡынлашыуынан куркып, батша указы менән катнаш никахтар тыйылһа ла, ысынбарлыҡта иһә үтәлмәгән. “Батыр ул тапкың килһә, башкорт кызына өйлән” тигән әйтем юктан булмағандыр. Уртаҡ легендалар “Кузыйкүрпәс менән Маянһылыу”, “Изәүкәй менән Моразым” ышаныу, ғөрөф-ғәҙәттәрҙең, телдәң яҡын булыуы мәҙәни бәйләнештәрҙең көслө булыуын, тамырҙарҙың дәйәм бер булыуын һөйләй. [1]

Тауҙар

Кыҙҙар тауы. Иҫке Монасип ауылын төньяҡ-көнсығыштан каплап торған матур бейек, текә ташлы тау. Башында карағай катыш карағас урманы. Тауҙың ошонда ғына матур хәлфә ялансығы ла бар. Шулай ялансыҡтан тирә - яҡка тауҙар теймәһенән торған иҫ киткес гүзәл күренеш асла. Яҙ көндәре йылынғас, үлән калкып сәскә атҡас Монасип кыҙҙары тау башына менгәндәр. Бакырса менән һыу алып сығып, сәй кайнатып эскәндәр. Орсок иләп, бәйләп-бәйләп, йырлап-бейеп күнел асып кайта торған булғандар. Без бала сакта ла кыҙҙар менән ошо тауға менән торғайныҡ. Хәҙер был йолала онотолдо, бугай. [2]

Шыуҙырғыс. Безҙең Иҫке Монасип ауылындағы тауҙар бик текә. Элек техника булмағас, ағастарҙы кырҡып, тауҙан шыуҙырған дар. Ағас шыуҙырған урынды, йәғни тау битләүен такырайтып бөтөргәндәр, әле лә ул ерҙең урыны беленеп ята. Бөтәһе өс шыуҙырма булған. Халыҡ уны “Шыуҙырғыс тауы” тип йөрөтә. Әлегә көндә лә кайһы бер кешеләр унан ағас шыуҙыра. [3]

Ослотау. Ослотау ауылдағы иң бейек, текә тау. Уның битләүендә ағастар бик аз ғына. Ослотау, гүйә Осло итеп өйөп куйылған кәбәнгә окшап тора. Шуға ла уның исеме Ослотау.

Өкө ташы. Борон-борон замандарҙа был каяла өкөләр оялаған булған. Каяның эскәрәк батып өңөрәйеп торған урынында өкөләр көн иткән. Шунан һуң был кая Өкө ташы исемен алған. Аҙаҡ актәр менән кызылдар һуғышы башланғас ошо ерҙә кешеләр корал йәшергән булғандар.

Тәпәнәк. Был тау ауылдағы тауҙар араһында иң тәпәш булыуы менән айырылып тора. йыл әйләнәһенә балалар был тауҙан кайтышмайҙар. Тауҙы тәпәш булыуы сәбәпле Тәпәнәк тип атағандар.

Кепес тауы. Бер карттың бик күп балалары була. Был бабай улдарын һәр береһен айырым араларға бүлөп ултыртырға булған. Шунан һуң ул ит бешерткән: кемгәлер күз, баш, кемгәлер өшә генә эләккән. Ә бер малайына күҙҙең кепсәндән торған өлөшө генә тейгән. Шунан һуң ул кепес араһы булып киткән. Кепес араһы булған улына тау буйында йәшәргә урын бүлөп биргән. Шулай ваҡыттан алып тау Кепес тауы тип, ә был кешенән тыуған балаларын кепестәр тип йөрөтә башлағандар.

Кыйрат. Элек казактар башкорт ерҙәренә баһып инеп ауылдарҙың мал-тыуарын, кыҙ-кыркынын алып китер булған. казактар безҙең ауылды ла урап үтмәгәндәр. Аңғармаһтан ғына килеп баһып ауыл халкын ас-яланғас калдырып киткәндәр.

Кешеләр аптырашта калған. Халыҡты нисек тә булһа был бәләһенә котолоп калыу тураһында әңгәмә корғандар. Шулай сак уларҙың араһында төҫ башка оло ғына, әммә кыйыу, сәмсел әбей баһҡанда: “Мин котолоу юлын беләм,”- тигән. Күпте күргән, күпте белгән Гөлөстан әбейҙең кәңәшен барыһы ла хуплап алғандар. Тәүҙә ул ауылды кырға күһерттергән. Шунан һуң һәр бер ир-атты коралландырып, казактар ауылға килгән сакта камап үлтерәү тураһында кәңәшләшкәндәр.

Казактардың ауылға килеп инеуе була Гөлөстан әбей барлық ғәскәре менән дошманға ябырыла. Был алышта беззең ауыл халқы еңеп сыға. Исэн қалған ике-өс казакка бер-нисе казактын башын да биреп кайтаралар.

Кайтарған сакта: “Әгер тағы ла беззең ергә яу менән килһәгез, ошо һеззе көтәсәк!”- тип әйткәндәр.

Башкаса был тирәлә казактардың эзе күренмәгән. Казактарзы кыйраткан урын Кыйрат тип атай башлағандар. Ә яу алдынан халықты күсергән урын Һолтанбикә яланы исемен алған. Ул Кыйрат тауынан ары 3-4 сакрым алыслықта урынлашкан. [4]

Ялан-туғайзар

Үрге туғай, йәғни Карагай туғай. Был тирәлә элек карагай урманы булған. Ауыл халқы мәсет төзөү максаты менән ошо урындан карагайзар кырккандар. Мәсет төзөү өсөн оҫталарзы алыс урыс ауылдарынан скакырғандар.мәсет тә төзөлгән, карагайзарзы төзөлөш кәрәк-яракка өсөн дә ала килә, урман яланға әйләнә. Шулай Үрге туғай исеме менән кала.

Бохмаш туғайы. Был урынды борон Тимерзәр ултырған булған. Монасип ауылы халқы күбәйә башлағас, был урындан тегеләрзе кире кайтарып ебәргәндәр. “Үзебеззең ер былай за тар, яңынан үзегезгә урын эзләгез?”-тигән улар. Нисектер был урынға Бохмаш тигән исем кушып куйғандар. Кешеләр һөйләүенсә, әле лә был урында нигез таштары ята икән.

Тукмак. Кешеләр, ғәзәттә, бал корттарына урманда солөк юнғандар. Бер яктан солөк ағаста урынлашкас кош-корт теймәгән, икенсе яктан урманда сәскәләрзең ниндәй төрә генә юк.

Бер вакыт оло ғына ағайзың солөғона айыу әйәләшкән. Касан ғына барһа ла, солөғо тузған, балын ашап бөтөргән була. Шунан һуң был кеше ағаска тукмак әшләп куя.

Айыу карагайға менгән сакта тукмак юлында камасаулап тора икән. Айыу шунда ук тукмакты ситкә этә-тукмак уға һуғып ебәрә, асыуланған айыу нығырак һуғып ебәрә, ә тукмак айыузы бөтөнләй колатканса һуға.

Шулай итеп, кешеләр тукмак ярзамында айыузан котолғандар. Корттар за тынысланып қалған. Ошо ялан азак Тукмак яланы исеме менән йөрөтөлә башлай. [4]

Иҫтәлекле, тарихи урындар

Камшаклы йылғаһы. Иске Монасип ауылынан төньяклап-көнъякка карай ауылды бүлеп язлы-көзлө генә аккан йылғаға атағандар. Йылға тамағынан өҫтәрәк Камшаклы яланы урынлашкан. Ялан һазматлырак, ер өҫтөндә мүкләнгән урындары ла күп кенә. Шуға күрә бында камышка окшаш үләндәр өҫтөнлөк итә һәм шуға ла был урын Камшаклы тип, ә ялан эргәһенән аккан йылға “Камшаклы йылғаһы” тип атала. Камшаклы йылғаһының Ағизелгә койған урыны “Камшаклы йылғаһы тамағы” тип йөрөтөлә.

Тыранса келәт. Элек кешеләр был тирәлә ағас ярып тырас әшләгәндәр. Ошо тырансаларзы урлап бурзар тау башында үзенә күрә келәт әшләп куйғандар. Урманда карауылһыз йөрөгән һыйыр, һарык, аттарзы һуйып иттәрен ошо келәттә һаклағандар. Азак был урын “Тыранса келәт” исемен алып куйған.

Ат яткан. Борон аттар кыш көнә кар тәрән булмаған сакта урманда кышлап сыккандар. Кар тәрән булмағас аттар кар астында яткан үләнде сапсып ашап көтөү-көтөүе менән ошо тауза йөрөгән. Шул вакыттан алып был урын Ат яткан исеме менән йөрөтөлә башлай.

Шәреле уй (Шәрифәле уй). Казактар ауылды басқан сакта бик күп кыздар урлагандар. Бер әбей менән бабайдың берзән-бер Шәрифә исемле кыздары булған. Күз караһылай итеп үстергән был кыздың ата-әсәһе нисек итеп йәшереп калырға тип (уй) баш ваткандар.

Сираттағыса казактар баскас ата-әсәһе Шәрифәгә: “Изел аръяғына барып йәшенеп кал!”- тигәндәр. Казактар килеп Шәрифәне эзләгәндәр, әммә таба алмай кайтып киткәндәр. Ә Шәрифә, шулай итепағастар, кыуактар араһына йәшенеп котолоп калған. Уның йәшенеп ултырған ерен Шәрифә уй тип атай башлагандар. Ә хәзер инде бөтөнләй кыскартып Шәреле уй тип кенә йөрөтәләр. [4]

Шүрәлдә уй. Тимер менән Монасип ауылдары араһында Мәйгәште йылғаһы аға. Мәйгәштенен Ағизелгә койған тамағынан үрзәрәк таузан йылға төшкән тәрән генә уйһуулык бар. Уй башындарак касандыр урман кешеләре йәшәгән мәмерйәләр зә булырға тейеш. Халык борон урман кешеләрен албасты, бәрей йәки шүрәле тип йөрөткән. Шунлыктан уй Шүрәлдә уй исмен алып кала.

Өйткәндәй, был тарихты һөйләгән 77 йәшлек Бикмәтов Мәжит ағайдың үзенә лә урман кешененен эзен күрергә тура килә. 1939 йылдың көзөндә бер төркөм малайлар Мәйгәште тамағынан йырак түгел тау итәгендә, кырпак карза ялан аяк бәләкәй бала эзе күрәләр. Малайлар урман эсенә инеп киткән эз артынан бара биреп, куркып кире боролоп кайталар. Элегерәк Шүрәлдә уй тирәһендә урман кешененен һызырғанға окшатып, эсе итеп кысқырған тауыштары ла ишетелгеләгән. Бер нисә йыл элек “Комсомольская правда” гәзите лә Төньяк Уралда геологтардың алышта, кая башында бик көслә итеп һызырғанға окшатып кысқырып торған кырағай кеше затын күреүзәрен язып киткән ине. [1]

[1] Заһир Дәүләтбирзин, Иске Монасип ауылы.

[2] Ғәлин Рәхимйән һөйләүе буйынса Заһир Дәүләтбирзин әзерләне.

[3] Зөһрә Кунафина Бикмәтов Факил Нәжметдин улынан 2005 йыл язып алды

[4] Ләйсән Хөсәйенова олатайы Хөсәйенов Хафиз Йыһанур улынан язып алған

Яңы Монасип ауылы

Ауылдың рәсми исеме - Яңы Монасип. 1917 йылғы революцияға тиклемге административ бүленеш буйынса Ырымбур губернаһы Верхнеуральск өйәҙе Карағай – Кыпсак волосына караған. Халыҡ телендә ауылдың исеме – Мишәр.

Ауылдың төп урамы данлыҡлы ауылдашыбыз М. Сәғитов исемен йөрөтә, Ағизел, Дуслыҡ, Каратау урамдары бар. Бөгөнгө көндә ауылда 361 кеше йәшәй.

Яңы Монасип ауылы Ағизел йылғаһының уң яҡ ярында урынлашҡан, ошондай матур каялар, тауҙар менән уратып алынған.

Мишәр атамаһы. Яңы Монасип ауылының икенсе исеме – Мишәр. Уның да үз тарихы бар. Элек бер мулла-мөғәллим килеп балалар уҡытып йөрөгән. Мишәр булған. Күпмелер йәшәп, өйләнеп, был яҡтарҙа төпләнеү ниәтенән, йорт һалырға урын һораған. Безҙә ике Монасип. Хәл Иске Монасипта булған. Ике ауылды айырып Ағизел аға, теге мулланы килмешәк, арабыҙҙа йәшәмәһен тип, йылға аръяғынан, йәғни, әлегә безҙең ауыл урынынан ер биргәндәр. Ошонан килеп сыккан да инде Мишәр атамаһы. Ауыл йылға буйында урынлашҡанға, эргә-тирәһе әрәмәлек булған. Сусак тауы астындағы Кызылъяр тигән (балсығы кызыл булып,

ямғыр яуғанда Изелгә йыуылып төшә) урында Кейәүзәр үзәге булған. Бында борон егеттәр кыз күзләргә, кейәүзәр кәләш әйттерергә килгәндә аттарын калдырып булғандар, йә кеше күзенә эләкмәс өсөн кис еткәнән көткәндәр. Ошо ерҙә Уразбикә юлы ла бар. Ауылда бер хәлһез генә әбей йәшәгән. Яҙға табан бесәне етмәй башлаһа Сусактың һөзәк һыртын көрәп, юл ярып, вак малын ашатырға алып сығыр булған.

Тауҙары, тау үзәктәре, уй һәм соҡорҙары

Бәләтәр тауы. Бейгилде яланына юл төшкән тау. Ошо тауҙан төшкәндә, Кара коләмбәткә һыйыр өстөндә артына карап ултырғас, бик ызалап төшөргә килгән. “Уй, ниндәй бәләгә тарыным бит”, - тип зарланған. Шунан тауы Бәләтәр (Бәләгә тарыу) тип әйткәндәр. [2]

Болак. Ауылдың түбәнгә осон шулай атайҙар. Был урын Коръятмас тауының асты. 1980-1985-се йылдарға тиклем был ер сабынлыҡ булды. Өйкөм-өйкөм әрәмәлегә бар ине. Әрәмәлек буйы һазмат була торғайны. Болак – бәләкәй йылға тигәндә аңлата. Ололарҙың һөйләһе буйынса

бында йылға ла аккан. Хәзер һаз кипкән, әрәмәлек юк. Бер уйһыуырак урынға язлы-көзлә, ямғырлы мәлдәрзә һыу йыйылыуы, әүәле бында һаз булыуына ышандыра.

Татар үлеге. Әүәле һарт (Иске Монасип) ауылына бер мосафир килеп сыға, ни сәбәптәндәр, капыл үлеп китә. Үлектә ерләр кәрәк була. Һарт карттары мосафирзы – татар, Мишәрзәр – татарзәр, шунда алып барып ерләйек, тип карар итә һәм быны ерләр өсөн Мишәргә (Яңы Монасип) алып киләләр.

Был хәлдә ишетеп калған, мишәр карттары нык гәрләнә. “Без – татар түгел, беззәң зыяратта ерләтмәйбезд, һеззә үлеп калғас, үзегеззә ерләгез, тип күсәк тотоп, быларға каршы киләләр. Изелдә аша сығып, күп тә үтмәйзәр, мәйетте алып килә яткан һарттар тап булалар. Китә карттар араһында бәхәс: берәүзә мәйетте үз ауылы зыяратында ерләткеһе килмәй. Озак кына ғауғалашкас, “Әйзә ошонда, 2 ауыл араһында ерләйек!”- тип килешәләр һәм шулай эшләйзәр зә инде.

Ошо урын хәзер Татар үлеге тип атала. Иске Монасип ауылынын үрге өсө бөгөнгө көндә был урынға килеп еткән инде. [4]

Коръятмас тауы. Яңы Монасип (Мишәр) ауылының көнъяғындағы бейек текә тау тезмәһе, Ағизелдең уң як ярынан көнсығыштан көнбайышка карай һузылып киткән. Ауылға караған бите куйы урман менән капланған, ышык урын. Яз көнө кар озак ята, йәй дымлы була. Ололар “Коръятмашта кар бөтмәй, урман кары бөтмәй” тип әйтәләр. Шуға уны “Коро ятмас” – Коръятмас тигәндәр.

Һабансы. Ауылдың көнъяғындағы (Коръятмас тауының дауамы, ошо урында был тау төньякка бөгөлөп китә) текә генә тау. Әүәле ауыл халкы иген сәсер өсөн ошо таузан Ипәнәйгә йөрөгән. Бынан юл турырак.

Каратау. Ауылдың қояш батышында ятқан зур тау. Бейеклеге Изел кимәленән 150-160 м тирәһе. Ауылға караған көнсығыш битләүе байтак текә, ташлы, ағастар юк тейерлек, карайып күренә. Шуға ла “Каратау” тигәндәр. Әүәле был тауза йәштәр байрамға сыға торған булғандар. [4]

Остотау. Һабансы һәм Каратау араларына ятқан, түбәләре ослая барып бөткән ике тау.

Сусак. Ауылдан алыс булмаған, төньяк ятқан тәпәш тау, тау түбәһе тигез ялан. Тау Изелгә килеп терәлә, шул урыны текә генә, ташлы сусак – башкорт теленәң һүзлеге буйынса осло түбәле тау башы.

Кейәүзәр үзәге. Ауылдың үрге осондағы үзәк. Әүәле кырзан ауылға килән әйттерергә килгән кейәү егеттәреауылға инергә оялып, кис еткәнсе ошонда ултырып торғандар. [5]

Казна уяһы. Аштык уяһынан алыс булмаған уя. Колхоз төзөү осоронда хәллә кешеләрзәң байлығын тартып ала башлағас, бер хәллә генә кеше ошо урынға байлығын, игенен йәшерә. Исеме ошо вакиғаға бәйле.

Шәкирә әбей сокоро. Юлдан тауға менеп барғанда уң якка кайын төбөндә сокор бар. Шул сокорзо “Шәкирә әбей сокоро” тип йөрөтәләр. Бынан Шәкирә исемле әбей, кешеләрзән йәшеренеп кенә, ошонан сокоп ак балсык алып, сыуалын аклап йөрөгән. [6]

Йыландуй. Ауылдан көнбайышта, оло юлға сыға торған юл буйында ятқан уй. Әллә ней зур булмаған әрәмәһе бар. Әрәмәлектәң үрендә өйкөм генә булып энәлек үсә. Әрәмә урыны-урыны менән баткак, һазмат урындары ла бар. Әүәле бында йылға аккан. Элек йылан күп булған. Зур йыландар осраған. [5]

Бүләкташ йәки Бүләкбикә каяһы. Яңы Монасип (Мишәр) һәм Нәби (Куян) ауылдары араһында, Ағизелдең уң як ярындағы бәләкәй кая. Әүлә ауылда бик матур бер кыз йәшәгән, уның ата-әсәһе фәкир генә, байға ялланып көн иткәндәр, өйҙөрө лә булмай. Байҙың соланында йәшәгәндәр. Кыз бик матур булып үсеп етә. Егеттәр һората башлай. Ата-әсәһе кабанланмай, кыҙҙың үзенең ихтыярына куялар. Бүләкбикә ауылдан алыс булмаған Изел яры буйындағы каяға килеп, йырлап ултырырға яраткан. Бер көндө ул ошонда бер егетте осрата. Ике йәш йөрәк бер-береһенә ғашик була. Был тау уларҙың оһрашыу урынына әйләнә. Егет ҡурай уйнай, кыз йырлай. Ауылда йәшәгән мулла Бүләкбикәһе икенсе катынлыҡка һората башлай. Ҡыҙҙың атаһы риза була. Бүләкбикә нишләргә белмәйенсә, тауға ҡаса. Артынан мулла, атаһы килеп тотоп алайым тигән дә генә, кыз йылғаға һикерә. Мулланың ҡулында кыҙҙың сәсе генә тороп ҡала. Егет Бүләкбикәһе тауға килеп көтә, тик кыз юҡ. Ерҙә яткан сәсте күреп, егет бөтәһен дә аңлай һәм ул да һыуға ташлана. Шунан алып был тауҙы Бүләкбикә каяһы (Бүләкташ) тип атап йөрөтәләр. [7]

Сылтырбикә тауы. Яңы Монасип, Нәби ауылдарын бүлеп ҡап урталыҡта Айыуҙы йылғаһы аға.

Йылғаның һул яғындағы тауҙы Сылтырбикә тауы тип йөрөтәләр. Был тауҙы үткәндә һәр кем шомлана, шөрләнкәрәй. Бигерәк тә ҡис һәм төндә. Ололарҙың һөйләүенсә, бында Сылтырбикә исемле катын-кыз ҡиәфәтәндә ең-пәрәй йәшәй. Кемгәлер уның сылтырап көлгән йәки илаған тауышы ишетелгән, кемгәлер егеүле ат йә трактор булып тауҙан төшөп ҡилгәнә күренгән, хатта бастырган да, тизәр. [4]

Козғонташ. Козғонташ тип козғон ояһы булғанға, йылғаның бөгөлөндәге биш бер иш каяны һәнәккә окшап торғаны өсөн **Һәнәкташ** тип исемләгәндәр. Шул бөгөлдә күп итеп ҡабырсак йыйылып ятканға **Қабырсаклы морон** тип аталған ҡомлоҡ бар.

Яңы Монасип ауылы эргәһендә граждандар һуғышы ваҡытында (1919 йыл)

Иске Мөһәт ауылынан сыҡкан Ғәлиһән исемле кешенең

Совет власына ҡаршы көрәшенә бәйле урындар байтаҡ.

Шуларҙың бер нисәһе:

Ғәлиһән үзәге. Был үзәк Аралбайҙа оло юл буйлап, Бөрйән яғына ҡитеп барғанда һул яҡта, Тимер тукталышынан аҫка төшкән үзәк. Ғәлиһән Темәс төрмәһенән ҡасҡас, совет власына ҡаршы булған кешеләр менән отряд төҙөй һәм зур территорияла көрәш йәйелдереп ебәрә. Ғәлиһән отрядын ҡыйратыу өсөн Әүжәндән кызыл отряд ҡилә. Көстәр Аралбай эргәһендә оһраша унда каты һуғыш була. Ғәлиһәнде, ошо үзәктән сығып ҡилгәндә, Тимер ауылы кешеһе Яманғолов Айытҡол, Боһондо йылғаһы эрәмәһенән йөшөнөп тороп, һызма мылтыктан атып үлтерә. Ул бер ҡайын төбөндә үлә. азақ ошо ҡайынға Айытҡол Ғәлиһәнгә атқан пуляның гильзаһын катып ҡуя. Гильза әле лә тора тип әйтәләр. Ҡайһы бер кешеләрҙең әйтеүенсә, һуғышҡа тиклем был ҡайында Ғәлиһәндең ҡылысы ла сабыулы торған. [8]

Өкө ташы. Өкө ташы исемле кая. Каяла әлләһе зур булмаған. 5-10 кеше һыймалы мәмерйә бар. Ғәлиһән үз отряды менән ошонда йәшеренеп йәшәгән. 1950-1960 йылдарҙа ла бында төрлө һауыттар була торғайны, тип хәтерләй Роза Вәлиева апай (1941 й. Аралбайҙа тыуған) Яңы Монасипта йәшәй. Отрядтың ҡалғаны ҡаса. Хәҙер уға Иске Монасип ауылынан Алһаяр исемле кеше етәкселек итә. Отряд байтаҡ көс туплай, ауылдарҙы талай. Байһазар менән Нәби ауылдары араһында кызылдар менән каты һуғыш була. Кызылдар күп юғалтыуҙар менән Әүжәнгә сигенә. Яраланған кызылармеецтар әсиргә элгә. Уларҙы Яңы Монасип ауылына алып ҡиләләр. Кейемдәрөн систереп, бик ныҡ тукмайҙар, бер кешенең өйөнә бикләп ҡуялар. Таңға ҡарай 8 кызылармеецты ҡушарлап бәйләп, кейемһеҙ, ялан аяҡ (1919 йылдың декабрь айы була) ауылдан Тимер яғына алып ҡитәләр. Ҡарттар әсирҙәрҙе яҡлашып та ҡарай. Ҡарттар яҡлашҡанын күреп бер йәш кенә һалдат үзен үлтермәүҙерөн илай-илай үтенә. Әммә ҡоторған

Ғәлиһәнселәр уның һәм карттар һүзенә карамай, әсирзәрзе қырға алып китәләр. Мәйгәште йылғаһын буйына алып китеп, қылыс менән тураклап үлтерәләр. Ошонан һуң тау һыртын “*Үлектәр арқаһы*” тип атайзар. [9]

Үлектәр арқаһы. Которған Ғәлиһәнселәр уның һәм карттар һүзенә карамай, әсирзәрзе қырға алып китәләр. Мәйгәште йылғаһын буйына алып китеп, қылыс менән тураклап үлтерәләр. Ошонан һуң тау һыртын “Үлектәр арқаһы” тип атайзар.

Йылға-күлдәр

Айыузы. Яңы Монасип һәм Нәби ауылдары араһындағы, әллә ней зур булмаған, ике километрзай самаһы озонлоқтағы, һыуык һәм таза йылға аға. Өүлә бағыр балығы ла булған. Куйы әрәмәлек ике зур, бер-нисә бәләкәй котоғо бар. Өүлә айыузар бында күп булған. [5]

Андыз яланы, йылғаһы. Ауылдан 4 км алыслықта ятқан зур ғына ялан. Йылғаһы ла шул ук исемдә. Өүлә йылғаһы мул һыулы булған, әрәмә буйзарында андыз – дарыу үләне күп үскән. Мин уйпат ерзән яулық менән һөзөп бер яулық балык тоттом, иген сәсә инек, тип һөйләгәйне Сәғитова Ғәйниямал Ишбулды кызы. [3]

Этаяк (1 вариант). Ауылдан 2-3 км алыслықтағы (көнъякта бәләкәй, бер-береһенә йәнәш урынлашқан ике ялан. Уларзы эт эзенә окшатып шундай исем биргәндәр. [10]

Этаяк (2 вариант). Был ялан Аралбай ауылында XIX быуат урталарында йәшәүсә Этаяк олатам ере булған. Этаяк – Әмирхановтар нәселе башы. [11]

Бәләкәй Этаяк. Бәләкәй Этаякты – “*Суска этаяғы*” тип тә йөрөтәләр, унда 50-се йылдарға тиклем сускасылык фермаһы булған. “Кыззарзы айыу ашаған ер” 1950 йыл һаһыкта һарык фермаһы булған. Иске Монасиптан Муллағолова Шәмсехаят, Буранова Шәрифә һәм Муллағолова Маһинурзар һарык көткәндәр. Ферма ауылдан 20 сакрым алыслықта булһа ла, кайтып-китеп йөрөгәндәр. Һаулыктары ла бик һәйбәттән булмаған. Йыш кына ауырып та китеп кайтыр булғандар. Фажиғә булыр көндө Шәмсехаят менән Шәрифә бер кемгә лә әйтеп тормайса таң менән кайтырға сығалар. Аптырағас, Маһинур за юлға сыға. Кепес юлына етәрәк юлда айыузан таланған иптәштәрен күреп ауылға йүгерә. Ике арба менән фажиғә булған урынға килгәндә, айыу корбандарын калдырып, касқан, әммә ике кыззы ла үлемесле яралаған була. Шәрифәнең баш тиреһен һызыра тартып алған, башка урындарында ла тешләнгән эззәр була. Ул айыуға етер сакта йән биргән, ә Шәмсехаят уның эсе йыртылған була, ызалап төн уртаһында үлә. Ошо вакиғанан һуң, ауылдан 2 сакрым алыслықтағы юл буйындағы урынды “*Кыззарзы айыу ашаған ер*” тип атай башлайзар. [12]

Риф күле. Тукалбашка инеп киткән юлдан сак кына өстәрәк уйһыу урын. Яз – кар, йәй – ямғыр һыу йыйыла. Кайһы бер йылдары коромай, тирә –яғында екән үсә. Риф исемле егет мотоциклы менән аңғармай килеп сокорға оскан. Исеме шунан калған.

Ялан-туғайзар

Аштык (ашлык) уяһы. Ауылдан оло юлға сығыусы юл буйындағы урман эсендәге бейек булмаған тау араһындағы асык үзәк. Өүлә ауыл эргәһендәге һәр асык урынға иген сәскәндәр. Был урынға ла тары сәсә торған булғандар, тары емерелеп уңған.

Каксыр. Каратау башындағы ялан. Бында ла иген сәскәндәр, унда ерзән кыйыклап көлтә һөйәп киптереү өсөн урын эшләгәндәр. Шуны каксыр тип әйткәндәр.

Сибэкэй. Ауылдан 5-6 сакрым алыслыкта көнбайышта Нөгөш ягына киткән юл буйындағы бесәнлек. Әүәле ауыл халкы яз етеү менән **Калтәгәү** тигән яланға йәйләүгә күскәндәр. Көзгә табан, ауылға якынырак, ошо яланға күсенгәндәр. Әүәле йәйләүзә бик сибәр кыз йәшәгән. уның сибәрлеге тураһында хәбәр күрше йәйләүзәргә лә тарала. Кыззы күрер өсөн егеттәр килә башлаган. Ошонан һуң яланды **“Сибәркәй”** тип атай башлагандар, һуңынан **“Сибәкәй”** булып калған.

Азау. Сибәкәй яланына етәрәк ошо исемге ялан – сабынлык. Әүәле бында Азау исемле кеше бесәнлегә булған. Азау – Мишәргә ауылына нигез һалған мулланың улы була.

Курғашты (Курғашлы). Нөгөш ягына киткән юл буйындағы ялан, яландан ошо исемле йылға аға, йылға Курғашлы ауылы эргәһендә Ағизелгә коя. Революцияға тиклем бында алтын йыуғандар. Исемә моғайын ошо вакиғаға бәйлелер. [13]

Йәмилә сабыны. Остотау башында ялан. Унда әсәм Йәмилә бесән саба торған булған. Уның исемә менән Йәмилә сабыны тизәр. [4]

Тукалбаш. Кыззарзы айыу ашаған ерзән алыс түгел уң яклап Тукалбаш яланына юл борола. Был ялан бәләкәй, өстө тигез түңәрәк. Айыу тукал һыйырзы ашаған да, хужаһы тапканда башы ғына яткан. Шуға исемә “Тукалбаш” булып калған.

Янған кыуыш. Андыз йылғаһы буйындағы сабынлык. Һуғыштан һуңғы йылдарза колхозсылар ошонда кыуыш короп, бесәндә яткандар. Бер көндө кыуыш янып китә. Ошо вакиғанан һуң был урынды “Янған кыуыш,”-тизәр. [4]

Һыуык колак. “Кызыл-таң” КФХ-һының оло юл буйында өс зур басыуы бар. Ауылдан сыкканда: уң якта ятканы **“Иһәнәй”** тип атала. Ошо яландың көнсығышы яғында бер асык өлөшө урман әсенә инеп торған. 1960-1970-се йылдарза үсеп ултырған ағастарзы төпләп, был ерзе байтак зурайттылар. Яландан асқы үзәгенән һалкын һыулы шишмә башлана. Сакрым юл үткәс Айыузы йылғаһына коя. Колак тип яландың әскә инеп торған урынын әйтәләр, шунан төшкән ерзә һалкын шишмәһе акканға күрә һыуык колак булып киткән.

Андыз. Оло юл буйында өс басыузың берәһе. Һалкын шишмә йылғаһы буйы әрәмәлек урманында андыз үләне үскәнгә шулай яланын атағандар.

Карағай сабын. Оло юл буйында өсөнсө басыузарзың иң зуры карағай сабын. Яландың өскө яғындағы тау карағайлык булғанға шулай аталған.

Тукмак яланы һәм йылғаһы. Борон-борон заманда йәшәгән ти әбей менән бабай. Әбей каты ауырып үлеп киткән. Бер көндө бабай үгәй әсәй алып кайта. Үгәй әсәйзең бер кызы була. Ул бер зә бабайзың кызын яратмаған, бөтә эште унан эшләтә. Бер вақыт әбей бабайзы сакырып ала ла былай ти: “Һин был кызыңды азаштыр, күземә күренәһе булмаһын” – ти ул. Бабай күнгән. Ашарға азык алып утынға китергә булған, кызын да бергә алған. Барып еткәс кызына сәй кайнатырға куша ла утын йыға китә. Ысынында иһә, карт бер ағаска тукмак бәйләй зә кайтып китә. Кызы сәй кайнатып көткән-көткән дә балта тукылдаған якка атлаған. Барһа атаһы юк, тукмак кына ел ыңғайына ағаска һуғып тукылдап тора икән. Кыз илаған-илаған да, асығып китеп үзе тамак ялғап алырға булған. Тик ни күрһен: Үгәй әсә корот урынына ат тизәге, тоз урынына көл һалып ебәргән икән. Сүлмәге лә ярык булып сыккан. Кыз кайза китергә лә белмәгән. Ярык сүлмәген косаклап илаған:

Сүлмәк-анай, сүл анай,
Ризыкһызлыктан йонсоном.

Шул сак алдына ризык килеп тулган, ти. Кыз ашап алган, тик бик өшөгән. Сызамай сүлмәгенә зарланган:

Сүлмәк-анай, сүл анай,
Кейемһезлектән йонсоном.

Шул сак кызың өстөндә йылы, матур кейемдәр пәйзә булган. Ас булмаһа ла, инде йылы кейемдә булһа ла урман араһында ак кар өстөндә ултырыуы кыйын булган.

Сүлмәк-анай, сүл анай,
Йортозлоктан йонсоном,

- тигән ти.

Шул сак кураһы тулы мал менән матур йорт калкып сыккан, ти. Мал-тыуарына әүрәп яңғыз үзенә куралы йортонда йәшәгән дә яткан, ти. Тик кайһы сак бер әзәм дә килеп сыкмауы эсен бошорған. Бер мәл тағы зарланған сүлмәгенә:

Сүлмәк-анай, сүл анай,
Яңғызлыктан йонсоном ,

- тигән ти.

Шул сак бер һыбайлы килеп сыккан. Ул бер матур, акыллы егет булып сыккан. Бергәләп донъя короп алып киткәндәр. Кыз атаһына үпкәһен оноткан, уны һағынған. Кайтып күрәһе килгән. Бына күстәнәстәр тейәп кейәүе менән кайтырға сыккандар. Өйзәренә етә башлағас капкалағы эт өрә икән:

Етем кыз килә,
Байығып килә,
Күстәнәс алып килә!

Үгәй әсә: “Улай тип әйтмә, сәсе ялбырап килә, һөйәге шурап килә тип өр”- тип әйтә икән. Ләкин эт үзенсә өргән. Ата-әсәһе каршы сыккан. Етем кыз ысынлап та бик байып кайткан, мул күстәнәстәр тейәп кайткан, ти. Бер—ике көн кунак булғандар за кайтып та киткәндәр. Үгәй әсәгә тынғылык бөткән. Ул бабайзы урманға кыуған. Үз кызын байыктырып килтерергә кушкан. Ул юл токсайына барыһын да һалған: етәрлек ризык, йылы кейемдәр, һауыт-һаба. Кыз ризығын ашап бөтөп, кейемен туззырып, һауыт-һабаһын онтап бөтөп ултырған. Кыш килгән, кыз өшөгән, янына килеп сыккан йәнлектәрзе лә куркытып ебәрәп торған. Үгәй әсәһең кызы асығып туңып үлгән ти. Катын бабайзы кызы алырға ебәргән. Бабай катынынан куркһа ла уның асығып, туңып үлгән кызын алып кайткан, ти. Капкала эт:

Сәсе ялбырап килә,
Һөйәге шаурап килә,

- тип өрә икән.

“Ни эшләп һин минең кызыма улай тип өрәһең,”- тип этен үлтерә һуккан. Шулай итеп комһоз катын кызын байыктырам тип үлтергән, ти. Байлык ялкаузы яратмай, ялкау байлыкты ярата. Бабайзың кызы егет менән бәхетле тормош көткәндәр, ти. Бабайзың тукмак бәйләп киткән ерендәге йылға ла, ялан да **Тукмак** тип атала. Бабайзың кызы донъя көткән ер **Куралы йорт** тип йөрөтәләр. [1]

Бейгилде яланы. Был ялан элекке “Кызыл-таң” колхозы кымызһыйы булған. Оло юл буйындағы ялан (хәзер “Охоттур” биләмәһе). Бабсак батырзың улы Күсәк (Көсәп) бейзең, атаһы өсөн ус алам, тип Карағоләмбәтте Кара һыйырға артына каратып ултыртып, Акбулат һыртынан карағай-кыпсак ерзәренә алып китә. Килешләй ошо яланда ялға туктайзар. Карағоләмбәтте, сокор казып, шунда төшөрәп, һак куялар.

Карағоләмбәт төндә оло ярау итә, есенә түзә алмай, ярауын алып йылғаға ырғыта. Ошо вакиғанан һуң яланды Бейгилде (Бей килде), ә йылғаны – **Буксырға** (Буксорға) йылғаһы тип атай башлағандар. [2]

Мәрийәкәй яланы. Ауылдан көнбайышта 4 км алыслыкта яткан ялан, сабынлык. Әүәле ауылда йәшәгән бер егет батша бойороғо буйынса һалдат хезмәтен үтәгән. Кырзан хезмәттән кайтканда үзенә мәрийә кәләш алып кайткан. Ошо урынға бесәнгә килгәндәр. Егет ихлас бесән саба, ә кәләшенең был эшкә һис барымы юк икән. Шунан егет уға карап торған да: ”Әх мәрийәкәй, мәрийәкәй”, - тигән, ти ошонан һуң был яланды Мәрийәкәй яланы тип атай башлағандар. [3]

Ишбулды базы. Ауылдан төньяк-көнбайышта 3 км алыслыкта яткан урман эсендәге әллә ней зур булмаған ялан. Революциянан алда колхозлашканға тиклем ошо яланда минең атам Ишбулды баз эшләп, дегет кайнаткан. Дегетте Әүжәнгә, Темәс базарына алып барып һаткан. Үзе үлгәндән һуң, был яланды шулай атай башлағандар. [3]

Юлдар

Рәмзи юлы. Оло юлдан ауылға төшә торған юл килә биргәс, Иске Монасиптың Кепес яғына боролған, урман юлы. Бынан Мишәргә төшмәйенсә, Кепескә юл тура. Ошо юлды хәзер “Рәмзи юлы” тизәр. Рәмзи Раһманғолов 1980-се йылдарҙа Иске Монасипта ауыл Советы рәйесе булып эшләне. Сельсовет биләмәһендәге учреждениеларға утын эзерләү компанияһы ойоштороп, ошо юл буйындағы ағастарҙы кырктыра. (был юлдан юғары вольтле электр линияһы үтә), юл киңәйә, бер-нисә баткак урындарына таш түктәрә. Рәмзи Мансур улы үзе Кепестә йәшәне. Юл рәтләнгәс, үз машинаһы менән эшкә ошо юлдан йөрөй ине.

Күс юлы. Ауылдың урта өлөшөнән Каратау итәге буйлап кыя киткән юл. Әүәле ошо юлдан Кәлтәгәү тигән ергә халык яз көнө йәйләүгә күскән. [3]

Юл буйындағы урындар

Йыландуй. Ауылдан сыккан юл буйында иң тәүҙә Йыландуйҙы үтәһең. Бында әүәле зур ғына әрәмәле йылға ла аккан. Йылан күп булғанға, шулай атағандар.

Энәлек. Әрәмәнең өскә, урманға килеп тоташкан урынын өйкөм ағастары үскәнгә шулай тизәр. Укыусылар энәлектә кәртәләп тә куйғайнылар. Кәртәләгәс, энәлек тә бик уңды. Берәүҙәр суғын киһеп алды, икенселәр өй баксаларына күсереп ултырттылар.

Үртән буйы. Энәлектән юл аша уңға сыккас, карағайлыҡ башлана. Көзөн унда бәшмәк уңа. Ололарҙың әйтеүенсә, бында элек янғын булған. Шуға үртәлгән ерҙе “Үртән буйы,”-тизәр.

Ыстакада. Үртән буйын үтеп тауға үрелгәс тә, һул якта урман эсендә, әллә ней зур булмаған кая-ташлы урынды ”Ыстакада”-тизәр. Юл ремонтлау өсөн махсус королма төзөгәндәр. Исем шунан калған.

Химзавод. 1970-1980-се йылдарҙа колхоздың ашлама һаклаған склады була бында. Буранбаев Әхмәтгәрәй ағай карауылсы. Урманда ятып озак күрәнмәй торғандан һуң, кайһы бер кешеләр: “Әхмәтгәрәй ағай, кайҙа юғалдың, күрәнмәйһең дә?”- тигәнгә ул “Химзаводка эшкә индем,”-тип мәрәкәләй икән.

Кунакбай котоғо. Ауылдан һабансы яғынан Этаяк яғына киткән юл буйында үзәк бар. Үзәктең битләүендә әүәле Кунакбай исемле Карт бесән сапкан. 1964-1965 –се йылдар Тимер ауылы яғына электр бағаналары ултыртыу өсөн сокор казала. Бер сокорҙа урғылып һыу сыға.

Бабай улак эшлэп, ошо шишмө башынан һыу ала башлай. Әле лә бынан яз көндәре һыу ағып сыға, ямғырлы йыл һазмат була. [14]

[1] Хөсәйенова Ғилмисафанан язып алынған

[2] Әмирханова Әмөгөлсәм Мостафа кызы, 1920 йылғы, әлек Аралбай ауылында йәшәгән. Сәғитова Нәсимә Ғилман кызы язып алған.

[3] Сәғитова Ғәйниямалдан (1915 йылғы), Сәғитова Нәсимә Ғилман кызы язып алған.

[4] Йәғәфәрова Шәмсениса Ғәлиәхмәт кызы, 1927 йылғы, Яңы Монасип ауылы Сәғитова Нәсимә Ғилман кызы язып алған.

[5] Көмөшбаева Гөлнәзектән (1913 йылғы) Көмөшбаева Сәмбөл 1990 йыл язып алған.

[6] Көмөшбаев Әхтәр Яңыбай улынан (1946 йылғы) Көмөшбаева Дилбәр язып алған.

[7] Сәғитов Ғәззәле Сәйфулла улынан (1926 йылғы), Сәғитова Нәсимә Ғилман кызы язып алған.

[8] Вәлиев Кылысбай Мансур улы (1931 й.) һөйләне.

[9] Әсәһе Буранбаева Йәмилә һөйләүзәре буйынса Йәғәфәрова Шәмсениса Ғәлиәхмәтовна (1927 й.) яздырды.

[10] Йәғәфәров Ғәбиттән (1952 йылғы) Сәғитова Нәсимә Ғилман кызы язып алған.

[11] Баймырзина Хаяттан Баймырзин Ильяс Рәис улы (1960 йылғы) язып алған.

[12] Көмөшбаева Гөлнәзектән (1913 йылғы), Сәғитова Нәсимә Ғилман кызы язып алған.

[13] Кыуандыков Афзал Кунакбай улы (1932 йылғы) һөйләгәндәрзән.

[14] Мөхәмәтйәнова Шәмсинур Әхмәтйән кызынан (1951 йылғы) Сәғитова Нәсимә Ғилман кызы язып алды.

Аралбай ауылы тарихынан

Тимерзәрзең Боһондо йылғаһында өс утары (УТФ, Һолайка, Аралбай йәйләүе) була. Кантонлык осоронда, күсенеп йәшәү тыйылғас, уларҙың бер өлөшө ерҙәрән һаҡлап калыу өсөн утарҙарға күсә, ауыл статусы ала.

1753 йылдың 13 октябрҙә губернатор И.Неплюев тәкдире менән Ырымбур губернаһында тимер юлдар һәм бакыр рудниктар төҙөү тураһында сенат кабул иткән. Указда ла: “Башҡорттар үзҙәренең ерҙәрән һәм ялан-туғайҙарын кәҙерләгән тиклем башка бер нәмәне лә кәҙерләмәйҙәр”, - тип әйтелә.

Боһондо йылғаһының башындағы утар Аралбай Мөхәмәтовтың исемен йөрөткән. Ауылдың кешеләре тураһындағы тулы мәғлүмәттәр 1816, 1834, 1850, 1859 йылдарҙағы рәүиздә (Архив № 231, 138-се бит, № 135, 360-сы бит) Тимер ауылында теркәлгәндәр. Профессор Ә.З.Әсфәндиәров 1834 йылда 20 йортта 100 кеше йәшәй, тип күрһәтә.

1850 йылғы рәүиздә 1-5-се ихатала команда старшинаһы Кунаҡбай Карабаевтан алда куйылған старшина Теләүғол Ялсин нәселдәре, 11-17-се ихатала зәүрәт есаул Изел Сүрәбаевтың, 23-36-сы ихатала зәүрәт есаул Аралбай Мөхәмәтовтың, калған йорттарҙа Язағол Тиябирзиндар, Сәйетйәғәфәр Зыянбаевтар, Мансур Ырысбаев, Буранбай Тимишевтар, Әмирхан Абырөвтар, Һағынбай Карашаев, Котлобай Ғөбәйзуллиндар ғаиләләре тәшкил иткән. барлығы 41 йортта 110 ир-ат, 87 катын-кыз заты йәшәгән.

1859 йылда 41 йортта 197 кеше йәшәй. 1920 йылда кеше һаны кәмей, сөнки империалистик граждандар һуғыштары, аслыҡ йылдары сәбәпле, 33 өйҙә 162 кеше кала.

1930 йылдарҙа аралбайҙар Тимер мәктәбендә беләм алалар.

1936-1937 уҡыу йылдары Аралбай башланғыс мәктәбе булдырыла. Тәүге уҡытыусылары Әмирханов Межәүер Зекрия улы, Конафин Хисаметдин Сиражетдин улы (Монасип) уҡыта (азак Сәрмән педучилищеһын тамамлай).

1942 йыл Дәүләтбирзин Сәлихйән Ғафиз улы үз тиҫтерҙәрән (сөнки 14-15 йәшлек уҡыусылар уҡый) уҡыта. Унан Әхмәтова Ғәйниямал (Байназар), Хәлитов Рәхим (Ғәлиәкбәр), Әмирханова Мөһирә (Аралбай), Вәлиева Роза (Мишәр), Бакирова Хаят (Макар), Әмирханова Зөһрә (Аралбай) һ.б. уҡыттылар.

1960 йылдар тирәһендә 12 йорт кына һанала, ауыл таркала башлай.

1965-1966 йылға йылдарҙа балалар беләм алыуҙы Мишәр ауылында дауам итәләр.

Колхозлашыу осоронда тәүҙә Иҫке һәм Яңы Монасип, Тимер, Аралбай ауылдары 1936 йылға тиклем бер колхоз булып берләшеп эшләйҙәр. Коллектив хужалыҡта эштәр йылдан-йылға ыңғайлай бара.

Ат һабандары, тырмалар, сәскестәр, косилка, молотилка, кул көсө менән елгәрткес машиналары үз заманы өсөн зур техника яңылыҡтары итеп кабул ителде.

Тимер ауылы айырылып, айырым “Кызыл таң” колхозы ойошторола. Аралбайҙа “Маяк” колхозы үзгә ойошторолоп, тәүге колхоз рәйестәре Иткарина Әминә (Байғазы) оҙаҡ йылдар эшләй, Көмөшбаев Яңыбай, Йәғәфәров Ниғмәт (Мишәр) – рәйес, Сәғитов Әхмәт (партком секретары) булып эшләнеләр. Колхоз малдарын Этаякта (кышлау), Карағошто ла (йәйләү) көткәндәр. Һуңынан ауылдар кайтанан “Кызыл таң” колхозына берләшә.

1950 йылдағы “эрелетү” сәйәсәте “перспективаһыз” ауылдарҙы таркатыуға килтерҙе лә инде. Районда әҙме ни таркалған ауылдар?

Ауылдан күп кенә арзаклы шәхестәр зә сықты. Рамазан Кондозбаев “Таң” гәзитендә мөхәррир булып, районда, аҙаҡ Өфөлә өлкә комитетында эшләне.

Бөйөндөң ғәжәйеп матур тәбиғәтенә, өскә ишелеп килгән урман-тауҙарының, саф һыулы йүгерек йылғаларының һәр берсәһенә үз тарихы, легендаһы бар.

Иҫке Собханғол-Байназар юлының қап урталығында Исламбай, Тимер юлдары кушылған аралағы битләүҙә урынлашқан ине Аралбай ауылы.

Хөкүмәтебез етәкселәренә тырышлығы менән тау-таш араларын ярып, бына тигән асфальт юл һалынғас, тимер-бетон күперҙәр төзөлгәс, юлда йөрөү, әйтәһе түгел, ныҡ үзгәрзе.

Юлдан һул яклап *Акбейектау теҙмәһе*, уң яклап *Караһыйыр, Карағастыбейек тауҙары* ята. Армыт-армыт мөһәбәт тауҙар араһында көмөштәй йылтырап яткан кескәй генә *Бөһөндө йылғаһы* аға ла аға...

“...был изге тәһәттә кешеләрҙең йәшәү сығанағы инем”, - тигәндәй, көмөштәй йылтырап аға ла аға ул. Йылға *Бөһөндө урманы уйһыулығынан* килә. Каршы тауҙы *Өкө ташы* тизәр.

Ваҡытында мәктәбе, магазины, колхоз үзәге лә булған Аралбай зур ауыл ине.

Ата-бабаларыбыҙ тәһәкләһеп, ғүмер бакый донъя көткән илаһи үә изге йорт-ерҙе уҙғас, Өкө ташы уяһынан юлдан алыс түгел *арүәхтәрҙең зур йортто* ла күрәһеп кала.

Ошоға тиклем бер ғаилә кеүек көн иткән ауыл 1960-1970 йылдарҙа таркала башлай. Күбәһе Мишәр ауылына күсә. Унда 17-25-ләп йорт ине.

1975-1980 йылдарҙа Моратша бабай нәселе, Накыя Аралбаева 2-се йортта йәшәүҙәрән дауам иттеләр. (Һуңынан инәй һыу алырға төшкәндә генә, аяктары баткакка уып, тартып ала алмай донъя куйзы). Моратша бабай район үзәгенә күсергә мәжбүр булды. Улы Зәки Яңы Мөсәт ауылында йәшәй.

...Ә хәҙер оло быуынға исләп, тарихи урынға баш әйеп узаһы ғына калды Моратша бабайҙың ағастары ла короно инде. Сөнки ғүмер буйы ошо ауыл аша йөк ташығандар, үткәнселәр уҙған, юлдар төзөгәндәр, граждандар һуғышы ла ситтә калмаған. Ир-егеттәрҙең күбәһе Бөйөк Ватан һуғышында ла ятып калғандар.

Аралбайҙың нәсәлдәрән дауам итеүселәр бөгөнгө көндә нигеҙҙә, Яңы Монасип, Тимер, Исламбай, Яңы һәм Иске Мөсәт һәм Иске Собханғол ауылдарында йәшәй.

Ата-бабаларыбыҙдың рухын һәм шәхесән зурларға, үзәбездә көс-илһәм табып, быуындар бәйләнәһен, Тимер, Тәүлин, Һөйөндөк, Йәнһөйәр, Кыуат, Калкаман, Яманғол, Мишәр ауылында Заһит, Теләүғол, Абыр нәсәлдәрән, яҡын туғанлыҡты онотмайыҡ!

Иң мөһиме – дәртле, эшсән Тимер халкын бәйләүсә кешеләр Мишәрҙә йәшәй, хәҙер күптәрә бер-береһе менән коза-козағыйҙар булып бөттөләр.

Аралбай ауылы

Был ялан оло юл буйында, Яңы Монасиштан нигез сакрым көнъяк-көнбайышында урынлашкан. Бында элек ошо исемле ауыл булған. Есаул Аралбай Мөхәмәтов беренселәрзән булып нигез һалған.

Заманында зур ғына булған. 1960 йылдарза хөкүмәт ауылды перспективаһыз тип, таркатты. Иң һуңға тиклем Моратша олатай йәшәне. Уның баксаһында алмағастар үсте, улар ғына кеше йәшәгәнлеген әлдән әле белгертеп маяк булып үсә.

Ер-һыу атамалары

Йот йылында үлгәндәр зыяраты. Йот йылы 1921-1922 йылдар. Кыш айзары Аралбайза кеше аслыктан күп кырылған. Ас кешенәң туң ерзе казып мәйеттәрзе ерләргә хәлдәре булмаған. Мәйеттәрзе бер кешенәң соланына өйөп барғандар, көндәр йылынғас, бер зыяратка ерләгәндәр. Моратша олатай зыяратты кәртәләп тә куйған ине. Хәзер кәртә сереп колаған.

Карағасбейек. Аралбай яланында каршы тау, йылғаның һул яғында. Өүәле ошо тауза ике бейек карағас үскән. Исеме шунан килеп сыккан.

Бызауүлгән. Боһондо йылғаһының түбәнәндәге ялан. Һуғыштан һуң Аралбайза колхоз фермаһы була. Ошо ерзә колхоз бызаузары үлгән. [2]

Бейгилде яланы. Был ялан элекке “Кызыл-таң” колхозы кымызһыы булған. Оло юл буйындағы ялан (хәзер “Охоттур” биләмәһе). Бабсак батырҙың улы Күсәк (Көсәп) бейзең, атаһы өсөн ус алам, тип Карағоләмбәтте Кара һыйырға артына каратып ултыртып, Акбулат һыртынан карағай-кыпсак ерзәренә алып китә. Килешләй ошо яланда ялға туктайзар. Карағоләмбәтте, сокор казып, шунда төшөрөп, һак куялар.

Карағоләмбәт төндә оло ярау итә, есәнә түзә алмай, ярауын алып йылғаға ырғыта. Ошо вакиғанан һуң яланды Бейгилде (Бей килде), ә йылғаны – **Буксырға** (Буксорға) йылғаһы тип атай башлағандар. [3]

[1] Аллабирзин Дамир Зиннәт улы, тарих укытыусыһы.

[2] Вәлиев Кылысбай Мансур улынан (1936 йылғы) язып алынған.

[3] Әмирханова Әмәгәлсәм Мостафа кызы, 1920 йылғы, элек Аралбай ауылында йәшәгән.
Сәғитова Нәсимә Ғилман кызы язып алған.

Нәби ауылы

Нәби ауылы бик матур урында, Ағизел йылғаһының ике як ярында урынлашкан. Тәүҙә кешеләр изелдең һул як ярына урынлашалар, һуңынан уң як ярға ла күсеп ултыра башлайзар. Ауылда өйҙәр һаны арта, тик ауылдың исеме булмай. 6-9- кантондарҙың попечителе Филатов ошо ауылға ла килеп сыға. Ауылға килгәс, ауыл исемһез икәнән белә. Исем бирергә кәрәк була.

Бер тиҫтер малайзарҙы йыя ла уларҙы йүгертеп ярыштырырға була. Кем алдан килә, ауыл шуның исемән йөрөтәсәген әйтә. Нәбиулла исемле малай беренсе булып килә. Шунан бирле ауыл ошо исем менән йөрөтөлә башлай. [1]

Тарих фәндәре кандидаты Ө.Әсфәндиәров ауылдың барлыкка килеү тарихын түбәндәгесә аңлата. Байназарҙар Йәүгәзе йылғаһы буйындағы утарҙарын ауылға әйләндергәндәр. Беренсе булып Нәбиулла Мәрәсов (1787 йылғы) шунда күсеп ултырған. Уның улдары Әсәтулла, Ғәлиулла, Зиннәтулла һәм Хисмәтулла, Нәбиулланың кустылары Фәткулла (1790 й.) һәм Рәхмәтулла (1793 й.) шунда күсә.

1848 йылда Филатов ауылда була. Башка эштәр менән бер рәттән ауылдарҙа өйҙәрҙең хәрби губернатор 1843 йылда раҫлаған типовой буйынса төҙөлөүөн күҙәтеү ҙә уның бурысына ингән. Ул өйҙәрҙең бер-береһенән 10,15 сажин алыҫлыкта тороуын, ә ихаталарҙың араһында янғын хәүефһезлеген өсөн 12 сажин (24 метр) буш йылға, күл һәм йырын буйҙарында урынлаштырылыуын күҙәткән.

1845 йылда башкорттарға ағас әзерлеген, ишле ғаиләләргә икешәр өй төзөргә бойорған. Яңы өйҙәр изәнәнән түбә тактаһына тиклем кәмендә өс аршин бейеклектә, урам як стенаһына ике-өс тәҙрәле булырға тейеш була. Бынан тыш сыуал урынына мейес сығарырға тейеш була. Сыуалға утын күп китә һәм кешеләрҙең күзенә ыҫ зарарлы (төтөн) тип иҫәпләгәндәр. Филатов ауылдарҙы карап сыҡкан да тиз арала ҡапҡалар эшләүҙе талап иткән. Ауыл барлыкка килгән ваҡытта унда 10 өй, 1920 йылда 79 өй була.

Нәби ауылының халкы карағай-кыпсак ырыуына карай. Ағасы – карағай, кошо – карсыға, тамғаһы – даға.

Ауылда йәшәгән кешеләр бер-нисә араға бүленә. Иң киң таралғаны – Һатыбалдар. Уның килеп сығыу тарихы түбәндәгесә. Кәнзәфәр исемле кешенә ике улы була. Тик уларҙың берҙә ир балалары тормай икән, гел үлөп тора. Шуға күрә ир бала донъяға килгәс, уны тәҙрә аша һатып алалар. Шунан был бала үлмәй, үсеп ир етә. Ошонан һуң таралған кешеләр Һатыбалдар араһы тип йөрөтөлә.

Ә икенсе ир балаһы тыуғас та уны йүргәге-ниә менән эткә аш һала торған һауытка (этаякка) һалып эт алдына бирәләр. Эт балаға теймәй. Был кешенән таралған затты Эталмастар тип йөрөтәләр. Был араға Котлогәлләмовтар инә.

Бынан тыш ауылда Кара табандар араһы бар. Был араға Хисаметдиновтар, Мөфтәхетдиновтар инә. Йәнсуриңдар һағык бесәй араһы тип йөрөтәләр. Улар кара табандарҙан көлгәндәр. Быға яуап итеп, Йәнсуриңдар йәйләүгә күскәс, кара табандар улар йәшәгән өйгә үлгән бесәй таратҡандар. Йәйләүҙән кайтҡансы улар һағыған. Исем шунан килеп сыҡҡан да инде.

Абзайзар араһын икенсе төрлө Йәшел кәртүктәр араһы тип йөрөтәләр. Ул араға Теләүбаевтар инә. Көзәндәр араһы – Сөләймәновтар, Туктамышевтар инә.

Нәби ауылының исеме (1 вариант). Ауыл бик матур урында Ағизел йылғаһының ике ярында урынлашкан. Тәүҙә кешеләр Изелдең һул яҡ ярына урынлашалар, һуңынан уң яҡ яраға ла күсеп ултыра башлайҙар. Ауылда өйҙәр һаны арта, тик ауылдың исеме булмай. Алтынсы, туғызынсы кантондарҙың попечителе Филатов ошо ауылға ла килеп сыға. Ауылға килгәс, ул ауылдың исемһез икәнлеген белә. Исем бирергә кәрәк була. Бер тиҫтер малайҙарҙы йыя ла уларҙы йүгертеп ярыштырырға була. Кем алдан килә, ауыл шуның исеме йөрөтәсәген әйтә. Нәбиулла исемле малай беренсе булып килә. Шунан бирле ауыл ошо исем менән атала башлай. [2]

Нәби ауылының исеме (2 вариант). 1840 йылда Филатов тигән бер кантон безҙең яҡтарға килеп төшә. Иң беренсе Һатыбал олатайы олата. Кантон унан фатир һораһа. Һатыбал олатай уны үҙе өйөнә алып кайта тамаҡ ялғап бер аз ял иткәс, Филатов ни өсөн килгәнән әйтә: “Бабай, мин хөкөмәт эше менән килдем. Тирә яҡта халыҡ тулған. Шуларҙы күсереп бер ергә урларға кәрәк ине. Уларҙы, ауылдар төҙөп, халыҡты өйрәтергә кәрәк ине”- ти. Халыҡты ике көн эсендә йыйып бөтәләр һәм йыйылыш уҙғаралар. Филатов нисек ауыл, урамдар төҙөргә ауыл карттары менән кәңәшләшә, өйрәтә. Шулай итеп, ошо ерҙә ауыл төҙөү өсөн һайлайҙар за, һәр кешегә урын бирә башлайҙар. Иң беренсе булып Һатыбал ала. Унан һуң улдары ер алып, рәт-рәт булып тезелешеп китәләр. Хәҙер инде күмәкләшеп ауылға исем уйлай башлайҙар. Кайһыһы, Һатыбал олатайың исеме кушайыҡ, ти. Ләкин Һатыбал олатай ризалашмай һәм: “Уландар, мин инде ҡартайғанмын. Әйҙә Нәбиулла исеме бирәйек”, ти. Бөтәһе лә риза була. Шулар ваҡыттан алып Нәбиулланың исеме кысҡартып, ауылды Нәби тип йөрөтәләр.

Нәби ауылының барлыкка килеүе һәм бер нисә ер-һыу исемдәре. Күскәнбейзән (карагай-кыпсак) тыуған ир балалардың етенсе быуыны Ишкилденән (250-300 йыл элек) һарттар айырылған. Ун беренсе быуыны Ильястың улы Байназар – Байназар ырыуы, шулай ук беренсе быуын Кәнзәфәрзән улы Һатыбалдан куяндар ырыуы барлыкка килгән.

Кәнзәфәр карт Кызылъярға (ауылдан 5 км) утар һатып алып мал көткән. Уның тыуған бер балаһы үлә торған булған. Карт аптырауға калған.һуңғы ир бала тыуғас уны инә булған катынға биргән һәм унан ат биреп кире һатып алған. Малайға Һатыбал тип исем кушкандар. Һатыбалға 3 йәш тигәндә тағы бер ир бала донъяға килгән. Бала тыуғас уны эткә биргәндәр, ләкин эт балаға теймәгән. Уны Этәлмас тип атағандар. Һатыбалдан Фәйзулла һәм Бабич тыуған, Фәйзулланың Филметдин, Филметдиндән Мөхәрәм, Мөхәрәмдән Гәззәле, Гәззәленән Әбүбәкәрәм һәм Гәликарам Һатыбаловтар, ә Бабаичтан Йәғәфәр, Йәғәфәрзән Рәхмәт, Рәхмәттән Мөзәрис Йәғәфәров тыуған. Һатыбал карттың зат-ырыулары Изелдең уң як туғайында, ә һул як туғайында Нәбиулла карттың зат-ырыулары йәшәгән.

Ошо вакытта Изел буйындағы башкорттар араһына Филатов тигән урыс кешеһе килгән. Ул хәзерге ауылдың көньяк-көнбайышындағы текә бәләкәй уянан, атын етәкләп, Изел туғайына төшкән уяны элек Филатов уяһы тип йөрөткәндәр. Заманалар үтеү менән был исем үзгәргән һәм хәзер таузы **“Клмтуй”** тип атайзар. Һатыбал карт Филатовты өйөнә алып кайткан.

Уның бойроғо буйынса якин тирәләге бөтә халыкты йыйзырған. Филатов теләһә калай урынлашкан өйҙәрҙе бер рәткә тезеп урам төзөп ултырырға өйрөткән. Һәр ғаиләгә 12-шәр сажин ер бүлеп биргән.

Һәр ике өй араһында тыкырык калдырылған. Кантон ауылға, үзенә тәүге ораған оло кеше хөрмәтенә Һатыбал тип исем кушмаксы булған. Ләкин Һатыбал карт риза булмаған. Ауылға ауылдың икенсе кешеһенең исемен – Нәбиулланың кушкандар.

Һатыбалдың улы Фәйзулла карт һунарсы булған. Ул куян тиреһенән тегелгән ап-ак тун кейеп йөрөгән. Уны бала-саға куян бабай тип атаған. Ошо вакыттан алып Изелдең уң як ярында ултырыусыларҙы куяндар тип йөрөтә башлағандар. Изелдең һул як ярында йәшәүселәрҙең күбеһе ялбыр, куйы кашлы булғандар. Шуға күрә лә уларҙы “байкаштар” тип атап йөрөтә башлағандар.

Ауыл кешеләре Нөгөш, Кәлтәгәү һәм Кызылъяр тигән ерзәрзә күсеп йөрөгән. Нәби ауылында, “йәшел кәртүктәр”, “иместәр”, “этәлмәстәр”, “һатыбалдар”, “көзәндәр”, “кара табандар” аралары бар.

Ауылдың көнбайышында *Йәүгезе йылгаһы* буйында *Исәкәй тауы* урынлашкан. Исәкәйзән төньяк битләүе *Кабырый* тип атала. Йәйгегән бында турғай елгә бик уңа. Йәүгезе буйында үрзәрәк кисеү бар. Уны *Карабулат кисеүе* тип йөрөтәләр. Кисеүзән йылганың һул як ярына сыкһаң, ат юлы китә. Юл *Тирмән үзәгенән Суһакка* алып бара. Суһак “суҡ усаҡ” һүзенән алынған, ул усаҡлы тау булған. Хәзер бында игән сәсәләр. Суһакка яҡын ғына *Бүрәнә сборы* тигән ер бар. Унда һал ағызыусылар кыркылған ағасты әзерләп, өйөп куйыр булғандар. Суһак аръяғындағы ялансыҡ-сабынлык *Таңбикә* тип атала.

Һуғыштан һуңғы йылдарҙа ауыл халҡы звено менән бесән әзерләп кырҙа яткандар. Сатрала ла ятып бесән эшләгәндәр. *Сатра* бергә килеп кушылған ике йылға араһы тигәнде аңлата. Сатрала Йәүгезегә *Коро Йәүгезе* килеп кушыла. Коро Йәүгезе йәйгә эсә көндәрзә корой. Был йылға буйында муйыл бик уңа. Коро Йәүгезенән уң як ярында урынлашкан ерзә *Ялануй*, ә һул яғындағыһын *Янтыҡ* тип атайҙар. Янтыҡ – бер якка ауыш, кырын тигән мәғәнәһе аңлата. Янтыкта ла бесән әзерләйҙәр.

Төп арка – тау башындағы ялан (арка). Элек игән сәскән төп яландар шунда була. Хәзер уны *Түбәрка* тип тә йөрөтәләр. Шунда ук *Тимер соҡор* тип аталған үзәк тә бар. Түнәрәк яһап карағай үскән яланды *Түңәрәк карағай* тип тә йөрөтәләр. *Раһай яланының* атамаһы раһ (фарсы теленән – “юл”) һүзенән сыккан тип фараз итеп була. *Ыһмайыл-ул* ысмала һүзенәндәр, сөнки ауылға яқыныраҡ урманда карағай һирәк, йәки бөтөнләй юҡ. Ә Ыһмайылдың тирә-яғында ысмалы биреүсә карағай ғына үсә. [3]

Тауҙар

Бесәй ояһы. Нәби ауылының һул яғында урынлашкан тауҙарҙың берәһенән битләүенә бер заман бер бесәй килеп сыккан. Ул бик сос, һизгер булған. Кеше килеп сыкһа қасқан, саҡырғанға қилмәгән. Бесәй кеше-ғаранан қасып-боһоп ошонда йәшәгән, үзе тотарлык йән әйәһенә һунар иткән. йөрөй торғас, бесәйзән бик күп балалары тыуып үсеп қиткән. Улары зурыйып, тағы үрсегән. Бесәйзәр шул тиклем күбәйеп қиткән, төндөрән талашып, кешеләрзән мазаһына тейгән. Кешеләр, хатта был урынға қилергә қурққа башлаған. Сөнки қырағайға әйләнгән бесәйзәр, был тирәгә қилергә сыккан вак бәрәстәргә лә ташлана торған булған. Мал эзләгән кешеләр тау битләүенә таяк тотоп қына қилә торған булған. Азактан был тау битләүен кешеләр “Бесәй ояһы” тип аталған. Ул әле лә шулай йөрөтөлә. [9]

Ахун һарайы. Ауылыбызҙы көнсығыштан қаплап торған бер тауҙың башын Ахун һарайы тип йөрөтәләр. Уның исеме лә үткән замандарға қайтып қала. Ахун тигән бер кеше урманда қасып, йәшеренеп ятқан. Шунда бер ақланда үзенә һарай эшләп алған. Ошо төбәкте Ахун һарайы тип йөрөтәләр. [4]

Билтер тауы. Ауылдың төньяғында Билтер тауы менән сикләнгән. “Билтер” һүзе аяқтың йөзлөк тәңкәленән аҫқы нәзегерәк өлөшө тигәнде аңлата. Билтер, бәлки “Билән” һүзенән алынғандыр. Билән – ике тау аралығындағы тәпәшерәк ер, нәзек билле тигәнде аңлата.

Бүләкташ. Элекке замандарҙа ауылыбызҙа һылыуҙарзан-һылыу Бүләкбикә исемле қыз булған. Егеттәр үзәрәнен мөхәббәттен қызға аңлатырға базнат итә алмай аптыраған арала бер мулланың күзе төшөп йөрөгән. Мулла күптән ғайләле, бер нисә бисәһе булған инде. Қызың ата-әсәһе фәқир генә йәшәгән. уларҙың ошо фәқирлеген мулла үз өҫтөнә алмақсы була һәм қызығызҙы миңә бирһәгез, һеззе ярлылыктан сығарам тип вәғәзә итә. Күп баш ватқандан һуң ата-әсәһе ризалашалар. Зур байлыҡтар вәғәзәләгән муллаға қызҙарын бирмәксе булалар. Был қарарҙы ишетеп қалған қызықай бисәһе, балалары булған муллаға өҫтәлмә бисәлектә барырға

риза булмай, тау-таштар араһына каса. Айыузы йылғаһын аша сығып Мишәр ярына йүгергән. Ата-эсәһенең: “Кызым-кызым, балакайым, кайза касаһың, тыңла беззе, касма инде тукта, беззе харап итәһең бит!”-тип етеп килә. Кыз әйләнеп караһа, һөймәлекһез мулла ла эргәһендә генә икән. Бүләкбикә бер азға юғалып кала ла, йүгереп барып Ағизел өстөндәге сукайып торған каянан һикерә. Ташка бәрелеп хәрәкәтһез калған кәүҙәне Ағизел тулҡындары үз косағына ала. Был фәжиғәнән коттары оскан ата менән эсә кеше: “Кызыбыззан иштәлеккә, бүләккә ошо кая ғына калдымы инде, ә? - тип иренә боролоп карай. Ошо вакиғанан һуң был каяны “Бүләкбикәташ” тип йөрөткәндәр. Ул кая Нәби ауылы менән Яңы Монасип араһында Айыузы йылғаһын аша сығып бер тауға күтәрелгән урында, юлдың һул яғында Ағизел өстөнән калкып тора. [4]

Елдәрка. “Елдәрка” тауы оло юлды аша сығып күтәрелгән тау. Бейек булғаны өсөн шундай исем бирелгән. Елле-зур, бейек тигән төшөмсә. Был тауза ике маяк булған. Был маяктан Белорет калаһы ла күренеп торған. Һуңынан ике маяк та янған.

Имес тауы. Битлер тауын төшкәс Ағизел аръяғында Имес тауы урынлашкан. Бында 1954 йылдарҙа кайзандыр эшкә килгән халыҡ (иместәр) төйәкләнгән. Ләкин урындағы халыҡ, сабынлык, көтөүлек ерҙәре аз булыу сәбәпле иместәрҙе был ерҙән кыуып ебәргәндәр. Улар әлегә Моразым еренә барып урынлашкандар. XX быуат башында имес туғайында Курғашлы ауылы барлыкка килгән.

Кырынер. Был урын тау битләүенең кырынлығы тураһында һөйләй. Кырын битләүҙән юл һалғандар.

Клатуй (1 вариант). Нәби ауылының көнбайышында ауыл эргәһендәге тауҙы Клатуй тип атайҙар. Нәби ауылының типовой план буйынса төзөүөн күҙәтеү кантондың попечителе Филатовка йөкмәтелгән була. Ул ауылға бер нисә тапкыр килеп киткән ваҡытында һыбай килгән дә оло юлдан ошо тауҙан атын етәкләп төшөп йөрөгән. Тауҙан аска карай текә юл төшкән. Ауыл халкы тауҙы Филат уйы тип йөрөтә башлаған, һуңынан ул үзгәрәп Клатуй тип атала башлаған. [5]

Клатуй (2 вариант). Беззең ауыл тауҙар араһында урынлашкан. Шул тауҙарҙың береһен Клатуй тип йөрөтәләр. Был тауҙың исеме 1840 йылда беззең ауылға килеп төшкән Филатовка бәйлә. Был кантон ауылыбыҙға тауҙың бер текә еренән килеп төшкән. Шул тирәне Клатуй тип атағандар. Ата- бабаларыбыҙ был кантондың фамилияһын бозоп, үзҙәренә әйтергә уңайлы булырлык итеп үзгәртеп алғандар.

Филатов йәки “Клатуй тауы” (3 вариант). Ауылдан көньяк-көнбайышта зур тау бар. Оло юлға сығыу өсөн был тауҙы урап сығарға кәрәк. 1840 йылдарҙа Филатов тигән кеше төзөлөш эше буйынса ауылға килгән. Ул тауҙы урап йөрөмәй, ә аты менән тура менеп йөрөй. Шуға күрә уның хөрмәтенә тауҙы Филатов йәки Филат тауы тип йөрөтә башлайҙар. Телдән күсә-күсә был исем “Клатуй” тип йөрөтөлә башлай. Тауға менгәс, һул якта “Калын карағай” басыуы башлана. Был урында элек карағай сәселгән кеүек үскән. Азак карағайҙарҙы кыркып сәсеүлек эҙерләгәндәр. Йыл да был яланға иген сәселәр.

Тәкәоскан. Кызылъяр яғында элек йәйләүҙәр урынлашкан булған. Ололар моғайын, берәйһенең һарыҡ тәкәһе каянан колап төшкәндәр, ти. Ул ерҙәр көртмәләгә бик бай. Халыҡ был урынды **Күктәкә** тип тә йөрөтә. [6]

Йылғалар

Айыузы. Нәби менән Яңы Монасип ауылдары араһында көнбайыш яғынан данлыҡлы Ағизелебезгә койоусы бәләкәй бер йылға Айыузы тип атала. Халыҡ хәтерендә йәшәгән легендаға карағанда, был йылға буйы куйы әрәмәлек булған. Йәйге селләләрҙә серәкәй-

күгәүендәрҙән касып, куйы әрәмә ышығына, калын лапылыктарға айыузар төшөп ята торған булған. Йылға буйы айыу ине тип һөйләгәндәр әүәле ололар. Айыузар күп булһа ла кеше менән татыу йәшәгәндәр, бер-береһенә зыян килтермәгәндәр. Муйыл, ағас еләгә, балан, мышар уңған йылдарҙа, айыузар малға теймәгән. Тик емеш-еләккә накыс сактарҙа ғына әрәмәгә килеп сыккан малды һуккылаған. Айыузы буйында хәҙер айыузар юк инде. [8]

Йәүгәзе. Ағизелдең һул яғынан бәләкәй йылға коя. Әлек ошо йылға буйында Байназар ауылы кешеләре йәйләгән. Бына ошо урынға Байназарҙан Яугазы исемле кеше килеп ултырған. Өйө йылға эргәһендә битләүҙә булған. Һул якта куйы карағай урманы, ә уң якта йылға аккан. Йылғаның исеме лә булмай. Һуңынан ошо тәүге күсеп кеше хөрмәтенә йылғаны **Яугазы** тип атағандар. Ваҡыт үтеү менән ул исем үзгәргән һәм бөгөнгө көндә ул Йәүгәзе тип йөрөтөлә. [9]

Кужан шишмәһе. Кәмә сығышындағы йырын буйлап бәләкәй генә шишмә ағып төшә. Әлек тау бите урманлыҡ булған. Шулар тирәлә бер кеше йүкә һызырып йөрөр булған. Уны Кужан тип йөрөткәндәр. Шуның исеменән шишмәне Кужан шишмәһе тип йөрөткәндәр. [6]

Күперҙе йылғаһы. “Күперҙе йылғаһы”. Был урындан оло юл үткән. Аттар сығып йөрөрлөк итеп йылға аша күпер төзөгәндәр. Актар, кызылдар ошо күпер аша сығып йөрөгәндәр.

Ялан-туғайҙар

Кайын туғай. Ағизел йылғаһының һул яғында ауылдың төньяк-көнбайыш яғында куйы кайынлыҡ булған. Был кайынлыҡ Изел ярына тиклем барып еткән. Ауыл зурая барған, халыҡ яйлап кайындарҙы утынға кырккан. Һуғыштан һуңғы йылдарҙа инде бөтөнләй ағас калмаған. Шулай булһа ла кешеләр был яланды “Кайын туғай” тип йөрөткәндәр. Хәҙер был урында өйҙәр ултыра, ә Изел буйы сәсеүлек ялан булып калған.

Һыйыр башмағы. Бер һыйыр башмағы менән сығып китеп үлгән урынды шулай атағандар.

Көтөүсә яланы. Баһыуҙың дауамы сабынлыҡ итеп көтөүсегә бирелгән өсөн шундай исем кушкандар.

Яндыҡ. “Яндыҡ” исеме янсыҡ кеүек бәләкәй урын булған өсөн аталған.

Кайынтуғай. Ағизел йылғаһының һул ярында, ауылдың төньяк-көнбайыш яғында куйы кайынлыҡ булған. Был кайынлыҡ Изел ярына тиклем барып еткән. Ауыл зурая барған, халыҡ был кайынлыктарҙы утынға кырккан. Һуғыштан һуңғы йылдарҙа унда бөтөнләй ағас калмаған. Шулай булһа ла кешеләр был яланды “Кайынтуғай” тип йөрөтәләр. Хәҙер унда ауыл халқы йорттар төҙөп, бик матур урам барлыҡка килтергән. [6]

Малайүлгән. Оло юлдан Иске Собханғолға барған сакта уң якта кала. Һатыбалов Таһир сабынлығы. Тарихы ошолар: әсәһе район үзәгенә йомаш менән киткәс бер бала оло юл буйлап илай-илай кәзерле кешеләргә эзләп китә. Улар Курғашлы ауылында йәшәгән булалар. Бала юғала. Көн бик йонсоу, ямғырлы көн. Халыҡ эзләп караһа ла эзенә төшә алмай. Уң якка сабынлыҡ яғына инеп һәләк булған малайҙың мәйетен язғыһын ғына табып алалар. Мырзағолова Хәмизә Сәләхетдин кызынан язып алынды 1926 йылғы. Байназар ауылында тыуып үскән. [4]

Мулла түше. Кызылъярҙа урынлашкан тау битләүен “Мулла түше” тизәр. Бәләкәй генә йылғаны сыккас, калкыуыраҡ урын бар. Нәби ауылынан Мәхмүт мулланың йәйләү урыны булған.

Ауылдың тарихи, иҫтәлекле урындары

Ауылда мәсет. Ауылда изелдең уң як ярында, хәзерге клубтан төньяктарак мәсет төзөлә. Уны 1914 йылда халыктан йыйылған игәнә аксаһына Ғәзитулла исемле кеше төзөтә. Ул зур, бейек манаралы була. Язлы-көзлө изел аша юл өзөлгән мәлдә ауылдың һул яғы өсөн Тләүбаев Ғимадисламдарзың өйө урынында биш намазлык йорт була. Ауыл кешеләре намазга шунда йөрөйзәр. Шулай итеп ауылда ике мәсет була тип әйтеп була. Мөһим ауыл мәсьәләләрен хәл итеү өсөн халык мәсет янына йыйыла торған булған. Ул мәсет 1936 йылға тиклем ултыра. Укытыусы Көнәфин Хисаметдин етәкселегендә манараһын алып ташлайзәр. Ул уң якка қолап төшә. Йортон мәктәп итәләр, ә 1965-се йылдарза искергән был йортто емерәләр һәм утын итеп яғалар. Ауылда указлы мулла булып Моразым ауылынан килгән Үтәбаев Мәхмүтдин тигән кеше йөрөй.

Ауылда тирмән. Ауылда халыкты хезмәтләндерәү өсөн Йәүгезе йылғаһы буйында һыу тирмәне коралар. Уны Фәткуллин Ғүмәр исемле кеше 1915 йылда төзөтә. Ауыл халкы ошо тирмәндән он һалдыра. Хакы килтерелгән ашлыкка карап алына, ул көрсә тип атала. Тирмән 1928 йылға тиклем эшләй. Әле лә Йәүгезе йылғаһы буйында быуылған быуа эззәре һакланып калған. Һуңынан 1939 йылдарза “Маяк” колхозы Айыузы йылғаһында тирмән төзөтә. Ул тирмән 1957 йылға тиклем эшләгән.

“Оло соңғор” һәм “Бәләкәй соңғор”. “Оло соңғор” һәм “Бәләкәй соңғор” ауылдан көнбайышта урынлашқан. Был урын сокор эсе булған өсөн шундай атама алған. Касандыр ағаска бай урын булған. Туғайлығында ер еләге, кайын еләге, ағас араһында курай еләге өлгөрә.

“Куян” һәм “Байкаш”. Нәби ауылы Ағизелде ике яклап ултырған. Һәр ике яктың борондан килгән үз исеме бар. Уң як ярза урынлашқан ауыл Куян, һул яктағыһы Байкаш тип атала. Был исемдәр тарихын былай тип аңлаталар: йәй көндөрөндә ике яктан да малайзәр кырсын буйына йыйылышып, Ағизел аша таш сәпәшәп уйнағандар. Таш тейеп имгәнгәндәр зә булған. Һул як ярза йәшәүсә малайзәр тырабызырак булған, уң яктағыларзы нығырак сәпләгән. Ундағылар куркып сигенә, унан касып таралышып та бөтә торған булған. Шуға күрә тегеләр быларың:”Куркактар! Куяндар!”- тип үсекләгәндәр. Үз сиратында “куяндар” һул яктағыларзың зитына тейерлек сифаттарын табырға тырышкандар. Әмәлгә ярағандай, һул яктағыларзың барыһы ла калын, ясы кара кашлылар булған. Ошонан сығып инде “куяндар” тегеләрзә әрәмә араһында босоп кына “байкаштар” тип үсекләр булғандар. Шулай итеп, балалар араһында сыккан ығы-зығы ике як ауылға исем биргән тип раслай халык хәтерә. [4]

Яңғыз карағай (1 вариант). Ағизел йылғаһының һул яғында “Байкашта” “Кыя юл” тауы урынлашқан. Ошо таузың Йәүгезе йылғаһы яғына урынлашқан битендә элек матур-матур кайынлыктар, йөзйәшәр карағайзәр үскән. Был куйы урман, әлбиттә, кешеләр өсөн хазина булған. Карағайынан өй һалғандар һәм Изел буйлап ағызғандар. Беззәң яктарзың шәп бүрәнәләрен Ағизелдең түбәңгә ярындағы ауылдарза, урманһыз райондарза көтөп ала торған булғандар. Кайынлығын утынға кырккандар. Тистәләрсә йылдар буйы кырка торғас, карағайлык бөтөп, кайындар араһында яңғыз ғына карағай ултырып калған әлегә көндә ул мөһәбәт карағай булып үсәп ултыра. [7]

Яңғыз карағай (2 вариант). Кыяюл тауының бер як битендә элек матур-матур кайындар, йөзйәшәр карағайзәр үскән. Был куйы урман, әлбиттә, кешеләр өсөн хазина булған. Карағайынан өй һалғандар, һал ағызғандар. Кайынлығын утынға кырккандар. Тистәләрсә йылдар буйы карағай кырка торғас, карағайлык бөтөп, кайындар араһында яңғыз карағай ултырып калған. Был карағай йылдың бөтә мизгеленә лә кайынлыкка ниндәйзәр йәм бирәп, әллә кайзан күренәп торор булған. Элеккә карағай урманынан хәзәр яңғыз ғына карағай торған ошо ерзә “Яңғыз карағай” тип йөрөтә башлайзәр. Бөгөнгө көндә был карағай юк.

Сания сокоро. Кызылъярза йәйләүзәр урынлашкан ерзә элек Сания тигән инәйзән балсык ала торған урыны булған. (Ул Сәфәрғәлин Ғилмандың апаһы) Бәрәкәтле балсык сокороһан башка йәйләүселәр зә файзаланған. Һуңыраҡ колхоз зур сакта ла силос сокоро хезмәтен үтәгән.

Һыусыккан. Нәби ауылында Ағизелдең бөгөлөндә урынлашкан ерзәрзә һыу баһа. Был хәл йыл да кабатланмаһа ла, халыҡ уны “Һыусыккан” тип йөрөтә. [5]

[1] Хәйрулла олатаһы һөйләгәндән Хисмәтуллин Зиннур язып алған.

[2] Мырзағолова Хәмизә Сәләхетдин кызынан (1926 йылғы Байназар ауылыныҡы)

Хисаметдинова А.А. язып алды.

[3] Нәби мәктәп музейындағы мәғлүмәттәрзән.

[4] Мырзағолова Хәмизә Сәләхетдин кызынан (1926 йылғы, Байназар ауылында тыуып үскән)
Һатыбалова Флүрә язып алды

[5] Һатыбалова Ғылмикамал инәйзән Һатыбалова Флүрә язып алған.

[6] Һатыбалова Заһита Хәйбулла кызынан язып алынды, 1917 йылғы, Нәби ауылында тыуып
үскән.

[7] Ибәтуллина Фәризә инәйзән Һатыбалова Флүрә язып алған.

[8] Һуғыш ветераны Теләүбаев Хәлфетдин олатайзан Теләүбаев Рөстәм язып алды

[9] Котлоғәлләмова Файза инәйзән Һатыбалова Флүрә язып алды.

Иске Собханғол ауыл биләмәһенә караған ер-һыу атамалары

Иске Собханғол ауылы

Иске Собханғол ауылының барлыкка килеүе, исеме Яңы Собханғол ауылының барлыкка килеүе һәм исеме менән тығыз бәйләнгән. Собханғол утары 1750-1760 йылдарҙа Ағизел буйындағы туғайдың үрге осонда **Иске Ызма** тип аталған урында барлыкка килгән. Утарға, легенда буйынса, Янһары исемле кеше нигеҙ һалған. Иске Ызмала ысынлап та утар булыуын раһлаусы дәлилдәр бар. Иске Ызманан ярты сакрым үрҙә, Ағизел буйында, «**Кәмә карай торған таш**» исемле кая бар. Был каянан Ағизел буйы асыҡ күренеп тора. Ул осорҙа Белоретта, Үзәндә, Үрге Әүжәндә, Кағыла суйын иретеү заводтары булған. Урыстар суйын иретмәләрен зур кәмәләргә (баржаларҙа) Ағизел буйлап түбәнгә – Стәрлетамакка, Өфөгә төшөргәндәр. Утарҙа йәшәгән кешеләргә баржаларҙа килгән урыстар йәберләгәндәр. Шуға күрә урыстардың ағып килеүен алдан белеп тороу өсөн Кәмә карай торған ташка күзәтөсөләр куйылған.

Икенсе дәлил. Яңы Собханғол ауылы зыяратында боронғо кәбер бар. Уның ташына «1765 йыл. Карағол бей» тип язылған. Шулай булғас, утар 1750-1760 йылдарҙа уҡ булған тип әйтергә тулы нигеҙ бар.

Легендала әйтелгәнсә, Янһары бик ныҡ картайғас, атка атланып тирә-якты байкап кайтырға булған. Хәзерге Яңы Собханғол ауылы ултырған урынға еткәс, атынан төшөп, ауылды төньяктан қамап торған **Бәйет тауы** итәгендә ял итергә туктаған. Карттың улы Собханғол уны эзләп сыккан һәм ошо тау итәгендә тап иткән. Улын күргәс, Янһары карт: «Мин итәгендә яткан тау Бәйет, ә итәге астында мәйет булыр», тигән дә йән биргән. Собханғол, Карағол һәм башка уландары картты Бәйет тауы итәгендә ерләгәндәр. Урыстардың йәберләүенән һәм һыу басыуҙан ҡасып, карттың балалары, туғандары хәзерге Яңы Собханғол ауылы торған урынға күсеп ултырғандар.

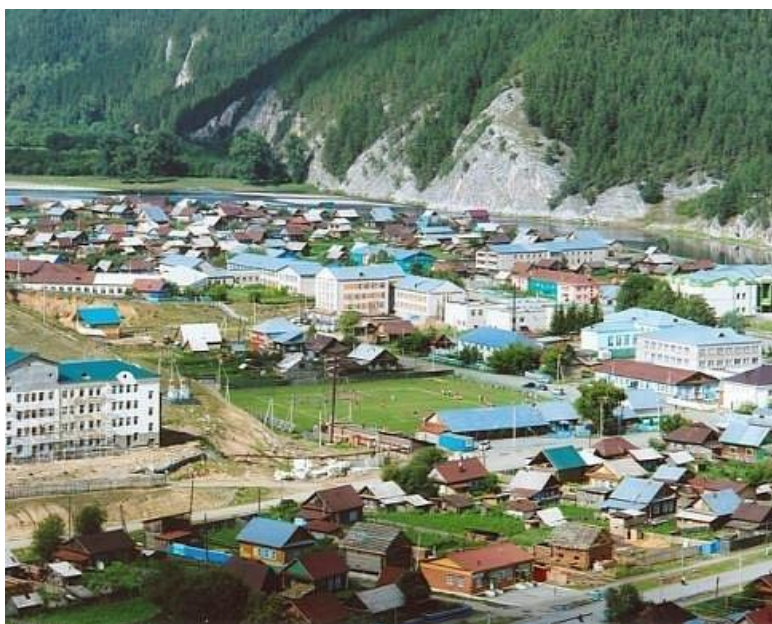
Архив документтарына карағанда ла, Собханғол ауылын атай мираһына эйә булған йөз башлығы Собханғол Килдекәев нигеҙләгәнә билдәле. 1760-1770 йылдарҙа сотниктар Собханғол Килдекәев һәм Мотай Айытҡоловтар Яңы Собханғолдан алып Ырғызлыға тиклемге арала Ағизел буйындағы ерҙәргә хужа булғандар. Аҙаҡ был ерҙәргә Вознесенский баҡыр иретеү

заводына файзаланыу өсөн һаткандар. Собханғол Килдекәев – Икенсе Эткол ауылыныкы, ә Мотай Айытколов – Иске Сибай ауылыныкы булғандар. Собханғолдоң уландары – Мырзабай, Мәүлет, Тулыбай. Мырзабайзың уландары: Бирзәғол, Ғәбдел, Моталлап, Ғәбделманап, Ғәбделвәли. Тулыбайзың уландары: Ғәбделбәшәр, Ғәбделнасир, Ғәбделғазы.

XIX быуат башында 5 ғаилә кире Икенсе Этколға күсеп кайта: Ишбай Ябаков, Ишбулды, Күлбай, Мораткол Ахиковтар, Кунаккужа Йомағужин. Икенсе Этколға күсеп кайтыусыларзың кайһы берәүзәренәң туғандары Собханғолда калған. Уларзан Ишбаевтар, Күлбаевтар, Йомағужиндар, Колдәүләтовтар таралған.

1850-1859 йылдарза яңы ауыл барлыкка килә. Яңы Собханғолдан Алағуян тамағына Ишбаевтар, Вәлиевтар, Кондозбаевтар, Күлбаевтар һәм башкалар күсеп ултыра. Был ауыл Иске Собханғол тип атала.

10-сы ревизия буйынса, Яңы Собханғолда һәм Иске Собханғолда икешәр йөз кеше йәшәгән, һәр ауылда 33-әр хужалык булған. Яйлап Иске Собханғол йәки *Алағуян* ауылы үсә барған.

Ауыл халкы малсылык менән шөгөлләнгән.

Бөрйән районы барлыкка килгәнә тиклем Бөрйән волосы үзәге булып Мәндәғол ауылы һаналған, һуңынан волос үзәге Яңы Собханғолға күсерелгән. Яңы Собханғол ауылының волость үзәге булыуы тураһында такмак сығарғандар:

Янһары ауылы зур ауыл,
Волость тотоп тора ул.
Өтәсте тауыктан айырмаған
Дурактар за була ул.

Һуңғы волость старшинаһы Байғазы ауылы кешеге Хафиз Байморатов булған. 1930 йылда Бөрйән районы төзөлгәс, Иске Собханғол ауылы район үзәге булып китә.

Кемдендер яңылыш фекер йөрөтөүе аркаһында Яңы Собханғолдан һуң барлыкка килгән ауылды Иске Собханғол тип йөрөтә башлағандар. [1]

Һәр атама үзе тарих һөйләй

Халык элек-электән ерзең баһаһын белгән, уны иң зур байлыктар рәтендә йөрөткән, ер биләмәләренә исемдәр биргән. Был бик акыллы эшләнгән. Сөнки ерзәрзе исемдәре буйынса табыуы еңелерәк. Ләкин хәзер күп йәштәр ер-һыу атамаларына игтибар биреп еткермәй. Шуның аркаһында төрлө низағтар килеп тыуырға мөмкин. Шуға күрә мин **Базал, Мәсем** тирәләрендәге ер-һыуларға, сабынлыктарға байкау яһарға булдым. Бәлки, кемгәлер кәрәге тейер.

Көргәс йылғаһы Мәсем тауы менән Базал тауы араһынан аға. Уның буйында яландарзан (сабынлыктар) иң беренсе **Ялан Көргәс башы** ята. Ә йылға ағышы буйынса **Иске утар урыны** һәм ялан кырынан, Мәсем тауы яғынан, бәләкәй генә **Сыбарташ йылғаһы** Көргәскә қоя. Шунан бер аз килгәс, **Саралыйн яланы**. Уның каршыһында, йылға аша, **Тумарлы яланы**. Саралыйнға төкәлеп **Бикһултан яланы** ята. Уға каршы йылға аша **Карағол яланы**. Бикһултанға күрше Колдәүләтов **Мәхмүт сабыны**, унан Ишмөхәмәтов **Мөжәүир сабыны**. Бер 500 метр үткәс, **Караһыйыр йәйләүе**. Унда Иске Собханғол ауылы халкы йәйләгән. Был ялан йылға буйлап һузылған. Караһыйыр йылғаһы Мәсем тауынан ағып төшөп, яланды ике өлөшкә бүлә. Үрге осо Собханғолдар ултырышы, түбәнге ултырышы **Ишдәүләт** ауылының **йәйләүе**. Яландың осонан **Һары бейә** тигән бәләкәй генә йылға ағып барып, Көргәскә қоя. Шунан һуң сама менән 6-7 сакырым дауамында урманлык. Унан - **Ирләнде тамағы** яланы. Артабан вак-вак асыктар һәм **Сокорйорт яланы**. Унда элек Мәндәғол ауылының бер бәләкәй қышлау утары булған. 10-15- ләп йорт була торғайны.

Кейекбай ауылына барып еткәнсе бүтән яландар юк. Ауылға инер сакта **Искейзма яланы** бар. Хәзер ул яланға ла йәштәр өй һалған, тотош урам барлыкка килгән. Мәсем менән Базал таулары нык қысқан ул тирәне, урман да қая, йәйәү үтеүе ауыр. Мәсем тауы яғынан **Коток** тигән тәрән **уаһы** бар һәм **йылғаһы** ағып төшә. Был яландар элекке «Марс» колхозының сабынлыктары. Базал тауынан башлап **Бәләкәй Нөгөш йылғаһы** буйлап Исламбай ауылының үрге осонда тәү башлап яландар юк. Куйы урманлык буйлап бер аз килгәс, **Оло ялан** йә **Мөжәүер яланы**. Ул Яңы Собханғол ауылының ере. Бер аз килгәс, **Акбейек яланы, Кәзәташ яланы һәм қаяһы**. Шунан Базал тауынан ике яклап яландар башлана. Мәсем яклап - **Әбдрәш**. Бер аз урманды узғас, **Талды-қойо яланы**. Унан - **Ялпакташ қаяһы** һәм **яланы**. Унан инде ике яклап акландар башлана. Алағуян йылғаһы яклап **Ярлыылға башы яланы** ята.

Өмөт қыуылдаған яланының исем тарихы түбәндәгесә. Иске Собханғол ауылы кешеһе Торсонбаев Өмөткужа Базалда бесән сапқан. Уның тауышы бик көслө булған. Берәй нәмә кәрәк булһа, шунан һөрәндәгән. Уның тауышын ишетеп, **Янған бесәндә** йәйләүзә йәйләүселәр кәрәк нәмәһен сығарып биргәндәр. Ул йәйләү **Базал тауы** астында ғына.

Артабан - **Хәзрәт котоғо**. Был яланда Иске Собханғол ауылы хәзрәте Әбүсәитов Әбделғәней тигән кеше йәйләгән. Шунан килеп сыжқан атамалы. Ул хәзрәттең кәберлегә ауылдың иске зыяратында. Ул заманында бик дәрәжәле, белемле, данлыклы кеше булған.

Хәзрәт котоғо яланына тоташып **Туктамыш қаяһы** һәм **яланы** ята. Унан ары **Қымызәскән түбә** һәм **яланы**. Бик күп ер, урман үткәс, Мәндәғол ауылы кешеһе **Ульяғол яланы** һәм **қаяһы**. Хәзер уны **Вышка** тип тә атайзар. Уның астынан **Ырақай** тигән **йылға** ағып төшә. Шунан ары Базалда яландар бөтә.

Базал тауы буйлап, **Мәсем тауы** яклап беренсе ялан **Хәбир сабыны** тип атала. Унан тағы урман башлана. Бер нисә сакырым ер үткәс, **Сәхип үлеге** тигән озон тар ялан. Ялан уртаһында Сәхиптең кәбере бар. Ул эле лә беленеп ята. Акһақалдар һөйләүе буйынса, йәйләүгә күсеп китеп барғанда бер қатын ауырып китеп үлә һәм уны шунда ерләп китәләр. Заманында кеше қайза үлә, уны шунда ерләгәндәр. Шундай дини тәртип булған.

Ул яландың ас яғында **Ирләнде башы яланы** һәм **йылғаһы** бар. Ул йылға **Көргәскә** қоя. Был үрзә әйтелгән яландар бөтәһе лә сабынлыктар, Иске Собханғол ауылы кешеләренәң

бесәнлектәре. Базал тауы астында Иске Собханғол ауылы урынлаша һәм *Базал биштәһе* барлыкка килде. Унда элек *Сәсеүлек яланы* ине. Базал тауына табан - *Бүлмәле йорт* яланы. Уның шишмәһе лә бар. Ә атаманың килеп сығыу тарихы былайырак. Иске Собханғолдан Әбделғәней хәзрәт бүлмәле йорт төзөп, шунда йәйләр булған. [7]

Алагуян тамагынан Алагуян йылгаһы башына тиклемге ер-һыу атамалары

Иске Собханғол ауылының 1-се күпер эргәһендә **“Базал”** тауы яғынан **“Ак кар”** үзәге төшөп ята, шуның каршы тауы **“Урта тау”** тип йөрөтәләр. Уның асыҡ өлөшөн **“Ялан туғай”** тип атайҙар. Алагуян йылгаһының һул як ярында **“Кайынтүш”** тип аталған урын, хәзер унда Мөхтәр Сәғитов урамы. Ошо ерҙә **“Темәш”** йылгаһы аға, уға һул яктан **“Бүлмәле йорт”** йылгаһы килеп кушыла. Алагуян яклап унда **“Билән тауы”**, һул яклап **“Туңмаған”** кисеүен сыккас, һул яклап **“Сукмуйыл”** йылгаһы коя. Уның койған урындың өс яғы **“Үрге ызма”** яланының бирге яғынан **“Ала ат үлгән”** йылгаһы коя. Уң яклап **“Янған бесән”** йылгаһы кушыла. Үрге ызма яланының үрге яғынан бер бәләкәй генә шишмә аға, унан бер йөз метр юғарынан **“Баландык”** йылгаһы ағып төшә. Үрге ызманан Базал тауына юл сыға. Яландан бер сакрым үрҙә һул яклап **“Янған бесән”** яланы, унан ары **“Ала ат үлгән башы”** яланы ята. Юлдан уң яғынан **“Септәле үгез”** яланы. Алагуян буйлап бер аз үрҙә уң яктан **“Уй буйы”**, **“Уй тамағы”** яланын үткәс **“Каран йылға”**, ары **“Тауык фермаһы”** тигән ялан. Унан ары **“Бәләкәй каран”** йылгаһы, бер аз алда Базалдан **“Ярҙы йылға”** ағып төшә. Үрҙә йөз метр һул яклап **“Ком һөргән”** йылгаһы. Алда үрге ялан **“Таракан”** туғайы унан үрҙәрәк кенә **“Айыу аткан”** йылгаһы һул яклап ағып төшә. Шунан һуң Яңы Мөсәт ауылы. Ауылдың үрге осонан һул яктан **Иске ызма** йылгаһы ағып төшә. Ары юл Ғәлиәкбәр ауылына китә. Алагуян буйлап уң яғынан туғай, һул яклап **“Синкә”** йылгаһы ағып төшә һәм шул уҡ яктан **“Завод”** йылгаһы ағып төшә. Уның тамағында **“Скипидар”** заводы булған, шуға йылгаһында **“Завод”** тип атайҙар. Ары **“Сыуакбикә”** яланы һәм каршы уң яктан **“Серәкәй”** йылгаһы ағып төшә, ә өс якта **“Серәкәй”** яланы ла бар. Үрҙә **“Кызыл ер”** яланы һәм шул исемле **“Кызыл ер”** йылгаһы аға. Ары **“Шәмигол түшә”** яланы һәм йылгаһы, унан үрҙә **“Оло ялан”**, унан ары **“Сукракты”** яланы һәм **“Кара һөбә”** йылгаһы **Кесе Нөгөш** йылгаһына коя. Асқар һәм Исламбазардың оло юл өстө **“Йәйне утары”**, **“Йәйне кисеүе”** күпере, “Кесе Нөгөш” йылгаһы ағып **“Оло Нөгөшкә”** коя. Ике яклап та **“Йәйне кисеүе”** яландары. [2]

Иске Собханғол ауылының Базал биштәһенә тирә-яғы ер-һыу атамалары

Иске Собханғол ауылының Базал биштәһенә күтәрелгән өс кәштәне менеп һуң Базал Һыртына сығабыз. Тау башында уҡ **“Оло йылға баш”** яланы. Яландар үткәс **“Кымыз эскән”** түбә, уны төшкәс **“Туктамыш”** яланы һәм шул исемдәге калкып торған каяһы. Унан ары **“Сәхиб үлгә”** тауын узғас “Хәзрәт котоғо” һәм яланы. Шул уҡ ерҙә **“Ярҙы йылгаһы башы”**. Арыраҡ **“Өмөткол кыуылдаған”** яланы, үрҙә һыулы **“Ярҙы йылға башы”** яланы уны узғас “Өбдрәш” яланы күренә. Уны төшкәс **“Көргәс”** яланы. Оло йылға башынан сыккас **“Базал мороно”**. Базал морондоң көнсығыш, көньяк һәм төньяк битләүҙәре сабынлык алып тора. Уның көнбайыш битләүендә **“Сәхибүлек”** яланы, **“Талды койо”** яланынан **“Көргәс”** яланына юл төшә. “Сәхибүлек” яланының уртаһынан бер аз асқа төшкәс **“Ирләнде баш”** яланы һәм “Ирләнде баш” йылгаһынан түбән **“Ирләнде тамак”** яланы “Көргәс” йылгаһы. Йылға буйлап түбән **“Айытбай утары”**, ары **“Караһыйыр”** йылгаһы тамағы һәм Көргәс яланы. Көргәс яланынан бер сакрым үрҙә яланды урталай бүлөп **“Көргәс”** йылгаһы аға. Уға **“Ирләнде”** йылгаһы һәм яланы, түбән Мәндәғол ауылының **“Сокорйорт”** һәм **“Үтәкәй”** яландары. Йылға 5 сакрым түбән Кейекбай ауылынан үтеп Ағизелгә коя. Юл Ирләнде тамак яланынан **Бәләкәй Мәсем тауы** аша **“Үтәкәй”** яланына төшә, унан һыулы **“Мәйгәште”** башынан **“Ыуак”** ызмаға төшә. Ыуак ызмаһынан ярты сакрым һыулы Мәйгәште буйында **Ябак** (Ишдәүләт) ауылының **“Сокорйорт”** утары яланы. Мәндәғол ауылына юл **“Сей түбә”** тауынан “Бәләкәй сей түбә” тауы аша “Ашбиргән” яланы аша “Коро Мәйгәште” йылгаһы буйлап **Мәндәғол ауылы** күренә. [2]

Мәндәғол ауылынан Ағизел йылғаһы буйлап үргә табан

“Мәндәғол туғайы”, *“Бертором”* туғайы, уға каршы *“Өйрәкле”* яланы һәм йылғаһы, ары *“Төлкәоскан каяһы”*, *“Йәйен ятыуы”*, *“Йүкәле тугай”*, *“Ақбикә тугайы”* һәм йылғаһы, *“Туктамак”* туғайы каршыһында *“Мазалы” тугайы* һәм йылғаһы, *“Маһатугай”* яланынан *“Оло йылға”* йылғаһы төшөп ағып ята. Унан каршы *“Ишдәүләт”* (“Ябак”) туғайы. *“Урта тугай”* һәм *Ағизел касабаһы*. Үрге туғай, *“Күзәмбәт”* менән ярыш *“Сакмағош”* йылғалары Ағизелгә коя. *“Инсебикә таш”* йәки *“Инсебикә каяһы”*, *“Караңғы тугай”*. *“Янһары”* туғай, “Һыуык колоҡ” Ағизелгә Үзән йылғаһы койған ер “Үзән тамағы” тип йөрөтөлә. Каршы ялан *“Тәмәк” тугай*, *“Оҫконлотугай”* һәм *“Бәләкәй”* туғай тип аталған урындар бар. [2]

Иске Собханғол ауылынан Мәндәғол ауылына барған оло юл буйлап

Тау башына сыккас Базал биҫтәһе, тәүгеһе *“Искужа”* туғайы - әүәл ике яклап та бәрәңге баксалары булды. *Көргәс яланының* түбәнгә осонда *“Һарыбейә”* йылғаһы Мәсем аҫтынан ағып төшөп ята. Уның һул як ярында һәм *“Караһыйыр”* йылғаһының уң як ярында бер ялан бар – ул *Ябак* (Ишдәүләт) йәйләүе.

Көргәс яланынан юл менән Мәсем тауына күтәрелгәс *“Собханғол мәсеме”* яланы ята. Яландың уртаһынан *“Хәзрәт котоғо”* ағып сығып *“Беткәсек”* йылғаһына коя. “Беткәсек” йылғаһы *“Кайраклы”* йылғаһына, ул *“Күжә”* йылғаһына койоп *“Оло Нөгөш”*кә кушыла. Оло Мәсемдән юл икегә айырыла. Береһе – Беткәсек йылғаһына төшә. Мәсем тауы һыртындағы һазлыктан ағып сыккан *“Кезәй”* йылғаһы *“Көргәс”* йылғаһына коя. Ул ерзәрзе Иске Собханғолдар сабынлык иткән. Һыулы *“Саңлы”* йылғаһы ла *“Күжә”* йылғаһына кушыла. Ул тирәләге сабынлыктарҙы Яңы Собханғолдар биләгән. “Саңлы” яланынан түбән яғын *“Туңкарағас”* тип йөрөтәләр. Һыулы Саңлы эргәһендә *“Коро саңлы”* үзәге, уның да тирәһен Иске Собханғол үз иткән. Туңкарағастың беренсе яланың *“Ветлечебница”* хужалығы бесәнен сапты. Уның янында *“Ереккә”* йылғаһы башланып *“Кайраклы”* ға коя. [2]

Оло Мәсемдән юл Мәндәғол Мәсеменә, Кейекбай ауылына киткән юл тирәһендәге атамалар

Һул яғында *“Караһыйыр”* башы яланы, *“Кыzzар ташы”*, *“Козгон ташы”* (1042 м.) тау һыртындағы таулык. *“Козгон таш”* аҫты яланы. Мәндәғол Мәсеме йәйләүе. Унан *“Ақһолтан”*, *“Сыбар конан”*, *“Имән йорт”*, *“Кейекбай Мәсеме”*, *“Кунакбай”*, *“Билялан”*, *“Үгез һуйған”*, *“Кабрый йорт”* яландарын үтеп Кейекбайға юл төшә. [2]

Иске Собханғол ауылының тирә яғындағы ер-һыу исемдәре

“Карат” йылғаһына *“Мәскәй котоғо”* кушыла. Йылға аша *“Карат”* яланы. Уны узғас та *“Бирзекәй талашкан”* яланы, ары *“Карама күпер”* котоғо һәм яланы. *Карама котоғы йылғаһы* ағып *“Корткарал”* йылғаһына ул *“Карат”* йылғаһына кушылып Иске Собханғол ауылының түбәнгә осонда Ағизелгә коя. Һабантуй яланын *“Арка ызма”*, тип, белмәгәндәре *“Арғызма”* тизәр. *Арка яланы* Ябак (Ишдәүләт) ауылының йәйләүзәрзән күсеп килгән тукталыш урыны. 1946 йылға тиклем Арка ызмала колхоз келәте булған, азақ яндырып куйғандар. Ялан уртаһындағы йылға *“Оло йылға”* тип атала. Уға бер аз алыстарак *“Ракай” йылғаһы* кушыла. [2]

Ябак (Ишдәүләт) ауылынан Арка ызма юлында

Ябак (Ишдәүләт) тауы *“Сана колай”* тип тау текә, кырын булғанға атайзар. *“Салтыр кашка”* яланы, уны уртаға бүлеп *“Бәлхес”* үзәге ята, ул яғы *“Ябак” аркаһы*, уң яктан

“Хэзрэт” яланы. “Арбазый яланы”, “Җабак кырккан”, “Алтын күрә” төп яланы. Һул яктан “Куҗагол” яланы. “Ауыш”, “Кунарбар” төп яландары. Куҗаголды үзәген үткәс тә “Ант иткән” ялан һәм йылғаһы, “Кәзә талы” яланы. “Уҗак” төп яланы Арка ызма яланына килеп кушыла. [2]

Иске Собханғол ауылының һул як өлөшөнән Ағизел касабаһы, Әтек ауылына киткән юл буйында

Әтек яғына киткәндә, иске юл менән “Коро Мазалы” йылғаһы Иске Собханғолдан өс сакрым алыслыкта, унан һыулы Мазалы баш яланы һәм йылғаһы. Ары узғас “Бәләкәй Салажы” йылғаһы яланды урталай бүлеп ағып ята. “Әлмөхәмәт”, “Правитель” яландарының уң яғында “Байғоток” йылғаһы “Кана” йылғаһына коя. Бер аз алда “Карасәс” йылғаһы “Бәләкәй Салажы”ға кушыла. Уның һул яғында “Язгыйорт”, “Җимезтай” йылғалары “Карлугас” йылғаһына коя, шул исемдәге ялан да бар. Эргәһендәге йылға “Тукмак” менән “Мусагәле” йылғаһы ла “Кана” йылғаһына коялар. Ара-тирәһендә “Торнаткан”, “Язгыйорт”, “Карлугас”, “Җимезтай” һәм “Карасәс” яландары бар.

Бәләкәй Салажынан “Бәләкәй эт үлгән”, “Оло эт үлгән”, “Мырышым”, “Җоролат”, “Бурылат”, “Ерекле йорт” йылғалары Оло Салажы йылғаһына коялар һәм шундай исемле яландар за бар. Оло Салажы йылғаһы буйында “Баштау”, “Денис күперә”, “Оло ялан”, “Кырынийорт”, “Кабакйорт”, “Түбәйорт”, “Сокорйорт” яландары бар. [2]

Иске Собханғолдан Яңы Усман һәм Байғазы ауылдарына киткән юл буйлап

“Тугай” йылғаһы, “Айыулы баш”, “Бызаулы баш” йылғалары һәм яландары бар. Унан ары “Бетерә” йылғаһы. Уға койған йылғалар бихисап: “Ике котан”, “Тугызбай”, “Алдаш”, “Сибел”, “Шарат”, “Кызылбалык”, “Бәләкәй туры”, “Оло туры”, “Беләү”, “Бызаубаш”, “Бузбейә”, “Күкбүрә”, “Саптар үлгән”, “Кыйрат”, “Дүрт карагай”, “Әсебар”, “Йәнбәт”, “Суска”, “Кашкайгыр”, “Бузарған” һ.б һәм яландары ла шул исемдәрзә һәр бер үзәк аша төшкән йылғалар Бетерә йылғаһына койоп “Үзән” йылғаһына барып кушыла. [2]

Иске Собханғолдан – Иске аэродром яклап

“Бызаубаш”, “Җыуык йылға”, “Җыуык колак”, “Кәбәнташ” йылғаһы һәм яландары. Иске аэродром элек-электән “Марс” колхозы ере булды. Промартелгә әйләнгәс был яланды “Яңы юл” совхозына беркеттеләр. [2]

Таузар, каялар

Мәсем тауы. Мәсем тауы Бөрйән районы ерлегендә тарихка бай, әле лә күп серзәрзә үзендә һаклаган бейек таузарзың береһе. Уның бейеклеге диңгез кимәленән 1048 метр. Тау итәгендә бер-береһенә терәлеп яткан зур-зур яландар, сабынлыктар күп. Мәсем тауы географик төзөлөшө, һауаһы, үсемлектәр донъяһы яғынан үзенсәлекле тау ул. Йәйен еләс, һалкынса, томанһыз. Ләпәкәй, серәкәй кеүек бөжәктәр унда булмай, булһа ла, бик һирәк. Урманьында ағас еләге, муйыл, мышар, балан кеүек емеш ағастары бар. Изел буйында был емештәр бешеп өлгөрһә, Мәсемдә әле өлгөрмөгөн була. Ә инде Изел буйында емештәр, бешәүзән үтеп, койола башлаһа, Мәсем тауында һутка тулышып

бешә. Һаз йыуаһы, яландарында шартый, урыны менән турғай еләге бар. Бында Собханғол, Мәндәғол ауылы йәйләүҙәре булды. Собханғол Мәсеме зур ялан, кап уртаһында тәрән генә шишмәһе лә бар. Яландың бер як осонда – Собханғол, икенсе яғында - Ишдәүләт ауылы йәйләгән ерҙә уртаҡ бер шишмәһе булған. Мәсемдең Мәндәғол яклап бейек каялы өлөшө **Текәтау** тип йөрөтөлә. Мәсем түбәһендә **Кыззар ташы**, **Ыласынташ**, **Козгон** ташы тип йөрөтөлгән каяташтар бар. Ақта яланда шишмәһе лә бар. Был тирәләге йәйләүҙәрҙең кешеләре килеп уйнап-көлөп, күнел асыр булғандар. Кыззар тауының башы тигез, шыма.

Төлкәоскан каяһы (1 вариант). Йәрмөхәмәттән “Мазалы” түбәнерәк “Йүкәле” туғайының түбәндәге осонда, “Бертором” туғайына Изел аша каршы бик бейек кая бар. Шул каяны “Төлкәоскан” каяһы тип атайзар. Мәндәғол ауылында ара-тирәгә данлыклы һунарсы Бәхтийәр тигән кеше йәшәгән. Ул һунарға айыу атырға ла бер кемде лә, хатта яҡын туғандарын да алмаған, һәр ваҡытта яңғызы йөрөгән. Ул кыш буйы һунарсылыҡ менән яҙ башланыу менән ағас ябыу – солоксолок менән шөгөлләнгән. Бер һунарға сыкканда бик оҙаҡ бер төлкөнө бастырып йөрөй торғас, Изел каяһына кыстай. Төлкөнөң бер зә ситкә китерлек урыны булмағас, төлкө каянан оса. Шунан шул каяны “Төлкәоскан” каяһы тип атайзар. Был хәлдә Ишкилдин Ваһап олатай һөйләгәйне. [3]

Төлкәоскан каяһы (2 вариант). Һунарсы Иске Собханғол ауылынан сығып бөсәкәк һаңғыһын кейеп Базал тауҙары буйлап һунар итә. Килә торғас, төлкө эзенә юлығып кыйа төшә. Төлкө Өйрәкле тауы башына яҡынлағас һулға боролоп Мәндәғол ауылына киткән. Оло юлды арҡыры сығып урманға инеп китә. Һунарсы: “Арыным, һуңланым да, кис кә калам, уңайлы урынды карап төлкө эзенә капкан һалайым да кайтайым. Төлкө киткән юлынан кире кайтыр әле”-тип уйлай. Капканын короп кайтып китә. Ике көндөн һуң һунарсы капканын карарға килһә, төлкө эләгеп, капған һөйрәпалып киткән. Һунарсы төлкө эзенән кыуа. Төлкөгә яҡынлашҡас, биләндәге балтаһын алып өскә күтәрәп бара. Төлкөгә яҡын тотайым тигән дә һунарсы каянан қолап төшә. Шунан һуң каяны “Төлкәоскан каяһы” тип атай башлайзар. [6]

Баштире. Безҙең Бөрйән районының карттары, йәғни аҡ һаҡалдары һөйләүенсә һәм тарихи документтар күрһәтәләүе буйынса, район халыҡтарының төп йәшәүесе булып малсылыҡ, һунарсылыҡ, кортсолоҡ, солоҡ юныу, айырым кустарсылыҡ – һөнәрселек булып торған. Иген сәсеү бигүк отшло булмаған. Бик аз ғына бер нисә генә сутый, гектарлап та булмаған. Юғарыла күрһәтәүенсә халыҡ үзенә етештергән тауарҙарын ялан яғына йәрминкәләргә һатып иген, он алып кайткандар. Һунарсыларҙа атып алған йәнлек тиреләрендә һаткандар. Кейекбай ауылында ла һунарсылыҡ менән күп кешеләр шөгөлләнгәндәр. Шуларҙың береһе көз көнө һунарҙа төлкө бастырып оҙаҡ кына йөрөгәс, һаҡ атып алған. Көн һапыл һыуып киткәс, төлкөнө урманда һуып, башына каплап кайткан икән. Ул һунарсыны кейекбайҙар тире баш, Баштире тип әйтә башлағандар. Һуңынан бөтә ауылды шулай тип атай башлағайнылар. Әлек оло карттар ауылды гел Баштире тип йөрөтәләр ине, тик һуңғы ваҡытта Баштире исеме үзгәрәп Кейекбай исеменә күстә. [5]

Йылға-шишмәләр

Тәмәнәй. Мәндәғол ауылының һыу ағышы буйлап, Изелдең бер һаҡрым түбәндә Арал бар. Уны түбәнгә Арал тип атайзар. Шул Аралдан бер, йә ярты һаҡрым тирәһе Изелдең һул яғынан кая астынан шишмә сығып аға. Ул шишмәне “Тәмәнәй” тип атап йөрөтәләр. Шунан менән иғтибарҙы үзенә карата, Изел кушылған еренән алып, ике-өс һаҡрым тирәһе һыуы карарак булып Изел һыуынан айырылып тора. Кышын туңмай, йәй һыуы һыуыҡ, ағын ерендә балыҡ булмай. Мәндәғол ауылы халқы, был һыу кайҙан тип кызыкһынғандар һәм төрлө уйҙарға килгәндәр. Шулай, Өтек ауылы карттарына ла әйткәндәр ике ауылдың карттары ризалашып Өтек ауылының үргә осондағы Кана йылғаһына ағып төшкән Мусағәле йылғаһына буяу һалғандар. Мәндәғол ауылы карттары “Тәмәнәй” шишмәһен күҙәткәндәр, баяғы буяу шул шишмәнән килеп сыккан. Икенсе бер йылғанан кушылмаған микән тип “Байғоток” һ.б йылғаларҙы самалағандар, ләкин булмаған. Бына ул ниндәй тәбиғәттең мөгжизәһе. [4]

Базал тауы. Таузың исеме кайзан килеп сыкканын бер кем эйтэ алмай. Республика кимәлендәге ер-һыу атамалары тураһындағы китаптарҙа ла, гәзит биттәрендә лә күренмәй. Таузағы каяларзың, итәгендәге яландарының исемдәре борон-борондан йәшәгән башкорттарҙан киләлер. Базал Мәсем тауынан кала райондағы зур, мәһабәт тауҙарзың береһе. Уның бейеклеге 878 метр. Базалдың көнсығыш битләүендә Иске Собханғол, Яңы Собханғол, Иске Мөсәт, Яңы Мөсәт ауылдары урынлашкан. Тау итәктәрендә йәйләүҙәр, сабынлыктар күп. **Ульяғол яланы**, Мәндәғол ауылы сабыны. Түбәндәрәк **Ракай** тип аталған бәләкәй генә йылға бар. Был исем Ульяғолдоң катыны Рабиғаны иркәләп, Ракай тип әйтеүенән барлыкка килгән. Шул ерҙәрәк таш кутарған тәрән уя бар. Ошондағы таштан тирмән ташы эшләгәндәр. Мәндәғолов Камил тигән кеше тирмән ташы менән тирә-якты тәьмин иткән. Таузы икенсе яклап Хәбир сабыны тигән ялан һузылған. Базал тауының бер яғынан (Мәсем яклап) **Көргәс йылғаһы**, икенсе яктан **Алағуян йылғаһы** ағып төшә. Ике яклап та бик күп вак яландар бар. Алағуян йылғаһы яклап **Арғызма йылғаһы**, **Каран**, **Ярзы** йылғалары ағып төшә. [7]

[1] С. Хәлилов, ветеран укытыусы, Яңы Собханғол ауылы.

[2] Ишбаев Изрис Сәхи улы, Иске Собханғол ауылы.

[3] Был хәлдә Ишбилдин Ваһап олатай һөйләгәйне.

[4] Был серле шишмәнең тарихын Мәндәғол ауылы аҡһакалы Ишбилдин Ваһап һәм Әтек ауылы аҡһакалы Айытбаев Йомағужа һөйләүенән язып алынды.

[5] Был вакиғаны Кеекбай ауылының аҡһакалы Зәйнуллин Хәйбулла бабай һөйләүе буйынса язып алынды.

[6] Ишморатов Казихан Шаһиян улынан язып алынды.

[7] Һуғыш һәм хеҙмәт ветераны Абдулла Ваһапов язмаларынан.

Яңы Собханғол ауылы

Яңы Собханғол. Собханғол Килдекеев һәм Мотай Айытколов нигезлэнгән Иске Ызма утарынан хэзер ауыл торған урынға күсеп ултырғас Собханғол ауылы барлыкка килә. Утарзың ауылға әүереләүе 1765-1800 йылдарға була. 1816 йылда яһалған ревизия буйынса ауылда 53 хужалыҡ булған. 1850-1859 йылдарға яңы ауыл барлыкка килә. Алағуян йылғаһы тамағында уны Иске Собханғол ауылдарында 200-шәр кеше йәшәгән. Яһарынан күсеп ултырыусылар нигезләгән. Иске Собханғол ауылының икенсе атамаһы Алағуян. Алағуян йылғаһы “Биреле һаз” исемле урындан башлана. Был урын Яңы Мөсәт ауылынан 11 -12 км самаһы алыслыкта, **“Оло Ялан”** исемле сабынлык яһында урынлашқан. **“Биреле һаз”** исеме есеменә тап килә, һазлык куйы әрәмәлек менән капланған, унда йәй көнө һыбайлы ла йырып үткәһез бейек үлән үсә. Ололарзың исләүенсә бында йыш кына “биреләр күсәүе” булған. “Биреләр күсәүе ” ололар һөйләүенсә ошолар башлана: капыл көслө ел иҫә. Алыстан аттар кешәнәгән, колондарзың соролдап кешәнәүе, һыйырзар мөңрәүе, катын-кыззар һәм балалар илаған тауыштар, ирзәрзең һайтлап мал кыуғаны, хатта гармун тауыштары барыһы бергә бутала, мәхшәр тыуған кеүек була.

Алағуян “Биреле һаззан” башланып көнсығышка табан аға. Уға **“Базал” һырты**нан ағып төшкән бәләкәй йылғалар кушыла: беренсе йылға **“Бер төлкө”**, икенсәһе – **“Дөйә һуйған”**. Был йылғаның тарихы түбәндәгесә: граждандар һуғышы бара, был һуғышта фронт линияһы булмай. Актар отряды үтеп китә, уларзы кыуып кызылдар килә. Актар отрядының берендә дөйә егелгән 16 дюймлы пушка булған. Дөйә һибелмә комда ғына йөрөй ала, ә беззең якта осло, кырлы ташлы юлда уларзың тояктары яралана һәм хайуан бөтөнләй алға бара алмай. Шуға күрә дөйәһе ошо бәләкәй йылға Алағуянға койған урында һуйғандар. Ысын булған хәл, сөнки ошондағы сабынлыкта бесән әзерләүсә звенола булған малайзар 16 дюмлы пушканың снаряд гильзаһы таптылар. Үззәренәң килгәнән белдерәү өсөн пушканың ата-ата барғандар күрәһең.

3-сө йылға **“Кызыл Ер” йылғаһы**. **“Кызыл Ер”** Яңы юл колхозының кышлау фермаһы, уның да тарихы бар. Граждандар һуғышы осоронда ошо йәйләү аша актар за, кызылдарға үткән. Стәрлетамак юлына сығыу өсөн Яңы Собханғол, Яңы Мөсәт, **“Кызыл Ер”**, **“Оло ялан”**, **“Карагошито”**, **“Сукракты”**, **“Йәйне кисеү”** аша Исламбай, Асқар, Брәтәк аша үтергә кәрәк булған. Әхмәтзәки Вәлиди зә үзенәң отряды менән ошо юлдан үткән, Яңы Мөсәт ауылында ул туктаған өйгә тактаташ та куйылды.

4-се Мөсәт йылғаһы, 5-се **“Айыу атқан”**, 6-сы **“Ағасак касқан”**, 7 –се **“Каран йылға”**, 8-се **“Ярзы йылға”** - бына ошо йылғаларзың һыуы менән туйына **Алағуян**. Элек йылға мул һыулы ине. Яңы Мөсәттә промартель эшләһе, унда һалабаш һалыу, септә, кап һуғыу, аркан ишеү менән шөгөлләндеһәр, күп өйзәрзең кыйығы һалабашы алынған йүкә кайыры, кабык менән ябылған ине. Хәтеремдә: 60–сы йылдарға Алағуяндан ағас ағызып та маташтылар. Алағуянға **“Завод” йылғаһы** ла ағып төшә, ул **“Завод туғайынан”** үрзәрәк башлана. Бөйөк Ватан һуғышы осоронда был туғайға ағас күмере, скипидар, дегет етештерәүсә завод эшләгән. Ағас күмерен Белорет металлургия заводына юғары сортлы коростан бронза етештерәү өсөн озатқандар. Алағуян буйындағы әрәмәлектәрзе кыркыу, йылға һыуын бысратыу, йылға буйында күп халык йәшәүе, һәр йорт алдында козоктар казыу кире эземтәләргә килтерзе, коро йәйге осорға йылға түбәңге ағымында корой башланы. Яңы Собханғол ауылы кешеләре. үрзә әйтелгәнсә, Стәрлетамак юлына сығыу өсөн беззең ауыл аша үтергә кәрәк булған. 1918 йылдың йәйендә Яһарыға актар отряды инә. Отрядта әсиргә эләккән ике кызылармеец була. Уларзы ауыл эргәһендә урынлашқан “Ғәйшә һазы” тип аталған урында аталар. Ауыл кешеләре актар киткәс кенә кызылармеецтарзы ерләйзәр. Ауылда йәшәгән 4 егет актар үззәре менән отрядка язып алып китерзәр тип куркып ауылдан касып киткәндәр һәм **Осқон туғай** менән **Каршы туғайзы** камап торған таузар араһындағы үзәктә землянка төзөп йәшеренеп йәшәгәндәр. Актар ауылдан киткәс, улар ауылға кайталар. Актар ауылға ингәс, эргә-тирәлә һиндәй ауылдар барлығын һорашқандар. Алыс булмаған Тимер ауылы барлығын белеп, шул йүнәләштә пушканың атмаксы булғандар. Хозайбирзин Тимерйән бабайзы тотоп алғандар, ул әле малай ғына булған.

Малай эштең нимэлә икәнлеген һизеп, Тимергә түгел, ә бөтөнләй икенсе йүнәлеште күрһәткән. Актар бер нисә снаряд осороп тынысланғандар. [1]

Ауылыбыздың барлыкка килеү тарихы бай һәм катмарлы. Был тарихтың ике варианты бар: беренсеһе-легенда, икенсеһе-рәсми документтарға нигезләнгән ауыл тарихы.

Легенда түбәндәгесә һөйләнелә. Бик күп йылдар элек Ағизел буйында **“Иске ызма”** тип аталған урында, дала яктарынан килеп Янһары исемле карт үзенәң улдары менән утар короу ултырған. Утар урыны Янһары картка окшап етмәгән, уның сәбәптәре лә бик күп: туғайзы язғы осорза һыу басқан, Ағизелдән урыштар ағас ағызған, зур баржаларзы Ағизел үрендәге Үзән, Әүжән, Белоретта ағызған суйынды түбәнгә ағызғандар, ауыл халкын басымсылык иткәндәр. Нык картайғас, Янһары карт улдарына ауыл төзөп ултырыр өсөн уңайлырак урын эзләргә булған. Берзән-бер көндө ул һыбай утарзан сығып хәзерге ауыл ултырған урынға килгән. Бәйет тауы итәгендә ул атынан төшкән һәм хәл алыр өсөн ергә ятып торған, бәйет әйткән:

Бәйет тауы бигерәк бейек
Күктәргә тора тейеп,
Бәйет тауы итәгендә
Йәшәй күп төрлө кейек!

Аталары озак кайтмай торғас, улдары хафаланып эзләргә сыккандар һәм Янһары картты Бәйет итәгендә тапкандар. Карт: “Мин яткан тау Бәйет, итәге – мәйет булыр” - тигән. Ысынлап та, әле лә Бәйет тауының итәгендә Янһары ауылының зыяраты.

Тау-таш, каялар

Йөзөкәй тауы (1 вариант). Имеш, Инсебикә исемле кызды көсләп кейәүгә берергә булғастар, ул өйөнән қасып китә: Тау аша Ағизелдән бейек каяһына йүгерә. Таузан йүгереп барғанда Инсебикәнәң йөзөгә төшөп қала. Ул яратқан йөзөгөн эзләп қарай, ләкин таба алмай. Йөзөктә таба алмағас, Инсебикә: «Йөзөккәйем юғалды», - тип, үкһеп-үкһеп илаған, тизәр. Шунан һуң таузы Йөзөккәй - Йөзөкәй тауы тип атағандар.

Йөзөкәй тауы (2 вариант). Янһары карттың бер қызы булған. Қыз һомғол буйлы, зирәк, ақыллы, бик тә һылыу қыз булып үсеп етә. Ун һигез йәше еткәс, әсә-атаһы қызын кейәүгә бирергә була. Ә уның һөйгән егете уға йөзөк бүләк иткән була. Атаһы қызын йыуантақ, комһоз карт байға бирергә йыйынған. Күп уйлап тормаған қыз қасып сығып киткән. Тауға менгәс, егет биргән йөзөк төшөп қалған. Шунан бирле был таузы “Йөзөкәй” тип атап йөрөтәләр.

Инсебикә каяһы (1 вариант). Бөрйән районындағы Яңы Собханғол һәм Иске Собханғол араһында, Ағизел ярында, бер хәтәр кая бар. Уны «Инсебикә каяһы» йәкн «Инсебикә ташы» тип йөрөтәләр. Легендала һөйләнәүенсә, Яңы Собханғол ауылынан Инсебикә исемле йәш қатын, көнсәл һәм канһыз иренән қасып китеп, ошо кая башына килеп ултыра. Ире ат менеп, қамсы тотоп кая башына менеп килгәнде күргәс, Ағизелгә ташланып һәләк була.

Инсебикә каяһы (2 вариант). Бәлиғ тә булмаған қыз-бала қасып, сығып киткән қызың исеме Инсебикә булған. Ул шулай өсөнсә қаләшлеккә алам тигән байзан қасып бейек кая башына килеп сыкқан һәм айырымырақ торған суқыһына менеп қайғыһынан қайғыһынан үкһеп илаған. Артынан эзәрләп килгән сығыусылар за қыз ултырған ергә килеп сығалар. Ошо мәлдә ғорур қыз бала бер ни уйламай түбәнгә ташлана. Әле генә тормош тәмен

дә татымаған, бөхет иленә ышанған Инсебикәнең ғүмере шулай өзөлөп кала. Шул вакыттан бирле ташланған каяһына исемен биргәндәр. Исемен лә бит, Инсебикә!

Әфәнде тауы. Янһары карттың Әфәнде исемле малайы булған. Ул өйөн тау итәгенә һалған ға күрә таузы ла уның исеме менән “Әфәнде” тауы тип атағандар.

Бейеш тауы. Янһары карт бик нык ауырып китә. Шулай озақ ауырып яткандан һуң, ул үзенә улдарына әйтеп ат алдыра һәм көс хәл менән атка атланып менеп ултыра. Шунан малайзарына: “Мин кайһы ерҙә аттан қолайым шул урындың өстөн “Бейеш”, астын “Мәйеш” тип аталыр” тигән карт килә торғас, хәзерге Бейеш тауы итәгендә атынан қолап төшә һәм шунда йән биргән. Карттың әйтеүе буйынса таузың өстөн “Бейеш”, астын “Мәйеш” (зыярат) булып калған. Янһары картты ла шунда күмгәндәр. Шул вакыт таузан зур таш тәгәрәп килеп төшкән һәм уның баш осона барып яткан. Ул таш әлегә көн дә лә бар. [6]

Бесәй ташы. Янһары ауылының төньяғында Ғәле тауына төкөлөп Үзән йылғаһы Ағизелгә кушыла. Төньяк-көнсығышта тәпәш көнә тау бар. Ул таузың зур-зур таштары ла бар. Ошо ташлыкты язлы-көzlө бесәйҙәр төйәк итә. Улар ошонда токомдарын дауам итеү өсөн пар таба. Бесәй тауыштары кайһы сак ауылға яңғырап тора. Шуға ла инде был ташлыкты “Бесәй ташы” тип атайҙар.

Ғәле тауы (1 вариант). Был хәл һуғыш барған мәлдәр булған. Ауылда Ғәле исемле бер кеше йәшәгән. Ул тәбиғәттә яраткан. Шуға күрә лә ошо тауға көн һайын еләк йыйырға, йә бәшмәккә менгән. Ул был тауға һәр көн менеп ултырыр булған, шуға күрә лә был таузы “Ғәле тауы” тип атайҙар. [9]

Ғәле тауы (1 вариант). Янһары ауылының үзәк урамының төньяк осонда урамдың уртаһына тура килеп бер тау бар. Ул таузың итәгенән генә урам башланып китә, ошо урамдың тәүге өйөндә Ғәле тигән малай зә йәшәй. Малайҙар тауға сығып уйнарға йөрөй. Ғәле уйындарҙа һәр сак алда йөрөргә теләй. “Тау минекә, без уның эргәһендә йәшәйбез, мин беренсе булырға тейешмен”, ти ул һәр сак тиһтерҙәрәнә. Шунан ул “Ғәле тауы” тигән исеме алған. [9]

Кыҙҙар ташы. Был кыҙҙар ташы борондан ук билдәле тау. Уның астында Иске Мөсәт ауылы урынлашкан. Йәш кыҙҙар, ығеттәр уйын-көлкө, күнәл асырға шунда йыйылғандар. Улар тауға сығар алдынан әзерлек алып барғандар: матур кейемдә, кашмау, милли кейемдәр кейгәндәр. Сит кешеләргән күзәнән һаҡланыу өсөн беләзек, алка, йөзөк, балдактарын кейгәндәр. Кайтыр алдынан иһтәлек өсөн тинлек аҡсалар һипкәндәр. [14]

Йылға-шишмәләр, көзөктәр

Комйылға (1 вариант). Борон-борон заманда безҙең ауыл Ағизелдең матур ярында урынлашкан булған. Яз көндәре Ағизел ярҙарынан сығып аҡкан. Шуға ла, ауыл ултырған урынды, яз көндәре һыу баһыр булған. бында йәшәүсә кешеләргә бик ауыр булған. Иң беренселәргән булып Янһары исемле карт Комйылға исемле йылға башындарак өй һалған, унан күрәп башка кешеләр өскә сығып Комйылға йылғаһы янына күсеп ултырғандар. Ауылды ла “Комйылға” тип йөрөтә башлағандар.

Комйылға (2 вариант). Сукмуйыл әрәмәлегә бөткәс тә, сукмуйыл шешмәһе үзенә юлын дауам итә. Ул Ағизелгә қойғансы ике сакрым самаһы ара үтә. Уға түбән төшкән һайын язлы-көzlө сыккан тау шешмәләре кушыла. йылға ташкан осрақта ләм, ком ағызған. Шуға Сукмуйыл шешмәһе, әрәмәлегән үткәс тә “Комйылға” тигән икенсе исем менән аға ла аға. [5]

Сакмағош (1 вариант). Бер көндә бер бабай урманға утынға киткән. Ул озақ эшләп-эшләп ут яғырға булған. Озақ эшләгәс бабай асыккан һәм уның яғырға сакматашы бөтә. һәм ул озақ уйлап тормай сакматаш эшләп сығып китә. Эшләй торғас бабай сакматаш табып ала. Ул

сакматашты алһа, шул урындан һыу сыға. Һәм шунан башлап ул йылғаны “Сакмағош” тип йөрөтә башлайзар.

Сакмағош (2 вариант). Иске Мөсәт ауылынан Иске Собханғол ауылына табан сакрым ярим аралыкта юл үткәс, Сейәле морон һәм зур ғына яланы бар. Был ялан Сакмағош йылғаны буйында берзән-бер зур ялан. Ошо бер зур яланға “Сакмағош” яланы тип атап йөрөтәләр. Хәзер зур сәсеүлек ере булып тора, йә тулы малдар иркен йөрөр ялан. [4]

Сакмағош (3 вариант). Был хәл әлегә Иске Мөсәт ауылында була. Ауыл ике тау араһында урынлашкан. Сакмағош йылғаны былай барлыкка килә. Йәш малайзар уйнап йөрөгәндә сакма таштар күреп кала. Былар кызыкһынып ут, оскон сығарып карайбыз тип бер-береһенә һуғып карайзар. Араларынан берәү зур сакма ташка нык итеп икенсеһенә һуға. Ул янып китеп һыу атылып сыға. Малайзар аптырап китәләр. Был һыу тәүҙә шишмә, һуңғарак йылға былып аға башлай. Ауыл халкы бик нык кыуана. Улар йылғаға ниндәй кушамат кушырға белмәйҙәр. Сакма таштар был ерҙә күп була. Бер олорак кеше: “Сакмағош” тип кушһаҡ нисек була?”-тип һорай. Был исем ауыл халкына окшай һәм шул йылғаны Сакмағош тип йөрөтә башлайзар. Шулай итеп, әлегә көнгәсә Иске Мөсәт халкы Сакмағош йылғанының һыуын яратып эсә. [9]

Мираҫ котоғо (1 вариант). Ауыл халкы Ағизел буйындағы туғайға һыу сыккас, хәзергә йәшәгән ауыл урынына күсеп ултырған. Улар һыуҙы тик бер шишмәнән ала торған булған. Ләкин уның һыуы ғына халыкка етмәгән. Шуға халыкка икенсе һыу сығанағы кәрәк булған. Ғәлемырза бабай үзенән туғандары менән өйҙәрәнән алыс булмаған урында сығып яткан бәләкәй шишмәне тазалап, шунан һыу ала башлайзар. Бабай уландарына: “Шिशмәне мин һезгә мираҫ итеп калдырам”, - тигән, имеш. Шунан алып шишмә «Мираҫ козоғо» тип атап йөрөтөлә. [2]

Мираҫ котоғо (2 вариант). Элек Янһары ауылы Ағизел буйында урынлашкан була. Тик яҙ көндәре һыу басыу куркынысы булғас, халыҡ хәзергә урынға күсеп ултырған булған. Ләкин бында һыуға кытлыҡ булған. Ошо ауыл кешеһе Мырзабаев Ғәлемырза олатай үзҙәре ултырған ерҙән алыс булмаған урында сығып яткан бәләкәй генә шишмәне туғандары менән казып, тазартып шунан һыу ала башлағандар. Ғәлемырза олатай уландарына: “Шिशмәне мин һезгә мираҫ итеп калдырам”, тип әйткән. Шул замандан алып шишмә “Мираҫ” тип аталып киткән. Әле лә ул шишмә кешеләрҙе кыуандырып, тоғро хеҙмәт итә. Кышын һис тә туңмай, ә йәй көндәре теште камаштырырлыҡ һалкын була. Һуңыраҡ шишмә эргәһенә Мырзабаев Ғабсабир олатай өй һалып ингән. Тирә-яғын төрлө ағастар, емеш-еләк кыуаклыҡтары ултырткан. Ә өстәрәк Хәлилов Мөнир бабай өй һалған. Уның да өй тирәһе кыуаклыҡтар менән уратып алынған. Йәй көндәре шишмә тирәһе бигерәк тә йәмле була: моңло шишмә тауыштарына кушылып коштар һайрай, сихри бер моң брлыҡка килтерә. [7]

Һыуыкколак. Элекке телевышка урынлашкан тауың астындағы үзәктән бәләкәй генә шишмә сығып аға. Бер аз аға биргәс ергә һенеп юғала. Был шишмә тауың төньяҡ битләүендә ағып сыға һәм эргә тирәһе куйы шырлыҡлы ағаслыҡшишмә һыуы шундай саф, таза һәм һалкын. Шуға күрәләр инде был үзәкте халыҡ “Һыуыкколак” тип йөрөтә. [11]

Сатра. Янһары ауылы Иске ырманан яңы урынға күсеп ултырған. Ағизел йылғанының язғы һыуы ызалатканға күрә, аҡһаҡалдар кәңәшләшеп, йыйылышып бер фекергә килеп яңы урынға күсенгән. Яңы урында һыуға кытлыҡ булған. Кемдер Ағизелгә, кемдер Сакмағош йылғанына, кемдер Комйылғаның үре, урталығына, түбәнәнә йөрөп малына һыу эсергән. Ауыл әкеренләп зурая килә. 1977 йылда колхоз рәйесе Билалов Айрат менән бригадир Теләүбаев Мозауар һыу мәсьәләһен хәл итергә булып геологик казыныу, тикшеренеү эштәре алып барған геологтарҙан һыу скважиналарға тотоналар. 50 метр тәрәнлектә, торба төшөрәләр. Бура ултыртып электр сымы һузыла. Насос алыуға һыуы үзенән үзе калкып саптырып һептерә башлаған. Шуның өсөн дә “сатыра” исеме менән кысқартылып “Сатра” тип йөрөтөлә. Халыҡ һыуға иркенләп йөрөй, козок та ауыл уртаһында калды. [9]

Койонсак шишмәһе. Иске Мөсәт һәм Янһары ауылы араһының кап урталығында ғына шишмә сығып аға. “Койонсак” шишмәһе был. Шишмә комло, бер ниндәй зә таш та күренмәй. Кабак астынан ғына аға ла аға. Тик ул йылғаның ғүмере кыска ғына, сыға ла киблаға табан 300-400 м ағып барып Сакмағош йылғаһына коя. Язлы – көзлө мал күп йөрөүзән баткаккланып китә. Шуға ла уны “Койо” һүзенән алып “Койонсак” тип йөрөтәләр. Ул шишмәнең даны бөтә ятка таралған, уны изге һыу тип тә атап йөрөтәләр. Ауыылда бер әүлиә бабай йәшәгән. Ярзам һорап килгән халыкка барыһына ла ярзам жулы һуҙған, ауырыуларҙы дауалаған. Ошо “Койонсак” шишмәһенә йөрөп һыу алған, шунда тәһәрәтләнгән. Ошо шишмәнең һыуын эскән. Әүлиә бабай үлгәс тә был шишмә үзенә шифаһын юғалтмаған, ә арттыра ғына, сөнки әүлиә бабай үләр алдынан халыкка шишмәһә һаҡларға һәм һыуы менән дауаланырға була, тип әйтеп калдырған. [5]

Ялан-туғайзар, йәйләү-сабынлыктар

Акбейек. Базал һыртында урынлашкан был сабынлык зурлығы менән таң калдыра. Акбейектән көнбайышка табан бейек - бейек таузар тәзмәһә һузыла, таузар урмандар менән капланған. Аяз көндә бында еләс, коро була, ысык төшмәй. Ә инде болотло көндә үзендә болоттар өстөндә йөрөгән кеүек тояһың. Бейектә ятканғалыр инде бында яз кар һуң иретә, көз бик иртә ята. Ауыл тирәһендә, түбәндә, тау итәһендә кар иреп бөтһә лә бында ағарып кар ята, шуға күрә ул «Ак бейек» - тип атала.

Бузбейә яланы. Борон заманда булған был хәл. Бер ауылда бур кеше йәшәгән. Көн һайын берәй кешенә берәй йорт хайуанын урлар булған. Бер көн ул күрше ауылға барып буз бейә урлаган. Уның колоно булған. Колонон һуйып ашаған ти был бур. Ә үзә буз бейәгә ултырып тасқан. Күп ер барған. Төрлө ауылдар урман-яландар үтөп, һуулар кисеп, арып - талып, асығып бер зур яланға ял итергә туктаған. Ахырҙа буз бейәһен һуйып, тирәһен тунап итен айырып бешерергә һалған, ти. Ошо мәлдә бер кеше бурҙы күрөп калғауларҙы күрөп калкалға барып етәкселәренә әйткән. Бер-нисә кеше һыбай яланға барып сығһалар, теге бур ит ашап ултыра, ти. Был бурҙы тоткандар, ә буз бейә һуйылған был урынды «Бузбейә яланы» тип йөрөтә башлағандар. Был ялан зур сабынлык булып киткән, йыл һайын кешеләр Бузбейә яланында кышкылыкка бесән әзерләйҙәр. [8]

Ғәлә яланы. Ғәлә ир корона етеп үз аллы донъя көтә башлағас ауыл эргәһендә генә бер акланда бесән сабып малына кышлык бесән әзерләй. Уның сабынлығы булғас исемә лә уға йоға. Шуна “Ғәлә яланы” булып киткән. [9]

Мортаза яланы. Теләүбай базына етеп барған ерҙә бер бәләкәй генә ялан булған. Ошо яланда Мортаза исемле бабай бесән әзерләп булған һәм ялан уның исемен алған. [9]

Кәртәле яланы. Борон бер юлаусы кәртәле яланы аша үткән сакта хәл йыйырға була. Икмәген сығарып тамак ялғарға була. Һәм икмәгенә валсығы ергә үлән араһына койола. Ул икмәк валсығын сүпләп алып тормай һәм уны кәзерләп кәртәләп китә. Шунан бирле был яланды Кәртәле тип йөрөтә башлайҙар.

Караңғы туғай. Ағизел йылғаһының Инсебикәгә каршы туғайҙы “Караңғы туғай” тип йөрөтәләр. Өлкәндәр һөйләүе буйынса туғайҙы кояш калккан яктан бейек, текә тау каплап тора. Кояш бик һуңлап, төш ауғас кына төшә был туғайға. Шуға күрә лә уны “Караңғы туғай” тип атағандар.

Тәкә һуйған буйы. Борон ул ерҙә ялан булған. Ауыл халкы унда бесән сапкан. Мөсәт ауылы халкының шундай бер йолаһы булған. Һәр йәй еткән һайын тәкә һуйып байрам итә торған булғандар. Шунан бирле был ерҙә Тәкә һуйған буйы тип атап йөрөтәләр.

Карагасйорт. Был йәйләү Гәлиәкбәрзән көнсығыш яклап сама менән 15 км самаһы алыслыкта. Йәйләүзәге аласык карагас ағасынан буралған булған, шулай ук был тирәнән өй нигезе өсөн карагас ағасы ла ала тора булғандар.

Каршы туғай. Элек Иске ызма Ағизел буйында туғайында урынлашкан булған. Ауылдан изел аша каршы тағы бер туғай булған. Каршыла ғына урынлашканға туғайға ла “Каршы туғай” тип йөрөткәндәр. [9]

Котлобулат түше (1 вариант). Изел туғайында тау битләп урынлашкан матур ялансык. Ауыл туғайза урынлашкан сак та шул Һыртта Котлобулат тигән бай өй һалып йәшәгән. Шул Һырт буйлап барғанда аркыс - торкос урынлашкан таштар тезмәһен Зөбәй каралдыһы тип йөрөтәләр. Әрпешлеге менән танылып калған Зөбәйлә исемле катын сәбәпсе булып кала.

Котлобулат түше (2 вариант). Янһары ауылынан көнсығышка табан барғанда Изел туғайына төшкәс битләүендә зур ғына асыклык бар. Был асык “Котлобулат түше” тип атала. Янһары ауылы Иске ызмала йәшәгән сакта Булат исемле кеше шул урында өй һалып донъя көткән. Яз көндәре һыу калкып ярзан – ярға сығып туғайзы һыу басканда түш өстөндә ултырған Булаттың өйөнә һыу барып етмәгән берзән-бер урын икән. Шуға күрә халык телендә “Котлобулат түше” тип атала. [4]

Осқон туғай. Янһары ауылының Ағизел буйынан бер ни тиклем үрзәрәк бер ялан бар. Был яланға терәлеп торған каяһында осқон йыуаһы үсә. Халык йыуаға шунда йөрөгәнгә күрә “Осқон туғайы” тип йөрөтөр булған. [9]

Кара бейә. Борон ауыл халкы ырыу-ырыу булып күсеп йөрөгән булған. Йәйләүзән кышлауға, кышлаузан – йәйләүгә, йә утарға. Былар бер күсенгәндәрәндә кара бейә үлеп кала, шул асыклыкты “Карабейә” тип йөрөтәләр. [13]

Өсуй. Иске Мөсәт ауылынан ике сакрым тирәһе алыслыкта бер ялан бар. Ул “Өсуй” тип атала. Был яланға өс яктан төньяктан, көньяктан, көнбайыштан үзәктәр ишелеп кушыла. Үзәк халык телендә лә шулай атала. [5]

Сейәлеморон (1 вариант). Сейәлеморон – ул әлегә көндә кеше сабынлығы. Элек - электән был урында бик күп сейәләр үсәр булған. Бөтә ауыл халкы ошонда сейә йыйырға килер булған. Бөгөн бында сейә юк инде, ләкин халык телендә уның исеме Сейәлеморон исеме менән һакланып калған. [3]

Сейәлеморон (1 вариант). Иске Мөсәт ауылынан Иске Собханғол ауылына карай юл буйынса барғанда боролоштоң уңлап бер морон тора. Был Сейәле морон тип атала. Сәйәһе күп булған. Ауыл малдары күбәйеү сәбәпле хәзәр ағаслыктары ла калмаған, тапанды ергә һәм юл һалғанда таш алыу өсөн кулландылар. [4]

Сейәлеморон яланы (3 вариант). Сейәлеморон – ул безҙең сабыныбыз. Йыл һайын без күмәкләшеп – гөрләшеп унда бесән эшләйбез. Хәзәр мин һезгә ошо сабыныктың тарихын һөйләйем. Йәмле салт аяз көндә без бөтә ғаиләбез менән бесәнгә киттек. Был сабынлык үзенә күккә олғашып торған ағстары, зифа буйлы һылыу кайындары менән безҙе ихлас күңелдән каршы ала. Эй, ниндәй матур тирә-як. Йәшел хәтфә болондары күзгә яуын алып тора. Ошо матурлыкка тағы ла йәм өстәп төрлө-төрлө төстәгә күбәләктәр бер сәскәнән икенсе сәскәгә куна-куна осоп йөрөй. Кайзальыр коштар һайрашав. Бесән эшләп ял итергә ултырғас, мин атайымдан: “Атай, ниңә был ерҙе Сейәлеморон, тип атағандар?” – тип һораным. Был һорауыма атайым былай тип яуап бирҙе: “Элек-электән был ерҙә бик күп сейәләр үсәр булған. Бөтә ауыл халкы сейәгә килгәндәр ине. Тәүҙә был урындың исеме бөтөнләй юк ине, шунан һуң ғына уны “Сейәлеморон” тип атап өйрәткәндәр. Тик әлегә көндә сейәләр юк тиерлек” – тип һүзән

тамамланы атайым. Бына дустарым һез “Сейәлеморон” тарихын белдегез. Һеззә бесәнгә, юлда йөрөгәндә ололарзан ер-һыу атамаларын һорашып йөрөгөз. [9]

Шыйык бутка (1 вариант). Иске Мөсәт ауылын үтеп Байназар юлында һул як ялан. һаранлығы менән даны сыккан байзың сабынлығы булған. Эшкә кушкан кешеләрен шыйык бутка менән һыйлаған.

Шыйык бутка (1 вариант). Иске Мөсәт ауылынан төньяк көнбайышка табан сакрым ярым алыслыкта “Шыйык бутка” тигән ялан бар. Уның тарихы былай: борон заманда байзар эштәрен өмә яһап күберәк кеше кушып эшләтергә тырышкан. Ауылдың бер һаран ғына байы йәйгелек өмә яһап бесән саптырырға була. Ул эшселәрен ашатыу өсөн ризык йәлләп шыйык кына итеп бутка бешерә. Эшселәр ризаһызлык менән генә бесән сабып бөтәләр һәм ошо яланды “Шыйык бутка” тип атай башлағандар. [9]

Тарихи, истәлекле урындар

Кыззар каскан үзәк һәм кәмә карай торған таш. Ауыл Изел туғайында ултырғанда һыу буйлап һалсылар бик күп йөрөгән. Ырғызлы заводына үтеүсә урыстарзан ауыл кыззарын йәшереп, бәлки берәйһен алып киткән осрак булғандыр инде. Кыззарзы үзәктән өскә үрмәләткәндәр. Кәмә карай торған ташка басып биржа күрәнһә, тимергә һуғып тауыш биргәндәр. Изел булып яңғыраған тауышка халык малын кыуып, кыззарын әйәртеп шул үзәктән өскә менеп тау башында йәшенеп калған.

Хәйрулла кисеүе. Бөрийәнгә Сакмағош яланынан китеп барған юлдың уң яғындағы кисеү. Һуғышка тиклем Берлек ауылы безең колхоздың бер бригадаһы булып торған. Хәйрулла игенлектә, сабынлыкты карап тормай тәртипһез рәүештә тапап шунан тура килеп ауылға инер булған. Кисеү “Хәйрулла кисеүе”- тип атала.

Тарбак бәшә. Кинйәбаев Факилдың өйө ултырған ерзә йыуан тарбак карағай булған. Ике ауыл йәштәре шул ағас төбөндә орашып күңел асқан.

Тарбакбешә. Элек-электән Яһнары һәм Иске Мөсәт ауылы халкы бер-береһен кунакка сакырышып күңелле, атыу йәшәгәндәр. Олорак йыйындар булһа бер-береһен Колонсак шишмәһе тапкырында, юлдан өс якта, (хәзер Манапов Самат Сабир улы йәшәгән урында) тарбаклы, йыуан карағай төбөндә каршы алғандар. Йыйын, табын короп ултырғандар. Карағай тарбаклы булғанғалыр инде ул урынды “Тарбаклыбешә” тип йөрөткәндәр. [10]

Монаш араһы. Аслык йылдарында ағайлы-кустылы икәүләшеп яз көнө ашарзарына бөткәс, ашарға эзләп сығып китәләр. Әлегә Иске Мөсәт ауылы ултырған ерзән каршы тауға менеп китә береһе. Тау астында калған үлгән болан табып ала һәм ағаһына: “Мына аш!” тип кысқыра. Улар шул урында тамакланып алалар. ағалы-кустылы ошо урынды окшатып йәшәргә тороп калалар һәм ызманы “Монаш” тип йөрөтә башлайзар. [11]

Зөбәй каралдыһы. Хәзерге ауылды үтеп Изел туғайына төшкәс, һулакай яклап тау битләүендә катлы-катлы булып йыйыштырып куйылған каралдыға окшаған таш бар. Уны Зөбәй каралдыһы тип йөрөтәләр. Уның килеп сығыу тарихы былай. Вәлеев Шәмсетдин тигән кешенең Зөбәйлә исемле кызы булған. Атаһы, тыуған-тыумасалары менән бесәнгә китеп барғанда Зөбәйлә: “Атай карале, бынауы таш куйылған каралдыға окшаған” – тигән. Шунан алып ул таулы-ташлы урынды туғандары шул тирәнән үткәндә сакта Зөбәйләгә: “Кара, Зөбәлә һинең каралдың” тип мәрәкәләгәндәр. [12]

Кыззаркасқан үзәк. Туғай яланын үтеп һулакай боролған ерзә элек ауыл булған. Шул тирәнә Иске ызма тип йөрөтәләр (хәзер ауыл һабантуйы шунда үтә). Шул тирәлә бер үзәкте кыззар касқан үзәге тип йөрөтәләр, ә килеп сығыу тарихы ошоларыраҡ. Борон-борондан кыззарзы

кейәүгә биргәндә кыззарзы йәшерәү йолаһы башкарылған.кәләшлеккә алған егет уны эзләп табып атай әсәйенәң ризалығын алырға тейеш булған. Кыз иптәш кыззары менән тәрән үзәктән тау башына сығып эзләп егетән күзәтеп торғандар. Шулай итеп егетәнән йәшеренгән урынды “Кыззыркәскән үзәк”, тип йөрөтәләр.

Тирмән тамағы. Колхозлашыу осоронда Янһары ауылы халкы Сакмағоштоң Ағизелгә койған урынында һыу тирмәнә эшләгәндәр. Ул озак кына халыкка хезмәт иткән. Шул урынды “Тирмән тамағы” тип йөрөтәләр.

Тәкей. Мәсәтте үткәс, хәзерге юл айырмаһы аша Берлек (Яңы Мәсәт) ауылына тура барып төшкән юл бар. Урау йөрөгәндә 4-5 тапкыр Алағуян йылғаһын кисергә кәрәк булған. Шуға халык текә булһа ла ошо юлдан йөрөгән. Юл берзән ике-өс тапкырға тура, тик Яңы Мәсәт ауылына төшкән тау яғы бик текә шул. Өс яғына күтәрелгән юл буйын “Текә уй”, тауын “Текәй” тизәр.

Теләүбай базы. Мәсәт менән Янһары араһында Койонсак шишмәһенән бер сакрым самаһы төньякта Теләүбаев Мозауар бабайзың икенсе быуын олатаһы Теләүбай үзенәң ғаиләһе менән туз йыйған шунан дегет кайнаткан. Уны кайнатыу өсөн баз казып шунда кайнаткан. Шуға күрәлә был урынды “Теләүбай базы” тип атайзар. [9]

Тәкә һуйған. Элек-электән Мәсәт халкы бик татыу йәшәгән. Уларзың йәшәү девизы булып: “Берәү бөтәһе өсөн, бөтәһе берәү өсөн” тигән әйтем булған. Ысынында ла был тап шулай. Улар нимә генә эшләмәһен, бөтәһен дә бергә хәл итеп эшләгәндәр. Шуға миһал итеп, Мәсәт халкының нисек тау артында тәкә һуйғандарын килтерәйек. Улар берләшеп унда тәкәләрен һуйғандар. Тора-бара был ерзе “Тәкә һуйған” тип тә әтә башлағандар. [9]

Баржа (кәмә) карай торған тау бите. Элек беззәң ауыл Иске ызмала Ағизел туғайында булған. Урыһтар Тирләң, Әүжән, Белорет яктарынан баржаларза койолған тимер, суйын, бакыр (металл) ағызғандар. Бик йыһ кына улар урындағы халыкты бәһмаклағандар. Темәк тауы башында бер асык урын булған, шул урындан Ағизел йылғаһы бер нисә сакрымдан ап-асык күренеп торған. Ауыл халкы көн дә алмашлап шул тау башында һакта торған. Әгәр урыһтар баржаһын күреп калһалар тау башына зур итеп уһак яккандар һәм ауыл халкы бәлә килгәнән белеп йәшеренгәндәр. Һуңынан аһһакалдар кәңәшләшеп тыныһырак урын эзләп өһкәрәк күһсенгәндәр. [9]

Сукмуйыл. Янһары ауылының төһняк осонда әрәмәлек бар. Элек үтеп булмаслык булған тип һөйләйзәр. Уның башынан ғына шишмәлә сығп ағып төһә. Ошо әрәмәлек тик муйыл ағасынан ғына торғанға, муйылы уңған, күп булыуына иһаралап “Сукмуйыл” тип йөрөтәләр. [5]

[1] Хәлилов Самат-пенһионер, элекке география укытыуһыһы Янһары ауылы

[2] Раһәэль Сиражетдинов яһмаларынан.

[3] Был мәғлүмәттәрзе Көһһпова Гөлһаз язып алды. Етәкһеһе- тарих укытыуһыһы Колдобаева Гөлдәр Рәһимйән кызы.

[4] Кинйәбаева Мөһирәнән (1937 й.) язып алынған.

[5] Кинйәбаев Талһа (1935 й.) бабайһан язып алынған.

[6] 1983 йылда Башкортостандың һәм РСФСР-зың аткаһанған укытыуһыһы Йомағолова Гәйһә Ниятһа кызы Йомағолова Таһира инәйһән (1902-1991 йй.) язып алған.

[3] Олатаһынан 9-сы сыныф укыусыһы Мырзабаева Гөлсәсәк язып алды. Етәксәһе Манапова Тамара Хәсән кызы.

[8] Был легенданы Мырзабаев Хәсән Атаулла улынан (73 йәш) ейәне Мырзабаева Миләүшә язып алған. Етәксәһе Манапова Тамара Хәсән кызы.

[9] Йортбағышев Мозауар бабайзан (1934 й.) һорашып язып алынған.

[10] Манапов Йосоп Әнеүәр улынан (1932 й.) ейәнсәре Кәсәпова Лилиә Флюр кызы язып алған.

[11] Иҫәнғужин Ғариф Заһит улынан (1935 й.) Кәсәпова Лилиә Флюр кызы язып алған.

[12] Иҫәнғужин Ғариф Заһит улынан (1935 й.) Айытбаева Айзилә Мөзәрис кызы язып алған.

[13] Балдыбаева Заһита инәйзән язып алынған.

[14] Йортбағышева Бибиямал инәйзән язып алынған.

Иске Мөсөт ауылы

Бик борон ер-һыу биләнеп бөтмәгән сактарза Сакмағош йылғаһы буйына Темәс ауылы кешеләре килеп сыға. Һәм был яктарзы окшатып Сакмағош ауылына нигез һала. Күсеп ултырған ауыл халкы Нөгөштә (Ярыу йылғаһы тамағында), Бузбейәлә (Алағуян буйы), Кара һыйырза утар кора. Бер көндө кыргыззар утарзы килеп баһа. Улар бөтә малды һәм Әләш исемле олатайзы коллокка алып китәләр, безҙең Мөсөт олатайыбыз тегеләрҙән котолоп кала. Кыргыззар бысып алған малын Базал аша кыуып, хәзерге Әләш йәйләүендә йокларға туктайзар. Кыргыззарзың бик шәп ерән юрғалары була. Йокларға ятканда уларзы арканлап һаклайзар. Әммә һаксы таңға карай йоклап китә. Был сак Мөсөт олатайзын ғәйрәтле сағы була. Ул шым ғына килеп тегеләрҙең бер ук-һазағын һәм аркандан ерән юрғаһын сисеп ала. Әммә күк юрғаға якынайғанда уныһы өркөп, капыл бышкырына башлай һәм кыргыззарзы уята. Мөсөт олатай ерәнгә һалып баяғы ук-һазакты алып каса. Кыргыззарзың йокко кайғыһы китә, тамак туйыра һалып, урлаған малдарын кыуып юлға сығалар. Имән йортто үтеп, Бүтәгәле кырга урала башлағас, бер ук күк юрғаның кырлы аркаһын тишеп сыға, икенсәһе бер кыргыззың әйәр кашына казала. Уларзы куркыу ала. Ә тау бышынан Мөсөт кысқыра: “Баһып алған безҙең малдың дүрттән өс өлөшөн, кешене калдырығыҙ! Калдырмаһағыҙ барығыҙы ла ук менән сүпләйем!” - ти.

Кыргыззарзың күк юрғаһына етер йүгерек булмай. Шуға Мөсөт олатай уны үлтерергә карар итә. Хәзер уны ерән юрға ла, бер кем дә кыуып етә алмай. Кыргыззарға риза булыу әмәле калмай. Әләш олатайзы һәм малдың дүрттән өс өлөшөн калдырып, юлға сығалар. Ә Мөсөт олатай күрәнмәйенсә генә кыргыззарзы хәзерге Ғәлиәкбәрҙең үръяғындағы Оло Нөгөштә сыккансы озатып бара һәм Бузбейәгә кискә генә кайтып инә. Мөсөт барымтасыларзың байтағын берәм-берәм атып бөтөрөр ине, ләкин кыргыззар теүәл кайтмаһа, улар оло яу булып кире килеүе бар, тип уйлап теймәй. Бер өлөш мал биреп ебәрәүе шул-баяғы ике юрға һакы була. Ошо батыр хөрмәтенә ауылдың исемең Мөсөт, кыргыззар йоклап киткән урынды Әләш тип йөрөтә башлайзар.

Ауыл ерҙәрен караһан, районда Мөсөт биләгән тиклем ер берәүҙә лә юк. Сакмағош башынан үр якка ике сакрым үткәс Таркайзан Боһондоһоң уң ярына, Ярыу тамағы, Бәләкәй Нөгөш ике туғай, Сукракты, Яңы Монаһип һәм Яһнары Карағоштоһы, Серәкәй һәм баяғы Тарканайға тиклем булған Мөсөт ерҙәре. Яңы Монаһип Карағоштоһы уларға һисек киткәндәр, мин уныһын белмәйем.

1966 йылда Яңы Монаһипта бесән эшләп яттым. Малайзарға ике саталы һәнәк эшләп бирҙем дә бесән йыябыз. Мораһым ауылынан Моратшин Талха ағай мәрхүм тай-тулағын эзләп килеп сыкты. Сәй эскән сакта теге ике саталы һәнәкка карап ул:

- Боронғо олатайзын ерендә боронғо һәнәк менән йыяһыңмы? Без малай сакта, һалдаттан кайтканда яһнарылар ошонда йәйләүҙә була торғайнылар, без туктап сәй эсеп йөрөнөк-тип һөйләне.

Алағуян башы (Яңы Мөсөт) Сакмағош айырыу шулай килеп сыға. Алағуян карттары ауылдарын бүлеү өсөн йылға бышынан ер һорай. Әммә карттар ауыл халкы менән кәңәшләшөп, ер уртаһынан, йәғни Алағуян башынан ер бирмәскә булалар. Унда үзҙәре бүленеп ултыра. Ә Алағуян тамағыларға ерҙе хәзерге Яңы Собханғол (Яһнары) ултырған урынды бирәләр. Безҙең зыярат шуға ла уртаҡ ул. Йәйләү урыны итеп Яһнарыларға биләмәһиктәренән яландар бирәләр. Ул сакта Бөйрән һәм Кыпсак ырыулары араһында ызғыштар булғылып торған һәм Мөсөт карттары биләмәһиктәренә башкаларзы ултырта.

Ул хәзерге заманда Сатра йылғаһының тамағы. Ул бик күп итеп ком, кырсын-таш ағызып алып килгән. Әлегә көндә лә Сатраның койған ере шул килеш. Хәзер зә өлкән быуын кешеләре уны Комйылға тип йөрөтәләр. Комйылға ауылынан иң беренсә булып Яһнары исемле карт

күсеп килеп ултырған һәм йәшәй башлаған. Янһары картттың улдары ла булған. Карттың Әфәнде исемле улы ла булған. Уға әлегә Әфәнде тауының итәгендә өй һалып бирә. Ул шунда йәшәй башлай һәм был тауға Әфәнде исеме бирәләр. [1]

Тирмән таш тауы. Иске Мөсәт ауылынан асфальт аша Алағуян тауын Тирмән таш тип йөрөтәләр. Сөнки борон заманда беззең олатайзар шунан таш алып тирмән эшләп, бойзай тартып, он һалдырып ашағандар. Был таш йомшак таш, нисек тишһәң дә ярылмай, йәғни, ватылмай. Шулай итеп, ошо морон Тирмән таш тип йөрөтөлә.

[1] Был мәғлүмәт Муса Шәмиғоловтан язып алынған.

Яңы Мөсәт ауылы

Яңы Мөсәт ауылы Бөрйән районы үзәгенән 9 сакрым алыслыкта Алағуян йылғаһының уртансы ағымында, Көнъяк Урал тауҙарының көнбайышында урынлашкан. Ауылды тағы ла Алағуян башы, Берлек һәм Япония тип йөрөтәләр. Яңы Мөсәт ауылының тарихы Иске Мөсәт ауылы менән тығыз бәйлә. Тәүге мәғлүмәттәрҙе без Әсфәндиәров А.З. «Башкортостандың ауылдары тарихы» китабынан ала алабыз. V –се ревизия мәғлүмәттәре буйынса 1840 йылдың аҙағында Иске Мөсәт аулынан бер нисә ғаилә айырылып сығып Яңы Мөсәт ауылына нигеҙ һалалар. Хужалыктарҙа мал иҫәбенәң үсәшөүе, халыҡ һанының артыуы, яңы ерҙәрҙе үзләштерөүҙе талап итә. Иске Мөсәт ауылы кешеләре Кесе Нөгөш һәм Алағуян йылғалары буйлап яландарҙы йәйләүҙәргә әйләндерәләр. Ошо йәйләүҙәрҙең береһендә, хәҙерге көндә Сыуакбикә тип йөрөтөлгән ерҙә 5-10 хужалыктан торған ызма барлыҡҡа килә һәм Алағуян башы тигән исем астында билдәле була. Ләкин янғын сығып китеп ауыл тулыһынса яна, мөсәт тә янып юкка сыға. Ауылдың карттары йыйылышып был ерҙән китергә қарар итәләр. Йылғаның түбәнгә ағымы буйлап килеп хәҙерге ауылдың территорияһын үз итәләр. Был ерҙә яҡын ғына арауықта Оло Ялан, Иске Ызма һәм Айыуатқан йылғалары Алағуянға килеп кушылалар. X-сы ревизия Яңы Мөсәт ауылында 33 хужалыҡ һәм 176 кеше йәшәгәнлеген билдәләй. Ауылдың тәүге кешеләре булып Бөрйәндәр араһынан Кинйәбулат, калмактар араһынан Дәүләтша, Нурмөхәмәт, Ғүмәр, Кәндәрәстәр араһынан Каһарман, уның улы Иштуған, һалдаттар араһынан Каскын булығы билдәле. 1920-се йылдағы халыҡ иҫәбен алыу ауылда 63 хужалыҡ һәм 289 кеше йәшәгәнлегенә тураһында мәғлүмәт бирә. Колхозлашыу осоронда 1930-сы йылда промартель «Берлек» ойошторола. Устав буйынса ул ауыл хужалығы эшмәкәрлегенә менән шөгөлләнергә тейеш була. Артель үзаллы хужалыҡ булмай, ул Яңы юл колхозының бригаданы булып иҫәпләнә. 1930-1936 йылдарҙа тәүге председателе булып Каскынбаев Ғизетдин эшләй. 1936-1941 йылдарҙа Бүләкбаев Мөхәмәткилде етәселек итә. Ләкин Бөйөк Ватан һуғышы сығып китеп ул 1942 йылда һәләк була. 1943 йылдан промартель һуғыштан яраланып кайтқан Каскынбаев Садик Сафа улы етәкләй. Ауылдан һуғышка 38 ир-ат яуға китә, шуларҙың 19 яу яланында ятып қала. 1936-1942 йылдарҙа промартель “Берлек” үзаллылыҡ ала. 1942 йылда ул яңы устав буйынса кәсепселеккә күсә һәм 1957 йылға тиклем ошо йүнәлештә эшләй. Ауыл ергәһендә зур сәсәүлектәр юк, ләкин йүкә, қарағай һәм қайын ағастары күп була. Продукцияның төрлөлөгө лә ошоға бәйлә етештерелә. Һалабаш әзерләү, арқан ишеү, септә һуғыу, кап (ток, ры́бник) һуғыу, арба, сана, тәғәрмәстәргә туғын бөгөү, дуға эшләү, көрәк сабыу, дөгет қайнатыу, артель аттарына бесән әзерләү кеүек эштәр яйға һалына. Хужалыҡ эштәрендә төп ярзамсы аттар күпләп тотола. Юғарынан қилгән план вақытында һәм теүәл үтәлә. 1946 йылда промартель Бөрйән райлесхимпромсоюз қарамағына күсерелә. Был ойошма “Қызыл юл”, “Қызыл байраҡ”, «1 май», «Марс», «Чапаев», “Салауат”, “Молотов” артелдәрен берләштерә. Ауыл промартеленәң төп эшмәкәлегенә қарағай һәм қайын ағастарын язғы ташқында қыуғын менән Бөрйән ағас әзерләү комбинатына тиклем алып барыу тора. 1957 йылда промартель “Берлек” тарқала һәм уның урынына ағас эшкәртеү комбинаты асыла. 1958 йылда леспрохоз күсеп қилә һәм ауыл халқы күпләп ошо ойошмала эшләй башлай. Эшселәр һаны күсеп қилеүселәр иҫәбенә арта һәм уларға күпләп квартиралар төзөлә башлай. Әлегә көндә ауылдың яртыһын тиерлек ошо төзөлгән өйҙәр алып тора. 1965 йылда тәүге электр станцияһы ултыртыла. Т-4 тракторының двигателенә нигезендә эшләнгән станция 1985 йылға тиклем эшләй. 1985-1986 йылдарҙа реконструкция үткәрелә һәм электр сымдары Байназарзан Тәкей тауы аша ауылға төшөрөлә. 160 квт кеүәтлеләгендәгә бер трансформатор ултыртыла. 1990 йылдарҙағы ил әсендәгә үзгәрештәрҙән һуң электр хужалығы Белорет электр селтәрҙәренә қарамағына қушыла һәм 2000 йылда ағас бағаналар бетонға алыштырыла, 160 квт кеүәтлеләгендә ике трансформатор ултыртыла.

Ауылдың тарихи урындарының береһе булып ауыл зыяратын индерергә қәрәктер. Унда бөйөк ғалим, сәйәсмән Зәки Вәлидиҙең яҡын дуһы Ибраһим Каскынбайҙың атаһы Шәмсетдин мулла ерләнгән. Алағуян башына килеп йөрөүе тураһында Зәки Вәлиди үзенәң хәтирәләрендә тасуирлап язып үтә. Ул туктап қиткән йорт әле лә бар, ололар һөйләүе буйынса был йортто

мәсет бураған ағастың осонан эшлэгәндәр. 2004 йылда безең ауылда З.Вәлидизең туғандары, профессор Исәнбикә ханым һәм ейәнсәре Сара атай юлдарын юллап, булып китте.

1935 йылда Яңы Мәсәттә элекке мәсет бинаһында 4 йыллык башланғыс мәктәп асыла. 1-се класска йәштәрәнә карамай бөтәһен дә алалар. Беренсе уҡытыусы булып Иске Монасиптан Буранов Һазый эшләүе билдәле. Кызыл армия сафына алынғас, уның урынына Ғафури районы Яңғызкайын ауылынан Исмағилев Өхәт килә. 1939-1942 йылда Уразаев Сәйетғәле уҡыта, уҡыу йылы бөтөүгә уны ла һуғышка ебәрәләр. Иске Мәсәт ауылынан Кулбирзина Ғөбәйзә апай уҡытыусы булып килә. 1951-1952 йылдарҙа Сөләймәнов Зәки Мөхәмәтвәли уҡыта. 1954-1958 йылдарҙа БАССР атказанған уҡытыусыһы Юлсурина Гәльямал Солтанғәрәй кызы балаларға белем бирә. 1956 йылда леспромхоздың участогы асылуы сәбәпле күсеп килеүсә йәштәр һаны арта һәм өстәлмә рәүештә рус класстары асыла, уларҙы Ишкинин Азат Халфетдин улы уҡыта. 1966 йылда мәктәп 8 йыллыҡка үзгәртеп корола. Леспромхоз мәктәп яңы мәктәп зданиһын төзөтә. Тәүге директоры булып Ишбулатов Мөнир Сибәғәт улы эшләй. 1968-1970 йылдарҙа мәктәптә Сәғитова Ғәшүрә Шәрип кызы етәкләй. 1970-1988 йылдарҙа етәксе вазифаһын Уразаев Хәмит Сәйетғәле улы башкара. Уның хеҙмәте юғары баһалана һәм БАССР-ҙың мәғариф отличнигы исеме бирелә. 1988-1994 йылдарҙа директор булып Әбдрәхимов Өхәт Абдрахман улы эшләй. 1994-2001 йылдарҙа мәктәптең етәксеһе булып Каскынбаев Мөхәррәм Абдразақ улы эшләй һәм яңы мәктәп зданиһын төзөлә. Мәктәп төзөүгә ауыл халкы зур көс һала, 2000-2001 уҡыу йылын уҡыусылар яңы мәктәптә башлайҙар. 2001-2005, 2006-2008 йылдарҙа етәксе ролен Ғүмәрова Гәүһәр Зиннур кызы, 2005-2006 йылдарҙа Өхмәтова Нәфисә Абдулла кызы, 2008-2010 йылдарҙа Каһарманов Сабит Сәйғәфәр улы, 2010-2011 йылдарҙа Зәйнәғәбдинов Марат Айытбай улы эшләй. Өлөгә көндә мәктәптә 2011 йылдан алып Каскынбаев Мөхәррәм Абдразақ улы етәкләй. Яңы Мәсәт мәктәбе Иске Собханғол урта мәктәбенәң филиалы итеп үзгәртелде.

Өлөгә көндә ауылда 571 кеше йәшәй, 127 хужалыҡ теркәлгән. 9 йыллык мәктәп, балалар баксаһы, фельдшер акушер пункты, ауыл мәҙәниәт йорто эшләп килә.

Йылға-шишмәләр

Карасәс (Карас) йылғаһы. Ауылдың кап урта өлөшөндә Алағуян йылғаһына Карасәс йылғаһы коя. Касандыр баһкынсыларға каршы һуғышка киткән яугир, катынын йәш балаһы менән әлегә йылға буйындағы әрәмәлектә йәшереп киткән. Ире китеп оҙаклағас, катыны сыҙамай балаһын йүргәккә урап ағас төбөнә калдырған да, ирен эзләп киткән. Барһа, ире яраланған була. Кире килһәләр, бала калдырып киткән ерҙә юк икән. Йылға буйлап эзләп килә торғас баланы табып алалар, ысмала һымак кара сәстәрәнәң бер өлөшө һыуға төшкән була. Йылғаның исеме шунан тороп калған.

Зәмбикә шисмәһе. Алағуян йылғаһын кисеп сыккас тау итәгенән бер шисмә ағып сыға. Һыуы таза, йәй көндәре лә теште зыңкытып һыуыҡ, кыш көнө лә туңмай. Әлегерәк кешеләр шул котоктан бесәнгә киткәндә сәй кайнатыу, айран эшләү өсөн һыу алып киткәндәр. Тәу башлап был котокто Каскынбаев Исрафилдың катыны Зәмбикә сокоп һыу сығарған тизәр.

Тарихи, иҫтәлекле атамалар

Партизандар кыуаклығы. Ауыл эргәһендәге зур ғына каяташ бар. Шуның көнсығыш битләүендә бер әрәмәлек саука кайындар һәм еректәрҙән тора. Шул кыуаклыкта кәберлек бар. Тарихына күз һалһаҡ Граждандар һуғышы ваҡытында актар менән кызылдар араһында каты ғына һуғыш була. Кызылдар Аралбайға тура сыккан Беләтәр юлы буйлап һөжүм итәләр. Актар ауылдың бейек нөктәһе, һырт якта окоптар казып оборонаға күсәләр. Ләкин көстәр тигез булмай. Актар тиз арала сигенәләр, үлгән кешеләрҙе күмөп өлгөрә алмайҙар. Ауылда йәшәүсә Ғүмәров Фәткулланың өйөнә ак офицер килеп инә һәм иң яҡшы атын әйәрләтеп алып сығып

китә. Фәткулла кустыһының Ғүмәров Рәхмәтулланың актар яғында офицер булып йөрөгән белгән була. Һуғыш ауылдан ситкә киткәс ул шул ятып калған кешеләр эргәһенә бара, өс һуғышыны шул тау итәгенә Зәмбикә шишмәһенәң өс яғына күмәләр.

Эстакада. Бөрйән районына леспрохоз күсеп килгәс Яңы Мөсәт ауылы яғынан бик күпләп карағай ағасына делянкалар алалар. Шул ағастарҙы тәғәрләтеп тейәп ебәрәү өсөн кырсынташтан бейегәйтеп эстакадалар эшләйҙәр. Был эстакадаларҙың урыны әлегә көндә лә беленеп ултыра. Шуларҙы төзөгән сакта, кырсынташтарын өйгәндә, күпләп граждандар һуғышынан калған патрондар сыкты тип әйтәләр.

Арыслан карт сокоро. Ауылдан алыс түгел ситтәре таштан бурап эшләнгән сокор бар. Халыҡ уны Арыслан карт сокоро тип йөрөтә. Был кеше Вахитов Арысландың дегет кайнаткан сокоро булған. Ваҡытында ул ауылда оҫта дегет кайнатыусы, көрәк сабыусы, аркан ишеүсе буларак билдәле булған. Әлегә көндә сокор эргәһендәге шишмә короған, ә сокорҙоң эсә күмелеп бөтөп бара. Уның улы Йәнғәле Вахитов бик оҫта бейеүсе буларак билдәле.

Катайгошкан (Катай һуғышкан), Кызыл ер, Таркын тугайы. Өсөһө өс ерҙә урынлашһа ла был атамаларҙы бер үк тарихи вақиғалар бәйләй. Борон ырыуҙар үз-ара һуғыштар алып барғандар. Катайҙар за Бөрйән ырыуы менән һуғыштары сығып торған. Шуларҙың берәүһенә бәйлә Таркын тугайында һуғыш барғанда һуғышсыларҙың берәүһе «Кылыска, кынға тар урында һуғышмайыҡ, яланға сығып һуғышайыҡ» тип тәкдим яһай. Тау башында ла катай һуғышкан тигән урында ла асыҡ ялан бар. Кызыл ер тигән урын Алағуян йылғаһының башында урынлашкан, катайҙар менән һууғыштан һуң ер кып - кызыл кан менән капланғаны билдәле булған.

Завод. Алағуян йылғаһының көнбайыш битләүендә Завод тигән урын бар. Әлегә көндә бында сереп бөтөп барған тимер киҫәктәрән күрергә була. 20 – се быуат башында Атаманов тигән инженер бында спирт, скипидар, дегет кайнатыу өсөн завод төзөтә. Өҙөр продукцияны Стәрлетамакка ылау менән ташығандар. Бында күпләп Өҗәндән урыстар килеп эшләүе билдәле. Кирбесен колхозлашыу башланғас ташып алып бөткөндөр.

Атаман. Ошо уҡ Завод тип аталған ерҙә зур ғына бер асыҡлыҡ бар. Шунда заводтың хужаһы Атаманов ерләнгән булыуы билдәле. Ваҡытында бик йомарт, бай кеше булған тизәр. Тәкей тауын менеп барғанда атынан колап төшөп үлеп кала. Уразаева Ғилминиса тигән апай табып алып кайтып, йәйгә эсәлә таш аласығына һалып тороп туғандарын эзләтеп карай, ләкин тапмайҙар һәм үзенәң төзөткән заводы эргәһенә алып барып күмәләр.

Майсерегән. Граждандар һуғышы ваҡытында хәрби коммунизм осоронда ауылдарға артыҡ азыҡ - түлек запастарын халыҡтан йыйып алыу өсөн продотрядтар килә. Ауылдың бер хәллә кешегә үзенәң йыйған майын бирмәс өсөн урманға алып барып күмеп йәшерә. Ләкин үзен кулак тип кулга алып ауылдан алып китәләр. Майҙың йәшерелгән урынын үзгә генә белгәс уны алыусы булмай. Май ултырып иҫкерә, серей.

Мөжәүер утары. Мөжәүер олатай* заманына күрә бик хәллә, йүнсел кеше булған. Күпләп һыйыр малы, өйөр-өйөр йылкыһы йөрөгән. Етмешләп солоҡ караған. Бик иртә өйләнөп, ике катыны булған. Береһе - Сафия, икенсеһе Сәмсикамал өләсәйҙәр. Сафия өләсәйҙән - Батыр бабай, Шәмсинур апай, Ғәфүр ағай, Сәрүәр апай, Сәмсикамал өләсәйҙән Маһинур, Маһизата, Ғәйниямал инәйҙәр, әсәйем Ғилминур, Ғәле, Ғүмәр бабай, Вафир ағай, Кинйәбикә апай тыуған. Мөжәүер олатайҙың Алағуян башы Сукраклы яланында, Шакмамай тигән ерҙә йәйләүе булған. Кыш етеп, ауыр кар ятмайынса, ауылға кайтмаған олатай. Утары ике бүлмәле булып, көртә-кураһы әллә кайҙан балкып күренеп ултырған. Уң яғынан Карағошто йылғаһы ағып килеп Алағуян йылғаһына кушыла, ары китһәң, Кесе Нөгөш буйына барып сығырға була.

Мөжәүер олатай бәһлеуән кәүзәле, киң яурынлы булған. Атка һыбай менһә, аяктары ергә тейә язып торған. Бик шук, батыр йөрәкле, мут карт булған ул. Бик йыш кына Әүжәнгә алыш-биреш итергә йөрөгән. Юлда йөрөгәндә каршыһына урыстар осраһа, аттарын көрткә йыға төртөп, санаһын юлдан ситкә һелтәп киткән сактары күп булған. Бер мәл быны урыстар юлда андып тороп тукмап та кайтарған. Бик озақ кына тора алмай ятты, тип һөйләй торғайны өләсәй.

Мутлыктары ла күп булған олатайзың. Йәйләүзән китеп бер аз юғалып тора ла, арбаһына йәш катын ултыртып кайта торғайны, тип һөйләй ине әсәйем. Алып кайтып бер азна тирәһе тота ла, өләсәйзәргә ымлап кына, быныһын кайтарығыз инде, ти башлай икән олатай. Шулай за беренен дә буш кайтарып ебәрмәгән. Бер мәл Мишәрзән Канифа исемле катынды ултыртып алып кайткан. Бер азна үткәс, бер һыйыр биреп, Сафия өләсәй күндән ситек тегеп биреп, Ғүмәр бабай алып барып калдырып килгән. Кызыктары күп булған уның. Колхозлашыу осоро башланғас, малдарын колхозға алалар бит инде. Ғүмәр бабай кыуана-кыуана кыуып алып китә торғайны, ти ине әсәйем. Күп малды карауы еңелдән булмағандыр инде, күрәһең. Шунан сират корттарына еткән бының. Ни әмәл менәндер инде был, эргә-тирәһендәге корттарын, ай, осоп китте, ти зә осороп ебәрә икән. Хәйләкәр карт белгән, корттары барыбер солоғона куна бит инде.

Зәки Вәлиди зә һуғылып йөрөгән олатайға. Ул килер булһа, барыһын да төпкө бүлмәгә индереп, урталағы ишекте бикләп куя торған булған. Таңға кәзәр кымыз эсеп, мөңгөр-мөңгөр һөйләшеп сыға торған булғандар.

Өләсәйзәр, карамаксы булып, бүлмә араһындағы мүкте төртөп төшөрһә, йәһәт кенә кире тығып куйғандар. Тимәк, Мөжәүер олатайзы Зәки Вәлидизең теләктәше, рухташы, фекерзәше булған, тип әйтергә урын бар һымак. Әле Мөжәүер олатайзың ейән-ейәнсәрзәре Яңы Мөсәттә, Әбделмәмбәттә, Иске Монасипта, Ғәлиәкбәрзә йәшәйзәр.

Алағуян буйы кисеү-кисеү,
Сукраклыһы уның киң ялан.
Кисеүзәрзә туктап ялдар иткән,
Ат эсергән Зәки узаман.

Алағуян буйы кисеү-кисеү,
Кисеүзәрә тулы селбәрә.
Үз илкәйзәрендә тәкәт тапмай,
Зәки киткән сит-ят илдәргә.

Алағуян буйлап бер үтәйем,
Кисеүзәрен мин дә кисәйем.
Сылтыр шишмәләрзән ушлап алып
Зәки эскән һыузы әсәйем. [1]

*Тулыбаев Мөжәүер Хөсәйен улы 1902 йылда Яңы Собханғолда (Янһарыла) тыуған.

[1] Дамир Ғүмәров язмаларынан, Яңы Мөсәт ауылы.

**Зәки Вәлидизең үсмер сағы Бөрйән районы Алағуянбашы
һәм Карағасйорт йәйләүзәрендә:**

Акбейеккәй таузы Тәңре биргән,
Ак тирмәләр короп йәйлә тип,
Үрешендән уйнап колон килә,

Корокхоз ук елгә бәйлә тип.

Көзәй ауылы халкы сыгарган йырзан өзөк.

Ғалим үзенең бала һәм үсмер сактарын зур йылылык менән искә ала һәм былай тип яза: «Мин үземдең тыуған Көзән, Ғалиәкбәр, Алагуянбашы һәм Акбейек йәйләүҙәрен бик яраттым».

Ярайһы ук зур майзанға таралған яҡын һәм алыс туғандары менән орашыу өсөн алыс араны һыбай үтеү Әхмәтзәки өсөн кыйынлык тыуырмай. Ғалим былай тип хәтерләй: «Тау һәм йәйләүҙәрҙә ябай тормош кисереп, тарихи риүәйәттәр, уларҙың халыҡ күңелендә әле лә тере булған шаңдауы бала сактан минең аңыма шул тиклем ныҡ һеңде, һуңынан, азатлык өсөн көрәш барышында улар миңа иң кискен хәл иткес эштәргә тотонорға ярҙам итте, түркология һәм исламды өйрәнеү фәндәренең бөгөнгөһө һәм киләсәге тураһында иң кыйыу пландар төзөргә илһамландырҙы. Ошонан минең яҙмышым бөгөн дә халкымдың күңелендә тере булған тарихи иҫтәлектәр дауамы һәм һөҙөмтәһе буларак кабул ителергә тейешлеге аңлашыла»- тип “Хәтер” китабында яҙып калдырған.

Әхмәт Зәкиҙең атаһының йылкылары язын ата-бабаларыбыҙ заманынан бирле йәйләгән **Акбейек** йәйләүҙәренә көтөүсөһөз зә барыуы, Көзәйҙәрҙең дә йәйен эсә көндәрҙә йылкыларын кыуып Акбейеккә китеү ғәҙәттәрен миңа һөйләй торғайнылар һәм шул дәүерҙән йәшәп килгән йырҙарҙы йырлап ишеттерерҙәр ине. Был йәйләү Көзән ауылынан йөз сакрым тирәһе алыслыҡта. Уларҙың ата-бабалары береһе икенсәһенән бик алыс булған йәйләү һәм кышлауҙар араһында күсеп йәшәр булғандар.

Иртә яз менән мәҙрәсәнән ауылға мал ҡарарға ҡайта инем. Сөнки әзерләнгән бесән март баштарында бөтә, йыла ағасының ботактарын урмандан ҡыркып алып ҡайтып, малға ашата торғайныҡ. Ҡар ирегәнгә тиклем үк, малды ҡарҙан асылған ерҙәргә кыуып ҡилтереп, утлата инек. Үзебез зә яңы асылған ерҙәрҙә сыккан һарына һәм ҡайһы бер башка тамырҙарҙы йыйып, бешереп ашай торғайныҡ. Тәбиғәт ҡосағында мал көтөп яңғыз йөрөүҙе мәҙрәсәлә булуға ҡарағанда өстөнөрөк күрә инем. Был заман йылкыларыбыҙҙы (дүрт ҡырағай өйөргән тора), күп булыу сәбәпле, йәйләүҙә тота торғайныҡ. Ерҙәребез һәм көтөүлектәребез рус хөкүмәте тарафынан ҡазнаға тартып алынғанлыҡтан, безҙекеләр йәйләү тормошон күптәре ташлағайны. Малдарыбыҙ йәйләү тормошонан әле булһа ваз ҡисмәгән. Улар апрель баштарында ук безҙән рөхсәт – фәлән һорап тормастан, **Мәсем** һәм **Акбейек** йәйләүҙәренә ҡитә һәм унда көзгә тиклем ҡала торғайны. Иске йәйләүҙәребез Ибраһим Ҡаскынбайҙарҙың, йәғни Алагуян тигән (безҙең Яңы Мөсәт ауылы) ауылының ере ине.

Был эштәр бөткәс, бесән ваҡыты еткәнгә тиклем, бәләкәй Зәки йәнә мал артынан Акбейек тарафтарына йәйләүгә китеп, малдарҙы ҡарап, тоҙ биреп, катындар әзерләгән кымызҙы эсеп, башка кешеләргә кымыз эсергә ҡунаҡка барып, йәйләүҙәге уйындарҙа ҡатнаша инем. Мал өсөн бесән сабыу минең өсөн сауыҡ булды.

Йылкыбыҙҙы һыуыҡ төшкәнгә ҡәҙәр тауҙарҙа көткән сакта ике йөз сакрымдан ҡәм булмаған араны ат өстөндә үтә инек. Ибраһим менән икәүебез кымыз мәжлестәрендә сығатайса (сығатай теле) ҡатмарлы шиғри әсәрҙәр уҡыр инек, кымыз башка сыҡһа, халыҡ йырҙарына күсә торғайныҡ.

Ҡарағас йорт йәйләүендә Ҡаскынбайҙар ат өстөндә сабып ҡилешләй ерҙә ятқан ҡамсыны эләктереп уйынын уйнай торғайны. Таһылы етмәгәндәргә ныҡ итеп ҡамсы һуғалар, улары һуғылмаһ өсөн ҡаса, икенселәре һыбай кыуалап ҡитә, етә алмаһа, ҡамсы үзәренә эләгә.

Йәштәр араһында егет менән ҡыҙ һыбай кыуышып уйнай торғайны, кууып етә алмаған егеткә ҡыҙҙан ҡамсы тәтеүе, кыуып еткәне ҡыҙҙы үбергә һаҡлы булыуы – безҙән алда йәшәгән быуындарҙан калған ғәҙәт. Ибраһимға әкрәбә тейеш Өркиә исемле бер ҡыҙ тап шундай кыйыу ҡыҙыяр иҫәбенән ине. Ибраһимдың Аҡ ҡилең тип йөрөтөлгән ҡатыны был ярыштарҙа тамашасы буларак ҡатнаша торғайны. Зәки һуңынан ғына бының айышына төшөнә. Ярыштар ваҡытында ҡайһы Өркиәне кыуып етеп беләгәнән тотар за, әммә үпмәй инем, сөнки безҙең нәҫеләбеҙҙә ҡыҙҙы кеше күҙе алдында үбеп ғәҙәт булманы. Тамаша итеп тороусы өлкәндәр,

без үбер инек, һин дә үп, тип көлөшөрзәр, мине шаяртырзар ине. Кайһы вакыт Өркиә, мине кыуып етеп, атты камсылай торғайны. Ул сак Ак килен, “һызыр шул татарзы”, йәғни “камсы менән аркаһындағы тиреһен һызыра һук шул татарзың”, тип кыскырыр ине. Сөнки без татарзар өсөн башкорт, ә бөрийәндәр өсөн татар инек. Бөрийәндәрзә иһә урыны менән боронғо ғәзәттәр озақ йәшәп килде.

Каскынбайзарзың ғайләһендә кымыздың иң якшыһы эселер, көзөн иһә *Алағуян йылғаһы* Ағизелгә койған урында ызма тиелгән кышлауға күсенгәс, әсе бал эселер һәм бик күңелле бейеүзәр ойшторолор ине. Намаззы калдырыу юк. Рамазанда ураза тотмаған кешене күз алдына килтереүе лә кыйын. Ибраһимдың егеттәр һымак кыйыу әсәһе лә, катыны ла, мулла кыззаны булғанлыктан, укый-яза белеләр ине.

Зәки Вәлиди кола атына атланып, *Карағас йәйләүенә*, Ибраһим Каскынбайзарға килгән. Ибраһимға ни кәзәр тәрән һөйөү менән бәйлә булыуына берйылға һузылған айырылышыунан һуң аңлай. Юлда озақ вакыт Навоизың “Йөзө фәрештәнеке кеүек булған һәм кешеләр араһында тине булмаған бер егет күңелемдә әсир итте” мәғәнәһендә шиғирын исләп, яттан һөйләп барзым, тип яза Зәки Вәлиди. *Ғәлиәкбәр ауылы менән Яңы Мөсәт ауылы* уртаһында урынлашкан *Карағас йортонан* килгәс, Ибраһим, һарык һуып, дуһтарыбыззы сакырзы. Улар миңә йәштәш булһалар за, барыһы ла өйләнгән, әммә кис катындары янына кайтып китмәй, ошо бер йыл әсендә низәр күрәп, низәр укыуым хақында хәбәрзәрзә тыңлайзар ине. Тумыртка аулағанда, биләм карағанда һыбайлап таузарза йөрөп, төрлө йәйләүзәргә китеп кымыз әсәп, вакытыбыззы бик күңелле үткәрзек. *Нөгөш йылғаһында* сырак яктыһында һалдау менән төндә балык сәнскән сакта нык өшөнөм. Үпкәгә һыуык тейәп куймаһын тип курктым, йәйләүзе ташлап, арбаға ястыктар өстөнә ятып ауылға кайттым. Бер айға тиклем ауырып яттым. Ауырыу яткан килеш, китап күп укыным. Күземә көс төшөрөү сәбәплә күрәш булып калдым. Һуңырак та урманға кош ауларға барып, алыстан һасар күрәүемә тамам ыһандым, тип язған *Зәки Вәлиди* үз хәтирәләрендә.

Дамир Аллабирзин әзерләне.

Иске Собханғол ауылы менән Яңы Мөсәт ауылы араһындағы ер-һыу атамалары (Тикшер)

Билән тауы. Белорет районы Иске собханғол оло юлынан районға төшкән бейек булмаған таузы билән, тизәр. Шуға исеме Билән тауы.

Электросеть. Иске собханғол ауылын сығыу менән ул яклап Алағуян йылғаһы (озонлоғо 35 сакырым) уң яры яклап электростанция урыны биләп тора. Шуға ла тукталыш каршыһын Электросеть, тип ебәрәләр.

Туңмаған кисеү. Иске Собханғол ауылынан төньякка Алағуян йылғаһы һузыла. Тәүге кисеүзе шулай атайзар. Леспромхоз хезмәткәрзәренә күпселеге Яңы Мөсәт ауыл кешеләре булды. Шул осорза ағастан күпер нығыталар. Ә 1994 йылдарза Ғәлиәкбәр Иске Собханғол ауылы араһында юл төзөлә башлау менән күпер бетондан нығытылып эшләнелә. Әле лә халыкка хезмәт итә. Күпер астындағы һыу туңмай аға ла аға.

Бәхет шишмәһе. Был изге шишмә Бөрийән халкы яраткан урынға әйләнде. Иске Собханғолға алыста түгел, ни бары Яңы Мөсәткә айырылған юлдан 500 метр ғына. Шишмә һыуы таза, саф сылдырап ағып ята. Күперен яз йылға ағымы алып китә. Йылдан йылы күперен матур семәрләп эшләп куялар. Иске Собханғол халкы бында машиналары менән һыуға киләләр. Кесазнан – ял көндәрәнәсә йәштәр ЗАГС-тан һуң ошо шишмәгә килә, ни тигәндә лә бәхет теләргә генә кала.

Һабантуй яланы. Әлеге Һынап киткән Бәхет шишмәһенән Һуң ул яклап бәләкәй генә ике йылға араһында иркен, киң зур ялан күренә. Ошо урында яз сәсеүзән Һуң Һайын Бөрйән район Һабантуй ойошторола торғайны. Районға газ үткәс, Һабантуй Базал биҫтәһе аръяғындағы Арғызма яланына күсерелгән.

Ишдәүләт (Ябак) ауылы

Баймак районының Дубин ауылы һәм Баймакта алтын приискилары асылып урыс байзары ундағы башкорт халкын бушлай көсләп, куркытып прискаларза бушлай эшләргә кушалар. Баймак һәм Бөрйән башкорттары Бөрйән ырыуынан бит инде. Дубин һәм Баймак алтын приискиларынан касып Бөрйән яктарына килергә мәжбүр булалар. Бына шул касып килгән башкорттарзың береһе Ябак исемле кеше Ағизел йылғаһының уң як ярында, хәзерге Ябак ауылы урынына килеп тәү башлап урынлаша. Уның артынан башкалар килеп ауыл барлыкка килә. Ауылдың исеме лә тәү башлап килеп урынлашкан Ябак исемле кешенең исеме менән йөрөтөлә башлай. Безҙең шәжәрә буйынса минең иң тәүге олатай Ябак исеме менән башланып китә. Уның схемаһын күрһәтеп үтәм. Ябак - Ишбай - Ишмурза - Асылбай- Маһиян - Сәхиулла - Исмәғил .

Ишмурза Ишбаев 1812 йылдағы Ватан һуғышында катнашкан яугир. Ул үзе аты һәм коралдары менән һуғышҡа барып Францияның баш калаһы Парижды яулай за, иҫән-һау тыуған ауылына әйләнеп кайта. Һуғышта күрһәткән батырлыҡтары өсөн ике көмөш мизал менән наградланған була. Ишмурза олатайзың биш малайзары булған, шуларзың иң бәләкәйе Асылбай исемле.

Ябак ауылы ике урамдан тора ине (мин иҫ белгән йылдарза). Оло урам сана колай тауы яғында, бәләкәй урам Изел яғында. Бөтә ауылда 32 өй бар ине.

Ябак ауылынан Бөйөк Ватан һуғышында 24 кеше катнаша, шуларзың 10 кеше һуғышта еңеү яулап кайталар. 14 кеше һуғышта үлеп кала һәм хәбәрһез юғалалар.

Ябак ауылы эргәһендәге ер-һыу атамалары

Зәңгәртау. Санағолай тауының Ишдәүләт ауылына караған көньяк Һырты Зәңгәртау тип атала. Ул эре-эре зәңгәр төслө таштарзан торған. Әлеге вақытта ул Һырт транспорт юлы эшләү өсөн шартлатылып танымаҫлыҡ хәлгә килгән.

Һалауат тауы. Күсеу уйынан өскә күтәрелһән “Һалауат тауы” күренә. Яңыса уны “Курилка” тип тә йөрөтәләр. Иске аңлатмаһы нимәне аңлаткандыр, ә бына яңы атамаһы шунан ғибәрәт: кешеләр озон үзәктән тауға менеп еткәс, шул тау башында ултырып, тәмәке көйрәтеп, ял итер булғандар. Ул тау башынан уңға боролһаң, Өтек ауылына юл ята.

Санағолай тауы. Санағолай тауы ҡасаба тапқырында, Ағизелдең икенсе як ярында урынлашкан. Ул таузы хәзер Аэропорт тауы тип тә йөрөтәләр, сөнки таузың башында ысынлап та аэропорт урынлашкан. Һуғыш йылдарында ошо тау буйлап Һатыбал тигән малай үгез менән утын ташыған сакта, утын санаһы менән шул таузан ауа. Һатыбал үзе нык имгәнә – аяктары һына, тубығы сыға. Шунан башлап был таузы Санағолай тип йөрөтәләр. Һатыбал бабай Күлбаев әле иҫән. Ул Сибай калаһында йәшәй. Ғүмер буйы укытыусы булып эшләгән, хәзер хаклы ялда. [2]

Һандыкташ. Күсеу уйының һул яғынан бейек кенә тау күтәрелә. Уның башында зур-зур һандыкка окшаған өс таш ята. Изелдән ағып барғанда ла күренеп тора ул. Шул урынды “Һандыкташ” тип йөрөтәләр.

Ер шыуған. Изелдең боролоп Ишдәүләт ауылына йүнәлгән ерендә “Ершыуған” тип йөрөтөлгән кая-таш бар. Касандыр бик борон таузың был тапқырында ысынлап та ер (кая таш) шыуған булған. Әле лә был урынды танып була.

Капкаташ (Три брата). Ағизел йылғаһының ҡасабаны үтеп, Ябак ауылына ыңғайлаған ерендә ике зур һыу ташы ята. Капкаташ тип йөрөткәндәр уны, сөнки ул таштар һыу эсендә капка яһап яталар. Бик күптәрзең башына еткән был таштар. Элек, йөктәрзе һал менән ағызып ташыған сакта, һалсыларзың да тик шул капкаташ аша үтеп китә белгәндәрән генә һайлап алып булғандар, сөнки таштар һыу өстөнән күренеп тормай, килгән һалдарзы көслә ағым түңкәрә лә һала икән. Ошо быуат башында Әүжәндән тимер рудаһы тейәп килгән һал шунда һәләкәткә осрай. Һалды кыуған 3 бер туған егет шунда һәләк була. Шунан был тапқырзы кыуғынсылар русса “Трибрат” тип йөрөтә башлайзар. “Капкаташ” тигән атамаһы хәзер ололар хәтерендә генә тороп калған.

Күсеу уйы. Кисеүзе үтеп сығып, ҡасаба яғынан өскәрәк тауға күтәрелгән ерзәге үзәк Күсеу уйы тип атала. Ябак (Ишдәүләт) ауылы кешеләре йәйләүгә ошо юлдан күсер булғандар. Шунан тороп калған да инде был атама.

Һәлимә үзәге. Трибраттан түбәнерәк бер үзәк бар. Ул үзәкте “Һәлимә үзәге” тип йөрөтәләр. Борондан калған атама ул. Һәлимә (Хәлимә) тигән кеше бар вақытын шунда йөрөп үткәргән була. Шуға был үзәккә “Һәлимә үзәге” тигән исем бирелгән.

Таштуғай. Ағизел аша ятқан каршы туғай Таштуғай тип атала. Йыл һайын Изел ташкын һыуы менән был туғайға таштар алып килеп тултыра. Ысынлап та, Таштуғай эреле-ваклы таштарзан тора.

[1] Ишбаев Исмәғил Сәхиулла улы язмаларынан. Был язмала бер ниндәй зә архив материалдары кулланылманы.

[2] Әнисә Илһаметдин кызы Хәсәнова Оморзак Күлбаевтан 1992 йыл язып алған

Тимер ауыл биләмәһендәге ер-һыу атамалары

Тимер ауылы

Тимер – Бөйөн районуның иң боронго ауылдарының береһе – 1786-1790 йылдар араһында барлыкка килә, шулай ук 1834-1850 йылдарҙа Аралбай, Байғазы, Бикташ ауылына, Көлөбә йәйләүҙеренә, Бөһөндөбаш утарҙарына 1834 йыл үзҙеренәң асаба ерҙерен һаклап калыу максатында әуелдерелә, статус ала.

Тимер ауылы кыпсак ырыуының карағай тармағына карай. Ауыл йырҙарҙа данланған Ағизел буйында урынлашкан. Бөрөнорак уның ерҙерә бик киң булған. Кесе һәм Оло Нөгөш, Ағизел, Үзән, һәүәнәк, Бөһөндө йылғалары буйында йәйҙерен йәйләп, кыштарын кышлаган. Тимер ауылының урынлашкан ере, тәбиғәте бик матур, хозур. Уның Бейек-бейек тауҙары, каялары, киң матур сәскәлә туғайҙары һәр кемдә үзәнә тарта, арбай.

Карағай-кыпсак волосына караған Тимер ауылын хәзерге Әбйәлил районынан күсеп ултырғандар. Республикабыҙ Үзәк Хөкүмәт тарихи архивында 1816 йылда ауылдың кешеләре тураһындағы тулы мәғлүмәттә рәүиздә (урысһа ревизская сказка) Архив (231, 138-се биттәр) йорт йылда Моразым Байғускарөв, Ишкөл Калкаманов һәм уның улы Зиганша Хәлил ауылынан барщина хезмәтенә ебәрелә, 1815 йыл Кульчукбай һөйөндөкөв ғаиләһе өстәлә. Улар нәселе 1834 йыл Бикташ ауылына күсә, әлегә ваҡытта Кульчиковтар Исламбайҙа йәшәйҙәр. һығымтала, карағай-кыпсак волосына караған ауылдар Әбйәлил районынан күсеп, 11-се һәм 12-се йортто тәшкил иткән.

Ерҙерҙе казна, помещиктар һәм завод хужалары тартып ала һәм көтөүлектәр бик нык кәмей. Башкорттарға йәйләүгә күсөүҙе лә тыялар. Администрация хатта йәйләү урындарын ағыулауға тиклем барып етә.

Теләүғол Ялчин һуңынан Кунакбай Карабаев йорт старшиналары, зәүрәт-есаул Ғайса Тимеров, Изелбай Сүрәбаев, Есаул Аралбай Мөхәмәтов, Өмөткөл Ишмөхәмәтов, сотник (йорт йөз башы) Ишмөхәмәт Буранғолов, Байғазы Кунакбаевтар берҙәм, якшы эш итеү, асаба ерҙерҙе һаклау ниәтендә, тимерҙерҙең бер өлөшөн утарҙарға күсереп, ауыл статусын алыуға өлгәшкәндәр.

Ауылда Каһарман һәм Миңлебай Сирбаевтар, һатлык Күбәков 1806-1807 йылдарҙағы һуғышта, Мырзағол Өмөткужин, Юлдыбай Түләбаев, Акһазар Исәнгилдин Парижды алыуҙа катнашып, мизал алған, ә һағынбай Курамшин, Күсәрбай Котлогилдин, Ишбирҙе Кыуандөков, Баяс Күлсәрин, Нөгмән һикһәнбаев 1828 – 1829 йылдарҙағы рус-төрөк һуғышында катнаша.

1812 йылғы Ватан һуғышында үрәтник Дәүләткөл Кулакаев, Динмөхәмәт Бикташев, икешәр көмөш мизал менән бүләкләнгән, рядовой Тавлин, Истан Ишмөхәмәтов 1806-1807 йылдарҙа Пруссияла һәм Польшала французға каршы һуғыша. Динмөхәмәт Бикташевтың улдары Рәһим (1817 йылғы), Сөләймән (1831 йылғы), Ғилман (1833 йылғы), Бирғәле (1835 йылғы), Мөхәмәтхәниф (1839 йылғы), Бикташ Тойғоновтоң улы Юлмөхәмәт, уның улы Әбүсуфийән, Күжәхмәттең улы Ирғәле (1843 йылғы), Хажиәхмәттең улы Мөхәмәтғәли.

Тимер ауылы шәжәрәһенән Тимерҙең улы олоһо Ишкилдә (1748-1812 й.й.) уның улдары Ишбирҙе, Йәнбирҙе (1790 йылғылар – игезәктәр), Янабирҙе – 1787 йылғы, Баубәк (1804-1812 й.й.). Икенсе улы – зауряд-есаул Ғайса Тимеров – 1782 йылғы, кесе улы – Дәүләтбирҙе (1787-0841 й.й.). Дәүләтбирҙенәң улы Аллабирҙе – 1806 йылғы, уның улдары Шахморат – 1836 йылғы (Шакым араһы безгә, ошо Шахморат олатайҙан килә),

Шаһиморат – 1838 йылғы, Ғәләүәтдин – 1843 йылғы. Шаһимораттың улы Иблейәмин, уның улы Әхмәтзата, уның улы Әхмәтғәле, Әхмәтғәленәң улы Марат һ.б. Иблейәминдән кыҙҙары Йәнбикә, Мәрийәнбикә. Мәрийәнбикәнәң улы Сәлих Дәүләтбирҙин, Йәнбикәнәң улы Салауат, Әбүзәр, кызы Сәмәрә.

Ғәләүетдиндең улдары Нәжметдин, Ғәләмитдин, Хажнитдин, Ибраһим, Зекерия, кыздары Фәхерниса, Фәрхениса. Хажнитдиндың (1893 йылғы) улы Зиннәт, Уның улы (автор Д.З.Аллабирзин) һ.б. Шулай итеп, Тимер олатайҙан Ишкилдин, Дәүләтбирзин, Аллабирзин, Йәнбирзин, Исэнбирзин, Шахморатовтар һ.б. таралған.

Тимер халкының аралары:

Шакым – Тимер карттың заттары булған;

Һәйетбайҙар – Бикмөхәмәтовтар, Арысланғужиндар, Балапановтар (кыш өстөнән тары сәскәнгә әйткәндәр, Һәйеткол карттан калған);

Кышык – Алтынбаев, Күсәпколов, Акназаровтар (улар бергә-бергә кушылып ярҙам итешеп йәшәгәндәр);

Бәзмән – Мырзағоловтарға әйткәндәр (һәр нәмәне, әйберҙе үлсәгәндән килеп сыккан);

Бохмаштар – Яубасаров, Үлмәсбаев, Колдобаевтар (йыуаш, әз һөйләп, боҫоңкорап йәшәгәндәр), ер-һыу атаманы Бохмаш яғынан күсеп килгәндәр, Бохмаш туғайы ла бар;

Һармак – Исхаков, Дауытовтар (тау төшкәндә аттың үзенә тышау һалып төшкәндәр, ялан яғынан күрәһең күсеп килгәндәр);

Козғон – Бәзәмшиндар (Бәзәмшиндарҙың өләсәһе Белорет ауылы Акбалсыҡ тигән ауылдан килең булып төшкән, ауылдың икенсе төрлө исеме Козғон, ырыуы Катай). Яуабы үзе үк әйтте тора. Улар һунарсылар, күрәһең. Биргәле ағайға: “Үмереңдә нисә айыу алдығыҙ?” тигән һорауға ла 125 тип кенә яуап бирә;

Ишһара – Алтыншин, Баймырзин (үз яуабы үзгәләр, моғайын);

Яманһары – Нәзәршин, Яманғолов (сей һары булғандарҙыр инде).

Ара, әлбиттә, туғандарҙы айырыу өсөн дә кәрәктер, сөнһи әүәл атай исеме фамилияға күскән. Уларҙы ололар әйтеүҙеренән яҙып алынды, үпкәләмәһтәр моғайын, был һүзҙәргә өһтәүҙәр зә барҙыр әле.

1834 йылда Тимер ауылында ир-ат заты 305, ә катын-кыҙ заты 259, барыһы 664 кеше була. Был йылдар урыһтар тарафынан башһорт ерҙерен талауһыларҙың көслөк, алдау, һатып алыу юлы менән эһ итеүҙе дауам иткән. Янау, куркытыу юлы менән башһорттарҙы ошо бөлдөргөс алыһ – бирешкә күндөргәндәр. “Артык” биләгән ер майҙандарын тартып алдырмау махсатында, ерҙерен һаклап Тимер халкы ла урыһтарҙың төбөктә колониялаһтырыуға тырышыуы арһаһында төрлө ауылдар – Аралбай, Биктаһ – барлыкһа килтергән.

Тимерзә 1850 йылда ир-ат затынан 162, катын-кыҙ затынан 149 кеше, барыһы 311 кеше йәһәгән. Был йылдарҙа Байғазы ауылына 102 ир-ат, 85 катын-кыҙ күсеп ауыл барлыкһа килтергән.

1859 йыл – 368, ә 1920 йылда – 453 кеше йәһәгән. Элекке утарҙың береһе – Аралбай ауылы есуал Аралбай Мөхәмәтовтың иһемен йөрөткән. Ауылға 1834 йылда 20 йорт айырыла. Теләүғол Ялһин, Уның улдары, зәүрәт – есуал Изелбай Сураевтар – туғандары, Үзәнбай Мөхәмәтдинов – улдары, Ғөбәйзулла Айытһолов, Аралбайҙың улдарынан Сәйфетдинов, Теләүбаев, Үзәнбаев, Кондозбаевтар, йәмғеһе 100 кеше рәүиздә төркәлгән. Аралбайҙың атаһы Мөхәмәт Заһитов (1728 – 1816 й.й.) 88 кеше йәһтә төп ауылда – Тимерзә ерләнгән.

1920 йылға кеше һаны кәмей, сөнһи 1-се бөтә донъя һуғышы, граждандар һуғышы, аслык йылдары сәбәпле 33 өйзә 162 кеше кала.

Аралбай Мөхәмәтовтарҙың шәжәрәһенән Сәйетһатал улдары Заһит улы Мөхәмәт, Мөхәмәттең улдары Сәйетһатал, Теләүғол, Аралбай, Үзәнбай, Кондозбай. Сәйетһаталдың улы Иһдәүләт, Байһорат, Мырзабулат, Иһһорат, Аралбайҙың улдары Шәмсетдин (27 йәһтә 1850

йылда үлгән) улы Мутал, улдары Абрахман,Әбделйән, Әбделгәлим, кыззаны Шәмсисәмәрә, Шәсиямал, Хәбиямал. Аралбайның икенсе улы Хәйретдин – улы Ғәйнәтдин (1844 йылғы), Зәйнәтдин (1850 йылғы). Өсөнсө улы Мөхәмәтдин - улдары Әбделшәрифйән (1845 йылғы) , Әбделхәйер (1847 йылғы). Үзәнбайның улы – Дәүләткилде улы Шамғол – улдары Ибраһим, Фазылетдин. Кондозбайның улы Дәүләтсура Кондозбаев – улдары Бүләкбай, Үлмәсбай, Айытулла, Хисмәтулла һ.б., икенсе улы Шәрәфәтдиндән – Исламбай, Хисаметдиндән – Курбанбай һ.б..

Ауылда мәктәп, магазин, мәсеттә була. Ауыл 1975-1980 йылдарга таркала, алдагы йылдарга Мишәргә, Тимер ауылына, район үзәгенә күсәләр.

1816 йылда Тимерзә Байғазы Кунакбаевтың бер туғандары Әбделғазы, Бикмөхәмәт, Килмөхәмәт, уның улдары йәшәй. Байғазының улы Алмағол – улы Тәңребирзә (1844 йылғы), Шаһимырзан (1833-1839 й.й.), Шаһигәрәй (1834-1837 й.й.), икенсе улы Ишмырзанан (1803 йылғы) Хөбитдин (1831 йылғы), Ғәйнәтдин (1833 йылғы), Каһарман, Ибраһим. Өсөнсө улы Шәрәфәтдин улы Зәйнәтдин (1835 йылғы), Баһауәтдин (1831 йылғы), Мөхәмәтдин (1846 йылғы), Рысқол (1842 йылғы). Бикмөхәмәт Кунакбаевтың улынан Килдеғолов, Ишқолов, Исламғолов, Юнысов, Юлдыбаевтар. Килмөхәмәттән – Шамғоловтар һ. б. тарала.

Тимерзәр Оло Нөгөш йылғаһы буйында Бикташ ауылына 1834 йылда нигез һалалар. Уны 76 йәшлек Бикташ Тойғонов нигезләй. Улдары Динмөхәмәт, Күжәхмәт, Хажияхмәт тә шунда йәшәй. Ауылда 1834 йылда 117 кеше, 1859 йылда – 124, 1920 йылда 185 кеше, 1960 йылдардан һуң таркала башлаған.

Бикташ янында Кысык, Көләбә, Ураһай, Караһөбә утарзаны барлыкка килә. Һуңғы йылдарга Мырзағолов, Ибраһимов, Хәйбуллин, Кәримовтар йәшәй, һәм улар Исламбай ауылына күсеп ултыралар. Бикташтан Исламбай ауылына Кульчиков, Өзәлбаев, Үтәғоловтар, Брәтәк ауылына Хөсәйенов, Байморатов, Юлмөхәмәтов, Йәһүзиндар һ.б. күсеп ултырғандар. Ғәлиәкбәр ауылына ла Байморатов, Үтәғолов, Һөйөндөкөв, Кульчиков, Котлоғужин, Түрәбәков, Бикмөхәмәтов, Хөсәйенов, Кунакбаев, Килдеғолов, Тойғонов, Бикташевтар йәшәгән ир-ат затынан 59, катын-кыз затынан 53 кеше иҫәпләнгән. Һуғыш йылдары Стәрләгә төп юлдар Бикташ аша булған.

Тимерзәр Ағизел, Оло һәм Кесе Нөгөш һыуын һыулаған, йәйләүзәр булдырған, мал көткән. Ауылдарга төп шөгөл – малсылык булған. Игенселек өсөн уңайлы ерзәр зә булмаған, һәм климат каршылыктарынан иген аз сәселгән. Шуға күрә күбәһенсә ағас эше, күмер яндырыу, дөгет кайнатыу, аусылык, умартасылык менән көн күрә.

Ер-һыу атаманы ла Тимер кешеләренә исеменән калған- Калкаман, Баймырза, Калмакай, Үзән, Бакқол, Бохмаш, Яңыл аралы, Карағол, Локман соқоро, Йәнсалай козоғо һ.б. [1].

Аралар атамалары

Биреләр араны. Олатай карт Бабсақ бей – Кыпсақ ырыуының батыры. Уның улы Күсәк бей. Күсәк бейзән тыуған Тимер карт булған. Тимер карттан тыуған Калкаман, Калкамандан тыуған Түрмән карт.

Бер вакыт Түрмән һунарға сығып китә. Бер тау төшкәс тә һыңар саңғы эзе күрә. Артынан бара был, абайлап карай. Был заттың аяғы икәү булып сыға, ә ул үзе бире затынан икән. Бирене бастырып килеп етә, теге бире болан һуып торған була. Куркышынан боландың яртыһын Түрмәнгә бүлеп бирә был.

Көн кисәйеп (кисләп китә). Карағай ботағын яғалар за былар ошонда кисләргә (йокларға) булалар. Түрмән ит бешереп ашай. Йокларға яталар. Бире тимер шеште утка һала. Бире

һорай: “Түрмән, һин калайтып йоклайһың?”- ти. Түрмән әйтә: “Мин тыш- тыш итеп йоклайым, ә үзең нисек йоклайһың?”-ти. Мин йоклағанда ауызымдан ут сәсрәп, оскондар борзап тора,”- тигән икән Бире.

Бире йоклап киткәс, Түрмән үзенең урынына бер сөрөк кийкә (кискә) килтереп һала ла Биренең йоклауын күзәтә. Бире һикереп тора ла:

- Түрмән ағай, “тыш” итә, тимер шешем “пыш” итә, - тип һамаклай-һамаклай, сөрөк кийкәне бешекләй. Шул сак Түрмән Бирене атып ебәрә. Ул яралана һәм тау тишегенә инеп китә. Түрмән кырк косак сыра әзерләй зә уның артынан инә. Тау тишегендә өс кызы менән бер әбей ултыра икән. Әбей Түрмәндән: “Һин нишләп килдең, һиндәй һөнәрең бар?”- тип һораған. “Мин ауырыу кешеләрзә йүнәлтәм,” – тигән Түрмән. Әбей Түрмәнгә: “Ат башындай алтын бирермен, миңең ирем ауырый, шуны дауала” – тигән.

- “Миңә өс кызындың беренән бирһең, шәбәйтәм,”- тигән Түрмән. Әбей риза булған. “Минәң дауам килешер булһа, ул акырыр за бакырыр, ә һез камасаулап йөрөмәгез,” – тигән Түрмән. Түрмән Бирене сәнселәп-бешкеләп үлтерә. “Ул талып йоклай, өс көһөз карамағыз,” ти зә был, кыззареһның беренән үзе менән алып сығып китә.

Түрмән шул үзе алып кайтқан Бире кызы менән озак кына ғүмер итә. Шул катындан тығыз ул тыуа. Тимер ауылында йәшәгән кешеләр ана шул Бире нәсәбенән йәйелгәндәр. Шуға Тимерзә йәшәүселәрзә биреләр тип йөрөтәләр. [2]

Юламан. Ен – пәрәйзең артынан кыуа, саңғы менән йәнлекте бүлеп ултырған быһыһы Юламанға: быһыһы миңә, ти икән. Минәң исемде кайзан белә икән, аптырауға төшә. Йоклайзар. Тимер шеште кыззыра һала пәрәй.. юламан түмәр һала. Юламан ағай беш – беш, ти һалып сәнсеһ ебәрә. Йәшеренеп, күзәтеп торған Юламан мылтығы менән атып ебәрә. Пәрәй һыңар саңғыһын ала һалып каса. Мәмерйәгә инә был. Артынан Юламан да юллана. Мәмерйә аска төшкәндән төшә бара, төпкә якынлаша: һи күзе менән күрһен бер катын бала бәүетә, эргәһендә ире быһың. Күп тә уйлап тормай Юламан ирен үлтереп катыһның алып кайта. Катыһның имсәге һалыһып үк тора, катын имсәген аркаһына һалып каса башлай. Шулай юламандар тимер заттарынан сыккандар. Тимерзән Мәндәһол ауылына күсә, унан Ямаш ауылына, һуңынан Ғәлиәкбәргә күсеп ултырғандар. [1]

Тау-таштар, каялар

Тимер ауылы ерендә һәр таш тарих һөйләй. Таузар, таштар, каялар-тыуған табигәттәң илаһи матурлығы ла. Һиндәй генә уй-кисерештәр тыузырмай кеше күңелендә ана шул таузарға менеп басыузары.

Окоп таузары. Граждандар һуғышы осоронда Тимер ауылында ла каты алыштар була. Ауыл эргәһендә, Ағизел йылғаһы арьяғында, тау башында окоптар төзөлгән булған. Баймырзина Ғәлимә инәй һөйләүе буйынса, был окоптар кызылдарзыкы булған. 50-80-се йылдар осоронда был урындан бик күп патрондар, хатта винтовка - штык табылған. Окоптар булған таузы халык окоп таузары тип атай.

Аласыкташ. Тимер ауылыһның үр яғында Ағизел йылғаһында бик зур ясы таш бар. Ул йылға эсендә аласыктай булып ята. Йәй көндәрәндә бала - сағалар за, йәштәр зә, ололар за шул тирәлә ял итәләр, һыу инәләр.

Сыбарайғыр. Ауыл халкы йылкысылык менән шөгөлләнгәс бик күп ер-һыу атамалары ат исемдәрән йөрөтә. Ауыл эргәһендәге каяны Сыбарайғыр йөрөтәләр. Оло кешеләр һөйләүенсә йәйге эсә көндәрҙең береһендә бер кеше сыбар айғыры менән сабып килеп ошо каянан оскан тизәр. Сыбар айғыр оскан каяға уның исемемен биргәндәр.

Һыйыр шыуған. 1925 йылда бер бейек таузан Баймырзин Хажи тигән кешенең һыйыры каянан шыуған. Шунан алып был таузы “Һыйыр шыуған” тип атайҙар.

Йәйен ташы. Баймырзин Өзөһәм балыксылык менән шөгөлләнергә яраткан. 1930 йылда бер зур таш эргәһенән йәйен тоткан. Шул ташты хәҙер зә йәйен ташы тип атайҙар. 1938 йылда Баймырзин Өзөһәм ялған ошак буйынса репрессияға әлэгә һәм хәбәрһез юғала.

Костёр тауы. 1950 йылдан алып был тауза укыусыларҙы пионерға алып костёр яккандар. Сбор үткәргәндә төрлө ярыштар үткәргәндәр. 1992 йылда пионер ойошмаһы бөтөрөлгәс костёр яғыу туктатыла, ләкин атаманы бөгөнгө көнгә тиклем тороп кала.

Кәһәрмән тауы. Тимер ауылына төшкән юлдың ике яғындағы тауҙарҙың - береһе Актау, үргеһе Каратау тип атала. Шул тауҙарҙың кайһы бер урындарының үз исеме бар. Аллабирзин Кәһәрмән тракторист булып эшләгән сағында ирҙәр менән бәхәсләшеп Актауға тракторы менән менгән. Нык текә булғанлыктан алды менән менә алмаған (двигатель май ала алмай икән) һәм арты менән тауға менеп етеп кире төшкән. Актауҙың шул ерен “Кәһәрмән тауы” тип әйтәләр. [1]

Үмәр тауы. Үр якта ла Кәҙерғолов Ғүмәр ағай тракторы менән үз тапкырынан тау башындағы яланға эшкә тура сығып йөрөгән юл. Уныһын Үмәр тауы, ә мәсет тәңгәләндәһен Мәсет тауы тип йөрөтәләр. [1]

Карағол, Карағол каяһы, Карағол мәмерйәһе, Карағол күпере. Тимер карттың малы бик күп булған. Уның улы Карағол Тимеровтын да мал көтөү урыны йәйләүе була. Ауылдың көньяғында ике сакрым алыслыкта изел арыяғында урынлашкан туғай исеме. Тимер карт мал көтөү уңайлыҡтарынан сығып йәйләүҙәр булдырған. Ағизел йылғаһын сыккан кисеүҙе Карағол кисеүе, һул яклап ауылдан ук күренеп торған тигез бейек каяны Карағол каяһы, ундағы мәмерйәләргә лә Карағол мәмерйәһе тип йөрөтәләр. Колхоз осоро мал күбәйеү сәбәпле бында куралар, колхозсыларға йәшәр өйҙәр булдырылып ферма булдырылды. Асмалы күпер һалынды. [1]

Йылға-шишмәләр, козоктар

Бөһөндө йылғаһы. Территорияла казак теленән ингән атамалар за осрай. Мәсәлән, Бөһөндө йылғаһы, Яугилде тауы, Касуй (Каскын уяһы) кеүек топонимдар казак һәм башка халыҡтарҙың башҡорттар төйөгөнә яһаған яу эземтәһе булып тороп калғандар. “Бөһөндө” исемле йылға атаманы казак телендәге “босу” һүҙе менән тоташа. Босу - “Покидать насиженное место”, “Разбежаться” төшөмсәһен бирә. Баскын – беженец (башҡортса “касаҡ, каскын”). Яузан касып барыусылар ике яғы ла куйы әрәмәлектәр, тауҙар менән уратып алынған йылға буйына килеп урынлашалар. Ана шул яузан бөһөп (босоп) калған халыҡтар был йылғаға “Бөһөндө” исеме биргәндәр. Шул ук исем менән йөрөтөлгән тау за, арка ла бар. Яугилде тауы, Касуй (Каскындар уяһы), Бөһөндө йылғаһы Тимер ауылынан ике-өс сакрым түбәнәндә Ағизелгә коя. Был атамалар бер тирәләгә (бер-береһенә яҡын) ер-һыу исемдәре тороп калыуы, һис шикһез, казак яуы ваҡытынан тороп калған булыуына ышаныс тыузыра. [3]

Йәнсалай козого. Йәй көндәре бесәнселәр, ураксылар барыһы ла яланда эштә була. Аркала (тау башында) бесән сабыуы иң зур кыйынлыҡтар тыузырған. Халыҡ тау башында йылға булмау сәбәпле, бәләкәй генә бысраҡ бер күлдән һыу алып йөрөгән. Был күлдә “Яхъя күле” тип атағандар, аттар за ошо күлдән һыу эсеп йөрөгән булған. 1963 йылда Колдобаев Салахетдин

менән Баймырзин Йәнғәле исемле кешеләр козок казырға (Иске Монасип ауылы менән Тимер ауылы сигендә) булғандар. Бәхеткә күрәлер инде козоктан һыу сыккан, халыкка оло шатлык бүләк иткән. Азак был козокто Йәнсалай козоґо тип йөрөтәләр.

Фәтхулла козоґо. Фәтхулла исемле карттың һыуһыз ерзә сабынлығы бар. Сәй кайнатып эсеу һәм атын һуғарыу өсөн тирә-яғы әрәмә менән уратып алынған уйһыу урындан козок каза. Яз көнө генә аккан уйһыулык үзенә сабынының астында ғына. Һыуға барып өсөн 500 метр аскараҡ Сукрактыға төшөргә кәрәк. Үз сабынлығы янындағы һыу якында, ат эсереүгә уңайлыла. Был козокто Фәтхулла козоґо тип йөрөтәләр. Алтынбаев Фәтхулла бабай ғүмер буйы урман карауылсыһы булды. Бөйөк Ватан һуғышында батырзарса көрөшкән. Тәбиғәттә кыйырһытыуға юл куйманы. [8]

Ялан-туғайзар, сабынлыктар

Яззауар һәм Кәмәше. Яз көндәре, апрель урталарында ук, ауыл халкы малдары менән Калкаман мәмерйәһе астындағы язлауға күсер булған. Ә язлау туғайына барып өсөн Ағизел йылғаһын ике тапкыр аша сығырға кәрәк. Яландың “Яззауар” тигән исеме ошо ваҡыттан калған. Ул яландан һуң “Йүкәле туғай” килә. Ә “Йүкәле туғай” зан һуң ауылға табан тағы бер кисеү аша сығырға кәрәк. Был кисеүҙе “Кәмә сығышы” тип атағандар. Сөнки, йылғаның башка урындары ташкын ваҡытында бик көслө аккан, ә был урын тәрән, ләкин тонок булған.

Яззауар. Мал азығы наҡыс булыу сәбәпле борон-борондан башкорттар малдарын иртә язлатырға алып барып булғандар. Кайһы бер малдары ишле булған ғайләләр апрель баштарында ук малдары менән Калкаман мәмерйәһе астындағы туғайза Яззауар туғайы тип, ә тауын Яззауар тауы тип йөрөтәләр. Был туғайға йәй көндәре ауылдың үрге осонан Изелде ике тапкыр кистереп һыу буйлап барып була. Ошо урынды иртәнән алып кискә тиклем қояш үзенә нурзаны менән қойондора. Тау бите һәм туғай қарзан тиз әрселә, үлән иртә қалқа, малдар тиз туйына. Хәзерге көндәрзә лә ауыл халкы йылкы малдарын иртә яззан шунда ебәрәләр.

Кәмәше. Яз көндәре Ағизел ярзан-ярға таша. Ямғыр күп яуған осорза йәй һәм көз көндәре кисеүҙән Изел аша Йүкәле туғайға сығып булмай. Язғы сәсеү ваҡытында һәм бесән әзерләү осоронда сабынлыктары Изел арьяғында йәки Үзән буйында булған кешеләр һыу арьяғына тик кәмә менән сығырға мәжбүр булалар. Зыярат эргәһендәге қая төбөнән Йүкәлегә сыккан урынды кәмә сығышы тигәндәр. Сөнки башка урындар ташкын ваҡытында көслө аға. Ә был урын тәрән һәм тонок. Кәмә сығышы – “Кәмәше” тип йөрөтәлә. [5]

Кыйрат.

Калмакай яланы һәм йылғаһы. Безҙең яқта йәшәүсе халыкка дала яғында йәшәүсе қазак, қырғыз, монғол, қалмық, үзбәк һәм башка қәбиләләрҙең һөжүме булып торған. Башкорттар йәшәгән Көнъяк Урал бай тәбиғәте менән борон-борондан күрше қәбиләләрҙең иғтибарынүзәнә йәлеп итеп тартып қилгән. Тулы һыулы йылғалары, сәскәле қиң туғайзары һалкын булмаған континенталь климаты мал көтөүсе қәбиләләрҙе қызыкһындырған. Қалын урмандары, бейек таузары, тау үзәндәре қыйыу һунарсыларҙы үзәнә сақырған. Көнъяк Уралда ситтән қилеүсе қәбиләләр күп булған. Вак қәбиләләр, башкорттар менән аралашып, улар менән һуғышып қиткәндәр, ә зурзары башкорт қәбиләләре менән озайлы һуғыштар алып барғандар. Ошо ваҡыттан башлап башкорттар быуаттар буйына үз иленә азатлығы, тыныслығы өсөн көрәшеп қилгәндәр. Улар қайһы ваҡытта урындағы халықтың мал – тыуарзарын һәм қатын – қыззарын қыуып алып қиткәндәр.

Кайһы бер сапкынсы қәбиләләрҙең исемдәрен урындағы ер-һыу атамаларына бирелгән. Тимер карт үзәнә ерзә теләгәнәң алған. Бер осо Брәтәк Оло Нөгөш яғында булһа икенсе осо Иске Тарауыл яғында булған. Ауылдың урта өлөшөнән Изелде аша сығып, текә таузы менһәң,

Калмакай яланы бар. Ул ерзэ башта кырзан күсеп килгән калмыктар йәшәгән. Тимер карт ерзэ тартып алғас, икенсе якка күсеп китәләр. Ана шул вақыттан алып был яланды Калмакай тип йөрөтәләр. Калмакай исеме астында йылға ла бар. [4]

Яңыл аралы һәм “Сыбарайғыр”. Элек Тимер карттың Яңылбикә исемле оҫта йырсы, бейеүсе бер килене булған. Яңылбикә төрлө ярыштарза, йыйындарза гел беренселекте алған. Бик көслө, кыйыу катын ат ярыштарында ла ал бирмәгән. Бер вақыт язғы ташкын вақытында, Яңылбикә үзенә ярыштарза ал бирмәгән аты менән изел аша сығыуға бәхәсләшкән. “Әгәр ошо һыузы сыбар айғырым менән йөзөп сыға алмаһам исемем Яңылбикә булмаһын!” – тип һыбай һыуға төшкән. Изел уртаһында ат һөрлөгөп, икеһе лә ағып киткән. Йәй көнө Изел буйындағы бер ауылда кәүзәһен тапкандар.

Шул аралды “Яңыл аралы” тип атай башлағандар. Тимер ауылы менән Яһнары ауылдары – араһында, Изелдең уң як ярында, “Темәк” тапкырында урынлашкан был арал. Элегерәк Тимер ауылы кешеләре боззан ат менән барғанда шул арал эргәһенән үтеп йөрөгәндәр. Ат һөрлөгөп ағып киткән кисеүзе әле лә **“Сыбарайғыр”** тип йөрөтәләр. “Сыбар айғыр” ауылдың көньяғында урынлашкан.

Ырым сабыны. Ырым сабыны тигән ер тәүзә Исхаков Рамазан бабайзың таза, матур, куйы ағаслы сабынлығы булған. Ауылға кайтып килгән кешеләр шунда ял итеп ала торған булғандар. Һуңынан ул ерзә, колхоз яландарын киңәйтеү максатында, ағастарын кыркып кола яланға әйләндергәндәр. Халык телендә ул ер әле лә “Ырым сабыны” тип йөрөтөлә. (Рамазан исемен кысқартып Ырым тип әйтәләр). Тәрәнуйға төшкән ерзә лә Әсмә инәй юлдың ике яғында ла бесән әзерләгән. Ул ерзә Әсмә кабағы тизәр.

Сәхи сабыны. Яубаһаров Сәхи Бөйөк Ватан һуғышында катнашкан. Хәрби батырлыктары өсөн бик күп мизалдарға лайык булған. Тормош иптәше Бәзәғол инәй менән 5 бала тәрбиәләп үстергәндәр. Бәзәғол инәйҙең ата-әсәһе репрессия эләгеп, Себергә ебәреләләр, унда шахтала эшләп, һуғыш бөткәс кенә тыуған яктарына әйләнеп кайталар. Сәхи бабай ауылдан алыс булмаған ерзә йәй һайын бесән сапкан. Шул тәбиғәттең матур урынын Сәхи сабыны тип атайҙар. Сәхи Яубаһаров 1963 йылда, һуғыштан алған яралары төзәлмәү сәбәпле, үлеп кала.

Айыуаткан. Үзән йылғаһы буйындағы иң зур яландарзың береһен Айыуаткан тип атайҙар. XX быуат башында бер кешене старшина итеп куялар, ләкин ул быға риза булмай. Үзән буйына китеп шунда йәшәгән. Һунарысылыҡ менән шөгөлләнгән. Айыу аткан яланға Айыуаткан тип исем бирәләр.

Исмәғил яланы. Тимер ауылы халкы бесәнгә, йәйләүгә бөтә ғаиләһе менән йөрөгән. Үзән буйында бесән вақытында бер катындың бәпәйе тыуа. Уға Исмәғил исем бирәләр. Яланға ла халык был исемде куша.

Тарихи атамалар, тарихи урындар

Бохмаш утары. Бохмаштар (ара) – Бохмаш яланында йәйләгәндәр, озак үз ерзәрен үз-ара килешеп һарт ауылына калдырғандар. Утарзың нигеҙ урындары әле лә беләнә. Йәнһөйәр карттың улы Яубаһар (1764 йылғы), Үлмәсбай (Яубаһаров, Үлмәсбаевтар нәселе), ике туғаны Кинйәғол Тимеров, Байғужа Теләүбаев, Бикташ Тойғоновтың аралары төйәкләгән утар булған. [1]

Иске Аралбай (Күсмәс төбө). Тимер ауылынан 2 сақырым түбән көньякта Боһондо йылғаһы тамағына Аралбаевтар күсенен ултырғандар. Улар за зур ғына ауыл барлыкка килтерә. Күсмәс ултырышындағы өй урындары әле лә беләнә. Ауыл булғанлығын тирәсләктәр зә дәлилдәй. Был

турала тау битләүендәге утарзың үз зыяраты ла тарихи вакифаны һөйләй. Үкенескә каршы, заманында бик зур булган рәүәхтәр йорто, уның калкып сығып торған ғәрәп телендә язылган таштары ергә һендә, мал һукмағына әйләнде, юкка сыкты. Ер-һыу атамаларында ла сағылыш тапкан был изге урын халык хәтерендә Күсмәс төбә булып калды. Боһондо йылғаһынын тамағы ла тап ошо ерзә урынлашкан. Утар халкы яңы утарға Боһондо башына күскәнгә шулай Күсмәс төбә тип аталалыр. [1].

1816 йылда Боһондо тамағы - Иске Аралбай утарында Мөхәмәт Заһитов (88 йәш), катыны Илбикә (80 йәш) йәшәй. Мөхәмәт Заһитов үлгәс, уны Тимергә килтереп ерләйзәр. Улы Сәйетбаталға был вакытта - 22, уның катыны Илсебикәгә - 25, улдары Ишдәүләткә 2 йәш була. Теләүбай Мөхәмәтовка 53 йәш була. (Уның улдары - Ғәле, Әхтәм). Азак Аралбаевтар, Кондозбаевтар, Сәйетбаталовтар, Мөхәмәтовтар нәселе тарала. Есаул Аралбай Мөхәмәтовка был вакытта — 42, уның катыны Көнһолтанға 45 йәш була. Уларзың улдары - Шәмсетдин, Сәйфетдин, Үзәнбай. Үзәнбай Мөхәмәтовка — 42, катыны Муллаһолтанға 44 йәш була (уларзың улдары - Дәүләткилде, Йәләлетдин, кызы - Зөлхизә). Уларзан Үзәнбаевтар, Мөхәмәтовтар нәселе тарала. Кондозбай Мөхәмәтовка - 37, катыны Котлобикәгә - 34, улдары Дәүләтсураға - 15, Шәрәфетдингә - 11, Хисаметдин 8 йәш була. 1816 йылғы рәүиздә үрзә язылган халык Тимер ауылында исәпләнә. [1]

Карағол. Тимер карттың малдары бик ишәйеп китә. Ул малдарын көтөү өсөн Ағизел аръяғын биләгән. Тимер карттың улы Карағол малдарға куралар төзөтөп, малды шунда тоткан. Шул туғайзы Карағол, тауын – Карағол тауы һәм Һырты, каяһын – Карағол каяһы тип йөрөтә башлайзәр. [1]

Тәрәнуй. Ауылға төшкән юл ике тау араһынан һалынған. Элек ауыл ойошторола башлағас, юл һалынғанға тиклем, ошо үзәктә бер һыйыр казаға юлығып, үлөп яткан. Күп балалы ғаиләнең күз терәп торған берзән-бер һыйыры булғас, хужабикә малын эзләп тапкандан һуң бик нык кайғырған, тәрән уйға калған, Азак ошо үзәк аша ауылға юл һалғандар һәм “Тәрәнуй” тип йөрөтә башлағандар.

Шүрәле уй. Элек аттар өйөр-өйөр булып йөрөр булған. Бер вакыт өйөргә бер ат көн һайын кара тиргә батып кайта башлаган. Был хәл көндә кабатланғас, халык аптырауға калған. Күмәкләшеп һөйләшеп, аттың Һыртына сайыр һылап ебәргәндәр. Теге ат кисен башка аттарзан калып, арттарак кайткан. Ат өстөндә бер шүрәле катыны ултырып килгән. Ул, ат Һыртына Һыланған сайырға йәбешеп, аттан төшә алмаған. “Нисек тә үзе ыскынып китер әле”, - тип уйлаган халык. Бер нисә көн үтеп киткән, шүрәле илай башлаган. Уның янына килгән кешеләр, шүрәлене күргәндәр зә: “Әй, бисаракайдың йәш балаһы калған икән, ебәргә кәрәк, гонаһы булып,” – тигән фекергә килгәндәр. Был һүзәрзе ишеткәс шүрәле катын сәпәкәйзәр һуғып, кыуанған. Май һөртөп, кәрәсинләп был катынды төшөрөп ебәргәндәр. “Кайһы якка китер икән?!” – тип кызыкһынып карап торғандар. Шүрәле Ағизел йылғаһы аша сығып, туп-тура үзәк (уя) буйлап тау башына сығып киткән. Шул уяны “Шүрәле уй” тип йөрөтә башлагандар. Вакыт үтеү менән шүрәле һүзе онотолоп “Шәрәле уй” исеме калған. Кышкы, язғы кар-һыузары, йәйге, көзгө көслө ямғырзар ошо уянан шәрә булып ағып ята, уяның ысын исеме “Шүрәле уй” Ағизел йылғаһы ағымының һул як ярында урынлышкан. [10]

Яңыл аралы (1 вариант). Элек Тимер карттың Яңылбикә исемле оҫта йырсы, бейеүсә бер килене булған. Яңылбикә төрлө ярыштарза, йыйындарза гел беренселекте алған. Бик көслө, кыйыу катын ат ярыштарында ла ал бирмәгән. Бер вакыт язғы ташкын вакытында, Яңылбикә үзенә ярыштарза ал бирмәгән аты менән изел аша сығыуға бәхәсләшкән. “Өгәр ошо һыузы сыбар айғырым менән йөзөп сыға алмаһам исемем Яңылбикә булмаһын!” – тип һыбай һыуға төшкән. Изел уртаһында ат һөрлөгөп, икеһе лә ағып киткән. Йәй көнө Изел буйындағы бер ауылда кәүзәһен тапкандар. Шул аралды “Яңыл аралы” тип атай башлагандар. Тимер ауылы менән Янһары ауылдары – араһында, Изелдең уң як ярында, “Темәк” тапкырында урынлашкан был арал. Элегерәк Тимер ауылы кешеләре боззан ат менән барғанда шул арал эргәһенән үтеп йөрөгәндәр. Ат һөрлөгөп ағып киткән кисеүзе әле лә “Сыбар айғыр” тип йөрөтәләр. Сыбар айғыр” ауылдың көньяғында урынлашкан. [6]

Яңыл аралы (2 вариант). Борон башкорт халкы йәйләүзән йәйләүгә күсеп йөрөр булған. Калмакай йәйләүендә ятканда Яңылбикә исемле әбейзәрзең бер өйөр йылкылары юғала. Карты бер нисә көн буйына эзләп таба алмағас, Яңылбикә әбей, өйөр айғырын менеп, йылкыларзы эзләй китә. Әбей атта бик оҫта йөрөй белгән була. Ул йылкыларзың юлын юллап Оһкон (Оҫкон) туғайға килеп төшә. Йылкылар Оһкон туғай каршыһындағы Түбәнгә туғайза йөрөйзәр. Азналар буйына яуған көслө ямғырзан һуң, Изел һыуы бик нык ташкан була. Яңылбикә йылкылар яғына сығырға була. Каршы яр текә булыу сәбәпле, айғыр ярзы сыға алмай. Көслө һыу уларзы ағызып алып китә. Әбей аты һороғоп сумып башын күтәрә алмай үлә. Улар Оҫкон туғайзың түбәнгә оsonдағы аралға һағып ятып калалар. Яңылбикә әбей һағып ятып калған аралды исеме менән Яңылбикә аралы тизәр. [7]

Үлектәр аркаһы. Был урын элек якын-тирә ауылдарының зыяраты булған. Ат еккән бөтә ерзән дә унда абруйлы кешеләрзе алып килеп күмер булғандар. Элек бында имән башында солөк (түңгәк) умарта булған. Ошо имән эргәһенә бик алыстан алып килеп бик укымышлы (белемле)

мулланы ерлэгән булғандар. Ошо зыярат булған арканы “Үлектәр аркаһы” тип йөрөтәләр. Ағастарзы төпләп, ерзе тракторзар менән һөрөү сәбәпле кәберлектәр ер менән тигезләнгән.

Өмөс күпере. Ысын исеме Өммөниса. Башкорттар электән үк бөтә малдары менән күсенеп йәйләүҙәрҙә йәшәгәндәр. Яҡын тирәләге сабынлыктарзы малдан тапатмай кышлыҡка сабып алғандар. Һалкындар төшөү менән курпы ашатырға (“Ызма” йәғни, ысма – ауылды шулай атағандар) күсеп кайткандар. Курпы майы, курпы балы йыйғандар. Ысмаға кайтып килгәндә Нөгөш юлы буйында Өммөниса исемле катын бәпәйгә ауырып китә. Бер баткак урында юл буйында малайы тыуа. Бәләкәй генә ағастан күпер һалып үтеп йөрөгәндәр. Шул күперҙе “Өмөс” күпере тип атағандар. Өле лә ул урынды шул исем менән йөрөтәләр. [6]

Тәрәнуй. Ауылға төшкән юл ике тау араһынан һалынған. Элек ауыл ойошторола башлағас, юл һалынғанға тиклем, ошо үзәктә бер һыйыр казаға юлығып, үлеп яткан. Күп балалы ғаиләнең күз терәп торған берҙән-бер һыйыры булғас, хужабикә малын эзләп тапкандан һуң бик ныҡ кайғырған, тәрән уйға калған. Азак ошо үзәк аша ауылға юл һалғандар һәм “Тәрәнуй” тип йөрөтә башлағандар. [10] Тимер ауылында йәшәүсә Байсарина Йәмилә Ишбулды кызынан Мырзағолова Раушания Ниязбай кызы язып алды

Студент үзәге. 2003 йылда ауыл хакимиәте карары менән студенттарзың ата-әсәләренә ярзам йөзөнән 5-әр кубометр ағас бүленә. Был ағасты кайһы ерҙән алырға тип техник (ағас сүкеүсә) менән студенттарзың аталары урман буйлап күп йөрөй, әммә окшашлы урын таба алмайҙар. Был бәхәстә шул ваҡыттағы главный лесничий Хайбуллин Рәфис үҙе килеп хәл итә: ауылдан 5-6 км алыслыҡтағы Боһондо йылғаһына төшкән үзәк эсенән делянка үлсәп бирә. Ағасы ла бик шәптән булмай, транспорт менән алыуға ла шул тиклем уңайһыҙ. Был ағасты эшкәртеп алыу халықтың хәтерендә ныҡ кала. Шул ваҡыттан алып был үзәктә “Студент үзәге” тип йөрөтәләр. [11]

Юл буйы. Оло юлдан ауылға тиклемге ара 9 км. Оло юлдан бер сакырым самаһы килгәс һазый баткағы тигән ер бар. Унда һазый исемле шофер машинаһы менән батып ултырған. Элек ауылда көтөү булған сакта оло юлға сыккансы юл эштәрендә халықтың сабынлыктары булған.

Калкаман утары. Ағизел ярының ике яклап төрлө туғай-яланлыктарын үз итеп, тимерҙәр донъя көтөр утар барлыҡка килтергәндәр: Калкамановгар Яззауар туғайына нигез короп йәйләгәндәр. Был осорҙа Котлогилде Калкаманов (91 йәшендә 1813 йылда үлгән) улдары Байһегет, Сәғизулла, Һәйеткол, Күсәрбай менән йәшәгән. 2-се йортта Исәнғол Калкаманов һәм улдары Бәшәрғол, Исламғол, Солтанғол, Исәнбай йәшәй. Исәнбай Калкамановтың кыҙҙары - Йомабикә, Миңлебикә, Назбикә, Һөйөрбикә. Исәнбайзың нәселе Тимер һәм Байғазы ауылдарына тарала. (Һәйетбайзар араһы). [1]

Тирмән. Ауыл халҡы артҡас, икмәк еткерәү кыйын булған. Быға, игендең уңышы бик һәйбәт булыуға карамаҫтан, ауылда тирмән булмау сәбәпсә булған. 1940 йылда Боһондо йылғаһы буйында Тирмән төзөйҙәр. Тәүҙә тирмәнсә булып татар милләтенән булған Сафый тигән кеше эшләгән. Тирмән ауылды юғары сифатлы он менән тәьмин иткән һәм 1950 йылдарға тиклем эшләгән. Хәҙер ул урынды Тирмән тип кенә йөрөтәләр.

Шахталар. 1930 йылда Тимер ауылы эргәһенән төзөлөш өсөн таш ала башлайҙар. Таш аҡтарып алған ерҙән шахталар барлыҡка килгән. Был эштәрҙә ситтән килгән урыстар етәкселек итә. Эш шарттары бик ауыр була. Халыҡ борон ошо таштар менән өй баштарын япкан. Таштарзы Ағизел йылғаһы буйлап биржаларҙа ағызалар. Шахталар ауылда өс урында булған. 1940 йылда был эште туктаталар. Был таш менән Тимер ауылында йәшәүсә Исхаков Рамазан өй башын япкан. Алып бөтөлмәгән таштарзы әлегә ваҡытта «Карағол»да осратырға була.

Касыу юлы. Был хэл 1920 йылдарза Граждандар һуғышы осоронда була. "Кызылдар ең башлагас, актарзың ике офицеры тау башына менеп каскандар. Улар "Каскан юл, Касыу юлы, халык телендә кыскартып "Касуй" юлы тип атала.

Балаган. "Кызыл таң" колхозының Тимер бригадаһы районда иң алдыңғыларзан һаналған. Бер нисә тапкыр күсмә Кызыл Байрак менән бүләкләнгән. Бигерәк тә игенселек алға киткән, ләкин басыу эшсәндәренә яланда эшләүе бик ауырға төшкән. Шуға ла улар уңайлы шарттарза тамак ялгап, ял итеп алһындар өсөн 1970-се йылдарза ялан ситендә өй эшләгәндәр һәм балаган тип атайзар. Колхоз таркалғандан һуң да ауыл халкы был урынды Балаган тип йөрөтә.

Ярыш. Тимер ауылы халкы электән ат көтөргә яраткан. Һәр бер хужалыкта колхозланыу осорона тиклем ат булған. Сөнки бөтә хужалык эштәрендә ат кәрәк. Бигерәк тә малайзар атта йөрөргә яраткан. Ауылдан 4 км сакырымтағы урында һәр вақыт малайзар ат менән ярышкандар. Ат урыны булған ерзе Ярыш тип атағандар.

Олокман сокоро. Колдобаев Олокман колхозда һуғыш алдынан бригадир булған. Бик һәләтле, тырыш үз эшенә яуаплы караған. Ул бригадир булған осорза колхоз алға киткән. Яз көнө бригадирзың аты сокорға батып үлгән. Хәзерге халык был сокорзо Олокман сокоро тип йөрөтә.

Һазый баткағы. Иске Собханғол ауылында йәшәүсе Билалов Һазый шофер булып Тимер ауылына йыш килгән, азык-түлек ташыған, сөнки ул вақытта йөк ташыусылар бик аз, юлдар насар булған. Был хэл 1957 йылда булған. Билалов Һазый Тимерзән кайтып барғанда баткан, машинаһын трактор менән сығарғандар. Халык был урынды Һазый баткағы тип йөрөтә.

Утыфы. УТФ. Бөйөк Ватан һуғышынан һуң әкрәләп колхоздар аякка баса башлай. Тимер ауылынан 4 км алыслыкта 1950 йылдарза һарык фермаһы булдыралар. Ун йыл тирәһе эшләгәс, һарык фермаһын бөтөргәндәр. Халык был урынды утыфы тип атай башлай, ул Тимер фермаһы тигәнде аңлаткан.

Үлектәр үзәге. Тимер ауылының түбән осондағы бер үзәкте халык Үлектәр үзәге тип йөрөтә. Сөнки бында XVIII быуаттар тирәһендә бында зыярат булған. Бында боронго языузар менән кәбер таштары бик күп булған. Һуңғы осорза бер генә кәбер ташы тороп кала, ләкин был ташты кемдер алып китә.

Үлек урманы. Тимер ауылы халкы Калмакай яланында йәшәгән. Йәйләүгә бөтәһе лә ғаиләләре менән күскәндәр. Йәйләү вақытында бер кеше ат урлаган. Урлаган өсөн был кешене береләләр яратмаған, яңғыз йөрөгән. Ул үлгәс уны айырым бер урында ерләгәндәр. Был кеше ерләнгән урынды үлек урманы тип йөрөтә башлағандар.

Комбайн юлы. Боһондо аркаһы яланында ер бик уңдырышлы булған, шуға күрә уңыш юғары булған. Тау бейек һәм текә булғас бында комбайн менән 1960 йылдарза конбайн менер өсөн яңы юл һалғандар. Был юлды халык комбайн юлы тип атаған.

Мәмерйә

Калкаман мәмерйәһе. Котлогилде, Исәнғол Калкамановтар ошо Яззауар туғайына нигез короп йәйләгәндәр. Күп итеп мал асырағандар. Йәйге осорза һалкын мәмерйәгә бозолмас өсөн ит һәм башка нәмәләрге арканлап аска төшөргәндәр, кәрәк сакта алғандар. Калкаман нәселдәрен, уларзы ғына түгел тоттош Тимер халкын мәмерйә тирәһен дә йәшәйеш алып барғанға күрә, бире заттары тип йөрөтәләр. [1]

Ауылымдың ер-һыу атамалары

Кәмәше мәмерйәһе, тауы. Ағизел аша кәмә менән сығыу урыны тәрән һәм тонок. Кәмә сығышы – “Кәмәше”, тауын – “Кәмәше тауы”, Һыртындағы мәмерйәләрен дә (өс урында) “Кәмәше мәмерйәләре” – тип кенә йөрөтөләр.

Ауылдың тирә-яғындағы йылғалар: Ағизел, Боһондо, Үзән йылғалары.

Оло һәм Бәләкәй Карамалы. Үзән йылғаһы буйындағы сабынлыктар. Карамалы ағасы булғанға күрә әйтелгән.

Үзән йылғаһына кушылған йылғалар. Үзән йылғаһы буйындағы Тимер ауылы сабынлыктары. Бәрзәйылға, Һәүәнәк, Сәйтуған йылғалары Үзәнгә йылғаһына коя.

Боһондо йылғаһы һәм тамағы. Тимер ауылынан өс сакрым түбәндә Боһондо йылғаһы Ағизелгә кушылған урын Боһондо тамағы тип йөрөтөлә. Йылғала бәрзә, бағыр балыктары ла заманында күп булған.

Шишмәләр: Калмакай шишмәһе, Һары сәсле кыз шишмәһе, Һары бейә шишмәһе, Сукракты (Сокор акты) шишмәһе.

Тимер кешеләренең исеменән калған ер-һыу атамалары. Карашай, Калкаман, Баймырза, Калмакай, Үзән, Баккол, Бохмаш, Яңыл аралы, Карағол, Исмәғил, Зиннәт сабыны, Локман сокоро, Йәнсалай козоғо, Хөсәйен үзәге, Фәтхулла козоғо һ.б.;

Таузар: Ослотау, Сейәлетау, Шәмсекәй тауы, Актау, Каратау, Карағол каяһы һәм таузары ауылды уратып алған. Тимер ауылы казан эсендә ултырған кеүек. Яугилде тауы, Караһыйыр тауы.

Тау Һырттары: Оло юлға сыткан юл буйында Арка тауы башындағы зур ялан, Арка, Түбәнге, Үрге арка, Боһондо аркаһы, Үлек аркаһы, УТФ тауы һәм үзәге..

Каялар, таштар: Карағол каяһы, Акташ, Сыбарайғыр, Өташ, Бетекәй таш, Кәмәше каяһы, Һәйетбай ташы, Күбәташ.

Урмандар: Караһыйыр урманы, Сукракты, Калмакай, Оло юлға башы, Сәйтуған урманы, Үзән тауы, Вышка торған ер.

Үзәктәр (кулдар): Тәрәнуй, Нәшеруй, Шәреле уй, Шүрәле уй, Токан, Хөсәйен үзәге, Көтөүсе үзәге, Бүреяткан үзәк.

Юл исемдәре: Касы(у) юлы, Оло юл, Каскындар уяһы, Кыя юл;

Сабынлык, бесәнлек: Сығанакты, Буз бейә, Серәкәй, Карағошто, Һары бейә, Озон ялан, Үзән буйы яландары: Айыуала, Хәнийәр, Баккол, Казыякты, Айыуаткан, Әсебар башы, Күкбесән, Карашай буйы, Исмәғил, Мүкте, Баймырза, Озон ялан, Әсебар буйы, Әсебар башы, Күбәташ.

Күпер исемдәре: Карағол күпере, Өмөс күпере, Ғәлемырза күпере.

Койо, козок (коток): Йәнсалай котоғо, Калмакай котоғо, Сукракты койоһо.

Кисеү исемдәр: Түбәнге туғай кисеүе, Кәмәше, Яззауар, Бохмаш, Үрге кисеү, Карағол кисеүе.

Игенлек исемдәре: Йүкәле, Боһондо аркаһы, Яззауар, Бохмаш, Түбәнге туғай.

Зыярат исемдәре: Күсмәс кабағы, Үлекбар, Үлектәр аркаһы, Тәрәнуй урыс кәберлеге.

Басыу, аклан, ялан исемдәре: Өс йылға акланы, Исәнъяу, Карамалы, Ишкилде, Айыуаткан, Олотау яланы;

Һаз, һазлык: Дөйә һуйған, Калмакай һазлығы, Атбаткан һазы, Мүкте һазы (Нөгөш буйында)..

Сокор исемдәре: Локман, Яхъя сокоро, Гөлйөзөм сокоро, Акбалсык сокоро, Сукраклы, Нөгөш Сукраклыһы (сокор акты һүзенән).

Ташөй, мәмерйә, мәғәрә исемдәре: Кәмәше, Калкаман, Тимер шахтаһы, Үрге кисеү шахтаһы, Сыбарайғыр шахтаһы.

Үзән, кысык, туғай, төбәк исемдәре: Тәпәшәк башы, Бохмаш туғайы, Түбәнге туғай, Баймырза, Ерексә башы, Сәйтуған, Кысык утары.

Кабак, яр исемдәре: Өсмә кабағы, Караһөбә (Нөгөш буйында), Сукракты, Йәйпе (Нөгөш буйында), Баккол кабағы, Текә кабак яры, Күл яры, Култык яры, Боһондо яры.

Дегет кайнаткан баззар: Зыя базы (Нөгөш буйында), Ыһмайыл базы (Үзән буйында) Боһондо яры базы.

Аралдар: Бохмаш аралы, Яңыл, Темәк аралдары, Эстакада аралы.

Шыузырғыстар: Үрге шыузырғыс, Сыбарайғыр янындағы шыузырғыс.

Юлдар: *Бөрийән юлында* Түбәнге ос, Күсмәс төбө, УТФ, Бөрийән йылғаһы һәм үзәге, Темәк-Яһнары ауылы

Нөгөш юлы: Тимер аркаһы, Аралбай, Акбейек, Һаһык яланы, Карағошто, Нөгөш сукрактыһы, Караһөбә, Баккол, Күбәташ, Текә кабак башы, Оло Айыуала, Бәләкәй Айыуала, Мүкте, Баймырза, Өсебар юлы, Өсебар башы. Баймырза - Озон ялан. [13]

[1] Дамир Зиннәт улы Аллабирзин, 1962 йылғы.

[2] 1966 йылда Тимер ауылы Алтыншин Ғибәзетдин Баймырза улынан (1886 йылғы) әзәбиәт укытыусыһы Бикмөхәмәтов Шәһиғәле Зәйнәғәле улы язып алды.

[3] Әзәбиәт укытыусыһы Бикмөхәмәтов Шәһиғәле Зәйнәғәле улы.

[4] Өләсәһе Бикмөхәмәтова Гәльямал Фәттәхетдин кызынан (1902 йылғы) Бикмөхәмәтова Фроза Шәһиғәле кызы язып алған.

[5] Олатаһы Яубасаров Ғәлимйән Һибәтулла улының (1908 йылғы) һөйләүе буйынса Яубасарова Земфира Хәкимйән кызы язып алды.

[6] Яманғолов Корбанғәле Ташбулат улы 1904 йылда Тимер ауылында тыуған. Уның һөйләүе буйынса иштә калғандарзы Буранова Хәмизә Моталлап кызынан (1936 йылғы) улы Арсланғужин Рөстәм Азат улы язып алды.

[7] Тимер ауылы Алтынбаев Ниғмәтулла Кәлимулла улы (1898 йылғы) һөйләүе буйынса туған тел һәм әзәбиәт укытыусыһы Бикмөхәмәтов Шәһиғәле Зәйнәғәле улы язып алған.

[8] Ололарзың һөйләүе буйынса Фроза Бикмөхәмәтова язып алған.

[9] Өлсәһе Баязитова Ғәйнихаят Хәлфетдин кызы (1911 йылғы) һөйләүе буйынса Баязитова Гөлсәсәк Рауил кызы язып алды.

[10] Тимер ауылында йәшәүсә Байсарина Йәмилә Ишбулды кызынан Мырзағолова Раушания Ниязбай кызы язып алды

[11] Шул осорзағы бер студенттың атаһының һөйләүзәре буйынса язып алынды.

[12] 2008 йылда Исәнаманов Шәйхислам Исхак улы һөйләүенән Байғазин Миңләәхмәт Хаммат улы һөйләүенсә Аллабирзин Дамир Зиннәт улына язып алған.

[13] Информанттар: 1. Бикмөхәмәтов Шаһиғәле Зәйнәғәле улы, 1939 й.

2. Аллабирзин Таһир Зиннәт улы, 1955 й. Язағолова Миңзәлә Таһир кызы язып алды.

Йөкмәтке

Авторзан.....	7
Атамалар нимә һөйләй?.....	11
Бөйөндәрзең хужалығы һәм көнкүреше тураһында тарихи мәғлүмәттәр...	12
Ер-һыу атамалары араһында кеше исемдәренә бәйләләрә	15
Бөйөң районы халкында ат культы, уларзың ауыз-тел ижадында һәм район-дың топонимикаһында сағылышы.....	16
Уртаклык исемдәрзән күскән Бөйөң районы топонимикаһы өлгөләрә.....	20
Бөйөң районының фаунаһы һәм уға бәйлә топонимдар.....	21
Бөйөң районы топонимикаһында гидронимдар, оронимдар, ойконимдар һәм микропонимдар.....	25
Асқар ауыл биләмәһенә караған ер-һыу атамалары.....	29
Әтек ауыл биләмәһенә караған ер-һыу атамалары.....	54
Байғазы ауыл биләмәһенә караған ер-һыу атамалары.....	67
Байназар ауыл биләмәһенә караған ер-һыу атамалары.....	81
Ғәлиәкбәр ауыл биләмәһенә караған ер-һыу атамалары.....	103
Ырғызлы ауыл биләмәһенә караған ер-һыу атамалары.....	118
Кейекбай ауыл биләмәһенә караған ер-һыу атамалары	127
Кыпсак ауыл биләмәһенә караған ер-һыу атамалары.....	140
Колғана ауыл биләмәһенә караған ер-һыу атамалары.....	183
Иске Монасип ауыл биләмәһенә караған ер-һыу атамалары.....	195
Иске Собханғол ауыл биләмәһенә караған ер-һыу атамалары.....	219
Тимер ауыл биләмәһенә караған ер-һыу атамалары.....	245

